

AT 1100

NO 183

TTTT

ק'י'א'ו'י'ם א'ח'ר'ו'נ'י'ם
[NEBIIM AHARONIM]

RR

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT

LISBON, 1492

CALL NO.

GOFF, HEB-25

DATE MICROFILMED

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1 2 3 4 5 6
C 2399
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

Heb-25 —: — (—) (—) Lisbon: Eliezer Tol-
(H520) dano, 1492. f^o.

N B Isaiah and Jeremiah only.
Ref: Haeb(B1) 337; Pr 9839. — Amizalak p. 32; De-
Rossi (p. 94) 45; Freimann p. 117; Ginsburg
p. 855-859; Jacobs 83; Marx 14; Schwab 75;
St 13; Thes B21.
Cop. HarTSL(-); HUCL; JTSL; NYPL(1); YUL(-).

D) *Hagiographa (Sacred Writings)*

והנה קולמנח שמעמק וקולו כנהפכת סהו ועצורה שהיו זרים מיראת החן וכן כעב בתפחות כנהפכת סהו
ויעצורה וינתק תרעם ובחוטטון כחית ארעטון ינגטון וחדללת לפוכרין ויש מפרשים זרם כמנו זרם טלומר
כיןקוס שאיך קינטר קסוקף ונותרה בת ציון כסוכה פ חבטת יקודה היו חרבת ופמי חקיקו כ

קאזים שחן סבטותה שת וסוכה אחר ז
וסוכה וילונה טען חדר בעלות שות פ
הסוכה היו שילן בה האומר וונק תרע
כיוטל לתו כפרמח ברה דקטפה בערסל
יבנתה ברה חבטתה ושחש חבטתה
חפאקו שלם ישאר ט קיסוזין מן טבע
מנפטו רוצה למר פ כותרה בת טון כמנו
הסוכה בכרס חחר טקטט קטטבס
שהלך לו האומר וכן כמלונה כמקסה
חחר שלקטו הקיסוזין וחפשו המקסה שלם
ישאר בה קיסוזין וקולך לו האומר ק שאר
טן טלם אומר פ הקנה אומר ישאר
סלק שכנת מהס ח ואמר סוכה בכרס
וימלונה כמקסה ולם אמר כסוכה בנגן פ

אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים:
ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה
במקשה בעיר נצורה: לוליהוה צבאות
הותר לנו שריד כמעט כסדם הינו
לעמרה דמינו: פ שמעוד בריהוה
קיצניסדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה: למה לירב זבחיכם אמר יוהו
שבעת עולת אילים וחלב מריסודם

סוכת קגן כל קימים האומר שס פ אחר שלקטו פרי זה או ירק זה ישאר אחר וכן כל השנה אבל בכרס וכמקסה
חחר שלקטו קטטבס ומקיסוזים לם שאר דבר לפמור וקולך לו האומר כעשר נערה כעשר חרבה מלשיה וכן
ובנשרים ילמן ונזורי ישראל לפשיב טען חרבה וונק תרעם כקרתו דעירין עליה לולי י צבאות ק נקרח
על צבאות ימלא ועל צבאות ינטה שס ישראל לפיך לם רחם ללתה כמנו שהימן חייבם והותר לם שריד למען שמו
קרח עליון וקשריד קוח מענו ולל פ כחמיו הותר לם שריד כמענו כסדום הימן וכעמור שלם היה לם שריד ופלס
פ עשימו מנשיקם והיימן חייבם כלנה כמותם וכף כמענו כף החמיתית שחזה על המילן למת הדבר כמנו השבע
לכוס פ חותה כהיוס המצחון חותה קיו שרי יהודה כמס יגסל והדומה לם כמנו שכרנו כספר מכלל וזה
המסוק לשון הכתיב וכלל עמנו עם קטששם לכטה ישראל כמנו שאמר ירמיהו נחמ פשענו ומרסן ואמר הקנה
לישה רבינו על חנה מצנרתם שמעו דבר י אמר לפרים ולמס פ הקצטטס קס זומים לכטע סהס ועמורה
כנישיהם ירשע ואמר לם שגפע דבר י ותרת חלמן וקדבר והתרה היא התחזה שאמר לם למה לערב
זכוכס וגל הפרסה לבה לירוב ובחיכם אעפ שהיו מנבחים ומקטרים בצמות קו מנבחים קרנבת
לשת המקדש כחיים ובמות עבות ומחיל שטובס חתם תרת מה לולזכוכס ל

צוית עליו חלם שהותרו והעלוט על לבנכס המיד ולם החטאו ולם חטאתם התחו עם הקרבן והשוגו מחדכס
קרשס חט עשיהם קן היו לביח טחוח אבל שתה חט קן בהס כאלס השבע מן הדע שהוח קן ס וזהו שאמר
שכנת י מריזים קס קנהמות המפטמות וכן תרעם ונתק פטומן

כי תבאו בגל טעמים זאת הרחיה מי בקשה מידכם תעזרו לפי ותמנח את דברי איש מאכלים זה לכם
אלו לבזוק אתי מנחו את חברי ואמר חזי פ בחצרות בית יי היו עומדן סחל פ אין טעם למבלח
קבהים לא תוסיפו איש עייתם עב עתה לם תבזין עני מכין וילך פ תבזו מנחה לפי וכן לגבס לי או
קיו מנחת סוף והכל תעבה הוא לטוב אתקראו מקרא קדש ותאספו וזהו טעמיס גבתי לקדש חס חו מועב

שה איס סכנתן וכל גבס חין וסוף לג
אזל חפ לחיות זה חין עב עבה וכל
עבד ואמר חרטיכם ויניעניש
לפירח לפיח כע קד עלניע
סב לית סוף וסוף חיות ונתק תרנ
חבת לפיח בלוגר הרבה סלתי וסחתי
לכה ענותה לם חיל עב לפיח
ובפר טכם טעמיס ונפיש קדש
כודק רחתי טעמיס בודניש
פריסת כפיס יח ח להלה כמי חפיה את
כע חל יי ויך לם טעמיס ותפרשו חל כפיס
ששבי דמיס לשכר חפ מנחם טעמיס
ול חקלי פ ליתם חשלו תרנ תפלי
ותענין כל קוסי ורנתיסן ול דרשו פסוק
זה גשיות כפיס גבתי ואמר כל כדן
סרה את הנפח לם יסח את כשו טעמיס
ונפיש ונניידיש המיס מלסו רחצו
קוט רחתי קליב חסתי ופי
קסיה גע מעל לם חלו קרע חלו

פריס וכב שישו ועתודיט לא חפצתי כי
תבאו לראות פנמי בקש זאת מידכם
רמס חזרי לאתוסיפו הבא מנחת
שוא קטרת תועבה היא לחדשו שבת
קרו מקרא לא אוכל און ועצרה
חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו
עלי לטרחנלאיתנשוא ובפר שכם
כפיכם אעליס עני מכסגם כיתרבו
תפלה אינני שמינ ידיכם דמיס מלאו
רחצוהו כוהסחרע מעלליכם מ
מגד עני חדלו ררע למדו

לפס מקרע חס לחיו לבדו היטב מן קרע חלו ותלמדו להטיב חס לם כדו ודרשו משפט פן עשק לעשק
חצו חינוך חסרו כמו יסרו חינוך קוץ קבול מענין מקב מעול וחומק שפרשו של יסרו מי שפח
גול ומנעות בניסו ורם יסו ול פירשוהו לשן חין ואמר חסרי דין סמיחמן את דים שפטו יתם רים חלמנה שפטו
משפטו יתם רים ריב חלמנה פ קס קעצוקים ברוב ואל תחטימו חוטם לענקתם לבו נא חין לטו זה ענין
קלבה מימס אלא טען וחו וכן לט ונחשבה על דמיהו מנחטות לכה על חנסכה בשמחה והדומים לשכניו
שכתבו בטפר יגבל וכוזקה ענין ספור טעמות בעל דין עב בעל דם וק סס יסר כוכח עניו ועב יסחל יתם
וקחומים לפס יימר לם את תבזו עניו וספר קוץ קטות שגשק לם והרעות שפיתם חתם למי
ואתם פון סל ועלו למען כפניו דמי תתחרטו כעצבים קרעם ואס תבזו כן חס יקו חסרבים כעס כעלג ילמס
ופיחם תלע כיו תלגת שפ שקוץ נגע קקרמיו ואלגפ סוכר שפס שפרשו חוס וכי חצרו תלגת סרה ס חכר
חוס ודמק חסו לם חס שקוץ נגע חין ונחיה למרחוק ואס יקיה ס חתה נגע מנחות נגע לם יסור בגטת

ויקח אמה פ' אס תבגמי בנהר ותירט לך סרית נכרתה עפך לעב וקתשובה קויז לטון התתנים ילצמ יחזיקו פמלס
פעממס וכזו לשון הפעל לזק הפעל כצמר יקיו חסר התאר ושרוש כצמר לבן וקי וק החק שלג
כצמר וכיוקס בחסרון התאר וכר המיתאר מלובשים בגמים זרע אשים ימורת אשים כז באשים

ופרש אהוט אב אל אס יקיו חטאים כזעס שאינו אדוס מחד שלג ילבן אכפר על כל עמותם ואס יקיו
אחזקות מחד כפולע אז יקיו כצמר שאין
לבק שלג אם תאבו ושמעת סוב
החרץ החלו מנה שחולס
זרס לשעבס החלו ארס ואס תמזמ
חרב החלו לם יהיו חולס אלס חולס
לרוב חרב כיוו חרב חסר גת השמוס
וק העמא בית לזות בית אכס

וקערוהו בית ירחע מים פ שסת מים
עסק וקדומים להס פ פ ידע וכן
סדע קויז יקייס אר דעו איתה היתה
לזנה קווש איה נאענת
לבעל אכל משקרת ס ומונה תחת ס
דושלס שמיתה נאמנת אלל במי חד ובימי
שלמה ובימי אסא ובימי יהושפט ולס קו
מזבחים ומקטרים בצמות אלס בצרת
המקדש אז בצמות לשס ואחר ק שנה
ליות ונה ועטו אר בית וקס מזבחים
ומקטרים בצמות ולגלס ולס אחר
מלאת משפט מלאת קווד ססט ואמר

פ ירושלס היתה מתחלה מלאת משפט פ יהושפט העמיר אופים כל פני יקודה ואמר להס ראו מנה ארס עשים
כ ל לרס הנפשו פ לי וגס בחולס העמיר יהושפט ונל למשפט ולרע ועשה אז משפטו כמו שאמר שמוך לו
אוקב שחר ורוקף שלמוטס פיק ילן נה ועשה מרצחים ילן אבו לון ענה ממש אלס לון השקדה וקתמדה
על קדור וכן ונה מרותם הין שט בעזרו ילן עו ולעו בפר בית וקדומים להס וירושלס היה קציק תמיד כז
וערה יס כה מרצחים ועד כסך היה לפינס סכאך מקול במס וכל זה קטר קציק ורסועת אל אמרו דיע מוקמת
עמרן ס טוס כן לזמת כן לזכה ורע נפשות עמרן ס טוס לזמת וטוס של אחרו לזכה ועשו אר הפסוק קוד
סמך אכנס מרצחים כחין מלעטס קצ נפשות אלס דמן ארת ס טוס כספך עשים ס מוטנב סקד ורשכס
כפ ארס פ קויז טל כסך ויס ס סנים נחזת ועל וקדומים להס ומחופת
סכאך מקויל ננים וק מוכר קיין חושכס ס קקועס שהו ין ח וקוי משרב טים סכאך קוי קיין קמכר נחזת
לשכאוי סס רקיס ופחוס וסוכזיס ומשכרי סס מקול משרב וזין ע רע כמקרא וואי אל קסא ע חקר מקשעס

היטב דרשו משפט אשור חמוץ שפטו
יתוס ריבו אלמנה: ס לכו נא
ונבחה יאמר קוה אס יהיו הטאים
כשנים כשלג ילבינו אס יאדיו כת
כתולע כצמר יהיו: אס רעבו ושמעתם
טוב הארץ תאכלו: ואס תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי חוה דבר:
איכה היתה לזונה קריה נאמנה
מלאתי משפט צדק ילן בה ו
ועתה מרצחים: כספך
היה לטינים סכאך מרזול במים:

ישעיהו

בשראזל וזיליס כמו חילטס וכן השמים בחילטס חילת הקצק ויהיו ארץ מתעמתק מן חילט טעורא דחמדתן והפסוק
כטל בענן פמלת שוכות כענהג כי תהיו אמר יהוה חמדתם חילטס ותהיו כחלה סבלת עליה חרס בחרתם
וצות ותהיו כענה חסד מים חן לה עליה חסד יוד הרבס מהמטבג חמר כן תהיו כמו חלה סבלת עליה
אלט ישאר כה דבר ירוק כן תהיה כל חרבתס חרבה מנח אלט ישאר כה חרד מנחס ותהיה כמו קנה חסד חן לה מים
לשק ותהי שיבאו קורעס והירקות ל

שמחו וכחשד המגילס ללה הגביחס ש
שיצום פני לרעס כמו חלה סבלת עליה
העלס לחמ קננת חילטות וכן העב
כשיבאו לה מים תצמיח זרועה ויהללו
שרשי הירקות וחלה תרעמו סטניא וכן
תרעמו רבס סביה בערב סטמא וחלה
כובלת עליה שחשו עליה סבלס וכן מעלמי
זקן שאקס מעלס ודמה חרס ללה ולס ב
לן חרד פ חלה והחילן כשיכלו עלקן
ידמה שקס יבגיס מכל וכל וחרד משאר
חילטות וחרד חרד מנהן לנשל והיה
חוסן אמר על קלמס ועל
פועדיקס אמר פ חוסן החוק סבלמס
כמו שאמר ען ל ירקביבחר אמר מנה
זשלו להס חוק הפילס פ כמו קנערת
יחו שיכלה מהרה מטטטט חזס ק
יסרע מהרה וק היה פ טעור חק שקף ט
בתי חולסל כחזס ונהס חז קכסילס

וְשָׁבַר פִּשְׁעֵים וְחַטָּאִים יַחֲרוּ וְעַבְדֵי יְהוָה
יָבִלּוּ: כִּי בִישׁוּ מַאֲלִים אֲשֶׁר חִמְדַּתֶּם
וְתִחַפְרוּ מֵהַגְנוֹת אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם: כִּי
תִהְיוּ כְּאֵלֶּה נִבְלַת עֲלֵהוּ וְכִנְהַ אֲשֶׁר
מִים אֵין לָהֶן וְהִי הַחֶסֶן לַנְּעֵרָת וּפְעֵלָהּ
לְנִצּוּץ וּבְעָרוּ שְׁנֵהֶם יַחֲרוּ וְאֵין מִכְבָּה:
פ הֲבֵר אֲשֶׁר חֻזָּה יִשְׁעֵיהֶן בֶּן
אֲמוּץ עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: וְהִזְרֵהוּ
בְּאַחֲרֵית חַיִּים נִכּוֹן יְהִיָה דֶרֶבֶת
יְחֻזָּה בְּרֵאשֵׁי הָהָרִים וְנִשְׂא מִנְּעוֹרָת
וְנִהְרֶהוּ אֱלֹהֵי כָל הַגּוֹיִם:

וקלמס ואמר ופעלו לטצץ פ המשה חות נלס הוא תרס לו הסעיה כמו שהטבח מנצצר הנערת וכשהכט
נחז כנערתה בומן מועט יכס סנהס פ הטצץ חיס חס שיפמוד חלס מעט והוא ככה וכן הנערת הנערת ל
תהיה נערת חלס זמן מועט ותכבה כן יחו פעל קלמס והגלס פ יכלו סנהס יחד פ בחרבן יחולס נארע קנעס
והחילטס עמיהס ונהרע קנעבס קלמס והמשיס חותס וזין מעבה חן מעל חותס מן קלסקה ונערת
הוא מנה סמנעבין מן הפסק חסופח בלעס וטצץ הוא סמב חזס סונח בלעס וונתק תחס הפסוק ק ויה
תקפיהן דרשיעל כנערת סתל ועבדי יחיקן כטצץ כרל סמל קרצין חן לסטר חן ולקן תחיקן כז: כן
יסו ען רשיעל חיסן ועבדיהן פשיח ולס יהו עלקן חיס דבר אשר חרד שאמר הפרענות אשר חוק
על יהודה ויחולס אמר קנעמק אשר חוק על יהודה וחולס

כל מקום שנאמר באחרית הימים הוא ימות המשיח קר בת חזק קר המעוריה
סט טענה שית המקדש בראש מקדש שיקה נטון ושיל ונעלמ מכל שאר קר ונטענה שכל העמים ישאחיהו
ויבגהו ויכחו לעטר ט ללס וזכר קרס למע שקגיס חז פעבס חת חלמיהס על קהרס קרמס ונהרין
ירוט ומנה נקדח מרובת קמס נהר

ועל כל הקרים וכי קרעו אדם נהם וכל הנאות יספד כהם קחז כ חזל נגה על טלס וחזל נגהות
ויספלו לטטו ויהצרים שיתגזק אדם על כל נצ אדם הם הקרים הרמים והגבעות קשאות שיהיה נשגב נהם מנפב
אויט ויעשה יחז נהם ולס יעשו הם עוק כל מי שיש לו ממסור יעל נגה חז ח מנת השער הגערה וק מנעזיה
החזם בנעשה וביכסו נולס הנחם נדך סחורות קיס בחוטעל ק אמועל כל אפית תרשים וחז תרשים כ חז

ועל כל הדרים הרמים ועל כל הנביעות
השאות ועל כל מנרל נבה ועל כל
חומה בצורה ועל כל אנות תרשיש
ועל כל שכיות החמדה ושחנבהות
האדם וישפלו אנושיס ונשגב יהוה
לברז ביום ההוא והאלילים כליל יחלה
ובאו במערות צרים ובמחלות עפר
מפני חז יהוה ומחר נאנו בקומו
לערץ הארץ ביום ההוא ישליך
האדם את אלילי כספו ו

חוק חטות וייעל כל דיתכן נצמי ימז
ויתגה אדם נס כן טבחות גולות ונחורת
וינעזות ועל כן חז על כל אפית החנה
ופי אפית צורים כיון חס בחזרי מנפית
ויתועל כל נרעית שופיח וישח מנז
קוח והאלילים אעפ שהליל
טבר פסקו מקדת החומז
קיס ענדיס בקצה הימרח ענדיס חלנלס
שקס מנעזות וטנדיס לנלמיס ולסס כיתכן
הקנלס מנחולפות והו שקר וחז טמורת
הנסיח כל החללס יכיתו ענדימירח לנכ
חז כלל נוק כלל תקטר ופי יחלף יכרות
כלנז קל יכרות אדם כלס וכן ענמן כיתה
אס יחלף ויסנר חלפה רקיע ובאו
בניעבות אל נשתנה בממעות חז
ענדי החללס ינחכזו בממחות ובמחלות
כ יחטט לפטל סס לערזן החרץ כתינ

ליתגר רשע ארעל ביום ההוא ביות המשיח כשיעשה חזל משפט נרשעס חלל כספ וחלל נוקס פ
ענדי חוס בקנה חרץ הקנורח ענדיס חלל כספ חקב כמנו שפרסמו לספר פירות טעס הלמד
לפולת יאלך נזכר כלנז חזל החפחות ולחורי הנעלפס יאלט החללס ויונק פי טעס הלמד למלת לפתחזו קס מנך
לכ חרנז למננז לטעות ולנמנע חרנז ולנעלפס ולנמנע כ יס ענדיס נורת הנעלף ולנחזו נכ יקיה פי לשער
פירות פי כניו מלה אחת וחנפ שקיח סת מלות ומנפרי חות ענף שמנקר הפירות וינז חרץ חופר חפחות ו
בחרז וקיו ענדיס ערת ולנרוסנו יקיה פי לספר פירות סת מלת ויהי פ פירות חפירות והומה לו בניני וסות
פירח דסופל שפרושו חפירה שמנלפין סס נרשע המרים וחזל שאלנר החזס החללס למקמיות שיחפרו סס חפרו
למסתר סס ושלטו החללס סס נדך טיון טומר כ לא קועלו לסס וסס יעלו יס חרוס לפי תס כספ חקבלל כלמיס
לבוא רל ינחזו למכיס במעבות הנוריס ונקרזו הינעבות נקרות וק וסמנעך ננקרת קטר לפי שמנקרים כ
קארים וענדיס סס מינרות ונכשפי הסלפס ונחזו נס ק לשגב נשע הסלפס הנסס ונמז
סן הסלפס למנעפי החילן הננקה וק כסמנף סלע עיטס ודלו לכס חז יאמר כל אחד לספח חלו לסס מן
החזס פי יקיה פחד יל על כל הנעלס ונחזו חזל לחז
לס יקיה ענז מנורח נער וסס עלנלס חלל
מנורח חזל לבז פ החזס כחין קוח נשכט כנינעו חנע ימות

ע משמה באפ כלומ קחנה לבת ואמ באפ כ רוח החיים תלויק באפ כ דרך נקב האף יח החוס הטענז חכר
לב תמיד וכן יטע לו דרך נקב האף קרירות האור וזוהי היי האדם כמו שיוע בחכיות הטענז חכר חיו קרים
צמח נחש ברוח ויחך יתכן לבטוח עליו חו לראי נומנו כי הגה חמ צפפה אמצלה נמול הרשעס ולותס כמי
מלך המשיח וענה חמ כ עתה יענה חן נישעס

ויסחרו הנעב סוקתעולס ואמר החון
לבודיעפ ס חוז חון וצרו לפזרת וברס
לכטענולברענב וקס חמס חוסכס כ חוז
חון ויטבה ס מינפיקס כ חס חוז חוסכס זה
לס חוז חוטחי ולס חוז יוצחן מרסות וממעות
מינען ומצענה לפי שככל הענן נמלות
סופית לסוק כמנהג שנה הענן נמלות סוכו
וכי ונקבה וחזק פירש כל משען לס וכל
משען מיס חמנ מינען כ המיחל וממסת
מינען עק האדם ובהס נשען ויחיק וק חמר
בתורה בתוכחות ספרי לס מינה לס סמו
המטה סינען חרס על כן יסען נמחל
ובמסתה נצור וחס מלמדה סק ימות
בחרב נשדק סופט ונפח וקסס חקן חלפ
ימות נצור כעט כעני חלפ חו הנכפדי
סנעס ויחטפח וספר ודגס וקסס ס
וממסתחל רל ספר כופר ומחיר קעס

ואת אלילי זהבואשר עשו לו להשתחות
לחפר פרותי ולעטלפים: לבוא בנקרות
הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד
יחזהו מהדר נאוננו בקומו לערין הארץ:
חדלו לכם מן האדם אשר נשמרה
באפו כי במה נחשב הוא: ס

כהנה
הוא חון יהודה צבאות מסיר
מירושלם ומיהודה משען ומשענה
כל משען לרחם וכל משען מים:

וממסתחל חרס קפסל סיסאלו ית פו טל העתמות כמיו חוזק צטטס: סר חמסס חפ סר חמסס חן סס
חן צריך למי סרי חלפס סרי מילות: ופוח ספס מי סקוח נבני מרוב עפסרו ונולת: ווען מי סיס לענה וועת
בדרט העולס ונעסקן סבן חרס לספרו: וחס חרסס חוז מי סהתעפק בחכיות וקנה חורס ויחפס וחרסס
נפס חכמס: ופרוש חרסס: מינען מינענמ כמו חל תחדש על רעך רעב כ עקר החכיות ביחשסת קלכ ואמ
חרס סינוך למי כ קוח חכס על חכמס חרסס כלומ סיס על תלמידים חכמס: וטען לס פרחסו מי סקוח נכין
בזכמות קטענה וקדרי: ואמ לס סקוח קדרי כחסי וצמח כמו כ עכיו מיתלססס לפי סטענן זה חס דברי חרמס
ענה נשמעס: וכלל חרצננה סוכר קול תקון העיר וקיומה וזולתה חוז חרססת קענר וקהשתה: וחכס
קנולר מיס כר מימון פירש יוען נקרא מי סענת נטנה ועפקו כראוי בדברי המנהגס חך לס הסולס יסן סוס
סל ואסר יס על החכיות המושעת בטעל בוח הנקרא חכס חרסס ואסר קוח מבין חך קטבנעסל לעלס
קעטעס כפיוס קנר מיתקן קוח הנקרא טען לס חרססת בחכמה ולס חסינ סחכמות: וזנך תקס רב
חמסן ועיב חפס ויולך מלך חמר ומגרת מעטחסס וסוכלתן בענה: ובדרי רסותח זל סמונה טסר קללות
קלל יסעיקו קטב חר יסר חל ולס נקמרה דעת ענ סחמר לס ירקבו חמר בזקן ונמר מי חוז חרסס כ חנה
חחון יי צבאות ועמר מינען חל בעל מקרא מינענה חל בעל משנה כל משען לס חל בעל חמור:
לט לסמו סמוני וכל מינען מיס חל בעל חנה סמוספן לט סל חרסס כמיס

גמיר זה שגל אינעית ואינעיתמה זה שירע לשח ולתק במלמיתה אל תרה : שופע זה השין סק מן חמיר
לחמיר נבוח פנינעו : קוסם זה מילך שחמיר קסה על שפתי מילך פנינעטל יונעל פו : וקן זה שריו
לשכנעית : שר חמנאס : זה שירע לשח ולתק בזינעה חמנאס פירה : דח שר חמנאס חמיר ר חנכו יוסכן שרין
מנעמין תרננן על הצור פחות חמנאס שנה : ופוח פנע זה שפוסחיס פנע לוחו פנערו למעלה כען חטמין
דוסח לפנעה כען ר חנכו בקביו ינען זה
שירע לגור קשטע ולכתיב חדשים חכס
זה תלמוד המנהיג את רשותו : חדשים
בשנה שיתח פו נעשו הכל כחכס
ונען זה המנען דבר מנעך דבר לשם זה
מי שריו לפסוק לו דברים אל תרה בלש
ואמרו עוד חין מנעין סתרי תרה חלם לפני
חיס ט חמנאס דברים הללו והם ינען חכס
חדשים ונען לשם : ונתתי סערים : טן
שהיה יתקסיר קוקעס קרי היח
כאלו הוא מוקן הנערים להיות שרים עלהם
והקך קדרש חלו בע חדס שמונעין מן כ
קנענות ותעלעלם פניו נערים וכן עלולם
שאלו לשם חלם שהיה נעקל חכר והיה
החך בשקל תחלו רעב ויתחלשים והחך
תעלעל כתיב תעלעל שרוש אועלעל : ונגיש קנעס

גבוראי שמה שזפטונבאוקסם
וזקן ישר המישים ונשו אפנים וזעין
וחבם חרשים ונבון לחישי ונתתי נערים
שריהם ונעלו לים ימשלו בם : ונגיש
העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו
הנער בזקן והנקלה בנכבד : כיתפש
איש באחיו בית אביו שמלה לכה
קיצן תהיה לנו והמכשלה הזאת
תחת ירך : ישא גיום הירוא

על קלל חמיר אל יכנעו מנע שריהם ומנע הנעלם שיש יתעלעל : חלם כל חמיר יהיה נעמה מונע וסוטר
בחמירו ואנע קקטן בגול : ופי ירהבו יחוקו עליו יעשו ט פנעה הנעב בזקן והנקלה בנכבד ורנעם ירהבו יסלמון
וענן חמד הוא למה שפרשמו : וחדש הנעב בזקן מן שמונעין מן הנערת ירהב בניו שמלם מצות רמון : והנקלה
בגטב : מן חמנאס עליו כקלות ירהב בניו שקלות חמנאס עליו חמנאס : כיתפוש כאשר יתפש חיס
באחו : טאמר שיתפשו בגנבו לכה פנעו ולבקש מנעו זה ושדוש בית חכו מנעפחת בית חכו
ט חכו רותה לוג חכו בן חכו חלם חיס מנעפחת חיס על קרוב דעת פנעו ויחמיר על בבקשה טן ששמלה לכה טאמר
שחנה מנעוהו בגדים נחיס והררחה גול חסו פטר תהיה קטן לפו ותפח מן שריו לפוטח ותהיה תחת ירך ותחת
מנעליתך הנעפלה הוחת שחנמו כפאלס חיס ברעהו וחין חכו ירחיס חיס מנע רעמו : לכה כתיב קח מוספת
כמו ולכה איפה מנה חנעה בט : והחדש שניה דברים שמה שמה חיס כהם כשמלה והמנעלה דברים שאין בט ח
חיס פנעמחיס עלהם חלם חס כן כפאלס כהם ישין תחת ירך קטן רחוק לפו ויסתק רכנו והמנעלה ומנעלה טאמנערת
חיס חכו מילי חמנאס מנעלן עלהן פנו שכתב בפירעה נכה ויתק פנע על קיצן ירהב ככד כפף וכבר והביישא
שם הקוח ונעיו פרוש ישא חלם בטו טאמר ישנע וכן לשח חת שם יחלוקר לפי חובס מישל קרוא קן לש
שהוא יעב ואוסר הנערים על מנעין וכעוהו חוף אינע מנעמחיס שישעלם חמיר כחוטט חכו בט

ישעיה

ושלח כהן כהן והוא עמך ספדת איני במקום שהו מהנחות ס' רבייה לקות **למקד** הוא חלק השער
 לבין ולבין והוא מן לקות שער רחב וינפת ס' והוא יפוז על קרקע משפחת **צוין** ולפולן חקר גזות
 צופן מתקן יציה פזקנה הוא מן והפעת ללפת התת והוא כפי לשת העניה כלומר שכל כנה עזמות
 לפי חזקתו יד איהם נטה וונקת תרם יקרין יב' וכבר רמזנו אל רב ואמורל יד אימ ששטס סקין
 וזה אינו שנצפו פתחין סע' בים

ההוא והוקים הקוז הנח אחרו
 יש מפרשין אותה צמי חזו והק קו
 פ' הטרעפות אשר נפשה ו' קיה צמי
 חזו ולשחרים היה קטוב והסגל צמי
 חוקקו רגליו נאמר שם הקוז יקיה צמי
 ל' לנצ ולסגל ויש לפי שכל זה צמי
 הנ' את שילו רבס מנצחל של שס ל' ל'
 בל' לש כמז שנו' ר' פלסס וצחות מנפ
 המורדים והפוששים צ' ונאמר פ' עלהס
 והנצחית את השעית נאש' והשחרים יקו
 פמוס וקחשים קכך מה שהו צמי חזו
 שהו נחיס וטמיחיס ויש תהינה השים
 מנפאחות פ' בתשטיקן למכך אמר

ותלכנה נטוות נרוז ומשקרות עינים
 הלך ומנפא תלכנה וברגליו הם
 תעכסנה: ושפח אדניקדקד בנות
 ציון ויחזה פתחן יערה:
 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
 העכסים ויהשבים יסוד השרו נים:
 הגטיפות והשרות והרעלות: הפארים
 והיצעדות והקשרים ובתי הנפש
 והלחשים: והטבעות ונזמי ה' א:

יסיר ל' חת תפארת העכסים והשחרים ונאמר בנצחית נפשה או חסיר מקדקך עליו נאוקר ול' תפיט
 לגנה פ' נהר קדש' והשחרות בקרנך עם עט ול' חסו כס ל' וענה זכר הדרים אשר קו מהנחות ומתפארות
 בקן חשים צמי חזו שכל יקו נפלה לעת ל' כל תהיה או נאוק ל' נחשים ול' נשים והדרים הקס הם
 העכסים קשמים והשחרים ושרש קשמים עבי שמשמה קאשק צנ' ל' שמשקס וונקן תרם מנפא
 ויפסר שיהיה וק המקשקש תלוי נמנעל' והשחרים נאמר כמז צמי מן וצנ' הכתנה ש' יחז כל עשו נמלכ'
 תפנן: ומשחרים כל עשו צימות ירח מתרננס ירח ס' קרין וונקת תרם וסנכח כלומר מנפא שצנ'
 הגטיפות יקן נפא וצח' לית' ושרשו כל שמשחן ס' חמרי ופולן חות השים בעצמן ויש מפרשים קשמים
 ש' עשין מנפא חפ' ינפס וק קרין הנזל חך נעצ' ס' נפא וק תרננס וונק טנכ' וקשירות
 תרם וונק שני ידיו וקס קצמ' עמו: והרעות מן קמנה ערבות רעות ושרש קצמ' נפא
 שמשירות ע' רחן ומנפא ב' השע' שחן נח' ל' חל' השעס וקשירות למטה וונק תרם חפס נפא
 כמז שמשחן חפס: וק תרם חקלום חמש חפס נסכן: הפארים: כמז מנפא חפס כמז ויהי פחרי חפס כמז
 פחרי פ' חס יקו על ראש: וונק תרם כלל' וקשירות כמז: אצמיה ומז' עבי שמו שירות השים נאוק יקן
 וק תרם ונמ' ואירי רגל' וקשורים ית' מ' ש' חרות כקן שנק' וונק תרם וק' מנפא חפס ויש יתע' מה
 קוז: ונת' קנפ' קוז ע' שתלות חות השים כן שחן על ל' וונק תרם וקשירות: והלש' חס יב'
 שתלות השים כחזקן וק' רחן כלל' שחזוס כילות הלש' וונק תרם וצנ' וק תרם ונת' סמך חלפת
 חתמית כקשירה וכלפית מנפא לתח' הטבעות יחופ וק וסמי חוף כמז חפס קטס על חפ'

גם יש שחשבים מענין נבטם אחד לשמור כל הקדמות ק קחל יתפלה ננה מעל פתח שהנמיחם באמירתם כל וינן
שישמעו נקולו ויכחיו נמיו של עזאס רע וכוו המענין החזק כמו שכתב מענין עזאס י"ט ירחן ציק ושגב: ונש
יקב חגבם קנבאים כמו שנלמ' חכמת נבגאים וחקב חרפם ב העכבים לפו ציא פרי העכבים למעשה קקנבאי
מורים לשאל חכמה כזי שיקו מעשה קטובים ועזאס עס אלס ועס חרם וונק תבג מענין בת מקדשא ותרג
יקב מענין ח: ויקו למעשה עכבים ויעש
באזשים וקנה קול קוק שימשה זה קכס
עכבים טובים כמו שקיה קמטע טוב כ
קמטע טוב קו מלצרה קסח ויעקב וק
קורס תורת למת וקיה ראוי שיקו מעשיה
טובים ועש באזשי ופרושו עכבים רשם ק
פרשו רבם סעניה מודתם ורע ונאש
ורצנו קאיי זל כת באזשים קול מן קופ
קמניט קענכס וקול קרע שגס ויזע
קול בלשון קמשה קענכס קאזשים
נעוקס קאלף על קנות ק שאל שקו
ראויט למעשה מעשים טובים עשו מעשים
רשם ועתה כלומ' חרם בעצמות תהו
שופטים כעו עכבים ואלו זשכ יזשאל ויא
יקודק כ עשרת קשמים גלו כשלאמרה
נעזקו כ נגנת שש לחקיקו גלו עשרת
קשמים: מה למעשה כל קשמירות

ועתה ישוב ירושלם ואיש יהודה שפטו
נא בני ובני כרמי: מה לעשות עזר
לכרמי ולא עשיתנו מרוע קוירתי
לעשות ענבים ויעש באזשים: ועתה
אודיעה נא אפרתכם את אשר
אני עשה לכרמי הסר משוכרתו
והיך לבער פריץ גדרו והיך
למרמס: ואשיתו בתה לא יזכר ולא
יעזרו עלה שמיר וישיתו על העבים
באצוה מרהמטיר עליו מטיר:

וקמלכות שבעל קכס מעשה לבימו עשית לו לשאר לעד טוב למעשה של עשית חס ק מחס קיה זה שקוית
למעשה טנכס ועש באזשים קוית עזי קוו: ועתה קסר משוכת עגב עס קוו כמשוכת חק כיתה זקמסוכה
קיא שעשין לביס מקוטעס חוץ לגר חכס שעשין לו ועשין זה לכו שמירה ויא חין משוכה יגס חרם ב על ידי
קחוק וכו וקיה לגע כלומ' למחל כמו ובער נדה אחר ואחר שיפרט גר קאזכס קול למרמס שרמסוקו חזרת
ועקמות וקמסל במשוכה ועבר קול שמירת קחל שיכל קמענהס ויקו חומות קמפל שולפו ב כמו שאלו וקמרת
כע מקס וקיה לטל: ואשיתו וועד חעשה לו כ חעפ שעשיתו קפקד וכלוקו ורמסוקו חעכב קכפ קשאר
ב ל חעשה כס שוס עמדה שזעזו פרות אל חעחא שיקיה שממיה ל חמר ול עבר ופי חמר ירת
כלומ' כיקת קומורה לפרות כפרות ופי יערד שחופרין סכב קומורה ותלשין קקוטס וקעשכס קרשס ופין של
יעד יעלב שמיר ושית כמו קארין שחמנה נענית שעמחיס כה שמיר ושית ושמיר ושית קיט קוטס: וענה פרושו
שממיה וכן עכב קתעת חעכב קחל דגש חק רש וקמסל חעכב סלפת שמירתה מקס וקס למחל לביסוקו חותס
מחרכס חכס כ עשרת קשמים גלו חעכב קשארס ל חעשה עמקס טובה ול חלס כרת לפס שיפח ורס כמו
שחיתכן קומורה כזי שתציא פרות יתרי ועלב שמיר ושית שיקו מעשיהם לקלה כמו שאמר וקמשתב
משתב חל צור נקוב ומסל על קעכס חתה יתפס כמסמעו שאמנע כרתה מחרכס כמו שכתב ומוצי
את קשמים ול יקיה מטיר וונק תרג על נעזיא חפקד לל ינעסן פלחון נעזיא " ב 1

כי כרם פתח פרח המסל בית ישראל עשרת השנים ואיש יקודק שבתיקודק וצמח נשע ששועמו
מתח ג כשנע נשע ששועמו היו שקיה משתעשע ואמח עמקם כקין עשאים מעשים טובים וקוק
מקם שיעשו מעשים טובים ויעשו משפט קענים כמון שקיה קוף עושה עמקם תמיד טובות וקנה משפט ופרושו
כג ע כמון ספחת ולבחות קלשן סמך משפט אל משפט וכן נעקה לנקה מפת שקם קדושים לקם בלחות ועמך
הפסוק רל אי קוית שיעשו משפט קענים

כי כרם יחזה צבאות בית ישראל
ואיש יהודה נטע שעשועו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה צעקה:
הוי מניעי בית בבית
שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום
והוי שבתם לברכם בקרב הארץ:
באזני יחזה צבאות אם לא בתים רבים
לשמה יהיו גדלים ומזבים מאין יושב:
כיעשרת צמרי כרם יעשובת אחת
וזרע חמר יעשה אפה: הוי משבימי

וקעשוקים וקנה קם לקם משפט וכן ערע
וקוית שיעשו לקם צדקה וקנה נעקה
שעשוקים קענים מהעשק שעשוקי אותם
משפט כשבבאין: הוי מעש צת רל
שמשעם גבול ושל קענים ואס יש
לעט צת סמך לבית קעשיר או שדה
סמך לשדה בלעו נעקפן עד שלקחו
ממנו ומחברו עש שלו: עד אפס מקום עד
של שאר מקום לענים לשבת ואהם סטרי
שאתם לבכ השט בחרן שאתם גדולים
ועשירים וקושתם מנען הפעל וקמושיני
הרשעים הרשעים: באזני מואל קקב
אל מנה שאתם מדברים בטוב ומסבמים
לגזול קענים בלוח עלה ב אי אדון קנאל
בלחות מנעלה ובלחות מטה ובי להשפל
ולכרם ואת אומם בתיס רבים לשמה יקו

אתה ק יתה חושבים שאתם השט לרבים את אומם אתם תגלו מקם ונתכם שקו רבים וגדולים יקו שממנה מואל
יושב: אם לא לון שבעה וכן אם לא כאשר דמית כן קיתה: אם לא שוית ודוממתי וקוף כאלם שאומל לא יקיה זה
אם לא יקיה זה: רבים כמון רב המלך בלע מחשבים בעמך יפה וכן גדולים וטובים וקוף כפל עמך במלות שואת
ויונתק תרם הפס ק כן אמר נביא בלוח קוית שמע כד אה: זרת לא מן קדם יי עבדות והרנס רבים סגיאן
בי עשרת עתה נתק טעם למנה יהיו קבצים לשמה מואל יושב ב אשלם קללה בשדות ובכרימים תחת אשר קו עמל
אתם מקעמים לפיך תהיה תבואתם לקלל וכן של יקו הפירות לא יקו קושבים ופירוש עשרת צמרי כרם
מקום כרם שיורשו עשרת צמרי עקר בום אחי לא יכל ממנו אין אלל צת אחת ומדת צת היא טלם כשיער האפה
צבא ומקום צבא שזרעו בו טר לא יעשה אלל אפה וקחומר קוף קטר וקוף עשר איפת ויונתק תרם אחי
צבוא לל יקסן מעשרה צת עשר ושכך רבים יעבדון צתה חרף: הוי משבימי משממים בבקר לשתת או
לשם שכל עמקם קוף לשתת ולתעבוב קבאר ואינם מתעסקים בני
לשתת כאלו ירדפו קשכר אנה ימצאו אותם טוב וכן בנשף מאחרים צבת המשתה עד שילקם קין ובערם לעשות
כל תאות נפשים: והיה עתה מספר איך קוף משתקים קבאר וקנעל וקתף וקחלל שמכנסן בקם והין לפתקם
וערך קוק קוף משתקים בניבים שמעשים אותם לשתת כל קטען והין לפתקם

זאת פועל יי' אל יצאן ומעשה ידיו לא יראו ידנה הם פמייס ממנלכה ב' הם פשירים וקנה כל מעקס במסדה ונשימיע
המעטס ול' יזעסקו בכל עתות קטנאי כבדי תורה ובעני חכמה שהם פועל יי' ומעשה ידיו סכת על קלחות עשר
קדוים וקס כל' לכל המעט שכן אדם למקום ושכן אדם למכרו' ויא' לפרש פועל יי' ומעשה ידיו חכמת קטנטיס
ב' מימנה יצע האדם לכבוד הנצח כעו שאמר צמח וצמח מנה אדם סיך בכל הדרך אמר ב' ארזה שמך מעשה

אזבשותך . ואמר השמים מספרים כבוד
אל . כל העומד על סוד בריאה ידע
כבוד האל . ואמר הנשא שאו מחדס שבטס
וראו מי ברא אלה . כל שהנשו בחכמה זו
וממנה ידע כבוד הנצח . וק' אמרו רז"ל
כל היודע לשב טרקופת ומולת ואין
מחשב עליו הכתוב אומר זאת פועל יי' אל
עבטו ונעמ' . ועוד דרשו ב' זאת פועל יי' אל
יבטו אל' הקטלו שחית ועבדת . לומר
יצי אור ומעריב ערסס וקו פועל יי' ומעט
ידיו : לבן גלב עמי . בצמד של ידע
מעשה האל אל' הקטנן ב' וטנה
אל' המאכל ואל' המסדה והקטנן לשכך
גלה ממקצמו ויקה ברעטו צמח מנה
כבד מנה . ופירוש וטנה ואשי כטנו כלומ'
אותם שהיו נקראים אשי כטנן יהיו נקראו
אשי רעב . מנה כעו אשי . כעו מעשר

מנחם . והמנון קעס יהיו ינאים צמח צמח מן והשבת בצמחות נפאך שהיא עטן ינא ותנחם צמח
צחות' . וטנן עשס שיינא גרוס מעט קמח : וצחק תואר סימך שאל' אשה רייח טחוח ובחומרו קרעב לשאי כטנן
וזמנא למנון קעס אל' לטנה וק על' וק לא בלס יהיו שוים ברעטו צמח אשי כטנן והמנון קעס . וית' מנה כעו מנה
צדי קמס מעטן מנות שהנ' ויקדיקון מנות ברמנ' וסג' יקון בעצרתו בצחות' . ולפי הקדוק אל' יתק' ב' מנה שזוא
קמס שרשו מנה ומנה צדי קמס שרשו מנות : לבן קרצנה שאול' . אמר דרך משל' לר' צד' אדם שימות משרא
הרצנה שאול' נפשה לקבל המנחם : וירד קדוק' פירוש קדר ארץ ישראל או קבני כבני ירושלים' אמר שידו
לשאול' אשי כטנן וקקדר והמנון קעס . ועוד כפל העטן במלות אוקת ואמר ואחונה ועליו נה . ואחונה כעו קמונה
שאר ועליו נה כעו קדוק' טוב' . ופירוש ועליו נה ומי שהיה עליו ושמח בעשר מרוב טובה יד' לשאל' כעו ק' . וינתק
תנחם ועליו נה ונתקף כעו' . וקו' כעו' שאמר' . ויש מפרשים ועליו נה קלוי' . וישח אדם . כפל דב' במלות
שוקת' . או פ' אדם על' הפחותים' ואיש על' קבולס כעו' גם ב' אדם גם ב' איש . וכן תרגם זנקה וימלך
אישא ויאל' שתקף ג' כעו' . ועט ג' סקיס' לפי שג' נהות האדם ונאות עיאה בעטס' לפיך אמר ועט ג' סקיס' . וק'
אמר שטננות אדם' . וק' אמר שטנן רמות' . וק' אמר חס שטנן' . ויגבה' . באות המעט שיעשה כדשע
ישראל יקיה קו' ג' טה כעו ויאמר ב' הארס ושיח' ואפס קטנל'
כחס קמטפי יקיה נקדש כחס כעו שאמר בקרוס' אקדש' . ואמר ונקדשת כס' . ופירוש כעו כעו כעו משפט' .

בבקר שכר ירדפו מאחרי בנישף יין
ידליקם : ויהי כנור ונבל תהוה ליל ויין
משתיהם ואת פעליהם לא יבטו ו
ומעשה ידיו לא יראו : לכן עלה עמי מבלי
דעת וכבודו מתרעב והמונ צחקה
צמח : לכן הרחיבה שאול נפשה
ופעחפה לכל חקוירד הדרה והמנה
וישאנה תעלו בה : וישח אדם וישפל איש
ועיניו בהים תשפלנה : ויגבה יחנה צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה :

ורעו כבשים . משל הוא על התיקים והחלשים שהיו טרש זה גרושם מבעתהם וקולפם מעט קרשע ונלות
קרשעם יחלו קטנים מה שהיו חלשים קטעירים . וזה היה שמי חזקיהו שהיה מלך צדק שופט אינן
וצימו לך היה כח צד החזקים לשוק החלשים ומת אונן חב ישראל צימו . ושחש כדלים . כינעם מתעלים וענה
ודבר כלום אין חונם להם . ופירוש וחרבת מרחם הרבה השמפס בעל מוח והם קטעירים שהיו משקים קטנים

בתיקם שיקו חרבת גרים יחלו קטנים
שכחו מפניהם יטאו עתה לפר בחסו לשל
את חלקם וזנת תרס הפסוק כן והתפרנסו
צדיקיא כמק דאמר עליון ונכסי רשישא
צדיקיא יחסון יצנעו על הדעת שפרשם
אלה שנתגם כדלים עטן דבור ואמר יהוי
מושכ קטען . אינן על דרך משלם

ורעו כבשים כדברם וחרבות מהים
גרים יאכלו : הוי משכהעון

בחבלי השוא וכעבות העלה חטאה :
האמרים ימהר יהישה מעשהו למען
נראהו ותרבו ותבואה עצרת קדוש
ישראל ונדעה : הוי

כמו שמושך אדם קטען לה קטענה בחלם
ובעבותת ק מושכס הם קטען אלהם
בחוקה ותבלהם הם חבל שוא ושקר וחטאת
והאמרים היא קהמפונס ומשתה קין
שמושכס האדם ומציין אותה לפי עריות
וזל ושפוטת דמים והם מושכס קטען
כדעם אלהם כדורגלם קהמפונס ומשתה
קין . וכן אמר שלמה בזה הלשון למשך בין
את גמרי : ובעבות . בקף השמושכיל כמו
שמושכס קטען לה בעבותת ק מושכס הם
קחטאה אלהם : וחטאה שם כמו חטאת .
ועבות שם לשל קיחיד בשקל שחור . יחור
בשאל הוא כמזכירת ונשמך כמו ממשך

האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים
חשך לאור ואור לחשך שמים מר
למתוק ומתוק למר :

הוי חכמים בעניהם ונד
פניהם נבונם : הוי גבורים לשתות
יין ואנשי חיל למסך שבר :

עבות . ולכסם עבותים או עבותות . והחבל שהיו עשוי משלש יתים נקרא עבות . וכדרי רבותם ער קרע בתול
דומה לחוט הקטען ולבסוף לעבות קטענה שחלף קוי מושכ קטען ועמל . האומרים . נשאת שולח לפס נבואים
ואומרים להם קרע שאת מנחל להם בעונם ממשקים קרעם הם אומרים . אין אנו מלאמינים ונקר יחישק
ממשקו כלום ממשק הפרעפות תראה שנתחיו אומרים אמת ב עתה אין אנו מלאמינים . ענת קחם . מה שמן
לכחיל עליו ב הוא קחש ישראל ואין ירע לפי ב הם חושבים ב אין ממשקים רעם כמו שאמר האומרים לרע טוב :
הוי האומרים . לממשקים קרעם שהם עשירים הם אומרים ב טובים הם . ולפתעם בתורה ובחזמה קס
אומרים ב הוא רע וצעת נאר והם כאלו שמים חשך לשור טון של ערילי נשכל מה הוא טוב ומק
הוא רע קרי קס כמי של ערילי בחושים ויסב להם חוש הראות וחוש קטעם : הוי חכמים . קס חושבים
עצמם חכמים וטובים . ובאומרים להם הנבואים זאת קדרך הטובה לנו
קדעה . והם אומרים להם לך קדרך שאין יחזון היא קדרך הטובה ואנו חכמים מנח לשור הטוב וקרע .

ואחזק פי חכמים קם למצות קישר בשמחה ונענש קם לתקן מנח שיהיה סגן פתחם טען והוא על הדרך שאמר
חכמים קמק להרע : הוי גבורים . כל גמלה קמל לפתח מן טומר כחם וגבורים אינה נחלת לפלס טפ
אויבתם אל כל טפס
וגבורים גמלת מן ונתעווגם וק אימר ארך טקד יאלו ובהטט ושרך כנת יאלו בגמרה ולס גמלת קנת פ שתיק
קין מונעת קג טרה זאש חיל כמו גמרי

פ פי חיל כז כמו קמאורע חיל למלחמה
והנ כז חיל ויתעבדן מרי נכסן טמו
טשה לילת קחיל קחתי למסוך טכ טמו
למוג : מיצריקי . קאופטים סעריקים
קדשע . טמ . עקב טח טכ
טחז כאלקחין מימם והקיק בדיא יסרו
טמטפ טקפ מימם ואמר מימם חז
טזמר טיקים רל מכל חז מקח טיקים
קכזיס למשפט : לבן כחם לקס ימנה
קלשן לקדים . קפועל למטול חז
כקדרי מטזר טחין לפערת ט יקממו
טעמם קפועל למטעל כמזוה פ יחע פ
קזש חוכת קקס ולס קקס לטס וק מיס
קכזה חס חכטט טחין מיס : טחזש קלכ
טחז כערת קלשן : וחש לפנה ירפה
כטל טמץ כמלות טוכות חש קזש קקס
קדק כמזו תקח חש קלש קס ופדחז ולשו
לכנה ירפה חש טומר יחטט ויכערת
טומר כמו טהמטט חז קח קל מקרה

טלשן קזש יאל קקס ולשן קלכנה ירפה חש ק יכז להס קרע קל מקרה וכלס עי טכרס כמק יקח ומק קח
מן מקק קכזי רזל מקק טל סופים והוא קרק ומש טרס רל חזוק טכס יקח טמק ומס ופריס קח
משל על קחלושים כמו קחנק שמחזקלות עלס כחזר וכלס ק עלו כלס חזוקים ויחלושים טחם רשם ומחטו חר
תורת יי טכחות וזת חמרת קדוש ישראל נחזו כטל טמץ כמלות טוכות כחנק טו קמץ וטס קכ . ויתחש לפנה
וטעמירז גלפוטתז וכדש לבן כחם קס לשן חס ופ יס לך קס טחז חוכ חס אלס קס זה טפו טל ומן טכרז
מריפס יחיס מן קמטת טחס חס אלפ ט טפ טחז קס טכז וקח טת יטכנ חס ופית טפ לקס יעל כן ויגז
קמריס דרך משל כאלו רטו קמריס ורעש קחין להס מחוז כדש : כחזק . טטקל וטטל חין
ופחזטו טרונה תרעס לט קמור לט תכסח . לט טכזט . לפ טחס חיס טכס טכזכז : ונטאגס לטגים .
כאלו קחל טח לטס נס וכאלו יחזוק לטס טיחז חיל חרין ישראל לפזרעז ועמם טיפער חת
רוחס לבז : מקרה קל . קכטל לשון קמחירות והוא מלך חזר טיכז מקרה ונקלות טמו קקל טכלט טחזך
מקרה . וחנת קרע קל טעמס קלטן .

מצריקו רשע עקב שחד וצדקת צ
צדיקים יסירו ממנו : לכן כאכל
קש לשון אשוח שיש להבה ירפה
שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה
כמאסות תורת יחזה צבאות ואת
אמרת קדוש ישראל נגאצו : על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו
וירגזוה החרים ותהי נבלתם בסותח
בקרב חוצות ככל זאת לא שב
אפו ועוד ירו נטויה : ונשא גם
לגוים מרחוקו שרב לו מקצה
הארץ והנה מהרה קל יבוא :

טלשן קזש יאל קקס ולשן קלכנה ירפה חש ק יכז להס קרע קל מקרה וכלס עי טכרס כמק יקח ומק קח
מן מקק קכזי רזל מקק טל סופים והוא קרק ומש טרס רל חזוק טכס יקח טמק ומס ופריס קח
משל על קחלושים כמו קחנק שמחזקלות עלס כחזר וכלס ק עלו כלס חזוקים ויחלושים טחם רשם ומחטו חר
תורת יי טכחות וזת חמרת קדוש ישראל נחזו כטל טמץ כמלות טוכות כחנק טו קמץ וטס קכ . ויתחש לפנה
וטעמירז גלפוטתז וכדש לבן כחם קס לשן חס ופ יס לך קס טחז חוכ חס אלס קס זה טפו טל ומן טכרז
מריפס יחיס מן קמטת טחס חס אלפ ט טפ טחז קס טכז וקח טת יטכנ חס ופית טפ לקס יעל כן ויגז
קמריס דרך משל כאלו רטו קמריס ורעש קחין להס מחוז כדש : כחזק . טטקל וטטל חין
ופחזטו טרונה תרעס לט קמור לט תכסח . לט טכזט . לפ טחס חיס טכס טכזכז : ונטאגס לטגים .
כאלו קחל טח לטס נס וכאלו יחזוק לטס טיחז חיל חרין ישראל לפזרעז ועמם טיפער חת
רוחס לבז : מקרה קל . קכטל לשון קמחירות והוא מלך חזר טיכז מקרה ונקלות טמו קקל טכלט טחזך
מקרה . וחנת קרע קל טעמס קלטן .

אין עיף

הפסוק הזה הוא על דרך הפלגה מרוב חפצו ומקדושתו לבח לו יעצ ולש גש יק
הדרך ולש יבשל אחד מהם בדרך טומר של הנקף רגלו באזן בדרך מטע מקדושתו ללכת בדרך : ל
מס ולש יסן : בוס וגם בלגה לל יסן אחד מהם דרך קבע שינטרך לפתור חזונו ולפתור שחר נעלו אל לטס ובעל
ברגל יסן מה שישן בלגה וכל זה דרך הפלגה : נהק : פרושו קתרת קשר קמנעל : אשר חציו שמש וסך כל
מלמטע טלס פרושם לפלס חטו שמוטס
ומחודדים וכן קשתות דחוטות לל ינטרס
לדרך אותם כשירע לפלס של יתעבט ב
במלמקוזן פרסות סוסיו כמו קנז וקוז
קאס קחוק נשטט של יכאט מן הדרך
ולל ינטרט להקטיל לפס ברולס וקנלגלי
קמר כבה יבאו מקרה כמו קסופה וקוז
חח סערה שמעלגל קקש מקרה וכל זה
דרך הפלגה : שאגה לו : וסאג טעב
סאג קרי וקעשן : אחד : וסאג
טרף : פל תהיה סאגתו וזמיתלס של
סאגו טרף : כמו שטמר קסאג אריה
בער וטרף יקן לו כן קאויב קוז וקוז מלך
אזר יאזר טרף וקן מטעל מידו שקרי ב

אין עיף ואין כושל בו ללא ענום וללא
ישן ולא נפתח אזור הלצו וללא נתק
שרוך נעלז : אשר רוצו ישנונם וכל
קשתתו דרכות פרסות סוסיו בצר
נחשבו וכלגליו כסופה : שאגה לו
כלבא ושאג ככפירים וניהם וסאגו
ויפלט ואין מציל : וניהם עליו בוסה הוא
בנהמת ים ונבט לארץ ונהה רחשך

בבאו כבש כל ארץ ישראל וגם כל ערי יהודה הבטרות : ופרוש ופלטט יקח קפלטת וקוז ארץ יהודה פיקכל לקח
זולת יר : שלם : וניהם : כנהמת ים : כנהמת גל קיס : ונבט לארץ : מעטץ פנל קדנש בקל אנד וסג וסמר
עצט ישראל : לארץ בבא עלט קאויב פתאוס יבט אס יבא לו עוזר וקן ולל ירזה פ אס חסד ומקוז ק
קזסך חסך צד טומר חסך קאויב הבא עלט ולעפ שבעלת חסך עמד קטעס קעטן דבק עס צד ואזר חסך בעריתיק
ואזר קשמס חסך לו לשראל בשמיס טומר קדרו לו קשמס ממעל מרוב קציה וקשמס נקראו ערפסס : מעט
סימוליס קמטר כמו סאמר אף סמו ערפסל : ופרוש ערפסל וכן ערוף כמטר לקדי : וס מפרסס בעריתיק
בזרעיתיק כמו ערוף מנבחותס שקוז עטן קריסות : וס מפרסס צד ואזר סמס וירח : בשנת מות קמלך
תרעס ונתק בשתל דיתפננן צה מלכא עזיקו וקוז כשננס צהיכל להקטיד קבוקרת
זרחה במעחו : וס לפרס מיתה מימס ולפרוש קוז לל יקיה זק תחלת נבולתו זמיה סספר קסנה סאג וזרע ק
קמראה לש שבמות עזיקו קרע קרע כמו סאמר בתחלת מלכות זיהס ועוד קעס מנחיתס : וכל סקן סימי
אזר סמר וארחה את יי רחה צמרחות קנבחה כסוד יי פ פרוש יי כסוד יי וכן תרעס זניה ית קראו דאזק נאמ
על קכסד וירד יי על קר סיט ותרעס וג ק אקלס וזיהעל יקראו דאז וכן סמר יזוקאל ועל דמות קכסל בעור
צמרחה ארס עלט מלמעלה זק קוז סאמר וארחה את יי יושב על כסא רס ושח ורס ונשא על קכסל וקכסל
קוז דמות צמרחה קנבחה ורעיתס זל קקשו הפסוקים ואמרו כתב פל מרע קאזס וזי וכעבולא רחה ארע
יי : כאן באספקל ייא קמאירי כאן באספקל ייא סאנה מאירי

ואמרו חל כל מנה שראת יחזקאל ראה ישעיה יחזקאל למה הוא נומה לבן כפי שראת את המלך ישעיהו חמה
לבן כפי שראת את המלך כלומר שיחזקאל ספר פרטי הדברים לפי שהיה חדוש גיור חלו או חל בצד חזרו חל ישעיה
ל ספר אל נדך סלגת הוא היה שלסיותי מיחזקאל ולס קימה המראה כל כך חדש חלו או בצד חזרו הוא שלמים חקר
מנצח חזרו של יחזקאל ישעיה ספר השרשים ולס זכר החיות ואלו הכפוי כפי הכבוד וכך רוממו יקרה חיה חיה
היכל או יקיה הכפוי כפי הכבוד והשאלה

הס תחזית הבנה או וולת והמשל הנה פ
הקדיל מטון כפי כפי הכבוד : מלשים את
הקדיל כפון ממלשים וק וכבוד מלשים את
המשק והקדיל הוא היכל בת המקדש או
פי הקדיל השמים כפון מלשים קדשו מל
במים כפון : שרפים ממעל סמוך
לוק ועל מטה מנשה וית ממעל
במחזמו והנה לו כפון לפי קדמוהי והנה
שרפים עומדים שמעין קדשן תרנג עומדין
קדשן כל עומדים קיימים והם המלשים
הקדושים שהם עומדים למעשה כנפים ש
כנפים לאחד לו זכר מנן השרפים חנה
זכר פ לכל אחד מן השרפים ראה ו כנפים

צרו אור השך בעריפיה : הפטרת וישמע
יתח : בשנת מות המלך עזיהו
ואראה את אדני ישב על בסא רם
ונשא ושליו מלאים את הרהיכל :
שרפים עמדים ממעל לו שיש ע
כנפים שיש כנפים לאחד בשתים
יבסרה פניו ובשתים יבסרה
רצו ובשתים יעופה :

ויחזקאל ראה לכל אחד מן החיות ארבע כנפים חק רמון פ אב תפועה מקס ארבע סגות כפון שהתחזר בצל החכם
הגזול הרב משה בן מימון אל והכנפים הם סגות התפועה הממנהרת מכל התפועות והיא הפעפפת וישעיהו
זכר לשרף שש כנפים והנה זכר העלה פ באתים יבסרה כפון ובאתים יבסרה רגלי ובאתים יעופה והנה מכורש
בפחו טעם הקסתי וטעם האתים וראל אמרו כחן בומון שבת המקדש קיים כחן בומון שבת המקדש קיים כב
כחן לננומנו טעם החיות : ואת תמנה למנה סמוך הרב הארבע לתפועה פ ל ס הוא בחיות אלס אתים למעפפת
ושתים לבסות גזותהן כפון שאמר ושתים מנסות את גזותהנה ובאתים שהם פרדות מלמעלה היה הפעפפת
וקחו שאמר פרדות מלמעלה פירוש פרדות מקהם ופרשות לפעפף פ השתים האחרות היו ממוצרות לנף
לבסות את גזותהן והנה לפי לפי מה שלמנו מדברי הרב פ טעם ארבע וטעם שש פ הקסתי בשרפים
בטעם ובגלש חק נדך משל והקסתי בחיות בעטן ל ברגלם וגם ל בטעם חק סוד ידוע למעט לם חונק
הנש בתרין מכסו אפתי לל חוי ובתרין מכסו גייתה לל מיתה חוי ובתרין משמש ומה מילד קיטב פירוש למעט
וכל המראה קוהת במראה הנבואה ונהגת שכל ל בהשגה חוזן לכל פ אין למלשים שקראים שרפים לל נף ולל
טעם לל רגלם ולל כנפים לפי דעת החכמים הפלוסופים וק דעת החכם הרב הגזול קטור אל וגם בדברי רסותו
אל דברים רבים מורים זו הדעת וקראים שרפים לפי שראת במראה הנבואה כימות איש שורף חק לגות לו פן
קדור שהיו מקוויים : עליה :

ישעיהו

השמין פרשמוהו על ז' קפני השע כעטן פ טח מנדאו שטקס ותרנוטח את קמת ושע ית שיהו כאלו טחו על
השן של יראה ולבט יבין כמנו ולבט: ושכ ורפא לו רפוא הנפש וקיא קסלחה וק כרו רפוא נפשי ונ: ואמר
לפי קראשון יקיה פרושו עימתי תמונע מקס התשובה כד לקו בעלש וקלו עוש חטאתם ועתיק ער לקל פוד ענ
ויא: עי אשר חס שחו ערים מלחין יושב ולפי קב יקיה פרושו עי מתי יקיו קס מקשי לבט ואיש רועס למנוע תכחות
ויאמר ידעת פ לט יאנו עי חס שחו ערים

השמין לב העס הזה ואינו הכבוד עינו
השע פן יראה בעינו ובאנו ישמע
ולבבו יבין ושב ורפא לו: ואמר ע
מתאדנו ואמר ע אשר האם שאו
ערים מאין ישוב ובתים מאין אדם
והאדמה תשא השממה: ורחק יהיה
את האדם ורבה העוובה בקרב הארץ:
ועוד בה עשר יהו ושב בה והיתה לבער
כאלה וכלון אשר בשלכת
מצבת כס זרע קדש מצבתה:
עד כאן

אשר חס זה פרושו כמנו ואס תקריב מנחת
בטרי שקוח כמנו ות תקריב מנח בטרי וק
חס יקיה קיול פ יקיה קיול: והדומים לפס
כמו שכתבנו בפ' מכלל בחלק העטן וזה גב
כמו קס כאלו חל עי פ שחו ערי: ואמר אשר
ויאמר חס שפרושו פ כפל העטן
במלו סוכות כמנהג הלשון לחוק העטן ושחו
עני במקום עתד ואמר שיא שחו קערים
שיקו מעטים קיול כהם אבל ישארו קנת
בני בער שימנח בהם חס: ג' ל יקיה
לא כל קנתים נס כן יקיו שאיות מלחין יושב
והדומה גב השאה שממנה פ חין עבד איות
על והדומה לט השם: ורחק שמח תלח
יגלו למקום קרוב לרעס וישנו לרעס לט כן
אל ירחק איותם בקעת הארץ כמנו עשרת
השמים שגלו לט וחסר וקודם ונטימ
לבט וק חס: כמנחת עמוס והגלת חתם
מקלה למעק כלומר לט תחטט פ תגלו

למקום קרוב לרעס כמנו דמסק לא רחוק ממקום מלא ומנה שאינ את האדם חסן לומר על קמין כלו כמנו אמנה את
את האדם לא על ישראל וכן נפלה נבלת האדם השונה שם בשקל מלוכה כלומר השונה שהעבד ארץ מקום רבה תקיה
כלומר זמן רב: ועוד בה עשיריה שם בשקל תחמה ועטנו פ ענר ימלט בארץ עשרה מלחם ממת בטוחה זו חו
מנות המלך עיקו ועשרה מלחם קס יותם אחו יחוקיקו מנסה ואמון יאשיקו יקו יחזו יקו יקו
קיתה שנת יקו יחוקיקו
ואחר כך ושבה האדמה וקיתה לבט שיכלה הכל שגלו כלם וחרבה ירושלים לבט עטן
כלפן כמנו ובערת קרע כאשר יבער קולל כאלו וכלון אשר בשלכת מנצת נס ובערס יקיה כבער קאלו וקאלון
שישירו עלהם בזמן החורף וראה שקס יבשים וכו פ בשלכת נקשלק עלהם ואעפכ מנצת נס פי העמדה פ עמר
לחותם לפס אעפ שני חס יבשים פ זמני עטן יאנו ופריחו קעלס כן זרע קדש מנצתה פ אעפ שיגלו כלם לט תחטט
פ יפלו בגלות ולט יאנו לרעס פ עוד יפריחו ויפריחו ויאנו לרעס כן תי קפסוק כמנו מלא וכלוטא דמנצת טרפמי
דימ לעבין ועד כען חסן רטימן לקיימא מנצת זרעא כן גלותא דישראל יתכשון ויתעון לרעסון ארי זרעא דקודשא
נצתהון פי מנצת נס כמנו מטע כתרנש וטע ונכזובמי קא מנצתה כפד האדמה כמנו שאמר ושבה וקיתה לבט
יש מפרשים בשלכת שם שעי שקיה נצת קמקדס קטרי בדברי קיימס עי שעי שלכת ושס קיו נעושים אל

ואגרת אליו השמר זה לבו מלכד אשר פירשמה עמך אחר עמך שירם לומר שבעל אמרך צדק
פיך הושבעל שמרו ויזכר תרם עמך שמירה אסתגוד וכן פירשו רבם סעריה השמר מעשות
מלמה והשקט לך חל תרח והשקט פעול עמך חו"כ ופירשו השקט לך יושב זנסת האדם האור
הח העץ שיעבדן ט האש ובדברי רזל לעול חוד מפיך העצם ואם עשוי להללך חלם שנסרף מאלו מעט

ואגרת אליו השמר זה לבו מלכד אשר פירשמה עמך אחר עמך שירם לומר שבעל אמרך צדק
ולבבך אל ידך משני זנבות האודים
העשנים האלה בחר אהרצין ואיהם
ובן רמליהו יען כי יעין עליך אוסרעה
אפרים ובן רמליהו לאמר : בעלה
ביהודה ונקיצנה ונבקענה אליו
ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל
כה אמר אדני חזה לאתקום
ולא תהיה : כי ראש
ארם דמשק וראש דמשק רבין

שש ינדין ט האש המיד וכנסרף עש
שחור קאן שאיפו רח"י לחוז פרו ולכד ט
האש מנסלשן חותלני אחר וקוח עשן
וכן רח ונב החוד וחרון קחף כנשל לפשן כיו
שכעב יעשן חף יי עש מתעשנת וכמו
שונב האור חין ט כח להבער דע לא שקוח
פין ומעצב כח השת מעצב עש סיכל פ
העשן כן חלה המלכס כחו בחרון אפי חט
חין בקס כח להבער ולבלות שניעט ומן
יכלק עשן ויסוט להס ויכלו וכן רמליהו
פירוש גס אפרים כיו שח: גרסן וארס ונ
וקצו הכעבו שמר על המעין ט בוטר
המילך וקוח קחין למס וכן ח: גפסוק הנח
חזרו ישן ט יען ונ שוכי ארס ולס זכ
המילך: נעלה ביהודה: נמי
שהיה ראש יקודה וקיא
יחשף : ועקיענה נעשה להס מעט ער

שיקוע מפעמו ופירשו לו ונבקיענה חלמן או נבקיענה כלומר נבקיע חומותיה ונכנס בה ותהיה כדמותה ונמלך
מלך בעצמה עלי ידיו וממנו ומי יהיה זה את בן טבאל וקוח קחין חש מעט אפרים חקו חוששם להמלשן שחשף ח
היתה עתה ולס תקום ולס תהיה: וזכר תרם וקיענה ונבקיענה חלמן ונחרימן ושוימן עמנו ותרגם את בן טבאל
ית מלך דכשר לעל עשה מלת טבאל כמטריקון הטוב חלמן: ויש מפרשים טבאל רמלם בזלפת טתח חלמם ודגלם
ק"ח אומר על פקח בן רמליהו: כה אמר: אומר יי ל תקום עתה ולס תהיה: כי ראש ארם: ל יקו: חם
ראש ומלך פרושלים כמו שחשם
קוח רבין ולס יהיה ראש יחשף ועוד חש אומר לכס ט בעצד חמש וששים שנה יחת אפרים מעט פרוש עש ח
כלומר רבין וארס יחת עס אפרים מהיות עס זה וזה ויהיה חכר אפרים זו קשימוש כמו שמש יחז ורשם כמקור: פ
יחת רבין הכוזב ש עלש קיה מדבר ועל ארס ואמר ש הוא יחת ואפרים גם כן מהיות עס ולס יהיה ראש רבין וחת
מארס וגם ארס ל י יהיה עס שזכלו להלמס ולעשות דבר מעצמם וכן שומרון שקיח ראש אפרים קמס וראש אפרים
שומרון קוח בן רמליהו ולס יהיה זה לשורך ומן ש יחת ארס ואפרים מעט וכן אמר ישח את חל ממסן וחת של
שומרון לפט מלך חש

לכן הוא יק לכם חות מעצמו יציע שאין אתם חפצים בו הוא יתכן לכם כפי שתאמינו בו על כיוצא בזה קנה העלמ
לשון עלמה קטנה שחטט וק וכי קטן נשפט נקרא עלם כעו בן מי זה העלם והוא יתכן קטנה שחטט לשון
קטנה שחטט וק וכי קטן נשפט נקרא עלם כעו בן מי זה העלם והוא יתכן קטנה שחטט לשון
כעו שאינו ואקרב אל עבדא ועוד שאינו מלך רחב ארץ עמנו אל משמעת בן המלך קיה אמר קנה קיה קרב

לְכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לְכֵם אוֹת הַגְּתָה עֲלֵמָה
הָרָה וְיִלְדֶת בֵּן וְיִקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֲמֹנוּ יְאֵל
חֲמָא הוּדָבִישׁ אֲבֵל לְדַעְתוֹ מֵאֵס בָּרַע
וּבָחַר בְּטוֹב כִּי בְטָרָם יֵדַע תַּעֲרֵר מֵאֵס
בָּרַע וּבָחַר בְּטוֹב תַּעֲזֹב הָאֲדָמָה א
אִשֶׁר אֶתְהַקֵּץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מַלְכֶיהָ יִבְיָא
יְהוָה עֲלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אֲבֹתֶיךָ
יָמִים יִשְׂרָאֵל לֹא בָּאוּ לְמִזְם
סוּר אֲפָרַיִם מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֵי
מֶלֶךְ אֲשׁוּר :

ועתה תהיה יולדת בן והתקרא אמו שמו
עמנו אל וקראת על אמו הוא אומר וקיה
מנקה ב החמות היו קוראות סס לבטן
בנו ואמר וקראת דרך שיי ב הנביא קיה
מעה שתקרא שמו כן ב מיום שזול יקיה
לכם שלם וקיה עמקס האל לבר תקרא
שמו עמנו אל וקראת כעו וקראת וק
וקראת חתום הרעה וחטאת עמך וקחמי
לכם ימק הוא חיות חמאה ודג יאל
כלימ מיד שזול יאל לעת חמאה
ודג וכל דבר מתק שיקרים לשו הוא יפתח
שו לו ויקחם ואם יקרים לשו מאל רע
ימאסם וסגד שו לו ולא ידעם וקו מלואם
ברע ובחור בטוב ובחור במאל קטוב כעו
שאמר חמאה ודג יאל לעת ומלת
לעתי היא תקשרת למעלה ממנה ולמטה
קימנה וזה הבן לא כולל למע פ הוא חוקיקו

ב בשמלך אחו קיה חוקיקו בן בן השע שטט וו קנטאה עלמרה לאחו צמי מלכות וקעלמק נקס אינה אס
חוקיקו ב לא קיתה עלמה כשנאמרה נטאה וו ויתתם פסוק חמאה ודג בן שמן ודג יאל עב לא ידע לרזק
בשאל וקדבאטבא כי בטרם פי אל אל אמר לו ב בטרם שניע האות לכו לכם אלם קמלבו וקו שאינו תשב קחמ
כלימ העשכ מקס שלבו לקס אכל קיה עול שישוטו אחר ק וילכו אותה לכו נתן לו האות שטון שיראה
האות בגעב עמח לכו באל ב כעו שהאות קזה שנתן לו נתקיים ב יתקיים דברו של ילכו ירושלים ואל תקום ואל תהיה
ומה שאינו מנפכ שפ מלכה וקס לא קו מלכ האמנה קהיח שהיח ירושלים אל מלכ ומעק ושומרון ק שרוסו
מנפכ אלם השטט שקו חושבם שיקו מלכה ויש לפר הפסוק בעצן אחר ואל יקיה פי מלואם ברע קשפ כעו קריאשו
אל פי זה קשפ מלואם ברע ובחור בטוב כשאר נערים שנילו והתבם בקס דעת הנחירה מנעת שילע לכו ואמכ בטרם
שילכ נער זה לכו שיקה בעת בחירת קטוב ומלואם הרע כשאר הנערים וזה יקיה עב ג שטט או קודס תשב אדמנה
שומרון ומעק ותהיה שממנה אשר איתה קץ עתה מנפכ שפ מלכה וקס רצון ופקח ברמלעקו וכי שתאמין זה נתן
לך קשם זה האות מעתה ב מיד שזול הנער קזה יבחר במאל טוב וימאס ברע לעת כעו שפרשמי יביא
באלה המלכ לא הפחד אכל ענד יבא יי עליך ועמ' לו ימי רעה שלם בלו מנפכ המלכ ב או קחל
הרעה לכו על ישראל ואל קו בכל קימים שטכרו ימי רעה כעו אלם קימים ומי יקיה עשה הרעה קנולק האות
שיבא יי עליך את מלך אשור ואמר עליך ב עליו שלם תגלת פלסר מלך אשור וידע לו כעו שכתב בדי קימים
ואמר ועל בית אבך בעבור חוקיקו בן פ עליו שלם סמרי מלך אשור על כל ערי יקודה קבצרות ותפאס ל

פזארה שד נבל ארץ ישראל של תפא אלו יחזאם ואלו על כן לבסוד חזקיהו שהיה צדיק
ואזו חזק רשע וזויה בוס קמול ישראל כאלו ישראל להם שיבאו כלום שישר את חזים וכן אמר למעלה ושדק ל
מקנה הארץ ואלו וטוב ודורה לפי שמתחלספם לכו כנגד המעיל חיל מצרים וזיל אסור לטוב ולטוב שיתחלספ
ויבאו מקרה כמו שאמר למעלה וקנה מקרה קלי יבא וכן עליו במשל סטפ סטרים כאשר העשינה הדברים ויהי ק
עלה ללעם קטרי מערית גבריו דבנין
כבניו ויתבון מסייפ ארעם ומצרים

ולשני מצרימה לחיבון הקיפן כעדיה
ויתבון מסייפ ארעם לחיבון ואלו בקנה
אזרי מצרים כ הקיפנס שמצרימיבאו עם
מלך אסור שיעלה על ארץ ישראל וזכר
אזרי לפי שטעניו הקדמה מתקטן יאזרים
בכל מקום להסקות אדמותם ואמר כי חפלו
טעניו הקדמה יטחו עטויהם ויבאו מרוב
האזות לפשחית את ארץ ישראל וזכר
אמר וטחו כלם לפי שקדורים נחות על הפרחי
ואמר בטוב הנתות ובקיקי הסלשם כלומר
בערים אשר בעמקים ובערים הנעדרות
אשר במלשם ופירוש הנתות מדות כמו
ואשתיהו בנה ודגא קתו המורה קט ופי
נקיקי הסלשם שיע הכלני וכל הנעטני
ובכל קנהולם הסעטס פחות כמו תחת

ס
והיה ביום ההוא ישרק
יחיה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים
ולדבורה אשר בארץ אשור וזכרו
ונחו כלם בנחלי הבהות ובנקיקי ה
הסלעים וכל הנעצו צוים וכל הנחלים
ביום ההוא ילח אדני בתער השכרה
בעברי נהר במלך אשור את הראש
ושער הרגלים וגם את הזקן תספה

פ
והיה ביום ההוא
יחיה איש יעלה בקר וישתי צאן :

הנעטן עליו ביום וקס משל על ערי הפרחות ויהי קנהולם כע תשנחל : ביום ההוא זה מיק דני המגפה
אשר קיתה במחנה אסור בשאל לרושם אחר שכבש כל ארץ ישראל ויבא מלך ייך במחנה אסור והמשיל
המגפה לתע לפי שהתע משיחית קאטע מכל וכל ק קיתה המעפה רנה נהם ונעולקס כמו שכתו וזכר כל גטור
חיל ופגד ושר במחנה מלך אסור ופי בעברי נהר כחיל קנא מעברי נהר וזכו במלך אסור שנא על צבאות שרוש
ומה יגלם נהם את קראש פי את שער קראש וגלם את ראשו וקוא משל על ראשי הנבחות ושער קראש וקוא
שער קעצוק וקוא כמו להמון קטס וגם את קזקן תספה וקזקן קוא כמו למלך לפי חלונם פ חין דרך לגלם את
קזקן ופי מי שגלם את ראשו ל גלם את קזקן חל שער קראש דרך קשוללגלו וכן המלך בדולס יהדע אות
כ קוא שמר יותר משאר קטס לפי חלונם ואלו על קזקן תספה ולם היה בכלל גלם לפי שמלך אסור לם מית במחנ
פ בארנו מית נשום פ בטו קטרו כורב ומלת תספה טעל שמע ויהי תספה לקזן פ קיא לשון נקנה כמו וכל קזן
גזועה אעג שניבא גם ק גלסן זכר וזנתו תרגם את קראש ית מלבא חלל ושער קראש תרגם כמו שפרשטו וית
מסרייתהו ותרגם וגם את קזקן ואף ית שלפוטא ופי השכרה פ קתע ששטר קראש קוא טוב ומיוחד וימל שכרה
גולס וכן גם שמריית בקרנה גולסה ויהי חרבו חריפא ושער קוא משקל אחר וקוא ח בממוך ובמוכרת נשקל נער
שער וזימו ממשקל לשער קצוב והיה בוס קקוא גם זה עמי חזקיהו ואלו שיהיה שלט וערכה בארץ ומרוב הנכר
גל אש עגלת בקר ושת צאן ודיל בון כמו אס יקו ל עשרים מקס בזמן אחר פ זמן כרבה יקיה שמי קקס

פזיריך שר גדל ארץ ישראל של תפא אלו יחשלים ואמועל בית אבך ולא אל על כן לבסד חוקיה שמה צדק
ואחו מים רשע ורזה בוס קמוי ישראל כאלו ישראל להם שישו טומן שיטת את רוחם וקן אמר למעלה ושרק לו
מקנה הארץ ואילו וטב וטרה לפי שמהם שפס לכו כרנע קמשיך חיל מצרים וחיל אשור לאטב ולטב שיתאספ
ויבחו מקרה כמו שאמר למעלה והנה מקרה קל יבא וקן שאמר נמשל סטט סטרים כאשר תעשה הדברים ויתכן
עלה י' לעם קטרי משרית גבריך לבנין

כיבניא וייתכן מקשייף ארעא דמצרים
ולשני משרית לחיון תקיפן כבייתא
וייתכן מקשייף ארעא דאתר ואילו בקבה
אורי מצרים כ הקיטטס שמצרים יבאו פס
מלך אשור שיעלה על ארץ ישראל ווכי
אורי לפי ששני הקדמה מתקטן יאורים
בכל מקום להשקות אדמה ואמר חפלו
שני הקדמה יטחו עטיהם ויבאו מרוב
הזאת להשחית את ארץ ישראל וכו' וכו'
אמועו כל לפי שהדברים נמות על הפרחי
ואמר בשל הנתת ובקיקי הסלשם כלומר
בערים אשר בעמקים ובערים קבצרות
אשר בסלשם ופירוש קבצות חרבות כמו
ואשיתו בנה ודגה קדמו תמורת קש ופי'
נקיקי הסלשם שיע קבלני' ובכל קנעטני'
ובכל קבלני' קס עטס פחות כמו תחת

קנעטני' יעלה ברום והם מסל על ערי הפחות וית' קבלני' שם תשנחתי ביום קהוא וק מיה דבי קמנפה
אשר קיתה במחנה אשור בשנא לרושם אחר שטב כל ארץ ישראל ויבא מלשך י' וך במחנה אשור וקמשיך
קמנפת לתע לפי שהתעב משרית קשעב מכל וכל ק קיתה קמנפה רנה בהם ונבולתהם כמו שכתו וכתו כל גבור
חיל וכו' ושר במחנה מלך אשור ופי' בעברי נהר כחל קנא מעברי נהר וכו' מלך אשור שנא על נבואתו לרוש
ומה יגלם בהם את קראש פי את שער קראש וגלם את ראו וקווי משל על ראשי הנבואות ושער קראש וקווי
שער קבצות וקווי כפי לפמון קעם וגם את קוקן תספתו וקוקן קווי כפי למלך לפי אמועם כ חן דרך לגלם את
קוקן ופי' מי שגלם את ראו ל גלם את קוקן חל שער קראש דרך השולל ל שוק המלך ברוכל יקדע אות
כ קווי שמר יותר משאר קעם לפי אמועם ואילו על קוקן תספתו וקל היה בלל גלם לפי שמלך אשור ל מית במחנ
כ בארצו מית בשום כ בשו קטרו כרוב ומלת תספתו שומד ותו תספתו לקוקן כ קווי ל שן נקבה כמו וכל קוקן
גוועה אגם שנמצא גם כ גלשן וכי' וינתן תרגם את קראש ית מלבא חל שער קראש תרגם כמו שפירשנו וית
משריתתו ותרגם וקם את קוקן ואף ית שלוטתו ופי' השפחה כ קמט ששטר קראש קווי טוב ומיוחד וימל שפחה
גולש וקן גם שפחה בקרנה גולה וית' חרבה חריפה ושער קווי משקל אחר וקווי א' במינוך ונמוכות בשקל נטר
שער ואינו מממשקל לשער קבוב ורזיה בוס קהוא וגם וק' עמי חוקיהו ואילו שיקה שלם וערכה בארץ ומרוכ קבר
גל אש עגלת בקר ושת צאן ודל' בקן כמו אס יקו ל עמדים מקס בזמן אחר כ ומן כרבה יקיה כמי קהס

ס
והיה ביום ההוא ישרק
יחיה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים
ולדבורה אשר בארץ אשור: וכו'
ונחו כלם בנחלי הבהרות ובנקיקי ה
הסלעים ונכלו ונעצו וצטונכו להנהלים:
ביום ההוא יגלה אדני בתער השכרה
בעברי נהר במלך אשור אתה ראש
ושער הרגלים ונס את הזקן תספה:

פ
והיה ביום ההוא
יחיה איש יעלה בקר וישתי צאן:

ישעיהו

והיה מרחב שיעשו חלב יאכלו חמאה פ חלב יש ב קקוס שהוא שזית חלבא וכשישתה קחלב ישתקן מעשר בוב ומים
קקוס מרחב שיה קקוס חלב יעשו ממנו חמאה ולא יחשו על קקוס ושטט אותה ולא יאכלו מן קחלב אל חמאה
שזיתא ממנו וגם דבש יהיה להם הרבה כמו שנאמר על הארמה ארץ ונת חלב ודבש כל קמותי פ זמני חזקתו
גלו חוב ישראל ואמר פ קמותים יהיה להם שבע גזול זמני חזקתו והיה קפסוק כמו הפך וטבה פרושו

כל מקום אשר הוא עתה לשמיר ולשיר
סחין יטלן לעבדו מפני המלמות ויהיה
כעמך ב כאלו חמ חסר הוא עתה וכיזקו
רבים ואמר פ אותה המקום יהיה עטור
בוס קחוז עש שאף גפן ב ישאו אף כסף
שיקיה הפרי מעורר ומזיח הרבה ופרי
טוב בחצים ועקאת יחל שמה עתה
על שמה מי שירצה לבח בחז
ונקשת מפני המלמות לשכך תהיה עתה
כל הארץ שמיר ושית שזינה עטורה מפני
המלמל ותעלה שמיר ושית ובל ההרים
וקם קהרים שם שישוב

שיעבדו גם קהרים זמני חזקתו ל תבא
שמה יראת שמיר ושית כמו שהיא עתה
פ יעדרון זמני חזקתו ולא יקו יראים שיעל
שמיר ושית חבל יהיה למשאל שור ולמזמם
שה שירעו בהם קנהמות ול יחשו מרחב
התבואה על דרך משל רגל השור וקחמו
ומעדר הוא שם הכלל שחזקתו ב יעדרון

והיה מרחב שיעשו חלב יאכלו חמאה פ
חמאה ודבש יאכל כל הגותר בקרב
הארץ והיה ביום ההוא יהיה כל מקום
אשר יהיה שם אלה גפן באלה כסף
לשמיר ולשית יהיה בחצים ובקשת
יבא שמה פ שמיר ושית תהיה כל
הארץ וכל ההרים אשר
במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת
שמיר ושית והיה למשלח שור ולמזמם
שה: ויאמר יחזה אליה לך
גליון גדול וכתב עליו בחרט מ אנוש

יחפרון: ויאמר יחזה גליון פרוש אגרת וזנק תרגם לוח ונחומנו גזול והוא ל עמ לבתבם אל חרבע
עטות חול קו דברים רבים וקיה עטנס זה למקד שלל חס ב חול קו אל חרבעה עטות אל
וקגלין קיה גזול למשל על ארץ ישראל פ כמו שקיה קגלין גזול וקכתב ב ממעט ק קיתה ארץ ישראל רחבת יחס
וקיו שבס נה מעט שגלו קשננים וקיתה חרבה רבה ופרוש בחרט חס לפ שקיה זה במראה קטואה אמר לו
שיכתב זה בחרט חס שלל יחשוב פ זה שעה לבתב במראה קטואה לך קיה אל שיעשה ק ממעט במעט
קטואה מעט יכתב זה בחרט חס פ אותה שהיא נכתב במראה קטואה חס בחרט חס פ חס מעשה ממעט
כמו שקלך ישעיהו עבוס ויחף ולקח קושע אשת זכורס והעבר יחזקאל הער על ראשו ועל זקנו כל זה קיה
במראה קטואה למכר אמר לו וכתב עליו בחרט חס למקד שלל חס חו והמלות האלה כפל עמ במלות
שוקות והכפל לזק קעמ ולמקדו

ויונקו תבנים בזמנו אמוס' כתב משה' ואעדה לי עדים' אל קס דני הנביא' ואעפ שלם וכו' כעצת קלטן
ידוע קוף פ כעצו כעו סטק ל קאל' נעוד טעה ס ואעפ שלם רחם סכית ס קשוד עלט עניס

כלומר קחותם ס גה קעניס סתקיק נטויה ו כענה וחתמה פ ס עתדה להיות בקרוב' ואוריק כעכז בימי
יקויקיס וזכיק נענת סתס לרזס ואעפכ סתקס קז עמי ישעקו'

ודעת דעיתס אל שלם קז בימי אחר סאמח
ועי מנה עמך אוריק אכל זכיק' גל אוריק
כעכז פרעפות ען סדה תזרס' וזכיק
כעכז נחמות ענד יסס וקסס וקסור
כחזותי יחלס ועמי' נטויה אוריק ענות
לכחית זכיק כססנתקיימה ענות אוריק
כר עתדה לתקייס ענות זכיק' ולעניס
יקיה ואעדה לעניס ועמי דני קאל יקעל
וק תרס יונק ואסקד קדמי סקדין מקמטן
ית לוטיח דאמריית ליתתה כעכז אוריק
כעכז קז אית ואל כל נחמת דאמריית
ליתתה כעכז זכיק כר עי סה אכל ענד
לעמז' ואקרב אל קנבזיה קיח אסת
וקריח נבזיה לפ סקיתה אסת
קנבזי וספ דניס קשוד עמך וז כעכז
קנבזן וקנ קמל לעמז קנבזי מקר
סלל חס כז לז קרז סס קנע כזרבעה
קעכזת קאלה כחזי אל חמ סקריזו סמו
מקר סלל או חס כז ספ קוונת עמך אחר
כעס יקרזו אופת מקר סלל אעמ חס כז :

למהר של לחשבני: ואעדה לי עדים
נאמנם את אוריה הכהן ואת זכריהו
בן ברכיהו: ואקרב אל הנביאהותהו
ותלד בן ויאמר יחזה אלי קרני שמו
מהר של לחשבני: כי כפרם ידע הנער
קרא אבי ואמי ישא את חיל בפי שק
ואת שלל שמרון לפני מלך אשור:

ויוסף יחזה בבר
אלי עוד לאמר: יען כי מאס העם הזה
את מי הו שלוחו הרולכים לאט
ומישושי ארת ריצין ובן רמליהו:

כי בטרם ידע' ווימן אחר קוף וז עס מנה סאמל למעלה כן אחר' כמרס ידע קנענ מלחם כרס וביזר כטוב פ
או יחל לנבי קנענ ותחלת דברו קוף סיקריז אכז ואמו פ כזח קדני יצילתו תחלס' ישא אית חיל דמסק
ישא קמוסא אית כעכי דמסק ואת סלל סומרון לגמ מלך אשור וכמו ישא חסר קפעל רכס כעו וצד לעקב רל קמנד
וק ויאמר לעסק רל קאומר' וכמו קס רכס: ווסק יא דני' אמר ווסק לפ סדני כזח קעמ עכמו' ולפיקר חמ
צק ענד: יען' קז כקודק וכחלס רכס' סקז חכס כמלכות פקח כן רמליתו וקז מלחסי כמלכות
כיתתה יד מלכות אפריס תקיפא ומלכות כית סד חלוש כמי אחר וזכ עס כן רמליתו רכן לפ
כעקס יחז קז עממיס כקודק' וממשיל מלכות כית חז למי קעלח מקולכס לסס סמח כזל קישון ומימז
קולכס כעכז ק מלכות כית חז לפ קיק כזס כז לפרע לויכס רכן ובן רמליתו: ומשוס אית רכן יקז שסיס
אממיס עמקס אס יקז קס מולכס כחלס' ומשוס סס סמוך למלת אית' וק מקיס לפ ידע אל'

ולבן קוז איננה לתפסת ענין שקרי הוא תולת דברים טעם למה שאמר יען אשר עשו כר וכר יעשה להם כר
וכר וקיא כוז וישא חברהם את עשיו ורבים כעוקו אמר קטבא דבר אל קהם כ בעמור שמיח להם עם קעלחמים
עם מלכות בית דוד יפלו בד קהים מקם וקוא מוחנה אסור וקמטיל אותם למי קעור קעממים ומרבים
כמנהג ברים בארץ וישטפ כל אשר עברו עליהם ק מלך אסור ומחנהו קרב שכנש כל ארץ יהודה ואלת ירושלים

ולכן הנה אדנ' מעלה עליהם את מי
הנהר העצומים ודרבים ארת מלך
אשור ואת כל כבודו ועלה על כל א
אפיקו והלך על כל גדתיו וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יניע והיה מטות
כנפיו מלא רחב ארצך עמנו אל
רעו עמים וחתו ודאונו כל מרחקי
ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו עזו
עצה ותפר דברו דברו ולא יקום כי עמנו
אל כי כה אמר יחזקאל

ואת כל כבודו הוא חילו קנזול שהתכבד בו
על כל קעממים וכנש אותם תחת ידו ועלה
על כל אפיקו אצפ שאחשקים הם עמוקי
אמר ועלה כנש ארץ ישראל שקיא גבקה
מכל הארעות רונה למר שכל הארץ
תמלא מקם רמו שאחשקים מלטים מים
ועד מרובם ילט על כל גיות האשקים
וקם שפתי קעמקים למעלה שהם גמקים
מן קעמקים וגוהו הם משל על כל ער
יקודק הבטרות וחלף תרעמו ועבר
עז עזר יניע קמטיל ירושלים
לראש קנף וכשקמים מעמשם להם עז
עזרו קנה הוא קרוב לטוב בהם ואם
יקברו מעט יעברו ראשו ופונג בהם ק
מלך אסור בטאו על ירושלים קיה כמו קמי
קמעמשם עז קעזר וקיה ירושלים קרונה
להכנש לול רחמי האל וק תרם זנתן עז

עזר יניע עז ירושלים ימטי וקיה מוטות כנשו קדש לחסרון קמן מוטות כנשו מן ניה רונה למר שמי
מחנהו וקתפוטות יקיה מלש רוחב ארץ יהודה כלב ואמר עמנו אל שקוא קבן קמל לחזו ללות שלם תכנש
ירושלים כלומר אתה עמנו אל שאתה ברושלים כך יערו ע עמקם אל שהנצל מידי מלך אסור ע כל שאר ארצי חיתה
מלש קמקם ובעמדרש כמקם הם מוטות קתריסגל אחד מששים בכנשו אי מששים באכלסי סמריי מלש רוחב ארץ יהודה
רעו עטן שר כמו תרועם שנת כחל אמר כנש קעממים קנלספס עם מלך אסור שברו ואחר כך תהיו שברים
וחת פעל עמנו וקשנו וקחוינו כל מרחקי ארץ כל קעממים שבאתם ממרחקי ארץ לירושלים קחוינו ואת
קנטיקה ע בתולה תשברו ואחר כך תשברו מרחקי קמים כנשל קתאורו תחלה וקתחוקו למלש מק
ואחר כך תשברו וקכפל לשוק קעטן וזנתן תרם רעו מעטן רעך ורע אכך
אתברו עממיא ואתברו עיצו מה תעשן לכם ענתם על ירושלים ע עפי וק דברם עליהם ליקום
ולמה ע עמנו אל ומלת פוט קשורק במקום חולש ועל בחלש בניי הפל כמו עשו קנה כחסי קפל
בי כה אמר יי טעם למה שאמר ע לא תקום ענתם על ירושלים ע כן אמר אל בחזקת קיד ע קוא יקיה
מעריבם שיתן לכם חזק ותקף למחמיטם ע ולמקדישים שמו

גם יסר אותם שלם חלך צדק העם הזה המואסים במלכות צדק דוד מפני מורא המלכות האלה ופחדם בחוקת
קיד בחוק המצוה וכן ויד יא על חזקה וקדוה בנצחיה הוא שיראה במראה המצוה כורא ונפלא או
שיאמר לו קדוים פנים אחר פנים או בכפל עטף במלות אבות כ כל זה לשון העטף ויסר צדק הריש תהיה פתח
גולת כן המעטף בפתח נשאל והוא קלל קלל נמרצת לשמר הוא יסר שלם חלך צדק העם ולומר גם כן לשירים
ולסרם ולהקדים שלם יגו צדק העם

המורדים ואומר להם לא תאברון
לש תחשבו ולש תרעו

סתקשרו ותמרוזו במלכות צדק דוד וכמוהו
הלפתג חתה אומר ויאמר לבנות חרת
דוד או פרושו לש תאמרן איש לחזו וחת
מוראו לו תרצו מנה שיהיה יראים וקם רצון
ופקח לש תרצו חותם ולש תעריט לש תפז
להם בלגשם ודעשם העריות והמז כעו
שקעם הזה עושה כ חן להם כח עליש
אם לש ירצה קחל ויש מפרשים בטחיו
צמי חזקיהו שקו יראים ממלך אסור
ואמרו כ שגל וסיעת השלמו צדק עס
מלך אסור וכן פרושו רשומי אל
את יא צחות הוא חזן צחות מעל
ומטה וצדו קבל ואם תרצו אות ותקדשו
אות הוא יכל חתם מצדו ממה קנלמים

בְּחֻקֵּי הַיְיָ וְיִסְרֵם מַלְכוּת בְּדָרְדָּהֶם
הַזֶּה לֵאמֹר: לֹא תֵאמְרוּן קֵשֶׁר לְכָל
אֲשֶׁר יֹאמֶר הָעַם הַזֶּה קֵשֶׁר וְאֵת מִוְרָאוֹ
לֹא תִירָאוּ וְלֹא תִעֲרִיצוּ: אֵת יְחֻזֵּי צְבָאוֹת
אֲתוֹ תִקְדְּשׁוּ וְהוּא מִוְרָאֲכֶם וְדֹמֵה
מֵעֲרִיצְכֶם: וְהָיָה לְמִקְדָּשׁוֹ לְאֲבֵן נֶגֶף
וּלְצֹר מִכְּשׁוֹל לְשֵׁנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל לֶפֶת
וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: וּכְשָׁלוּ בָם
רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ וְנִקְשׁוּ וְנִלְכְּדוּ:
צֹר תַעֲזֹדָה חֲתוּם תוֹרֵה בְלִמְדֵי:

עלשם והוא מוראם הוא יקיה מוראם שתראו אותם לבו והוא מעריצם והוא יקן לשם עריות וכן ולש זכל
אויצם להרע לשם והיה למקדש מקדש הוא חרמון ומקום משגב שיגב אדם כן פשוט מקדש מלך
הוא וצד חל מקדשו אמר כ הקצה יקיה לשם בתי ישראל לחזק למקדש והם הם טחיס כן
ורוצם במלכות צדק דוד ולש חל לכן כגף ולצר מכשול ולפח ולמוקש לשם בירושלם לשם מן הבעים קושבים
צדו שלם והם המואסים במלכות צדק דוד ורוצם במלכות בן רמלקו ואם צמי חזקיהו שגל וסיעת וונתן
הרגם לשם בירושלם על לחיתפליע על דבת יחזקה דיתכן ברושם וכשלו בם בלבן כגף ובער מכשול
סוכר יכשו גם רצם והם המורדים הם חושבים למעל במרדם והם יפלו בתך המוקש וילכו
צור תעודה צר נשאל סוב בתשלמו צור עטף עטף קשירה כעו ותהינה צדקות ומעוקשם ומעוררים וצר
מקור וכן חתם והוא דברי הנביא אמר חן לי אלם לצדק ולשתם התורה בלמודי טומר עס למוד
שלם יראו חררים אלם הקלמים כן האחרים אינם רוצים לא לראות ולש לשמוע דברי התורה ואחר שהוא כן טוב
שיצור אדם אותה ויהמנה ולש עבר אלם עס הקלמים כן האחרים הם אסור או ארצה להם דברי התורה לש יעשו
וקנה עשם כפול אחר הקוקרה ולמודי עס תחזק להלמידים וכן וכל צדק למודי למוד מנדב זיש מפרשים הפסוק
כן הוא דברי קחל ויקיה צר וחתם עו וכן הרגם ונתן צר כעו נצר טר סקחותה ולש תסקיד כהן ארי לש מקבל
יתה וומר אוריהל לש עין חלפן כה

ישעיהו

והכיתני לפרושן יקיה זה הפסוק נקשר עם אשר לפטו ולפי האחר יקיה דברי הנביא ואשר לפטו דברי האל
וכן יהי אמר נביאי על דא בלתי קדם יי' דאמר לאלקא שבנתה מנדבת יעקב ובשנת מן קדמוהי אמו וחסיה
לי כל ומן חט מחכה לי' חפי בעת שמסתור פטו מנדבת יעקב וקוית לו עטין כפול במלות שונות וחסיה בדרך שון
הפועל וקוית דברי הגה' מעשים ששית ללות כמון כהנת קנשין וקליים קריחת שמות קליים שאר יסוד ומקרי
סאל חס בז מעט יי' צבאות אל

והכיתני ליהודה המסתיר פניו מבית יעקב
וקוית לו: הנה אנכי והילדים אשר נתן
לי יהודה לאותות ולמופתים בישראל
מעם יהודה צבאות השכן בהר ציון:

וכי אמרו אליכם
דרשו אל האבות ואל היהענים ה
המצפצפים והמהגים הלא עם אל
אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים:
לתורה ולתעודה האם לא אמרו כדבר
הזה אשר אין לו שחר: ועבר בה
נקשה ורעב והיה כי ירעב והרעב צף

אנים ודעם מיומנה והכפוף הוא דרך מרמה למה עסקים בהם ויתורא דמרון לטון עממיא דאשן צמקון תבנע
מן ביין ומן דטרו די מנפסן ודי מנהימן קאל כן ארז עממיא פלתי טפנותא עממיא מן טפנותא קבנען חייא מן מותיא
לתורה שטפה באדם האומן בתורה יקיה כד וכך וכן אם לא שטפה כמון אם לא שוית ודוממות וקדומים לו יאמרו
אל שאמרו כי יאמרו איש תרעו באמת פ כן יאמרו אלכס דברי קזה אשר אמרתי וזכו דבר שאין לו שאר
פי אורה כלום אין לו שום טעם ודבר חסוך ואכל קוא' וית ביין תמרון לקון לטוריתא דאשן קבנת לנא ולסקהו אכמא
שמעתיא לל קנלון לבט עממיא דמרון לטון כפתמיא קדין מנענן לנת ליה מין די שאר ויבשה כלום לטור ולדענע
אין לו מי שיאמר פטו ויעקשן כלום אין ראוי לכך וברש אין לו שאר על עצמו אינו מוריש את השאר שהרי שטם
לו ולא יראה ואיך מריח על אחים וברש עוד אל סימון בארה אכזו של קושע בן בארי נבא במוקראות קללו ופ
יאמרו לתורה ולא קיה בהם כיי ספר ונטפלו בשטפה ונבא לגלות עשרת השמים בשקל מלך אשור לראובע
ולגדי והגלוהו עמם כמון שאל בארה צו שיא לראובע קוא אשר הגלה תגלת פלסטר ותמי' ועבר בה פי בארן שהרי
זכר למעלה בהר צון כלום מי שיטבר בה נקש ורעב יקיה פ לל ימנא בארזמה יאכל ופנקשה קשה וימו כמון אם לא
בשה לקשה יוס וקיה פ ירעב באשר לו דע מה יעשה ולל ידע עבה לנפשו פ ירעב וקתקף וקלל במלבו שאין לו כח
לבושיע פ הרעב מנע מלשין האויע' ונאלו' באלני שטנע באשר ירא שאין לו ער מוק ופנה למע יסוד לל שיטרי

עשית דבר מקום מעצמי אלה הכל נאמר ל
מעט יי' צבאו השוכן בהר צון וקוא יושענה
מיה מלך אשור ומיה מלך ארס ואלה קדמי
קיה חומ הנביא לתלמידי קושטם לפטו
ואמרו לפס גס קי ובי יאמרו פ יאמרו לכס
העסקה דרשו א האויע' א קידעטם
כמון שאנו עושי' קאל תראו פ הסקמנענע
וקמקנע' אכ ראוי לדרוש מקום ולבאמץ בהם
ארת הנאמרו לפס קאל עם אל אלהי ירוש
אפי הותם שורשים לל לפס אחרים כל עם
ועם דורשים א אלהי' יש שיעשה אלהו קאמ
יש קלגנה ויש שאר הכבשם וכל אלה קס
חיים ויש בהם כח אעפ שאין ראוי לדרוש
מארת פ הכח נא לפס מקאל ית וקוא ארון
הכל ואין ראוי לדרוש אכל זה שארת אומרי
לפ שדרוש אל האויע' ואל קידעטם זה
קוא דבר שאין קדעת סובל פ קס מתים
ואיך נדרוש בעד קחיים אל קמת' פ קמת'

ויהי ויעניו תקלה בארעא ויהי עקיא וכפן ויהי ארז יחזי כפן וסתף וילטו ויצוה שום פת במריה לא פת בריה וטענתה ויקפט לטעם למעט פיקן בתי דתתחם גזירתו ולא יטלו כתי במריה הוא עטן עז וכן תרגם כות מלכס הנשבעים צמלכס ואל ארץ יצטו כתרנגו וכפד מיתה ארעא עטן והפסוק כפול בעטן בעלות שופות צדק וחשכה כיון עקב ואפלה ופי מעטף חסך כיון ארץ ענתה כיון אופל כ שטקס שרש אחד ויהי לשון טענתו של הוי עקיא ואפלה ממודח כיון

ולטלה טלמי יראה עטמו ממודח אל החסך ואל האפלה ויהי מנצח סכסאן אמר ופיל ויהי וקבל וברור כי לא מועף אל חשב ישראל עטמו בחסך ובעיה לעקב הנחיה לשון תחלה כלומר ענין אל הרגש בעטמו כשהגלו וטלון ונפתלו פירוש מועף כפעל מן הפעול מנצי הטען והוא עטן חשכה כיון חר עפתה ומנוצק גב כפעול כמורה עטן עקב ואל פי לשון קהל המגלה אותם והוא תלת פלסטר אשר הגלה לראובן ולגדי ולשט שב המעשה ולזולתו ולגפתלו ונולת ראובן ונב כתי בספר דברי הימים ונולת זולתו ונפתלו כתי גם מלמס וכן זולתו היה סמוך לנפתלו והחזרו הכתוב המגלה אותם והוא סמריה הכתוב עלתם והגלה שחר השמים ואמר דרך היס עטן מירדן גלגל הגנים לפי ששארם ירושלים שלם נבשה והיא נאמנה ארץ ישראל ספר המקומות שהם בגבול ארץ ישראל וקיס וקירדן מנעולת ארץ ישראל לפי חומר גלגל

וקל לבמלכו ובאלהיו פנה למעלה :
ואל ארץ ביטוד הנה צרה ורועה וישכרו
מעוף צוקה הוא אפלה מנרה: כי לא מועף
לאשר מוצק להבעת הראשון וקל
ארצה זבולן וארצה נפתלי והאחרון
הכביר דרך היס עבר הירדן גלגל
הגוים: העם ההלכים בחשך ראו אור
גדול ישבו בארץ צלמות אור ננה
עליהם: הרבית הגולה והגדלת
השמחה שמחו לפניך בשמחה
בקצר כאשר יצלו בחלקם שלל :

הגוים וקיס העמים הסמוכי לארצות הגוים סבב לרץ ישראל גם ארץ יקודק לא נבשה עטן כמי חוקיקו ולא היה זה גא לשעבר עטן חלקן אחד שהוכה ממנחו כשכל לרושלים ויהי כעטן קדמיה גלו עם ארע זולתו ועם ארע נפתלו ושאר הקו מלך תקוף גלה על לל ארצו גזרת ימא ושי ירדנו קרב כרע עממיא וצירש כעת הראשון לא כראשונים שהקלו מקיס עטן תורה חבל אחרונים הכתוב עלתם עטן תורה וראויים קס לפשות להם נס כבודת היס וכעטני הירדן מיה גלגל הגנים אימ קנה חס חזור עטן מוטט וחס ללו חט חטעה אותה גלגל הגנים: העם קהולתם אימ עתה כשיכבד מלך אשור לבז על ירושלים שני יקודק ובעטן שהיו קהולתם בחסך ראו אור גזון במפלת מנחה אשור וחת הפסוק האחרון כפל עטן בעלות שופות הרבית פי ישראל הרבית אות משלל אויבם במפלת מנחה אשור: לו בעלת השמח פילו לני שוכר ופתי לל בחילך ופירשו לני הרבית השמחה חבל לאויבם לל בעלת חבל המעטות שמחו לבטך בעת הניקדש שנתפן שנתו שמחו שמחה גולה: בשמחה בקצור כיון שדרך העולם לשמח בעת קצור והתנו בעקום הא כיון בשמחה וכן חס חסך שנת לעט שפעת חט רוחה ומחומים להם כאשר יצלו בחלקם שלל כיון ששמחו בעת שחלקו שלל מנחה אשור כן שמחו שמחה גולה אימ כשנלו לבית יי לעודות ולפלל על קנס הגזול שמחה להם ויס לפרש כאשר יצלו בע אדם בחלקם שלל כן שמחו קס לבטך על דרך שש על אמרתך כיון שאלל רב חיל שגב קס חלקו שלל מנחה אשור ואין צריך לעמר משל אחד לפיכך הפירוש הראשון הוא הנכון

כי את עול מלך אשור היה שכלו של ישראל ומטה שמו של סמך למשאל עליו וקיה שבת הקנה שכל
ואתה היתה חות השבת כי מלך בוס שקחתה מדין בשבת בעלמית גשען וכן אמר בזומוור
שזה להם מעדין כי אותה קיה כי נס גדול והשופה גדולה כי גשען בשל מלאות איש קנה כל מחנה מדין שקיה
כי ארבה לבולס ולגמלהם אין מעספר כי כל סאון כי לא תהיה זאת קמלמנה כשאר מלמנות כי כל שאר
מלמנות ילס קלוחס ברעש רעש קסוסים

כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבת
הנניש בו החתת כזוס מדין כי כל
סאון סאן ברעשו של מלה מגוללה
בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי
המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא
יעין אלגבור אבי עד שר שלום
לסרבה המשרה ולשלום אין קין על
בסאדוד ועל ממלכתו להבין ארזה
ולסעדה במשפטו בצדקה מעתה
ועד עולם קנאת יחודה יבאות תעשה
זאת: רבך שלח

כמו שנאמר על ברעש וכוונת יצמח ארץ
וכן רעש הכדושים כמו שנאמר על ברעש
כדון וכן בשאר מלמנות ושמלה מעלה
בדמים פרוש יס אלה באלה מכת חרב
וקרב ושמלות מעולות בדמים אכל זאת
לא תהיה בה לא רעש ולא דמים אלא והיתה
לשרפה מאטולת אש שקנה בהם קמלך
בללה וכשרפ ויש מלוקת בזה בדברי רזל
יש אומרים כי היתה שמיה נשרפת ופך ק
קיים ויש אומרים כי גם הנה שרף אכל
בניקם לא שרפ וסאון וסאון קסון שרשו
ופרושו לפעטנו ולא מלאו לו חבר ויקה
סאון תאר וסאון פעל כאלו אמר כי כר
שעה מלמנה לעוס ברעש או יקיה סאון
שם למלמנה אמר כי כל קמלמנה לעוס
אדם ברעש כי ילד ילד לנו ילד זה אמר
על חזקיו למי שמי
מלכות היתה קתשופה קזאת לשאר

סאון מחנה אשור כאלו אמר זה יקיה כי
בזכות קילי שילך לפו כי נתן לפו ככל עטן במלות שופתי ויהי המשרה על שמו לפנה אמר שמו לעטן קמ
המשרה והלל לא קוזר אל לעטן עבדה כמו ויט שמו לפטל ואת מטה שמו יסור סבלו מעל שרפך אלל לפ
שחיו קיה עבד למלך אשור וקיה סבלו על שמו אמר כי זה קילי לא תהיה עבדה על שמו אלל משרה וקרא
שמו פרוש הקנה שהוא פלא יועץ אל גבור אבי עד קרא שם קילי קזה שר שלום שר בעטור כי המשרה תהיה לו ולא
יעבד מלך אחר כמו שנאמר וימרד במלך אשור ולא עבדו שלום כי שלום יקיה לשאר במינו ואמר אלל קמין
באל יתעלה לעממס מורים על דבר חזקיו פלא על שם דבר השמש שסבלו אחרות יועץ כי ענת כי קמק לו
וענת סמריב קופרה אל גבור יטל לגבר כי אעפ שא סמריב בזיל גדול וגבורים הוא יטל עלהם וגבר וברגע
קטן קנה מחננו אבי עד שהוא קיים לעולם והוא אבי קומין והוא בריו ופנו הוא לקוסין ולגרוע והוסין בזמן חיי
חזקיו חמש עשרה שנה לסרבה המשרה קמל סתמנה בכתוב קרי במס פתחא ובהפך זה בערא
קמ פרוש מנס פתחא בסוף קתנה בכתוב

קתנה בכתוב

יש בן דוד בן אדם יתמו חומות ירושלים שהם פרוצים כל זמן קלות ולעת הישועה יתמו הפרוץ וזו הפתח
המשנה שהיה סתומה עד בא המשיח למרבה הוא סס והוא סמוך לפתח הוא נקוד בני אמר לוב המשנה
ולשום אין קץ. שיהיה על כח דוד ועל ממלכתו והוא כפל ענין צללות שזכות : ולפענה של
תמוט ממלכתו ומשרת מענה ועד עולם ולעל שיש בה הפסק בימי קלות עד השוב לקדמותה ואמר במשפט

ובצדקה ב בהם יטן הכסף והקום המלוכה
קצת יי צבאות המעשה וזאת זאת המשנה
שתהיה פתח לבית דוד וקדמונה הצולם ב
יקום יי צבאות לנבי מלך אשור אשר
חדש ונצט יתגדך ויתעלה : רבר שלח
הרעה הבזה על יעקב

שאלו אייבקים בהם מלח יי הוא שלח
יאמרו מקרה הוא אל בעש פוש בא
להם הרעה ב גורם בא הרעה של הדבר
על מי נבאיו כך וכך יבא להם אם לא יסום
וכמו שלם הדבר להם כן נכל להם וק יפול
עד שיגלו מארצם כמו שאמרו להם הנביאים
משו : וידעו העם : וזו ידע העם

קזק ב אמרת אמרת להם
שקם היו אומרים צבאות הפרענות ה
הבזה עליהם לבנים נכלו וגזית טבה ול
הז קתעם אל וגם ב בעוש בא להם וה
הרע אצל היו אומרים אם בא שתה הרע
שוד יבא קטוב בפלס וכשיעל בהם דע יי
כלו ויגלו מארצם אז ידעו ב הדברים

שקיו אומרים צבאות ונבדל לבגת הגל עמוון ב אז תכלה גאותם ונבדל לבגת : לבנים נכלו : דרך משל סתומון
רישיו גלו ודטיטן מנהון נמט נכסיו לתבזו ותשפך מנהון נקם : וישגב : ציר רצין : מלך אשור
ומחזבו שהפס המשק והמית רצין ואמר זק לפ שאפרים היו עמקם
ואמר ב לם יעל אחד לתבזו ב קאל ישגב ויחזק את אייב רצין על
עמוו בחרטו שיטעו ללביק וייתישגב יי את שרי רצין ותקף יי את סנאי ישראל רצין עלוקי : ארם מקדם : ב לבט
מלך רפח בן רמלהו היה כלם ארם ב ישראל מילד פמו שכלמו ושימם טעבר לנוש וארם היה להם ממורח ארץ
ישראל ופלישתים ממערב ואלה היו כלמים בהם ואלו אותם טבל פה : טבל זאת לא שכתפ : כלומל אם הם
כמו שישוב קאל מחרון חפו ועד יד קאל שויה עליהם לבלותם טן שלם שם כמו שאמר והטעם לם שב : והעם
לם שבע המכרו לם התבזן ב קאל הוא המכרו בעמותו ולם שב אלט ולם דרשו אות : ויברת יי

כפה ואומון : קחלים והחוקים טפה : הוא עבף קען כמו וכפת לם רענה : ואומון : הוא קנמא קנל
בניס : יוס אחד : הוא אותה קיוס טגלו קשכטים :

אדני ביעקב ונפל בישראל וידעו העם
כלו אפרים וישב שמרון בגאותו ונגדל
לכב לאמר : לבנים נפלו וגזית נבנה
שקמים נדעו וארזים נרחליה : וישגב
יחזק את צרי רצין עליו ואת איביו
יסכסך : ארם מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת
לא שב אפיו עוד ידו נטויה : והעם לא
שב עד המכה ואת יחזק צבאות לא
דרשו :

פ
ופרת יחזק מ ישראל
ראשונב כפה ואנמן עם אהוד :

שקיו אומרים צבאות ונבדל לבגת הגל עמוון ב אז תכלה גאותם ונבדל לבגת : לבנים נכלו : דרך משל סתומון
רישיו גלו ודטיטן מנהון נמט נכסיו לתבזו ותשפך מנהון נקם : וישגב : ציר רצין : מלך אשור
ומחזבו שהפס המשק והמית רצין ואמר זק לפ שאפרים היו עמקם
ואמר ב לם יעל אחד לתבזו ב קאל ישגב ויחזק את אייב רצין על
עמוו בחרטו שיטעו ללביק וייתישגב יי את שרי רצין ותקף יי את סנאי ישראל רצין עלוקי : ארם מקדם : ב לבט
מלך רפח בן רמלהו היה כלם ארם ב ישראל מילד פמו שכלמו ושימם טעבר לנוש וארם היה להם ממורח ארץ
ישראל ופלישתים ממערב ואלה היו כלמים בהם ואלו אותם טבל פה : טבל זאת לא שכתפ : כלומל אם הם
כמו שישוב קאל מחרון חפו ועד יד קאל שויה עליהם לבלותם טן שלם שם כמו שאמר והטעם לם שב : והעם
לם שבע המכרו לם התבזן ב קאל הוא המכרו בעמותו ולם שב אלט ולם דרשו אות : ויברת יי
כפה ואומון : קחלים והחוקים טפה : הוא עבף קען כמו וכפת לם רענה : ואומון : הוא קנמא קנל
בניס : יוס אחד : הוא אותה קיוס טגלו קשכטים :

זקן ונשוא פנים הוא הזנב ע נשיא השקר מקטט קעס קיו ולמעוף קן צעט קנולש קיו מתנבאים לפס טוטר
ומצטיחים אותם על שקר כד שיהיו לפס פת או יין כמו שכתב חנוך לך לין ולשכר וקיק מטיף
קעס קוק : ויהיו מאשרי אותם שקיו ראויים לשאר אותם ולקדריכס בדך טובה אותם קיו מתעסס אותם וקן
בעטקס — מאשרים אותם לפיכך ומאשריו מעלעס קעס שקיו מלאושרים בעטקס כשקיו מורס

אותם קדרך קרעה קיו מעלעס ושחתם
בעמקס קרעה : על כן לא ישמח קפך
וגלת צרושם ושעת צעמי
ע כשאוחזו אדם קדרך קרעה וקנז לו צעבו
זה קרעה קנה קאל על דך משל בעטב
כמו ויתעב אל לב ושאוחזו קאדם קדרך
קטובה וקנז לו בעטור זה קטובה קנה קא
על דך משל כשמח כמו שנאמר ושעת
צעמי ואמר ישמח יי במעשיו ואמר בצוריו
ע קס צרוב קרים אחרי עטקס ולא קטלם
גבורתם וכס מן קרעה קנזק עלקס על
כן לא ישמח יי ואת יתעמו ואת אלמנותו לא
ירחם אשלו קיתעמים וקאלמנות שדאיו ל
לרחם ולתמוול עלקס לא ירחם קאל עלקס
ע כלו חקף ומרע בן גולש ובן קטעס
חוקים וקלסים צבל ואת שתבז לפס רעב
גולה של ימכזו מרחמים לא שט קס לפיכ
לא שבאפ מקס ועוד ידו נטויה עלקס ל
להרע לפס אשלו גלותם : כי בערה
כאש רשעב קרשעב

זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא
מורה שקר הוא הזנב ויהיו מאשרי
העם הזה מתעיס ומאשריו מבלעים
על כן על ברווריו לא ישמח
אדני ואת יתמו ואת
אלמנותו לא ירחם ככלו חקף ומרע
וכל פה דבר נבלה ככל זאת לא ישב
אפו ועוד ידו נטויה : כי בערה כג
רשעה שמיר ושית תאכלות צת ב
בסבכה יערו ויתאבכו נאורת עשן
בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהו
העם כמאכלת אש אישאל אחיו לא
יחמלו : ויגזר על ימין ורעב ויאכל

שטשו קס בערה בקס כאש ודרך קאש
שתחל לבער בקוצים ובעצם קדקיס תחל
כמו שאמר ומנזק קוצים ויחר כן תגור בעצם קנולש כן רשעתם תחלס תחל בקטעס וקס קקוצים ויחר כן קוק
והצת בסבב קיער וקס קנולש : ויתאבכו לפי מקומן ויתגלו גאות עשן חסר כף קדמיון כגאות עשן וכן לבשמח
ייטיבגה עבקה לפי שקמטיל רשעתם לאש בערת אמר שיתגלו כלומר עשנס גזק כגאות עשן קאש כלומר שק
שקתפרסמו בעמעשיקס קרשעס עב שכל קאומות ידעו בקס ע יש חזקה קעשן ואימ חזקה קאש כן ידעו קרחוקים
מקס מעשיקס קרשעס : בעברת יי צבאות נעתם ארץ חסך מלשון ערב וינתק תנעס חרובת ארעל ונעס
ארץ בלשון זכר כמו שרץ ארצס צפרדעס : כמאכלת אש כמו קדבר קנולש כאש שקען שחזו
ע קאש גולק קעץ קיחר כן קעס קוק איש את אחיו לא יחמולו : לא מ קרע שפעסם לפס אויבקס ע קס מרשעס
זה לוק : ויגזור קעס קוק חזור על כל צדיו וחוטף מנכזן ומנכזן כל אדם לסבבו

זו

כמו שאמר ומנזק קוצים ויחר כן תגור בעצם קנולש כן רשעתם תחלס תחל בקטעס וקס קקוצים ויחר כן קוק
והצת בסבב קיער וקס קנולש : ויתאבכו לפי מקומן ויתגלו גאות עשן חסר כף קדמיון כגאות עשן וכן לבשמח
ייטיבגה עבקה לפי שקמטיל רשעתם לאש בערת אמר שיתגלו כלומר עשנס גזק כגאות עשן קאש כלומר שק
שקתפרסמו בעמעשיקס קרשעס עב שכל קאומות ידעו בקס ע יש חזקה קעשן ואימ חזקה קאש כן ידעו קרחוקים
מקס מעשיקס קרשעס : בעברת יי צבאות נעתם ארץ חסך מלשון ערב וינתק תנעס חרובת ארעל ונעס
ארץ בלשון זכר כמו שרץ ארצס צפרדעס : כמאכלת אש כמו קדבר קנולש כאש שקען שחזו
ע קאש גולק קעץ קיחר כן קעס קוק איש את אחיו לא יחמולו : לא מ קרע שפעסם לפס אויבקס ע קס מרשעס
זה לוק : ויגזור קעס קוק חזור על כל צדיו וחוטף מנכזן ומנכזן כל אדם לסבבו

ואתפלה הוא רעבתי לך יספיק לו ופרחש ויגור ויחטוף כ החוסף וְעַד קִדְרָה מִמִּקְוֵי וְכִי יִזְכָּר אִישׁ בָּשָׂר וְחַשׁ
כתיב עמו וגר נכסי קדתי וכן אמר אחר כי בעשה את אפרים וזר לפי שקמל טות היה לאפרים ומנשה ואפרים
אדם קין אפפן אלה יזו את אלה ואחר
קזאת קנחה עליהם ואל סנו ממעשיהם הרשע כדי שישוב יי מחזון אפי הוי החוקקים ענה יעד על קדישן
ועל סופריהן קז קדישם מיטיס

קדן ואומרין לופריהם לכתב קדן שפסקן
שיקה לו קיוס ואמר החוקקים על קסופרי
ואומר ומכתבם על קדישן כ מכתבם
וכתם יזכר לשאי הם מעים לופרים לבתו
וקסופרים טותבם וחוקקים חקקי חון וק
וקדישן מכתבם לבס חות קעמר והחון
ומה קוז חון להטות מדין כשכזין
לפטקס לין קעסיר
וקבול עס קעט או אלמנה ויתם שקס
חלשים אס קדן עס קחלשים כ ס קוה
בזוב מפת חולשה וחוקת שבגס קדישם
מטיס קדן מן קחלשים וקתשן לעסיר
ומקדרין פט כדן וקנה קדישם כאלו קס
שולשם וכוזים קעטיס וקאלמכות וקיתמיס
ומה תעשו ליום פקודה עס שיפקוד
קאל עעטיס ממרחק
זה קוז מלך אשור שנז מרחק רחוקה
לרחק ישראל לשחיתה על מי כעו
אל מי וכמוהו קרמיתה על בית כמו אל
בית וקחמיס לבס וזנה העשם טעורס
כ חתם קאלו מעבורס :

עַל שִׁמְאוֹל וְלֹא שִׁבְעוּ אִישׁ בִּישַׁר זֶרְעוֹ
יֵאָבְלוּ מִנִּשְׂחָה אֶת אַפְרַיִם וְאַפְרַיִם אֶת
מִנִּשְׂחָה יַחְדָּו הִמָּה עַל יְהוּדָה בְּכָל זֹאת
לֹא שָׁב אֲפֹ וְעוֹד יְדֹ נְטוּיָה :

הוֹי חֹקְקִים חֹקְקֵי אֶזְרָא וּמַכַּתְבִּים עִמָּל
כִּתְבוּ לְהַטּוֹת מִדִּין רִלִים וּלְגָזוֹל מִ
מִשְׁפָּטַי עַמִּי לְהוֹיֹת אֲלִמְנוֹת שְׁלָלִם
וְאֶת יַתְמֵים יִבְזוּ וּמַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פִּ
פְּקֻדָּה וּלְשׂוֹאֵה מִמֶּרְחֵק תָּבֵא עַל מִי
תָנוּס וּלְעִזְרָה וְאֵנָה תַעֲזֹבוּ כְבוֹדְכֶם :
בְּלִתֵּי כֹרַע תַּחַת אֲסִיר וְתַחַת הַרוּגִים
יַפְלוּ בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אֲפֹ וְעוֹד יְדֹ
נְטוּיָה : ס ס ס ס

בלתי כרע תחת אסיר בלתי כרע קוז לבני כמו ומושיע אין בלתי אמר לפי שקעם קוז בלתי ואיש
עמו ולא שומעם אל לשכר כרע תחת אסיר כלומר במקום האסורים ירע לפחות
עמקם ובמקום הקרוגים עס ק יטלו הם הקרוגים כלומר מקום שטים ומקום קרוגים אל ישאר אחד מקום בארע כ כלס
יהיו או עלש או קרוגים וקמפרשים פירשו בלתי כ קוז אינה לבני ויס מפרשים ק אל ימלט אל מי שיכרע
ויחבא עצמו בין האסורים או במקום קרוגים אל השטמו שהווי חו ואל זל פירש בעטור אל כרע אל אסורים
וקרוגים יהיו ור אחי ר משה זל פירש וולתי קרמיתה שיש לבס בארעם שהקנים מעטעם חותם וולתי זאת תבא
לבס גזולת מוחת וקוז קבלת שיקיו מקום אסורים ומקום קרוגים וזנק תרעם כד מן ארעטון אסירין תתאסרו וכד
מן קרוגטון קטישן תתרימון :

ותן שקוף כבש קהל ייחזק קהל מלכות אמת וכאלו אין מלכות חזקים נחלקות וקנה הוא כאלו קסד קנולת וזונת
תתם ואלת עממיא ממדעה למדינה ועתמייתקס שושית כתבבת וקרי ועת ותיקס בו ויחד הוא עממי שושית
באת שיען הששת קרין כען סמרימן שוסים את קנרות ושושית מן קחמיה למרונע ופי עתד ותיקס אורתי
לפי שמיון קיחנות הוא סיון סס לעתד סס יכמד לו ויתקדו תשכחנהו בות ויוריד כאבר יושבים אילך כאבר
קספת או קמלה מורכבת מן כבד ויבר
ושתיקס עטן יחד וקדרכה למגלה פרוש
אותם שושבים במקום כבד וחוק אב אוריד
אותם לרחן ובמקו ואסיר ואוריד לעתד פ
האו בשבא ושושית עט וקנה עט ועתד
בפסו וקטמס פ כסא קממיות ועתד לכסא
קאחרות ותמצא כקן ידי כעו שקקן
מופקר ונעגלג עט

וקנס ק כעק סוד ק משולש אמר חל
קעמיס מכאז אות ידי כעו שימכא ארס
קקן ויקחן ואין ממחה כדו ק אטל מ
מכאז כבל קעמי מן שיממוד כגדי וסמו
שיסוף ארס כצניס עוברת שאין קאס
עלמס פ כזקשוף עלמס סוד כפשו ומכא
בקן למכע מקחמס אס יכל אכל כמס
עוסת יקחס בל מנטע כחאט לא מכאז
מונע לכל מה שלקחית ואספת ול אפלו
בדער כל סקן במעשק ולפי שהמשיח חל
קעמיס לקן ולכניס קעווסת קמשי
קעמיס לעק לפיכך אמר סוד ככף ופנה
פה ומעכק ולמד לחל כלמד קרפ לסע
וכוד הוא עטל יוכא או ייקה פטעל עומד

כחמרי וקוא כעו סבלת עלה לפ שפלה כולמס תקריא קאלס סבלת כלומר סבלת מעדי עלה שקס סבלת וק סוד
ככף סוד למע כפשו שקוא סוד היתפאר הגרון אמר קנבא אלה דברי מלך אשור ווק תמק קיך
יתפאר קנרן על קחונכס וקנרן קוא
לסוק ומשור קוא קמענה ושרשונש וקמן נבלשת כדנש קסין וממנן מעככנן כנסרים קכוד במענה
כקטף שסט כעו שמטף וק השכט וקוא מלך אשור כעו שאמר אשור שכת אפי ועס מי קוא לא עס מטק כעוקו
אל פס מי שמרים אופ לפטת ס קעמיס וקוא קאל יתעלש ואמר מרמינו לשון רבים כעו אלהים קדוסיס קוא
וכפל קדבר ענד במלות שוסית ואמר כקריס מטק לחוק קעמך ופרוש לא ען וק המטק לא עבא שיקה ען כשאר
קעמיס כלומר לא יגל יודי ממנה שקוא עתה ומענה כקתפארו יסוף ועלה וזנתק תתם לא ען לא חומרא מרמי
אילקן מין דמחי כיה

והיה כי יבצע אדני את
כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד
על פרי גדל לבב מלך אשור ועל
הפארת רום עיניו כי אמר בכח ידי
עשיתו ובהכמת בניבונותי ואסיר
גבלות עמים ועתיד תהום שושית ואוריד
כאבר ישבים ותמצא כקן ידי לחיל
העמים וכאסף ביצם עזובות כל
הארץ אנא ספתיו ולא יהיה נדר כנה
ופצה פהו ומצפצה היתפאר הגרון
עלה חצבנו אם יתנה להם שור על
מנפן כהנה שבת את מרימי סהרים
מטה לא עין: פ פ פ

כחמרי וקוא כעו סבלת עלה לפ שפלה כולמס תקריא קאלס סבלת כלומר סבלת מעדי עלה שקס סבלת וק סוד
ככף סוד למע כפשו שקוא סוד היתפאר הגרון אמר קנבא אלה דברי מלך אשור ווק תמק קיך
יתפאר קנרן על קחונכס וקנרן קוא
לסוק ומשור קוא קמענה ושרשונש וקמן נבלשת כדנש קסין וממנן מעככנן כנסרים קכוד במענה
כקטף שסט כעו שמטף וק השכט וקוא מלך אשור כעו שאמר אשור שכת אפי ועס מי קוא לא עס מטק כעוקו
אל פס מי שמרים אופ לפטת ס קעמיס וקוא קאל יתעלש ואמר מרמינו לשון רבים כעו אלהים קדוסיס קוא
וכפל קדבר ענד במלות שוסית ואמר כקריס מטק לחוק קעמך ופרוש לא ען וק המטק לא עבא שיקה ען כשאר
קעמיס כלומר לא יגל יודי ממנה שקוא עתה ומענה כקתפארו יסוף ועלה וזנתק תתם לא ען לא חומרא מרמי
אילקן מין דמחי כיה

לכן ישלח הארון בעצור זה כל חשב קול שיש עליו המעלה אותה לא ילמדו וזכרונות קול פושק מה שחל
פושק לפי יראה לו קולו כי קולו וקולו ארון זכרות מעלה ומטה וקולו ישלח בעצמותו מנפה ואלו רוח וקול
המנות כמו וישלח רוח בגפסו ועל לפי שאמר במשמעו אלמג' רוחו ופי' במשמעו בעולו שבהם גברו וזו יד' סוף
שכח ויחזר לו כל גבור חיל ונגד במחנה אשור וכן נקראו קבריאים והחוקים גלגון קולו באמרו כל שמן וכל איש חלגן
ויהרג במשמעם וזאת כסודו וזמקו כבודו

לכן ישלח הארון אדני
צבאות במשמעו רוח ותהר כבודו
יקוד יקוד כיקוד איש והיה אור ישראל
לאיש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה
שיתו וישמירו ביום אחד וכבוד יערו
וכרמלו מפשועד בשר יכלה והיה
במססנסם וישאר עין יערו מספר יהו
ונער יכתבם והיה ביום ההוא
לא יסיה עוד שאר ישראל ופליטה
בית יעקב להשיען על מכהו וישען ע
על יחוקה קדושי ישראל באמת: שאר
ישוב שאר יעקב אל אל גבור:

כלומר במקום שהיה שם מתבדד במחנהו
קבול והעצם שם יקד יקוד כקוד' והיה
אור ישראל קולו אור ישראל וקולו
לפי שזכרה שקיונה כמו שאמר למעלה העם
קבולתם במשך ראו אור גול והנה קולו
כמו קולו המאיר והאור והאור אשר ויחל
מחנה אשור וככל העטף בעלות שופות לשון
העטף ופי' שיתו ושמירו כתרונמו שלפוקה
וטורחוקי וקראו קשרים קבולתם שזמנהו
קודם לפי שבהם היה מכתב העמים כקוד
מכתב וכו' וכן יערו וכן קוד העצם
קבולתם והאורם הגבוקים והכרימל
קולו מקום העטף שבו שדות וכרימי וקמשי
מחנה אשור לעבר וכרימל כי קיו במחנהו מ
מלכי שרי גולתם וקיה במחנהו מכל צדקה
וממון רב משלל מצרים וטש והיו בהם עש
רב עשרי אדני חולתם וכבוד כל המחנה מנת
כלם ומנה שאמר מנפש ועי' נאר וכן מראה כי
העטף ג' נשדף ויש בזה מחלוקת בדי רז'ל

נחלקו על פסוק ותהר כבודו ויש כבודו ממנו כמו שקול בג' חלק והנה פסוק זה מי יע' למי שאמר כי הנפש עסקה נשדף
והפסוק שאמר וישכמו והנה כלם פגרים מותם מי יע' למי שאמר שמה שרפת ונף קיים כי הפגרים קיו לא שקיו מנת
ואע"פ שהם לא הביאו שני פסוקים הנה מראה כל אחד טעם אחד וכול' לתוך שני הפסוקים כי שדף מקצת גפסו וכן
אומר למטה בפרישת קן ארזים והיו עננים משרפות סיד' וקיה במעוה סוסם וקיה מחנהו כמו המחנה סימם באש
הנש כי יפול כל המחנה ויהי קבר ועריק יקיו שדפים ופשי' כלומר המעטים הקותרים יפוטו וישאר עין יערו
לפי שהמשיח המחנה לעצ' יער אמר קשרים מעט יערו של ימנות מספר יהו כלומר מעטים כמו וזאת מנת
מספר ונער יכתבם פירשו כי פשרה היו קשרים והנער באמת חיל להתב' בלמודו הכתבה תחלה יכתב אות קוד
כי קיו ראשית האלף והקן לפרש כי הנער לא ילמד לכתבם כי מעטים יהיו והנער יעל לפתח ולכתב ויהי ומלגו חלש
יכתבטן והיה ביום ההוא להשען על מכהו כמו שהיה אחו' גשען על מלך אשור וקיה מכהו במס' שפיה
מכתב עלו פלש או מכהו במלכותם אחר כי נלחם בו ועתה יערו כי אין להשען על איש כי
כריך לו שיעטבו ויקן לו מים וכאשר לא יקן לו או קולו לא ירבה כי יקו וילסם כי

אכל רחוק לפשע על י"פ. ל' יתקש מהחיים דבר אל שישען ע' באמת וחסדו מכל צדו. ואל שחזקו נשען
על י"ה קפה מלך חסוד שהיה מנסה ומדע לכל פ' קדוש בשרחל: טאר ישוב. לפ ששמי חזקו גלו רוב
שראל לפי אימ שאר כלומי מה ששאר משרחל ישוב. ובאר עוד וזמן
שאר יתקב וזמן למי ישוב ג' ג

גמר ישוב בתאונה שלמה אל אל שהחזקה גמרת בגמרי החיים: בי איס ידוק. פני עמך ככג חזקו אימ חפי חס
יחז רבם כחול קיס שאר יקרוז מי ששוב
ע' פ' שהלך החוב הימנע יקרוז שאר ק
שראל רובם יכלו ועמד עליהם כלפי חרוץ
שיטופס בצניקה וכלפ לפ שהס פשעני
וקנשאר ע' שהחז הימנע ישוב אל. וזה חמי
על י' השבויס עלו. והשאר יהודה וצניק
שם אל בימי חזקו וקושיים קחל מה
מלך חסוד. וכלפי חרוץ פי כלפי גמור: בי
בלב ועמדה. פיו שאי כלפי חרוץ
וכפל ועמדה לזק כלומי פ' הבלב תמה
גיורה חמי פ' בלב חס פשק וכלב תהיה
עמדה: לכן. חמי יושב צין לפי ששג
מלך חסוד. כל חרוץ יהודה פיו שסס
על כל עני יהודה הבצרות והתפס. ול
נשאר חל יחשלו חמי צון שהיא רחוק
ממלכה: שגט יסכה. ל' כלק חוקר מכל
ועל אל פני שמכה שגט שמכדי החיים
קמוכה וזמן ממנית קן פשק מלך חסוד
פמורה ומטקו וזה קמס שהטיל על זשפ
יחשלו שלג מוחות ככד כסף ואלים ככד

**כִּי אִם יִהְיֶה עַמְךָ יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם
שָׂאֵר יֵשׁוּב בּוֹ כְּלִיזָה חֲרוּץ שִׁטְרָה צַדִּיקָה:
כִּי כָל הוֹנַחֲרֵה אֲדֵנִי יַחֲוֶה צְבָאוֹת
עֲשֵׂה בְקֶרֶב כָּל הָאָרֶץ:**

**לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת יֵאל
תִּירָא עַמִּי יֵשֵׁב צִוֵּן מֵאֲשׁוּר בְּשֶׁבֶט
יִכְבְּהוּ מִטְהוּ יִשְׂאֵ עֲלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם:
כִּי עוֹד מֵעַט מִזְעֵרוֹ כְּלָה זַעַם אֲפִי עַל
חַבְלֵיהֶם וְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם יַחֲוֶה צְבָאוֹת
שׁוֹט בַּמַּכַּת מִדֵּין בִּצְוֹר עֹרֵב וּמִטְהוּ
עַל הַיָּם וּנְשָׂאוּ בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם:**

ובן בדרך מצרים צוות דרך וזות עמך ששאו המצרים ששראל שחמי וסימו על שר מיסו ועמך עמ
חיה במיסו ובצמדיק קסה אכל ל' לו חותם קן פשק מלך חסוד בשרחל: בי עוד מנע מנע. הכפל לשמנע
חזמן אימ עוד מינע זמן ידוק שיכלה ועמך על מלך חסוד פ' קחז עני פתה שגט אימ ומטה ועמך לשקת קצמס
ועתה יכלה ועמך וחס עליו. זמ קחז על תגלתם תבלתם באקל תבלתם וית תבלתם מן תבל עשו. וכן תגס
קפסוק חרי עוד נבחר כושר וסופן לסיח מנסן דפית יתקב ורגי על עממיח עבדי תבל לששתמזון: ועוד על
שוט קחז קסה מינע ומטה אימ קחז קחז בשגט קחז עמו צשוס ותהיה המטה שיהו פמכת מן בער שערב
שקכה מינע מיני ושרי נגדן שניו ורדע חזריקס ומרעס את שערב בער שערב וזאת חוב שקב וזב וזכ צר שערב
לני לפי שמוכר רחשי דברים פ' ידוע קחז קעמך וכה' בספר אופים קן קכה מינע חסוד וממלך שניו קסיה בט
בזרב: ומטקו שהיה כסא עלך יקח סופ פמו שהיה סוף מטק פדעם על מיס פ' שם כלמ ועס השסעלש ונפא קכה
מטקו על: בדרך מצרים צוות דרך ששק במצרים שטעמס שס קן כלמ מינע חסוד שחשלו. וכף פמכת פמקוס
שסס. ושחשו ומטקו כעל קיס. כלומר פמו שהיה על קיס. וזנות תגס ומרוסיה קעני מינען פמה דענית
מחזות פיעה על יינא ויקעכוזן לטן גמך פ' בארז מצרים:

והיה כוס הקוא: וחבל על מטעם זמן: על סתרי יסודת מטעם זמן חזקו: וקנה קוח ניוקר כשויין צדק
קציר יסודת מטעם העל שעל תמיד כן קוא דרך העלם: וכן ראוי שיסודת זמן של ישראל מטעם על סתרי
פס קו מטעמים וסתרי נעם רב: וקנה נדמיו הקר הדב וקיה האומן קסה מן העל וחבל על סתרי מטעם
זמין ישראל: וזכר תרעם ויתבדון עממיא מן קס משדח: פרוש חזקו שנמשח נמין המעשה: ואעפ שלא

והיה ביזם הוא יסור סבלו מעל שבמך
ועל מעל צוארך וחבל על מפני שמן:
בא על עית עבר במנרן למכמיש יפ
יפקיד כליו: עברו מעבר הנבע מלן
לנו חרדה הרמה נבעת שאולנסה:
צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישר:
ענה ענתות: נרדה מדמנה ישב ח
הגבים העיזו:

עוד הזם בנב לעמד ינפה ידו הר בת
יצון נבעת ירושלם: ס ס

נמשח שאין מושחן ימלך בן מלך ראוי
להמשח אל של היה צדק: וכדא מטעם
שמם של חזקו שהיה מילת צבת כנסו
ונבעת מדדשות: בא על עית:
ענה מטעם כחא סתרי
עם מזנהו אל ירושלם וזכר המעמו מעד
בארץ נטימן ובהקרה וקיה כל נאזה
לפסחית ירושלם: וכל אלו סימנות המעס ל
נזכרו חושי בספר יקושע: פ לעד יסודת ב
סימנות: לפנמש יפקיד כל: והלמה במקום
צית כמיו הרגעת לטעמי: לפטעס לרוב:
וקדומים להס כמיו סתתנן בספר מכלל
נשמוס האותיות: והפקיד נמשמש רוב
כל מלמית כח שילך במהרה לרושלם
היה חושב כלט של היה צדק לזכר
ולממה פ היה נקל נעשע לכבשה: וזכר
תרעם לפנמש ימנר רבט משרייתה: עברו

מעברה: הו מעברא ירדנו: נבב מלון לפו אלמכשעכו מרדן נאו לון נבבע שהיא עב נטימן ופון שראו ק זשע
קרימה חרדו: חרדה הרמה פרוש יזשע קרימה חרדו וכן נבעת שאול נפק פו יושב נבעת שאול נפו פ כן דרך המקד
במקומו רעם ונבע: ונבעת ב פריס הס בארץ נטימן כמיו סתתנן פרי יקושע: ונבעת שאול חיפער שהיא נבעת
נטימן הכוזבית בספר סינואל וסמכה אל שאול לפש שהיה קוא מלך וקיה משכבו נטימן: או נעה קוא סס ארמון
לבעת לפיכך נקראת על סינו: וכן בספר סינואל ושאול עלה אל בית נבעת שאול: וחיפער נס ק פ נבעת שאול
זולת נבעת נטימן ושאול ביה אותה קנ בעה ונקראת על סינו: צהלי קולך קרימי קולך כאופר פי שיסמע
אנשי לש וברחו ומחנה אסור היה בדרס פנבע: בעער שאמה בת גלס תחלף ואחר קר נלש: נרדה
מרימנה וזאת קעבר מנחאוק בערי מואב שאמה מומענה אבל בערי ישראל ל מנחאוק זה קסס וקוא כמיו סתתנן
שזש לער יסודת שט סימנות: וחיפער שהיא קעבר קנזכרת בערי יהודה וקלג ומממנה וסנפנה ואעפ שאין נקודס
שזה אותיותיהם שוות וכן הנבס סס קעבר: הפשו כמיו של הפע את מקקך: עוד קזס: דרך קדש פ כוס יסודת
הלך כל המסעות קנזכרים: וזכר עצמו שהיה באות קזס נזכר ממש: יראת ירושלם ופון שראת אותה
משס כוסף יח על ירושלם בארס קמבוק קדרי יחין וזאת נחשבת לפע לכלוס פ כמיו פשרות נשדות ממש
נבעת: וכן תרעם וזכר ער כען זימא רב סנע עקן לכה וכו ער אית וקס נזכר קרית כהנא לקבל טורח מרושלם וכו
על קס ומנר פריסיה מושל ומיית פריה על טור בת מקדשא דנטימן ועל שרתא דירושלם: ואחז אב אל פד
הפסוק כן ער יח קזס שיסוט לפוב לעמוד סס אותם שפירן ממש מטעם סתרי:

ישעיהו

ושפט בצדק דלש' אינן דלש' ועפוי' ארץ ואלעפ' שהיא' שפט כל האדם בצדק דלש' ועפוי' לש' שרד' קשול' -
לחד' כט' קנול'ש' וקעפוי'ס' אומנ' פ' קול' ל' ישעיה' ק' א'ל' בצדק' יקח' משפט' קדל'ש' מן' קעפוי'ס' וזכר'
קחוק'ס' במישור' בצדק' עפוי' קארץ' של' יגלו'ש' ול' ישעקוס' בצדק' שהם' רש'ים' ואל'ים' . ולמד' לעפוי' ארץ' כמק' במסד'
כ'מנ' חמר' ל' א'י' קול' וזולת' : וקב' ארץ' בשב' שו' רל' רש'ש' ארץ' . ולש' שזכ' עפוי' ארץ' שהם' קפ'ס' סימ' על'

ושפט בצדק דלש' והוכיח במישור
לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פז
וברוח שפתו ימית רשע והיה צדק
אזור מתנו והאמונה אזור חלצו וגר
זאבעס כבשו ונמרעס נדי רבין ועל
ובפיר ומריא יחרו ונער קטן נהג בם :
ופרהודב תרענה יחרו ירבו ילדיו
ואריה בבקר יאכל חבן וישעישע יונק
על חר פתן ועל מאורת צפענז גמול
ידו והדה ולא ירעו ולא ישרו זרנו

קמנ' . וכן תי' ומי' חייב' ארע' במימ' .
פומ' ק'ג' סוף' קפ'סוק' מופ'ח' שאמר' ימית'
רשע' . גם בל' חפרון' . וכן
קענ' שיכה' בע' ארץ' מ' שר' . וכן
להט' שקר' אמר' וקופ'ח'
במיסור' לעפוי' ארץ' ופירוש' בשב' שו' וזכר'
שט' פ' יקל'ס' ויגות' כמון' שכתב' בצדק'ס'
ות' אר' אומנ' ויקס' לך' ונ' ע' ש' אול' קנ' ב'ח'
כל' אר' יד' נ' י' ונ' א' מ' ב'ל' ש' קנ' ב'ח'
ויקל'ס' ג'ס' י' ונ' א' ש' ד'ו'ס' מן' ק'יע'
ותנ' קענ' מ'ק'ס' אר' בש'ש' וש'ט' יל'ס' : והיה
צדק' חזור' מ' ז'ט' קצ'ק' וק'אמונ'
שיחוק' נה'ס' יקו' ל' חוזק' של' ימע' ומ'ר'ט' .
וקפ' וק'כ'ל' עט'ן' במלות' שומות' . ויה'
ויק'ן' כ'יק'י'ס' ס'חור' כ'חור' ל'ק' : וגר' ואב'
יש' מ'פ'ר'ש'ים' פ' ש'מי' ק'מ'ש'י' יתח'לף'
טבע' קחיות' ושוב' ל'פ'ק' שהיה' כ'ח'ל' קנ' ב'ח'

אלו היה אובד הארץ והנה נשחתה הנביאה ומה אכל הארץ או וולת מן הטורפים אובד' נזר' פ' א'ס' אכל' נזר'
מ'ש'ר' ק' יז'ת' והנ'קמיות' הנ'ה' ק'יה' חסר' קעל'ם' אותה' כ'רי'אה' פ' כל'ס' מל'שו' זכ' ונקב'ה' ל' יז'ת' . ול' קמ'ת'ס' מל'ס'ל'
ע' שפ' . ור'ט' קש'ר'פ'ס' . א'ל' פ'י'א'ס' אוב'ל' ע'ש'ב' השדה' ע' שפ'רו' ור'ט' קש'ר'פ'ס' וק'יה' טבע'ס' מ'א'ות' קיו'ס' וז'ילך' ל'ס'ק'
נזר' וכן' ב'ת'בת' נ' א'ל' א'ל'ט'ו' קש'ר'פ'ס' הנ'ט'ר'פ'ס' הנ'ה' חס'רה' אותה' הנ'ט'ר'פ'ת' מן' קעל'ס' פ' ש'ט'ס' נ'ט'שו' ול'ג'
יז'ת' . א'ל'ס' כ'ן' נ'א'מ' פ' ש'ב'נ'ה' ש'ב'נ'ה' ש'ק'כ'ט' מן' קש'ר'פ'ס' ק'יו' ל'ע'ר'ך' קש'ר'פ'ס' . ויש' מ'פ'ר'ש'ים' פ' כל' ז'ק' מ'ש'ל'ס'
ק'יו'ב' וק'נ'מ'ר' וק'ז'וב' וק'ח'ר'יה' ק'ס' מ'ש'ל' ל'ר'ש'ע'ס' ק'ע'ש'ק'ים' וק'נ'ע'ל'ס' ש'ק'ס' ל'ט'ו'ש'ים' כ'מון' קחיות' קש'ר'פ'ס' ל'נ'ט'ר'פ'ס'
וק'ב'ש' וק'פ'רה' וק'ע'ג'ל' וק'נ'י' ק'ס' מ'ש'ל' לעפוי' ארץ' . ואומ' פ' ב' צ'יות' ק'מ'ש'י' יק'יה' של'ס' ב'ארץ' ול' יר'ע' א'ש' א'ת' ח'ב'רו'
ול' ית'ק' ז'ק' ק'פ'י' ל'ש' ש'א'י' ל' יר'ע' ונ'א' י'ש'ח'י'ת' ב'כל' ק'ר' קד'ש'י' וצ'ימות' ק'מ'ש'י' ב'כל' קעל'ס' יק'יה' של'ס' כ'מון' ש'כ'ת' וק'ת'
ח'ר'בו'ת'ס' ל'ט'ת'ס' וז'ע'ת'ת'ת'ק'ס' ל'מ'ומ'רות' ל' י'ש'ח' ע'י' א'ל' ע'י' ח'ר'בו'ל' ל'מ'ד' ע'וד' מל'ס'מ'ה' . ואומ' ונ'כ'ד'ת'ה' ק'ש'ת' מל'ס'מ'ה' .
ואומ'ר' ב'מ'ש'י' ור'ט' של'ס' ל'ע'ים' . וק'נ'ט'ן' פ' טבע' קחיות' ל' יתח'לף' ויטר'ט' ויאל'ט' נזר' כ'מון' ש'ק'ס' ע'ש'ים' ע'ת'ה' א'ל'ס'
ק'ב'ט'י'ם' י'ש'ר'א'ל' ש'חיות' ק'ר'ע'נות' ל' יז'ק'ן' ב'ג'ל' ארץ' י'ש'ר'א'ל' וק'ו' ש'א'י' ל' יר'ע' ול' י'ש'ח'י'ת' ב'כל' ק'ר' קד'ש'י' . וק'ט'ע'ס'
מל'ס'ה' ק'ארץ' ד'ע'ה' א'ת' י'י' וט'ן' ש'יק'ו' ט'וב'ס' וס'מ'רו' ד'ק' י'י' ל' ת'ש'ל'ט' נ'ה'ס' ח'יה' ד'ע'ה' ול' נ'ב'ח'מ'ת'ס' ונ'כל' א'ש'ר' ל'ס'כ'מון'
ש'ק'כ'ט'י'ם' ע'ל' י'ד' מ'ש'ה' ר'ב'ין' ע'ה' וק'ש'ב'ת' ח'יה' ד'ע'ה' מן' ק'ארץ' וא'פ'י' א'ס' י'ע'נ'ו' ב'ארץ' ל' יז'ק'ן' . וכן' אמ'ר' ב'ק'וש'ע'
קנ' ב'ח' ע'ה' וכ'ר'ת' ל'ק' ב'ר'ית' ב'וס' ק'ק'ול' ע'ם' ח'ית' ק'ש'ד'ה' ונ'ומ' . ומה' ש'אמר' וא'ר'יה' כ'נ'ק'ר' י'א'כל' ק'נ' . כ'אל' א'ל'
ק'ב' כ'מון' ק'ב'ח'ר' של' י'ט'רו'ף' נזר' נ'ה'מ'ה' ב'ארץ' י'ש'ר'א'ל' א'ח'א'ל' י'י' ח'יה' נ'ב'ל' :

ונשא כאלו קנה ימים גם לפני שיחדלו לבוא ממקום קנס כי יאלפו צום קהוא כל קמים אל ישראל אשר בארשתם
שילט להם בכבוד וסרה כשיקבעו בני ישראל בארצם תמור קקנאק שקיתה בטקס בגלותם מארצם
סקיתה נהג חלק מלכות מקנאקס במלכות בית דוד ונרדי יקודק יכיתו כי מקדס קיו שקודק עררם
לפנים ואפרים רל כל ישראל לבי מיקודק ומפט שקיו ישראל מקנאקס במלכות בית דוד קיו יקודק ערריו ואויבם

לפס וכן ראין שעכטו קמלכות שבע שנים
של מרך דוד אל על יקודק וכן שאוב דוד
א קמלכות אחר שניח מפט אנשלוס אמרו
מדוע גנבוך אחינו ועמי ואימיקש דני
איש יקודק מדע איש ישראל ותקע שבע
בן בכרי שאופ וקלטו אחריו ונע יקודק
דכין במלש וכן עכ שחלקה קמלכות
במלך רחבעם שאי איש אוסיף על עלשם
וימק שאמי יכיתו רל של יקיו וכן וכיתה
מנשיקס וכיתה קשת מלמנה וקפסוק
כשל בצני במלות שאות ועפו בכתף
ינשן אל ארץ פלשתים למערה של
ארץ ישראל וכן תי לממחיית פלשתאי די
שמעניו וקוא תרגם ועז בכתף ויתחברון
בחדו ואנחו מפרשיט ועפ עטן עופות
סקיח קרעוטה קמקרה ואמר באשן
עפפת למקירות המועתם אל מקום
פלשתים להטתם ולבוז אותם ויש מפרשי
ועפ מעטן עוף וינע טומ יקיו עמי

ונשאנם לגוים ואסה נדהי ישראל
ונפצות יהודה יקבין מארבע בנפות
הארץ ושרה קנאת אפרים וצור יהודה
יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה
ויהודה לא יצר את אפרים ועפו בכתף
פלשתים ימה יחדו יבוז את בני קדם
אדום ומואב משלוח ידם ובע עמון מ
משמעתם ויהררים יחיה את לשון ים
מצרים והגף ידועל הנהר בעים ריהו
והבהו לשבעה נחלים והדרך בנעלים
והיתה מסלה לשאר עמו אשר

מקנות בכתף פלשתים ומלת בכתף סימון ונא על דרך המוכרת כי על דרך קסמיות משפטו בכתף נש
נקודות וכתבן אשר כי בא כן לפיות מלכע לתקן קריאת הפא מפט פא פלשתים : אדום ומואב אעפ שאן
נכרים קיום קאומות לבי ישראל שקס נבלים מן קאומות בתרתם ואל יתעבבו נס קאומות אכל שאר קאומות
קקעבבו רובם קהם קיום בן דת ישמעאל ובן דת קסנרים שאובי אדום ומואב ובע עמון רוכה למר ארצתם
וקי שבים נהם וכן מנה שאומר בגנאית דניאל קעתיק ואלה ימלשו מניו אדום ומואב וראשית בע
עמון ק פרושו משלוח ידם שיאלפו נהם ישראל יתיקם לכל אשר ירע : משמעתם שיקו נשמעם לכל אשר
ישו אותם וזכר אלה קמקומות לפ שקס קרובם לרץ ישראל אכל גם כן כל קאומות יקיו תחת ירי ישראל
והחרים לשון כיתה כי כל לשון חרס כיתה וקשחה וכן וקחרים לשון כיתה וגזירה וכל כעטן קום
צם שאמר לעיר ים סוף לגורים : את לשון ים מצרים קוא נהר מצרים קנקראי שיחור ויש
בישן קאל יתעל כשיער דרך שיטבו בו גאולש : וקטף ידועל קנהר וינשקו וקו נהר פרת :

וכן תי' ויריס מוחת גבורתה על פרת' ופרוש וקטף יח שינה רוח חזק שינשקו כמון שפעה בים סוף בצד ארצ
מצרים כמון שאומר וקיתה מסלה ועמל' בעש רוחו' בחזק רוחו שילך על קנהר וינשקו' ומלת בעש התפרש
לש קעטן ואין לו חזק במקרא' ול יחי' למסק' ול פירש שש מן לש קשדה שפרוש גל' ופרוש בעש כמון
בגלס כלום בגליקיס והנהר יטף יח ורוחו להסקיטס ולעש' וית בעש רוחו במימר טויוקי' וקנהר לשבעה

נחלם : יכה הקנהר נהר פרת ויכחו בחיח
עק עב שיסוב לשבעה נחלם ויהיה דרך בין
נחל לחל וקדריך קענרים באותם קדנכ
בנעלם שיקו קדנכס חרבות כאלו לם קיה
שם מים ויעצרו בהם בנחלם ברגלם
וקדריך טועל יוצא והאל קוח המדריך
וקענר קוח קדורך ומנה שאמר לשבעה
איפסר שיקו' ו' דרכס ול' יתני' ואיפסר
שיקו שבעה ענן רטוי כלום לנדכס רכס
פ' כן קוח דרך קלשון כמון שבעה כחמיתכ
שבע יטול צדיק וקס' שבעה טעס
והיתה מסלה לשאר עמון' טה קנהר
תהיה מסלה לשאר עמון טומר
שתהיה דרך סלול כאלו זמן רב היתה דרך
וכן תי' אורח כבשא' ומנה שאמר לשאר
פרש סקו' ומנה שאמר מאסוד פ' אותם
שקס באסוד קוח דרך יסדה לפס לעסוד
בנהר פרת אל ארץ ישראל כאשר היתה
מסלה בים סוף כי תהיה מסלה בעהר פרת
ואמרת' פ' אינפת צ' פי' לש שאנפת צ' וקבלתה ועתה שב אפך והנחמת לשכך צריך אינ לפחות לך ששב
אפך נחמת ולו קבלתה בגלות כמון שהיית חייב לפי עמית' הגה' פ' שני קעטן בקמץ חטף' וואמרת
כמון וואמרת' וקראיה פ' קריס קמונה ואלו קיה סמוך קיה פרת וכן אשר
ושאבתם דרך מסל כמון השואב מן המעטן של יפסקו קמים פ' בכל עת ימנח טו' לשאוב פ' קוח מקיר תמיד כן
ל' תפסק מנהס קדנכה וקישועה וקיו בשאון כל ימיהם : וית קפסוק במסל קלמות פ' החכמ' נמשלת
למים' וקמלמדים קס כמון המעטן' וקתלמדים קס השואבם' וכן תרגמו ותקבלו אולפן חמת בחזק מנחרי
צדיקיא' ואין חדת לפי שאותה קתלמוד יקיה חתם פ' למדו יח דעה את' מ' מה של למד חרס עב אותה קיוס כמון
שאמר כמים לש מכבים : ואמרתם' תאמרו זה אל זה דרך ורוח : קראו בשמו' קראו לעמים בשמו כמון ויקרא
שם חריקס בשם יי' וקו
יי' וכן תי' לו בשמיה : וברו יי' כמון שאמר על יס סוף פ' גאה גאה' וזאת קבלות תהיה בכל הארץ שצניא עס דל
ועצמי ומנפתה וימנוג וכל תהיה מודעת בכל הארץ ועס פ' זה ראוי לשם לאמר ליי' :

יִשְׂאֵר מֵאֲשׁוּר כְּאִשְׁרֵהֶיְתָה לְיִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְאָמְרָת
בְּיוֹם הַהוּא אֲוֹדְךָ יְהוָה כִּי אֲנִפְתְּבִי
יָשׁוּב אֶפְדֹתְנָחֲמֵנִי : הֲנֵה אֵל יִשׁוּעָתִי
אֲבַטְחֹל אֶפְחָד כִּי עֲזִיזֵי חֲמַרְתָּ יְהוָה
יְהוָה יְהִי לִי לְיִשׁוּעָה : וּשְׂאֲבָתֶם מִיַּם
בְּשִׁשָּׁן מִמַּעֲיֵה יִשׁוּעָה : וְאָמְרָתֶם ב
בְּיוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ ה
הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל לִתְוֹהוּ זְכוּרֹכִי נ
נִשְׁבַּח שִׁמּוֹ : וְזַמְרוּ יְהוָה כִּי גָאֹת עֲשָׂה
מִדְּעַרְתִּי זָאֵר תְּבַלְלֵה אֶרֶץ :

ישעיהו

צהלי קרימי קולך בעירך ובשכניך אל תיחזק ישראל קיה צול בקרבך לומנצול שמו בקרבך בנפלאות ששק
כמו שאומר בנבואת נח ומעב: שחוקאל וקתבלת וקתקדשת: משא בגל: לפודיע פ קתפנאג על
אומות העולם ואמר בראשון אשר חזק ולם הוכך למר על האחרים: על קר שפה: נשא וגם מן וילך
שפ: אפתח על שפיים: וונק תרגם על כדנא דיתנ שמוא רוכה לומנצול שקיתה שלק ושקטה פראו מלשון קול
והוא אצלום בנפיהם של שפם ובאוש:

צהל יורני יישובת ציון כי גדול בקרבך
קדושי ישראל:

משא בכל אשר חזה ישעיהו בין אמוי:
עלהר נשפה שאו נסרה רימו קול
להם הנפוי יד ויבאו פתחי נדיבים: אני
צויתני למקדשי גם קראתי גבורי ל
לאפי עליי נאותי: קול המון בחרים
דמות עם רב קול שאון ממלכות ג
גוים נאספים יחודה צבאות מ
מפקד צבא מלחמה: באים מארץ
מרהוק מקצרה השמים יחודה
וכלי זעמו לחבל כל הארץ:
הלילו בקרוב יום יחודה

אינן שאונם קטע יד על דרך משל כאלו
קראו להם ושאו להם נס על קר גטקה
וקטע להם יד שיבאו מקרה ג בנל להשחית
וקבצים אלה הם מדי פרס: ותפסת קיד
קיא כחם הקורא וקוא רחוק לו שאין
שומעו ומעט לו כמו שיבא: וכלו פתחי
ניבים כמו בפתחי חסר בת השמוע כמו
לזכות בת חנה: ואחרים רבים: וארי
בנל קורא ניבים שקו גולש בעשר
ובמעלה וקס הקוראים ניבים פ נוב
אנשים גולש ואנשי סס רוח ניבקה נקס: ויס
מפרשי ניבים על מדי פרס ויפראו פתחי
כמו חרבת: וכן זאת ארץ נמרוד בפתחיה
וונק תרגם ויעלן בתרעמי מתהדבן:
אני צוית למקודשי: וקס מדי פרס ואמר
צוית: ואמר למקודשי רוכה למר שקטער
את רוחם לבא על בגל וקרי קס כאלו עק
וקדש וימן אותם לבא: לאש: קראתי
אותם לעשות לבגל אפי וחמתה וקיו עליו:
ושמחים בנאותי שאת מתנאה על בגל על
ידם: קול המון: אומר הנבוא פ שמע

בנבואה קול המון בחרים דמות עם רב כאלו קיו עם רב בחרים מדיבים ונשמע קול טן קהרים ושמע קול שא
ממלכות גוים נאספים וראה פ רב קנבא קזה קיה יי צבאות וקוא קיה מפקידם: כלומר מונה אותם כעטות הפקדו
אותם לבנאותם פ כן דרך העולם בנא בנא למלמה מונה אותם הארון המושל עליהם לנעת מטעם בנאם למלמ
ויש לפרש עטן מקוי כלומר קוא קיה משים פקידים עליהם: וכן תרגם ונכתן ממעט משרין בקרבא:
באים מקצה השמים ממוזרח: ואמר מקצה השמים על דרך הפלגה לחזק הקצה כאלו סוגע בשמים מן
קצה הקוא: וכלי זעמו: קוא המענה קנבא ועם קנבא קס כלי זעמו ובהם יחבל כל ארץ בגל
הלילו כי קרוב יום יי: אומר כנגד אנשי בגל: כבוד משה יבא: כבוד שיבא מחזק שאין דרך להכיל
ממנו: וק כקול שדי: כקול חזק: וית וכבוא מן קדס שדי ייתי: על כן פ אין להם תחם לה לפנ
טן שבא להם זק מלאת יי ותפשנה קידים מללה להם כנגד אונתהם וקלבי ימם שלם ימנא בעצמו שום גטרה

ישעיהו

ואומן פ קגסרה קיח בלכנו שאמר ואמן לט נגזרים : ונבהלו יצרים ונבלו בקמך מפת השללת פ
יש לה מעט קהפסק ופרוש זשכ על יקו נבלש פ ל
ופי קס יחזון צרים וזה קעטן משמש בשכ פמס פ קצרים יחזון קחדס הנבל כעו חיל יחו קל חבלש יחזון
צרים יחווע ונהתחוק קצרים על קחדס תמיד כאלו קחדס יחו קצרים שלל יפרו ממנן לשכר אמר צרים וחבלש

יחזון ולפעת יונקן יקיה כן יחזון כן קכוי
וקוה כעו יחזון וקוה כעטן כעו חכרו
וטוב קוה פרושו וכן תרעמו יחדיטון ית
יתמקו לפי שבא להם הרעה פתלוס יתמקו
איש חל רעבו חך קיה וק : פכ לפכס
פכקס כחדס שיש לו עסת ישכפכט חד
חזומים : הגה יום : יקיה חסרי ועכיה
וחרון חף יקיה עמו : קחנך חרן
בבל : וחטאיק יושכ בבל שקס חסמים
ורשעם סמירס מנבל עכ שתשאר שממק
מאנשיק כי כוכבי קנצאים מדברים
דכך משל ואומרים על מי ש
שתכח לו ציק פ קוה כאלו קוה זשכ בחסך
ולס ירח לו קשמס ולס יחירו לו קשמס וקיר
וקטככס ולס שוס חורה כעו שאמר יתכ
עו כחיסון חסך וכן זה קוה קפסוק ואחרים
רעס בזה קעטן ופרוש וכשילקס כתב
ינה פ כסיל קוה טככגול קרל כעכ
סוקל וקטככס מתחברים חל נקראים על
שמו כסילס ויתנבלקון וקתנכ עשק
פכ כסיל ופמק דעכד פמל ונפל יקלו
חודס עכ סנה שרשו קלל מעטן קפכטל

כשד משרי יבוא : על כן כל יררים
תרפעה וכל לבב אנשים ימס : ונבהלו
יצרים וחבלים יחזון כולדה יחזון
אישאל רעהו יתמהו פני להבים פניהם :
הנהזים יחזו באכזרי ועברה וחרון
אף לשום הארץ לשמה ורחמיה
ישמיד ממנה : כי כוכבי השמים
וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש
בצאתו ורחל לא ענה אורו : ופקדתני
על תבל רעה ועל רשעים עונם
והשבתני גאון זדים וגאורת
עריצים אשפיל : אוקיר אנוש
מפני ואהם מפרתם אופיר :

וקלו כעו יקו כעו שחמר ורחל אל ענה אורו כאלו חומר לל יתו חודס ומכעל על קטככס חס ארחה חור פ יקל
קפכטל על חורי כצחית בשעה שיקו חור : ופקדתני על תבל חנה לומר על חרן בבל חפקוד עלקס
רעה שעשו לשראל ועל רשעם קככדים שקס
שאמר חכ קנפת מעט וקמה ערו לרעה : גאון זדים שקו זדים ואנשי גאון חשבת גאונס : אוקיר אנוש
אוקיר חודס חנשים כע כבל יקרים יתד מנפ כומר שחס ירעה חודס לפחותם שלל יקדע חודס
לל יקחו מני ופרס כקס משקלם וקנשלל יקרנו חודס : מכתם חופיר : מוקב חופיר וקפסוק כעל כעטן כעלות
סופת וזנתו תנכ קפסוק כעטן חודי חמר חובד חל מנהבא ומתקרון מנה כע חנשא ועבדי חודית ממסכנכ
דחופיר רעה לומר על ישראל וקחכמים חוד בבל שלל ימית כן קמוותם חנשי בבל פ קו יקרים כעט מני
פרס יתד מנפ ושמרו חוקים שלל יקרנו חודס :

ישעיהו

על בן שמים על דרך משל כאלו ירגו השמים ותרעש הארץ מדונ הרעה קנאה על בגל פל יוכלו לבטל
מן חרב נאום גמיון ולפסק אמר על כן והיה בצבא פרוש קעס הנכרי אשר בגל יקיה
בבא הרעה על בגל כצב מולח שודיו חותו וירדפו אחריו
מנעם אחר יצאו בחפזן מיתבה איש אל עמו יפנו ואיש אל ארע ימוסו כל הנמצא כל קנמנא בתוכה מנעם

על בן שמים ארנמות רעש הארץ
ממקומה בעברת יחזה צבאות וכיום
חרון אפיו והיה בצבא מדה וכצאן ואין
מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל
ארצו ינסו כל הנמצא ירקרו וכל
הנספה יפול בחרב ויעול ליהם ירמשו
לעיניהם ישסו בתיהם ונשייהם תג
תשגלנה הנני מעיר עליהם את מדי
אשר בסה לא יחשבו וזהב לא יחפצו
בו וקשתות נערים תרמשה ופרי
בטן לא ירדומו על פנים לא ת
תרחוס עינם והזרתה בגל צב

אחר ידקר כעו אנשי קשר וככל העמ
במלות שוקות ואמר וכל הנספה יפול
בחרב ופרוש הנספה כעו הקוסף שקוא כ
מנעם אחר קוסף על אנשי קשר והוא מן
סורס למען ספת הדוק לספת עור סקס
עמנ תוספת ויסף וספה בעמנ אחד ונדך
קזקתי כל העול לרע צדאי יתקטר
בחרב ועמנ ידקר הוא מכת חרב ויש
מפרשים כל הנספה כעו ויש נספה בל מ
מספט ואמר כל מי שקנע ומנן למוות ל
ימות על מנתו אל יפול בחרב

ועול ליהם ירטשו קנעס למען האבות
ויססו בתקס ושיקס השכנ
למען ויחרו כן יקנע חותם וכל זק הוא
דרך חכירות ועמנ ירטשו הוא קלות ע
עולס בקרקע או אל הקירות דרך ח
חכירות ויססו עמנ בזק והוא מנעל הכפ
מבטן נפעל ותשכנה כתבת הגלנה
הנני מעיר אשר רוחס לבא אל בגל
לקסם עלק חכר מדי דרוס קמרי

הוא שכבש בגל ובמנות מלך עלק טרס הפרסי וזק קעס לל יחסט לבלס כסף וקבל פמיון אנשי בגל אל יקנע חותם
לל יקיה להס פמיון כעו שאמר למעלה אוקיר אקוס מכו ובקשתות עס קשתות קס ירטשו הנערים קנע פ
קקשתות הרטשנה הנערים ופירשו ט פ קו משמיעס
קנערים בקשתות מקוס חכס ומוריס
אותס אל הקרקע ואל הקירות פרי בטן ובטס רל בעודס קטעס וכן וכל פרי בקמתק חס בטס ואס נמות יטלו און
ינח או בת ינח לל תחוס טעס בשורק והוא לבגו בשורק פ כל שאר תחוס בחלס והיתה בבל פי בגל שקיתה
צב ממילכות הפארת גאון כשדים עתה תקיה כמקפת אלמים את סדוס ואת עמורה ופינצ חפץ סל
קממלכות קו חככס צב וקכשדים שקיתה להס קו מתפאריס ומתג חיס צב עתה תקיה כמקפת אלמים את סדוס
ואת עמורה שתקיה חרבה לעולס ולל יקיה צב ישוכלנע והער בגל שמלך עלק דרוס וטרס שקיא קוס אינע
בגל הקדומק פ אותה חרובה דרוס ובנה ער אחרת בחותה הקנענה קיא שמק בגל ענ קוס קוק ובסדר עולס
חומ פ ככבש אותה דרוס וקרג בלשחר מלך עלק סנה ובשנה קשטיה קכנה אלמים כמקפת אלמים את סדוס
ואת עמורה וקו שאינ הכתובת בשנה קשמוטעו סל דרוס ואחריו בשנה קשמוטעו וז קיא קמקכ סקפכה לקס

לא תשב פי תשובתו על קשר כפי קשרים והסוכים בה כיון קשרת אלף כל על אשיה חזותים
ממענה ואל יקל משפטו יחל כל ל יטה חלו ואמר עניני לפי שהענינים הם הסוכים בחל ס
ודושם אפי' הרושם לא ירבעם נאשם חל התחלף ל השכלו של תהיה נבויק עוד שישם בה אנשים ול
חפי חל ל יטה ס חלם ס נדך עיני וזן כרך לומ חלם חל חפי קצון ל ירבעם ס של ירבעם חלם ס קרוע
כ משק חיות רעות תהיה כיון קמנדי :

ורבצו קצון ל ירבעם ס חל מי ירבן
ס חיות רעות קמנדי ירבעם ס
ופי חים חיות השוכות במקום זה לפיכך
קראו חים ויתנוון וימסקו נמוות
קסודי כדרי רזל כד של עז קמניק מ
מרטריח בגי בעקס קחרכס : חוס ס
חיקשקודין לו בג פרוז : כות
יענה קס קקטס מן קטטס
וקחמו מעפפת בעלפויטרו
קטטקס ויתכלו לסוכים וזותם לפיכך
חמר חל בגות יטה ודך קטטס לשון
כמנדב ובמקומות קחרכס וספריס קס
קסדי כיון לשפריס חשרקס וזס חזריקס
ונקראו כן לפי שקס נראים למימינסם
כימות שפריס וק יתו וסדך תמן יחיסון
וענה פרוזו יצק כיון שאל ותמן
לס מריס וענתה שמק וקחמיס
לס טמן קגברת קקול וכן דרך חיים
וקתס להגכה קולסוקול כקול חל חיים

ממלכות תפארת נאון כשרים כ
כמהפכת אלהים את סדס ואת עמרה:
לא תשב לנצח ולא תשבן עד דור
ודור ולא יהלשם ערבבור עים לא
ירבצו שים: ורבצו שים צים ומלאו
בתיהם אחים ושכנו שים בנות יענה
ושעירים ירקחו שים: וענה ימים
באלמנתיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב
לבוא עתה ומיה לא ימשכו: כי ירחם
יחזה את יעקב ובחר עוד בישראל
ודגים על אדמתם ונלוה רגל
עליהם וגספרו על בית יעקב:

ס חיק ממיות קמנדי ויתונוטין חתלס כצרתקון: כאלממותו כיון בארממותו כתרע: ותס כחילי ענג סקו
ועתה יקו חרכס מנדב חיות וקרוב עתה סת חרכס סל בגל קרוב לז: ומיק מי שלתה ל ימסס כ קצריס קו
כי ירחם יי חת יעקב כ בעמר שירס יי חת יעקב יח בקרוב עת חורבן בגל כ כרצנה יהיה השועת יס
ישראל וקטס כתרעמו וסרמן: ונלוק קגבר עלקס יתחברו גריס עלקס כראותם כ בחרבן
בגל תהיה השועת יזו כ בסנתס קיה קחרבן קחול לפי שקרע לשראל ויתר מרזי כיון שאמר קכנת על ו
עמי ועמר ל סמית לס רחמיס וגומר ומלך מר ופרס סלקו בגל קודק כ מי קיתה לו כיון שאמר כל ממלות
קחרבן כקו ליי וגומר ואמר מי כס מכל עמו וגומר וגריס שנתעירו ח בעלתם מנגל ל רחיס זה ככתב
ולו וקחוס עמיס וגומר חל מנחמו סקו לס כוטס רכס כגט ירושל לפיכך קנטן כעכ בוק כ הפכוק יתכ
לשפטס כ ירחס יי חת יעקב עתה בגלות בגל ירחס עלקס וזכרס מנלות ובחר עוד כשראל כמי
קמיס יח ונלוק קגבר עלקס כיון שכתבוכלו גוסי רכס חל יי כוס קחול וכמו פסוקים מוריס על זק קטמן ל
לכיות קמיס כדברי קטביס וכן וקחוס עמיס כיון שכתבוכלו חת כל חחיס מכל קמיס מנחם ליי וכמה
פסוקים מוריס על זק ונספחו ויתחברו כיון ספמט על חל חת הכמות:

ישעיהו

ולקחום עמים והתחלום יתחלום מהם לתחילם לבגמם אחריהם לקחתם להם לעמים ולשפחות כיון שכתב עמון
זרים ורעו צאנכס ובע נכר אחריכם וסורמנים והיה אמר כנגד ישראל קושטס בגלות צל

צום שינח מעצבך תשא המשל קזק וקזא יס חרבן בגל מעצבך מעצב קגאות ומרובוך קמלס סוזק
וכן מרדוף אחרי דוד מרדוף אחרי ישראל ותי ומרדוף כיון שהגם חנקלם סבלות מערים מרעות מצאי אשר

ולקחום עמים והבאים אל מקומם
והתחלום בית ישראל על אדמת
יחיה לעבדים ולשפחות וזו שבים
לשביהם ורדו בנישיהם

והיה ביום הנח יחיה לך מעצבך
ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר
עבד בך ונשאת המשל הזה על מלך
בבל ואמרת איך שבת נגיש שבתה
מדהבה: שבר יחיה מטה רשעים ע
שבת משלים: מכה עמים בעברה מפת
בלתי סרה רדה באר נזים מרדה בלי

עבד כך אעפ שמלת העבודה לשון נקנה
אמר עבד לשון זכר רל על טמן העבודה
וקי יעשה מלשכה וקדומים להם ונשאת
משל קוזא קדנר שאין מוכן

כמשמשו וכן בזה שנה מדהבה מטק
שנא גם ברושים אחרי לשון ופירוש מדהבה
מקדנר וקנדקנא וקוזא תואר לבגל ש
שקיתה בעלת הקב שקיתה לקדנת מס
מכל הארשת וית סף תקוף חזנא: שבר
מטק ושבת משל על קחוק

וקממשלה רשעם מוסלם אמר על נכסכו
ועל חיל מזורך ועל באשני מכה עמים
אומר על נכסנאז ולפי שקוזא
היה תחלת הממשלה וקוזא כנש כל הארנו
אמר קעמן עלט ע בטו אעפ שעבו אותם
כל קנזים הם ל לקוזא דב אל מנה
שקטן להם חמקם בעגרה של קיהל
חמלה עלהם: מכת בלת סרה קתיו
צמקום קוזא חישו סמון וכן חכמת ודעת

שפעת את רואה וקדומים להם כיון שכתבו בספר מכלל אמר ע מכתלם קיתה סרה מכל העמים אל תמנע
היה מכה אותם: חודה באף וקיה חודה בהם באף ובחמה וכת באף קמוצה מורה על קא קידעה חודה
לומר קאף קידוע ל למלך בגל: מורדף בצחשך כל גוי וגוי מורדף מפשו וקוזא לחשך ולס מעט מלכדש
אל תמנע קוזא מעדף מפט ל יקי ל מכותה: גדה שקצה ועתה צמות בן בן וסרה ממנאלת קרשע נ
נכסנאזי עזה שקטה כל הארץ וכפחו

מנה קוזא: גם ברושים שמחו לך לפ שאמר עזה שקטה כל הארץ וקוזא אמר על עם הארץ שקוזא תחת
עבודת וקוזא בצדק לפכך אמר גם ברושים וקוזא משל על המלכס וכן אחרי לבון אמר שגם
המלכס שמחו באמר ממנאלת טומר אפלו המלכס וקשרים שאין מהטן עלהם עבודה כיון על עם הארץ
אשלו הם שמחו ל באמר ע צמות בן בן אבדה ממנאלת: ל יעלה הטרת עלנן לפ שהמשל קגדולס לברושים
ולרזים אמר קסרת גם ק דרך משל ואמר מלח שכבת טומר מעת שמת נכסנאזי ע אעפ שעבו את בן
ואת בן בן קז מערים להם אל שקטן ל מס אבל נכסנאזי קיה קורנא וקתן בעת האסורים ומעטו
עבודת כרך:

שאלו מנתתי קדשים שמיחו והמנעם רגזו ופחזו על דרך משל לפי שהיה מזרחי כל העולם כדיו אמר כי המנעם
פחזו של יחידים בנות וקוץ על דרך משל מרחב קדמיהו כל העולם אמר בדרך הפלגה כי המנעם חרזו ופחזו
בבואו אלקס' ושאלו בזה הפסוק שאמר וכי וקנה שאמר רגזו ואיך עורר אמר דרך משל כי השאלו קטע המנעם
קבועים לבאת צמורת לקראתך וכאלו המלכס בקדים בבואותם כמון כדמייקס והשאלו הקיס אותם לקראתך: רפאים

מנעם וכן רפאים כל יקומנו אם רפאי יקומנו
ויהגבירין לאומר קבועים והגבורים המנעם
עורר לך עתה ארץ המלכס כקראים
עתידים דרך משל כמון שהעותרים מנעם יש
הצאן והולכס לפניהם כמון שאיך כעותרים
לפע קצאן כי המלכס מנעם קטעם
כלם יעבו יעבו תחלת הדסר כמון ועטת
ואמרת ויען איזב קראסון: גם אתה
ואעפ שביחיים קיית מושל על כלם ענה
ניחה שגם אתה חלת וקרך מקרה קמות
כמון שקרא לפי וחלת מנען של קוזכ
פעלו מן אשר חלף י"ה: הורד שאלו
בזוקך שקיית מנת חזק ומנעם בעצמ
שאתה כמון קאל לפי שקיית מושל על כל
העמים ועתה נראה שקורד שאלו אותה כי
קבאון וקרך מנת כחזק קטעם: קמיתגבלך
שקיה נשמע בבתך קול קמון נבלש
וכברות ועתה קורד שאלו עמך כי פסקו
אותם קשמחות: תחזק: וקנה תחזק

חשך: נחה שקטה כל הארץ פצרו
רנה: גם ברושים שמחו לך ארצי
לבנון מאושכבת לא יעלה הכרת
עלנו: שאלו מתחת רגזה לך לקראת
בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ
הקיס מבסאותם כל מלכנוים: כלם
יענו ואמרו אלק גם אתה חלית כמון
אלינו נמשלת: הורד שאלו נגאונך
המית נבלך תחתך יצעו ומהומכסך
תולעה: איך נפלה משמים הילל בן
שחר נברעת לארץ חולש על נוים:

קמנעם קיקרים וקמכסס ק: ככסס קמון לך כדוך עתה צמורת קס רימה ותלעב ואמר יעב ומכסך שסס לשון
זכר ואעפ שרינה ותלעב לשון נקנה לפי שרימה ותלעב קוץ דרך כלל על רכס מן קתלשם וכדמייך דרך כלל ידבר
פעמים טאון זכר ופעמים לשון נקנה כמון ומכסך תלעב לשון זכר ורימה תכסא עלהם לשון נקנה וכן ותהי קכב ותעל
קצפרדע: איך נפלה מנעמים כי קיית כדוך כמון סככ קשמיס ולל כל סככ אלל סככ קמנעב אורח קרנה וקוץ סככ
קשחר קוץ קנקרא קילל מעטן כהלונכ על ראשי ועתה איך נפלה משמים לדרך ונבעת וקנה כדוך קיית חול: ל
גיס ועתה נחשת ונבעת חולש כמון ויחולש יקושע ועל במקוס שת קשמוש כאלו אמר חולש בגוים וכן תי קטיל בעמני
וכמון וועל חרבך תחיק כמון וכדמייך ונתת אותם על סל אחד כמון כסל ודמיתס אל פדראו חולש מטייל גורל כמון
שאמרנו מטיילן חלשים על קקדשים טיס טוב חולל לל על קמנות ואמרנו מלי מנעמע דהיא חלשים לל א ג
דפריח קוץ דכענב חולש על גוים וקוץ כמון שאמר כי עמנו מלך טל על אס קדרך ואמר קקל בנחטס שאר
בתרשם ריח בבע ואמר כמון קיה קסס יחולש קנה שקיה מנעל גורלות כדיו זק עס ילסס כי כלס קוז לטט לעשות
בסס כרעטן ובבואו לעזשלס קטיל גורל אס ילך לכתב טע עמון או לעזשלס:

ישעיהו

ואתח אמרת • בחיך קיית חושבנך מרוב הנלסה שהיה לך קיית חושב קשמנים אעלפי דרך משל כלומר
למעלה מכל בע אדם וכן תרגם יונתן לחימה אסק ממנועל לסכס אל ופוד יתד נסק מן ק
הסכס על דרך משל וזנתק תרגם של מן עמיה דאלפי אשוי סרסיה מלכות דמיה ישראל לטכס אל ויפה פגש
ואשכבהר מועד ברכת צפן • קר מועד זה קר עון לפי שקרן סעדים שס ישראל נקרא קר מועד ואמר ברכת צפן

ואתה אמרת כלבך השמים אעלה
ממעל לכוכבי ארמים בסאי ואשב
בהר מועד ברכת צפון: אעלה על
במת עב ארמה לעליון: אך אל שאול
תורד אל ירתי בור: ראך אלך
ישנחו אלך יתבוננו הזהה איש מרנן
הארץ מרעיש ממלכות: שם תב
כמדבר ועריו הרס אסרו לזה פתח
ביתה: כל מלכי גוים שכבו בכבוד
איש בביתו: ואתה השלכת מקברך בניו

פ עון קייל לבפן ידושל וכן אמר קר עון
ירכתי צפן לומר התפאר בעצמו שיכנס
ידושל ויסיס כסאז נה' ואזע אכ אל פד
קר מועד ברכת צפן בגל אמר כחשכ
בהר מועד ברכת צפן אי חוש =
בעצמיו פ ממנועל לסכס אל ארס כסאי
וקרא בגל קר מועד לפי שכל העולם קרן
סעדים אל מלך בגל שס וקראה קר לפי
שהיתה חוקה וכן קראה קר המעשית וכן
וקראה ירכתי צפן פ קייל צעפת מורחית
בשוב העולם י אעלה על נמות עב
כפל העצן לחוק ונמות
עברל קשמנים שהס מעל העטס: אימיה
מבצן אהפעל משפנו אהמיה: אך אל
שאול תורד תחת ממנועל לטכס
אל שהיית חושב תורד אל שאול ותורד
ירכתי צפן תורד ל ירכתי ער ונור קור

קקער ותרגם יונתן (סויש עב שית אונדעל: רואיך • בחיך נמותך אלך ישנחו וקהשנחה קייל דקות קראות ישם
תבל • גם זה מנצרי המתענטס בו ואימרו
קמועבת: לא פתח שתיק לא פתח לקס שית קסקר לעול שון שנתקס בעת קאסורין ולס קוצאס פוד מעס
כל מלכי איש בעת פו איש בקבחו וכן ילי נגר בעת עלמיה: ואתה קאלכת אמרו בשעה שפוד נסובנאחי
וקיה עס קחיות שנעם עשן ועס קארן קמלעט אית חויל מנודך עא כאשר שננטוכננד לעתה ונ
א היכלו לבגל ומצא עא וישנעל כסאז נתפ בעת קאסורין ולס יכא מעס עב שמתגטוכננד וקוצאוקו קעס להמלש
וקויל לא רצה למלך אמר אינני מיאמין שמת ואס יכא כמו שכל צעטס קאחר ומכאז יקרגע קוצאוקו מקבחו וקראו
לו שמת ועל זה נאמן ואתה קאלכת מקבך ולי ואת איתרעבת מקבך כל מנכאזי עתרגס שנתקס שכת בכבוד איש
בעת אהכישו בקרבני באתריה ואתה קאלכת מקבך זאת איתרעבת מקבך וזה כוסק לדרך קפסט יתרי ויתפס
איש בעת כמעטעו לומר כל קמל: עא בעתס ובהכלהס ואתה קוסלכת מקבך לומר מנתקך שהיית חושב לחזק
בו בזמן רב כמו קאדס בקר וקאלכת מתפס לומר שרוח רע שצביה עלך מנאז קאל ית קאלעבה אוקר מנתקך וקלמ
לכור בין קחיות ככר נתעכ שמעלך קאדס אות מנצן קעטס בן קאלכת מנצן אדס לכור בין קחיות ככר נתעכ
כסאזע אדס ויש עפעס נעע שאין מעלח עוקר אדס אות מערשו ומעלעט וכן לעס קרוגס שקויל מעלכך בעס
מנעלך אדס אות שון שקויל לעס קרוג און אדס חושבנך לוחס ולכאז פ אין דרך בע אדס לכאז שון שקויל
מקרוג ועד שקויל מקוקב מדקירות קארב

מיוצג חרב הוא הרוגם וכל העטף בעלות סוכות לחזק העטף ופי מיוצג חרב מיוקרים וכן פי אף אל טעם את
בערם והינהו לשון קערב שזומרים אטען אלמך טלומר דקור החמר בדרבן למהרו יורה אל חבט טר חמר
על קמל טעם ואנש שחמר לטע לשון יחד הרבה כיוקו במקרא חמר פי מל טעם הקרוגם מושלם וזרדס
אל חבט טר טעם הקרוג וקוף טגר מונם ונרמס פן קרוט וכן השלכת אתה כיון חרם קל טעם וחמר חבט טר

בעטור הקע שטמן ציטו חבטם סבב

הנקצר והוא הנקרא בשון ינשנה חפך

לא תחד לך התיחד עם שחר מלב גרם

בקטרה טומר לך תהיה אזה

לפס נמוקת ויקברוך פ לשחר מלפס יטאו

טגור גזול בקברס חותם ושורשן עליהם ו

חונפין חותם חבל לך לט יטאל פ פ

כטור חלם תקבר כחוד העם ולמה פ חרר

שחר פי בטוב קמס שקיה מטיל עליהם

פניך הרגת מרוב חמק שקיה מטיל

עליהם עג שבחט קל קיה חורג חטיו פ

הנה חכמי ארע הרג על סלם ידע להגדלו

חלמו ופתחו חזק חכירות גזול ל נכר

שמחו כל טעמו במוות ולט עטור לו כטור ג

בקטרת כיון שעשים לשחר מלפס לט

יקרא לעלם זרע מרשם בטט שקס זרע

מרשם לט יקרא לזמן רב זק פלוג פ

במקרה יצית זרע פ ביות טלשז ביקט

רעם לפי הרגו חותם

לפי שהגרו סלם יקומו ערים סועלים כיון וקיי ערך וכן בשון חרמי ופשיה לערך וקיתו בעל דבב ויש לערש ערים

כיון שמעו ויפסר כך חס קס לט יקומו ורשו ימלאו פט תגל ערים ורנה קיסוב קס קיו סכנים הערסו מחרבי קיסוב

וקברתי עליהם כלום חתעמד עליהם לק שיתק לגל פי למלך בגל פי פ בהכרת זרע המלך נכיתה ושרנה בגל

או פי לגל כלם ימותו נחרב חטות ונעם יחדו סס ושחר הכיתה קסס הוא סלם ישחר לו דבר שזכר סמיו

עליו חו יקיה ושחר קרוט כיון איס חת כל שחר נשח וחס זה בקמק חק צבי טן הוא הבן ונכד הוא בן הבן וכן ית בר

וכי בר ושמתיה למורס קיטר כיון שחמר בזרבן חרוס ורשוה קחת וקטר וקטר חוץ הקקרא בערב קנפחד

וכי ט טר טונג וקוף נמכאת תמיד במקום קמים ויחטיתיה במטאטי השמר עטן מככות מככות

חת קטית בשון המנוגה וקוף בשון המקרא יעס וטע ברד חמר כיון שמככות חת קטית וישחר קרקע קטית נק

כן תהיה בטל נקיה יחנשיה ומקרטס ומכל דבר ואותה קטור יקיה כטור השמר והשחתה וכן בדבר רטותסו אל לט

קו ידע רבין מתי וזא חתיה עג דשמעו לחמיתה דר הקאמרא להחיי חמיתה שקל טאטיתה וטאטי ביתו וחתה

למה טטור בגל ופרשקו חחרים על מלך חסור

נתעב לבשר הרגים מטעני הרב יורדי

אל אבני בור בפנר מובם: לא תחד

אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך

הרגת לא יקרא לשלם זרע מרעים:

הכינו לבטו מטבח בעון אבתם בל

יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים:

וקמתני עליהם נאם יחזה צבאות וע

והברתי לבבל שסו שאר ונזן ונכד

נאם יחזה: ושמתי הלמור יש קפוד

ואנמי מים ומאטאתיה במטאטי

השחר נאם יחזה צבאות:

פ

נכית זרעו ימכל וכל: הבינו לבטו מטבח: שיהרג חותם חקו בעון חטותם ויש לפס לראי שקיו קצטס כיון חחטוק

רעם לפי הרגו חותם סלם יקומו ורשו ארץ ומלאו פט תגל ערים חס קס יקומו ימלאו פט תגל סועלים חרעי

כיון שמעו ויפסר כך חס קס לט יקומו ורשו ימלאו פט תגל ערים ורנה קיסוב קס קיו סכנים הערסו מחרבי קיסוב

וקברתי עליהם כלום חתעמד עליהם לק שיתק לגל פי למלך בגל פי פ בהכרת זרע המלך נכיתה ושרנה בגל

או פי לגל כלם ימותו נחרב חטות ונעם יחדו סס ושחר הכיתה קסס הוא סלם ישחר לו דבר שזכר סמיו

עליו חו יקיה ושחר קרוט כיון איס חת כל שחר נשח וחס זה בקמק חק צבי טן הוא הבן ונכד הוא בן הבן וכן ית בר

וכי בר ושמתיה למורס קיטר כיון שחמר בזרבן חרוס ורשוה קחת וקטר וקטר חוץ הקקרא בערב קנפחד

וכי ט טר טונג וקוף נמכאת תמיד במקום קמים ויחטיתיה במטאטי השמר עטן מככות מככות

חת קטית בשון המנוגה וקוף בשון המקרא יעס וטע ברד חמר כיון שמככות חת קטית וישחר קרקע קטית נק

כן תהיה בטל נקיה יחנשיה ומקרטס ומכל דבר ואותה קטור יקיה כטור השמר והשחתה וכן בדבר רטותסו אל לט

קו ידע רבין מתי וזא חתיה עג דשמעו לחמיתה דר הקאמרא להחיי חמיתה שקל טאטיתה וטאטי ביתו וחתה

למה טטור בגל ופרשקו חחרים על מלך חסור

נשבע יי' צבאות דברו הוא שטענתו דברו קיים כיון השטעה לפיכך אמר אם לא שהיא נענן שטעה באדם
האומר כך יהיה אם לא היה כך וכן אם לא בתים רבים אם לא אוית והומנות כאשר דמית כיון ש
שחצת על מלך אשור קן היתה עבר במקום עתה כיון קתהוקן תנש יונקן כן תהא וכאשר יעצתי
היה הנירה תקום כיון שיענת על וענת הוא תקן הדבר וסודו לשבור אשור ומה היה קענה לשטר

אשור בחרט וקח ארץ ישראל ועל קרי
אטסמן טס קרוב לירושלם קיה נשבר ט
ירושלם קריס סטבלן וססקיה נמחה אשור
אטסמן ארמסמן וסר מעלה עלו
שקיה מנול עלהס גום נש כל הארץ
לבה ירושלם כיון שרעב ואת העינה

נשבע יהוה צבאות
לאמר אם לא כאשר דברתי בך היתה
וכאשר יעצתי היא תקום: ל שבר אשור
בארצו ועל הרי אבוסנווסר מעליהם
עלוסבלו מעל יטכמו יסור: זאת היעצה
היעוזה על כל הארץ וזאת היר
הנמיה על כל הגוים: כי יהוה צבאות
יעזומי פרודו הנמיהומי ישיבנה:
בשנת מות המלך אחז היה המישא
הזה: אל תשמחי פלשת כלך

אני על כל הארץ
ואמר על כל הגוים ממלך אשור נש
כל הארצות והיה פחדו וחימת על כל
הגוים וטו שקיתה יי' עויה עלו והכחו
חרבו כל הגוים ורחו מעי' ואפי טס ומנתי
הקו נמחה ורחו בניגלת מלך אשור
עבדו את י' ורחו נממן כיון שרעב טס
קהי יקיה מנבח ליי' בדרך ארץ מעריס
כי י' צבאות יען טין שהו יען חין מי
שיפר ענתו אם כן דברו קיים כיון ש
שאמר על יי' נצחו קן יהיה וכן יקום:

בשנת מות המלך אחז נטחהו על פלשתים כשנית אחז ומלך חזקיהו אמר הנבא כנגד פלשתים ענה אר
האנחי פלשת כלך כיון ששמת עה ערה משנית עיהו והוא שבת מכך כיון שאמר בדברי קמים
ויצא וילחם בגלשתים ויפריץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת ענה ואת חומת חסדוד ויבנה ערים באשדות
ובגלשתים ובשמת עויהו שמחו פלשתים ולחצו את ישראל כיון שרעב טס ופלשתים פשטו בערי השפלה
והנגבל להודק וילכו את בית שמש ואת חלן ואת הגדרות ואת שוט ובמותה ואת המנח ובמותה ואת נמון ואת
במותה וישטו סס ובשנית אחז ומלך חזקיהו אמר הנבא אל תשמחי פלשת כי קנה קס מי שיקר והוא נזרע מי ש
שהקר בתחלה נחש משל על עויהו שהכחו כיון שהנחש מכנה וממית וזנתן תנש מעט במדי ישי יפק משיח
אמר נחש על ישי כן נקרא כיון שכתב אשר בא אל חבגל בת נחש נפג ושקף מעוסף נאמר על חזקיהו טומ
זה יהיה קשה לך מעויהו כיון שהנפג ושקף קשה מן הנחש ופרוש מעוסף מדלג ט השקף מדלג ממקום ל
למקום בקרוב ויתוהין ענבוהי בטון כחו מפרח ואמר כלך לוב השמחה שהו שמחים טלס במות עיהו וחזקיהו
הכה בגלשתים כיון שהרעב בכפר מלחם וק א קנה את פלשתים עה עוק ואת נטלה ממנבל מוכרס עה ער מעברי
ורעו בכורי רלים ישראל שהיה להם ערה בטרה וחלק גדול ברלות עתה ירעו קנה וקנה שלם יקיה להם
פחד מן חושקס ולבטח ירעו

ישעיהו

עלה הבית ודיסן על מואב אל הבית וקח את עז ודיסן קח את המסגב שהיה שם קטן קטנות וכן קח
שם נמות לבי בית עז וכאשר יבאו עליהם קחו שם פתאום יעלו שם לבית לבנות לפעם עז שלכם ולפער
ולקרוח כי אירחם עליהם כמותם אלביהם לש דעתם על נט ועל מידתו יללו שכבשו אותם קחו שם ויקרוחו
רזייהם עליהם וצדעו וקפסו ואינן לשון גרשן על קוקן ולשון קרוח על קרוח ש כן קמוהו לתלוש שער קרוח
על צע ועל אינן ולגרוע קוקן טומר
לגלח פ קוקן קמוהו קח הפחית קפטס
ומכח האב יסרו קתפחית וק אינן מנפלי
וקן וקחש בנדס ולס אימר קנה מעגלית
ואמר גרשע לנפלי בכל ראשו קרוח
וק לבו נא בחלם קרוח טלשן רבס
בחצותיו שווקים ונריוות ועל קמות
טומי בגלי יחגרו סק ויללו ויבס
וכסמנדי טלשן יחד קוח על קכלל ובלשו
רבס על קפרט ופי יורד בנדס כאלכל
גוש יורד ונקד בנדס וק דרך קפלה מקוב
קנפ וזקת תרס יורד מעטין מעטין ארי
שייח ואלפס שאין משרשו ותועק
חססון ואלעלי ערי מואב קס וק
יקן וקיא יקנה קזכות בערק וקיא בנסל
מואב לשכך אינן ער וקנה אלה ערי מואב
קניכות קו לשראל שלקחוס מיד קאמורי
אך כאשר גלו ראובן ונז חורו מואב ויסס
בזן וק כחשסן אלפס שקיתה לטמורי
מקחלפ פלן חלוצ מואב אוקס חלוצ כשראו כל קפטס נפס נס קרעו תרועת קנפ
ודללפ עמקס ולס סמו לבס לקנפ כנגד אויב קס נפשו ירעה לו ירעה מעטין תרועה ואלפס שאין משרשו ופחדשו
נפס מואב ירעה בעבור עצמו כלומר על קרעה שנאה לו לבי למואב מנדב קנפא על לשון קפטס שאימר כל א
מקס סך ואינן ועקה לב על דרך משל מדוב קמית וית בלבוז מואב ימרון למערק עד צערי בריחה
אינן בנפוי הקנה לפס שקמטיל מואב לעגלה שלשיה ופחדשו עגלה גדולה או בת שלש שפס פ קיא קטונת וק
קיתה מואב מלחמ כל טוב שנאה אלה קרעה ואינן קנפליס ממואב ברו ער נער ואינן עגלת בתינו כעו נהא
כמו ותעבת לחדס נן אף גילת ודכן אל קתט פגת לך וקדומים לקס שכתבו בספר מכלל וזנקת תרס עגלת
תלתס רבנא קלעית סס מקוס גמא אומן כאשר יריו ילט קלך וכנה וזנקו ועקת שגר קנא עליהם פתאום
חורופס שפס קס חורון עלין וחורון תחתן ופי ישערו כמו ישרו וככלה ס קפא ויס מפרשי קוח ק עך כמו
ירועע מעטין תרועה ולפ דעת קוח עטין שר מדברי רזל נמחקה המעלה ואמרה אינן שותה מער ערין אותה
פי משכין ומטן אותה ער שהשתה ואלפ שבעערו לט נכפלה ס פ חס קפא בלב שנהס עטין אחד ושרוש
ישערו ישדו עמס בזקתס על שגס ויס כף אל כף וקף אל ירך פנ קנ קוועקס וקטס ותנפ
זנקת עית קברי קרב עינין כי מי נמרים ס שמות יהיו נמרים ס נהר או סס מקוס בלחץ מואב

עלה הבית ודיבן הבמות לבני על
נבו ועל מיד באמואב ילל בכל ר
ראשו בקרוח כל זקן גרועה בחוצותיו
חגרו שק על גתה וברהבתה מלה
ילל ירד בבכי ותזעק חשבון ואלעלה
עד יחזנשמע קולם על כן חלצי
מואב ירעו נפשו ירעה לו לבי למואב
יזעק בריחה עד צוער עגלת שלשיה
כי מעלה הלוהית בבכי יעלה בו כי
דרך חרנם יצקת שבר יעערו
כי מי נמרים משמות יהיו

על צע ועל אינן ולגרוע קוקן טומר
לגלח פ קוקן קמוהו קח הפחית קפטס
ומכח האב יסרו קתפחית וק אינן מנפלי
וקן וקחש בנדס ולס אימר קנה מעגלית
ואמר גרשע לנפלי בכל ראשו קרוח
וק לבו נא בחלם קרוח טלשן רבס
בחצותיו שווקים ונריוות ועל קמות
טומי בגלי יחגרו סק ויללו ויבס
וכסמנדי טלשן יחד קוח על קכלל ובלשו
רבס על קפרט ופי יורד בנדס כאלכל
גוש יורד ונקד בנדס וק דרך קפלה מקוב
קנפ וזקת תרס יורד מעטין מעטין ארי
שייח ואלפס שאין משרשו ותועק
חססון ואלעלי ערי מואב קס וק
יקן וקיא יקנה קזכות בערק וקיא בנסל
מואב לשכך אינן ער וקנה אלה ערי מואב
קניכות קו לשראל שלקחוס מיד קאמורי
אך כאשר גלו ראובן ונז חורו מואב ויסס
בזן וק כחשסן אלפס שקיתה לטמורי

מקחלפ פלן חלוצ מואב אוקס חלוצ כשראו כל קפטס נפס נס קרעו תרועת קנפ
ודללפ עמקס ולס סמו לבס לקנפ כנגד אויב קס נפשו ירעה לו ירעה מעטין תרועה ואלפס שאין משרשו ופחדשו
נפס מואב ירעה בעבור עצמו כלומר על קרעה שנאה לו לבי למואב מנדב קנפא על לשון קפטס שאימר כל א
מקס סך ואינן ועקה לב על דרך משל מדוב קמית וית בלבוז מואב ימרון למערק עד צערי בריחה
אינן בנפוי הקנה לפס שקמטיל מואב לעגלה שלשיה ופחדשו עגלה גדולה או בת שלש שפס פ קיא קטונת וק
קיתה מואב מלחמ כל טוב שנאה אלה קרעה ואינן קנפליס ממואב ברו ער נער ואינן עגלת בתינו כעו נהא
כמו ותעבת לחדס נן אף גילת ודכן אל קתט פגת לך וקדומים לקס שכתבו בספר מכלל וזנקת תרס עגלת
תלתס רבנא קלעית סס מקוס גמא אומן כאשר יריו ילט קלך וכנה וזנקו ועקת שגר קנא עליהם פתאום
חורופס שפס קס חורון עלין וחורון תחתן ופי ישערו כמו ישרו וככלה ס קפא ויס מפרשי קוח ק עך כמו
ירועע מעטין תרועה ולפ דעת קוח עטין שר מדברי רזל נמחקה המעלה ואמרה אינן שותה מער ערין אותה
פי משכין ומטן אותה ער שהשתה ואלפ שבעערו לט נכפלה ס פ חס קפא בלב שנהס עטין אחד ושרוש
ישערו ישדו עמס בזקתס על שגס ויס כף אל כף וקף אל ירך פנ קנ קוועקס וקטס ותנפ
זנקת עית קברי קרב עינין כי מי נמרים ס שמות יהיו נמרים ס נהר או סס מקוס בלחץ מואב

ואיך מנאמות יקו פון שאין סע וספס כלו אין סע מיס ואין סע ידק ופספס זשט קארין מקס נהרע ומקס ציו :
על כן יתק עסק יסר מלת אסר ומספסו אסר עסק זכן לעס עליה לעס אסר עליה את קהרך ילס נה
את קהרך אסר ילס נה בעסר זק עסק אסר עסק ופירוט על ק ילס מואב וצנה פ ית
קמון סקנן ופקודתס קכל ישאו קאוים : על נחל קערטס ונחל קערטס נחל סמך לעבר מואב סמיו ס
ערבס פנו ערע נחל ומה אצטאו מן
קפי ישאו על שפת הנחל קהור וסס יקעט
קכל וזחר כר ילסו בעקס קסל ופירוט
פקודתס מניונס נקרא קמון פקודה לפ
סקודתס פקד עלט וככל קענצמלת סומת
וית על כן אסר נכסיקו דיקו ירבון ות
דחומיקו על ימא מעב עזק יתפיב : כי
קקפה צל גבול מואב סב זעקו
וילעו זכן עז חלעס וצחר חלס וקס פ
מואב על קבול חו סינוסות לגבול : כי
מי דימון דימון סס נהר צחר מואב
ואל פ מרס קחלעס נלסו מי קהר דס פ
אשית אשית מואב קחל חמר אשית על
דימון סספת סיקה קדס סספ על מי
קהר ופי סספת בלסון נקסית תעלות חו
עלות מיס סספת על קנהר סילס מיק
ומזק לנהר פרגס על מיס : לפטת מואב
אריה קפלטיס מקאוים עז לנס אריה
סימיתס : ושאריית אדמה ככל ענן בעלות

כי יבשר חצר כלה לנשא ירקלא היה :
על בן יתרה עשה ופקדתם על נחל
הערבים ישאום : כי הקיפה הזעקוה
את גבול מואב עד אנלים ילרנה
ובאר אילים יללתה : כי מי דימון מלאו
דם כי אשית על דימון נוספות לפ
לפלישת מואב אריה ולשאריית
אדמה : שלחו כר מושל ארץ מסלע
מדברה אל הר בר צון : וזהו
בשוף נודד קן משלח תהינה
בגורת מואב מעברות לארנן :

אומן ילמנה : ארמית מואב וימ אריה נכס צלצר שקי נמשל לרמה כמו שאמ על אריה מסס רל פ זה קהרין
קראסון קוא סיחריס סנחריב מלך אסור ומק שישאר מקס יחרב נכס צלצר זכן תיו אריה מלך במשרייתת יסק
שלחו בר כתב צמלס ומיסע מלך מואב קיק סקד וקסע למלך ישראל מואב אף כרים ומואת אף חילס צמר
ויה ציוות יחזבו ויפסע מלך מואב במלך ישראל לפכ איך קנצו שלסו צר בלומי חותס כרים וחילס
שקייטס שוליס למלך ישראל לנים ומנחמס ס קיק לכס לשלח חות מיס ולפ צזה עלבס וזת קרעפ אס קעסון כן :
ואיך מסלע מדציה שקי עיר ראש מלסות מואב : ואיך אל קר צת צון שקי ראש ממלכת ישראל ואחר שלח
קיק מלך באמרון קיק לכס לשלח לצון אל מלך יהודה ואפשר שקיק פרוס שלסו לעתד בלומי עתה אשפ
מלכותס שיחריב חתכס מלך אסור וסרה צוותס השלסו קמס שקייטס שוליס מתחלף למלך ישראל השלסו עתה
אל קר צת צון לשוקי קו מלך יהודה שקי מלך ציק וחוק במלסות ותכנסו לפטו ותעלו ע מיס : וית כן יקו מסקי
מסין למשיח ישראל דתקוף על דהו בער צריל שור כנשתל דצון : ודחה ק יקיק מואב כמו קעפ קסדר מן
קבו וכמו קאפרוים שאלוס מקנס שאין לקס מקנס למי כן תהינה נמות מואב וקס קכרי כמו כחסו וצבל כמותה
רל אשי קכריס כלס יעצרוס לרמון ווליסס בעלפ וזרמון קוא גסל מואב : או יקיק כמות מימס פד וכפוטו כס :

ישעיהו

הביאו עצה עמי פליקה קצאו כעצבו וקרי בוד עמי כעצבו וקרי בוד והעמך אחד ע כשמרני לון
נקנה ידע כנגד קכנסה ולסון רבס כנגד קעס ואמר קיה לך להכח ענה ולעשות משפט
בעצמך לפעלת ישראל ע חניהם עשה כמה לפעלת לט וקיה לך לשמור קחסד לבט וקיה לך לשת צלך בערך
צדק וקוח דרך משל שקיה להם לפסוע את ישראל שקיו צדקים מפני קחוב דרך ארצם ודמה ציה

הביאו עצה עמי פליקה שית כליל צלך
בתוך צהרים סתרי נרהים נודד אל
תעלי יגורו בך נרהי מואב הוי סתר
למו מפני שודד כי אפסה מין בלה
שד תמור מסמן דארץ

והוכן בחסד כסאו ישב עליו באמרת
באה לדוד שופט דוד שמשפטו מהו
צדק שמענו נאון מואב נאמאר ג
נאותו ונאותו ועברתו לא כן בדיו לכן
ליל מואב למואב בלה יליל לא
לא שיש קיר הור שרת תהנו

קחוב לחוס קצורים שמעו לחד כשיעמו
לחוס קאמס בצדקיס שקחוס בצדקיס
בעקפ וקחלב ממנו קוח קבל ואמר
כלל לש שלול כל טומר כל גחול ככל
קללה קיה לך לפרוש עליו כלומ קסתי
גזול שקסמי ותסתרי אותם מפני קחוב
של ימכאס סתרי נחיס כוד א תגל
כפל קעטן לחק קעמך יגורו בך נרהי
קכבו כנגד קא כסקיו

ישראל נחיס מארצם ועצרים דרך ארצך
קיה מן קדן שיערו ושכחו בך וסתרי להם
סתרי מפני שודד וקוח סתריב ומואב
קוח לון קריחה כמיו מעשה מעשה ע
אס קמך קיה לך לפסוערס ע קנה עתה
אפס קשודד שלקס וקמוכ כל טונס
וקרומס ארצם כלסתמו וזה חומ על מפתח
סתרע כדושלפ' ושר תאר וקוח כמיו שודד
וכן קמבליג שר על ע אמר קס יעצלו
מן קשודד וקוכן כחסד כסא למלך חוקיקו

ומואב ילבו ויבא עליו עוד שודד אחר שודד ושכלו מעלותם וקו שאמר ארצו שימנעו גחון מואב וחובן כחסד
כסא כסא של חוקיקו יקיה כטון כחסד שיטעה וכן וישב עליו באמת שיטעה כמיו שכתבו עש
וקיסר וקאמת לפע יל אלהיו או שרזשו כחות חסד ואמת שקבטיח קאל את דוד כמיו שאמר וחסד לך יסוד
ממנו ואמר וחסד לך אשר מעמו ול אשר כחמונת עאל דוד רוצה לומר כצת קמלכות אשר לוד
ויקיה זה קמלך שופט ודורס משפט ומקיר צדק ופרוש שופט שקיה שופט משפט דק כצת לכל קנח לפע
וגם קיה דורס חוקר על אשר לך יבא לפע וקיה דורס משפט קעשוקיס וקעמיס אעפ של יועמך אליו
ומקיר צדק וריו ומקיר לעשות מעשה קיושר וקדק שבענו מיאמר קנכא כלסון קאומות שיאמרו קן על
מואב שמענו שקיה מתנחה מיאד מואב בענו בשלע וכל לון קנחוק פטמיס לרוב קנחוק
גח מיאד כמיו גחא אלס כנפל ממנו למד קפעל ועצרת שקיה מתקנף ומתעבר לל דע על קמיס שכט
מרוכ גחיות לך כיו לך אמת כובו טומר דבריו שקיה מדבר כנחות לך כתקיימו עתה שנחא לך קרע
כן כמיו ק כצת כלפחד בדיו כמיו חרב אל קנדיס וכאל

לכן וילילי קמוצתם הנשארים יסם ויללו על הנגזרים
נפלו אבותיהם וכן בארמית ואושיא ייטו והוא משל על אצל מואב ונזלה תקום אך נכחם
אדם נכחם הנשארים תקום ותקומו להם תקום כמון אהבה טובה נכחם כמון נבזה לגב קיר חרשת שם שר
מנעבי מואב וזנתק הרעם על איש כד תקפהון כי שדמות פרוש גמטס וק ומשדמות פמורה כל
הפסוק הוא על הגבן שגמטס מלכ

אך נבאים כי שדמות חשבון אמלל
נפן שבמה בעל גוים הלמו שרוקיה
עד יעור נבעו תעו מדבר שלוחתה
נמשו עברוים על כן אבכה בבכי
יעור נפן שבמה ארוד מעתי חשבון
ואלעלה ביעל קייצד ועל קיצרד
הידד נפל ותאסה שמחה ונל מן
הפרמלוב ברמים לא ירנן לא
ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך
הידד השבתתי על בן מעל מואב כ
כבגור יהמו וקרב לקיר הוריש

גוים: שחוקיה כמון נטעשך שורק והוא
הסובב מן הגמטס ומלת שחוקיה נכתבה
עו עפ הדגש: שלוחותיה הם פירות הגבן
המקפשות: ששאו הקפשו עפ שטענו
יס וק וקש פושים מתפשטים והפסוק
הזה משל על צמ מואב שיהרבו מקדשה
וילס בגולה מקדשה ושדמות משל על
המון העם וכן גבן שחוקיה על השרים
עפ יער כגעש פרוש האויבים תעו מרד
אנשי מואב הגושים וכן תדע זנתק
שדמות משרית גבן סיעת בעלי גוים
מלכ פממיא קטל שלטו טהון שלוחתה
מטלשלקון גזו עברו ימא יעל כן אבכה
מיאמר הנביא בלשון מואב

גבן שטמה ונכח שוכר עמדה במקום שטס
אריוך דמעתתי ככג חשטן ואלעלה הוא
מרדני ויאמר ארזה חוקך דמעתת והוא דרך
הפלגה כאלו קדמעה כמער שמחה
פ על קקר ועל קטרך קידת נפל בזמק
הקטר נאו עליהם האויבים והידד לשון קריאה והוא שטמקיס האולס כשיצאו על העבר פרחוס וכן הוא לשון
הדורש כמון שכתב הידד כדורשט טעה וקייך הוא שדות הקין לסי וישים וזנתק הרעם הפסוק כן בבן פממיא
דאיתת משרין על יער כן איתתת קטולן על שטמה ותדע על קטר ועל קטרך על חצרך ועל קטופך טוון
נפלו ירעמו כמון קטרך ובטרך: ונאסה כאלו יאסף מן המקום קהוא אל מקום אחר קשמחה וקנל ומה שאמ
ונאסף ושמחה הסמוך אל קהוא לשון נקבה פרוש כחצרן מלת דב כלומר כל דבר שמחה יהיה נאסף מן
הבדמל ופרוש כדמל מקום שדות וריעם ועב פרי ויש לפרש ונאסף עמך כלן מן אסוף אסיפס והחומס לו: לו
ירק לו ירועט פ מנכה הוא לשמוח ולרנן ולקריע שמחה קטרך ובכד ובאסיפת הפירות וכן כתב שמחה בקטר
ובדימי מואב לו ישאו בהם שמחה וקולעם פ יגלו מארעם והנהיה ארעם שממנה לו ידרך ימנע קין לו ידרך על שם
סופ כמון וטוחת קמיה אפית על גבולו להם הידד הוא קריאת החורשט שמחה: על כן מיאמר הנביא בלשון מואב
משוקרב קוא כפל עמך במלות שומות פ הקרכ הוא תיפעס וזנתק תדעם וקרב ולבהון כן הוא קולב
בבל הקרב וקיר חרש קוא קיר חרשת הנזכר למעלה

יהיה פ נראה פ נראה כ אשר יקיה נראה לפס פ נראה מלכות נבטת כיון שאמר למעט חמנות לבט
וכאשר יקיה נראה שקוף נראה מקבט שש לעמוד סס נבטת : וכל אל מקדשו וקוף סת אליו ירבה
לכל סס לתפל ל אול וישלפ ולו זבל ללכת מרוב קבט וכן תרגם זנתן אל מקדשו לבת טענתה : וחרבר
נבטת וו טמרה על מואב מואו זק שטס ולס קבט לפ זמן ועתה קוסף וקובט לפס זמן פ נאל שטס

כשט שפר ונקלפ כסד מואב טומר ע
שס שטס מעטממות כשט שפר שקוף
מקדיק נזמן ולו זסיף עליו קתנא קרעה
על מואב ע של שטס מעטממות וטנו
יסב לקלן כטנו שקוף עתה ונאות גבל
קמון שס לעפ רב וממון רבכל יסוף
ושאר מעט מועד ומנה שאר מקס מעט
מועד יקיה וקפל למעט : אל כמר ל
יקיה עוד כמר וחוק כיון שקיה וית וסיף
כל יקדיקו וכדש אשר דבר י אל מואב
מאז כשכר נלק את גלעס כגודק על
מואב טרה ו ונאיר עלס ננת כל תיק
אדוקה גלוח אות סרגן מלך אשור שטף
עמוטס ומואבס שקיו מעטען אית כשכר
על שומרון של שטס לקיס מה שזמר
בלש שטס כשט שפר ונקלפ כסד מואב
טומלש שטס סיעו מלך אשור של שטס
על שומרון כלו קיו שפרס לפכך יפל
גח ונקלפ כסד מואב כד מלך אשור :
כטא נבטת וו על דמשק שתחבט

והיה כי נראה כי נראה מואב על חבמה
ובא אל מקדשו להתפלל לולא יכל
זה הדבר אשר דבר יחודה
אל מואב מאז ועתה דבר יחודה לאמר
בשל שנים כשני שכר ונקלה כבוד
מואב בכלה המון הרב ושאר מעט
מועד לוא כמר : משאדמשק
הנהדמשק מוסר מערוהיתה מע
מפלה עזבות ערי ערער לעדרים ל
תחינה ורבצו ואין מחריד : ונשבת
מבצר מאפרים וממלכה מדמשק
ושאר ארם ככבוד בני ישראל ידו

מלך אשור קחרינה כיון שכתב וכן קחריב שומרון אחר כן וכן חרבן ישראל גוון הנבואה פ שטס קמלס
רבן מלך ארס ופקח בן רמלקו מלך ישראל פועו לפתס על יחשפ לפכך וכי חרבן ישראל שקוף ממלכת
אפרים נבטת וו : מוסר מעט מוסר מקחות ער : וקיתה מעט מפלה שיפלה ותהיה גל אנטס וכן
דמשק לפי שקיתה ראש ממלכה כיון שאומר פ ראש ארס דמשק : עזובות ערי ערוער איפס שקיתה בארס
ער שטמה ערוער וקיתה ער גדול לפכך סמר אלה קערים קטנות : ואמר ערי ערוער ואלעפ
שקיתה כערי מואב ערוער קיא סכבאוק כע ישראל קיתה גם כן כערי דמשק ער שטמה ערוער : וקמה גם כערי
כע עמון קיתה ער שטמה ערוער כיון שכתב ער ערוער אשר על פט רבה ונמנרש עמר דמשק ומכיו
כע ערוער אל שקו דמשק שוקיס כמטן ימות קחמה וכל אחר יש טו וקיו עובדן כל אית טומה וישראל קיו ע
עובדים אותס כלס כוס אחר לפי קוטר מנלט ערוער שקיו מישראל איל מנלט דמשק וית ערוער עטן חרבן
כיון ערוער תערעע שצקין קרויקון חרבן : לעדרים תהיינה שקיו חרבת וקיו למרבן כלן

ונשבת מבצר הוא שומרון שקיה מעבר אפרים וראש ממלכתם וממלכה ממנוסק. פ מלך אשור הממית רצן
מלך ארם וקורב דמסק. ושאר ארם לשש אשור ומסק אמר לם ומסק לכה פגם שאר
ארם עלו פמו כבוד בני ישראל כן יגלה כבודם פ שפסקו גלו בזמן אחד על ידי מלך אשור. והיה ביום ההוא
בזמן קהוא שגלו עשרת השנים שהיו כבוד יפגי. יל עמך דלות ועטות וקוץ הקר הכבוד

פ עפ קעושר קוץ הכבוד. ומשמך שרו
ירוק. דרך משל על עשרם וטבדם טגה
וקרוון הקר המשמין. והיה באסוף קציר
כמו שקוצי יחסך
הקמק ויקצנה יחד לא ישארו אלם שטלם
מעמם אחת הנה ואחת הנה כן יעסק
מלך אשור בשראל שגלה אותם כלם לם
ישארו בעשרת השנים אלם מעמם מפערי
בארץ. וגם מהם יקחו ולקטו אותם אשר
ימצאו. קצר. שם תיאר בפלם שרד
ופליט. ודרוש שטלם יקצר. ככל עמך
במלות שוקות. והיה ממלקט שטלם
בעמק רפאים יקיה זה האויב מלקט שרד
הטריחם כמו שמלקט שטלם אחת הנה
ואחת הנה כן ילקט האויב ממה שמצא
מהם טריחם ואז ילקטם בעמק רפאים
פ קוץ המון לרושם ומלך אשור תפס
הכל מה שקיה חוץ לרושם. ועמק
רפאים נזכר בספר יחזקאל אשר נקרא
עמק רפאים נענה. נקרא כן העמק קהו
אמר זה על יושב ירושם שהיו כעולות כפי
כמוקף את. כמו אחר נקראת קוית שני ארם
קוית גנבים מעמם אל שרו בעת הנקפה והם אשר הם בראש אמיר שלם תשיג יד המנקה לשירים. ואמר נקרא
הסעף העליון. כן היא ירושם שהיא גנבה ומעלה שבראש ישראל ואשר יהיו בעבה לם השיגם יד מלך אשור.
ביום ההוא ישעה. פרושו יפנה או עמם. ועל כמו אל אם פרושו יפנה. וקוץ פ חוקיהו החזיר ישראל
למוטב ובטע עמדה וזה גמלת המקדש ומן הארץ וקבץ והודה אותם פ קוץ האלפים ול
ראוי לעטור ולצוות ט. זהו שאמר על פשקו שיבטן פ האלפים קוץ עשה האדם ויצרו. וקוץ קדוש ישראל שקדש
ישראל וקבילם מן העמם להיות לו ולעבדו לבני.
המונחות מעשה ידיו פ כל מונח מעשה יד אדם אלם המונחות סימון קוץ למעשה ידיו. ומעשה ידיו הם האלפים
וקוץ עשה המונחות לפם ועבד עליהם לשמם. ואעפ שכל המונחות בהן הירעה כן כל המונחות בהן שם.
ואחרים כיוון בניו שכתבו בספר מכלל. ואשר עשו. ככל עמך במלות שוקות.

נאם יחזה צבאות: והיה ביום ההוא
יהל בכבוד יעקב ומשמך בשרו ירוה:
והיה באסוף קציר קמה וזרעו שבלים
יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק
רפאים: ונשאר בו עללות כנקף זרת
שנים שלשה גררים בראש אמיר
ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם
יחזה אלהי ישראל: ביום ההוא ישעה
האדם על עשהו ועינו אל קדוש י
ישראל תראנה: ולא ישעה אל
המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו א
אצבעתיו לא יראה ודאשרים והחבנים:

אולי תיק לענקים. וכך תרם יונק מישר גנבים. ונשאר.
שאר ארץ ישראל שהיו רבים והם מעמם כעולות לפם.
קוית גנבים מעמם אל שרו בעת הנקפה והם אשר הם בראש אמיר שלם תשיג יד המנקה לשירים. ואמר נקרא
הסעף העליון. כן היא ירושם שהיא גנבה ומעלה שבראש ישראל ואשר יהיו בעבה לם השיגם יד מלך אשור.
ביום ההוא ישעה. פרושו יפנה או עמם. ועל כמו אל אם פרושו יפנה. וקוץ פ חוקיהו החזיר ישראל
למוטב ובטע עמדה וזה גמלת המקדש ומן הארץ וקבץ והודה אותם פ קוץ האלפים ול
ראוי לעטור ולצוות ט. זהו שאמר על פשקו שיבטן פ האלפים קוץ עשה האדם ויצרו. וקוץ קדוש ישראל שקדש
ישראל וקבילם מן העמם להיות לו ולעבדו לבני.
המונחות מעשה ידיו פ כל מונח מעשה יד אדם אלם המונחות סימון קוץ למעשה ידיו. ומעשה ידיו הם האלפים
וקוץ עשה המונחות לפם ועבד עליהם לשמם. ואעפ שכל המונחות בהן הירעה כן כל המונחות בהן שם.
ואחרים כיוון בניו שכתבו בספר מכלל. ואשר עשו. ככל עמך במלות שוקות.

ונשבת מבצר קוץ סומרון שהיה מעצר אפרים ויהושע ממלכתם וממלכת בנימין מלך אשור במית רבך
מלך ארם והחריב דמשק וסאד ארם לפי שזכר דמשק אמר לו דמשק לכה פגם שאר
ארם על פניו כבוד בני ישראל כן יגלה כבודם פ שמשק גלו בזמן אחד על ידי מלך אשור והיה ביום ההוא
בזמן קוץ שגלו עשרת השמים שהיו כבוד יעקב יל עטן דלות ועטות וקוץ הקר הקבד

פ עש קעושר קוץ הקבד ומשמין שרו
ירוק דרך משל על עשרם וכבודם שגב
והחזק הקר המשימן והיה באסוף קציר
כמו שהקוצר יאסף
הקמח ויקצרה יחד לו ישארו אל שטלם
מעמיס אחת קנה ואחת קנה כן יעשה
מלך אשור בשראל שגלה אותם כלם לו
ישארו בעשרת השמים אל מעמי מפערי
בארץ וגם מהם יקחו וילקטו אותם אשר
ימצאו קצר שם תיאר בפלס שרד
ופליט ורושע שטלם יקצר ככל עטן
במלות שובות והיה במלקט שטלם
בעמק רפאים יקח זה האויב מלקט שרד
הטרחים כמי שמלקט שטלם אחת קנה
ואחת קנה כן ילקט האויב ממה שמצא
מהם טרחים ואז ילקטם בעמק רפאים
פ קוץ סמוך לרושם ומלך אשור תפס
הכל מה שהיה חוץ לרושם ועמק
רפאים נזכר בספר יחזקאל אשר נקרא
עמק רפאים נענה נקרא כן העמק קבו
אמר זה על יושבי ירושם שהיו כעולות נבד
במקף זית כמו אחר נקיפת קזית שני ארס
בזית גרמים מעמיס אל שחו בעת הנקיפה והם אשר הם בראש אמיר אל השני יד המנקף לה שרם ואמר נקרא
הסעף העליון כן היא ירושם שהיא גבוהה ומעלה שפארץ ישראל ואשר יהיו בעתה לו השיגם יד מלך אשור
ביום ההוא ישעה פרושו יפנה או עמו ועל כמו אל אס פרושו יפנה והוא פ חוקיקו החזיר ישראל
למוטב ובער עמדה וזקה גמבת המקדש ומן הארץ והבן והודה אותם פ הוא האלפים ול
ראוי לעמוד ולצוות וזו שאמר על פשקו שיבטן פ האלפים הוא ששקה האדם ויזרו והוא קדוש ישראל שקדש
ישראל והבנילס מן העמים לפיות לו ולעבד לבדו ולפי שמה אל המזבחות מעבד ידו לו אמר על
המזבחות מעבדי ידו פ כל מזבח מעבד יד אדם אל המזבחות סמוך הוא למעשה ידו ומעשה ידו הם האלפים
וקוץ עשה המזבחות לפס ועבד עליהם לשמים ואעפ שכל המזבחות נהא הייתה כן כל כמוהו המזבח בת
ואחרים כיוקו כיו שכתבו בספר מכלל ואשר עשו ככל עטן במלות שובות

נאם יהוה צבאות יהוה ביום ההוא
ידל בכבוד יעקב ומשמין בשרו ירזה
והיה באסוף קציר קמה וזרעו שבלים
יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק
רפאים ונשאר בו עללות כנקף זית
שנים שלשה גרמים בראש אמיר
ארבעה חמשה בסעיפה פריה נאם
יהוה אלהי ישראל ביום ההוא ישעה
האדם על עשהו ועינו אל קדוש י
ישראל תראנה ולא ישעה אל
המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו א
אצבעתו לא יראה ודאשרים והחבנים

אולי תיק לענקים וכן תרם יונתן מישר גבול ונשאר
שאר ארץ ישראל שהיו רבים והם מעמיס כעולות לפס
בזית גרמים מעמיס אל שחו בעת הנקיפה והם אשר הם בראש אמיר אל השני יד המנקף לה שרם ואמר נקרא
הסעף העליון כן היא ירושם שהיא גבוהה ומעלה שפארץ ישראל ואשר יהיו בעתה לו השיגם יד מלך אשור
ביום ההוא ישעה פרושו יפנה או עמו ועל כמו אל אס פרושו יפנה והוא פ חוקיקו החזיר ישראל
למוטב ובער עמדה וזקה גמבת המקדש ומן הארץ והבן והודה אותם פ הוא האלפים ול
ראוי לעמוד ולצוות וזו שאמר על פשקו שיבטן פ האלפים הוא ששקה האדם ויזרו והוא קדוש ישראל שקדש
ישראל והבנילס מן העמים לפיות לו ולעבד לבדו ולפי שמה אל המזבחות מעבד ידו לו אמר על
המזבחות מעבדי ידו פ כל מזבח מעבד יד אדם אל המזבחות סמוך הוא למעשה ידו ומעשה ידו הם האלפים
וקוץ עשה המזבחות לפס ועבד עליהם לשמים ואעפ שכל המזבחות נהא הייתה כן כל כמוהו המזבח בת
ואחרים כיוקו כיו שכתבו בספר מכלל ואשר עשו ככל עטן במלות שובות

ישעיהו

ביום ההוא כעונותי חזרתי והאמיני שס דבר כמו ורנה העונותי נשקל מלפני אלהי עמי מעשו יקח עונותי
מפני האויב כעונותי חזרתי והאמיני שעונותי קמלקט הפירות עונותי לנצח ולמי עמוס כמו
שאני למעלה שנים שלשה נצחתי בראש האמיני אשר עמו מפני בני ישראל פרוש וכעונה שעמו הכתובים
מפני בני ישראל וכעונה אשר עמדי במקום שנים פ משבעה האומות רבים מקום ברחו ועיני עריקס כשאלו

ישראל ארץ ועד אולי פ הכנעני פנה
לפניהם והלך על פניק ויא פ הפריז
טנה ק ישראל עונו אפי עמי המעשו מפני
מלך חסור ואיפא שעלפיהם נאמרו ועל על
כל עמי יקודה הנצרות והתפסס ואל קוטרך
להלם עליהם פ מעין עונות ואל השחו
בהן אלם הנשים והטף וקו שאני והאמיני
לנקהם אלם טומרי חסב לנקהם בניק
ומי קבלו ואל קוטרך פ מעין עונות
וקיתה שממנה וקיתה הארץ שממנה מליו
יושב בני שבחת אמי פנה כנסת ישראל
למה קרה לך כל זה פ אפי עמי
מטען עונות לפי שאת נחמת ער מטען
ואלפי ישעך שהיה לך מנול עו ומושיעך
מקח יבואת שבת אות ואל זכרת אות
בצת צדק לפי קטחך בני האויב על ק
תמש נשע נעמטם על בני לך וק

ביום ההוא יהי ערי מעוזו בעזובת
הארש והאמיר אשר עזבו מפני בני
ישראל והיתה השממה כי שבחת אלהי
ישעך וצור מעוזך לא זכרת על בן תטעי
נטיעי נעמנים וזמורת זר תזרענו ביום
נטיעך תשגיגי ובבקר זרעך תפריחי
גד קצר ביום נחלה וכתאב אנושי
הויה מון עמי סרבים בהמות
ימים יהמיין ושאוין לאמים בשאוין מ
מים בבירים ישאוין לאמים בשאוין

שהיית מתחלה כוטות נשע נעמטם ועתה ומידת זר תרעפו אותה הנשמות הפכת אות לזרות וקו מסל פ
עטות האל קנול הפכת לעטות אל זר ביום נטיעך מתחלה בעת שהיית קולכת אחרי האל היית מעלחת
במצעך כמו על דרך משל אם יטע אדם
כר מטעם ידך באים על הנטעה והיתה בהם צרכה מרובה ועתה נהשחיקך דרך נד קצר ימך קטע והקטר
צייס נחלה וכחב אנוש צייס שנאה לך המכה הנחלה והכחב האנוש קצר כמו ועשה קטר כמו שטע ואלי תמשע
ואני תרעפו ואני נטעך ואני זרעך פ העמח נשע דרפס ב גיטע וצריעה ואלי תמשע לשון נקבה ואמר תרעפו לשון
זכר פ כן דרך הכתוב כשידבר לפס פנים בלשון זכר וכפס בלשון נקבה כשדבר לשון נקבה קוח כנגד הכנסה וכשידבר
לשון זכר קוח כנגד הפס וית הפסוקים כן ארי שבת אלפא דפריקך ודחל תקיפא דמימריה בשעך לא אדכית בק
גילדאת נטבא נכבא בחירא ועבדין מקלקלן אקבית צייס נטעך באתי דחיתקדשת למקו עס תמן קלקלתן
עובדיטון ואף כעלתן לרע בת שבת תמן קוה חוי לטון למפלא שנקתן פלחט וכליתן לטעמא ארזקתנותי ביה
עב די מטא יוס תבירטון בתן קוה פ בטון למפחת נפש הויה הבון עמיס רבים קו כמו אוי או קוח לשון קריאה אמי
על מחנה אשור הבא לרוש לפ בחיל כנע וק יון ושאוין עטן אחרושה העטן ואל לפח קעטן ודמיה החיל
קבני למיס רבים שאופים הארץ כן מחנה אשור שאף ב ארץ ישראל עב ירוש לפ וכבא לרוש לפ גער ב האל נש
וה המליה גם כן על המיס כמו ונגע בם כוף ויחרב וכן אמינה לך היס פ תנשם וכן גער האל במחנה אשור
וקמית רבים מקם בגערות והנשאים נש וקמלך גם כן נש על

ישעיהו

כל כיון שיפסק זה אשר מעבר לנהר נש כן תפשו כלכם כשואל נש הרים כיון שאמר ושא נש לגוים וכתקוע שופר
כיון שאין וקיה בוס הקוא יתקע שופר גזל ווק דרך משל פ שירצה אדם לקנן עם ישא נש נהרים פ שיראזו קנש
למרחוק יבאו וכן יתקע שופר כיון שיפסק הקול למרחוק ויבאו גם כן יקבעו נש ישראל אל ארצם מפנה ומפנה בעת
הישועה וכן קנשים יבאו אותם ויקבעו כאלו נשאו להם נש ותקעו להם שופר כיון בהאשקוטיהו יאמר קנשיו אז נבא נש
אין ואשקוטו מקמייתו עלהם כיון שאמר

כל ישיב תבל ושכני ארץ בנישאתם
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו
כיכה אמר יחזה אלי
אשקוטה ואביטה במכונתם צרה
עלי אור בעבטל בהם קצר
קצר כותם פרח ובסר גמל יהיה נצה
וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות
הסיר התו יעזבו יחדו לעיט הוריים
ולבהמת הארץ וקין עליו העיט וכל
בהמת הארץ עליו תחרה
בעת ההיא יבלי שיליחה צבאות
עם משך ומורט ומעם נורא
מן הווא והלוא והגוי קד בן

למען טון לא חזקה ולמען ירושלים לא
אשקוט עד יבא כמנה צדקה ואז שיבא כמנה
צדקה אשקוט ואביטה במלכות וקוא פרת
המקדש אשקוט לו שונה כחוס צח עלי אור
כיון שיקיה לונה חס צח ונהיר על אור
וקוא המטר כיון ישן עפן אורו פ כשיקיה
השמש נהיר על הארץ אחר המטר קוא
יכה ואוב למחיים כיון שאמר מנהגה
וממטר דשא מארץ וכן עבטל בהם הקצר
וקוא טוב פ בעת הקצר יקיה חס גזל
וכשתעבור עבטל יקיה טוב לבב העולם
לקרר האויר ואמר טול ואם יאמר מטר פ קמט
יוק לקצר אבל האל יטיב ואל חיק ומלת
אשקוטה כתיב טול כראוי בלם הא ובתוספת
הקוא נקרא הקוף בקמץ חטף לקול הקרא
אם לא נהפסק כיון לפני קציר המשי
גוג ומנוגה קנשים קנשים עמו על
ירושלים אחר הישועה לגמל פרחות ונשקול
הפריח יקיה קנן וקנן יקיה קטסר וקטסר
גמל מעט מעט עד שיקיו ענבים בשלות
וחק משל על גוג ומנוגה שיבאו בעשר רב סו

סוקים ופרשים לבשי מכלול טלם קהל רב צנה ומנן תפשי חרבות וידם צבל יוס כיון שאמר פרס טס ופוט ו
אדם וגומר ופרוש לפע קצר לפע ומן השלמות הקצר פ חז טסן אייר וחז סיון יקרא עת קצר מארבע עת
השנה ובחז סיון יקיה פרי הגמטס בארץ ישראל טסר ברוב ווק קוא שאמר יקיה נכה ששב קנן לחיות טסר
וקטסר גמל ומתשאל וקטסר פ כיון שטסר גמל יקיה קרוב לבאול קנן ומנוגה כשיקיו קרובים לגמר קטמתם
עד שיכבשו ירושלים ויבא חז קשור בגילה אז יבא וכלם בגוים קהס וקו וכרת קול ולש בנימוחות וקול ולש קס
ישקות הגמטס קרובים וקס קרובים להשחת וקנטישות קס קסעשם המתשטים יקראו שלחות ויקראו נטישות
כיון שאמר שלחותיה נטשו עברו יס יקיו עטמן כרת וקוא מפעל הקפל שראו

הוא מדברי לאל רוח קדש ונכה רפח קחא עלתה נכה משק קחא ולישר פ ככה רפח קחא לנקנה ל לכו וממנו
ושלך כוית נכה יעובו וקו מענה נג ומעגוק אמר נבטאת יחזקאל אמור לפטר כל כסף ולכל חירת
קשנה קקנע ונחו קחסט מס שבט על זבדי אשר את זכח לכה ונמר ואמר קנה פ קין וחרף יחז קפנים
מושלם וכאמר קשף שקין וקנה מות נחרף פ קשפות ישפ ער נבטי קקין וקחיות לבו פמות קחרף נדוב

וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר בְּזֵאוֹ נְהָרִים אֲרִצּוּ אֶל-
מְקוֹם שֵׁם יְחֻה צְבָאוֹת הַר צִיּוֹן׃
מִשְׁאֵמֵצְרִים הִגְהִיחוּ וּכְבַב
עַל עֵבֶק לֹבֵא מֵצְרִים וְנָעוּ יְהוָה
מֵצְרִים מִפְּנֵי וּלְבַב מֵצְרִים יַמֵּס בְּקֶרְבוֹ׃
וּסְכַכְתִּי מֵצְרִים בְּמֵצְרִים וְנִלְחַמוּ
אִישׁ בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עֵיר בְּעֵיר
מִמַּלְכָה בְּמַמְלָכָה׃ וְנִבְקָה רוּחַ
מֵצְרִים בְּקֶרְפוֹ וְעֵצָתוֹ אֲבֹלַע וְדָרְשׁוּ
אֶל הָאֱלֹהִים וְאֵל הָאֱמִים וְאֵל הָאֲבוֹת
וְאֵל הַיְדֻעַנִּים׃ וְסִפְרֹתִי אֶת מֵצְרִים
בְּיַד אֲדָנָם קִשְׁרָה וּמֶלֶךְ עַל יַמֶּשֶׁל
בָּם נֶאֱסַדְהֵא דֹחַן יְרוּחָה צְבָאוֹת׃

וקנה אמר נבטאת יחזקאל וקברוס שרת
ישראל לפנע טקר את הארץ שבנה חדשים
ואך אמר ישעם יחזו לעט קרים ולבמות
הארץ וה יהיה בעט שיתעסקו בקטרתם
שקרי חולת פ שבט חדשי יתעסקו בקטרת
ואתכל ל יוכלו לקדם כלם ויאכלו מהם ק
קשפות וקחיות שקין וכחרף בעת
יזר שי חומות קשולם יבטו עט
ישראל מנסה ל"י כיון שאמר וקפחו את
כל חזיתם מכל קנים מנחה ל"י אל מקום
שם ל"י נבחות אל המקום שיקרא שם שם ל"י
נבחות וקח קר צין : משה מצרים
אמר רבט על ענקל
דרך משל לזכ מנהיחות קגוריה עלקס
ונטו אלע מצרים אללקס שהו סטחיס
בהם יפשו מנפשו ול ישיעם בעת נדעם
ואמר ונטו אלע מצרים ידמק פ אללס רב
קז לפ וק אמר וכל אלקי מצרים אטעס
שפטים את ל"י ות"ו ונעו ויבדון
וסכסכת עמך בלסל וק זאת חוישו
יעכסך אמר אכלל אותם
צמקס לזכ מנהיחים שיכחו עלקס תמי
צמקס בללל וכלסמו איס בלחזי ממלכה
צמקס סלו מלכות אחת קז צמקס תחות קמלך קצול זה מולך צמקס אחת וחד
מולך צמקס אחת כיון מלכ כטן : ונבקה רוח מצרים ונבקה . מנעמן כפטל מעמן גמן סקין
ומז עמן ריקות כלומר ל תשאר ברוח
וענתו אכלל . כפל מעמן במלות שוות . אכלל . עמן קשחתו ואמר זה קעמן צמקס לפ שהו צמקס
צמקס וחרטומים וכשיכחו שאבדה ענתם ידעו אל מאללס ואל קחיס תרם ינותק ומן חדשים וקדום מכ
מכשפה ל תחיק חדק : וסברתי את מצרים וסברתי . כיון וסברתי מעמן יסגר ל"י ברי וק ת"ו ואמר
אחפס קסים ומלך ע
אם אדוש יתן ל אחת וקמלך קז קח מלך אשור :

ונשתו מים . מיה שאמר בביטחון וזו מוצא הנזר ומקפסק מוחתם מממן קכל דרך משל לפי שנהר טלום קוצה
קמשקה את הארץ עד של יטרט לגשמים ומקנהר עז לקס רוב דגים כמו שאמר זכרן ארת
הדגה אשר נכלל במצרים חס ולע קיאור ל קיה יאוב במצרים ומיתה חרבה מאין אדם פ ל ידו סס גשמים לפסק
קמשל חרבה על ידי מלך אשור כאל פסק מיהס קנהר וכן קיס קסמוך לקר של יכל לבא לקס דרך יס שוס מ
מיה . ונשתו מוצן נפשל מעטן שמה

ונשתו מים מהים ונהר יחרבו יבש :
והאזנהו נהרות דללו וחרבו יארי
מצור קנהוסוף קמלו : ערות על יאור
על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדה
ואיננו : ואנו הדיגים ואבלו כל משלכי
ביאר חכה ופרשי מכמרת על פי
מים אמללו : ובשו עבדי פשתים
שריקות וארנים חורי : והיו שתתנה
מדכאים כל עשי שכר אנמי
נפש : אך יאולים שרי יצנ

במדתם עטן הפסק קרבר וזכרו :
והאזנהו נהרות . נלקו במלך חזית יס
אומרים פ קהא לבטן קפשל ב
קהא קפקידו קשמיו וקאלף קוספת ויס
אומרים פ נהג באלף על דרך חרמית
אשתו חמרז חקרית רוחי וכתם קהא
על שון עברי וקאלף על דרך חרמית וז
אחי רמשק זל כתם פ קאלף במקום קהא
קטן באלף וכל מלכשי חגלית וקהא
קהא קהש חשי במקום חס כאל אמר
ואס קופחו ופרושו כן אמר וקר יחרב
ויבש ואס קנהרות חרבו ויבשו ללו וחדם
יאורי מער פ קיאוריס יקז מנהרות פ
כשיבא קנהר ימלשו קיאוריס מים וכן קנה
וסוף קמלו שקס על שפת קיאוריס קמלו
אחר שאין שס מים ופרוש קאופחו רחוק

כמו ותני משלם נפשי וכשיבשו קנהרות קנה רחוק ופרוש ללו כמו חרבו כמו לע מאוס נשע ופחש מער כמו
מצרים ויס מפרשים יאורי מער יאורי מערים ופרוש קמלו ככרת כמו קחשד לבטן קמל וחנקו תרגם
יאורי מער נהריהון עמיקיא : ערות עלי ערות תואר לרקות ולנשאים קלים וכן ומתעבה כאורר רעפן
מקלסלח אמר קירקות שקס סמוך ליאור ועל פי יאור כלומר על שפת קיאור יבש נדף ואינו :
ואנו הדיגים . הפסוק כשל בצען במלות שוקות קדיגים קס נדי קתגים וקס צדים אותם בשע דרבים משלבים
חכה וקוא כמין מיחט שראשו כפוף וככנס צפ קתגים ומנשאים אותם צה ופרשים גם כן מכמורת
וקיא קרשת וקתפשים בה דגים ואס כמו וזבלו וכן תאנה וזאנה : ובשו עובדי פשתים פרושו עושי מתרג
מעשה עבדיו וכן יטר מעבדיהם כמו מעשיהם אמר פ יטשו
טומר שסורקים קפשתן צמסרק וקטוב וקיפה שט עושים מממן קרשתת וכו שאמר וזאנה חורי פ קרשתת קס
עושים נקבים נקבים חורי כמו חורים וכן וחסופי שת כמו חסופים וקרע לע חלופ כמו חלופים וזמר שיבש קיאור
יטשו עושי קרשתת לצד קתגים ויס מפרשים שריקות קטוב שבפשתן וכן קרא בעצם סרק וכן מפרשים חורי לבטם
ודיו שתורתה רשתתה וכן פ קשתת יחרסון ועד רזל קקוא שיתא דקוו מנע טלם פ תרי פ רשת : מדוכאים
נשברים כאל קס נכריתם של יטשו צקס פ אין נהר ואין יאור : כל עושי שכר וכן עושי שכר יאורי חנמי נפש וקוא
כמו ענמי מן עגמה נפשי ושכר מן ויסכרו מפשיקות תמוס רל סמוגין צמט קמיס כרי שאין קמיס ויטשו צקס דגים

עמו שאמרו בתלמוד קסוד אמות קמים מעצבים טוב למימד קסמס ומעל קגס אמר אותם שקיו פנסיס שר
קז מחכאים וטעמי נפש וימי אצמי נפש קצמיס שיש נהס דגיס וקרא אותם נפש וית יהי אתר צת שתי כבשין
אתר דקוו עבדין סכיא וטעמי מילא גז לפשיק : אך . חכמי זעז פרעה על סמוך על סמוך כיו נהרי חלונס
המאק מוספי מפקד קטס חל פרעה בעבור פרעה : אך תאמרו בעבור פרעה ב קוח אומר בן חכמים

אנצן מלכ קדם וזיק חכמות ומי טות
וזיק חכמות נב שלם הכלו לתת לו ענה
להנצל מדעות וימי שכל אחד מנחמיו חמו
בן חכמים אפ כלומר את חכס וכן חכמים
וודע לתת ענה טובה לכל דבר ואך קראו אותם
בעטס קוזת ועל קדרך קוזת תי איכדין ת
המרוץ לפרעה בע חכמיין אנתס ואת בר
מלכין דמל קדמין : אים איפא ככל עטין
בעלות שוקות חג : בכל חכמיה ל
זכו לפנה מה יעק יי צבאות על מצרי ס
קטרי עפות סערתה לבא עלקס ואמי יען
באלו יען קאיי לבא עלקס : נואלו נשאו
מבטן נפסל ומטעין קסא קסות
באלו קטעו אותם וחבדה חכמות : קתעו
את מצרים קס קסרים קחממי קתעו את
את מצרים שקיק פכת שבטיה כלומר ראש
קממלכה וקס קתעו אותה שקז מנמיחיס
אותם בחכמות שלם יגל לבא רע עליה
מסך בקרבה : מסך טומר מות קאל בז לפס
ובלול כמו צין מסכת שקוא פוגן ערוב
וקתעו : פרוס קסרים שוכי כלומר
וכה עולס סודרס לען אותם קס קתעו אותה ב קאל בלכל עתס וכנה מצרים בלשון נקב שאמר פנת שבטיה
ובלשון זכר באמרו בכל מעשהו ב ק מעשה קלשון ממקומות רבים ב כשדבר בלשון נקבה יי בר ככג קבסס וכ
וכשדבר בלשון זכר ידבר ככג קטס : כחמעות ססר בקיאו תיגס זנתו כמה דטעו ריאו ומדשדש בעמכה פרוס
כמו סקסטור כהעק ולס ידע מה יעשה וקיאו ויעלגל אחר ק בקיאו : ולא יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה : פרוס ל יסאר למצרים שוס מעשה אשר יעשה ולס זעלס
חכמיין וחרטומיו קכל ינסה להנצל לו מדעות ולס זעלס : ראש ונכ כפמ ואנמון : קס מסל על חכמי מצרים
קחממי קבדולס קס ראש וקפחותס קס זכוכן כפמ ואנמון ב כעמ קס קחוקיס בחכמה ואנמון קס קחלוסיס קחוא
כפל עטין בעלות שוקות כל סלס יעשו חכמות ולס פמלס : וית מעשת כמו ענה אימלכא דמלך ביש וקבמון
שולטן וארטון וימי ראש ונכ ראש קלונס כלומר קמממקיס בחכמות קס ככס ל ידע קרעה קבאת עליהם

חכמי יעצ פרעה יעצה נבירה יאך
האמרו אל פרעה בן חכמים אנכי בן
מלכי קדם : אים אפוא רחמיך ונדו
נאלך וידע מה יעז יחזה צבאות על
מצרים : נואלו ישרי יעזן נשאו ישרי נה
התעו את מצרים פנת שבטיה : יחזה
מסך בקרבה רוח עזים וחתעו את
מצרים בכל מעשהו בהתעות ישור
בקיאו : ולא יהיה למצרים מעשה
אשר יעשה ראשונב כפה ואנמון :

של ידעו קס בחכמות וקנה זאת קרעה ל ידע אותה : מסך בקרבה : מסך טומר מות קאל בז לפס
זכ שכלכל עתס וקסות חכמות מסך עטן שרוב
קמים צין : עטס : שרסו עק וקוא כעל קפא מעטין וכעל לב : וקתעו : פרוס קסרים שוכי כלומר
קסרים וקבדולס סודרס לען אותם קס קתעו אותה ב קאל בלכל עתס וכנה מצרים בלשון נקב שאמר פנת שבטיה
ובלשון זכר באמרו בכל מעשהו ב ק מעשה קלשון ממקומות רבים ב כשדבר בלשון נקבה יי בר ככג קבסס וכ
וכשדבר בלשון זכר ידבר ככג קטס : כחמעות ססר בקיאו תיגס זנתו כמה דטעו ריאו ומדשדש בעמכה פרוס
כמו סקסטור כהעק ולס ידע מה יעשה וקיאו ויעלגל אחר ק בקיאו : ולא יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה : פרוס ל יסאר למצרים שוס מעשה אשר יעשה ולס זעלס
חכמיין וחרטומיו קכל ינסה להנצל לו מדעות ולס זעלס : ראש ונכ כפמ ואנמון : קס מסל על חכמי מצרים
קחממי קבדולס קס ראש וקפחותס קס זכוכן כפמ ואנמון ב כעמ קס קחוקיס בחכמה ואנמון קס קחלוסיס קחוא
כפל עטין בעלות שוקות כל סלס יעשו חכמות ולס פמלס : וית מעשת כמו ענה אימלכא דמלך ביש וקבמון
שולטן וארטון וימי ראש ונכ ראש קלונס כלומר קמממקיס בחכמות קס ככס ל ידע קרעה קבאת עליהם

ביום ההוא יהיה מצרים אימך בוס קהוא לפי שבזמן אחד קימ שהחריב מלך אשור מצרים וסע ואחר קימ
לחשש ונגף סע לפיכך אימך בוס קהוא פ בזמן אחד קימ זק קכלי כפליש חלשים כשמיס
מפני תפופת יד יי צבאות טומר מלח יי צבאות בזה לפי קרעק קוחת לפיכך לפי קימ לפי כחלשם כענ
אויבקים וקיו כשמיס והיתה ארבת יקודק למצרים כשישמעו מצרים קמקרים בחרעם מפלת סעדיג כחשש

תהיה לפי חלוקת
יקודק לפחד וחלו ורגו מפניק : לפי פ
תפופת הפסד וקרעדיק וקייחופ וימשע ב
כשטר : מפני עבת יי צבאות : מפני
שיראו תחל מפלתם כד מלך אשור ואחר
כך מפלת מלך אשור בחרן יקודק ידע
פ עבת יי צבאות קיתה מפלתם כיו
שקיתה מפלת אשור כד יי שקרי קיו כלס
טברים מנעם בל חרב ידע פ קכל קוח
מלח יי : ביום ההוא יקיו חמש ע
ערים כשיראו מפלת אשור
שם מצרים וסע שקיו סע במחנה אשור
באלילות של ברזל כיו שאינן ידע מצרים
וסחר טע ואמר בזיקים יעטרו ום ואמר
אך כד אל ופמר יכרו ודעם חן חלפסם
אס חלפי ישראל וסוולס מונת ישראל פ
חוקיקו קתיר כ קשטיס שקיו במחנה
מצרים ומנעם ולקח כל קבוק וקתיר כל
קשטיס ושם לחרעם וקגידו כפלות קאל
וקיו חמש ערים במצרים שסם למונת
קאל ובס מונח וקעלו עלות ליי ועל זק
באמר יקיו חמש ערים בחרן מצרים מ
: מדברות שפת כעין רוכה למר
שטת ארץ ישראל לפי שקיו קולכס וש
ושם לרץ ישראל ולמדים מעשיקים ולשונם ואמר כעין לפי שמצרים וכעין אחס כעין ארץ כנען לשדס
לפולק ושנה ארץ כעין ככרים למצרים ועתה יסום חלה כאלו לרעין חמקס פ חשם ישראל לחס
: וכשביעת ליי צבאות פ ס יאמקם וס ישנעו ולס באלעס שקע מואמיסם מנתחל : עבר קהרס יאמר לחת
כל כך יקיו דבקים באמונת קאל עד שישכמו כמקס שחס קסוב מעטות קאל לחת מקחמש ערים יאמר ל
שד קהרס כלומר יעמדו עלנה ויקרסוק : וזנתן תרגס קהרס כיו קהרס בחית מן קאומר לרסם ולס חרר

**ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד
ופחד מפני תפופת יד יהוה צבאות
אשר הוא ממנה עליו והיתה אדמת
יהודה למצרים לחנא כל אשר יכיר
אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות
אשר הוא יעז עליו : ביום
ההוא יהיו חמשי ערים בארץ מצרים
מדברות שפת כנען ומשבעות ליהוה
צבאות עיר החרס יאמר לאחת :
ביום ההוא יהיה
מוכח ליהוה בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל נבולה ליהוה : והיה
לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ
מצרים כי יצעקו אל יהוה**

ושם לרץ ישראל ולמדים מעשיקים ולשונם ואמר כעין לפי שמצרים וכעין אחס כעין ארץ כנען לשדס
לפולק ושנה ארץ כעין ככרים למצרים ועתה יסום חלה כאלו לרעין חמקס פ חשם ישראל לחס
: וכשביעת ליי צבאות פ ס יאמקם וס ישנעו ולס באלעס שקע מואמיסם מנתחל : עבר קהרס יאמר לחת
כל כך יקיו דבקים באמונת קאל עד שישכמו כמקס שחס קסוב מעטות קאל לחת מקחמש ערים יאמר ל
שד קהרס כלומר יעמדו עלנה ויקרסוק : וזנתן תרגס קהרס כיו קהרס בחית מן קאומר לרסם ולס חרר

בשנת בא תיקן זה קטן היה בשנת ארבע עשרה לחוקיקו מלך יהודה שנה על ירושלים ושמע על תיקון
מלך טש שעה לפתח עמו ונפע משם ונלסם עם מצרים ועם טש וכנשם ונזו עם
השם ויזר לרושלים קודם לכן באותה שנה שלתתיקן על אשחוד ולכה וזו נאמרק נבואה וולששקו פכמו שלב
מלך אשור אשחוד כן ילסר מצרים וטש וימץ שלשק שנים קודם שנה לרושלים מלך אשור היה זה שנה תיקן

בשנת בא תרתין

אשרודה בשלח אתו סרנון מלך אשור
וילחם באשדוד ולכדה: בעת ההיא
דבר יהודה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר
לך ופתחתה שקמ על מתנך ונעלך
תחלץ מעל רגלך ויעש כן הלא ערום
ויחף:

ויאמר יהודה כאשר הלך עבדי ישעיהו
ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על
מצרים ועל כוש: כן ערהג מלך
אשור את שבי מצרים וארת גלות

לשחוד ולכה וזו נאמרק נבואה וולששקו פכמו שלב
מלך אשור אשחוד כן ילסר מצרים וטש וימץ שלשק שנים קודם שנה לרושלים מלך אשור היה זה שנה תיקן
מלך טש שעה לפתח עמו ונפע משם ונלסם עם מצרים ועם טש וכנשם ונזו עם
השם ויזר לרושלים קודם לכן באותה שנה שלתתיקן על אשחוד ולכה וזו נאמרק נבואה וולששקו פכמו שלב
מלך אשור אשחוד כן ילסר מצרים וטש וימץ שלשק שנים קודם שנה לרושלים מלך אשור היה זה שנה תיקן

האל להושע קח לך אשת ופוטס וכן מה שאינן לחוקאל וקעבית על ראשך ועל זקנך וכן מה שאינן לו שיכל שפלת
שערים אפויק בצמש הקנך כל חלה וקדומים להם אינם נעים שיצק האל לפתחו לעשותם אלל הכל היה במרא
הנבואה שהיה רואה הנבואה במראה הנבואה שהיה מעשה אותה האל שיעשה כך וקיה עשה כך במראה הנבואה
ההוא ואעפ שארך קומן כמו בואת הנבואה שלש שנים ובנבואת קושעוילך וקח ותקור ותל בן ואחר כך ותל בת
ואעפ שיראה שהיה זמן רב הכל היה במראה הנבואה בפעם אחת ונעלך אינן לשון יחד דרך כלל ויתפתחת הקס
בהפך העפן ותסר שקא בחריך: ויאמר: כן שמע במראה הנבואה אחר שקלך ערום ויחף שהיה יי קוד ואומן
כאשר הלך עבדי ישעיהו אות ומופת: מה שמע עבדי וזה כאשר ציע לטות ומופת על מצרים ועל טש עשה
כן לפודיע פ כן ילסר קס לפע שובתה: כן אינן ואשופ שת אחרים אינן ערום ויחף פ קצות גמלת ערומים הוא שלם
אשופ ערום כמו שמע מלך בט: עמון צמלאת דוד לגבותם ויכרות את מדויקס בחצ עתותיקס ואשופ שת
כמו אשופס וכן וקדע לו חלופ כמו חלופס וקדומים להם ושת הוא כפי לעגות ולערוה וכן עתותיקס ואינן
ערום מצרים והוא קדן לבוש פ כנז וזר שפקס ומה ששנה העטן בעצרים לכוונותן כמו שאינן עלהש גיל בשר אשר
בשר חמורים בשרם: וחרתו ונאו על ישראל אמר שהיה במחוש בטוש ומצרים לפש שקו בעל מלממה למלך

למלך אשר ציון שאמר על תיקוק מלך טס יא לפנס אהך : ועל יקודה וצמין אמר ועל קשרים שנאחז מעמים בארץ פ עשרת השבטים בגלל כד גלו בשנת שש לשוקיקו וכאשר נהג מלך אשר שב מצרים וגלות טס היה בשנת ארבע עשרה לשוקיקו וקיו מעמים לטס שלמיו במלך אשר ומעתך כך ימלפו מידו וכן קיו מתפארים צמרים להנצל על ידם ממלך אשר וכאשר יראו מפלת טס ומצרים גד מלך אשר יתעו וטשו : ואמר

היא היא ארץ ישראל פ הוא על גמר

קיס : אשר נסמ סס לערה כתתמיו

דחוש סערין למערק לתמן למעד ל

לשחובא מן קנס מלכא דחזר עכ כען

נפשוהו לא שויע ואכזין כשקוב אמתא :

משא מדבר ים נטויה זו נאמרה על

גבל ואעפ שכר נתפכא

עלה באומרו מסא בגל שנהושל עליה

לש שקרעו לערא יותר מדאי וכן נתפכא

על מפלת אשר במה פעמים וקרא

גבל מדבר ים לש שמד ופרסקיו למורחיו

צפעת של בגלמיו שאומ קערות מנפן

ואת מימורח שמס וקה בגל מערב

למדי ופרים : והמעב יקרא ים ואמר

מדני בגרמי שכן בגל למדי ופרים וית

מטלן משרין דחשק ממדבריו כמי ימא :

כסופת כנגב כמון רוח סערה כנגב כמד

צמקוס יבא שקוף תמיד סס קרח כן על

מדי ופרים לטוך על בגל וית כנגד רחס

ואת באורח דחומל מעדן ואת ממדבריו והוא מה שפרשנו פ ארץ מדי ופרים מזרחית צפעת לגבל ים כן בגל

לה מערצת דחומית לפיכך קראה ים וכנגב למרחן מרחא מרחן רחוקה והיא מדי ופרים שהיא רחוקה מנגב

וקרחוק יקרא כורא לפי שארס ירא קרחוק של ידע גטרות ומענה יותר מן קרחוב שידע גטרות ומענה וזנתק

הרגס מרחע דחיתעצחו בת חסינן : חוות קשה אמר הנביא נטויה קסה לגבל נאמרה למחית קסס ומה

היא הנטויה קטונג טונג מי שקיה טונג

על טונג שיבעד ס ומי שקיה עודד על עודד שידפן ומי

קוף קטונג והאודל וקו מלך בגל שקיה טונג באמות שקו בעלס עמון ושדרס כן על לו טונג שיבעד ס ושדפן וקוף

טרא : עלו שלם צרי מדי ואומר קיל הנטויה כנגד שלם ומדי שיעלו לגבל ויערו עליה : ערי טעמון מלע כל

אנהתה קטנת : פרוש אנהת בגל רל מה שקו נאמרים מפחדה פ קממים באמות יפלו על פועל ופעול כמון מכנגד

כגש יעמוןו קסר ימנל כגער : צבת חפלת שמענת את חפלתה כסכת מלס ואלהים מלס מקדס וז אנהתה

רפה ומשפחה כמפיק וצמיקו רע כמון ושערה ל קפר לק ורמיה קרת באמה טנה ויאמל לפ טע וקחמין לקס :

בושנערים ויקנים ערוס ויהה וחשו פ

שת ערות מצרים וחתובשו מבוש

מבטס ומן מצרים תפארתם : ואמר

ישבה איהזה כיום ההוא הנה כרה ו

מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להגצל

מפני מלך אשר ואך נמלט אנהנו :

משא מדבר ים

כסופות כנגב לחלוק ממדבר בא

מארץ נוראה : חוות קשה רגד ל

הכונד כונד והשודד שודד עלי עולם

צורי מדי בל אנהרתה הישבתי :

ואת באורח דחומל מעדן ואת ממדבריו והוא מה שפרשנו פ ארץ מדי ופרים מזרחית צפעת לגבל ים כן בגל

לה מערצת דחומית לפיכך קראה ים וכנגב למרחן מרחא מרחן רחוקה והיא מדי ופרים שהיא רחוקה מנגב

וקרחוק יקרא כורא לפי שארס ירא קרחוק של ידע גטרות ומענה יותר מן קרחוב שידע גטרות ומענה וזנתק

הרגס מרחע דחיתעצחו בת חסינן : חוות קשה אמר הנביא נטויה קסה לגבל נאמרה למחית קסס ומה

היא הנטויה קטונג טונג מי שקיה טונג

על טונג שיבעד ס ומי שקיה עודד על עודד שידפן ומי

קוף קטונג והאודל וקו מלך בגל שקיה טונג באמות שקו בעלס עמון ושדרס כן על לו טונג שיבעד ס ושדפן וקוף

טרא : עלו שלם צרי מדי ואומר קיל הנטויה כנגד שלם ומדי שיעלו לגבל ויערו עליה : ערי טעמון מלע כל

אנהתה קטנת : פרוש אנהת בגל רל מה שקו נאמרים מפחדה פ קממים באמות יפלו על פועל ופעול כמון מכנגד

כגש יעמוןו קסר ימנל כגער : צבת חפלת שמענת את חפלתה כסכת מלס ואלהים מלס מקדס וז אנהתה

רפה ומשפחה כמפיק וצמיקו רע כמון ושערה ל קפר לק ורמיה קרת באמה טנה ויאמל לפ טע וקחמין לקס :

ישעיהו

על כן קנצו מדפי בלסון כל אחד מנצט צבל אז בלסון בלסני המלך: נפשות משמוע: משמוע הפרענו
קנצה לבבל כל שקי שאבהל כשאראנה: תענה: חשקי בחרק קווד קנצו בלסון בלסני שעשא
מזכה רב בליש וקיה אותה קלנה נשף חפצ ותלות שקוקס מלך וקיה שמוע עם עכדיו ושס לו קקצה אות
ה. שף לרדה בכה שכתב המלך בנותל קקיהל חרה מחד על קכתב קווד כמו שכתב אדן מלכא וקיה שמוע

ור שאוקיה ינהלמה וקטרי חרטה משהרין
וא יסבתי דא ללא נקסן: פלעת עטן
דעה כמו שאומדא ללא נקסן: ערד
השלחן: בעת שקיו ערעס

על כן מלאו מתנחל חלה צירים
אחזוני בצרי יולדה נעוית משמע נ
נבהלתי מראות: תעח לבבי פלצור
בעת תנע את נשפה שקי ישם ללחודה:
ערוך השלחן צפה הצפת אכלשתה
קומו השרים משהו מנן:

השלמות קיו אומרי צפה קצפת
שיצפה הצפה ש קיו מפחדים מחיל מה
ופים ובעת שקיו אכלשם ושותים קיו אומרי
קומו השרים משחו מנן כלומר בחצו
קצנעם לפלסמה: וכן ית צפה קצפת
אקיו סטחין: ותרם משחו מנן מריקו
וכחצו זינל תרם מנן זינל רל כלזין כפן
קשריות וקטבצם שגם הם מנן על
החדם במלסמה וימל משחו מנן משחו
מלך ש המלך מנן העם לפ שפחות
קללה מות בלסני כמו שכתב טה בללש
קטיל בלסני מלכא כשדקה אימ קנה מע
מלכה משחו מלך אחר תחשו: צנראשי
רבא צפה קצפת סדר מנרהל אית חתי
דקריין מנרהל נפיהל: כי כה אמר

כי כה אמר אלי אדני לך העמד
המצפה אשר יראה עיד: וראה רכב
צמד פרשים רכב חמור רכב ג
נמלו והקשיב קשבר בקשב: ש
ויקרא אריה על מצפהו אדני

באלו קנצו צבל ויאמר
מדי ופרס ויגד אשר יראה: וראה רכב: וראה קנצו צבל שיעמדו קמנפה לראות אם בא חיל
גם כן רכב חמור רכב גמל: והקשיב קשבר קשב: יקשיב אם קרובים לשר אם ישמע קול פרוסות: וינתק
תרם ויחוי דתך איש ועמיה זוג פרסן רכב על חמר רכב על גמל אמר נביא אצותת אצתה וחיות: והיא משרין
סנחין אהטן: ויקרא אריה: וקרא קמנפה אריה על מנפה: קמניל מדי ופרס לשריה קעומד על מנפה ומנצט
חילך וחילך: אנה יטרף: ואמר קנצו צבל ויאמר קריאה יי אנה עומד תמיד זימס ועל
משמרתה ח: ש נצב כל הללות כלומע שים ובלילה אנה עומד ומנפה מות יקיה זה שיעזו חיל מדי ופרס ויחרעו צבל
לפי שהרעו לשחאל: ובדרש ש אריה אמר על חנקוק קנצו: אמר ישעיהו ש חנקוק עתד למר זה אנה עומד
תמיד זימס: שצנ עונה ועמד בתוכה כמו שמופרא בתרגום הפלה לחנקוק קנצו: וקרא לחנקוק אריה ש
כן קווד צע מנרהל חשבון אריה בחשבון חנקוק: וינתק תרגם הפסוק כן אמר ישעיהו נביא קל משרין דחק
צטוטתהו על שטתה קדם יי אנה קאיש תינרא ביממיה ועל מטרותי אנה מעתה כל לעל:

על לשון שרי צבל שיאמרו זה לזק שיעמדו קמנפה לראות אם בא חיל
מדי ופרס ויגד אשר יראה: וראה רכב: וראה קנצו צבל שיעמדו קמנפה לראות אם בא חיל
גם כן רכב חמור רכב גמל: והקשיב קשבר קשב: יקשיב אם קרובים לשר אם ישמע קול פרוסות: וינתק
תרם ויחוי דתך איש ועמיה זוג פרסן רכב על חמר רכב על גמל אמר נביא אצותת אצתה וחיות: והיא משרין
סנחין אהטן: ויקרא אריה: וקרא קמנפה אריה על מנפה: קמניל מדי ופרס לשריה קעומד על מנפה ומנצט
חילך וחילך: אנה יטרף: ואמר קנצו צבל ויאמר קריאה יי אנה עומד תמיד זימס ועל
משמרתה ח: ש נצב כל הללות כלומע שים ובלילה אנה עומד ומנפה מות יקיה זה שיעזו חיל מדי ופרס ויחרעו צבל
לפי שהרעו לשחאל: ובדרש ש אריה אמר על חנקוק קנצו: אמר ישעיהו ש חנקוק עתד למר זה אנה עומד
תמיד זימס: שצנ עונה ועמד בתוכה כמו שמופרא בתרגום הפלה לחנקוק קנצו: וקרא לחנקוק אריה ש
כן קווד צע מנרהל חשבון אריה בחשבון חנקוק: וינתק תרגם הפסוק כן אמר ישעיהו נביא קל משרין דחק
צטוטתהו על שטתה קדם יי אנה קאיש תינרא ביממיה ועל מטרותי אנה מעתה כל לעל:

משא בערב נבואה וזמורה על פניו על פניו כן עתה פה פה קנהמה
אשר את רוכב בה פנו עלה בער בערב תלין אריות דעם אומן כנגד שירות בע דקן שקו ענני
ושבס בערב אל עתה כחצן ערב תלין בער פ לא תמצאו אהלם לכן סס פ חרטו אהל קדר וזנתו תגה
בחורש פנימא קבצן תגס בערב פמו בערב לקראת צמח קהמימיס קהטו כמון ארטו אומן דרך משל למיס

משא בערב בערב בערב תלינו אריות
דדעם לקראת צמחתו מים ישיב
ארץ תימא בלחמו קדמו נדר: כי מפני
חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני
קשת דרוכה ומפני כבוד מלחמה:
כי כה אמר אדני בעוד ש
שנה בשני שכי וכלה כל כבוד קדו:
ושאר מספר קשת גבורי בני קדר
ימעטו כי יחיה אלהי ישראל דבר:

משאני אחזין מה לך איפוא כי
עלית כלך לגבורת: תשואות מלאה
עיר הומיה קריה עלמיה דוללך

לפ שהיא מקום ה: נבואה וזמורה על פניו על פניו כן עתה פה פה קנהמה
אלבקעה ואיננה ראוייה שתקרא שמה קר אל גיא: מנה לך איפה פ עלית כלך לגבות דרך בע קער לעלות
לגנת ולמנע לש בעת שיבאו לקס האויבס וינסו לער בחוקה יעלו לגנת להשגב נהס או לפ לקס מקס עב
נפשותס אם יוכלו אומר הנבוא כנגד ירושלם מנה לך איפה וקלא קיית אתמול תשואות מלאה עיר קומייה מנה לך
ענה ש אספת אל הביתס ועלית אל הגנת מפני מנה קיה זה מפני ענך: תשואות מלאה פרוש תשואות
קול קימון קער מערב קעס אשר בתבא וכן תשואות קין קן לפי חלש
חוז לער לפתס עם אויבס אל נאם פ אל קער ומעו בתבא ברעב וקנה אינס חלש חרב אל חלש רעב
כל קצינד קבצן וראשך שנה וברחו: מקשת אוסרו כלומר חוב קשת

שיבאו לקראת קצמא פ בע קדר יקו גוליס
וכודיס בנידבר ולק ימצאו מיס לשתר
ויושב ארץ תימא כשימצאו גוליס כודיס
צריך שיקדמוס בלחמס: כי מפני חרבות
ואס תשאלו מפני מנה קס כודיס
מפני חרבות שפשוטו בארעס מפני חרב
נפושק שפשוטו בארעס וכן וינשאו בלחי
כמו ויפשוטו ויש מפרשים כפי לושק ולי
שלפא: כי כה אמר יי בעוד שנה
מנפא מנה אל נבואה וזמורה כל כבוד קדי
שע שטר שקס מנפמני ומדקדק בזמנו
לחית כמו שאומן כעט שאף כל ושטר
יקו פועל קן וזאת קנה תהיה מנפמנת
ושאר ומה שיארו מקס רוב קשת
שיבחו ויקו מנה מוספי ימעטו
יקו קוליס ומנה מעמיס פ יי אלהי ישראל
דבר לפ שהרעו לנשאל כשקבלס מלך
אשור אולי באו בע קדר עם מלך אשור
וקרעו לנשאל בע שקו מולעיס אותס
שמה או שערבו ישראל דרך ארעס בגלותס
וקרעו להס: משא גיא חזון נבואה וז
על ירושלם וקראת גיא חזון

22

שרדפו אחריהם והשעוהם ואסרו אותם וקם צדקיהו ושריו שביחו ועזאו מירושלם ללה ורדפו אחריהם הכבדים ותפסוהו
כל נמוצוין כל הנמצאים בתוך קשר אסרו וכן אשר מרחוק ברחו שחסו למלט אכרו גם כן עד כן
דברי הנשא אמר כנגד המנהגים ששעמו כלומן קרעו מנמט אל הנחמוט ב אמרר נפשי בבני ארצה
אל תאיש לנחמוט כפל עטן נמלות שוקות אמר אל תדחקו לנחמוט על שוד בת עמי ב רב הוא מלפניהם עליו :

כי יום מהומה עטן שני כיו והמס

מקומה גולה : מטסה

עטן הרמיסה והנחול : מטכה עטן גלגל

כמו נטפס הם בארץ : מקרקר קיר קיר

קיר כמו משרש עוקר קשרש ומה שאמר

קיר קיר תעספת באור פ' ל' עמקרקר וכן

לנצח נצח ותשרש שרשיה : וקסמו קסמי

ועטן מקרקר קיר שהרסו הכבדים חומרת

ירושלם כמו שכתיב ותקע קשר וחומר

וינתה את חומת ירושלם : וסוף אל הקר

קיראים מן קשר קולטם ועטקיס מהר

אל הר וינגטת אל גטתה ויהי מבלסן

בתיא מקשן מעלש ברישי טוריא ועילם

פירוש טט עלם : נשאו אשפה

בזנים ובקשת לפלם על ירושלם : וכן קיר

וקיא ער למלך אשור כמו שנאמר ויגלה

קירק' אמר וכן בט קיר גל קינגטם לבח

למלמנה על ירושלם : ערה עטן גלוי כמו

את מקודק הערה ויש לפרש קיר

כמשמעו טתל וערה עטן דטק וכן צדדי

דבותא ולמערק דתפסין פירוש דטק

ופירוש הפסוק עלם נשא אשפה לעודת

קחטם אל ירושלם וכן דבק אל החומה קינגטם לשתר החומה תחתה וכן תי ועל שוריא דבק תריסין : צרכב אדם

פריסם תי גיתך איש ועמיה ווג פריסין : ויהי אומן כנגד ירושלם מנצח ארצך ימלא צרכב האויבים ואמ עמקך

פ קרכבל ילך נהרים אלם בטמקים שות שות סמו פתקם לשערי ירושלם לפלם ויש מפרשים נלסמו

וכן ופה יסית בצאון גלך ילם וזנת תתם עמקך מערך : ושות שות מימנן על תרשן : ויגל את מסך יהודה

גלה האויב מסך יהודה שהיו סורין שהיו מסוכתן אלם תבא עלהם רשת האויב מפט צת המקדש שהיה

צמלתם וקנה בא האויב בעמיתם וגלה המעך שלם : ונבט אומן כנגד עם ירושלם או כנגד המלך אמ כשרחית

האויב נא עליך קבטת אל נשק צת יער קלצון שנת שס שלמה מנמס ונתת שער נהם להביאם לירושלם כלומר

הפמות עמך למלמנה ולם לתשובה ומעשים טובים כלומר הבטך קיתת אל הנשק ולם אל האל כמו שאמר ולם

קנאתם אל עשיה וזנתן תרגם אל נשק צת קיער על ון צת בגוי מקדשא :

לא חללי חרבול לאמת מלחמה : כל
קצנד נדרו יחד מקשת אסרו כל
נמצאך אסרו יחד מרחוק ברחו : על
כן אמרת ישעומני אמרר בבני אל
תאיצו לנחמני על שוד בת עמי : כי
יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בנא חזין מקרקר קר
ושוע אל הדר : ועילם נשא אשפה ב
צרכב אדם פרישים וקיר ערה
מנן : ויהי מבחר עמקך מלאו רכב
וחפרישים שות שתוה שיערה : ויגל
את מסך יהודה ותבט בזם ה
הוא אל נשק ברת ה' יער :

ישעיהו

ואת בקיעי ראייתם פריעת שקיז צומונת שר דוד קיז שון ועשיתם קבנה לצבות אותן פריעת ותקבצו את מי
הכרבה התחתונה מי הכרבה שקיז מתפזרים ממנה ולסוף קבנתם אותם לתוכה לפיות קמים מזומנטם
לעשות נהם חמר לבנן הפרעת ונדבה חריץ נבוי באבנם ומתכנסים נהם מי קבמנים ואת בתי וקנה
הכמותה קמים וכן הכמותם האבנם שפפתם קבנתם ומי שקיק לו צת יתר נהנתם אותה לצבות פריעת

החומה נאוקי האבנם ותתעתינו קאורם
רפה ומשפיק להגשם שרשו נהץ לבני
עטפו לוק מן ערים בערות ומקוה
בקמץ נשקל משרק עור עשיתם
הכנה למים בן שתי החומות סימון למי
הכרבה הישנה עשיתם שם חריץ שיקונו
מי קבמנים כל אלה קבמות עשיתם מנפט
האויב כמי להטיל ירושלם מידו ולא קבמתם
אל עשיק ולא קבמתם אל קבורי אשר
עשה אותה ותקנה עד קנה ושמרת מעד
האויב ולא קבמתם לשוב לו ולכת ערשו
ע קוף קים מעטל אותה חס שנתם ליו חתר
מכל קבמות שעשיתם ויזרק מרחוק
ל ראייתם מי שיר ירושלם וק זמן רב
ורחוק להשרות שפנתנה ובחר אותה
מכל קבמות ל ראייתם אותה לשוב אליו
ובדרש ויזרק מרחוק שרף אותה קולם

ואת בקיעי עיר דוד ראייתם כירבו
ותקבצו את מי הכרבה התחתונה
ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו ה
הבתים לבצר החומה ומקוה עשיתם
בין החמתים למיהכרבה הישנה ולא
הבמתם אל עשייה ויצרה מרחוק לא
ראיתם ויקרא ארני הוה צבאות ו
ביום ההוא לבבל ולמספר ולקרח
ולחגר שקי ודהנה יששון ושמרחה
הרג בקר ושרחט צאן אכול

שנבירא קעולס כמו שאמרו שבעה דברים נביראו קודם שנבירא קעולס ואלו קנגן ערן ותורה ותמיקים ושראל וסבא
קכטור וירושלם ומנשיח בן דוד ואין משמעות הדבר קזה כמו שמצטטם אותה קמון קהל מידים הלא פרושו ששמחו
בבוא להביראות קודם שנבירא קעולס לפי שקדברים קאלה קס תכלית בריאת קעולס ויקרא קרא על ידי נביראו
קנבואה קזאת טרם קזות קפרעפות כמי שיעט ויספרו ויקרחו ויחגרו שק וישאו
ויחם על קרענה וקס לם עשו אלם וקנה ששון ושמחה ודהנה יששון לם נאנו ולא פחדו לבירא קאל אלם לעטו ושמחו
ויאמרו קויאל וסופו למות מעתה נעשה ששון ושמחה ועמד בקר ושחט צאן ועכל בשר ונסתה ייפ
מחר נמות ונסמח בעדמן חיים וכל זה לרע ולשחוק לבירא קאל וקו חלול קס ונגלה באוגי מקה שקס
אוינים כגלה באוגי וזוע לפפ אפ יי נבאות לפיכך אע נשבע חס יטפר קעון קזה לכס עפ
תמות כ קשה קויא עון קדנר קזה מהעמות שקדמו לכס ולא יטפר קעון קזה לכס בגלות אלם עפ תמותן אבל
קמיתה שתמות בזרב תפר עליכם ויזנק הרב ער תמותן מותה קטעל חנה למר מיתה קנפש בעולס
קבא ורעב ונגלה באוגי חמר נבירא באודת קוית שמע כדתגרת דא מן קדם יי נבאות ואמרו רבותן וזכרם
לבירבה כל מי שיש בידו חלול קס אין רח בשוננה לתלות ולא טוס קכפרים לכפר ולא שיסורין למרק אלם כלם
תלין ומיתה ממררת שנחמר חס יטפר קעון קזה לכס ער תמותן

כיבת אמר יי. קסוק פרוש קיחור מין ערי מסככות וכן תרגם זונק פתשא וסבטל היה פקיד ויחור צבת
קימלך חזקיקו ונפיק דעת חל מלך אסור לפסגד לו קשר וקשר קשר עפ קרת חשי קשר ועל
עמר ל תאמרון קשר לכל אשר יאמר קשר כמו שפרשטן במקומו: על סבטל כמו חל סבטל וכן
ותתפל על יי כמו חל יי אשר על קבת שמיונה על בת המלך: כה לך פה כולו אמר ואמרת חליו
מה לך פה שקרי אמר לו לך כח

א הסוכן קוק וכן תרגם זונק ותמר לה
מה לך פה נראה ש סבטל ל היה מעט
יחולס חל סבטל ל ער סס ונפיק פקיד
צבת המלך ונדש ש מעט שסמה
סוכט היה לפיכך קראו סוכן ונא לו לרוא
ולפ של היה מיתשט קשר ושאו ל כ ו
לקסור קשר להסגד קשר למלך
אסור חמל מנה לך פה כלומע מה טמק יס
לך בער קזאת ואינה חרץ מולתך:
ומלך פה יזוק חלו קדוב יס לך
בער שאתה עושה דניס כולך בער:
ש חצת לך פה קדי אתה מנדמה בעצמך
כאלו חצת לך פה קדי שאתה סטר
שתמות כחן לא יקיה זק פ יי מטלפלקי
חוצט מנדוס קבחו ואתה כמי סחוצט במקו
גצוק קבחו שלא יפחו סורחוקו מסס

בשר ושתות מין אכול ושתה פי מהר
נמות ונגלה באזני הוה צבאות אם
יכפר העין הזה לכם עד תמתון אמר
אדני הוה צבאות:

כה אמר אדני הוה צבאות לך בא יע
אל הסכן הזה על שבנא אשר על
הבתמה לך פה ומי לך פה
חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו
חוקקי בסלע משכן לו: הנה ירודה
מטלמלך טלטלה גבר ועמד עטה:

ובני חזקק מנכמו בעלע שאתה סטח שתהיה לעולס בער קזאת בעררה שאתה כה קיוס של יקיה חדס סורידך
מיונה לפיכך קזרת עס מלך אסור ל יקיה זק פ חור יבא תחקר סורידך משרדתי כ י סאומר וקדחת לעבי
ללקיס וזונק תרגם יכר קבחו חתי אתיה ורבותם זל פראו חוצט מנדוס קבחו סחצט לו קבר כקברי בת דוד
לפכר חמר לו מה לך פה ויוד חצט חקקי סספת על קפסל כוד קזשט בשמים והוא דרך כחות: הנה יי
מטלפך טלפלג גדי פראו חוצט חס זל טלפול גחל וגדי סס תחד לפלול וקח טלפלג סספת
ואינה לנקבה ורבותם זל פראו טלפלת איס ואמרו טלפולס דגברא קסה מנדחיתתא וזה לש סקאסה תמנח
יודי מנדחיים גבלותה מן הדיש כלומר תגל למקוס של תמונח מנדחיים וכן תרגם זונק טלפול דגדי
ולפ דעת פ מלת גדי היא לשון קריאה כלומע אתה קבדי קנה יי מטלפלקי טלפלקי וקראו גדי לש שקיה
מיתגד ומיתגה וברש טלפול גדי כהדן תיגלס דמטלסל מיתגד ליתר י ועמד טמק כמו נסוף יסוכך
כנפה כמו שפוטק חדס קבדו וטרטו כמו כוד ומטלטל למקוס רחוק ומי סמפראו טמק שט כלומע מפיידך איפסר
חבל איסן משרשו וברדי רבותם זל שטך מלימד שפיקה ס דרשת כמו ושל שפס יעמק וזונק
תרגם ותחפיק דמתא פירוש תבסך טסה כמו קחדס המיתגיש סמכקה כפ

צנוף מקור צנפה שם ופרשאו כמו שפרשמו ועטרך עמה כמו שברך אדם המצנפת ומסלכה למקום רחוק ואינן
עוד כבוד אל ארץ רחבת ידים כמו שמשלך אדם הכבוד בארץ רחבת ידים שאין שם גדר אודע שמעכם
שהוא מעתה גל וקולך רחוק עד שימצא דע שיעטבו וכבוד הוא הנקרא גלע שלטא וקבץ שורש וכן צמעה
הכבוד והאיוס והחסר ממנו במקום הזה כהקדמיון יצופך ככבוד וכן לב שמח וטיב גזקה ענה ויתעדי

מיוך מצינפתא ויקשך בשל דבב כבוד
מקף ויגלך לרע פתות יין : שמה
תמות ולא כמו שחשבת שחשבת לך פה
קדי : ושמה מרכבות כבוד ועמ' פרש
אדוע אב אל שמה באות מקום שתהיה שם
מגולל הרכב מרכבת שתחשב אותה
לנפך כבוד גדול ובכאן היה לך בה קלון
אם תרכב אותה אך שם תהיה מטוב בה
בלו : הכבוד שיש לך בעיר קואת יקמך
לך שם לקלון ודל פראו בקש קלון שת
אדוע לפיכך נהפך כבודו לקלון פשיטא
למלך אשור שאלו אותה היה העם שקשרת
עמכם אינן להם חזרו בהם נקטקו בעקב
וקשרו טנבו סוסיקס וקו מגרדן אותה
על הקוטע ועל הקרקעס ומו מרכבת
כבוד המרכבות שקיית חושב שיהו לך
מרכבות לכבוד נתנו אותם לך לקלון

צנוף יצנפך צנפה כבוד אל ארץ
רחבת ידים שמה תמות ושממה כבוד
כבוד קלון בית אדניך : והדפתך
ממצבך וממעמדך יורסך : והיה
בזם ההוא וקראת לעבדיל אלקים
בן חלקיהו : והלבשתיו בתנתך וא
ואבנטך אחזקנו וממשלתך יאתן
בדו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית
יהודה : ונתתי מפתח ביתך על
שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין

שן שחו אוקר בזבקהם ויתתמן תמות ולהמן רחמי יקרך יתעון ביו על לל נרות יקר שת רעך : והדפתך
אמוקדפתך כאלו האל מדע : ואינן יקדך דב הכח על האל וכן מנהג לשון הקדש במקומות
רבים כמו שמעו עמיס כלם כלם השונו וסאו נל לכלם ולסרעס : והדומים להם והמנוב והמעמד הוא
הפקידות שקיה נה : והיה : בום שהגלף ממקומך זה חקן במקומך אלקים בן חלקיהו : ופי בום ההוא כמו וקיה
בום ההוא שרש ישי והדומים לו ששארנו בעתות פרושס בזמן ההוא : ופי וקראת שית בלב חזקיה למות
פקיד אלקים במקום שביא כאלו האל יקראו שינא וקיה הפקידות : ויתקראת ואת כלומי אגדילפו ואיננו על
צת חוד וכן תרג חנקלום ראה קראת בשם חזי דרצת בשום : וטוב הוא פרושו : וכן שלשים וקראים כל גדולס : וכן
קרוי קצנה גדול קצנה שם נקראים לכל דע העה : וזנה מצאם בספר מלפס ובספר זה פ אלקים היה על
קצת ושביא היה סופר כמו שאומותא אליו אלקים אשר על קצת ושביא מסופר וזה היה כשביא סמריב לרוסלם
ואיפאר פ קודס לכן מרד והיו דבריו עם מלך אשור והיה מכסה עצמו והאל גלו על יד הנשא ואינן לו לך בא אל
קסוכי קזה וקנשא חמל לחוקיהו וקוריהו מגזלות ושם תחתיו אלקים על קצת ושביא נשאר סופר ואעפכ היה
שביא מכסה עצמו וקרע בגדיו על דברי רבקה כמו האחרים : והלבשתיו : דרך משל פ ככתנת מלסס
הדר ותפארת לגולה והאטבו היא חננה על המתעס והוא משל על המתעס והוא משל לחוק של ימעד
מגזלות : והיה לב : לועץ על : ונתתי מפתח : דרך משל פ הוא יהיה זעז של מלך יהודה ועל
פי יעשהמה שיעשה לפעור ולפתח : ואינן
על שכמו וקמתת לל יסא אדם אות על שכמו

רבו יושבי אי קושטם נחיים אשר על קים שקם סוחרים באטות פתה דמון כלום שתקו ותעצם ש שר סחורתי
נחצנה וית דמון אהצרו וצדון קיח על קים גם כן וסוחר מדון עברי ים לשון יחיד דרך כלל כמון ויקי לשור
וחמור ש חס קסום אסור וקחמור אסור כה תאמרון לשי יש גלעז וקדומים להם : מלשון כנגד ער ופי מלשו אוקר
בסחורה ומלשון קל הלמד ורזוי להגש ש קוח יתן קדגש : ובמים רבים : קכסוק כמון קפוך יומל ורע שיחור

דמו יישיב אי סחר צדון עבר ים מלאך :
ובמים רבים זרע שיחור קצר יאור
תבואת הותהי סחר גוים : בשי צדון
כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי
ולא ילדתי ולא גדלתי ברוורים ו
רוממה בתולות : באשר שמע ל
למצרים יחילו בשמע צר : עברו
תרשישה היללו יישיב אי : הזאת
לכם עליזה מימי קדם קדמרתה
עבילה תגלה מרחוק לגור :

שקוח במים וקצר יאור קיח תגזית צר
כלומר ממנרים ש קיה בא לה כל צרכה
מעגזיה לפי שמנרים צבת תגזיה פ ל
תצטרך לגשמים ש קהור שקריא שיחור
משקה הארץ וקו שאמר במים רבים ותקי
סחר גיש צר קיתק סחרת קונים ש כלס קו
סוחרים צה ות' וקוק מספקא סחור לעממי
בושי צדון : שן שחרב מקום סחורקר
טשי וקלמי ש קנה חמים
וקיח צר לפי שקיתק סחורתה דרך ים וקיח
קיתק מעשו קים כלומר מעשו כל קערים
שקם לפי קים חמרה כשראת בצורכה ק
קנט קיום כלו לא חלה ולש ילתי ולש גלעז
צחורים ולש רומינות בתלות ש חט קים ח
חצנה וקוח דרך משל להמשיל קעור כחש
חלה וזלת בעה ויגבלת חותם ומרוימת
חיה זוכן חמר ש חלה גם ילנה שן חת בעה

ויתב אימר ים ארי חמר מערבחה דיתב בתקוף ימא ותרג לש חלת ולש ילרת לויול מרעשה ואענית ולח רבת שלמי
פפקית בתולן כלומר קלויי של קיה לכל זה הכבוד ש מה צשל אחר שסופ לקחת חרנה : באשר כחש
ישמעו מצרים חרבן צר יחלו ויפחדו בצבור עצמים כמון שחלו יושב צר בשישמעו ש נטכככר
להלח ש קודם קחרי נטכככר צר ואחר כן מנרים כמון שמכר בספר יחוקאל עברו תשישה : חמר כנגד קסוחרי
אשר בצר עברו לכה תשישה ש צר תחרותישיש גם כן על קים וקיו סוחרי : באים חלה חכל לש כמון חל צר
ואין לכה עתה עוד מסחר ג צר ועפרו לכה תשישה : קיללו יושב אי יושב אי קים קיללו ש חרנה שר סחורתגש
ולדת וזנקי חומר כנגד חשי קעור שתרג עברו גלו למדינת ימא : הזאת לכה חמר כנגד חשי קעור קוזית חשנתם
שתהיה לכה צר שקיתה עלוה מרוב כבודה והיתה מע קדם ועתה קזלעה רגלה לגד למרחוק כלומר לגלות
מחרנה ולגור בארץ שקיח מרחוק וחמר רגלה כלומר על כחקה ילטה רגלה לכה בגלות זו קיח על הדרך שאמר
רגלה דבר חיש חיון ערבן בה בחתי דמתעשה קמן מושלן יתה : וקדמותה שס כמון שקדמות שלף יש וקח
לנקה ושיח במפיק כלומר קדמות קעור קיח מע קדם וית מוזמי קדם מלך קדמן קו מייק לקודצן מחר ע
רזיקח כה לש תתנח הח גליה : מי יעין ימיי עץ זאת מי קיה יועץ להחריב צר שתקום עגת לול שקחל יתנך יעץ
ועדת תקום ש צר שקיתה שר גדולה ומעטירה כלומר סקנת עטרה למלכה ולעמק מרוב עשרה וכבוד
ואמי קיה עלה בלב להחריבה ש סוחריה נחשטם כמון שרים וכנעפה כמון ככדי ארץ והעטן כפול במלות שוקת :

ישעיהו

הן ארץ כשדים קנה צל ופוק וכל שאר הארץ שהיא ארץ כשדים קוים זה העם לא היה שם מקדש פ' אשור
יסדה צ'ים כמון שאומער בערה מן הארץ קהיא יב' אשור ויב' את נבוק ואת רחובות שער ואת

בלם וכשדים קוים כשד ב' נחור וכשדו הארץ קהיא וקהיא נקראת קוים ארץ כשדים ואשור יסדה מקדש ועל כן
נקראת הארץ קהיא בכלל אשור והמולתם עלה נקראים מלכ' אשור אבל קהיא קוים לכשדים פ' קס כצאוק וקס

הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור
יסדה לצ'ים חק'ימו בחינו עוררו א
ארמנותיה שמה למפלה : הייללו
אננות תרשיש כי שרד מעזבן :

הקיימו בחוט ש'קס קיו ועוררו ארמנותיה
שהיו זה מתחלה ושמוק למפל' ובאמרו
שמה ל'ון יחד קו'א אומער על מלכ' או ב
בבל על קני ופ' לצ'ים כמון לפשו ידעו
צ'ים לפ'ם לצ'ים וקס קשוכ'ם במדבר
בארץ צ'ה ואמר פ' אשור יסדו הארץ
שהיו שוכ'ם זה אותם שקס יוש'ם אקל'ם
קודם זה צ'ה ואמר ע'ן קפסוק קזה על
צ' כלומר א יקיה קד' קזה סל' בעש'ם
אם תחר'צ' פ' קנה אלו קכשדים שנ'ים ל
ל'חר'נה אר'ם וס כן קיתה ל'חר מתחלה
ואחר כן לקחוק קס מהראש'ם וכן עוד
יקחוק ח'ים מה'ם פ' כן מנה' קעל'ם זה
יורד ח'ק ע'א'ק להודיע פ' קאל קו'א א'ון כל
הארץ ופ' בחוט מגדל' כמון ע'פל ובר'ן
ופ' עוררו שברו כמון ערער וס מפרשים
קן ארץ כשדים על צ' כלומר זאת קש'ר

פ פ

והיה ביום ההוא ונשברות צור
שבעים שנה כימי מלך ארד מקין
שבעים שנה יהיה לצ'ר כשירת ה
הזונה : קהי כנור ספי עיר
זונה נשכחה המיבינין הרבי שיר

מ' ארץ כשדים קהיא פ' זה העם לא צ'ה אותה א' אשור יסדה לפ'מות' צ'ים ספ'מות כמון וצ'י ארד וקס ע'י אשור קקיימו
מעל' ועיתה כ'או כשדים ע'ם כ'צ'כ'צ' ועוררו ארמנותיה ושמה למפל' וימ' קן ארץ כשד' ג'ול'ם מ'מך וקס'ר'א ע'פל
ל'חר'נה על יד פ'ר'ם ומ'ד' וקו'א ע'פל ל'חר'נה ול'שומ'ה מפל'ה ע'ד ש'ח'מ'רו ר'ח'יה זה העם לא קיה וכן אשור יחר'ב
קאל אר'צ' ותק'יה מ'יוס'דת ל'חות לצ'ים וקס קקיימו מ'ג'ל'ש וקו'א שמה למפל' וית' ק'א אר'ע כשד'י ד'ן ע'מ'א קו'א כ'ל'ם
קוה א'ת'ר'ה ש'ל'לה לפ'ע'ן א'קיימו וז'יתה'א פ'צ'ו ב'ר'ע'יתה'א ש'ויה ל'י מ'ח'מ'ר'א וצ'חוטו כ'תי ג'י'וד וק'ר'י ב'ו' בחוט וק'כ'ת'ב
מ'מ'ש'ק'ל א'ב'ר כ'ב'ר וק'ק'ר'י מ'מ'ש'ק'ל ח'ון ור'ח'וס : הייללו : שקיי'ת'ם ב'א'ים ב'ס'פ'מות ל'ס'ח'ורה לצ'י א'ו ל'ב'ד'ון ועיתה
ק'יל'יו פ' ש'וד'ד מ'ע'ח'כ'ם שקיי' צ' פ' ר'וב ק'ח'ש'ת ק'ס צ'ת'ש'ים וק'ס'ח'ר'ים קוים ש'ם ב'א'ים ל'כ'ת ל'צ'י א'ש'ד'ון וצ'ון
ש'ח'ר'ט ק'ל'ט פ' א'ב'ר ש'כ'ר'ס פ' צ'י קיה מ'ע'ש'ו ל'כ'ס שקיי'ת'ם ב'א'ים ש'ם ע'ם ק'ס'ח'ר'ים : והיה ב'יום ה'הוא : צ'וס
ש'ח'ר'צ'י יק'יה כ'ג'ור ע'לה ש'ת'ק'יה כ'ש'כ'ח'ת צ'י ש'ב'ש'ם ש'נה ש'ל' ת'ב'ג'ה : ש'מ'י מ'ל'ך א'חד
פ'ר'ש'ו ק'מ'פ'ר'ש'ים ש'מ'י מ'ל'ך ד'וד ול' פ'ר'ש'ו ל'מ'ה כ'ת'ן ק'ס'י'מ'ן קוה וק'ע'ר'א'ה ב'ש'ט' פ' א'מ'ר מ'ל'ך א'חד ל'פ'י ש'ימ'י ק'
ק'ח'ר'ס ק'ס ש'ב'ש'ם ש'נה ב'ר'וב כ'מון ש'א'מ'ר ימ' ש'כ'ו'ת'מ'ן ב'ק'ס ש'ב'ש'ם ו'א'מ'ר פ' וימ'ן זה ק'ש'ב'ת צ'י מ'ק'מ'ל'וכ'ה ול'פ'י ש'ק'יתה
ל'ה מ'ל'וכ'ה ג'דול'ה וכ'ב'וד ג'דול' כלומר כ'מון ש'ז'כ'ל ל'ש'ות מ'ל'כ'ה כ'ך ת'ק'יה מ'א'זן מ'ל'וכ'ה :

ולבני המפרשים שפרשו בני מלך דוד נראה לי קטע לפי שמלך דוד היה לו ברית עם חירם מלך צד ואחרי מות דוד ושלמה לא שמרו קם הברית והכירו לשאר אל אמר ע הזמן הזה תשבת מלכותם כדי שזכרו ברית דוד היתה לו עם מלכס וקם לא שמרו הברית וידעו שזאת עון בזה להם הגזירה הזאת : מקץ שבשים שנה יקיה לצי כשירת הוונה לפי שהיתה צד רבת סחורה ומכל קנים והממלכות היו באים לה בסחורה דמה אותם לזונה שבאים אליה רבים בע אדם ופעמים השכח ואל יבא אליה

למען תזכר יזיה מקץ שבשים שנה
יפקד יחזה את צר וישובה לארצנה
ונתה את כל ממלכות הארץ על פי
האדמה ויהיה סחרה ואתנה קדיש
ליהוה לא יאצר ולא יחסן כ לישבים
לפני יחזה יהיה סחרה לאכל לשבעה
ולמבסה עתק :

אחד בן תהיה צד שהשכח מן הוונס אחריה
וקם הסוחרים ובסוף שבשים שנה יקיה לה
פקידה כיו שירת הוונה פ קדיש יחזה
שתהיה נשכחת זמן רב ורואה קוונס עברי
ול יפנו חלה היא מרימה קולה בצי כדי
סיפנו חלה בן צד לסוף שבשים שנה תענה
ויאנו הסוחרים חלה כאלו היא מרימה
קולה בצי כדי סיפנו חלה ויבנו לה
קחי בגור אמר לה דרך משל שתעשה
כיו שעשה הוונה הנשכחה
שתקח הכבוד צדק ותסוב קשר אחר
שנגנה בבתה וראתה שאין פונה חלה ת
תקח הכבוד ותסוב קשר אולי יראי א
וישמע אותה אדם שיכעב לו קולה ויבא
חלה לשכך אמר סב עשר וונה שכחה
ועמר : ויהיה במקץ יפקוד י קונה

הנה יחזה בוקק הארץ ובולקה
ועזרה פנה ויהפין ייבירה :

החרינה והוא יפקדנה למטן תיע ע מיני היתה לה פ הנבא נבא עלה נאס י כרס שתחרב נבא על חורבנה ועל
פקדונה : וזאתה תסחר כמו שפרשנו וכן תרע ונתק ונתקו מספקא סחורה לכל מלכות עממיא דעל אפי ארעא
ואנה מלכע לתננה קהא רפה : והיה סחרה זק הפסוק הוא נבא ח י תדק שימות המשיח או אולי היתה צבת
שע אך הקרובת היא עתידה וכן
מן את כל חסן קשר חסן וקח יקחו כמו אורי : ולמכסה עתק לכחות יקר ונכד ולמכסה עתק ייקר המקרה
ממלש על כל גזותי וכן תרע ונתקו ולכסו יקר : הגה בוקק המפרשים פירשו עתק על גלות עשרת
השנים : וכן נראה מדברי רבותינו זל : וכן
וכן מעבאר בסוף הפרשה : בוקק מריק כלומר איש משיח אותה שתהיה ריקה מלישיה אבל גפן בוקק הוא פועל
עומד וזה יוצא : ואלקה עיר אותה מן הישוב : וכן ומעסקה ומעולקה : וזה קעטן צדדי רבותינו זל ל קילק
ידענא ול בלק ידענא פרוש שמעלק הטבעות וטרדת : וארז אי זל פרוש עטן פתיחה מן הערבי בלקת
אלבאב רוצה לומר פתיחת השער : ופרוש ובלקה פותח אותה שיצאו אנשיה ממנה ולזה נטה המתרעם שתרעם
ובלקה ומסר יתה לסנאה : וענה פעה על דרך משל ישוע פה הארץ של ימצא בה כל חי : וונקו תרעם
ויתחפן בהתא איש רב בזה על דעברו על אוריתא : וכל אלו המלות אשר זכ בזה הפסוק קם כפל עטן בהשחית
הארץ : וכפל קעטן במלות שוכות כמו שמוא דרך המקרא וזה לחזק קעטן :

ישעיהו

ויהי בעם ככהן אלף הם כפי הדמיון וכל אחד כושא ונשוא לשכר תכל קכף עם שמש רל זה כזה חזק כזה וכן
בין כיון הם כפרעה ובאמרו כעם ככהן כעש כזושו וקולם רל פ בהשחתת הארץ לם יתרו זה המשיח
הכבד ול ישאו כגדול אלף כלם יהיו שוים בגזירה ויקיה הגדול כקטון והקטון כגדול וכל אלף שוכר קס למעלה זה
מזה פ ככהן ארון לעם כמו יתרו כהן מרדך והקונה למעלה מן המוכר פ המוכר נאלת מפעטט מוכר והקונה

עשיר והעשיר כדון לעט וכן אמר הכתוב
עשיר עשירי ימאול וכן קמלק כדון לזה
וכן אמר וענר לזה לים מלק ומק
שחמם שחמם כוסקם אחר שאמר
כילק ללפ שקחחד משאת כסף וק
וקחזר משאת חל ופי כוסק קוז קלק
ומשקם קוז קמלק וקשר קבית מפריד
בעקס: הבוק פ יי עבדות דבר ופון
שקוז דבר על אדם יוכל לגזור על
פ באמת יקיה שתק הארץ ותטוי קטק
קטק בטן כפעל: אכלה עטק שחתה
וקי אכל תרוש נבל כמו כפלה וכן
כנטול עלה מנסן וכפל קעטן לוק: מרוס
עם הארץ גדול עם ועם יסופ: והארץ
חנפה כאלו קרחתה רשעה שקיתה
שממק ולם נקנה פרוותיה ולמה קיה לה זה
בעטן יושב חקו פי תחת בעש כמו תחת
אשר לם עבדות: פ עבדו תרות אס על
קשבים כמו שפרשו המפרשים קוז כפ

ויהי כעם ככהן בעבד פארצו כשפחה
בגברתה כקונה כמזכר כמלוה כלוה
כנשה כאשר נשה בו: הבוק תבוק ה
הארץ והבון תבון כיהוה דבר את
הדבר הזה: אכלה נבלה הארץ אמלה
נבלה תכל אמללו מרוס עם הארץ:
והארץ חנפה תחת ישביה כי עברו
תורת חלפון חק הפרו ברית עולם: על
כן אלה אכלה ארץ ואשמו ישבי בה
על כן חרו ישבי ארץ ומ
ונשאר אנש מזער: א

כפשוטו פ לכוברשעם גלו ולפארוסן שהיא עתדק על אומות העולם יקיה פי פ עבדו תרות על קשטור ששפטו
בשראל ויהי מרדכי כמו שאמר הכתוב חט קככתי מיטב וקמק ערו ל לרעה קנה פ עבדו תרות וחלפ חק
בשעבוד ישראל קשטור כעם כמו שאמר באדוס ולם זכרו ברית אחים וכן עמון ומואב וישמעאל אחים קוז לשראל
וכלם קרעו להם והרעו להם לאומות העולם בעש ישראל כזו להם וכן לעתיד לגוג ומגוג ולשאר האומות בעש
ישראל יכל להם מה שיכל מן הרעה: על כן אעפ שיש שאר עבדות שבעצורם נעשו ישראל ושאר האומות
האלה היא על כל ששבעין באס האל לשקר ועלם היא חרבן הארץ ברוב וכן אמרו רז"ל כל עבדות שבתורה
נפרשן ממנו וכאן נפרשן ממנו ומל העולם כלו שנאמר אלף וכזה וגו' ונאמר על כן אלף חבלה ארץ חבלה ככף
ויאשמו בשבא האלף והשין והוא לשון שממה: חרו עטן יונב ושרפה רל עטן טיון: אבל חרבן הארץ היא בטלות
פרותיה של תחת הדגן הדורש וקיעהר ואס אין עבדי אדמה אין פרות: חבל עטן שממה וכן על כן
החבל הארץ נארו כל שממי לב פ עם הדגן והתרוש וקיעהר ישמח האדם ונבלתם נארו

ישעיהו

שבת משיש תפסי ונפחות סמיחם צבת קמשתה וקס עשסי סאון וקמון צבת קמכתה סקון
עלשסי וסמיחסי ועתה סנת וחדל: בשיר צסיר: כמו סקוא דרך קסמיחסי קשותס על קסיר
וקמירות וקס יקיו נפחסי ואין צפיקס סיר וגם אות מעט קסכר סישת ימר לבס יקיה כמו מר צפיקס
מרוכקרות: נשברה קרית תקו' אחר סנסצרה קיא קרית תקו וק אפית על נחלו לס וקדמיס לבס: סג

כל צת מעטא ופאומרו כל רל חוב כמו
וכל קארץ בלו מצרימה פ חרצס יקו: רוב
קצתס ואין בהס עטן לכנס צקס: צורה
על קיין צחות: צוקיס צעקס
על קיין מי סיס על יין למטר ולא ימצאו
וקצעקס קס עברי דרך או קמעט
סיסארו בער או פרוסו עחה וילק תדיק
על קיין צחות פ חסר מקס: ערנה כל
סמחה חסכה כל קסמחה פ קסמחה
בין כיו סאמר וין יסמח לבב אכוס ערנה
מן ערב סקוא חסך והסמחה אורק והככה
חסך: גלה מסוס קארץ גל וקלך קמסוס
מארצס: נשאר בער: קמסוס גלה
מן קער ולא נשאר נה חלג
סמח וסאיה ופרוס בער בכל ער ועור
מערי קאומות ופרו וסאיה וצסאיה: ית
סער: קער פ אין יצא ואין בא וסאיה אחוק
סמח בינו אס סאו עריס מלחן יסב וכ
קערעבות קנדול קזה סוכ יקיה צמות

אבל תירוש אמללה נפן נאגרו כל
שמחי לב: שבת משיש תפסי חדל
שאון עליזים שבת משיש כגור: בשיר
לא ישתו יין ימר שכר לשתו: נשברה
קרית תקו סגר כל בית מבוא: צוחה
על היין בחוצות ערבה כל שמחה
גלה משיש הארץ: נשאר בער שמה
ושאיה יבת שער: כיבה יהיה בקרב
הארץ בתוך העמים כנקה זרת
בעללות אם בלה בצר: המה ישאו
קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים:

קמסי צג: ומע: וצסאר קאומות וסק קסלס קפסוקיס אשר צסוק קפרסח וו מערס על פרוסו פ עסדק וזת
קנצוק צמי צג: ומע: סיסופ רוב קעמיס וסאר קמעט כמו סאמר ונשאר אכוס מוער ובסוק קבא חרצו גס כן
אמר כוקף זית: כי כה יהיה: כל קסוכר יקיה בקרב קארץ צתך קעמיס ער סיקיו קנשארס כיוקף זית או
כעללות אס כל קציר ופ כוקף זית כצכות עץ קזת כסאנס חובט וכוקף אות יסאר
מעט זתס סל יפל כצכות אחר קנה וזת קנה וכן אחר סיצב ארס צמינו יסאר ב עללות מעט כן יקיו קעמיס פ
רובס יסופ וקמעט יסארו וקסארס יורו לסל וצבלת ופ קוא אדון וצנו קכל כסיראו מפלת צג ומגוב ועלס נאמר
לקרוי כלס צס י' ונצנו סכס אחר וכן קנשארס ממחנה אסור כסיראו מפלת סט למטר אית י' כמו סכתי וכמו ספ
למעלה כצכות מעריס אס כל כסר כל וכו' אס יקיה קיובל כסר יקיה קיובל לבצ יסראל ואס מוצח אצס
תעס ל וקדמיס לס: המה ישאו יסאו קולס כסכ קאל ורסו בצאון י' סרלו סנח על כל קעמיס כהשל חותס
צס על ירוסלס: צלו מים כמו יכיל עבר צמקס עתד וכמו רכס וככחות כרוב: ופרוס מים
ינמעט כלומ' אותס סקיו רחוקס מירוסלס כארץ קמעט ירמו וצלו בצאון י' וונקו סקסן קפרסח על יסראל
תרגס מים כיוס מעט יעטן כמו דבע על גבוק דיקענדל לקו על ימא:

ישעיהו

על כן באורים. בעמקים כמו מילוד באדים ומק שאמר באורים כ רוב קערים קס בעמקים ולם באדים ואמר על
כן לא כשתראו ותשמעו גזולת האל וגאופן על קעמים כדוקו צברי שבו וכן באי קיס קרזוקים יכעזו שס
אלהי ישראל כ בעצורם עשה מה ששעה וית על כן צמית נכוריא לצידיקיא יקרון קנס— יי בעסי ימלא יקון מודן
ומעברטן אמר דלי אלפי ד ישראל: מכנה הארץ: גם זו קפשהק עתידה כמו אשר לפנה אמר הנביא מכנה

הארץ ומדות שמעשו צדיק: ככף
הארץ שרושו קנה הארץ וכן לשחזו בע
בעשות הארץ כקשת הארץ כלול מרזוק
בזה לפי כשורה ואילן שמעשו כ וסקנביאי
סחיו צמיו נכחו על עתידה זו כמו שכח
כבואתם צדיק צדיק פו צדיק חפץ ופאר וכן
צדיק לבל הארעות והזומים לפס טומר
אלה הזמירות ששמעו למי קס לציק כ
ראוי לשמוח בהם וקס לו לזמירות כמו שאמר
קוץ בתולת הספר שס קוץ יקיה צמתי
לבו ולב בד ונלמי יקיה לפשת ישראל וקס
קצמיקס כמו שאמר הנה לציק ואילן קנשאר
בצן וקמות כדושלס וגמל ואילן רזי לרזי ל
כחו קנצז אמר כשריית זה קשרעמות
קעתיקה לבא לערש שמי קנאלה שיער
ולם ישרו אל קצמיקס אמרת רזי לרזי ל
טלמ רזון ל כחו אילן משמן כשרי ירזק על
זה ואילן על זה כ כיה טגיס בהם וטלס
יכלו או שרושו כמה טגיס יעצו בהם או

על כן בארים ככדו יחודה באי הים
שם יחודה אלהי ישראל:

מכנה הארץ זמרת שמענו צדיק לצדיק
ואמר רזי לרזי לרזי לרזי לרזי לרזי
וכנה בנדים בנדי: פחד ופדות ופדות
על דיושב הארץ: והיה הגם מקול ה
הפחד יפלא הפחת והעולה מתוך
הפחת ילכד בפח כי ארבות מפרוס
נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: רעה
התרעה הארץ פור והתפוררה

פרושו שקוץ רמו על ארבע מלכות בכל טגיס ומתי ופרס צנו בהם ובע טגיס על מתי ופרס יעגזו טון ועל
יון רומי וכו' כשתעבדו בשארל ובעו בהם בגלותם כעמס: ורבותי אל דרשו עתה בת קול ואמרה רזי לרזי לרזי לרזי לרזי לרזי
כביא ער מתי יתה בת קול ואמרה טגיס בגדו ובעמר ער דחתן בוזי ובוזי דבוזי וזו רזי למד קפעל שוד נקי ורזי
מלמשל מפת מלת ל שבעה שקוץ מלה ושאר: וזנתן תרגם רזי עטן סוד כמו וכל רז ל אטס לך וכן תרגם הפסוק
מבית מקדשא דמתמן עתיד למיפק חדוץ לכל יתב ארעא תשכחן שמענא לצידיקיא אמר ישעה כביא רזי אגאר
לכדיקיא ארתזי לכה רזי לרשישא פורענותא אקנל לרזי לרשישא דמתאנסין ולבוזו בוזין דקא מתבזו:
פחד ופחת אמר זה שמטאל חולתם שקס יושב הארץ ואדונס עליה וישראל בגלות כמק
אמר אל תחשבו כ ישראל לבי תהיק קציה טגס לכלכס שתחשטו שתקו ארעס וישב הארץ
תפוש מתוכה וכל אומה ואומה תפוש ממקומה וישראל ינצלו מהקצרה והקצמיקס שבהם יכתם לחיים אבל אתם
לא תמלטו: והיה הגם מקול הפחד זה הפסוק פרש לשאר לפטו והפחת היא קחשרה קנחלה

ע ארצות ממזרח נפתחו . לפי שהגזרות יורדות מן השמים אמר כאלו הוא מטר גבר כיון שאמר בענין ארצות
השמים נפתחו כן תהייה הגזרות יורדות מן השמים לרוב מליך כמי המעט ומכאן זה וירעשו מוסרי ארץ של תהיה
עמידה לשעבר : רועה עמין שר וכן פירש הפירוש כיון אתה פורחת בעשרים . וכל הבפל לזקן הצר הגדול
שהייתה נטת קהילת כל הארץ : גוע : בעלונה . סוכת אומר הכימים שפועה כוכבת נהר ושומר

מגם כל הכימים ואינה הסוכה קדו
עשויה מעצם קלס ב אין לה קצב ב אין
יושבנה השומר אל כל זמן שהעצב
בכמים ואותה הסוכה נקראת מלונה לפי
שם בליה לן שם השומר וכשהרח מכה
באותה מלונה היא מתפוצצת אילך ואילך
ומכאן קלתה היא עומדת בהתפוצצתה של
הפול לרץ ואם יש בראש דבר שיכני
עליה הפול . כן תהיה הארץ יסודו יצאה
אילך ואילך ולא תהיה אקס עמידה ב
פשעה יבנו עליהם ויפלו לרץ ולא יוסיפו
לקום עוד : והיה כיס הקורא ונן יש מפר
זה על קדוה המאורות ב הוא סימניויות
לעת האומות לשכך אמר ועל מלכ
האומה : והחכם ר' אברהם עז אל פירש ב
בא המזרח הם המלכסס שהם עומדים
לשור לני אחד ולפסוק לני אחד כאשר
הוא מנחם בספר דניאל . ועל כן אמר
מלכ האומה ב מלכות המלכס דבק עם

ארץ מוטה תמוט ארץ : גוע הנוע
ארץ בשכור והתנודדה במלונה
וכבר עליה פשעה ונפלה ולא תוסף
קום : והיה ביום ההוא
יפקד יחידה על צבא המרום במרום
ועל מלכ האדמה על האדמה : ו
ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על
מסגרו ומרוב ימים יפקדו : והפרה
הלבנה ובשה החמה כי מלך ירוח
צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד
זקנו בכבוד :

מלכות המלכס ויהי יסודו על חלונות הקפוח ויתכן שתקפא ועל מלכ בתי אינש דדירין על ארעא
ואספו אסיפה אכיר יחד כף הדמיון ופרשו כלסר כיון שמהספן האסירים בליה א הבור וסוגרים אותם במכנר
עב הקר שורחוס לעצמות כן יאספו האומות ר' אהיו כאסירים לפי שרא של יתיה לפס רשות להר
ירוגל עב שישפלו לפטקס ר' למים רבס יפקחו ויקיה כל עי וגו עממלכת ב אחר שהורגו ימים רבס נשפלות
ל ירעו עוד ויסוגו ויני לממלכת . ואזע אב זל פירש זה הפסוק על ישראל שיהיו בגלות ימים רבס וגו על
מסגרבין אדום ובין ישמעאל ומרוב ימים יפקחו ואחר שיהיו ימים רבס בגלות ירחם הקורא עליהם ויפקדו והפרה
הלבנה פירוש אפריה לפס לאומות העולם הלבנה וסשה לפס האומה כלומי יאשר העולם עליהם מרוב
הצרות וזה יתיה בעלמנות ע : ומגוג ואו תראה מלכות יי בהר צון ובירושלם ב שם יאמר על ירושלם גם יבשו חב
הער ויבא יי ונראס בגוים הקס ואז יערו כל הנשארס מן הגוים ב לי אהמלכ ויקיה כגד זקט עמו לכבוד
ולתפארת כיון שאמר בראש הספר יתיה צמח יי לטב ולכבוד וגאמר . ואמר ויקיה הנשאר בצון והמתי
בירושלם קדוש יאמר לו וקס זקטו הנזכרים קוש . וזנתק תרעס ויעהותן דפליחן לסיקורא ויתכנסון דסגדין
לשמעא ארי ית : ל גבורתו דיי בצאות בנורא דבון וכדושלם וקדס סבי עמיה ביקר : כה

ישעיהו

אלהי ואלו בנימין קהם יאמר כל אחד מהקטטט שוב וכנזקטו כבוד יאמר יי אלהי אתה כלום אתה שופטי ש
לקחת מעשפי מלומות העולם עתה חב מוכר שאתה אלהי באמת על כן ארומיך אודה שמך כלומר
אתו לך עתה לה הרוממות שהרוממות ושיאת על כל גוי ויאמר ארומיך ויאמר שמך ש קואו וסמו קואו
ש עשית פלאי ש עשית עמו פלאי דבר נפלא ביעצת לקחתו מעין ק ויס שקייבן מפניו יס עתה וטעמים לקס

ועבדארי קטן גלות שיתקבט עליו וג
ומעב וטמים רבים אשר אתו יפלא על מרי
ישראל כלם כמו שכתב גננות יחזקאל
וכי באת זכיה פלאי גזול יקיה זק עצת
מרחוק אמונה אומן קעצת שאמרת
מזמן רחוק על ידי נביאך נתקיימו קיום
חוק וכו אמונה אומן כמו רשע ונאמנט
שפרשו חוקים וקיימים וק במקום נאמן
חוק וקיים כי שמת מעשר מלכות
מקום שהיה שער עשית גל כלומר שמתגל
אצטט ש רבים מערי הגוים יקרוו בלוק
הימים וכפל הדבר בעלות שוקות לחוק
העטן ויאמר קריה בערה למפלה בני
הפא ארמון זרים מעשר יקיה נשבת מעשר
ש לעולם לא יבנה וארמון זרים אומר על
שקיה כמו ארמון לכל ערי הגוים והגוים
יקראו זרים וגוים וזכתי תבש בית חלק
עמימיא בקרתא דירושלם לעלם לא יתבט
על כן אפי קעמיס והעריצים שבאומות

יחזה אלהי אתה ארומיך אודה שמך
כי עשית פלאי עצות מרחק ומונה
אמן כי שמת מעיר לגל קריה בצורה
למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא
יבנה על כן יכבדוך עם עוקריה עוים
עריצים יראוך כי היית מעוז לדל ו
מעוז לאביון בצר לומחסה מזרם
צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר
בחרב בציון שאון זרים תכניע חרב
ביצל עב זמיר עריצים יענה
ועשה יחזה יצבאורת לכל העמים

העולם יראוך וכבודך כשיראו מה שפשת בעג ומעב ומיחנהו כי היית ולאשון קס ישראל וזמנה
צית הגלות לזרם מים ולחורב השמש והאל היה מחסה וכל לקס של כלו בעלות ופירש המשל ואמן
ש רוח עריצים כזרם קריה רוצה לזמ כעם ערעי הגוים על ישראל קיה לקס כזרם מים המפיל הקיר ולע רחמי האל
לא קיתה לקס תקומה ורוח כעם כמו אל תנהל ברוחך לכעס כל רוחו וציא כסיל קטחו את רוחי בחרוב
בצון ש חורב וקשרב במקום ציה אין לזס בעצרו מחסה ומפלט כן קכנעת אתה שאון זרים והמונס
של יקיה לקס מפלט ומקלט חורב בצל עב ואות חורב יקיה לגוים כחורב בצון ויקיה לשראל כחורב בצל
עב כלומר ש צרות גדולות יקיו צמים האלה לאומות העולם ולשראל כמו שכתבנו למעלה בפסוק ויפרק הלבנה
וישראל ימלטו מאותה הצרה כמו שכתב כל הנמצא כתב בספר ויקיה לקס אות חורב כמו חורב שיפא עליו כל
עב ויקרר אות אכל לגוים יקיה כריתה שיכטב אותם ומיר עטן כריתה כמו וכימך לא תמור ענה
עטן כטעה כמו לעבות מפת וקעריצים קס הגוים

ועשה לי צדק קודם בחר צדק שם יקו נקבאים כל הנביאים על ירוסלם : מנשתה שמעתי מעטני שומן וקוץ ארץ
מנשל על הטם שיסתם כמון שאמר כי כאשר שתתם על הר קדשי וצמני וכל זה דרך מנשל
שאמנם כן קנה אדם שם את ירוסלם סף רעל לכל העמים ואמנ כי המשתה קהוץ שיטשק יהיה מנשתה שמעתי
ממנוחיס כלום שמעתי קרנה מעטני מוח ואם אינו מנשראו והמשתה קשמן צייר כשישתה אדם ממנו קרנה מוכ

קל בוטורדו: וכל שכן מנשתה שמרס שי
מזוקק שמן קיין וכל זה קוץ מנשל למנוחיס
י"א שתהיה נקם והם עצמם יקרנו אחר הר
חצרו כמון שאמר ועלתה יז על יד רע
ודגם יונקו זה הפסוק כן צורח קדון ש
ומנן מדמנן לקיח לבון יקר ותהא לבון יקר
ותהא לבון לקלן ממנן די לא ישתטן ממנן
מנן די יסופן נהון ופרוש שירו סעודה
ופרוש ומן שימנע לבא לסעודה זאת
וזה קוץ עטן שאמר והעל יתקמר רבתי נפ
ובהאזותך על קרי ישראל: ובלע עט
השמה כמון כבל ערשע צייר
ממנן והקומים לקם: קלט קלט קרשון
שם והשע פעול כמון והמסכה הנסוכה
ואתם שקוץ בחולם: אז קוץ תאר: והפסוק
כעט בעטן במלת שומת כי עטן קלט
קלט בעטן קמסכה הנסוכה ופי הפסוק
קסתר והכפוי שנסתרו כי קנים עב קיום
קהוץ שיקו בשלום ובצדקה יסחית קל אות

הכפוי ויקו מנעלם ומנומם לרעה קנא עליהם ולא יהיה להם מנכה ומחסה ממנה ופרוש כעט כי עב קיים קיין
מנומם כאלו לא קיו פתקם נראים כעטן שבת בענין אשר דרס נסתרה ואדוץ אב זל פרוש כעט קלט קלט
רמון לאומה שמכמים את פתקם ויזנקו תתם וקטלמון צורח קדין אש רב דרב על כל עממיא ואש מלכא
דשליט על כל מלכותא: בלע המות יסחית ועטל המות רובה למר מיתה מקרית לא מיתה טבעת רובה למר
קהרונה שקו קורגס
רובה למר על כל פתקם ישראל שקו עטם בגלות תמיר מהרעות שקו עטשים להם קנים אז ימחה קאל אותה
דמעה מנעל פתקם כי לא תהיה לקם צדקה עור: וחרפת עמון יסיר מעל כל הארץ שקו מפורס בכל הארץ
וקיה לקם חרפה בכל מקום קאל יסיר אותה חרפה כי י"א דבר ימחה יהיה זה כי י"א דבר ומנה שקו מרבי קיים על
כל פתקם ואמר ביום ההוא עמון שוכר יאמנ שם קהוץ כשיראו קהשעפה קגולף קנה אלהיו זה שקמו על בלית
קנה קוץ שקושיעו וכפל קטמן ואמנ זה י"א קיימן על עתה שקושיעו בגולה ושמהה כי שופתי:
שוישעו

בחר הזה משה שמעם משתה
שמרים שמעם ממהים שמרים מ
מזקקים: ובלע בחר הזה פני הלוט
הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה
על כל הנגים: בלע המות נצרה ו
ומחה ארע יהודה מעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי
יחזה הבר :

ואמר בזום יהוה אלהינו זה קוינו
לו וישיענו זה ירודה קוינו לו נ
נעלה ונשמרה בישועתו :

כי תנוח יד יי אלהיך בעממי ונחש מואב ארץ שהאומות נקבלו ואל נחש קיום אי זק מואב ואי זק אדם
וכן שאר האומות וכן באתם קימים גם כן ל יקיו נחש קימים וכן כתב נבואת דניאל ואלה
ימלטו מידו אדם ומואב וראשית בני עמון שרוש מיד מלך קצטן אבל אם ימלטו מיד מלך קצטן ל ימלטו מיד האל
במלכות עב ומעב וקצטן פ ארץ שאינם נחש וקם מעשרים זה זק איפאר שיקו נחש מנפחות ידועות

כי תנוח יד יחודה בחר הזה ונדרו שמואב
תחתיו בהרוש מתבן במי מדמנה :
ופרשי ידיו בקרבנו כאשר יפרש השחה
לשחות והשפיל גאותו עם ארבות
ידיו ומבצר משגב חמתך השדה ח
השפיל הגיע לארץ עד עפר :

ביום ההוא אישר השיר הזה
בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית
חמות וחל פתחו שערים ויבא גוי
צדיק שמר אמונים יצר סמוך תצר
שלום שלום כי כך באתה : במרחו
בירוח עדי עד כי ביה

במים יפרש ידיו בכל כחו וקשפול גאות מואב עם ארבות ידיו וקם ארבע קדים פ השחה ישפול כל נחש שזמנו
במים שחות תחת ארבעות ידיו בפסו אותם כן האל ישפול כל גאות מואב ובמקום אחר גם כן וזכר מואב בגאורת
כמו שאמר שמעון גאון מואב גיא מלא ועמל ותל ויפרוס מנת גבורתה בפקון כמה דמפרים שיטא למשט ומלאך
יקריה עם אשוחת דוקי ומב צר סמוך על סמוך וכן מספר מפקד הטם והדומים להם : עד עפר של תהיה
ל תקומה : ביום ההוא כל זה יקיה במי קשועה וקשיר שזכר קם אלה הפסוקים שאמר וקולך ואמר
בארץ יהודה פ שם תהיה קמלמנה וקשועה יאמרו על ידו שלם שקיא ער ען לפו והשית הקנה חומותיה
וזילק ישועה וכן אמר וקראת ישועה חומותך ואל קוף החומה הקטנה שלפני החומה הגולה ועדי רזל מתי
חיל חומה שורא ובר שורא או יקיה פרוש חיל החפרה אשר סביב החומה מתעבם גיא חילתה : פתחו דרך
משל שארץ ישראל תפתח להם שקיא קיום כאלו היא סערה בפקס : שומר אמונים ששמרו בגלות חמונות
הא אל ששמו כמון ששמו שם אלהים ונח יצר סמוך אומר כנגד הא קיצ שקוף סמוך וכשען הצר חות
פ כך ביום לש שמיח כך נצרת חותונת לו שלם והכפל לשוק השלם ובטוח שם תואר שקל פשו

או איפאר שקורא אדם האומה השוכנת
בארץ אדם וקורא מואב לשוכנת בארץ
מואב וכן לכלם וזכר קנה מואב פ
יקיה לער קנים קבאים מארץ צפון לרוש
עם עב מעב ולפי שמואב קם שכנס
לרץ ישראל וקרוצה להם יפכו להם לבאי
דרכם ויקיו עמקם לפי זכר מואב בפרט
ואמר שיקיה עוש מואב תישו ופרשו
במקומו וכן תרגם יונתן באתריקון ויקיה
עוש מואב כמו שקוף עוש קתבן באשפה :
מתקב כמו קבן ומדמנה קוף האשפה פ
קזבל שאשפה נקרא דומן כמו קיו דומן
לדמנה דומן על פה קשדה ואדוה אב
אל פרש מדמנה שם ער מערי מואב כמו
שכתב נבואת מואב גם מדמנה תימי ופי
קפסוק כן ופוש מואב במקומו שקוף
מדמנה כקדוש מתבן כמו שדשן קתבן
וזנתן תענה כמה דמתיש קנעל במעל
ופרש האל יפרש ידיו בקרב מואב כאשר
יפרש השחה לפחות פ האדם קשט

במים יפרש ידיו בכל כחו וקשפול גאות מואב עם ארבות ידיו וקם ארבע קדים פ השחה ישפול כל נחש שזמנו
במים שחות תחת ארבעות ידיו בפסו אותם כן האל ישפול כל גאות מואב ובמקום אחר גם כן וזכר מואב בגאורת
כמו שאמר שמעון גאון מואב גיא מלא ועמל ותל ויפרוס מנת גבורתה בפקון כמה דמפרים שיטא למשט ומלאך
יקריה עם אשוחת דוקי ומב צר סמוך על סמוך וכן מספר מפקד הטם והדומים להם : עד עפר של תהיה
ל תקומה : ביום ההוא כל זה יקיה במי קשועה וקשיר שזכר קם אלה הפסוקים שאמר וקולך ואמר
בארץ יהודה פ שם תהיה קמלמנה וקשועה יאמרו על ידו שלם שקיא ער ען לפו והשית הקנה חומותיה
וזילק ישועה וכן אמר וקראת ישועה חומותך ואל קוף החומה הקטנה שלפני החומה הגולה ועדי רזל מתי
חיל חומה שורא ובר שורא או יקיה פרוש חיל החפרה אשר סביב החומה מתעבם גיא חילתה : פתחו דרך
משל שארץ ישראל תפתח להם שקיא קיום כאלו היא סערה בפקס : שומר אמונים ששמרו בגלות חמונות
הא אל ששמו כמון ששמו שם אלהים ונח יצר סמוך אומר כנגד הא קיצ שקוף סמוך וכשען הצר חות
פ כך ביום לש שמיח כך נצרת חותונת לו שלם והכפל לשוק השלם ובטוח שם תואר שקל פשו

הרינו פרש אדום אדם וז' הוללת כאשר ילמך ידעה כי כד נמלטה ארץ עמם כיון קאסה אשר תקרע למה בלג
עתה ולש ילמך וקו' כיון רוח ואינה שמחה נהפסק החזלים כי ידעת כי בקרוב תעמות עוד במעשר צמס כן
קיימ אנהו בגלות כי בעת שקיימו נמלטים מתרה לם קיימו שמחים כי ידעו כי יחדת תטפה לבא אחריה כי בעת
זה קיימו בגל ימי קנאות כי דבר קישושות אשר קנאותו לם היה נעשה בדרך ובל יפלו וסב תבל לם קו' מופלים
ממלכות אומות העולם כי אותה כו' א

סימן לשועתו כי שפלו הם נקום אשמו
ונכל עת שקיימו פעלים מתרה לם קיימו
שמחים בגב כי ידעו קיימו כי לם קבע עת
קישועה ולם קיימו רחיס שקו' מופלים זמם
תבל נעשה נכפל עומד יחיו אומר אז
בעת קישועה יחיו מתוך כי עתה
קנה לפחות מותם בעת קישועה וכן יחיו
בבית דעת אורבים מעט אדמת עפר
קיים וכד כתבו בתולת פרשה זו שקיא
זום קהול ישר קשר קוק וקשר קוק
עטן הפרש הזאת עז זה הפסוק ואמר
הגבול אז יחיו מתוך וקרי' כנגד קאל רל
הצדיקים שקס לאל כי תחית המותם כיון
שאמרו הול לצדיקים ולא לשמש וכן נרא
מזה הפסוק שאמר מתוך וכן מגבול רעב
שאמר רבים ואמר נבלת יקומון וחסר

יחיה בצר פקדון צקון להש מוסרך
למו: כמו הורה תקריב ללדת תחיל
תזק כחבליה כן היינו מפגך יחיה:
הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות בל
נעשה ארץ ובל יפלו ישבית בל: יחיו
מתוך נבלת יקומון הקיצו ורננו שכנו
עפר כטל אורת טלך וארץ רפאים
תפילו
בא בחריך וסגר דלתך בערך חב
במעט רגע עד יעבור זעם:

עם או כף כנגלת או עם נבלת אומר כי באתקום נבלת מן העפר יקומון גם כן שאר הצדיקים וקול קיק בטיח
באמת שיקום שקיה יזעב בעצמו שקול צדיק: קקיע ורנסו ויאמרו אחר לפגרו קקיע ורנסו שוכר עפר: או יע
קול מן השמים ואמר להם זה כי טל אורות טלך יאורות ידקות כמו לקט אורות אמר על דרך משל על קראו
לדקות קול טלך כמו שקטל מנחה הדקות ומצמיחם כן טלך אומר כנגד קשם שיחיה המותם: וארץ רפאים
הפלו הארץ השליך המותם ממנה לשון פון קאסה המפלת: וארץ כמו וקארץ כעברה ממנו קא הידענה: או
יקיה תלו הפלו כנגד קאל אומר אהה תחיה מתוך אגל הרפאים והם מרשעים הפלו אותם לרץ עוד לא תחיה אהה
וזנתו תרגם אף אהה קול מנחי מתוך צדיק נבלתהון אהה מקיים יחיו וישנחון קדמך כל דהו רמץ בעפרא אהה טל
עור טלך לעני אוריתו ורשישיו דיקטתו לפון גברא ואיסון עבדו על ממנך לגהים המוסר: לך עמי: זה
אמר בעת מלחמת עב ומנוג שתהיה צרה לשראל מעט וכן ואמר דרך משל לך עמי כל בחריך וסגור
דלתך בערך: וזה דרך משל להסתר במעשים טובים ובתשובה שלמה כי כמעט רגע יהיה זה קומם ועסר וקטוב
ימלטו כמו שאמר כל הנמצא כשב נשפך: חם אמר לשון נקבת כנגד עמי שוכר כי עם ממצא בלשון נקבה כיון
מזוט שובגה קום קוק: וחטאת עמך: אגל בחב קול לשון זכר: ויש מפרשים אותה עם בפלס עם שם: דלתך
כתב בוד לשון רבים קרי דלתך לשון יחיד על דרך גלל ואינו ממשקל דלת בעלל כי קיה אומר דלתך כמו ויקר
חר בלית יעטר כתב בו וקרי יעטר בלאו וקמץ חסף מוסר ממקף:

ישעיהו

כי הגה יצא ממקומו על דרך משל כמו שאומרים וכו' וכל שנים שקדם עקד עליהם
בעת הקדושה וכל דם נקי ששפך ענין וכו' וכל שנים שקדם עקד עליהם
וכשעקם כאלו הוא מעלה זכרון אמר יצא דרך אל תבטי דמי לפיכך אמר וכל תבטי עוד על קדושה וכו' קדש ולא זכר
הזמנים האחרים שעשו כן קדש הוא הזמנים הגדול וכן אמר בביטול ואל ונקת דמים לא נקתי ביום קדושי

כי הגה יצא ממקומו לפקוד עון

ישב הארץ עליונותה הארץ ארת

במים ולא תבטי עוד על הרונגיה

ביום שהוא עקד יחודה

בחר בו הקשה והגדלה והחזקה על

ליתן נחש ברחו ועל ליתן נחש עקלתון

ודבר אתה תנין אשר בים

ביום שהוא כרס חמר ענולה

אני יהודה נצרה לרבעים אשקנרה פ

הקשה והגדולה והחזקה הכפל לשוק כדית
הזכר ביום שאל היתה כמורה וכל זה
עמלנות וגו' מעג כמו שפרשנו וליתן
שוכר הוא משל על מלכיהוה קדושה
וליתן הוא הדג קבול אשר בים ויקרא גם
כן השן פ כן כקו ויערף אלהים את התטע
קבולעם לשכך קמשיל קמלכס קבולעם
בליתן ותטן וקתטן הוא נחש ומה שאמר
ברוח ואמר עקלתון כאלו מעריו הם מן
הקצה אל הקצה מרוב גדלו ועמלנות
מפני עבדו מרוב ארטי לשכך נקרא
עקלתון ומה שאמר ליתן השן שלש רמון
למלכות אלה וישמעאל ומלכות הקודים
שלשי ויש מפרשים נחש בריחי קתלי שקוף
מעריו מן הקצה אל הקצה גם הוא עקלתון
ועליו שמי חוללה ליו נחש בריחי ולשרש

קדש גם כן הוא משל על מלכיהוה וכן הוא צדק ר' אלעזר קתלי מנסד המאורות ונסוי מקנה לקנה כסדים
נחש עקלתון ותי קפסוק כן בעד נחש קדושי יסעוד וכו' עזרטיה רבתי תקיפה וחסידותה על מלכא דאתרביב כפיעה
מלכא קדמיה ועל מלכא דאתרביב מלכא תפעל ויקטלית מלכא דתקף כתפעל צמיח ביום ההוא
כרס חמר ענולה פי לכנשת ישראל שירו לה וענולה כרס חמר כרס שעשה מן טוב ולש שקנרה עתולת
נבאת קרא לה כרס שעשה באושים ולש עגבים לפיכך אמר כי בעת קדושה הוא עקדו לה כרס חמר
שעשה ענולה טובים שיצא מהם מן טוב אדום כי חמר ענן אדמימות וכן אמר מן חמר כל שאדם קיים כי חשיבות
קיים אדמימות כמו שאמר אל תראו מן חמר וקדושה עקדו בערב חמר אגני נצרה קטר מן
שאלו קטר משוכות לרבעים אשקנרה קטר מן חמר ועל קטבים אעקו וכו' כן יפקוד עליה פי יא אל
עלנה מן עלנה וית אמר לבגשם אשקנרה כן יחקר אפי קעלם שלם כש קפרי או פירושו כן יפקוד האונב עליה עלה ווס
אזרנה ופי המשל אפי כוצרה שתהיה השנתה תמיד עליהם כמו שאמר ושמתי פה עליהם לשונה לבגשם אשקנרה
שאשבע עליהם רוח דעת ורוח נבואה כמים לבוב כמו שאומרים מלטה הארץ דעה את יונת ועליו אשפך את רוחי
על כל נצר ואיכו אומרים כל נצר אל על ישראל כמו שאמר חמר בו ומפרש ונבאו בטוב וכו' אצרה עקמץ חטף בני
במקנת קספרי חברה כי חנה ממדותיה אל ארך אפים ואעפ"י שכתב טוקס וכו' ועל חמה קרי פי חמריו טוקס הוא
לכריו וקס אומון קעולם להם הוא טוקס וכוטר לעת יצא חידם ואעפ"י שמאריך להם ומן רבעים זה להאבות
מכל כמו שאמר ומשאלם לשונותיו אל כש לראותו וכו' אמר לה שמעם עני עני אבל לראותו חזבו עשה כן לא כשיחזרו
מעט מעט הוא פוקד ענפים ואין שומר להם עד שיכל כמו שאמר רק אהבם דעתה מכל משפחות

האומה על כן אפקד עליה את כל מצותי ופי' אמר הנה אין ל כלומר על ישראל שהם קיה לאומה מי קוח
סיקן ל שמיר וסית כלומר הכיס של שוקן ל שמיר וסית נמקס עכ"ל הייתי מכלה כנגד אסקיה ל הינה קיימי שבט
נה פשיעה אחת קיימי שורפה טלה כחוד נמלמנה כשאת נלחם עמך על שכותיה וכן פי' אלא הפסוק כן והוא
קטוב שבפירושים : שמיר שית חסרו ו

פן יפקד עליה לילה לילה ויום אצרה : חמה
אין למי יתנני שמיר שית במלחמה
אפשעה בה אצתנה יחד : או יחזיק
במעו ייעשה שלום לישלום יעשה לי :
הבאים ישר שיעקב יצין ופרח ישראל
ומלאו פני תבל תנובה : פ

הבמכת מכהו הפהו אם כדרג
הרגו הרג : במאסאה בשלחה תרנגו
הנה ברוחו הקשה ביום קררים :

השימוש כאלו אמר שמיר וסית כיון שמש
יח ראובן שמעון והדומים להם שמיר שית
הם מימי הקורי : או יהודי נמשגי בעברתי
כלומר קיימי מכלל אותם או קיה
מחזיק בעברתי כלומר תורתם קיה ממשו להם
יעשה שלום לי כלומר יצאוני עור ששבט
שלום יעשה לי והכפל לסיק קשלים
שאלו עור מלמנה בן קהל וכן ישראל
וקיחו וכן קישועה וקו שאמר יחזרו :
הבאים כלומר קיימי קבאים וקו ימי
קישועה כיון קנה ימים ביום נחם
וקיימיהו לבוד כמח דיק ונלוו בימים
קהם ישרש יעקב ופי' ישרש ית שרש כיון
שאין וך שרש כלגבון פשתה בגלות קוח
כמי שאין לו שורש אבל בימים קהם ישרש

מלמנה ויחזיק ופריח מלמנה ומלאו פני תבל תנובה כיון שאמר ויחזיק משבר כעשב קארץ ותנובה חסר כקיימיון
כיון לבי שמיר וסית שפירשו כנהק : הבמכת מכהו הפהו אם כדרג
לאל על ישראל כיון שאמר חמה אין לפ' אס כמכת מכהו קבחו ומכהו קוח מכה ישראל כיון פרעה
וסתריבו וולתם ועתה אס בכל אשר חטא ישראל קבחו קאל כיון שהנה מכה ישראל שרבו בעשר מכות וסוס
ורוכם רמק צים : אס כהרג קרוני קרג כפר דבר אמר קורג כנגד ישראל כיון שנהרגו קרוני והס ארוב
ישראל וקבני כנגד קאל פ' קס קרוני קאל שהקדם בשל ישראל וקיה קבני ישראל ואמ' קרוני פ' בעבר ישראל
קס קרוני וקרי קס כאלו קס קרוני קורג שלם כוכר פעלו : במאסאה : עגב מן סאה וקוח כפול הפח והעין וקוח
סס לנד ואין פ' כיון לקבנה פ' קוח רפה אמר ל' תעשה קאל פס ישר כיון שמשק עם אויביו שסכך חמות
ואדם מן קעלה ל' עשה כן לשל אלו כהם חסאים ל' ט' עמרה נפרע מנהם ל' יחד מן קמנה שקוח שפסית חמל
אלו עמל קו לקו קוח נפרע מנהם וקמנה שקוח שולם קוח מנהם נאלמה תרעה כלו תיע כבסת ישר נאלמה וקוח
כלל שדות קתנאיה ולעצ קפרי כלומר שאלת נהם שדפן ודקון ארבה ומסיל וכוכ בוק קנה ברוחו קקשה : קכיר קפרי
ערוחו קקשה שמשיב נהם : צוס קדים : צוס סכוסת נהם רוח קדים קשה רוחו קוח ששולם נהם להקס מנהם ל' ט' כד
קס חתם ופ' יחיתיהם ל' שישפך חמות על קס בל מנהם ע' שילם זמ ל' יעשה קאל פ' יסיר וקו שהקדים חמה אין ל' :
קבמכת מכהו ושלם קוח סס על קבנות ושדות קתנאיה כיון ברכת השלם לבג המלך שלחך פרדם רמזים ואלו כ' :
הפסוק כן עמרה שמדנה רצת ל' יב אותה ולשפטה ושלמה וכדנה רצת להדנה ל' ין אותה בלש : כמות מוס פ'
מעשיהם קו כמעשיהם לול שחמל קאל וקנה קחם וקסירק ברוח קרי עק ל' יחד שבורק על קשר כיון שמכורש
פ' וקאל קנה : עטן קסרה כיון קס סניגס מכסף קנה רשע לפ' קמלך

ויבזון נכסיהם ויסופון מעשריהם מלמפק : בנא יתקצר חילקון וינהפוך בעעסיהון בשיא יתבזון פניא עלן לטת דחילתהון
ומלפן יתבזון ארץ לא עם סבלתן הוא על כן לא ירחס עליהון דעסיסון ודבריסון לא ירחס עליהון : ודויה ביום קהוה
בזמן קיסועה יחטט כמי שחוטט חטים מן הקש וכמי שהוא חוטט חטים מן החילין כן יחטט קהל ישראל
מן האומות כן קס ביער העמים כחטים ביער הקש וכותס ביער החילין סלקט חס ממס הטוב שקס ביער ויער
קקש והעצבי מעטלת קעור סבלת הוא

חוזק מרדנת העמים ביער כמו וסבלת ס
סטפת ופי קעור נהר פסדון כמו שאמר
על עשרת השבטים וחס מעענר קעור ואמר
על כל מצרים כן עני מצרים יבאו וסס ית
יתקבצו עם אחיקס בצ הגלות קוה ויעלו
לירושלם ואמר ואתם בני בני ישראל קעמדיס
בגלות קוה שקס יקור ובעמון שקס מעפוזי
עבל פחות לצי אמר ואתם קלקטו כחלו אמר
ואתם בני ישראל אשר מעענר קלו תלקטו
לחד אחד כיון שאמר כי צאת ירמיהו ו
ולקחת אתה יחד מעשר ושנים ממעש פחה
וקבצת אתם כעון ופי לחד אחד סינון אחד
לסברו כלומר יחד מיק ויחד מנה יתקבצו
יחד ויתחד לסטר חד ומנה שאמר על נחל
מצרים כן שס יסוף ממילטות העמים בקלסס

**ביום ההוא יחבט יחיה משבלת הנהר
עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד
אחד בני ישראל : והיה ביום
ההוא תקע בשופר גדול ובאו האנדים
בארץ אשור והנה יהים בארץ מצרים
והשתחו ליהוה בחר הקדש בירושלם :
הויעטרת גאות שכרי
אפרים וציין נבל צבת פארתו באשור
על ראשיה שנים רלומי יין :**

מלך הצפון עם מלך הקבוצים יבא מלך הצפון עני מצרים ומשל במצומט קוקבוקסס ובעל חמוות מצרים ונג כמו
שנא בחזיון דנאל ובעת קהוה יעמוד מיכאל קשר קצול העומד על צע עמר : ודויה ביום קהוה ככל העמון לחזק
יתקע בשופר גדול כן יתקבצו בני ישראל כאלו יהיה נתקע בשופר גדול לשמיע
שאמר גב וילי אלס בשופר יתקע כן יבאו מכל לפאה כאלו תקעו לפס בשופר שיעזו האומים קס קשכוי שקבלו מעענר
קנהר שקלס שס מלך אשור וכוו בארץ אשור שהיו כחלו אומים של יבאו עוד משס כ גלות בגל שהיו יתורה ובעמון
שנא יחד כן לסוף ע שנה ויחל גלו פשע שפיק ומס נחיס בגל פאה ומנה שאמר בארץ מצרים כן שס יבאו כמו שפי
ומשס יעלו והשתחו ליהוה קהוה שחולס פי כהר קקדש שקוה ירושלם וקהר קקדש קוה קר המוריה וכוו מקו
צת קמקדש : הויעטרת עתה דע על אשוי ומס בעלסת אפרים על השבטים של גלו עניין ומס מתעבבס בטובת
שהיתה לפס וקיה כל עסקס במלכל ובעשתה ובעמון קמטשס עני שהיו בלס לני שכרות ומקיאס וכוו
כירך קסטריס וקוו נמשסס יחד קנאות קעולס ושכחו חיל ומעששו כמו שאמר סימנת פצת כסית ונג ואחזל אמריל
דאפרונית ומייל דרמסית קן פקחו עשרת השבטים ואמר קנביל קו וחי עשרת גלו ערמל כ מן קנאות קו עשסי עטר
לקס וקו מקפאריס בנשסס ובעעונגס ומנה ימנהם והתפארותם בעין מעענר או קחילן שקוה יתקבצו ובערות
כוסעת בו קוה כובל וכוו לחרץ וקנה נשחת יופי וסכ עכר כן יהיה צבי תפ ארת אפרים ועשרת גאוס ואמר אכריס כ
קוה מלכות ישראל בני פי חפץ ומנה ופ אר כמו בני קוה לבל מארס ואמר אשר על ראש פי עטר קנאו ופי קתפ אר שקוה
על ראש קסטריס קטק שקס קלומי יין כלעמ מוח שין מכה אוקס לר שכופלס סטרי מתעללי בקיאס ובעזרת קרואס
גיל שמע על קס ! במרוב קשמין קמטשס שזקקס על ראסס כאלו קוה גיל מלל מני ועת לאמר לם סוף מנה תיבוגס ואמר

ולגבורה ויהיה להם קאל לגבורה וכן היה להם כשנלחמו במצרים אשר נלחם האל בעמם ולא קצרום לגבורה
אדם ב האל היה להם לגבורה וכן כשנלחמו באויבתם והשיעו מלפניהם להם עד שער עריקם קצרות האל היה להם
לגבורה וגבורת נצחו אויבתם כמו שכתבנו הווי קנה את פלשתים עד עתה ואת גבולה ממגדל כותרים עד ער
מצרי ויתשט הפסוקים כך בענין הקיף יקח משיחא דלי צבאות לכלל

וְלַצְפֹּרֶת הַפְּאֹדָה לְיִשְׂרָאֵל עֲמוֹ וְלָרוּחַ
מִשְׁפָּט לְיוֹשְׁבֵי עַל הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה
מְשִׁיבֵי מַלְחָמָה שִׁעְרָהּ וְגַם אֱלֹהֵי בֵּין
שָׁנוּ וּבִשְׂכָר תַּעֲזוּ כִּהֵן וְנָבִיא שָׁנוּ בִשְׂכָר
נִבְלַעְוֹמֵן הֵינְי תַעֲזוּמֵן הַשְׂכָּר שָׁנוּ
בְּרֵאשִׁית פְּקוּ פְּלִילִיָּהּ בִּי כָּל שְׁלֹחֹנֹת
מְלֹאכֵי אֵצֶה בְּלִי מְקוֹם:

אֶת מִי יוֹרֵה דַעְהוּ אֶת מִי בֵּין
שְׁמוּעָה גְמוּלֵי מַחְלָב עֲתִיקֵי מִשְׁדֵּים:
פ פ פ פ

ולבוה ולמינו קשוט דדחן ליתבין בעת
דעו למי קדין דקשוט ולמי קן נכחא לכפיה
בקרנה לפקדון לבתהון בשלם וכן חזן
פרסא קעטין קזה בימי קמשיח לפתח ואמ
לעמרת נב לעשין נכוכו ש. קנה ולפתח
תמורה למצפן תפארתו וגם אלה בין
אלה אומר על יקודק וב
אמר כמו שאמרנו על השבטים שבר
אפי ס קלומיין כן נלמד על יהודה ונבין
ב אפי ס בין שנע ונשכ תשע וזה היה בימי
א חזן וכן היו רחוקים אלה לגלות כמו אל אל
שענה למלך מלך עליהם שינים לדרך
הכונה והוא חזקו כן ונבא . הכן
והנבא שהיה להם לבורות קתרה קס סג
כמו קס בימשה ובתפוג קשולס ונבא
אפי אומר על נבא אמת ב אס על נבא
קסקר שהיו עתה והם היו מתעם אותם

ומתרים להם קתפוג ואומרים להם שלם יהיה לכם לא תראו עשו מה שתדע . ויתבין וספרי . רל תלמיד נבאע
מן קיין נשחת מרוב שותת קיין ותע מן הדרך קנטנה מרוב שותת שבי . שנע ברוח רוחה סס בגלם יורה ומלקוש
ופי סג בבואה נבאיה קאמת סגולא קלס נה וואל פי אפי צביר קנחא לשון סג . פקו פלגה . כשל
יין ושיק צרם שפרשו מכשול אמר כאל נמשפא ואל שפמו משפא אמת קכהן והנבא שהיה להם לבורות קתור
ולשטו משפא אמת . פלגה . סס קמשפא מן ונתק בגלגלם : כיכל שלמת . אפי שולסן קכהמסמלשו קיא צאה פי
קיא ועאה וחסרוו קשימוש כמו שמש עיח ראוין שמען אמר שהם שותים עד שמשקרים ומקיאם ב
בן דרך קשטר כמו שאומר בהתעור שטר בקיאו וקנה קס מקיאים דרך פקס ווצחין דרך נקבהס ממעל ומתחת
בלי מקום עד שאין מקום נקי במקום משתקה אלס הכל מלס קיא ועאה : את מי אחר שהם משתכרים וכל עבקהס
נמאכל ונמשתה קמורה סינא לבורותם למי יורה דעו ולמי עין סימעה מנה ששמע קנבא ממת קיר
לעותם ולבורותם ולבטס למי יורה ולמי עין וקנה קס אעס צע צעה וקשכל וקרי קס כפיעי שמחלבס בעמס ואין
בהם דעת לאבת למקום מוקנה לפחות צמול מאלב עתיקי משדרי . קס קנערי קקטע אחר שנלמו יתקתס כמו ונגל
קיל וינמלע עמל קנערי והנערי כשהלס יתקתס מתחיל לנע ואין להם עיין מתענות קאדס וקבלס מן קנהמה אלס
קדטר ב אין להם עדיין דעת בן קס אלס קגדולס בקטעס ופי עתיקי משדס מן קשדס כמו ועתק משס ואמ צמול
עתיקי בדרך קממנות על אות קשימוש כמו לנבא מלס קאלס מקרב קשוכע באקלס :

ישעיהו

כי צו לצו קוץ סם פמו מצה ולל נאמרה המצה בלשון קזה במקום אחר ורובה צו נאמרו צ מצה קטנה אמר
צ קס פמו קנערים ובערים יצק אדם חותם מעט מעט ולמדס כדי שיקבלו צ אין למס לב לקבל אלל
דברים מועטים וכן פו קו לקו וקו קוץ קו קבצו וקבצו כוטה אועתע שיעסק טור אחר ואחר כן יסקו ויסקו לעשות
טור אחר וכן מעט מעט עד שישלם הקיד וכן קוץ קלמוד וקדגל לבערים וכן צריך שלמד קנבא לעס קוז צ קס
מצה קצה ועוד צ קס כללס משמוע
דבר יי בעבור פ אינס חכמים צ ואחר
שאמץ על לקו וכללס לחק העטקפרס
אות ואמר ועד סס ועד סס כללמ יאמר
לכאמעט בדבר קוז ומעט דבר זה ואעפ
כן אינס מקבלס : כי בלעגי שפה יאמר
קנבא שידבר אל קעס קוז
ידמה שידע להס בלעג שפה פמו קלעט
בשפת של יולו בע אדם לבין דבריו ק
קיסט או פמי שידע בלשון אחרת כן פעשים
עצמס סלל יכמו דברי קנבא : אשר
אמר חלקס : וקנבא לא יאמץ

כִּי צו לצו לצו לקו לקו לקו זעיר
שם זעיר שם: כי בלעגי שפה ובלשון
אחרת ידבר אל העם הזה: אשר אמר
אליהם זאת המנוחה הנחוו לעיקר זאת
המרנעה ולא אבוא שמוע: והיה להם
דבר יחודה צו לצו לצו לקו לקו לקו
זעיר שם זעיר שם למען ילכו ויבשלו
אחור וינשכרו וינקשו וינלכדו:

לכן
שמעו דבר יחודה אנשי לצון מליהעם
הזה אשר ברוי שלם: כי אמרתם
כרתנו ברית את מות ועם ישאול

לקס אלל דברים טובים שיכחו בקס
חס ישמעו לו ויאמר לקס זאת קמנחה חס
השמעו אל דבריי ודעשו מצותי תקיי
לכס קמנחה בארבע ולל תגלו מנמנה וקיה
אומץ לכחטקס ונבאיקס: קטחו לעף ישר
סקוז עף ויגע בנרות רבות שסחו ע
על קטחו לו וקורקו דבר יי וס יכח לל
קתעקו שדריכס ובפחזותכס : ולל חטא
שמוע : ככיתב באלף וכן קהלטא אות ומלת קוז קי
מדה כפג מדה למען ילט אחר וכעל אחר כלומר
אויבס ונשכרו וקסאו ונלכו : לכן שמעו אנשי לען שאתס מנלודים על דבר קסס ולל תחטקו לכלס מוסל
קעס קוז יאמר כפג שרי יקול
קאל חס קשרים קיו מוחים בכו אכל שכקנבא קיה מנפחס ומודיעס קפרעפות קעתידה לבא עליקס קיו מנלעט
וקיו אומרים כרתנו ברית את מות ויש לפרס מוסלי עטן מנלמנכה וקו מנלס כרתנו ברית את מות אכל תנע
ינתי סלנוט עמא : כי אמרתם : שאתס מנלמנכס מן קפרעפות ואומרים דרך לצות כרתנו ברית את מורת
סלל יכא לפו וכן שוט
קאויב כשעמך בעלס לא יכא אלכס : חוזק סס פמו רואה שפרסכו כללמ קמחוק
עביכו עמו רלס קמתיחא פטס עס בעל רעו לעשות סלס בנכס : צ שמכו כוז מנחסכו : קס לא קיו אומרים כוז
וסקר אלל קנבא קורא יותי מנחסה כוז וקס דברי קנבא קסקר שקיו מנמייחיס אותס על שקר : שיט כתב כוז וקר
שוט כוז ואותיות אקוי מתחלפות יעבור כתב בלל יוד וקוז מקור וקר יעבר כוז קחיקו וקעטן אחר

לבן כה אמר יסד שם תאר ולעם שהוא כתיב חמץ מיסד צדק וקוץ המלך המעיל בזמן גחלה שמתנן
אותה לסוד קצתן וכן פחות הבה עושן מאצטס גולס לקיים הצטן ואמר שמלך מלך צדק טוב
שתצל צון על ידו מיני האויב והוא חזקו שיחזיר העם בהשונה וינעו קרעם ופי צון מיצרי מן הקימו בחוט
עפל וצון יקרת שם כמנו יקר והתנו במקום הא וחינו סמוך כמו שפרשנו במלת ציטת : מוסד מוסד : הראשונה
וקשת פעל והוא דגוש עם או ופי יסוד חזק

שביסודות יקיה זה היסוד והוא חזקו ואמ
המלך לך שחונס לך קו מאמינים עברי
כפי צימי אחו לפי אמר המלך לך לך
המלך שיש בים לך יחס וימקד לראות או
הנבואה חבל על כל פני יראה אותה והם
לך יקיה כל כך נקדו לך תימן : ושבת
על יד זה המלך שיקום ישי משפט

לכו לך כמו שהיא עתה שאין משפט ואין ח
חסד ואין דעת אלהים בארץ חבל צמי ה
המלך הזה יקיה המשפט במישור כמו
הקו שטוי אות לשר הצטן וכמו המשקול
וקיח חזן הבדיל או העפרת שמעצרים
אותה על הצטן גם כן לראות אם הוא ישר
ועל פי המשקולת קיח מישרים הצטן כן
תהיה העקבה במישור למשקולת שם בפלס
משמרת ומכפף האתנע נקמנה הקוף :
ועתה ביד המשיח האויב לברד ולמים שוטפי
כמו שאמר למעלה כורס ביד כורס מים
כצריס ועתה מגבירת ישש שהם המנקיות

שמנקה אדם נהם הבה ואות הכוב שקו אומרים כי שמנו כו צמיחם יסיר אות המשק קבר ואות סתד שקר
שאמרתם בשקד נהתרים אות הקסתי ישטפ אות מים והוא רמו למחנה אשור שיכל צמים שוטפן כמו שאמר למעלה
את מי קנהר העצמים ואין ואלף שקודה כמו שאמר ועל על כל עבי יקודה הצמרות ויתפשס ואו שטפן ששש
אשר שקודה שקו משימים סתדס ומחסס הקקר והכוב : ובפר צריתכם יתבטל וחסר כמו וליש חכס יתפרנב :
וחזותכם שאמרתם עשינו חזק לא תקום כמו שחשבתם וכן שוטף שאתם לא יטאם לא כמו שאמרתם
אל שתיקו לו למרמס : מדי עברו : מעת ששעב אות קאס יקח אתכם כי צדק צדק יעבר כלומר בכל יס
ואם כי מעת נסע לבא בארץ ישראל לא יטח צוס ובליל כמו שאמר למעלה לא יסס ולא יסן ומיה
שאמר צדק צדק והמחנה קיה הולך צוס ובליל פ ללג לא קו נחיס אלם בכל צקר וצקר קו נחיס בארץ
שקו צחיס אל ירושלים וקיה רק וועת קצן שמוטע : כשיבם שמוטע חוש וקטע ויפחדו ורעשו מימם כי שתה י
איש מאמינים וועת תפועה כמו ולא קס ולא וע מימם כי המפחד ירע ויפוע עט :

עשיתם חזה שיש שוטף כי עבר לך
יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר
נסתרגנו : לבן כה אמר אדני
יחזה הנני יסד ביצון אבן אבן בהן פנת
יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחישו
ושמתים שפט לקו ויצדקה למשקלת
ועתה ברד מחסה כזב וסרתר מים
ישטפו : וכפר בריתכם ארת כורת
וחזותכם את שאל לא תקום שוטף שוטף
כי יעברו והייתם לו למרמס : מדי עברו
יקח אתכם כי בבקר בבקר יעברו ביום
ובלילה והיה רק וועת הבין שמועה :

שמנקה אדם נהם הבה ואות הכוב שקו אומרים כי שמנו כו צמיחם יסיר אות המשק קבר ואות סתד שקר
שאמרתם בשקד נהתרים אות הקסתי ישטפ אות מים והוא רמו למחנה אשור שיכל צמים שוטפן כמו שאמר למעלה
את מי קנהר העצמים ואין ואלף שקודה כמו שאמר ועל על כל עבי יקודה הצמרות ויתפשס ואו שטפן ששש
אשר שקודה שקו משימים סתדס ומחסס הקקר והכוב : ובפר צריתכם יתבטל וחסר כמו וליש חכס יתפרנב :
וחזותכם שאמרתם עשינו חזק לא תקום כמו שחשבתם וכן שוטף שאתם לא יטאם לא כמו שאמרתם
אל שתיקו לו למרמס : מדי עברו : מעת ששעב אות קאס יקח אתכם כי צדק צדק יעבר כלומר בכל יס
ואם כי מעת נסע לבא בארץ ישראל לא יטח צוס ובליל כמו שאמר למעלה לא יסס ולא יסן ומיה
שאמר צדק צדק והמחנה קיה הולך צוס ובליל פ ללג לא קו נחיס אלם בכל צקר וצקר קו נחיס בארץ
שקו צחיס אל ירושלים וקיה רק וועת קצן שמוטע : כשיבם שמוטע חוש וקטע ויפחדו ורעשו מימם כי שתה י
איש מאמינים וועת תפועה כמו ולא קס ולא וע מימם כי המפחד ירע ויפוע עט :

כי קצר . פעל ענין כי חזו קמץ וחזו פתח וכן ציה פעל ענין כי קוף מלפני אומר דרך משל כדס קסוכ בעל
מעט וקוף קצר ואינו יטל לפשוט רגליו ולקשר עט וכן אדם שמתכסה במכסה שקוף ציה ולי יטל ל
להתכנס ולהתחסך . תחתיה כן יקיה בשרחל כי מחנה אשור יתפשט בארצו וקנה רחב ארצו השוכני וקצר כמון שאין
מלא רחב ארצו עמנו אל ולא שאר להם מכל ארצו אל ירושלם והיא ערה וקצרה מקהת נש כלם בעתה ימקשת ע

**כִּי קָצַר הַמִּצֵּעַ מִהַשְׁתַּרְעַ וְהַמִּסְבֵּה
צָרָה כְּהַתְבַּנֵּס׃ כִּי כָהָר פְּרִצִים יָקוּם
יַחוּחַ בְּעַמְקֵי בְּנֵי עֵזֶן יִרְגְּזוּ לַעֲשׂוֹת
מַעֲשֵׂהוּ זֶר מַעֲשֵׂהוּ וְלַעֲבֹד עַבְדָּתוֹ
נִבְרִיהַ עַבְדָּתוֹ׃ וְעַתָּה אֵל תִּהְיֶה לְאִצְעוֹ
פֶּן יַחֲזְקוּ מִוֹסְרֵיכֶם כִּי כָלָה וְנִחַר צָרָה
שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנֵי יַחוּחַ צְבָאוֹת עַל־
כָּל הָאָרֶץ׃ הַאֲזִינוּ וּשְׁמַעוּ
קוֹלֵי הַקְּשִׁיבוּ וּשְׁמַעוּ אִמְרָתִי׃ הַכֹּל חַיִּים**

מעטן שרוע וקלט שקוף עטן קיתרון ;
כהתבנס כשידנה להתבנס תחתיה לא יוכל
התבנס עטן אסיפה כמון נחיי ישראל יבנס ;
כי כהר פרצו במלמיה שכלם דוד עס
פלותם בגעל פרעם וקיה סס
קר כמון שכתבו על בגעל פרעם ואות
קדני קיה כל גדול שהיה אותם דוד עס
אשר קיו אותה וועלם נא יעל כל פלות
ואמר דוד פרץ יי את אויב לפי כפרץ
מיס כלומר מיי קיתה זאת וכמון אות ק
קמעשה שהיה גדול אקס יי וכלם כהם כן
יקום עתה וכלם בשרחל וכמון מלמיה
יקוש בגעען שהיה כל גדול ואין ויקומים
יי כן יקס יי עתה את ישראל אל יקיה נה
כח לעמוד כפני אויבם ומנה שאין כעמק
בגעען כל כמון שפס כעמק אילון בגעען
לעשות מעשקו ור כיקום לעשות מעשקו

זה בשרחל יאמרו ור מעשקו כי לא עשה כזה חתמו שלום וכפל העטן במלות שוקות כי ור וכדיה אחד ומעשקו
וענדת אחד כהתבנס מעשה עובדי ואל אל פי ור מעשקו כי נהר פרעם ובגעען קם בעזרת ישראל לפקס מלא
מאויבם רק עתה יקיה כהר כי מישראל יקס עתה ויית הפסוק כן ארי כמא חטע טוריא כי אהגל יקרא ריי צמי
שקיהו מלכא וכעסין דעבי יי לקושע במישר געען להפרע מרשיעא דעברו על מימרה כן אהגל להפרע דעעו
עעעין כדראין עעעיקון ומרשלו פלחן טעויה פלסעקון יועתה תלוכע כמון שאין עלקם אשני לען ולכ הפלג
בפעל ינא בלשון קהם על כמון מתקש בפשי מתפקים על גדלת והזומים להם : יחזקו בשלח קחית וקזין מוסרעם
סוריה אומר השמרו לכם של תהי ונע עוד על דברי יי יקו יסורים חוקים קל כפי מעעעם כי הפרעפות עערה
לכא כי כן שמעתי מאת יי כי כלב ונחצה קבלה שתהיה נחצה תהיה כלומר נמורה וכן כלן חרוץ כלן נמור :

האזינו יאין להם משל ואמר להם שיאזינו ושמעו וכפל העטן במלות שוקות לשוק העטן : הבל קיום יחד
דמק משפמי קאל ויעתתי על ידי קנב אים למשפמי קחרישק וקחרישק ונפרש תחלה קמלעק ואחר
קר קמשל אין קחורש שקוף חורש אדמית לורעה יחורש כל קיום לם יעשה אלם מנה יעשה אחר שיחורש קטת יוס א
יפתח ויתר סוריו וישרר אדמית כלומ יכתש קרנבים וכו ישרר שקולך נאדה וסתש קרנבים במקום שימכחם ;
הלא אם שורה פניה אים כמון כאשר וכן אים יקיה קינב

א א א

אמר באשר שוק פט האדמה שבתה הרג פט ואזה פטה כח שיטל קודע נאוק: והפז קצו וכמון יחזק פ לכל
אחד ממזרעם יט לו מספא קיאר זרע והקצו והכמון צדך לזרעם במקום שהעפר כמש הרבה ורק הרבה אורה
הוא משקל ונמשורה שפירושו מנה: ואורה תאר לנב המען צמנה וקיי נהא בלסון נקנה לפי שהיא תאר לטוב
שהיא לשון נקנה אמר וכן יסם קצטה צוריעת במקום מן האדמה שקדע שהוא מקום טוב לזרעת קצטה זרענה
סה צמנה לא יוסף על המקום הקיאו ול
צדע וכן שערה סס גם כן במקום נסמן
סיס לו סימן סס במחוס זרעת השערה:

וטסמת גם כן סימנה בנטול קדוע לו וכן
לכל זרע וזרע זרע במשפנו ובמקום
קראו לו חבל זכר חלו שהם שקר מאכל
הזרע והנהמה וכן הקצו והכמון קס מעט
הנלץ צייסן למאכל קצס כן הוא משפט
קוריעה ובורה ונסימן ונטלית עמך איה
ואמר העיץ נמלות שותת כמנהג: וקצו
הוא זרע שחור והוא ממעט התנלץ וכמון
קדוע והוא קנהר א סימן בלע: ויסרו
האל יסר קודע משפט קוריעה
וקורקו כאלו אמר ואלמו יסרו למשפט
זורסו כלומ שנתן חכמה זו בלע: ואדוע
אז זל פרא הפסוק כן אלמוסרו על דרך
משל כמון שהמסר מכה אלמ שיכה קודע

יְחַרְשׁוּ הַחֲרִישׁ לְזֶרַע יִפְתָּחוּ יִשְׂרָאֵל מַתָּו:
הֲלוֹא אִם שִׁיחַ פָּנֵה וְהַפִּי יִקְצֵה וְכַמֵּן
יִזְרְקוּ שֵׁם חֲטָה שׁוֹרָה וְשִׁעְרָה: גִּסְמָן
וְכִסְמַת גְּבֻלָתוֹ: וַיִּסְרוּ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהֵי יִ
יִזְרְנוּ: כִּי לֹא בַחֲרוּ יִזְרְקוּ וְיִפְּנֵן
עֲבָלָה עַל כַּמֵּן יִסָּב כִּי בַמַּטָּה יִחַבֵּט
קִצְחוֹ וְכַמֵּן בַּשֶּׁבֶט: לַחֵם יִזְרְקוּ כִּי לֹא
לִצְחָה אֲדוּשֵׁי דוּשְׁנוֹ וְרַחֲמֵם גְּלַל
עֲבָלָתוֹ וּפְרִישׁוֹ לֹא יִדְקָנוּ: ט

האזרופין קקאין כח להשוות פט האדמה במשפטה כמו שאמ: ואחר כן אלמו יורסו פרושו ימטירסו מעטן זרע
זמלקוס כלומ קודע זרע במשפט ואחר כן יקום לאל שיק מטר וימחו קורעם: כילא בחרוץ פרוש חרוץ
הוא לוח עץ ואבנים דקות תחובות תחתו לזע אמר כמו שיש חלוק בין קורעם בעת
אין במשפט זה כן בעת האסיפה פ לא בחרוץ ידע קצו ואופן עגלה על כמון יוסב יוסב טו עס קדש פרוש ול
אופן עגלה ול שוכר עמיר במקום שפס פרוש פ הקצו והכמון קס זרעם דקיס ול ידעו אותם בחרוץ ול בעגלה
אל במטה יחבטו ומטה וסבט אחר: לחם יזרק: חבל קלחס רוצה למר מה שעשין ממס לסס וקס קצטס
וקשערים וקטסינים יזרק על יד החרוץ
שעל קודע שירין ביישק עב שיתלה קודע שבתם פ לל לפנח אעפכ לל ידעו לעלפ אל זמן קעב שיצן קארס
קדש בחרוץ או בעגלה שקוא מודש: אדוש האלף ט מספת והוא מקור: והמס גלגל עגלות כמו אופן עגלה שוכר
פ אופן וגלגל אחר והגמל בחרק הראשונה וקשטת עתה פ אס עשה זה זמן רב אופן קעגלה יקס ויכתת קודע
וכן בחרוץ גם כן ישמר אל יעצרו על קטותה זמן רב כדי שלל יקו פראי החרוץ קודע פראי קס שפ החרוץ ו
שקס נכתס קהבן מעל קודע: ואס יעשה זקדמן רב אפי קודע ימיה שטר ומטותה וכפוי ידעסן וידקסן על קלסס
שוכר: ופעל ידעסן שהוא לשון יחד על האופן: וכן פעל ידקסן על החרוץ:

פ כיון שהורע ימיה נפשו ונשבר מצב קדושה כן דברי הנביאים נפסדים בחזק הקדוהרה אחר שאיש מקדושים וקנה
 ישארו באדמה נשברים לא תעלה כן ישראל כל מה שזקרים כן יוסיע לטוב וקנה קדושים נשחיתים אחר של יקום
 בהם ולא יאנו בעצמם מדרך הרע והנה הם קפך המצוקים מהם והתקוה בהם ויאמרו העמים עליהם עם סכל
 ואין להקפך מה שחלמו עליהם כשהיו שומרים דרך יי דק עם חכם ונכון ויתכן קבל היום גבל עין מתבונן נביא
 של פלא מנזים יתפתחון אודת חייביי ויקבלון חולפאי: הלש קלם אס
 שאון בית ישראל אפקון למעבד אוריתא אעב ואכש יתהון מעב
 גלות עממיא דאיפון מנדיין בטקון הא כקבא וכבמותא דמוריק
 ואקריב יתהון ורשין ורשין לשבטיהון הא כורע חטין על לגטן
 וסעבין על סימפן וסנתין על תחומין וסרו הא כל אלן לבון חלפן
 דדן דיעשן ארי אלקא מחזי לבון אורח תקנא דיקטן נה: כל לש ארי
 לש נמורא פחול מנדיין קבא וגלגל עגלתא על כמותא מחוזין
 ארי בחוטרא מחבטין קבא וכמותא נמנטיא: לש ית שטנא
 מנדיין אף יתה ארי לא למלא אודתא ירסטא ומגבל גלגל
 עגלתא ומפריש ית שטנא ומפריש ית דוקא: גם זאת אף לא מן
 קדם יי נבואות נפקת דארתין עלמא נמנטיא דעתה רבתי
 אסג עמי בראשית בגי חמתיא: הוי אריא קמונא נקרא אריא וכן בספר יחזקאל ומה אריא ולמעלה וי וק תיווי
 מנדיין מנדיין דבג נקרתא לשרא פה דוד ודול אמרו והקיבל צי מנדיין והוא מלכט והומה לרי שניא קוי אריא
 וגמק ק ארי קוה צי מנדיין ורוב מלכט אף הקיבל צי מנדיין וכו' וכל אריאל אריא כדרך קבאים שטפריש
 דמיקם פ קנטיא קיה סקה עליו ואומל עליו קוי ופי קרית חנה דוד כתיב או יקיה אריאל השט סימון לקרית וקרית
 איפן סימון אלן קתיו במקום הא נמוכית כמון חלת מעב אחת ימות למון צנת כובל והדומים להם וכעס זכר דוד
 נספר קוה לפ שלוד נחיק מקום המזבח תחלה בהר המזרח וקיה קרבא שם לעין ונפתי שם באש ונעציה המנפ
 אכל מה שמקריבים שם עתה איפן לעין כמון שאי עלות תכס לש לעין טין שמעשיהם רעש וזבחים גב לאליהם אחרי
 והאומט שם נחט על כאלו קוקף ועורף וכן אלן זבחה קשה עורף כלב לפי אלן חגים ינקופי: קבשים שיחטו כחטב
 לפס כאלו עורפים אותם ותרגו וערפיתו ותקפיה: וחגים כמון כבשים וכן אסרו חג: ומה שאי ספ שנה על שנה פי מה
 שתסיפ לבא שנה בשנה לזבח זבחים אינם זבחים: והציקות לשריאל: קרא שם קעבר ירושל אריאל על שם
 המזבח אשר בה ואי שיעק לבין קיה פ כל סבטותה הפא מלך אשור: וקיה תאמא ואמא שיעבו בשאר
 ירושל על אחיקם קנה חגים בעמים סבטותהם וגם יפחדו על עצמם: וקיה לא בארריאל ירושל תחיה לעמון המזבח
 שמוקף זבחים כן תהיה קייא מוקפת החגים בעמים אשר סבטותה ומא שאי לעמון זבחי המזבח הם לעמקריבי
 אותם כן דס קהרוג קוא לע ברעט נעשה כמון שקרא מלך אשור שניא פו וגו וחגית: כשיחנה מלך אשור על ירוש
 אט קוא שאחנה עליה פ ביצתה וברעט יעשה מה שיחנה וכן ורית וקמיות ופי כדור סבב וכן נמשנת
 קדור וקאימון ונקרא כן לפ שקוא עגל וכן כדור אל ארץ רחבת דיי ובמשקל אחר כמלך עתה לכדור: ורית
 מעטן פ הער א שר: מנב: מגדל עץ שמעמדין בגר קעבר ללביה: מנחות מן ובגית מער ואמף של נכית בפרשה
 קהיא שנה מלך אשור על ירוש מער אכל אלן קנטיא לש עא א קעבר קואת וגו: מנש לא עא רל לא יכנס לתוך קעבר
 שיכשנה ומנש לא זורה ולא יקדמנה ולא ישפך לא עשה אכל קבא אותה קוים לריות ולשפך מנח: גב הקמון מגדל
 עץ ומעור לפסם מנח ובגלם חכס מלך יי וקופרה עמם: וית ורית שלך מנח ואבט עלך קרקום כמון שתא ובגד
 מנח ותבט קרקומין ותרגו קמיות על מנח ורית על מנח: וישפך עליה סולל ולא יעבר עליה מלש

חגים ינקפוי: והוציקתי
 לאריאל והיתה תאנה
 ואנה והיתה לי באריאל:
 וחגיתי כדור עלך
 וצרתני עלך מצב ו
 והקמתי עלך מצרות:

ישעיהו

ושפלת: אז תפלי אמר כנגד יחולת חוצה לומר קיושטם בה: מארץ תיבתי אמר תיבתי בשפל קול כאלו יצא
קול מתחת לחרץ וכן תשח אמרתך כאלו תצא מעפר וכפל קעטן במלות שוכות כמנחה ועוד כפל ואמר
וקיה באוב מארץ קולך ופי באובת בצל האוב ישמע קול נמוך מתחת לחרץ כמו שפרשם בשפר שמואל בפרשת
בצלת אוב: יש המצדף על האמרה כיון תו תשח אמר כל כך יקיה קול נמוך עי סלף ידמה דבור אדם אלא
כפוף קעטות: וקעטן קוק אמר על

ושפלת מארץ תיבתי ומעפר תשח
אמרתך והיה באוב מארץ קולך ע
ומעפר אמרתך תצפצה: והיה כאבק
בק המון זרוד וכמין עבר המון עריצים
והיה לפתע פתאום: מעם יחודה צבאות
תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה
וסערה וולהבא שאוכלה: והיה כחלום
חזון לילה המון כל הגוים הצבאים
על יאר יאל וכל צביה ומצדתה
והמצקים לה: והיה באשר
יחלום הר יעב והנהגה אוכל
והקייץ ורקת נפשו וכאשר יחלום
הצמא והנהגה שתה והקייץ והנהגה

אלקס וסנבל וויחח שאמרו אל רבסקה
דבר על אל עבדיך ארמית ואל תיבתי אלין
יקודית באוב קעט ואל קדריס נקול נמוך
אמרו לו כיי סלף ישמע קעט: ואמר ועמד
רבסקה וקרא בקול גדול יקודית כיי
שימע קעט: והיה כאבק קעט כמו
קאבק קדק שילך בשיחת
קפה כן יקיה קמון זרוד שיכלו במקרה
ופרוש זרוד קורים קחוטם עליך: וקוה
מנחה אשור: וכפל קעטן עני ואמר
וכמון עני ועמי: לפתע פתאום קלמר
כמיוש בית כמו בפתע פתאום: וכן
הרגת לפצע לפתע לסרב וקדומים
לקס כלומר פתאום יבא שנים מנבקר
מנחוס כלם טגרים מתים ופתע קוף כמו
פתאום: וכפל קעטן במלות שוכות לשוק
קעטן: מעם ילי אמר איך תקיה זאת
הגורק קגדולה פתאום לפי
שתבא מעט יצבאות: והמשיל קמנפה
לרעש ולרעש ועמר: והיה כחלום חזון
לילה: מה שרואה

אדם בחלמו יקרא חזון לילה ואע"פ שאין נבואה: ותרנגו זונת: כמחלם קרקור לילי וזה מפרש בטמק קנא לפי ש
על אריאל: על קעטן שקמונה בתה כמו שפרשם
ופרוש אנשי מעדתה כלומר טעם מעדות עליה ללבה: והיה באשר יחלום: כמו שאדם רעב שיסן ופאנת
רואה שקוף אוכל וקוף מה שקיה מקרקר בעני שקוף
כמו שקיה קודם קשינה מ כל חולס לם ימצא דבר בקייט מכל מה שקוף חולס: וכן קנמא וקנה טעם כמו
צמא לפי שקעטן מן קדך צמא נקרא קעטן צמא: וכן קארץ קנמא נקראת שפה כמו שאמר ככל סלע כני
בארץ שפה: שוקקה מתחזה מן ואל אישך השוקקד וקוף תשח מן קמרוכע על משקל כפרה סוררה
התמהמהו ותמהו: זאת קנבואה בימי חזו: אמר קתנמקמקו כנגד אנשי יקודק קתעכט כמו ויתמקמק
וקעטן קוק קוף במחשבה:

אמר הארץ ממשכה ותחם כל צבא נשטב בני שתתנו בני ויחר שתתנו תמחו בעצמם אך נהייתו
צבא קרעו קוזת שתתנו דברי אלפים חיים שאומרו לכם נביאי האמת ואתם מותתתם בני נביאי השקר אשר
השתמשו וסופו שרש אדום את אל התעורר ועורו אתם לראות הנטנה שכוולו יין הם נביאי השקר ואמרו אל יין
ולמעלה אמר קטו נטר יימן אומר בזה הפסוק שאינם משתכרים אל אומר כי בזה נגזר שאינם שותים הם שטרים כי

גם נגזר שאינם שותים הם שטרים כי אל
ישללו אל יצא כמו השכור וכפל הפסוק
במלות שוקות כי נטו כמו שכור כי השכור
יטע ויכר גטע קנה וקנה עני שמפל כי
נסך כשק כמו והמסכה הנכונה

ואת קשות הנסך שקס ענן כסוי כלומר
כסא אתה ברוח תדמנה שהפל עליכם
עני שאתם האוצים כי רמזים שאין אתם
אומרים למי שיקרא אתכם לכם ויעצם
ויסגר וכן יין הקל עוצם שטור ככה עלכם
וסגר שטכם שלם תראו ולא אתכם לב כי
אל אית הנביאים שקס נביאי השקר ואת
ראשיכם קחזים כסא וקס הם המצמצמים
את שטכם עני שלם תראו ומק שאמר כי
נסך עליכם יי כלומר כל כך הוא קסוי
חוק עני שדמנה כי מיי הוא או שחזו
על דרך השמן לב קעס קזק כמו שפרסם
ותהי לכם חזות קבל נטאת קבל
כלומר נטאת כל נביאי יי

המתנבאים לכם היא כמו הספי החתם
שאי יתנו האזנת לעד ספי לקרנתה
אמר לא אוכל כי חתם הוא ימצא זאת

קעל לפ שאין רעם לקרנתה כי חתם רעם לקרנתה היה אומר פתח ואתה חתם כן החזמים שצבא אומרים
כי נביאי יי דברים סתומים לשכר אל יתנו לב לקס' ואם היה רעם לשומעם ולקצנם יאמרו לביא פרש לפי זה
קדבר הסתם ונתן על אשר אל ידע ספי אומר לא ידעת לקחת ספי ואפלו יהיה פתח כן קצמילם שצבא
ימצאו על אין חזקו מעצם דברי אלפים אמרו לחזמים וקנה חזמיהם ונביאי קס יטעם קנה כי בן זמ ובן
זה הספי אל יקרא ק דברי יי לא יטעו ביעקס אל לחזמים אל לכסילם ויתכן לפרש חזות קבל של יקיה חזות
סמוך ויקיה קבל כמו לכל ופחשו הנבואה היא לכל כי בן לחזמים בן לכסילם כדברי הספר החתם
מלאשר אל ידע כמו אל אשר אל ידע וכן וילך אל קנה קרמית על בית כמו אל בית ותקבל עב יי כמו
אל יי ויש מפרשים הספר החתם שדבריו סתומים וסתומים

עִיף ונִפְשֵׁוֹ שׁוֹקֵקָה בֵּן יִהְיֶה הַמוֹן כָּל־
הַגּוֹיִם הַצְּבֹאִים עַל דַּר צִיּוֹן:

הַתְּמַהְמְהוּ וְהַתְּמַהוּ הַשְּׂתַעֲשִׂעוּ וְשִׁעוּ
שִׁכְרוּ וְלֹא יִין נָעוּ וְלֹא שִׁכְרוּ: כִּי נִסְךְ עַ
עַלְיֵכֶם יַחֲדָה רֹוחַ תְּרַדְמָה וַיַּעֲצֶם אֶת
עֵינֵיכֶם אֶת הַנְּבִאִים וְאֶת רְאֵיכֶם הַ
חַזִּים כִּסְהוּ וְתִהְיֶה לָכֶם חֲזוֹת רַחֲלָ
כִּדְבַר יְהוָה הַסֵּפֶר הַחֲתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֹתוֹ
אֶל יַדְעֵה הַסֵּפֶר לֵאמֹר קִרְא נְאֻמָּה
וְאִמַר לֹא אוֹכַל כִּי חֲתוּם הוּא: וְנָתַן
הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר לֹא יַדְעֵה סֵפֶר לֵאמֹר
קִרְא נְאֻמָּה וְאִמַר לֹא יַדְעֵה עֵתִי ס
סֵפֶר: פ פ פ

ויאמר ארני פ כגש ים מילוקת בקריאת קמלה קוזת יש קורין אותה בשין קנקודה לצי יעמן כמו כגש יסוף ורזל
עטן קריבה וכן קוף לש קמסרה אשר עליו שאמר לית בגפריו ואם קוף בשין קנקודה לצי שמאל קנה
אחר בגפר כגש וקוף כעפה אבל זונת תרמוו בשין כמו וקמגשים אחים לאמר שתרגם חלף דלת ברב וכן נמצא
במקנת קספרים כגש בסין ופרוש הפסוק לקריאת כגש בשין כן ויקי טעם יען פ נמשך אל לך שאומר בפסוק
האחר אמר בעטר פ עשו זה לך קנט

ויאמר ארני יען ביננשהעם הזה בפיו
ובשפתו בדרונו ולבורחק ממני ותהי
יראתם אתי מצות אנשים מלמדה:
לכן הנני יוסיף לחפלא אתהעם הזה
הפלאופלא ואבדה חכמת חכמי ו
ובנתגבנו תסתתר:

ויסיף אמר קנה קס קרוטם אל בנייה
ומכביים אותה בעקס ומרחקים לבי
ממני ולקריאת כגש בסין תפרש לש דעה
קמרתגם בעטר שקס גדולס בשמקס
ומרחים עכמים כפוגים שאר קעס לכני
את יי בשקס ולהתפלל לפטו ואחמ
ככרש כגש נחק כמו כגש וקוף כענה
אמ פ בעת שיש להם צרה יכבזו בשקס
ומקריבים אל שקס ושפתתקס ומרחקי
ממני לבי ותקי יראתם אותה מצות אחים
מלומדה פ מי שאין עושה אל מנה שטוק
לבי ואין מוסוף מעצמו איס עושה קדני
מחפצ ומרעט: לכן הגני יסיף פעל
וקוף בחרק כמו צרי וכן קנט
יוסיף על ימך תמיק ערש ואמ יסיף רל
עוד על מנה שקבזת עלקס עוד אבא רע
גדולק עליקס לפל לא אבא עליקס רעה
ענ שיכל בשע קרוזה על דרך ותני
כלים לשכך כפל ואמר קפל ופל

היו המעמיקים מיוחדו לסתר
עצה ודירה במרושך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי ידענו:
הפככם אם כהמר היצר

פ פ
ואני חכמת חכמי בעלות ובטולת תלמי
חכמתם שקס חכמים אבל חכמתם לפרע ולל לפיטע כמו שאמר חכמים קמה לפרע ולהטיע לל ידעו אופי ואשק
פ כהנח להם קרעה תלמי חכמתם של תהיה להם ענה ותחסלה לבגל ממנה ולל תעל להם אז חכמתם היו
המעמיקים מעמיקים במחשבתם להסתור ענתם מאל כומר פ קס חושבים פ קסם איס משגיח בעטע
קארץ לשכך עושים כל רעטם פ אומרים אין רוחה ואין ידע ופי במחשך כאלו מעשיקם במקום
חשך כיצ בנ אדם שאין רוחה אותם כן חושבים פ כל מעשיקם בחר ובגלוי לא יראם קאל וק תרגם זונת במחשך
פד תבלל לפתר כמו להסתור: הפככם יס כעטן חמת כמו ואם בריאה יבא יי יס לעס קוף ילן וקדומים
לפס שפרשת אותם כך בפר מכול בזל קעטן ממני אמר באמת הפככם נקל בעט כחומר
קוצי יחס לפט כמו קוצר שהחמר צדו ועשה כל ואחר כן שכל לעשות כל אחר כאשר ישר בעט קוצר כן נקל
הפככם בדי פ אתם בדי כמו קחומר בדי קוצר ואך אתם אומרים פ איננו רוחה מעשיש
פ יאמר מעשה לעשהו בתמיקה

ות יאמר מעשה לעשן לא עשנומה לא לפטר אות מצלי אל כלי .
 ויב אמר שצרו לא קצין . ויב הוא סס לכלי קוצר צד קוצר .
 כלמד אמרי לא אחי . הלא עוד . מעט מועב . במעט ומן תראו הקכך שאב עשק גכס . ואמר מעט
 מועב כפל העטן במלות . שוקת למעט קזמן והנטיה נאמרה במי אחז ואמר שוק יקיה בקדוק בני .
 חוקיקו ושב לבנון ל כרימל לבנון קוז יער קלבנון שיש ב ארזים גטקים ונשאים וכרימל קוז מקום שדות גטא
 וכרימל וטענים שפ לים זוק קמשל אמר על
 קנאים והרמיס שקין במי אחז שישוט שכלי
 במי חוקיקו עב של יקיה לפס רשות לבני
 וישוט על כרזס לרך קטובה . והכרימל
 קס קשפלים והעפויס שקין במי אחז ול
 קיה ברכ כח לפוכח . במי חוקיקו קין
 כארזי יער קלבנון וויסיט בכבוד ונגדולה
 עב שידמו לרזוי יער קלבנון כמו שאמר
 ויסע עפויס ביי שמחה . ושמעו אותס
 שקס חרסיס עתה לשמוע . דברי
 ספר וקס ענרים לראותס כמו שאמר למעלה
 ותני לכס חוות קכל כדברי קספר קחתס .
 ומאופל ומחסך שיקיה לפס כל קצרה
 תריאנה קנטיאה שתקיים שקין ענרים נה
 כשקיה מופתס קנטיא . ויספו . קס קין
 צרה והעפויס יוכיפ . לשמוח ביי
 שקין מאמינעס בן קודס כל קצרה עתה
 יסיט לשמוח ביי כשיראו שתקיים קנטיא
 ולשעס קצרה ולפס קרחה וקכטל .

יחשב כי יאמר מעשה לעשהו ללא
 עשני ויצר אמר ליצרו לאהבין הלוא
 עוד מעט מזער ושב לבנון לברמל זה
 והברמל ליער יחשב ושמעו ביום זה
 הוא החרשים דברי ספר ומאפל
 ומחשך עני עורים תראינה ויספו ע
 עננים ביחוח שמחה ואבינאדם בק
 בקדוש ישראל יגלו כי אפס עריין
 ובלה לגן ונכרתו כל שקדי יאון :ם
 מחטיאי אדם בדבר ולמוכה בשער
 יקשון ויטו בתהו יצריק : פ

וכפל מעטן במלות שוקת ואמר ואצופ אדם כלומר האצופים שבאדם שקין ברושאל וקס קעפויס . כי אפס .
 ישמחו ויגלו כשיראו אפסות קערינעס וקלעס ושוקדי און שקס לא קיה לפס רשות לבני גכפס ול
 לפותחס כשיראו בפרעפותס יגלו כמו שאמר ובאצופ רשעס רנה . פרוס שוקדי און מתעסקים ומנהיגים אל האון .
 בחטיאי . כשאדם מופתס ברכו חושבס קדרי עלטו לטחא כאלו קכה אותס . וכן לפותח בשער יקוסון מי
 שמופתס בשער . כלומר ברכס כרי שזכרו ישמחו לו מוקס וכשילקו בדרבו . כלומר חמיכו לו כל רע
 ולשיכו עליו למלך ומכוס קצתיק בתקו ובמל . ותרגם זנתן ואסטיאו בשקר דין זכאין . יקוסון מנדי העין והוא
 מעטן מוקס . ויקיה יקס וקוס בעטן אחד . וכן תרגמו יוכתן בען לה תקל . ויש לפרש יקוסון מעטן קס
 ומשרשו שקול שרס קסס . וכן קתקססו וקוסו . מן לקוס קס ב כמו קמקוסש עכס אן קסיס לקט מכאן ומכאן .
 ואוספן יחד כן מוזרף קאדס לקט מומנו מנה ומנה ואומנן לו . כן קס ענסיס מי שמופתס אומריס לו חרפת וצופ
 מלקטין לו ואומרי לו קלס אנה עשית כרוך במקוס כלו או בזמן פלו ושע עשית כך וכך ואיך תעשה עמך מוט .

ישעיהו

לכן בית יעקב אשר פיה את אברהם פרוח הפסוק כן יי אשר פיה את אברהם אל בית יעקב של ישע
יעקב פירוש העטף פ כלם בני יעקב וכו' אשר יש בהם אנשים רשעים קרי יעקב אברהם כאלו הם ממעשיהם לא
קרי חי כ' דס צייק איהו בניו לתרבות רעה שקראו הם ונכלם מינעשו וטעם אשר פיה את אברהם פ פיו שקרי
אברהם אבינו דר בן רשעים ופיה יי אותה מידם והוציאו מארצם כן קרי העמים שוכר למעלה בן הרשעים ולס קרי

לכן כה אמר יחזקאל אל בית
יעקב אשר פרה את אברהם לא
עתה יבוש יעקב ולא עתה פנו יחורו:
כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבן י
קרישו ישו שמי והקדישו את קדושו י
יעקבו את אלהי ישראל יער יצו וידעו
רעי רוח בנה ורוחנים ילמדו לקהו:

פ פ פ
הוי בנים סוררים נאם
יחזקאל לעשות עצה ולא מנע ולנסך מ
מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת
על חטאת: ההלכים לרדת מצרים

ע בתהלותם הכח והמעצמה שקרה במחנה אשור בלילה מואה ושמנוטסו חמשה חלף ולס קושלה לפס גסדה וכו' וכו'
ורוב חילם ומה שמקר קדושת האל בכל מקום לעקב ולס עשה כן לשאר האבות כמו שאמר קדוש יעקב ואמר פה
אמר יי קדוש ישראל ואמר ונאלך קדוש ישראל ואמר קדוש ישראל מושיעך ואמר ואלכס קדוש ישראל ואמר קדוש
ישראל ויוצרו ואמר ואל ישראל קדושו ואמר שמקדושים יס לפרש על כלל ישראל מכל מקום יש בהם שאין לפס
דרך לפרשם אלס על יעקב עצמו ואמר זק לפי שיעקב ראה קדושת האל במראה הנבואה במחוק סולס מונכ
ארכה ונאמר וידעו אותם שקרי תעש רוח מתחלה בראותם הנס הגדול הזה ידעו בנה כלומ יתבשו במעשה האל
וידעו פ קרי משגיח במעשה האלס וידעו פ כל אשר קרי אומרים להם הנביאים נביאי יי קרי חמת וכפל
קצתן במלות שוכו ואמר ורוחנים ילמדו לסחור ורוחנים הם תעש רוח ולקח קוץ חתירה כמו שאמר פ לקח טוב נתת לכם
רוחי קנה חיל בתחלת הספר שישעיהו נבא בימי עשיהו ונתם אחו יחזקיהו ולס ראינו במלכס סו שנקשו עיר במצרים
כיון שאמר באל הפרשו והוציאו צה ואס נאמר פ נתפנא על דור דקיקו שקרי אחריו ואמר עלה קווי שישלחו
במצרים לשדק: וכן עשו לס יראה כן לעטן הפרשות שקראו אומר אחר כן עשועה שנשאת בימי חזקיהו

בהם יטלת לחזק ברכ יי והקדישו את
קדוש יעקב וקס יקראו בית יעקב נאמת
ולא יטע יעקב מינעשיהם אלס ישמרה
מינעשה ילדיו בימי חזקיהו שישום לכן
טובה וכלו קרשעם בני לחמות שקדמו
ואותם שישלחו מקס שלמדו מינעשיהם ולס
קרי רשעם בהם ואותם שקרי תעש חור
ורונטס ישום לדרך טובה ולס יטע יעקב
מינעשיהם אלס קרי חי: פט יחורו יתלבשו
מתעשם לבן חיר וקטס יתלבשו פט וק
בדרי חול קילשן פט חטחו בדעס
כי בראותו פירוש בראות יעקב ילדיו
שקס ילדיו ונטי ב' מת בלכתם
בדרך קטובה ונראות מינעשה ידי בקרם
וקרי מקס שאעס במחנה אשור קבא נארע
ונראותם יקדישו ילדיו שמי על הנס הגדול
קראו והקדישו את קדוש יעקב שישמח
בהקדישם שמו קדוש יעקב ואלפי ישראל
שקראו אברהם או לא יטע אבלי ישמח וכל
זה דרך משל כיון שפרשנו ופי יעריע יתנו

והוא
הוא
הוא

לפי נאמר כי בני אדם ואלהים יחד נכתב בפר מלכים ואל בני הימים או בני חזקיהו עמנו אלף היו שר
יבנה כונן כי נבחרה גזול השיש חזקיהו למוט טהרה מלך אשור על כל ערי יהודה הסעודת ותפאס וחלו
היו טובים לך כל לשם כן ויהו הנכון לפי עטן הפרשות האלו הסמוכות ומת שאמר בכל הפרשה מקום קדוש ישראל
לפי שנקרא האל בני מוצה אשור ואמר הוי צעם סודרים הוי לפי לשהם שהיו נקראים צעם צמון שכתב צעם אהם
לפי אלה כי אהל הם כורדים כפרה סודר

ואוטים מדרך קטורה ועצבים אהם שב
שבאים ובאקח אלהם קרה לך יבוסילט
ולך יקשו ממנו שר ומעקשי שר מאויבך
ובכל אשר עשית לך יהי אה פ כחאי
לשאל את פי על מעשיהם אל עשי בצנת
עצמם ולך מע וקעצה אינה ממנו וכל
קעמץ צלות שונות ואמר ולפוך מסכה
ולך רחמי ולך מרומי ומעמי ולפוך מסכה
כמו לעשות עבה כי קעצה נבדו ונבדו וכן
לכך מסכה עיני התי וכהו קעצה וכן
ולך התי מלך ולך שאלך בני בני או פרח
ולנסוך מסכה שאושים להקבנות צל
מנרים למען ספת חכמת על חיותי
לך הילם צעמם ובחיותם אל שמוכיפי
על קס חסות או שישאלו על כפ עיר מוא
מיחר של צישות והו מרד גזול קעב
קמורד באדושי שנתלה בארון אחר על פט
ההולכים קולכם מארצם לרת
מנרים לבקש מקום שר

וּפִי לֹא שָׁאֵל לְעֹז בְּמַעַז פְּרִיעָה וְלַחֲסוֹת
בְּצַל מִצְרַיִם וְהָיָה לְכֶם מַעַז פְּרִיעָה
לְבִשְׁתׁוֹ וְהַחֲסוֹת בְּצַל מִצְרַיִם לְכַלְמָה׃
כִּי הָיוּ בֹצְעֵי שְׂרִיזוֹ מְלֹאכְמוֹ חָנֵּם עֵינָיו׃
כֹּל הַבְּאִישׁ עַל עַם לֹא יִזְעִילוּ לָכוֹ לֹא
לְעַר וְלֹא לְהוֹעִיל בְּלִבְשֵׁת וְגַם לֹא
לְחַדְפָּה׃

פ מִשְׁאֲבֹת
נָבַב בְּאֶרֶץ אֲרָחוּצָה לְבֵיא וְלִישׁ
מָהם אֲפַעְהוּ וְשָׂרְפָה מְעוֹפָה יִשְׂאוּ עַל
כְּתָפֵיהֶם חֵילֵיהֶם וְעַל רַבְשֵׁת
גְּמִלִים אֲוִצְרָתָם עַל עַם לֹא יִזְעִילוּ׃

והיה לכם וקיה מעשו פרעה שחשבתם שיקח לכם מעשו יקח לכם לצאת אלף קערו צ ותכל לוי מעצבים
וקחסות חסות שם בצל גלות כי היו בצוען פ קצ שריו שרי יקרה או קרמי למלך יהודק
כל הובאיש קוטאים נכתב בשפתן האלף
ומה וכבר כתבם ופח חכריו בכפר מכר
צולק הקדוק ממנו והוא מעמם סאת ופחש הכל סאו ונכל לפנו כשקלכו על פי לזשלו לפו על
עמקום אל כמו ותהלל על וילך אלקנה על צעו וקדומים לפם משא בהמות נבאה שנתה נח שיאו
נהמות קסגבל חיות קמנר שאלו קבלים לבקש שר ממנרים ונגב
פירץ עשה וחדק כמו
ארץ קסגבהקט וקיה מדור קחות הרעות או יקראי כנג מצרים לפי שהיא רחומת לרץ שר בארץ ציה וצקה חות
קדרך שקה קולבים עה קיה ארץ ציה וצקה שיהכנו נה קחות הרעות ואמר כי יאו מקם לביא ולש אכעו ושדף
מנעמף אל אשר יהו על כהף פירים תלגם שמשאין ממנו על השמים ועל הצמלם להת למלך מצרים שיע
שיערוס ממלך אשור דבשת קיה חסרת הצעל והיא פובלת קמסא כמו קבוק נחמוד על פס פרהטו
שקוח כמו אל עש וית משה כמו משא צמד פדים אדמק אומר שולן על בערמון נירע רחומי

ישעיהו

ומצרים הבל לכן קראתי לזאת פירושו קראתי לזאת ירושלים רבב נקם שנת חזק שלם הוא שנת
בערם ברושם ולא ילכו לבקש עור ממצרים כי לא יושלו לשם ורבב פרוש חזק כמו ודקם עמל
ואין ויונתק תרגם בכין ערשת מנהון קטילין עתה בא אמר קאל לנשא כל כתוב אותה הנבואה על לוח אתם
כל אתם שתראם מנה שתכתוב על קלוח ואחר כן חק אותה הנבואה על ספר בני שתחיק עמות לשם

ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי
לזאת רהבהם שבת עתה בוא כתבה
על לוח אתם ועל ספר הקהותה ליום
אחרון לעד עד עולם כי עם מרי הוא
בנים כחשים בנים לא אביו שמוע
תורת יחודה אשר אמרו לראים לא
תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחורת
דברו לנו חלקות חזו מהתלורת סורו
מני דרך הטו מני ארח השבירתו
מפנינו את קדוש ישראל
לכן כה אמר קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק

אחרון ופרושו לנגד ענין כרי שיראו קס
וקנאים אחריהם כי לא לשם הבאת עליהם
אל בנבואה ענין כי עם מרי קול וכבד
קטנות נקם יום יום על ידי נבואי ולא חט
שמוע לפיכך כתוב התוכחה והרעה ק
הענינה לנח עליהם כדי שתחיק לעמות
חקה קהא במפיק ועטיו חקוק אותה
ולבעת ונתק אין קהא במפיק ולא קה
כתבה שתרגם על כתוב על לוח בעתם
ועל סטוקס פרי ראוס כי עם מרי
כחשים תאר קיחד כחש וקול
קדנשים לול קחית קיה דגש בשקל חנה
אכרים ופרוש עם מרי בתעמון עס סרבן
שמורים פיקאל ומצותו בעם כחשים
שקס קיו בע קאל וכחשו בו שאינן אשקס
כי אינם שומעם לו כי קנן שאינן שומע
לשבו קרי קול כאלו מכחיש בו שאינן אשבו
אשר אמרו לראים ולסוים קס נבואי
נבואות דברים ישרים

חלקות כמו שאומרים נבואי השקר
שמחשקים להם ואומרים שלום יהיה לכם עשו כהתאוקס
מקתלות קס אינם אומרים שקס מקתלות חבל הנבוא
קורא לבני נבואי השקר מקתלות שקס מקתלים נקם ואומרים להם אל תראו והם אומרים לנבואי חזו לנו כבני
אלו הנבואים שראים לנו שלום וטוב וקס אינם יודעים כי קס מקתלות ולא דברים ישרים סורו מני דרך קטו מע
אורת שפקס קסון בצרי אומרים לנבואי יסורו מן הדרך קזה ומן האורח קזה שאתם
שנלך זה ולא נעשה כהאות לבנו קשיתו מטטכו מנה שאתם אומרים לנו כל יום ויום גשם קדוש ישראל לבן כה
אמר בני קזה בני נבואי שמותים אתכם לשונאל הדרך הטובה בעשק וכלו ותבטחו בממוטבס
שקול מעשין וגול וכלו פי מוטק כלומ דין מוטק כלומ שרנו משפט קטשוקים בממון שתקחו מקעשק וקנפ
ממוטבס חמם ועשק ואתם בוטחים ונשעטם בו שתשעטו שתשלו שחד למלך מצרים לעשור לכס מניד מלך אשור כמו
שאין למעשה ישאו על כתף שירים חילקם ואין קדוש ישראל כי בוטחים בו והמקדישים סמו קול יהיה בערם
ואתם שבוטחים בהבל תפלו כפרץ בופל לכן יהיה לכם כפרץ בופל אחר שפול קנצן קול פרץ כי קפרץ
לא יפול אלף נאמר על שם סופוכן וטחפ קמחוקנה פירש יחריו

ואמר נשגה בחומה נשגה וכנגד קוץ מקום נפוח בקיר וקוץ מעטן שאין אצטעפות ומאשר בקיר מקום נפוח
קרוי לפתל ואמר בחומה נשגה לפי שתגד החומה שהיא גבוהה על מקום הנפוח שהיא באמצעותה או למטען
ותפל פתאום ותשני גב גבוהה וכמו שהיה מקום הנפוח הוא גורם לכפלת החומה הנשגה כן יקרה לכה העו
קוץ שאתם מעקשים שר ממערי יגרום לכם מפאת גדולה בשני גדול מאין מרפא כפלת החומה הנשגה
שישבו אצטק בפלתה מפני שתגד
חבטה רבה מפני גבוהה וכן המסיל לעג
אחר בחומה נשגה מפני שהם חכם לכה
פרע מלך מצרים שהיתה לפס פיו החומה
הגבוהה ונשגה מפני האויב ושבירה
האל ישבור אותה החומה שהתם

וְלֹא־תִשְׁעֲנוּ עָלַי׃ לִכֵּן יִהְיֶה לְכֶם הַעֵץ
הַזֶּה כַּפָּרִץ נִפְלֵג בְּעַתְּהוּמָה נִשְׁגָּבָה
אֲשֶׁר פִּתְאֹם לִפְתָּעַ יָבֹא שִׁבְרָה׃
וְשִׁבְרָהּ כִּשְׁבַר נִבְלֵי צָרִים כִּתּוֹת לֹא
יִחַמְלוּ וְלֹא יִמְצְאוּ בְּמִכְתָּתוֹ דְּרוֹשׁ
לְחַתּוֹת אֲשֶׁר מִיְקוֹד וְלֹא שְׂפָמִים מִגְּבֹא׃
כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ הַקְּדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל בְּיָשׁוּבָהּ וְנִחַתְתִּי שִׁעוֹן בְּהַשְׁקֵט
וּבְבִטְחָהּ תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶם וְלֹא
אֲבִיתֶם׃ וְהִיא מְרוֹ לֹא בִי עַל־
סוּם נָנוּס עַל־בֵּן תְּנוּסוֹן וְעַל־קַל נ
נִרְכָּב עַל־בֵּן יִקְלוּ רִדְ פִּיכֶם׃

חושבים לפשגבה ישבר אותה בשני נבל
נצרים ויקרה זק השני כמו ששני נבל
ונצרים שהוא כל חרם פ הפעשה כל חרם
יקרא בכתב יצר ויקרה זה השני כמו שישב
נבל ונצרים שהוא כל חרם כל היוצר בל ח
חמלה שאין בעתה להשאר ממנו מכתה
אחת לשתת בה אם מיקוד או לשוף בה מי
מגבא אלם ישברוהו עד שיקרה כשתת
דקס והמקום שיוקדת בו האש נקרא יקוד
וכן דרך העולם לקחת אם מן היקוד במכת
חרש ולשתת אם כמו לקחת וכן קהיתתה ש
אש בחיקו וגבא יקרא מקום שיקו בו מעט
מים וכן בבחשו וגבא וזין אדם יסל לקחת
ממנו מים בכל פ אם בשבר כל שיטור

למנוך שפת השברה בקרקע הגבא ויקח מעט המים שם וכאשר יקח המים מן הגבא הנה נשאר הגבא חסוף
ומעט לה לפיכך אמר ולא חסוף וכן ולחסף המעשים פורה לקחת כל הפרוש עד שלם השאר בקב כלום וינתק תרם
ולחסף ולחסף עמך ולוח מים כי כה אמר נשגה ונחת תשען כפל העטן במלות שומות וכן כפל
עוד ואמר בהשקט ובבטחה אמר
לטרוד לבעש שר פ אם שהשנו בעצבים וזאת תמיהה גבוהה פ ילם לכה ולם אשתם ורתאברו לא כי
על סוס נסוס אם יבא האויב יש אהם סוסים ונסוס עליהם מפני האויב עד יטור ואחר
כך נשוב ועל קל נכב סוס או גמל קל וכדברים פ הוא שתמוסון אבל לא המוסה שחשטתם שתנצלו
מיד האויב פ אם תרכבו אהם על קל חוששם יקלו מכם וישג אהם

ישעיהו

אלף אהרן . אימר אחד ואלף שאינו צריך אלף אימר כן לפי שמאלף הוא אחד במעלה קרובשת ואחד הוא מעלה
קראשונה ואמר שהרביבוס מפת המעט מפת גגרת חמשה תמוסו כלבם עד אם מותרתם . אם במקום
אשר ב ימצא במקום אשר עד אם דברת דברי וימצא במקום כאשר כמו אם יקרא קובל לזע ישראל ואם מותר
אבטס וקדומים למס אימר כל כך תמוסו קנה וקנה עד שהנשאים נכס יקו מעמים נאם בן רבס כמו מתק על

אלה אחד מפני גגרת אחד מפני גגרת
חמשה תנסו עד אם נותרתם בתרן
על ראשה החרובנס על הנבעה : ולכן
יחבה יחיה לחנכם ולכן ירום לוחמכם
בי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי
לוי : כי עם בציון ישב ברוי שלם בכו ל
לא תבכה חנון ירונך לקול זעקך
בשמעתו ענך : ונרנן לכם אדני
לחם צר ומים לחיז ולחם
יבנה עור מורד והיו ענך
ראות את מורד :

ראש קבר שיראה יחדי מרחוק וכן כמו
קנש על הגבעה והעמק כעל פ קנש ירשו
על קתק : ולכן יחבה יחבה פועל יוצא
כלומר יבטיחכם שתחטו לו לנפכ
שעה יחון חתכם ונעמין קזה על אשר
יחלתי ימ קפסוק קזה עם הפרשה קבאה
אחריו עתה קה וקנטן שקוא מעמין הפרשה
שמדע על דורו של חוקיקו ועל קרעש
שכס שקו מנקשים ער מימצים אימר
ער קפסוק קזה וקפסוק קזה כנגד קטומס
חוקיקו וסיעת לנפכס לטן חתם לרנן
בשקל אין גזלה למס . ירום לחמכם ירום
ונשא על מחנה אשר לחס חתם פ אלפי
משפט יי ולא יספה קדמיקס עם קרשע
אשרי כל חוכ לו פ קס ינלו בי עם נטון
ישב לו שאר ערי יקודה
קבצרות שנהשו בד מלך אשר בעטור
של קו חופס לאל ברושאלס בבה לו תגבה
חתם קעס אשר ברושאלס של יחתי

מימנה לבקש ער מימצים בט ל תגבה כמו שטומס קאחרים שנתפשו פ קאל יחנך לקול זעקך : כשמעת ענך
כאשר שמע זעקך ענה אוקר וקו שקדע חוקיקו בנידו וקתבס בסק ובא צבת יי וקתכלל סס ועמ אותה קאל על
הי ישעקו קנטיא ואמר אל תערא מפת קדמיי אשר שמעת ונל : ונתן לבס יי קמפרשי פירשו כמו ואס נתן כמו
פ אינך יוצא שפרושו פ אם אינך יוצא וצמית וקלבת ואס צמית וקדומים לקס ויקרא לזה קפי וו ולל יכפך ככפ
ככפ בלשון ישמעאל אימר אם עי עתה נתן יי לבס לחס נר ומיס לטן ולל יקרא זה ענך פ לל יכפך ענך מורדך ויקרא
מורדך כמו מטרדך מן יורה ומלקוש ופי לל יכפך לל יאסף ולל יענר וקדומים לו עברי חול כופש ואס יבת קעס
ועצרתס וחו בני חוקיקו קיה לחס בערת ונשר אותס באובע כמו שאמל חטל השנה ספיח ונשנה השמת שחיס ונשנ
האלשיית זרעו וקצרו ועי או פי ולל יכפך לל ירחק בכפך קארץ כלומר לל יקרא רחוק מכס המטר לל קרוב שימו שטך
רוחות אותה תמיד וס לבר מורדך מן וליא שמעת לקול מורי ואומר זה על חוקיקו ואס יד מורדך לרביס יקו חוקיקו
ושרי רל שלל שלל חמס בכפך קארץ כמו שעשה אחו שאלס למלך ראשור לשור לו במלמית רבין ופ קח חיל חוקיקו
יקרא ברוח במקומו ולל ימורדך אל ער אדם ושטך יראו אותה תמיד ברושאלס שורה אוקר בגדך קטובה ומישרה

והנה פ' הפסוק על באת מחנה אשר שהרג הפסוק כיוון לטן נכחי שאלה וצאת מעסקת ול' יאלק עוד שבעתה
מנחת מקדשא ויהן שגך חזן פת שפנתה צבת מקדשא ונטן הוא פרושו ומים לטן צא במיעית עם הקמ כיו
מים נרמס ואונך השמענה אפי יקרא חוקר המורה אחרך ויאמלך זה הדרך לטט השמענה חוקרות שצב
כ' כשורה חוקר פטס צפטס רל שיקה דוכו של חוקיקו צמיס הקס חפטס לשמוע קבוע והמענה ואומעס
לקול מוריקס אפי יקראו חוקס מ' אחריקס:

ואזנך תשמענה דבר מאהרץ לאמר
זה הדרך לכו בו כרתאמינו וכי ת
תשמאלו וטמאתם את צפוי פסיל
כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזום
במודה צאתאמר לו ונתן מטר
זרע אשר תזרע את האדמה ולחם
הבואת האדמה והיה דשן ושמן יר
ידעה מקנך ביום ההוא פר נרחב
והאלפים והערים עבדי האדמה
בליל חמץ יאכלו אשר ע
זרה ברהות ובמזרה :

פ' תחנינו ופ' השמאלו כשתרע להכות אל
קיימן או אל השמאל ל' תעפון אל' הדך
קיסר כג' ענטכס לטט ל' תמו ימן ושמאל
מנעית קינורה ותחמיסו כיוו תמיסו קד ל'
תמורת קיוד וטבאתם כשדבר כג'
קעס יצב פעס לשן יקיד דרך
כ' ל' ופעס לשן רבס דרך פרט ופ' וטמחת
קדפו חות כיוו טמל' כ' חמר חוקיקו על
הפילש שעסק חחו אב' חמר ל' ויכחזרו
את קנע מן הקדש ויאמר ווצאו את כל
הסומאה חמר מצאו כהיכל י' ואמ' ויקבלו
קלים לפוצ' א' ל' לקדון חונה וקנע וק'
וקטומאה קס הפילש וקמסות אפדת
כיוו חסב אפדת כתרע עטן תקון יתריס
למקוס רחוק כיוו דוק כיוו קנע שהסב
צמקוס רחוק מצנעל פמי נתי דוקה : צא
תאמלו ל' פ' ל' חונה וימ' צא כיוו צאה
ל' ס' תאמר כיוו צאה ותשעצבו לשון וכן

קוא צמסרה לתי לשן טיכוף ונתן מטר יקו לך האל מטר לנך זרע אשר תזרע וכן יתן לך לשם הטות האדמה
פ' ל' ע' ט' שרפן וירקון ול' יאכלו הארצה ועד יקיה לך ארץ דשן ושמן וגם מקטך ידעה כיוו כן כ' נרחב
פ' הכל יקיה מל' תבחה וירעה המקנה כ' רחב כ' הוא מקוס מרעה מקטך כ' צוד אפסר שהוא ל' רבס או הוא
תמורת למד הפעל והרעם יונה הפסוק כן ויק מטר זרעך תזרע את ארעל ושטור ועל' יסג בארעל ויקיה פריס
וטב ית' רשון כ' יקיא מ' תיקון צענעל קי' סמן רשון ופמימן : והאלפים : השורים כיוו שג' אלפך והמורים
על' החמורים : עבדי האדמה : שעבדין כהס האדמה : בלל חמץ :
השורים והחמורים המספוא קנפי שיקו חותס ווצו ועברו חותס כיוו חחסיס למיכל האדס : בלל : הוא המספוא
כיוו חס יגעה אור על בללו : חמץ : נקי לפי עטמו וגם יס' לו חומה בלשון ערב בעקודה על הכ' על' חמץ וינתן
תרגס בלל פטיס : זרה : כיוו מסל' סוכר פעלו מן הדגש לפיכך הוא בסעל : ברהת : רחת הוא הכל שם
שמורים ט' קתב' אה וקרא רחת מן רוח לפי שמורים חות לרוח פלא בלש : ועמורה : מורק הוא הכ' ברה
קנולש שמורים כה ומנקיס כה קקס מן קתב' אה :

ישעיהו

והיה על לעטן שאמר שיק מטר על האדמה אמר כל כך יקיה שפעת מים עני שהקדים והגשמות יבא נקס מים ויקיה זה בוס הרג רב בפול מנעלם בוס כמו בנות וכמו בוס קטות כל בטר יוס בעקת בלש כנך וכן כל בוס הקוח שאומר על עתידה וקרג רב הוא מה שהכה האל במחנה אשור כי אחר ק טרס קל עשע ירושלים ושהודק ברל טוב ופי בפול מנעלם שרס גדולם וכן תי שרס רבדן כמו שאומר ויחד לו כל גטר חיל ויגד ושר במחנה אשור והיה אור קלטה

והיה על כל הר נבה ועל כל גבעה
נשאה פלגים יבלי מים ביום הר גרב
בנפל מגדלים והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה שבעתים כ
כאור שבעתה מים ביום חבוש יהיה
את שבר עמו ומחן מכתו ירפא :

הנה שם יחיה בא
ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתו
מלאו זעם ולשונו כאש אכלת
ורוחו כנחל שוטף עד צונאר יחצה

קחשטן כמו שבע יפול דיק וקס שבע כחטאיתכס והדומים להם כחור שבעת ימים דרך משל כאלו אור שבעת ימי השטע יקו כחור בעוספת האחד על חברו : בוס חסש ייאת שגר עמו : אס לעתיד בוס קסן גלרת או אחר מלממת נב ומנב ועליו יתפרס לזה הפחוש הפסוק כן שלפט זה בוס הרג רב של תהיה אחר המלמק קהיא צרה בעלם וכאלו יקיה כל העלם אורה ואס צמי חוקיקו אחרי מות מחנה אשור ולענן הפרשיות קאלו לפט הפסוקים קאלו ולחרייתם יראה העטן קוז צמי חוקיקו כמו שפרשן וכן דעת הרב קגדול ל משק בר מימון זל ופרש כחור שבעת הימים שבעת ימי חוכת שלמה וית הפסוק כן ויקח עהור סיקרא כעקור שמשא וטהור שמשא יקא עתד לאוקרה על חד תלת מלה וארבען ותלת כעקור שבעת יומיא שומא דיתב יי עת גלות עמיה ומרע מחתה יסי : הנה שם יי שחרט מחנה מלך אשור קנה הוא בא לפנקס ממנו ומק שאמר ממרחק לפי שהיה חושב לע לפיך אמר כי קנה הוא בא ממרחק בער אש שאש צער על מלך אשור ועל מחנהו : וטב משאה קהיא אינה כמי לקנה כי היא רפה אמר טב משאה עמו כלומר טבד יקיה עלהם לסול המשאה קבדה קהיא שישא עלהם האל : שפטו מלאו זעם ולשונו וצמר וכפל העטן במלות שומות ושפטו ולשון קס דברי קנטואק אש קתנבא קנבא עלהם וינתק תרגס ממרחק כמה דחיתבאיו עלוקי נבייא דיי מלק דמין ורוחו כגדל ודחו ודברו וכן תרגס זנתק ומימריה כמו שאמר שפטו ולשון כך אמר ודחו

ישעיהו

אז יקיה כן ורחיו ומלחו והוא המלאך שהכה במחנה אשור יקיה לקח כנול שוטף שיטופס עי צאר יחיה כמו מי
הנול שהקטע עי עאר שאין נדך לבית מהם אלף נטע עתכס אז קדוב להיות טונע וקמחנה אשור כמעט כלה כלו
פילם שארזו אלף מעט כשיעור קראש אול הגוף: להנפה גיס נפכת סוף מקוד כמו להכף פי רחיו עיל להכף העיס
אשר במחנה אשור נפכת סוף ונפה היא קבציה שמעטפן בה קתנאיה וחותה אינה לשוף אז לעבר קצר מן הקנן אול
וו הנפה שיטף קאל בה בעיס תחיה נפת
סוף שלף ישאר נהס דער כרך אלף הכל ילך
לשוף ולסוד ויקיה נכ רחיו לעמים קאלם
כיו רסן מתעבה פ קרסן שמעמימן צפ ק
הנהמה קוף מנשר קנהמה שתלך דרך
סרה למקום שרונה קרוב אול זה קרסן
יסס קאל עיל ליי העמים להקשתם ל
לשרס אלף לפולכס לטנחן: השיר

להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעבה
על לחיי עמים: השיר יהיה לכם כליל
התקדש חנושמת לבב כד וולך
בחליל לבוא בהר יחודי אל צור
ישראל: והשמיע יחודה את הוד קולו
ונחת זרועו יראה בזעף אף ו להב אש
אבלה נפץ חרס ואבן ברד: כי מקול
יחודה יחת אשור בשבטי כה: ויהיה כל
מעבר מטה מוסדה אשר יענה יחודה עליו
בתפס ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה:

באות קזס שתהיה קמנפה במחנה
אשור יקיה לכם יסב עושלם שיר ושמחה
כמו קללם שמתקדש ס קחג והוא קללה
סלחג שסמחיס ס ואומרין ס שיר כן יקיה
לכס יוס מת לת מחנה אשור שהמנח ס
וקשיחו ותקלו לל שטע לכסנס גדול והסי
קוף צפה והשמחה קוף כלב לפי אמר
ושמחה לבבואי כבולך בחללם הקולך
בחלל בחמת יס לו שמחה לבבואמר קולך

פ קמחול קוף שקולבס רכס איס מד חכחו סצב סטב קאלל מנה צתפס: לבא נהר יי שיכחו נהר יי שקוף בת
המקדש לגיר ולקלל סס אל צור ישראל שהיה חרס וחוקס עס מלך אשור וכול פראשו פ בלל הפשא חיתה מנבת
מחנה אשור שנימל קשי יקיה לכס כלל התקדש חג שאומרים ס סרה וקולל וקולל פסח: והשמיע יי שפא
מלאך יי בקול רעס שהקליס ויצחק נשמתיס: ונחת מתעב ויד ונחת קוף סס עידיה רל סוריד קאל
ורוע עניקס רל מכת ולבב אש אוכלה פראשו רל שרפת נשמח ונג קייס כמו שפראסו נב סוק ותחת כסו יקד
יקוד: נפץ חרס כאלו יקדו עלקס ערקיס מיכצס ומשכיס חרס מסר ויבן ער כן יכלו במהרה: כי מקול פראש
למטה: והיה כל מעבר פ מקול יי נשבו עבה יכה קאל יכה אות נשבו או פראשו אשור שהיה
נשבו עתה יחת ויסבר שהרי קריו שבו כמו שאיל קו אשור שבו אש וכן תי ארי מקל מימרא ריי מתבר אשור רי
גולשן מיחי: גבל מקוס שיער במחנה המטה שיסר קאל שיעמק על מלך אשור בתפס ובמרות אותה
זמלמק סילס קאל על יקיה בתפס ובמרות לל בגל מלמק ומק שאמר בתפס ובמרות פ באסר רשעס
רע וכלל המלאך מנג: נשעה שמכה בהס ובמלחמות תפופה כפל עפן פ קמנגן מנפך צד: מוסדה סס וקהא
רפה נלסס בה בתגל במחנה פ קוף לשון נקנה כמו המחנה החדת אס תחנה על מחנה וקרי עס רל על ישי
המחנה וינתן הרע ויקי כל מעבר תקיפהו ורבר כיהון דיעח פורענות גברתיה בעמון בתפן ובברך יסבחו
בית ישראל על קרבא תקיפא דיקעבר לקון בעממניא:

ישעיהו

כי ערוך מאת עול באורק כמו אהמוול בחולס: תפתה: הוא גמיש אומר ש ערוך הוא להם מוחמוול קודם מותם
שהנטיח קת: בא מטרים בא הגזירה על נפילתם ונמות גפם תמות גב נפשם ותקיה בגמיש ותתנה וכו'
בתפוק בלשון זכר ובלשון נקבה: גם היא למלך הוכן גם למלך אסור הוכן קתפתה אעפ שקיה הוא מיתנה ומתנה
ואומן בכח ידי עשית ונחכמת וגו' לפי אומן: קעמיק קרזין: האל קעמיק וקרזין תפתה למחנה קגזול קחז שיכסו
כלם שם: מדרתה: מדורת קתפתה תקיה

**כי ערוך מאת מול תפתה גם דהוא
למלך הוכן העמק הרחב מדרתה
אישועים הרבה נשמת יחיה כנרול
נפרית בערה בה:**

הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים
ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל
פרשים כי עצמו מאד ולא ישעו על
קדושי ישראל ואת יחיה לא דרשו:
וגם הוא חכם ויבאר עואת דבריו לא
הסירו קם על בית מרעים ועל עזרת
פעלי און: ומצרים אדם ולא אל וסוסים
בשר ולא רוח ויחיה יטה יהו וישל ע
עזר ונפל עזר ויחיהו כלם יכליון:

פ פ

מאנני בעמית בע קאדם ומדבר עם קנבאים ושולש אותם לכוזים בע קאדם ובראותם שיבא עליהם קרע שדנת
להם קנבאים בשם ידע פ רואה אותם: וקם על בית מרעים: אלו ישראל: ועל עזרת פעלי און: אלו
מצרים: ומצרים אדם ולא אל: אין מדם לעמוד אם לא יצמח האל פ אין צדו קטוב או קרע שיבא לו פ
קאדם: אמר ולא יעסק ודבר ולא יקימנה וסוסים גם כן שקיו בוטחים בהם ישראל
בשר קם ולא רוח פידוש לא מלך וסקר קסום לקשופה ואין יעמדו מצרים לשראל וקם לא יעמדו לעצמם פ
יטה ידו עליהם: וכאל פעור: מצרים: ונפל עזר: ישראל וידו הוא מלך אסור ושבת אטו ומטק זעמוט גם
מצרים בו ושנה מלך אסור ונאות קשט וקבוק בא ירושלים כשחנה עליה

גדול שרוף נפשות קרשעם קאלה פים
שם אש ועצים קרבה ושמית יי שקואי כחל
גפית להם קם שם במדורה שטעיה בה
שם קננה טעיה דולקת ופידוש נשמת יי
קקבל קיונח מקהפה שיקרא נשמה וכן אמר
נכסו נחלש קלסט וכל קעטן קזה דרך
מאל על קגזירה קנחה עלקסמאלת קאל
וקסקורעה וכן אמר על אבדון נפשות
קרשעם מדורה ואש ועצים קרבה וקעמיק
וקרזין קכל דרך מאל: הוי הירדים
ועל סוסים ישענו: על
סוסי מצרים: ולא ישעו על קדוש ישראל:
ולא בטחו וכן ישעו קאדם על עשקו:
וגם הוא חכם: וקם קאל קוא חכם וידע
מחשבתם פ לא דרשו
את יי וידעו אל מצרים לערה בעמית
דעתם ומחשבתם פ לא יטיב יי ולא ירע
ולפי מחשבתם הנח עליהם רעה לבראותם
פ יטבו וירע ולא תעל להם מה שחשבו
לפעור במצרים: זאת דבריו ל קסיר
מה שנבאו קנבאים בשמו ל קסיר אותם
דברים אלו קקים אותם למען ידעו פ קאל

ועל זה נאמר עתה מנחם וסור סעו ונחמי וזכות תרעם ואל אל ול רב כי בזה אמר יי. קחו ישראל ומנחם
עליון נאמר לו ידעו וקנה תיעשו ידע יי לשר ידעו וק יי טוב לשר
מלך אשר סקחית ישראל וקודק ומנחם יבא לשחית יחשש ואל יקח כח שדו לפי של ידע קהל פ כה יאמר
יי אלי יאמר קנח פ כן אמר לו קהל פ כן יבא קהל על המזנה קהול כמו קחיה על טרע י קנה כמו יסאג

אשר יקח כח כח ידעו ויזדמן: מלך חשש
אספת חשש כמו קדיו אחרך מלך
וקדומים לו עמך אספת וקסן וישארת
קחיה יבא חשש מפה ומפה לפעל
קטוף מינו חשש וקח קחיה מקול
חשש לו ית ואל ישב מעט טרע י
ומקמוט לו יענה פחשש יבט כמו
לענות מפת וקדומים לו כן יד יי נבא
על המזנה שכל לעג פ קר טון ועל
גמגמה וכן קח לשון קנה כמו טון קח
זרע חן לו יו פרוס לעג פ קח יד
עליה לנבא נבא כב נבא מזנה אשר י
בצפרים טפת לון טקה כמו כל נטר
טקה וכה ידוע חשש ואל פ
קעשאל מלך יי אשר קנה במזנה אשר
לחיה בנבחרתו ולפטרם טפת למקדוה
וקח מקור בזק קח וכן וקמלש וכוונ
קס למען קרע חת קארץ וקדומים לפס
מנחם נספ מכיל: שובו יו מלך אשר
קעמיקו לעשות סרה וקס נט
ישראל שקדשע לעשות שום מדרכש
קדשש שום טרס בל קוס שתשום על כל
פכש מלך תריו מעשה קנדול שיפס
קחל במזנה אשר וזכר יקח לכס נחל טוב חשש קודם לכן וקמלש לנבי קנח יי כי ביום יהוא שנה
קחל מזנה אשר וריו פ בזרע לו חשש יעל ידעו פ יי עשתה זאת ומלסון כל חשש חלע
ודע פ קבל קמקו ויי קח קחלים וזין טור וקאלעס טמא לכס ידעס קמח שקח חסא וטגיה נחל שערקה
עשרה פ קס לו יפעל ואל יעל פ תהו קמקו ואל קכל פ קמחיקס נחס שקר נתפס כל ערי יהודה וטגה
יזשש לפ שקחיקו ביי וקתפל לו לפטו שזשש מיה מלך אשר ונפל אשר פ קמלך לפ חש
ול חש: ונס לו מפת חרב פרוס ונס לו מלך אשר כמפ חרב
ידע חרין כשיריה קמגפה קנדול במזנה יוס לו ופוזרין קנשארס למס יקח שימס לבס מפרהס

פ פ פ פ פ
כִּי בָה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
בְּאִשֶׁר יַחְגְּלוּ אֶרְצָהּ וְהָכֹפֵר עַל מַרְפוֹ
אֲשֶׁר יִקְרָא עַל זִמְלֵי אֲרָעִים מִקוֹלָם
לֹא יִחַת וּמִהַמּוֹנִים לֹא יֵעָנֶה כִּן יִרְדֵּי יְהוָה
יִבְאוּת לְבָא עַל הַר צִיּוֹן וְעַל גְּבֻעֹתָהּ:
בְּצַפְרִים עֲפוֹת בֵּן בֵּן יְהוָה יִבְאוּת עַל
יְהוּשָׁלַם נְנוֹן וְהָצִיל פְּסוּחַ וְהַמְלִיט: יִצ
שׁוּבוּ לְאֶשֶׁר הָעַמִּים יִקְוּ סֵרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמְאִסוּן אִישׁ אֶת אֱלֹהֵי
בְּסָפוֹ וְאֵלֵי זָבָו אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם יֵשׁ
יְדֵיכֶם חֲטָא: וְנָפְלָא אֲשׁוּר בַּחֲרָב לְאֵל
אִישׁ וְחָרַב לְאֵל אָדָם תֵּאבְּלוּ וְגַם לֹא
מִפְּנֵי חָרָב וּבְרַחוּמֵי לַמָּס יִהְיוּ:

והוא יאמר ויגדל חזק יעצור ב' לא יפח צמחיו עד היות שם מרחב פחד' ויש מפרשים אפי' כלש' עת
מרחב פחד ויפח לו יותר רחוק וקראשון כטן' וינתק הרבם ושלפונק' מן קדם דאל' יענון' וזה מנס' שרץ צמח מנס'
שיפחד האדם ויחת כשיראה נס' קדילות כן יחת שרץ השרדים מקמנפתה שיראו' אשר יאור לו' זה האש וזה הקמור
יש לו צדו של שיסרפס' ויש מפרשים אשר יאור לו צמח וקמור לו צדו של על קמורו שקואו צמח קמורו של כלום

לכבוד מוחצו ומקדשו יעשה זה' וינתק
צמח דוקור לה לענפי אורית וקמור' סער
לה לאשר צדו של לענבו על ממנה' :
הן לשרק' זה המלך והוא חזקו ימלך
לעשות צדק ומשפט לשכך
תהיה תפועה זאת צמחו' וכן קשרים יסחו
למשפט וצדק ולמד ופחדם לקורות על קמור
ויספק ואלתה כלמד קדמ' לנבי' ויהא עשאי
למשלם לחיות חמש' וקדומים להם שכת
בספר מבלל' ויהיה איש' איש זה חזקיה
יהיה לבט דורו' מקום צמח
רוח צמקוס שנחנף אדם שם מפפ רוח' או
שנסתר אדם שם מפפ ורס מטר כן יסתרו
ע' במ דורו צדקתו לפנבל מרעת מלך
אשור' כפלג מים צמח' יהיה להם כפלג
מים שימנף אדם צמקוס ציה או על סלע
כבי צארץ שפה פרוש צארץ צמחה' וכן
צארץ ציה ושף בלי מים והוא קמורו שמו
מיסור גדול אין שם מים ואין שם כל ויתרו
הקולטים ע' שמכה אותם כל היום שרבו סמס' והם ימנחו מים וכן הם ימנחו סלע גדול שימחו לכלו מפפ קמור
ישום נפשם אלמס ע' כן חזקו שקו ישראל בצער נשח ונבזה צמי אשו' וכע' גדול צמו עמך קטב קזה'
ולא רשענינה' ימעטן ושעט קשע' שטס שרשים ועמך אחד חלמ' ב' צאות ומן לא יקו עורים וחרשים לנבי' ה' אל'
יראו ושמעו ויקבלו דברי' ה' וכן חלמ' למעלה ושמעו בוס הקוץ חזרשים דברי ספר' ע' עד קומן קזה'
קיו עורים וחרשים צמון שאמו ועצם את פועטת' : ולבב נבחרים' שקו פ' עתה צמקרים עתה עמך לעת דע'
ה' וצמקרים קס קכסילס צמון וענת נפתלים' עמקרק' אמרו לנמקרי לב' אמר אזהס'
שקו פועס עצמס פתלים ועלגס להבן דברי' ה' צמון שאמר ע' בלעג שפה ובלשון אחרת ידע אל קשע קזה'
ואחרי קהשועה קגדולש' ישום לפיות רואים וסומעס ומעטס ומנדבס צחות' : ולא יקרא עוד' : אימ' אומר כל
אמי פולס אל פער כל ימי חזקיקו וצמחו ועמלו לא יסור עגד רובה לעמד כל'
ואמר זה צמור ע' קו מתחלה מנחמס קרשעס וקכבלים וממפס להם מעטסיקס צמפס' וקוראים לנבל
ע' וכלכלי שוע' : ואמר ע' בל ימחו לא ייראו מפפ קרשעס' ואל' ימפס עגד אלל לכל אחד יאמרו מנה ש' יו'

וּסְלַעַן מִמְּגוֹר יַעֲבֹד וְחַתוּ מִנֶּס שׁוֹרֵץ
נֶאֱמַר יְהוּדָה אֲשֶׁר אֹר לֹבְצוֹן וְתַגּוֹר לוֹ
בִּירוּשָׁלַם : הֵן לַצַּדִּיק יִמְלֹךְ מֵלֶךְ
וְלַשָּׂרִים לִמְשַׁפֵּט יִשְׁרוּ : וְהָיָה אִישׁ
בְּמַחְבֵּא רוּחַ וּסְתֵר זֵרִים כְּפִלְג
מִים בְּצוֹן כִּי לֵע סֵלַע כְּבֹד בְּאֶרֶץ
עֵיפָה : וְלֹא תִשְׁעֶנָּה עֵינֵי רֵאִים
וְאֲזַנֵּי שְׁמַעִים תִּקְשְׁבֵנָה : וּלְבַב נֶמֶ
נְמַחֲרִים יִבִּין לַדַּעַרַת וּלְשׁוֹן עֲלִינִים
תִּמְהַר לְדַבֵּר צָחוֹת : וְלֹא יִקְרָא עוֹד
לְנַבְלֵי רֵיב וּלְבַלְיֵי לֹא יֵאמֵר שׁוֹע :

הקולטים ע' שמכה אותם כל היום שרבו סמס' והם ימנחו מים וכן הם ימנחו סלע גדול שימחו לכלו מפפ קמור
ישום נפשם אלמס ע' כן חזקו שקו ישראל בצער נשח ונבזה צמי אשו' וכע' גדול צמו עמך קטב קזה'
ולא רשענינה' ימעטן ושעט קשע' שטס שרשים ועמך אחד חלמ' ב' צאות ומן לא יקו עורים וחרשים לנבי' ה' אל'
יראו ושמעו ויקבלו דברי' ה' וכן חלמ' למעלה ושמעו בוס הקוץ חזרשים דברי ספר' ע' עד קומן קזה'
קיו עורים וחרשים צמון שאמו ועצם את פועטת' : ולבב נבחרים' שקו פ' עתה צמקרים עתה עמך לעת דע'
ה' וצמקרים קס קכסילס צמון וענת נפתלים' עמקרק' אמרו לנמקרי לב' אמר אזהס'
שקו פועס עצמס פתלים ועלגס להבן דברי' ה' צמון שאמר ע' בלעג שפה ובלשון אחרת ידע אל קשע קזה'
ואחרי קהשועה קגדולש' ישום לפיות רואים וסומעס ומעטס ומנדבס צחות' : ולא יקרא עוד' : אימ' אומר כל
אמי פולס אל פער כל ימי חזקיקו וצמחו ועמלו לא יסור עגד רובה לעמד כל'
ואמר זה צמור ע' קו מתחלה מנחמס קרשעס וקכבלים וממפס להם מעטסיקס צמפס' וקוראים לנבל
ע' וכלכלי שוע' : ואמר ע' בל ימחו לא ייראו מפפ קרשעס' ואל' ימפס עגד אלל לכל אחד יאמרו מנה ש' יו'

והיה קול האיש שהיה בעל נפש סועה וקולו מן המוקד צעק טוהו וצדק קפץ שהיה אדם פחות ולא היה אדם נבוכי
ובעין רעה : וכל קול שמתקן במדה לא יותר דבר נשוא פנים וטוב צדק אצל איש פחות כמו הנבל : ואזע קול ודתך
במקומו מלא שמע במתאו והוא יודע במעלה מהענין כי נבל צדק לפי שיש בו הנבל והענין כי מעשיהם
ועטש נהפך כי נבל ידבר בפני נבל והוא נבלם לעשות

אין כי הלב אינו עושה אלא חושב ואין יעשה
כי קול חושב תמיד ענין שיהיה ליה מעשה
וכן אינו לעשות חנף ולדבר אל העטף
השכלני עגור דברי העטף שאומר
שאין מעשה בנפשו אדם לפי שאין כח
כי חושב שאין מעשה ואין רוחה קארץ
ואין מפחד כי אם מנצח אדם : להריק נפש
רעב כי הענין שהם רעבים ומלאים אין
להם פורים בזה וקנבל צדק נפש כלומר
עוול מקום מחרס ומרי קול כאלו צדק
נפש ויחזיקו וכן יחסיר משקם וכלי :
צדיק קח קולו כמו ולכל שוכר שקוה
בצדק קח קולו ועל הנבל שקול עושה
מעשה נבלה ועתה מדבר על קול
שמעשת רעה אצל איש כמו הנבל כי
הנבל יעשה מעשה הרעה אצל קול איש
כי כך רע שיעשה מעשה אצל חושב
ומדבר רע על קולשים העמים ובאמר
שקר שמדבר יעץ לכל העמים וכן
במשפט האזין ידבר לייב אותם בדק

ולפי שאין וקול שאמר ודבר אצל איש ובידו על ארון משפטם כלו ולפי שיהיה ופירוש כלו מדותיו אינו
כמו שקול כי עין ודעת חסרה ורעה כן כלו רשע וחסרם וכשימטר ימטר במדה חסרה : ומות דברי נבלות
כמו פומה עשו : ועריב וכלל בכלל השוע והנפ קול סכר קולו ומות יעץ ומדריב נדיבות יעץ
וקול על נדיבות יקום בעבור נדיבות יקום ועל מעלה גולה : נשים כתרעמו מעינין וכן בנות כריבן אינו
כנגד ערי יהודה שהיו חושבות למות שאננות בטוחות אינו להם
הנהנה ימים על שנה : פס שנה כמו ויבאו האנשים על הנשים כל שנה פס שנה כלומר לא שנה אחת לבי
אחרי שנה ותנופה כי האויב יאחזק הקצור והעצור ואחר כן יגלה אותם ותהינה הערי
חרבות : אופף אסיפת קהנאיה ונטהה או יפאר לפי שנת עמדה על חרבן ארץ ישראל כלה וחרבן בית המקדש
במי נדקו או חרבן בית שני וכן תרגומון כמשפט חרבן בית המקדש ארבי ויהיה נחמת ערי עיר עלטו
רוח ממרום ועל וכל הפרשה עתה בנחמת קמטת : או תהיה נחמת או על חרבן ערי ישראל ולמה בנמי
קושע בן אלף ויהיה פרוש כי ארמון נטש על שומרון שהיה ארמון מלך ישראל : וגם כל ערי יהודה שתפסם
מלך אשור ותהיה נחמת ערי עיר עלטו רוח ועל בנמי חוקיהו אחר מגפת מנחם אשור :

בנבל נבלה ידבר ולבו יעשה יאון
לעשות חנה ולדבר אל יחיה הוערה
להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר
וכלי כליו רעים הוא זמות יעין להכל
וענוים באמרי שקר ובדבר יאון
משפט : ונדיב נדיבות יעין והוא על
נדיבות יקום :

נשים שאננות קמנה
שמענה קולי בנות בטחות הנהנה
אמרת : ימים על שנה תרונה בטחות
כי בלה בצר אספה יבוא :

ישעיהו

הרדו שאגנות אל תהיו שקוף צו לזכרים לפי שטעמו על המש אשר בתוך הערים: תהו צו מקסת כל צון
קח וטעמים צון לכה כמו קראן לו וטעמים צו לכה כמו תהו וכן פשוט וטעמה וטעמה
וה אומרים כי ארבעת מקור וטעמה מן ערוס וערה וטעמה פרוס וטעמה על שדים סופרים ונקי
שדים סופרים על שדים שקו צמקים מקרעב וכן יקו סופרים על שדה חמד על
פריה כלומר על לחם ויין שאין להם שדי
חמד שדה חמד שקו מתחלה ועתה הם
צדים וכן נבין פריה שקיה מתחלה ועתה
סקקה על ארמת עמי וכן יקו סופרי
על ארמות עמי
שמהם והצמח קוצים וסמירים וצמח שאין
על שדי חמד לא פרוס מנה הם ועתה פרוס
קוץ שמר תעלה קוץ שמר חסר וו השמוש
ושטח קוץ ושמר וכן שמש ירח ראובן
שמעון מלך שדים ומדומים להם פ על
כל בת משוש פ עלהם נב יקיה הקספ
שקו בת משוש מתחלה וכן קריה שקיה
על זיה מתחלה: כי ארמון פרוס קוץ עפל
ונחן מנגלם נטקיס וחוקיס
קיה צב מערות יקו ער למערות שידו
כא חיות קשה צב מקום למד השמוש פ
קח זאת קמלה צבטן חיות השמוש וכן
כא במקום מס צב קחלן משוש כראים
שישמחו גם פראים שימלאו גם מרעה
כמו צמד וקפראים שוכים צמד כמו

הרדו שאגנות ותרננה במחוז פשטרה
וערה וחנורה על חלצים: על שדים ס
ספרים על שדי חמד על נפן פריה:
על ארמת עמי קוץ שמיר תעלה כ
על כל בת משוש קריה על זיה: כי א
ארמון נפש המון עיר עזב עפל וברון
היה בעד מערות עד עולם משוש פ
פראים מרעה עדרים: עד יערה
עלינו רוח מפרום והיה מד בר
לברמל ומל לער יהושב:
ושכן במדבר משפט וצדקה ב
בברמל תישב: והיה מעשה הצדקה

שאלו קן פראי צמד פרא למד מדבר מרעה עדרים עדרים מחיות קשה: עד יערה עד ישטר על יכו חוח רען
מפרום כלומר יקיה זק חרבן עד יערה קאל וישטר רעבו עליאוו יקיה קמד צב לברמל: רוח רען
כמו אל אשר יקיה שמה קרוח וינתק תרגם עד דמית על כל רוח מן קדם דשכנתה צמי מרחמיא: וקיה
מדבר לברמל מה שקוף מדבר יקיה ברמל שקוף מקום זרע ושדות תבואה ועצי מאכל: וקמד על ער השנ
צוב צבם כלומר יעל ישראל ממדונה למדונה: וכימל כתב וקברמל קרי וקעטן אחד וינתק תרגם לעד
יחט ברמל קרוין סגיאן יתב: ושכן כתרעמו ושרון במדבר פנין דעל ועבדי וטתל ברמל יתב:
והיה מעשה קריה צבטן מעשה קריה שיעשו יקיה להם שלום ובעמר עבודת קריה יקיה
להם השקט וצמיח עד עלים: והפסוק כפל בעטן במלות סוכות כעבודת פרושו מעשה כתרעם מעשה
עמל: וכן עבדי פשתה שריקות יבלי ונתק תרגם עמדה ממם ומפליח צדקה:

וישב עמי הפסוק כשל בעצן בעלות שוקת ופסוק קוף וברד. חשו קמץ וזעו פתח וקוף פועל. ואם קים שם
קים כלו קמץ. אמר כשיצד יפול קצוד בער
צד: ונשפלה השפל אשר אל זכר שום שפלות בעצד יזאל אל חס ק יזכו השפלה שקוף העמוק חבל ליה
שפלות מעלה כן אל השפל מעלת ישראל. ויש מפרשים שהשג פרוות שיעו נהם בצקעה כן אל יצמדו לבנות

צמר מעלנס חוקים. וזנקה הרע קפסוק
כן ויחזות בדל ויקטל משרית עממיה
ויצרון ויסופן מדי ידיון: אשריכם. על
כל מיס. על כל מקום מיס כ
צבל מקום שתורעו תמלאו מיס: מגשמי
תגל קסוד וקחמור. כל כר יקה קשצב
גדל עב שישלו קשוריס וקחמוריס לרעות
צאדות וזנקה הרע טובטון ציקוף עבדות
לטן עבדן טבן דחתן דמן לחרשן על
שקוף משלחין לאדרכא צתריא ולמכנס
צחמריא: הוי שורד: חס נמקה וז כען
שכתבו קוף צמי חוקים חמ
קוי שוד על סתרי: ואם קוף עתדה צמון
קמשיח יאמר קוי שוד על מלך קעיס
שיקה צמים קהם וקוף מלכות רעצת
צמריא של רפאל: חמ קוי לך שוד של
קייט עב עתה שוד וקייט טוג ולם צמו צך
ענין: כהתימך שוד תשד כשתשלים
לפיות שוד חזר כן תשד חתה שישדו
חוקי רל כשיבא קומן שתשד שתשלים
וכן לן יטה לצד מנלם
כמו שהקול רבם מפעלי הקפל.
ואם צמי חוקים פחדו זשפ יזאל ממלך אשור עני שהקול רבם להתפלל ולבקש
ואמר חן קוי וחס צמי קמשיח יפחדו מפפ ג. ומענו וצטרם להתפלל ולבקש
קיה ורועם לצמרים בכל צקר וצקר קיה ורועבו מפפ חזיב: חף ישועתם כל שק צמית ציה שצדך
שהקיה ישועתם ונהיה כוששם בר ומה שאמר ורועם בכחי קבצתים. ואצל חבו קויבו ישועתם בכחי קמדיים
כן ורך קלסון כמו שמעט עמים כלם. ואלם כלם תשום וטאו על וקדומים להם שכתבו בצפר מכלל.
בקול החון חס צמחנה אשור פי מקול קמון קמלך קמכה צמחנה אשור וחס צמ. ומעט כן כמו שכתבו וצא
ועלם צמים קהם: מדו עמים נכ עמים קשאים מקמנפה: מקדומות קמחמנות
שלך שיעע צריות ושג טת עליהם ולם קושלה לשם גצותם ורוב חלם.

שְׁלוֹם וְעִבְדוֹת הַצְדָקָה הַשְׁקֵט וּבְטָח
עַד עוֹלָם: וַיֵּשֶׁב עַמִּי בְּנוֹה שְׁלוֹם וּב
וּבְמִשְׁכְּנוֹת מִבְּטָחִים וּבְמִנְוֹת שְׁאֲנוֹת
וּבְרֵד בְּרֵד תְּהִיעַר וּבִשְׁפִלְהֵי תִשְׁפֹּל
חַעֲרִי: אֲשֶׁר־יְכֶם זִרְעִי עַל כָּל מַיִם מ
מִשְׁלַח־הַיַּד הַשְׁוֹר וְהַחֲמוֹר: פ
הוֹי שְׂוֹדֵד וְאַתָּה לֹא שְׂוֹדֵד וּבֹתֵד וּלְגַ
בְּנֵדוּ בֹכְהֵת מִן שְׂוֹדֵד תִּוְשֵׁד בְּלִתֵּךְ
לְבֵד יִבְנֵדוּ בְךָ: יַחֲוֹה־חֲנֹלֵךְ קוֹיֵנו
חַדְזֵרְעִם לְבַקְרִים אַף יִשְׁוֹעַתְנוּ בְּעַת
צָרָה: מִקּוֹל דְּרוֹן נִדְרוּ ע
עַמִּים מִרְוּמֵי־ךְ נִפְצוּ נֹוִם: ו

ישעיהו

ואסף שלכם. סוף קמים שיקה שלכם שהאש והשאלו אותי. אוסף הקהיל. באספת קהילתו והארנה
שאוספים אותם כשנאו על הארמה שיוצאין נצ קשר ואוספי אותם בכליהם סוף ישחיתו קהילתו
כן יצאו נצ ירושלם ואוסף שלל מחנה אסור. ומקום כן קלבת המלאך נמחנה אסור לפוך הארנה בתעמולה
שמעיהו ויאמר במשק גבס שוקק ס. משק ושוקק עטן קלבה כמו וכן משק בית. גבס ארנה כתרעס ארנה

ואסף שלכם אסף החסיל במשק ט
גבס שקק בו: נשגב יחזה כי שבן מ
מרום מלא ציון משפט וצדקה: והיה
אמונת עתיד חסן ישועת חכמתו דעת
יראת יחודה היא אוצרו:

הן אראלם צעקו
חצה מלאכי שלום מר יבכיו: נשמו ו
מסלות שבת עבר ארח הפר ברית
מאסערים לאחשב אנוש: אבל א
אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה

גבאי. וינתיקו הירג הפסוק כן ויבטון בית
ישראל נכסי עממיא סנחיאון כמנה דמכנשי
ית דא יאון כעזע וייעל כמנה דאון בורקותא
ואס קעטן סימות קימשיח קנה כתבגס כן
ויכאו יושב ערי ישראל ובעצרו וקשיקו בשק
ונעמי: וסאלו את שולמקס וכוזו את סוויקס
אבל רבותי וזל פרוסוהו שמי חוקיקו וכך
אימרו אימרו לפי נביא לשאל אסע שללם
אימרו לו לבו או לפי אימרו לקס אסף קהיל
מק אסופת קהילת קוק. כל אחד ואחד
לעצמו אימרו לו וקלל מימון עשרת קשטוי
מישרבטו אימרו לקו כמשק גבס שוקק ס.
מק גבס קלל מעלים את האדם מטומאת
לשקק אף מימין של ישראל טון סנפל
בד גיס מיר סקור. נשגב ילל. בראת
קתועה נשגב שיסגסו קעמיס
על קנס קוק וידו לו כ קויא שוק מרוס

וכה לשמש קבוצים ולפרים השפלים שהשפיל מחנה אסור שנאו על ירושלם נצ רמק וקריס קשט טון שקו
שפלים ומל טון משפט וצדקה. נשגב כמט מנבטן כפעל כ קויא קמוץ. ופי מל טון כ מן קיוס קהיל וקל קיקו
בטון עמיס משפט וצדקה וכן יי אימרו למיל טון עברי דין דקאט ווטו ויש לפרס מל טון מאלל קעמיס במשפט
וצדקה: והיה אינות עתק. אימרו כפגד ישראל קיס ומנך וחוק יאועקד יקיה חכמת ודעת. ויראת יי שקיח
אוצרו של אדם כלעמ קנה בזה לכה יאועה וזה. ואתם בשלום אס תירע שיקה קייס לכה קאלס וקיאועה
כל ומנכס קתעסקו בחכמת ודעת ויראת יי שקיח אוצרו של אדם כ כמו שאוצר האדם קויא מכוזו של אדם ועמק
לו בעצת צדק כן ירדת יי לפי תקו יראי יי וקתעסקו בחכמת ודעת אלהים והפלטו מכל צדק ותקו בשלום כל עתה
אימות. קיוס כמו במקום נאמן שפרשו קייס. חוסן חוזק כמו וקיה קחסון לנערת. חכמת ברו במקום קיח כמו
עבת כובל חלה מנה מנת בלית סדק וקדומים להם וידוע אצ זל פי מיגדס לכה יאועה ואת חכמת אלהים ודעה
טבחוקיקו ויראת יי שקיח אוצרו ויית הפסוק כן וקיא מנה דאומרת לטובכל לחלך אייתתה וקיימתה בעצמה תקוף
ושרקן חכמה ומרע לחלך דיי אונר שפח עתה: הן אראלם פירס וועל קשרעפו קבאק לשרא קודס מפלרת
מחנה אסור ויראלל מלל כספ אראל שס למלאך וכן ראל כיו שס קמלאך בוק קשס ואמרו ככחו אראלס
את קיוסקיס ושנה ארון קקדש כ כמו סמלת מלאך אימרו על שלח עפכ ועל שליח רוחט כן מלת אראל
חוק הפסוק כפל בעטן במלות שופות. אימרו קמלאך שלפס שקיו שוליס מעשר אל ער וקיו מנתלה מללס סלל

עֲתָה יִעֲשֶׂן חֲזָקָה בְּחַרְצוֹ וְעִשְׂתָּן מִרְיָהוּ מִלֵּת אֲרָסָה בְּגַ מִלֵּת בְּמִן אֲרָסָה לְפָסוֹק תִּתְּמוּן הָאֵל בְּיָהוּ
לְהוֹן יִשְׁחָן בְּזִקְיָהוּ עֲמִידָה אֲוִדִי עֲמִידָה לְחַדֵּשׁ לְבָבִי אֶל הַעַם לְמַהוּ בְּכֵן עֲמִידָה נֶפֶשׁ : גִּשְׁמוֹ בְּמַסְלוֹת : מִכַּפֵּי
הָאֲוִיב נִשְׁמָו הַמִּסְלֹת : פִּי שֶׁבַת עֲבָד אֲוִרָה : קִפְרֵי עֲרִית מֵאִם עֲרִים : פִּרְשׁ אֲדוֹת אֲבֹתֵי הָאֵל
יִסְרָאֵל כִּבְרֵי קִפְרֵי עֲרִית הָאֵל עֲמִידָה וּמֵאִם עֲרִים הַכֶּךְ מֵהָ שֶׁאֵינִי שֶׁעַי אֵל אֲלֶפֶךְ נָה : לֹא חֲשַׁב אֲבוֹס לֹא חֲשַׁב אֲדוֹתָו

לְכָלוֹס : וְזִנְקוּ תִרְגָּם עַל דֹּשְׁעֵי הַיָּם קִיִּימֵי
אֲתִירָקִי מִקְדוּקֵי לֹא חֲשִׂים עַל אֲיִנְשָׁה
דִּשְׁתָּה אֲתִירָקֵי עֲלֵקוֹן : אֲבָל : עַמֵּן הַשְׁחֵתָה
וּכֵן עַל כֵּן תִּחַבֵּל הָאֲרָץ וְזִכְרֵי
אֲרָץ בְּלִשׁוֹן זִכְרֵי וּבְלִשׁוֹן נִקְבָה וּכֵן נִעְשֶׂה
אֲרָץ שֶׁרָץ אֲרָסָה בְּלִשׁוֹן זִכְרֵי : וּבְלִשׁוֹן נִקְבָה
עֲרִיב : וְהִיא הַשְׁרֹן כְּעֵבֶדָה הַשְׁרֹן יִקְרָא
מִקְוֵס דָּשֵׁן וְשִׁמְן וּכֵן וְעַל הַבְּקָר הַרֹעֵשׁ
בְּשָׂרָן : וְאֹמֵר שֶׁאֲדוֹת הַמִּקְוֵס יִהְיֶה כְּעֵבֶד :
וְכֹעֵב בְּזֵן וְכִימֵל : כֹּעֵב פְּרוֹתָו הַשָּׂן
וְהַכִּימֵל כְּלוֹמֵר שֶׁלֹּא אֵילֵכוֹתֶהֶם פְּרוֹתֶהֶם
עֲתָה אֲקוּם : אֲקוּם עַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר
הַמִּמְחָרֵב אֲרָסָה וְאֲרָסָה
וְאֲנִשָׁא עֲלִיו : תִּהְרֹחַשׁ שִׁשִּׁי אֲוִיב כְּבָה
הַעֲמִים אֲשֶׁר עֲמִידָה מֶלֶךְ
אֲשׁוּר וְקוֹרָא הַמִּמְחָרֵב הַרֹדֵן וְהַמְעַשֶׂה לֵד
וְהֵם תִּשְׁטוּ לְגַבֵּי יָדָם לֹא עֲלִיתָ עֲרִים

הַשְׁרֹן כְּעֵבֶד הַיָּם בְּשָׂרָן וְכִימֵל :
עֲתָה אֲקוּם יֹאמֵר יְחֹה עֲתָה אֲרָסָה ו
עֲתָה אֲנִישָׁא : תִּהְרֹחַשׁ שִׁשִּׁי תִלְדוּ קִישׁ
רוּחְכֶם אֲשֶׁר תֹּאכְלֶכֶם : וְהָיוּ עַמִּים
מִשְׁרָפוֹת סִיד קוֹצִים כְּסוּחִים בְּגֵי אִישׁ
יִצְתּוּ : פ פ פ פ
שִׁמְעוּ רְחוּקִים אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי וְדַעוּ ק
קְרוֹבִים גְּבוּרֵי תִי : פִּחְדוּ בְּצִוֵּן הַטַּיִתִּים
אֲחִזְהוּ רַעְדָה חֲנַפִּים מִיָּגוּר לָנוּ אִישׁ
אוֹכְלֵה מִיָּגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם : ה

הַנֶּה מִיחֲשָׁבֵתָם הַכֵּל וּמִעֲשִׂיָתָם תִּפְקוּ וְהָיוּ חֲשָׁשׁ וְקָס : וְחֲשָׁשׁ קוֹלֵי קִקְשׁ הַדָּק : רֹחַשׁ אֲשֶׁר תֵּל כְּלִי מִיחֲשָׁבֵתָם תִּהְיֶה
אֲשֶׁר תִּחַבֵּל אֲהַרְסֵם כְּלוֹמֵר בְּעִבּוֹר שְׂבָחָתָם לְעוֹשֵׁי וְחֲשָׁבֵתָם לְלִבָּה תִּבְחָ אֲשֶׁר אֵל שֶׁתִּחַבֵּל אֲשֶׁר אֵל שֶׁתִּחַבֵּל
וְהָיָה בְּמִחְנֵה אֲשׁוּר וְכֵה אֲדוֹתָה מִגִּפְתָּה בְּאֲרֵפֵת אֲשֶׁר וּכֵן לְמַעַל בְּפִרְשֵׁת לִכֵּן יִשַׁל הָאֲחִזָּן וְהֵם הָאֲרָסָה בְּפִרְשׁוֹ
וְהָיוּ עַמִּים אֲדוֹתָם עַמִּים אֲשֶׁר בְּמִחְנֵה אֲשׁוּר יִהְיוּ כִּמוֹ הַצִּבְעִים שֶׁשׁוֹרְפֵן לְסִיד אוֹ כִּמוֹ קוֹצִים כְּסוּחִים שֶׁיִּתְּוֹדֵלְקוּ
בְּאֵשׁ כְּסוּחִים פְּרוֹשׁוֹ כְּרוֹתִים וְהַעֲשֶׂה לֹא תִמְוֹר לֹא תִבְחָ וְאֵינִי כְּסוּחִים לְפִי שֶׁקֹּצִים שֶׁאֵינִי כְּרוֹתִים אֲלֵךְ
מִחוֹבֵרִים הֵם לְחִים וְלֹא יִלְקוּ בְּמַקְרֵה אֲבָל כִּשְׁהֵם כְּרוֹתִים וְהֵם יִנְשִׂים יִלְקוּ בְּמַקְרֵה כֵּן תִּהְיֶה הַמִּגְפָּה כִּהְיֶה שְׂבִיעֵו
רְחוּקִים אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ בְּמִחְנֵה אֲשׁוּר הַרְחוּקִים יִשְׁמַעוּ וְהַקְרוֹבִים שֶׁהָיוּ בְּמִחְנֵה יִדְעוּ גְבוּרַת הָאֵל שֶׁגִּבַּר עֲלֵיהֶם
וְהֵם וְיִדְעוּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר מֵהָ שֶׁעָשָׂה לֹא בְּכַח עֲשָׂה כִּמוֹ שֶׁהַתְּפִאֵר וְאֵינִי בְּכַח מִי עֲשִׂיתָ : פִּרְדוּ בְּצִוֵּן הַחֲטָאִים שֶׁהָיוּ
בְּצִוֵּן פִּחְדוֹ כִּי אֲשֶׁר רָאוּ מִחְנֵה אֲשׁוּר הַגְּדוֹל וְהַמְּשִׁיב שֶׁהָיוּ עָה רַעְיָה וְאִמְרוּ מִי יִעֲבֹר לָנוּ כְּלָמֵי מִי יִעֲמֹד
בְּעִטְרֵינוּ כִּיגֵר הַמִּחְנֵה הַזֶּה שֶׁהָיוּ אֲשֶׁר אוֹכְלֵה וּמוֹקְדֵי עוֹלָם וְהַחֲטָאִים וְהַחֲנַפִּים אֲשֶׁר בְּצִוֵּן הָאֵל שֶׁפָּחַדוּ פִּי לֹא בְּמִחוֹ
בְּיָד שֶׁיִּחַלֵּם וְהֵם שֶׁבָּחוּ וְסִיעֵתוֹ אֲבָל הַחֲמִיקִים אֲשֶׁר נָה אֵם פִּחְדוֹ בְּמִחוֹ בְּיָד וְלֹא אִמְרוּ מִי יִעֲבֹר לָנוּ פִּי יִדְעוּ פִּי הָאֵל יִחַלֵּם
בְּשׂוֹתָה לָיו וְהַעֲמֵם וְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי וְהֵם חֲזָקִים וְסִיעֵתוֹ אוֹכְלֵה בְּצִי עֵץ הַכֶּפֶל : וְכֵן וְלִפְנֵי אֵשׁ אוֹכְלֵה : כֹּוֹטְרָה
אֵת הַכְּרִמִּים וְהַדּוֹמִים לָהֶם : וְזִנְקוּ תִרְגָּם אֵשׁ אוֹכְלֵה עַל הָאֵל : וְהַעֲשֶׂה אִמְרָן מִן יָדוֹ לֵבָב בְּצִוֵּן רַעְיָה נְהוֹר
שֶׁתִּתְּנָה כִּי אֲשֶׁר אֲכַלֵּא מִן יִתְּנֵה לֵב כְּרוֹשֵׁל דְּבַח עֲתִירָן רִשִׁישָׁא לֹא תִתְּנֵהוּ וְלֹא תִמְסַרְחָ לְגַמְשִׁים יִקְדַת מֶר עֲלֵם :

ישעיהו

הולך בדקות אל הנשיא אתם אומרים מני יגד לך קולך בדקות יגד לכם והוא חזקיהו ובדקות תכיל קשר ואמץ
שתלה קטת בידו ואמץ למעטו למעטן דוד עבד זכות דוד עמדה לכם עם זכות חזקיהו אל זכר דוד פ קו
קשקד וקויו ראש מעלכת טין ונקראת שר דוד וית הפסוק על הדקיקים אשר היו ברושם אל יתעצזנה בדקיק
כל דמקד לטן בידו וממלאן טוין קולך בדקות חסד בית השמוס קולך בדקות ואלה המדות אשר אלן בפסוק קנה
רחויות למלך ובהם תענוה מלכות קולך
דיקו כל דרשו ומעשו קס בדקה ומגשו
טובים מוחס בבגה קנה אלן בתר שופטו
סוף בגע אלן בגע בתמא טכל ממון
סופים שנים רודפה אחר הממון פ מתוך
שנים חומרים לן יטו אלן קאודי חכל קנה
אלן בגע ממעקות שכל ממון ס' ג' ואל
עסק לט שוק מדבר במלך וקמלך יטמך
למנון לרת לבג חיל וחשי מלמית ולעני
ומשרשו ופך לן שיתגל אחר הממון
שיקה מן קדן חכל ממון שישו מן קדן
מוחס אות לפי אלן בגע מעשקו אפך
שיס כח ט' לקחת ממון אחרי מוחס אות
חס לן יקה מן קדן כטו שיגש חס למלכו
בממון נכע כפ' לפי אלן נכע כפ' פ
סוס אוד בגעל לן יקבל חפי לוטות את
קזכיו ולשיב את החייב וחפי מנחה לן

הלך צדקות ודבר מישרים מאם ב
בבצע מעשקות נער בפיו מתכך בט
בשחד אטם אזנו משמוע דמים ועצ
עשו מראות ברע הוא מרומים ישכן
מצדורת סלעים משגבו לרחמו
נתן מימיו נאמנם מלך בפיו תחזינה
עניך תראינה ארץ מרחקים
לבך ידנה איה ספר
איה שקל איה ספר את המגדלים
את עם נועז לא תראה עם עמקי

יקבל מיד בעל דין בעד קדן לטו מנער ידו ממש סח: בעולם חסס אובן ונן לפי שער המלך להחג העפוש
קשקדי על מטות אלן פ לן יקרוג פ חס דיין ואס ילאו בט בתו ויאמרו לן פלו חייב לך מיתה ששק כן וכך או אמר
עליך כך וכך חסס אובן כל אלן איסו רובה לשמוע חס לן יתברר לן באמת שחייב מיתה ודמס כל דס וכאי או חפי חייב
בדי שהוא לעצמו מוחל ומעבר פשע פ קשה בעטו הרגת האדם חס לן לגע קרע מן הארץ ושעס שטו ונן
איסו רובה לראות באוס רע בעולם או פ' רע באדם רע כל אלן חסס שהוא רע לן יוכל לראות כיון שאלן דוד חזר
ש קרים לן יטן ונן וכל אלן המדות קו בחזקיהו הוא מרומים ישטן זה המלך ישכון במח כשוכן במגלס בטובים
וכפל העטן בעלות שוכות אוק ופי מעלות
קמץ פ הוא בכוט: עימיו ולאנעס קיימים אלן יפסקו ואלן העטן קוה לטן פ שבע יקה בימי חזקיהו כיון שאלן בפר
של מעלה אשריכה ורשע על כל מים ונן מלך בופי הוא חזקיהו ואמר תחזינה שער כנגד שני יהודה ואמר תראינה
ארץ מרחקים פי שער שהיו רואות עד עתה מלך ארץ מרחקים והוא מלך אשור שהיו עבדים אות מתחלה
ורואים את כט בעמדה שהיו מביאים לן אמר עד לן תראו אות אלן מלך זה תראו בופי ובהדרו שלן יפחד וסב על
כסאו בבגוד ועליו נאמר וינשא לשעט הקנים ומלך שוכר עומד במקום שטס במענה המקראי כאלו אמר מלך
בופי תחזינה שער תראינה ארץ מרחקים ומרחקים קמס פתחה וזנתן תרגה הפסוק כן ית יקר
סכנת מלך על מייא בת שבתיה יחזין שער ותסתכל ותחזי נחת ארע גהים

גטשו חבליך בל יחזקו . אמר כנגד מחנה אשור שממך אותם לטע שיט ולמי אריר והספנה יחזקו נחלם
קקשורים טילון קפרוש על קהרן שימשו קחבלם כפי חכמת רב קחזבל ופרשו
הנס שקוז קוילון ותלך קספנה ברוח שקולט קוילון ואמר נטשו חבליך בל יחזקו כן תרנס בל פרשו נס כאלו
נטשו קחבלם ואין קבל למאוך וקחזבלם לט יוכלו לחזק קיטב קהרן שלם ולפרוש קנס שן שקחבלם נטשו ונפ

נְטָשׁוּ חֲבָלֶיךָ בִּלְיַחְזְקוֹ כִּן תִּרְנָס בְּלִי
פְּרִשׁוּ נְסֵי אֲזַחֲלֶקְעָד שִׁלְל מַרְבֵּה
פְּסָחִים בְּזוּזוֹ בְּזוּזוֹ בְּלִי אֲמַר שְׂכָן חֲלִיתִי
הַעֵס הַיֵּשֶׁב בְּהַנְּשֵׂא עֵוֹן :

פ קרבו גוים
לְשִׁמּוֹעַ וּלְאֲמִים הַקְּשִׁיבוּ תִשְׁמַע הַ
הָאָרֶץ וּמְלֵאָה תִּבְלוּכֵל צִאצְאִיהָ : כִּי
קִצְפָה לִיחוּהָ עַל כָּל הַגּוֹיִם וְחִמָּה עַל־
כָּל צְבָאִים הַחֲרִימָם נִתְּנָם לִטְבָּרָה :
וְחָלְלֵיהֶם יִשְׁלַכּוּ וּפְגַרֵיהֶם יַעֲלֶה
בְּאֲשָׁם וְנִמְסוּ הַיָּרִים מִרְמָם :
וְנִמְקוּ כָּל צְבָאֵי הַשָּׁמַיִם וְנִגְלוּ
כִּסְפֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם יִבּוֹל
בְּנִבְלַת עֲלֵה מִנְּפִין וּכְנִבְלַת מִתְּאֵנָה :

פרשה זו עתה ביימות קמשיח וקייא על חרבן ואחר קיזכר
ישאל עד ויקי בזרבת עשרה שנה וקריא אותה כן כמו שקמיתה שר
גדולה בארץ ואצפי שנתעבם בה עמי רבים אחרים ומלך קיסר יהיה וכן כל המולתם אחריו אשר קיונה
וכן אמר ירמיה קנשא בינגלת איכה תס ענך בת שן לא יוסיף לקבלוקר פקד ענך בת אדום גלק על חט
חטאתי קנש כשתחרב ארץ יהיה יכאו ישראל מעלות זה של יוסיף ער לגלות ואמר בביחיה ונא ולאומוס
קבל וכל צאצאיה ואמר על כל . פנם מלכות שמעאל תחרב בזמן קוז ורוב . בן מלכות יהיה
ומלכות שמעאל . כי קצף לגי על כל נבאס . שינכאו עי על עי וזוק יקיה קטבח וקקרוגבס :

ונכסקו יז פרוש נטשו נקפשו בארץ
ואינם נטוים כמו וקנס נטוים על פט ק
קחזמה : אז חלק ער של מרבה . אז
שן של תכל לכת קספנה יחלקו שלם
קשאלם כן מחנה אשור שן שמעת יכאו יש
ישאל ושללו וכוזו קמחנה ואפי קפסחים
אשר פרושם יכלו לשלול ולבוז פ קדוב
מקטער קיה קמחנה : ער : כמו שלל
מקטעס של ערזאקו בנקר יאכל ער .
וחסר וז קשמוס כאלו אמר ערושל וכן
שמס ירח ראובן שמעון וקדומים לקס
ואמר ער ושלל כפל קעטן בעלות שוקת
לפוק קעטן כמו שקוז דרך קמקרה .
מרבה . שס בבלס מרזיה מסקה חנה
לומר של רב שאלו : ובל יאמר שכן
חליתי . לט יאמר

קאוק פרושם חלפת כמו שקיו
אומרים מתחלה שקיו אומרים מרוב קנ
קצרות חלפו וכאבו לט יאמרו ער זה פ
נא ענש בסבת חוקיקו שקומחס לש
וקחזירם לפוטב וקושיעס קאל השועה
גזלה . וס מפרשים קפרשק קוזת
טל עתה ביימות קמשיח וקנטון מה

ספירשן : קרבו גוים לשמיע .
קשועת
גדולה בארץ ואצפי שנתעבם בה עמי רבים אחרים ומלך קיסר יהיה וכן כל המולתם אחריו אשר קיונה
וכן אמר ירמיה קנשא בינגלת איכה תס ענך בת שן לא יוסיף לקבלוקר פקד ענך בת אדום גלק על חט
חטאתי קנש כשתחרב ארץ יהיה יכאו ישראל מעלות זה של יוסיף ער לגלות ואמר בביחיה ונא ולאומוס
קבל וכל צאצאיה ואמר על כל . פנם מלכות שמעאל תחרב בזמן קוז ורוב . בן מלכות יהיה
ומלכות שמעאל . כי קצף לגי על כל נבאס . שינכאו עי על עי וזוק יקיה קטבח וקקרוגבס :

וחלליהם יטלם של יקיה לבס קצר לפסך יעלה נאזכס וסרחנס ונמסו קרס מרמס זה על דרך הפלגה
ונמקו זה על דרך משל פ למי שהגזל לו נרק גולש כאלו נקטס קסמס והארץ עלו וקרי העלש לו נהכך וכילע
אין נכז סכסס בשמס פ אין לו אורק והעלש חסך עליו וזה קמשל תרלס תמיד בכפרי הנבאס : ונלו ככפרי
פ השמס כטוים נאקל ועתק דמו לקס שיקו נגלעס כמו קכפר הנגלל : וכנבלת פחש כעלס סבלת

מתלונה והנכון עוד שיקק הגסיר
תלונה לש עליה פ העלי מן החומה קוז
לשון זכר ילש חזק למד כהתלנה כפרי ש
סנבלת מענן התלנה פ כפרי קרנה
תלנה וענן תלנה לשכך קיה נטון שיחמ
בכתס וכנבלת משיחמד וכתלנה מתלנה
ותלנה לשון נקנה לפיכך אמר עליה נ
סבלת : כירוחה בשמס הרבי

חרש ש
שקוז בשמס תדוק מדס קחלעס קחלפ
ועל מי תרד קחרב קוזת מן קשמס על
אדוס ועל עס הרמיי פ קוז עס שחפ רוחה
לפחריס לעשות מנכפט בקס על מה
שקרעו לשרלל וטעס בשמס וכעס
חרב זה דרך משל פ הנזירות יודות מן
קשמס ודותה פטעל עומד מן הדגס וכן
רונה חרצס מדס : הרב לליי חרצ ליי
קחרב שתמיה בנסיס שיקרע חלפ חת חלפ
ליי קוז פ קוז עק ורנה זק : מלחק דס
מרוכ קרנה ואמר מלכ דרך משל על
דרך חשפר חמי מדס קדשנה מלשון דשן
ושמין כוומר קשמנה מחלב כיס ובריס
ועתדיס ואלס ורלמיס ופריס וגבריס

קוז משל על מלכ קנסיס פחות וסנסיס וקדוק מלת קדשנה שקוז מלכ מורכבת מקכעל וקתעל פ קר רחוי
קתשנה וקשין קלפ ורלויק לקדג יורדו רלמיס וידו עמס עס מלכ אדוס ימות מלכס רביס אחרס ממלכ
כל זה קוז נקס ושלמיס ליי סמוקס מוקס ומשלס לקס נמוק
קוז רבעמקס : ונהפכו נחליה לזפת תרגס יונקי נחלה למר פ כל הפרשה נלמ
על חרבה או תהיה כארץ סדוס ועצורה

כִּירוּתָהּ בַּשָּׁמַיִם הִרְבֵּה הָעֵלְאֵדוֹם
תִּרְדוּ וְעַל עֵס הָרְמִי לְמִשְׁפָּט׃ הָרֹב
לַחֲוֹה מְלֵאָה דֵם הַדְּשָׁנָה כִּי הִלֵּב
מִדָּם כָּרִים וְעֵתוּדִים מִחֵלֶב כְּלִיזָת
אֵילִים כִּי זָכַח לִחְוֹה בְּבַצְרָה וּמְבָרָה
נִדּוּל בְּאַרְצֵי אֲדוֹם׃ וַיִּרְדּוּ רֵאמִים עִמָּם
וּפְרִים עִם אֲבִירִים וְרוּתָהּ אֲרָצִים מִדָּם
וְעִפְרָם מִחֵלֶב יִדְשָׁן׃ כִּי יוֹסֵם נִקְס לַחֲוֹה
שְׁנַת שְׁלוֹמִים לָרִיב צִוּן׃ וְנִהְפְּכוּ נַח
נַחֲלִיהָ לִזְפֶּת וְעִפְרָה לַנְּפִרִית וְהִיתְדָהּ
אֲרָצָה לִזְפֶּת בַּעֲרָה׃ לַיְלִיהָ וַיּוֹמֵם לַאֲ
תִכְבְּהָ לְעֵלָם יַעֲלֶה עֵשְׂנָה מְרוֹר ל
לְדוֹר תִּהְיֶרֶב לַנְּצָה
נְצָחִים אֵין עֵבֶר בָּהּ׃

קוז משל על מלכ קנסיס פחות וסנסיס וקדוק מלת קדשנה שקוז מלכ מורכבת מקכעל וקתעל פ קר רחוי
קתשנה וקשין קלפ ורלויק לקדג יורדו רלמיס וידו עמס עס מלכ אדוס ימות מלכס רביס אחרס ממלכ
כל זה קוז נקס ושלמיס ליי סמוקס מוקס ומשלס לקס נמוק
קוז רבעמקס : ונהפכו נחליה לזפת תרגס יונקי נחלה למר פ כל הפרשה נלמ
על חרבה או תהיה כארץ סדוס ועצורה

שעלה עשן ממנה : מדור לדור קלמד קמותה וסת סתה :

ישעיהו

וירשודה קאת . שיקו תמיד בה בחדס שטומד על ירושת ואלה שוכי דרביס אפמוד בחרבות . קאת . קוא קנקרא
במשנה קיק וקוא טנג מדברי דאל פנעל צריב קיס . וקשר . קוא קנקרא קאנפאל בעבד ושימו
בלש טרמוגא . וינאף בחולש וקוא טנג שקוא ענג בללה אז אות שקוא טעק בללה ופרוש ינאף יק נשא . ונסק
טלה קאל קו תקו ואנע ברו פ מי שטנה סוטה קו ואבן קשפתת שקיא קמשקולת וקאל יחריב חוקה וקאו וקמ
וקמשקולת יקו של תקו ושל ברו כלומר

קטר קבטן יעשה בה שקוא קחרבן
הריה ואין שם חוריה שקו קוראים
מתחלה אין שם מלכה
פ אנפן מלכס קס יקו עתה אפס . וכל
סריק וו ואין שם כו ושא חברה את שט
וקדומה לו שאינס לתספת . חוריה סגטק
כמו ואת כל חורי יהודה וחרבה את חורי
ועלתה ארמכותיה תעלה קאר
במקום ארמכותיה סיריס פ
במקום קחרב עלו וימחו במיחיס קוצס כ
וסיריס קמוש וחוזי מיפ קוצס קס חצי
כמו חצי צדי וכן וכן ישיש וישא ותנז ונתק
כמו מקום אחר לכת נעמק . ופגשו
צייס . דות עס חיות יפגשו סס

פ מדור חיות מדבריות תהיה קשר
צייס . חיות קשוכות צדיה במדבר והרע
זכרן תמוון ואייס תרע חתלשן ושער כתנע
סד וכן לשעריס אשר קס וועס אחריקס
לשדן ואיפס שקוא חיק מידות קמדבר .
וכן לעת חיק שטעקת בללה אז טנג טף
בללה וצדי חור קמפלת דמות לעת
טמאק לעק ולק קוא אלל שס לה כפסי

וירשודה קאת וקפד וינשוף וערב יש
ישכנו בהונטה עליה קו תהווא בני
בהו חריח ואין שם מלכה יקראו
וכל שריה יהו אפס ועלתה ארמנותיה
סיריס קמושו וחוה במבצריה והיתה
גוה תניס חצר לבנות יענה ופגשו צ
צייס את אייס ושעיר על דעהו יקרא
אך שם הרעעה לילית ומצאה לה
מנוח : שמה קנה קפוזת מלכו בקעה
ודגרה בצלה אך שם נקבא דיות
אשה רעותה : דרשו מעל ספר
יחנה וקראו אחרת מהנה לנה
נעדרה אשה רעותה ונה פ
פקדו כי הוא צור ורוחו הוא קבצן :

שמה קנה קפו כמו קשר יהמלטי . כמו והמלטה וכי רוצה לאמר ותלד זבקה והגרה . כמו קורא דגד טטן
אסיפה כלומר אסיפת קבצס וו והגרה כמו אחר כלומר אחר אסיפת קבצס וחממנה אותס ואחר כך תבקע
קבצס וצאו קבצס וכמו וזק וו ויעקע קמיס קן איה קצפת ופחטא : דיות . כמו ואת קדיק דולכור בלש .
אשק רעותה . פרוש עס רעותה : דרשו מעל ספר יי דרשו מעל ספר יי וקראו קסטר קשופות וקחיות
קזכות בואת הפרשה פ כן תראו אותס בחרבנה שתהיעק סונפות בעשר קואת לל תחסר אחת מקן לל פקדו לל
יסרו אחת מקן את רעותה אלל כלל תהינה שס ואלל ל פרש ספר יי זק ספר תרר תמס

וראו כל השפעות והחיות הכתומות צפופות ויקי צום השמימי אחת מקנה לו נעדרה והחכם לא יבדקם כתב פ
קוא דרך משל רימו לגזרות שמים כתבם באנצב אלפים והטעם שכל הגזירות הנחש על ארץ אדום : פ פ
קוא עק' מיאמר קאל ית ש עק שיקה כך לשכך יקה על כל פנים לא יעדר ורוחו פרוש רוח פי קאל ע
נדך ונרוח פיו כל נחש לרעו: קוא קנץ שיכא טלס בארץ אדום זה קיא רומי : והוא הפיל לפס כאלו

הפיל לשית גרל בארץ אחס שהשיק לפס
יכוסה : וידו חלקתה ינו חלקה אחת ה
הארץ לקן לעופות ולשית : בקן על דרך
משל כמו שמדלה אדם חרץ בזנב ובקו:
יששום מדבר וטהי בזרין ארץ אדום
יששום מדבר וטהי על דרך

משל ומס יששום במקום כון הכוספת
בעתוי הרשם ישמעון יזכון יו המס
במקום בם יון עננס כמס בשלם קבשר
שקוח כמו בשל

למס לל המדבר וקעה שקו שוכות בהם
החיות קאל יששום כשילם לשטן

בארץ אדום ויש לפרש מדבר וטהי ארץ
ישראל שקיתה כמדבר מיוס שגלו ישראל

ממנה עתה בזרין ארץ אחס השיש והגל
פ כשתחבר ואת תישב ואת כמו שפרשם

וחנקי תרגם יחדון דיתכן כמדבר בארע
צמיח ותפוח כחצלת כמו קורד שתפוח

ותקן ריחה : פרוח תפרח אף גילת
היגל גלף אחר גלף ומתו במקום

קל וכמוהו רשם ורנן שם און מקור נתן לה
לארץ ישראל קמה בע ישראל בארע

לרשם : יראו כמד' בארע כמו לשלם : חוקו ירים רפות : חוקו פטמים יבא קטוי אל לרשם
מיוחד אל לפי שיקה כמו רחק ריח בע אמור

רפית יו אומר זה כנגד הנביאים או כנגד מי שיש לפס לבחוק בגלות ונסיחים כל יסוים להבא מיטובה אומר להם
חוקו ירי קרפס בגלות וכן תרגם זנקה אמר' כביא תקיש ית דממשלן אמרו לנבחרהי לב יאותם שהם נלבם

נבלשם למחת קגלות עקס יבא בקס יו לשעות נקס גמול אלפים ועתה תראו גמול אלפים פ קוא יבא ויה עבם
מן קגלות : אז תפקחנה : ישראל שהם בגלות כעורים וכחלמים וזנקה תרגם בכך יכתתון שבע

בת ישראל
דאימן כסימן מן אוריתו ודפקן דכחשין לפנל לפיכך יכתן :

והוא הפיל לקן גור לוידו חלקתה להם

בקועד עולם יירשנה לדור ודור ישכנו

בה: פ יששום מדבר וטהי

ותגל ערבה ותפרח כחצלת: פרה

תפרח ותגל אף גילת תורנן כבוד וקלכנון

נתן לה הדרה כחמלוה שרון המרה

יראו כבוד יחודה הדר אלהינו:

פ חוקו

ירים רפות וברכם בשלות אמצו :

אמרו לנבחרהי לב חוקו אל תיראו

הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים

הוא יבוא וישעכם : אז תפקחנה עני

עורים ואזנ חרשים תפתרנה :

לרשם : יראו כמד' בארע כמו לשלם : חוקו ירים רפות : חוקו פטמים יבא קטוי אל לרשם
מיוחד אל לפי שיקה כמו רחק ריח בע אמור

רפית יו אומר זה כנגד הנביאים או כנגד מי שיש לפס לבחוק בגלות ונסיחים כל יסוים להבא מיטובה אומר להם
חוקו ירי קרפס בגלות וכן תרגם זנקה אמר' כביא תקיש ית דממשלן אמרו לנבחרהי לב יאותם שהם נלבם

נבלשם למחת קגלות עקס יבא בקס יו לשעות נקס גמול אלפים ועתה תראו גמול אלפים פ קוא יבא ויה עבם
מן קגלות : אז תפקחנה : ישראל שהם בגלות כעורים וכחלמים וזנקה תרגם בכך יכתתון שבע

בת ישראל
דאימן כסימן מן אוריתו ודפקן דכחשין לפנל לפיכך יכתן :

ישעיה

שקיה צדקיה קא את כל הארצות ואת ארצם כתרונם כל מיניתה ואת ארציהן כל הממלכות והכפרים ואף על פי
ואת ארצם של השמים כגם הם היו שני עוז וכן אמר כי הצלו את שומרון שמים ומלכיהם שמים והענין אחד כגון
כבש וכשב שמלך ושלמה וכו' והוא מה שפיר המכר ולבב מלכו צדקיהו אעפ"י שיש בו צדקת הפסוקי והתפא
אמה האמר צדקי קיימים ואין לעקטם אלו פי אין לעקטם ונקטם וכן להרע צדקיהו וקדש לשכב את עת יעקב שבב
כי תחל לזכות ונתנה והדומים להם ושלם

חזקיהו אחד שהפא עמי יהודה קבצרותה כס
כט ירושלם כמון האומן צדקי קיימים וכט
למלמיה על ירושלם שלם לו חזקיהו לו לכה
שקיהו שם מלך אשור והיא מעצמי יהודה
ושלם לו חזקיהו חטיאת שוב מעל ואת ישר
תזוד על חזקיהו כל שמרדת בך ולם עבדך
שוב מעל ואת ישר תזוד מעל חזקיהו ושב לו
צדק קיימי אחר שנתן לו מה שקטיל על
שלם מימות כבד ככף ול כבד וקב לחד זין
שב לו לחרץ יהודה אחר שפקק לת לו שנה
בשנה מה שקטיל על כמון שחמל רבשק
על מי צדקת כי מרדת צדקיהו עבד כס
ומשם כל מלחטו עב קצת חילותו לעוש
ודני מה שדבר ול קטל חזקיהו קדריכ שב לו
רבשק עב חילותו ואמר כי אז השלמו

והלכו באולים ופדויה חוה ישבון ובאו
יצון ברנה ושמחת עלם על ראשם
ששון ושמחה ישבו ונסו יגון ואנהו
פ
עשרה שנה למלך חזקיהו עליו
סנהדיב מלך אשור על כל ערי
יהודה בצרות ותפושם וישלח מלך
אשור את רבשקה מלכישירושלמה
אל המלך חזקיהו בחיל כבד ועמד

עמו שגלו וסיפת ועלמם נאמן לו תאמרין קשר לבל אשר יאמר קטם הוא קשר ומצאו רבשקה כי נסע מלכס ונח
ונלמס על לבנה ושם באה לו שמועה כי תדקק מלך כס יחל להלמס עמו ונפס משם ומשם שלם מלחמס להור יקו
פסם שטיה והתחידו כי נסו ממלמית כס יחל על עז שלם וקלך לו ונלמס על כס ומצרים ועב כל
קשר הקוץ כל לרושלם ומה על קשר קנולו ובללם הקוץ יחל מלך יי וכה צדקיהו אשור ויחלו ישרא וכו' כל
קצוה קיימי ועל וק נהפך כפרך מצרים כס ושכל תחוק וכן נאמר צדק מצרים וקשר כס וכו' אים יבסי בני ק
עלך יעצו ולך יקו וגו' וחותם שנכלו מעלמיה שם לת ישר כמון שחמל אך כך לו חזקיהו חטיאת ועלמס נח יקו
חמש ערים בארץ מצרים מנדחות שכת ככעו ושנצפות לוי עזרות וכל חותם הפרסה בארצו כל הענין הזה כחזק
לפי שאין מנוח כלו צדקיהו אחד לו בוק הספר ולם בששקה ולם צדקי קיימים את אשר תקו על אשאי הפושם שתק
על אסכולאות ואתו לך קכך חזקיהו את רותת קיכל יי קלף קזקב מעלמס כי קו הדרת מצד פוחזקב והקזב
קוץ שלקף ותי קלף ואת האומנות ויתסקופיא ותנע אל מפתן הבית שת מקדשא והאסקופת החלף אחר נפס
חזקיהו והב אים ששלמס מנבטן שלמה קוסר או נפסד חזקיהו עפה אומס והב ופתה כשנצטרך לזקב לתת למלך
אשור קלף אותה קזקב את תיק ואת רבשקה וגו' ומשעה רבשקה לבו עיאה גב כי רבשקה לבו כל בשלחו ראשון
כמון שחמל בששקה ותיק ורב פרים באה בשלחות שטיה ומנה שוכר תנה תיקו ורב פרים לפי כגם הם היו שלחמס חל
לם נפסם קוית אכל בשלחות שטיה כשמצאו רבשקה ונלמס עס לבנה ולבנה קיח בארץ ישר כס מעל כענין מלך
לכה אחד וארזל כי רבשקה מנאמר קיח ואם אמרו מנפס שקיהו מצד יהודית הרנה בג אדם ימנאו מצדדים בלשון
עם אחד וקנה חלקים ושגבו ויחזו קו מצדדים בלשון ארמי אול קבלת היתה צדס בחל כס בחל עס כטי

במעלה הגדולה העליונה הגדולה היא חרץ פני מלכותם ובעל ומתכנסין שם מי גאונים או אלוהים הם יעו ית
המשפטן ובערכה הולת יקו מסנסין קמים ויש בערכה נקטותמין אותה עני של עלמתיא מים מן הגרעדי
וקהעלם היא החפירה קסמוכה לערכה ומוניחן שם מים מן הגרעה להעלה בזמן שרע לפשקות או לטעם
בגדים אשר במעלות שדה טבס קמסלפ היא כדרך שמתקנס אותה בלגטם כדי שזכאל ללכת טע

במאות הטהורים ושקר קלסון היא לשון
הרימה מעטנסול לוככ בערבות שעטיו
רומיות וקמקוס קוק קיק טיק השנה
וקוח מורס ומתקן וכן תי שדה טבס חקל
מעטס קנדיא וקראו אל המלך
קראו לאשר על קחומה או לשאר מעטס
בשדה טבס שיאמנו למלך שיבא לטע
עמס וכלו אלקס במצות המלך אלקס
ושבט ויחיו אלקס בן חלקיקו אשר
על קטת וכן הוא אומר בשעה בזאת
קפרשא אכל עפרשא שנאמר על שבט
לך טו אל הסוכן קוק וגמיר וענא עליו
שיקדפנו משהרדק שיקטו שיקיער
השת ותכנה לאלקס בן חלקיקו ולסוכל
לומר כי קודם קמעשא קוק מירד שבטו ו
ונקבה שררת לאלקס ומפפוק אמר
לאלקס אשר על קטת כי אלו קיו קמלכט
קראשומס אשר באו ממלך אשר לעושלם
ושבט יבא ליקס עם אלקס ואמרו לבשק
דבר על אל עבדיך ארמית כי שומעס ק
אנהו ונאמר ונבא אלקס ושבט הסוכר
ויחיו קרוש בגדים ונראה כי עדין לא
מירד אלא בשבט רבשקה אומרים שמירד
ובסדר עלם אומרים כי בשקלך לשם
סטף שבט וסיעת וקלך לשם ועבדי
דמיתמו ול כשבט סנחריבונר על ירושלם
וכתב שבט כתב וקשליט עם קח
שייר למחנה אשר וקיק כתב ט שבט
וסיעת לא קשלימו וכאשר יבא עם סיעת
וסיעת לא קשלימו וכאשר יבא עם סיעת
ל קיכן סיעתך אמר לו חורו בקס נקרוקו בעקשו וקלסוקו בזנכ קסוקיס

בתעלת הברכה העליונה במסלת
שדה כובס ויצא אליו אלקים בן
חלקיקו אשר על הבית ושבטא הספר
ויאחבן אספה מזכיר ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כד
אמר המלך הגדול מלך אשור מרה
הבטחון הזה אשר במחת: אמרתי
אך דבר שפתים עצהו ונבונה למלחמה
עתה על מי במחת כי מרדתי: הגה
במחת על משענת הקנה הר צוין
הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו
ובא בכפו ונקבה בן פרה מלך
מצרים לכל הכפחים עליו: וכי תאמר
אליאל יחודה אלהינו במחתנו הלא הוא
אשר הסיר חזקיהו יארת במרתו
ואת מזבחתי ויאמר ליחודה
ולירושלם לפע המזבח הזה
תשתחוו: ועתה הוירע רבנא

ועתה כשנא על חבל סנחריב חמ
לעתת קשת בטע סיעת כשנא על חבל סנחריב חמ

וקו מגררס חות על הקובס ועל חמיקטס וזק איכו כדני בעל סדר שלם שאומן שסטף שנל וסיעת . וזיפטר
סקודס לכו מרד מענת שנא מלך אסור על ערי יהודה חבל כל נסדו ולו קיה מערה עצמו וכן במעשה הזה שנא
קדוע נגדיס מרזיק קיה עצמו ענג ולם לא נסן וקטבי גל דעת לחזיקו והורדו מפקדות ושאר סופי וקפקי
אלקיס על קבת : אמרת אך דני שפתס חסנת להנצל סע שפתס בלומן סתפלה חן זק פ חסעבה ונסר
צדך חנס למנלמה כן פישא חות חזק

וקחכס ר חניהס בן שרא פירש אמרת
לנשים פ יש לך ענה ונסרק וקו דני
שפתס וקטעס פ נסדק עסר לבי
וחנתו תנש אמרת עס בממלך שפון
במלך ונלדו חטבד קרנא פ מרדת פ
סלח נק מק שקטיל עליו שנא נשנה קרען
שמח רעץ בראשו וזוקן קסמיס כנסין
בכף חנס נקטען עליו קלס קוז חסר
קסר כר' כשקסיר חוקיקו ונתן המונחות
לש עקה פ חס לכנסו ולקנות כד שינאו
בלס לרושס פ המונחות בכל מקס לס
חז וחוקיקו קסירס ונתנס חן תחשט
פ ישור חות וזך קנמו עליו לעודה
ולחשס כתרעמו לחשי יקודה ולתב
יחשס : קתעבנא ככנס עמו סעטן
בזה קדני חס תכל לעשות : דכט עליק
דוכסס שיקז פריסס : קמבלעמי
לפחוס חמ' כן יאו פחשו חזר סכל קארס
נתן מדי וגס כל ארץ ישראל קוז חמר סו
פלס חל קארץ קוזת וקשחיתה ולס רנשק
קיה מנשומד חמ' זק מנכט שיעבה קנכח
חמר קנכט מעלה חת מי קתור קטעמיס
וקרעס חת מלך אסור : פ שומעס חנכו
מכרס ומנשס כלסן חרמית : קעל
חטך כמו קחל וכן קוז ששעקו וכן על
קאנסיס כמו חל וללוקיס חמ' שקוז קננת
וכן קוז חמ' חמר חלקיס : חרמית כן
כתו וקרי טחתיס וענן חת קוז וקרי חון
קיה : שיעס : כן כתיבוקרי מיני רנלקס וקבתו קוז רמו לתחשבות וק נכרי כול המקנח ככר שמחור סונט
ט שטו סוגרו וענן לכל חת טחתיס חשפן לפית במער עי שיכלו טחתיס וכן קוסף ונתק ככר חן עמקון

את אדני המלך אשור ואתנה לך
אלפים סוסים אם תוכל לתת לך
רכבם עליהם ויאך תשיב יאת פני
פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח
לך על מצרים לרכב ולפרישים ועתה
המבלעד יחזה עליתי על הארץ הזאת
להשחיתה ויחזה אמר אלי עלה ע
אל הארץ הזאת והשחיתה : ויאמר
אלקים ושבנא ואחאל רבשקה ו
דבר נא אל עבדיך ארמית כי יש
שמעם אנחנו ואל תדבר ילענו
יהודית באזנה העם אשר על החומה :
ויאמר רבשקה האל אדניך
ואלך שלחנא אדני לך בר ארת
הדברים האלה הולא על
האנשים הושבים על החומה
לאכל ארת הוראיהם ולשתות
את שיניהם עמכם :

ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
 יהודיתו ואמר שמעו את דברי המלך
 הגדול מלך אשור: כה אמר המלך א
 אל ישיאלכם חזקיהו כלא יוכל
 להציל אתכם: ואל יבטח אתכם חז
 חזקיהו אל יחזה לאמר הוצל יצילנו
 יחזה לאתנתן העיר הזאת ביד מלך
 אשור: אל תשמעו אל חזקיהו כי כה
 אמר המלך אשור עשו אתי ברכה
 וצאו אלי ואכלו איש נפנו ואיש תא
 חאנתו וישתו איש מי בורו: עד בוא
 ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
 ארץ דגן ותירוש ארץ להסוכרמים:
 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יחזה
 יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את
 ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חנת
 וארפר איה אלהי ספרוים וכי הוצילו
 את שמרון מיד: מי בכל אלהי הא
 הארצות האלה אשר הוצילו את
 ארצם מיד: כי יצליח את ירושלים
 מיד: ויחר עשו ולא ענו אהרן דבר
 כי מצורת המלך הושיא לאמר
 לא תענהו: ויבא אליקים בן

צדק פשקה ואלס וכן תי' שלמח: איש מי
 צרו קטרות שקס חזקה לשע בנאות: עד
 בתי מ כן עשו בכל הגוים אשר כבו היה
 מנהג חזקה מארצם ומעשן חזרים החזקה
 כדי שיהיו כלם נכבשים תחשו וכן עשה
 יוסף בנשי מצרים ואת קעס קטטר חזקה
 לערים: ארץ לסם וכרמים אמר זה חזר
 שאמר ארץ דגן ותירוש מ אפשר שהדגן
 והתירוש עשו לה מעשיות חזרו לרוב כמו
 בצר לפי אמר ארץ לסם וכרמים מ הארץ
 הקיץ עשה לסם ויש בה כרמי וכן תי' חזר
 חקלן וכרמין חזר חזקה עבדן מיסחא
 והיו עבדו דם: כן יסית חזקה קדש
 תמר רת הנח כמו ויסתודו וכן ענה קסיתר
 ויכרו לך: קטע ופעה שמות מדינות או
 שמות חלקי חזרים ולעת יונק פדשו
 קטע ופעה חזקה מארצם שהרעם קל
 מן הארץ והלבוש: מ קטעו את שומרון מדי
 בתניהק ותי' חזקה שאתם בוטחין ב
 הצלו שומרון מדי שהחשט שיכל את
 ירושלים מדי: וכן הוא חזק בשעק וביעל
 בו ויש מפרשים וביעל קטעו את שמרון
 מדי: קרוע בגדים רזל פראו פגמור
 ששמע קלות השם קרע בגדיהם וסמט
 מזה הפסוק מ כל השומע ברכת השם
 חיב לרדוף וחות קרע חסן מנהחקה לפעל
 ואין קורע א' א' איך שומע קרוע משרא
 והם שקרעו ששמעו מנהחקה לפי שקבלה
 קיתה בדם מ רבקה משומע היה ומה
 חרוף אמר רבקה שקרעו בגדיהם
 ששמעו שאמר מי בכל לךי הארצות הא
 אשר הצלו את חזקה מדי מ יעל י' את
 ירושלים מדי אין לך גרוע גדול מזה שקסוק
 ברא קבל לאלקי עץ ואבן וקסיר היטלה
 מהסור וכן האשכלו דמי לחרוף ולגרוע

חֲלֹקֵיהוּ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְשִׁבְנָה הַסֵּפֶר
וְיֹאחֲזֵן אֶסְפֵּה מִזְכָּר יִגְדֵּל חֻזְקֵיהוּ
קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּעֲדוּ לוֹ אֶת־דְּבַר יְיָ
רַב־שִׁקָּה׃ וַיְהִי בְשִׁמְעֵ
הַמֶּלֶךְ חֻזְקֵיהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס
בְּשִׁקוֹ וַיָּבֵא בֵּית־יְחֹהֵ׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־
אֱלִיקִים אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְאֵת שִׁבְנָה
הַסֵּפֶר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בִּ-
בְּשָׂקִים אֶל־יִשְׁעֵיהוּ בֶן־אֲמוּן הַגִּבֹּרִים׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר חֻזְקֵיהוּ יָסֵם צָרָה
וְתוֹכַחְהוּ וַיֵּאצֶּה הַיָּסֵם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בָנִים
עַד־מִשְׁכַּב וְכַח־אֵין לִלְדָה׃ אוֹלֵי־יִשְׁמַע
יְחֹהֵ אֱלֹהִים אֶת־דְּבַר־רַב־שִׁקָּה אֲשֶׁר
שָׁלַח מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֲדֹנָיו לַחֲרֹף־אֱלֹהִים
חַי וְהוֹכִיחַ בְּדִבְרֵי־אֲשֶׁר שִׁמַּע יְחֹהֵ
אֱלֹהִים וַיִּנְשֵׂא תִפְלָה בְּעַד הַשְּׂאֵרִית
הַנִּמְצָאָה׃ וַיֵּבֵאוּ עֲבָדֵי־הַמֶּלֶךְ חֻזְקֵיהוּ
אֶל־יִשְׁעֵיהוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יִשְׁעֵיהוּ כֹּה
תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה־אָמַר יְחֹהֵ
אֵל־תִּירָא מִפְּנֵי־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שִׁמַּעַת
אֲשֶׁר גִּדַּף וַיִּנְעַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר אוֹתִי׃
הִנֵּנִי נֹתֵן בּוֹרוּחִי וְשִׁמַּע שְׁמוּעָה
וְיָשֵׁב אֶל־אֲרָצוֹ וְהַפְּלִיתוּ בְּחַרְבַּי אֲרָצוֹ׃

ואינן עליו את מניח רכבת וגדפת ואלו
מלשכר חרבת יי וקרע את בגדיו
מה שקנה לשיחך ונגף רשקה ויר
שק לעפות עניו שרס קט עליו
קטס יוס ציה ופחה וענה תכ
שרשקה קופחני בני קפחה וחופ
או שחשו שקאל יוכח אותם על פניה
וענה שפך רשקה קאל וית
וחסודין ולוחה כצאו בטס עני מני
קמסיל קציה לשה אשר יחזוק חניה
וכא קבן עני קמסוד וקול קרס מקו י
קול כ יא קס חניה ותר קסיס כקוול
קחוב לצחת ואס אין כח לולתה לוח
עצמה לכוני קוול קנה היא בחזוק חניה
צלי תקוה למכוחה כן קציה קגולה עלי
ואין לפי כח לצחת ממנה אס לשיערן קט
לגה סס תאר ותי הפסוק כן ארי חקפתו
עקן כח קתל דיקדא על מנדיל ואל לית
לפ למילג לרקף אלסיס חי כמו שאמר כ
יעל את ירושלם מידי וונתו תרגס לסגיא
על עמל דיי קיימל וקופח בני רשקה
קופח בני גושן או פחשו קאל סכח
עניס אשר שמע וכן תי ועבר פרעשה
על כחמיל ד שמישן קימקי נערי עני
כ קמסרת קרא נערי וקס רשקה וחבריו
קוס ס רוח רען ושמע שמועה וקו
ששמע שמלך טס יאל לפלס עמו
ושל לרע כ מלך טס יאל לרע מלך
אסור לפלס בלרע בעוד שקיה מלך
אסור בלרע ישראל ואפ חקן ס רוח שיסוב
לרע לפלס עס מלך טס ויעח מלסמרת
קער קוזת וחד כך חפלנו בחרב בלרע

וישב בִּשְׂקוֹ וַיִּמְצָא אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר
 בְּלֶחֶם עַל לִבְנֵה כִּי שָׁמַע בִּי נִסְעָה מִ
 מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּשְׁמַע עַל תְּרֵדָה מֶלֶךְ כּוּשׁ
 לֵאמֹר יֵצֵא לְהַלְחֵם אֶתְךָ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכָיו אֶל חֲזַקְיָהוּ לֵאמֹר : כֹּה
 תֹאמְרוּן אֶל חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר
 אֵל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בֹטֵחַ בּוֹ
 לֵאמֹר לֹא תִגְתָּן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ
 אַשּׁוּר : הִנֵּה אַתָּה שֹׁמֵעַתָּה אֲשֶׁר עָשׂוּ
 מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל הָאָרְצוֹת לְהַחְרִימָם
 וְאַתָּה תִּבְצֵל : הֲהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַ
 חַיִּים אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבֹתַי אֶת־נַחֲשׁוֹן
 וְאֶת־חֲרָן וְרֵצַף וְבַעַן עַד־ן אֲשֶׁר בְּתֵלֶשׁוּר :
 אֵיךְ מֶלֶךְ חֲמַת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ
 לַעֲזַר סַפְרַיִם הִנֵּעוּ וְעוֹתוֹ : וַיִּקַּח חֲזַקְיָהוּ
 אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָא הוּא
 וַיַּעַל בֵּית יְחֹזֶה וַיִּפְרֹשׂ הוּא חֲזַקְיָהוּ לִפְנֵי
 יְחֹזֶה : וַיִּתְּפֵל לְחֲזַקְיָהוּ אֵל יְחֹזֶה לֵאמֹר :
 יְיָוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 יָשֵׁב הַכּוּשִׁים אֶת־הַר הַזֶּה
 הַיְאֵלִים לְבָרֵךְ לְכָל מַמְלָכוֹת
 הָאָרֶץ אֶת־הַעֲשִׂיתָ אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : הִטָּה יְחֹזֶה

וזה היה אחר ששב ממלכות כוש לחושלם
 וכנגד מחשבו על ידי המלך ושכללרע
 וחס נפל בחלבונו שכתב חבל נטות
 המנפה לא אמר להם ישעקו בפרוש ואין
 לשאול טעם למעשה קהל יתנדך פ קווא
 כורח עלילות למא לש כנפיו חלל ע
 שקלך לפלס עם מלך טש ואחר כך שנ
 לרושלים וקטעם קנחיק לפו טה כח שיקה
 להם לשאול חזק טש ומצרים ועוד שיראו
 טש ומצרים הנפלחות שעשה יתנדך שמו
 לשוקט ולרושלים שמו פ מלך אשור יש
 ונצח חותם וכל הארצות כנש ופרושלם
 כנגד בלי חרבוטל חשת וקאלנתן בלב
 מלך אשור להבחי מלך טש ומצרים
 לרושלים עמו להפחד יושב ירושלים עור
 אין מלך חמת על האלים אמר של
 יכלו להניל ארצות עבריהם ונש המלחם
 איה קס פ לש עמוח לפט כלס ואמר
 עם ספרוים לשער שקיהק גולק מכלס
 ופרשקו אחר מן הספרים או כל אחר
 מקס ואחז חז אל פרש ופרשקו על
 הספר שט היה גנוף קאל אל סמריב
 בעטר סמריב : בזה לך טעם עבר מנמי
 קען והוא מלכע של כמנהג צדו בתולת
 בת צון מלכות כנשתח דצון : טת ירושל
 דברושלם עמא דברושלם ופרוש בתולת
 בתולת של כנכשא : וכן בכל מקום שזוכר
 בתולת על עם ועל עיק וקו עטמ : על
 קדוש ישראל כמו אל קדוש ישראל וכן
 כתוב בששעה : מרוס קרים ארץ ישראל
 שקיא נטקה מכל הארצות והמשילה
 ללבון לפי שקלבוון ער קעטס בחרץ
 ישראל נקרא כן ולפי שקמשיל גול
 ישראל שריו ונטרו לברושלם ולארוס
 המשיל אחרץ ללבון

ישעיהו

הלל שמעת למרחוק אימלו הזק הלל שמעת מומן רב הגורק שגורת על האומות לפחדים. אותה הגורק עתה
הנחיתק משמלס מלכ אשר הנחת הגורק על יד ועל יד ועל האומות ועל ישראל את קול שגורת שיקו ערי
בערות לגלש מצב ויקו וישב הערים קנרית ויקו כעשב שדה ודק דשא וטוהר חלש מקס ומאי חצר גנת של
יהיה כח פושט הערים כגדר וקבל היה מלאת ואת גורת ואמרת על ידי נביאי טרס שקיתק הגורק ואך קתפאר

על מה שעשית את וכן אימ עליו קנבא
היתפאר קנבא על קנבא וזונתו תרנ כן
הלל שמעת מלקדמין מה דעברי לפרעה
מלכא דמכרים על דשלט נהין ואף עלך
איתנבאו נביאי ישראל ולל תברא ודא חזיא
קמי מיומי קדם למעב לך ואף איתקנתא
כען אישיתק ודא קות לך לתקל על
דקוק קדמך ברתגאות גלון דשחו קרוין
בדין ויתקון איתקו חילקון איתקו
וכהית קו כעשב חקל וטרק דת
כעשב חגריז על לל מטא למיהו שכלין
ואדוע את זל פכין אותה עשית ירושלים כן
אנחורק מרחוק לא רחיתם אומן ע מימי
קדמונים עשיתק ועתה קבילותיק בתמי
אומר קבילותיק עתה שתקיי לשאות גלש
נכס ערים בערות ושיקו יושבין קנרית
וחתו וישו ושיקו כעשב שדה לפאות שראו
שאק ומשפטו בתשלמו לשאות כמושכתו
עשיתק ונשתו תפועת הלמד והקא מטע
חסרון האלף גלש נכס ערים בערות
לפזית גלש נכס ופרוש נכס חרבים מן
עריך קטעו ושדפה לפט קמק קעשב

הלא שמעת למרחוק אתה עשית
מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתה ו
ותהי לה שאות גלים נצם ערים בצרות
וישבין קצרי יד חתו ובשוהו עשב
שדה וירק ושא חצר גנות ושדמח
לפני קמה וישבתך וצאתך וכואך
ידעת ואת התרנגול אלי יען התרנגול
אלי ושאנך עלה באונן ושמתי חחי
באפך ומתנ כשפתך והשיבתך ב
בדרך אשר באת בה וזה לד האות
אכול חשנה ספיר ובשנה ה
השנת שחיס ובשנה השלישית זרעו
וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים

שהכחו השדפן טרס היות קמה כלומ של הספיק לפזית קמה ולפזית כנמר בשולו והוכה שדפן וכשעה ושדמ
במס והוא כמו בנח ע המס והפא ממונא אחד : ושנתך ונחך שנתך בארץ ונחך מארץך ונחך קנה קבל גלוי
ודוע לפע ואת התרנגול אלגם ק ידעית שקקפת אלודברת ע דיבר באלפי עין ואכן : וזונתך תרם ושנתך ומתנך
בעצה : ושנך כמו ושאוך וכלל קמון לפלגת השאון כן כתב לו ונה וכן קול דעת זונתך שתרם ואתגשות
כלית קדמי ויש לפרא כעשמיט בעבור ע התרנו היה בעבור שקיה שלו ושקטו שאנן : ושמנת חחי באפך קול
הברזל כמין מנחט וראשו כשף סקב אף קדגולשו ומעלין אותם מן קמים וכן וכוח תקוב לשו ונתת חיס
בלחך : ומתנ בשפתך קמת קול הברזל שמשימין בפי הבהמה לפעוזה : וכן תרם זונתך חמים בשפוקר
ותרם רסן מיתגה חמים דטע רותה למר את ארזה לך שאתה עשית ואננה אוקר למקום שאדנה כמו שמנהג
ה אס הבהמה ומושכה למקום שירצה : וכמו שקמיי מושך קדג אליו ממים רבים בתחולל

ויקיי בלי לך חקוי קיום שחור מלך אשור ליהושלם עם מנחמו ועם כל השם באותה קללה יצא מלך ייזקכה במחנה אשור ודל אמרו פ לל פסח היה ועוד אמרו פ לפט מפלת של סנחריב חלף חזקיו ויוס שלשי לחש קינת מפלת של סנחריב ואות קללה אמרו ישראל שירק שנאמן קשיר יקיה לכה כליל התקדש ה' ואמרו מיאה ושמעם חלף שקכה במחנה אשור כלם היו קשורי בגדים ברחשיקס וכדעיי חל נחאק ציני קימים שנאמר ויכח כל גסר חיל וכגיד ושר במחנה אשור זכן מנה שנאמן

ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור
מאה ושמנים וחמשה אלף וישבמו נ
בבקר והנה כלם פגרים מתים : ויסע
וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב נ
בננוה : ויהי הוא משתחוה בית נסך
אלהיו ואדר מלך ישראל צר בנו הכהו
בחרב והמה נמלטו ארץ אררט
וימלך אסרחדון בנו תחתיו :

בשעה במשמטו רוזן ואמרו פ מכתיס
היתה שריפת כשמה ונף קיים שנא ותחת
כטרו יקד יקוד כלומן תחת קלמס שקו
כטרו של אדם כשריפת בע אהרן שנאמן
וישאו בכתותם וישב בנימין של ינ
למלמה עוד בע קר : ולא כתב : קטרו
בחרב בקהל של סנחריב את חמיו כאשר
הכה המלך את מנחמו מנה וכת חומה זו
שאלהיקס כלם לפס אמרו לו אנהקם חכה
העלה את בני עולב אמר חף חט העלה
את שט בני ללפי שמעו בניו וקטרו בחרב
בעוד שקיה משתחוה : פ מית אהה ולא
תחיה לל תרפח מחול זה פ מתך זה חלף
המות וק ה' ולא תחיו ממרעך : ודל אמרו
מת אהה בעלם חזק ולא תחיה לעלפהל
מאי טעמך לל עסקת בפריה ורעה ואמת
הוא פ בניו סולנו אחר חולש שנאמן בן שמש
טשרה שנה מנשה במלט : אל הקיר כני
לטון לם יותר בתפלה פ קיה תמה בלם
למה קיה חזל מקצר ימיו שקרי לל קיה
אל בן שלשים ותשע שנה כשחלף חול זה
ויפקי תנן אל הקיר לטתל בית מקדשא
דל : התהלכתי לכנך זה עטרת קלב
ואחר כך זכר קימטקה : והטוב בשניך

במים הם חלה חזקיהו
למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ ה
הגבא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו
לביתך כימת אתה ולא תחיה : ויסב
חזקיהו פנאו אל הקיר ויתפלל אל
יהוה : ויאמר אנה יהוה זכר נא אתי
אשר התהלכתי לפניך

בשית כמו שקשר עלו קכתב ועש קשר בשע יי ואמר ושמור מעשתי אשר עק יי את משה ונדרש
וקטוב בשער עשית שגו ספר רפאות שעשה שלמה וקצ קטם בו טחיס בו ולא היו דורשים את יי בחולש
לא יצא קשר התטנה קשר כתב וקרי חזר ונעני רשעו אל כתב קשר וקרינו חזר מכאן שקשרטו של מלפ
בשדות באותה : ובמקום אחר בגושלמי כתב קשר לומר מקר הקנה לכויע רפואת בגרס יצא קול קעה

ישעיהו

מכתב כתיב קודמה כשרפא מילע ועל פת יא אלמ קודמה להיות לו למזכרת על קודם שעה עמו קל שחוק
על ימיו ונמלכס ובשמאל פרשן עטן פסגת קימים: ויחי עטן רפואה וכן עי חותם אני אמרת
ברמי ימי בריתת ימי לך קיה ימי אל בן לט שנה דמי בשקל פרוכ ודמית איך חיל לך עמית
וקדומים להם עטן כריתת ימי את השנה כשאימר להנבוא כמות אתה ולש תחיה איך חיל בריתת ימלקצ סר

ומע ואיך פקדת יתי סמתי שחיים רוב צע
אדם יותי מחמסים שנה וארזל כמות ע
חמסים שנה זו היא מיתת כתי פקדתי
חסרתו וכן אזה רעות לא פקדו ולא נפק
ממנו איש וקדומים להם עטן חסרון וית
עאל חזית לבובותסק על שט אמרתי
לא ארזא יק פרש ל סעניק בטעם
קודמה ונסן קוא כ ראות קאל קוא קודמ
וקשה לפט וקתטון כירטו ואזל פול
ארזא מעשן יק כלעם כתי המקדש וקנה קו
פי מה קוא לא ארזא יק יק בארץ קימים כל
בזה העולם ופי לא ארזא ראות קלבוה
קוא בזה העולם שיש בו ראיית קלב וראיית
קשן וראיית קאל קוא לב וקוסף עור ואמ
לא אבט ואמר לא אבט אדם עור וק קוא
ראיית קשן עי יושב חול עי יושב כ
קענל קוא שנקרא חל וחול כמו כבש וכשב

פ פ פ
מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו
ויחי מחליו: אני אמרתי בדמי ימי
אלכה בשערי שאול פקדתי יתור
שנותי: אמרתי לא אראה יהיה בארץ
חיים לא אביט אדם עוד עם יושב
חדל: דור ינסע ונעלה מני באהל רע
קפדתי בארץ חיימרלה יבצעני מיום
עד לילה שלימני: שויתי עד בקר
בארי בן ישבר כל עצמותי מיום

י דורי פי מעצרי וכן מדור באה להרשע אמרתי כי מנערי בעולם הזה נסע ממנו ונגלף מנו ממנו כאלך רשע
כמו רועה היול תמורתה לא למד הפעל ופי כמו הרועה שמים יע אהלו ממקום למקום: ונגלף עטן גלות
שהוא קטל פול קפדתי בארץ חיי אמרתי שקפדתי חיי כמו האורג שמקפד קיריעה כשגלמה אריגתה: וקפדתי
עטן כריתת כמו קפדתי בא שקוא עטן כריתת ומה שאיל קפדתי כל את בריתת בענקותי: מולך יבצעני אמרתי כי
מחלי זה ימיתת קאל מולך ממחלה וכן מדוע אתה ככה דלגן קמולך חולף: יבצעני עטן כתיחה וחתכה וכן ית
ידו ויבצעני ותרע פתת אותה פתים בצע יתה בעשן מיום עד לילה השלימני: ביום קאל אמרתי כי עי לילה השלימני
כלומר השלם ימי ואמות ובאמרו יבצעני ואחר כן אמר השלימני כן דרך קכתוב ידע במסוק חסד לנכח ואל לנכח
כמו שמפע עמים כלם חולתי: שויתי עי בקר כמו שבעתי וקנה כריות בעצב וראיתי כי לא מתי עניין שמתו אמת
עדי בקר וקנה קלף חוק חלי עי שער קלף כל עצמותי כמו קארית שאוב עצמות קדיה קשרת בשן וחשבה
כי מיום עד סוף קלף וקוא עי בקר שאמר השלימני השלם אמת ואמות: ואל כחרי כן יש ער עצמות ל שרופ
מכפ הקדחת וקוא שאיל כחרי כי קארי תמכאן קדחת בגל יס ויס לער עצמות מכפ הקדחת: כסום ענר חסר
זו השמוס ופי כסום וענר וק שמש ירח ראובן שמען וקדומים להם וסום קוא עטף וקוא נכתבו וקרא שוד ברמיקו
ותר וסיום ואת תנו וסרפא וכדרי חול קס ריש ליש עי כ טרפא גרואה בלע וענר תנו וסמטתא וקיא סמני קסוד
כדרי חול ופי רבי סע: כתיף בערבי וקוא שקורי בלע אורכול חל בבאן תי כסום ענר בעמין אחר קרג כסום כמשמע

כמו סוס ורוחם כסוסים לאחד ומנצחם בנצחית תיגע ענר כענן נפוצה וענן מנצח רמו הפוך בעדי חל כוס
שצנף וחימוד שבער אימר את נחלי ארבעה כמו קעפות המצנפים ואקנה כמו קינה והיא נחיתת החולה בלש
לו שבע למרום ומתוך חלי הכבד נשאו שבע למרום לשל שהיא במרום ואמרת לו יי עסקה לכהלת ערצת אתה כמו
ערוב ענן לפוע ענן קנהה והסקט: וס לבר עסקה צו ואעפ שקעין אינה חכופה אי אקדלות במהרץ ובמנוהו
שמרה נפשי פ חסיד את וענן ענן תכפ

ויער וכן בעדי רבותי אל עביק יגאך וכו'
לברסך חמר הופף לעל ימי וערצת לו
ענן הרמה וס לו חדי נדרש דלף ארוממך
י פ לתת והדומים לו וענן הרמה רעננס
כמו שאמר חלק נשאת את שבע לבי שהאל
קרא וסנ בשמים ואעפ שאין לו מקום
טעמו קצול הוא בשמים: כה ארבר
מה אוכל לנד ולשכח לבט
ואמר לעל ימי הנביא האחיק מחל: יק
ואעלפ בית יי בים השלשיוכן עשה וכן
יעשה גכ בתוספת השטח אין לאגשות לל
שאזכ זה כל שמתוובי כרי אודה לשל שק
שקלצופי אדה כמו האשה מודה לר
צב בעדי חל והוא הנעמוע מעט מעט ו
ויק הוא דרך האדם כשווכ קציה שעניה
עליו וכל ממנה מנעב עדיאשו ופי על יד

עד לילה תשלמיני: בסוס עגור כן
אצפצף אדה כוננה לו עני למרום
ארני עשקה לי ערביני: מה אדבר
ואמר לי וזהו עשה אדה כל שנותי
על מר נפשי: ארני עליהם יריו ולכל
בהן חיי רוחות ותחלימנו חיי: הגה
לשלוס מר למר ואתה חשקת נפשי
משחת בלי פיה שלכת אהרי גוך
כל חטאי: כילא שאול תודך מות יולד
לא ישברו יורדי בור אל אמתך:

נפשי על מרידות נפשי שיהי לו נבלת ממנה ותני יי על כל מותי אמתת לחיאה וקס כלבון אחייתו רוחי ואחיותת
ארני עליהם יריו אימר מנה ידעת פ עליהם יריו פי על הימים הקצנים לאדם יוכרו להיות אס רענך כמו שאנ
עושה פ כבד נשלומו ימי הקצנים והוספת עליהם טו שנה: ולכל בקן חיי רוחי לכל אכפר ואומר כבקן
נשטתתספת חיי רוחי: ותחלימנו וקחייט: אי מותנן לבטך שאלה השנים שהוספת ליהלמי וקחייט וקו
נפל ענן נמלות שוקות והוא ענן קבריות שאקיה בריא באלה השנים: הגה לשלוס: קנה נחלי קיק מר ל
מר נענר שלום שלף קיה לו וקחכס ר אברהם בן עררא פיש קנה לשלום
כאשר קית בחצי ימי

פ בן לט שנה קיק כשאלה פ אס תיגבר המנה האדומה על האדם לעולם יקיה חולב בעפרות וקיק בשלום ב
צוקות והכך זה אס תתגבר הלה וקנה איננעשים שבות שלום: ואתה חשקת נפשי משחת נצ חשקת נפשי לפעיל
משחת קבלה והוא הקנה שבע כל אדם בלב ס: פ השלכת ואעפ שהיית חייט לפ עניות וחטי אי אתה השלכת
אחרי נך דרך משל כחוס המושך קדבר אחרי גו שלף יראה אות: כילא שאול תדך ושנה וכלש העטן
נמלות שוקות לחוק העטן אימר טוב הוא שתחיה בע האדם בועקס
יודך בחייהם ולס יודך במיתתם ועל קנף אימר שהוא מות לש על הנשמה בתחיה אחרי מיתת קנף: מות ולס מות
ולס שופר עמך במקום צוכמוהו רע: לא ישברו קנפו שהס יורדי סר לש ישברו א אמרך לפר ולקנדה כמו שהחיים
עשים ואין זה כפני תחית המותים פ הוא אינו מדבר לא על קנפו בטעום נקב ולס כל העשות יריו ושמרו מן הקבר

הי' הי' כל ימי ימי ידך כמנוח קיום ואם קיימת מנת לך קודמת קפח כמנו שאת עשק עתה ועוד
אבל בצעס יודיע אל אמתך כי אם לא קיו לעצמם ותחייבו ויקיו לעצמם יאמרו ויודיעו כמנו שאת עשק
אז ואף אם קיו לעצמם כל זמן שיחיה עמקם יאמרו ויודיעו אם כן טוב הוא בשתלך לך ואם חלם שאת עתה
מחל ויודע לך קבוצה שעשית לו ויודיע לבצו אחריו וכן אמרו רבותינו אל כן קיו בצעס לשוקקו אל עב אחר

הי' הי' הוא יודך כמנוח קיום אב לבנים
יודיע אל אמתך: יהודה להושיעני וע
ונגנותי נגנן כל ימי חיינו על בית יחודה:
ויאמר ישעיהו ישאוד בלרת תיאגם
וימרו על השחין ויהי: ויאמר חזקיהו
מה אות כי אעלה בית יחודה:

בעת ההיא שלח מראך בלאדן בן
בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: וישמח
עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה
את הכסף ואת הזהב ואת הכשמים
ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא
היה דבר אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל משלתו: ויבא ישעיהו

חלם: ואעפ"י שהקודמה והקודמה לא תעל
עולם תסבן כמנו שאמר אם נבדקת מה תקו
על ואעפ"י אחר שקרא רצה וברא בצע אדם
אם כן רוצה הוא בקיומם לל"תם בדרך
טובה ושיקיה בהם דעת להבין נחסי האל
הנראים והקודמות לבט עמקם כי זה מהדרך
הטובה וכאשר לרש נטון הוא מסייע אותם
ועוררם בזה: אל אמתך: כמנו את אמתך
וכן יבא את במקום אל כמנו והקודמה ארת
הכחן והקדומים להם וכן יבא אל במקום את
כמנו אל חוק וירדע אל מדקן: או פרושו
יודיעם קדרך שיחיה אל אמתך והחסד
שעשק האל עם בצע אדם אמת הוא אמת
עצמו כי הוא רב חסד והוא מדרשו אם כן
הוא אמת ועזקה כי ית אל זה כמנו בצע
כמנו הארצות האל שתרב אבדן לבין יחזון
גבורתך וידון למימר דכל ילני קאטו: וכן
פרש החכם רא"ב שרראו וקו לשון פרושו אב
לצעס יודיע אל אמתך ואת תמנה כי
ראית בשום ספר אל אל בסגל וסמוך
במקף עם אמתך כמנו האחר והמסרה אל
אמתך שטם וקם אל אמתך אשר בפסוק
כי לא שאלו בפסוק הי' לל"ל הושיעני
י' אמר להושיעני מהחל

וכן עשק שקושיעני וכמנו למד זו להרע בערמה לשכב את עת יעקב והקדומים להם וכן נבנות נכנן ועל קתשועה קוזאת
שקושיעני אורה לרש הימין ונכנן את חבתי שחברת על קתשועה כל ימי חיינו נכנן אותם: על גת י' כמנו
בבית י' כי יבא על כצנן בית השמוע כמנו ועל אדבך תחיה שקו כמנו נחדבך תחיה ונתת על כל אחד כמנו בסל
המלץ על נפשך כמנו בפשך: ויאמר ישעיהו: זה הפסוק והפסוק שאחריו איש מהמכתובים אל מנחתו להם טעם
למה נכתבו קנה אחר המכתובים
מלכס: נבלת תאמס: זה קיק נפ בתך נס כי קתאמס מוזקיס לשחין: ומרדו: עמן חבשק וזתל: ויח'
ורפא כמנו ער חיות:

ויאמר חזקיהו ימך שאמר למעלה שאמר ישעיהו וק לך האות חזקיהו שאל מי ששבו ואמר לו מיה האות פ אל על
בת יי לל שארפא ואעלה בת יי כמו שאתה אומר בעת הקיץ גם זו הפרעה פרעה ספר מלכס
באר קיטוב וזו מנה סבת המיחבר אל נפירוס פרעה זו נספר מלכס בניחך ונשעבו מרחוק וזו
קוף פ קס ממנוצא אחר ובלשון שס כפוי נפמך לשם אטו שקיה שמו בלשון חזק מלך אחר אסרדון פ ספרד מלך

על היה וכן בני מנשה נאמר עברי קימי
ויבא עליהם את שר הצבא אשר למלך אשר
וילטקו בגלג: פ שמענו חלף אל קיה
שקר שלחות על חלו אל על המופת
שנעשה לו על חלו וכן הוא עברי קימיס
לחוש המופת אשר קיה בארץ: ושמע
עליהם כמו חלקם ועל כמו אל ודעס
ניקו ומה שאמר ושמע ניהק שקס נקס
ממנו לפראותם נכתה ושמע חלקם ועשה
כן וכן תוקפל מנהון ובשעה ושמי
עליהם: את כל את נכתה את כל את
חמדת כלומר כל הדברים שהיו לו ואחר כך
פרס מנה קן הדברים הנמנים וכן נכתה
וער ולט דר הנמנד ועברי ראל מאי את
נכתה מנהם אמרו אשת חיתה משקה
עליהם ומנהם אמרו זין או כל זין קדחה להם
ומנהם אמרו את גוז קדחה להם שמן
קטוב זה שמן הפרסמון של קיה בגל ק
קענל אל בריחו ואמרו פ לפכך נקרא
ניחו וקיה רע נענע יי פ קדחה להם
את נכתה פ נתנחה בגל חלו קשליחם
מארץ חזקה ופ קיה מנלח בגל דרסו
ואמר כן עברי קימיס פ גנה להם ואמר
בשליחם קאלה שבאו לכבודו וקיה לו למר
שבאו לכבוד קאל פ לחוש המופת באו וכן הוא אומר עברי קימיס וכן במלתי שרי בגל קמשוליס עליו לדחש
המופת אשר קיה בארץ שט קאלהיס לנסות לדעת כל אשר בלבם: אשר תלך יקח כתב וקרי יקחו ואמרו זה
דטאל חננה מישאל ועריה: וקו סריסיס מילוקת בדני ראל מנהם אמרו סריסיס ממנש ומנהם אמרו שנסתפסק
פא שמיקס כלומרי שהפירו הכל שאין בו ממנש וזכך תנש רעין כמו קשרים ועל דטאל חננה מישאל ועריה
אומן שקס קיו בקיכל מלך בגל ונאמר עליהם מנב יקודה וקס קז מורע קמלכה פ כך אמר נסכדנשני לבקש
מורע קמלכה ומן הפרעמיס: ע כן הוא במלכס

הגביא אל המלך חזקיהו ויאמר אל
מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו
אלך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
באו אלי מבבל ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בברתי
ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם
באוצרתי ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יחזה צבאות יהוה ימים
באים ונשא כל אשר בביתך ואשר
אצרו אבתך עד היום הזה ככל לא
יתר דבר אמר יחזה ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תוליד יקרו ויהיו
סריסיס בהיכל מלך ככל ויאמר חזקיהו
אל ישעיהו טוב דבר יחזה אשר רבות
ויאמר כיהיה שלום ואמת בימי:

ישעיהו

גדו גחמו. אל קנאות עפדות למות המשיח וכן רבו כמו שפרשם בסוף חזקו יחס רעות והכפל לזקן.
וית נבאיהו איתגבחו תנחומי על עמי אמר אלמטן: רברו: נבאיהו ומנה וכן קול נבא לטאש על ארץ
ופי מלסא פ קאלמיה ומנה רל ומן שקיה לפ להיות בגלות וית ארי עתרה דהתמלש מעטס סב גלותה תרגס
נבאיהו כממשע מן נבא נבא: פ ערה ענה נשם ענה כמו או תרה קארץ את סבתיה וכן ענה ענה כמו

הפטרה לשבת גחמו

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו
על לב ירו שלם וקראו אליה כי מלאה
צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד
יחיה בפלים בכל השארתיה:

קול קורא במדבר פני הדרך יחיה
ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל נשא
עישא וכל דור ונבעה ישפלו ויהיה
העקב למישור והר כסים לבקעה:
ונבלח כבוד יחיה וראו כל בשר יחיה
כי פי יחיה דבר:
אמר קראו אמר מה אקרא כל
הבשר חצרו וכל חסדו כצין השדה:

פ לפ שלם עץ קאמורי ער קנה וית אשטקן
לפ חוביה: פ לקחה מיד יי כפלס נב
חטאיה: קכפל וכל להיות פ עמיס שתיס
או וית כמו ותכפל חרב שלשיתה רל שלם
פ עמיס קכפל וכאמרו כפלס רל שתיס
וקוץ אומר על שת גלות סגלו ישראל גלות
בגלווהו קגלות ולמה קיה זה בעטר קל
חטאיה: וקחם ר איהקסן ערין פי כפל
מדות שלקח כל גי ויאזל פרש כפלס
עמותהס ועמות אסתהס כמו שאמר כ
ירמיהו קנבא אסתשו חטאו ויהי ואתם
עמותהס סבלו וית ארי קבלת כס תנחומי
מן קדם יי כאלו לקת על יד תרין נבלי ח
חטאיה: קול קורא כאלו קול קורא
וטעם פו ישרו פ ימצאו
במדבר ובערבה דרך סולת כאלו פו ושחו
אותה להם נב אדם וטעם לא למינ פ קוץ
מנהג זה קעס קוץ מנהגות: כל גיא
כל זה דרך משל פ העלנה נהרס
וקיריה תגע קולת דרסוהס לל יגעו ולל
יעט: וקעקוב: קוץ הדרך המעשור:
וקרבים גבשיות קדרתס פ קוץ עטן

גבחות וכן מרכסי אים: ונגלה: או כשיצאו מנהגות שר רמיה ומצאו אפילו במדבר מים וכל צדס כמו שאמר
לל ירעבו ולא ימצאו או יגלה כבוד יי לעט כל קעמיס: וראו כל בשר יגע כל בצ אדם פ פי
דבר כלומר יגע או פ הנחמות האל שדברו קנבאים על פי רבו מק שדברו כשיצאו שיתקיימו קנבאיות וראו
עטן ייעה וקבנה רעה לומר רחייט קלב כמו ולב רחיה קרבת וקדומיס לו: קול אומר קרא: כאלו קול
קורא: או פירושו קול קנבאיה קורא לנבא קרא ואמר קנבאיה מנה אקרא
קול קרא פ כל הבשר חצר רעה לומר על קעמיס שצאו עט וגו ומנהג שימנות רובס ומנה שאמר כל הבשר קוץ
דרך הפלגה כמו וכל הארץ באו מערימיה וקדומיס לו: ומנה שאמר וכל חסדו אפילו עשו חסדים לל יצרו לסיס
עופן תהס רבו

ועוד שהרעו לברואל ויקלו פושט ודמניס למד ולבין השדה שהם יצאים במהרה וקצץ כופל גב בחזקת
יבש עבר במקום עתה כמנהגו ודברי הנביאות בחזק יבש וכפל עוד העטף לם קהפטן והני אלקינו
שדבר על ידי נבאיו על הר גבוה דרך משל פ מי שרובה להמית קולו מריס קולו עלה על
מקום גבוה ופני שירושלם היא עקר ארץ ישראל וכן ציון פ שתתקן עבר אחת לפי שם אותה עברי הנביאה
כאלו קן מנבשות שאר קערים ופי מנבשת
ציון את ציון המנבשת וכן מנבשת ירושלים
אל תראי אל תפחדי מלגבר ולאמר לעבי
יקודה קנה אלפים פ על כל פנים יבא כל
כגורו שישוב ברושלים ומה שוכ יקודה
בגור ירושלים ועוד פ המלכות להודק
הנה ילי בחזק יבא בדחוק פ לא ימקך
לך אחת אל דו החזקה וחודש
מחשלים לך לעצמו היא תעמוד לו למשול
בצמים ותהר קד בחזק שהיא לשון זכר פ
ימלא לשון זכר כמו וקנה פ מנלת ספר
שכח שיק לטחי פ בגלות ופ שלת ככר
פ עולם לעולם אמת וקנה היא פעולת ו
וגמלתם וכן נכרת מלת מלת מקדם בבת
קח לת שמעתי את תפ לת והדומים להם
וחסרון שכי מפעלות כמו ליתין פעולת
שכר כל שכר פעלת שכר ברעה עדרו
כמו חזקה טוב שירעפ

יבש חצר נבל יצין ברוח יחיה נשבה
ב אבן חצר העם יבש חצר נבל יצין
ודבר אלהינו יקום לעולם פ

עלה רנבה על לך
מבשרת ציון הרמי בכח קולך מ
מבשרת ירושלים הרמי אל תרמי
אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם הנה
אדני יחיה בהזק יבוא ורעו משלה לו
הנה שברו אותו ופעלתו לפניו ברעה
עדרו ירעה בורעו יבין טלאים ש
ובהיקו ישא עלות ינהל מי מדד
בשעלו מים וישמים בזרת תכן וכל
בשלוש עפר הארץ וישקל בפלס הרים

ינהל ישר מנחלות לטס ויסמוך כל חול וכל שער ונקראו האמות עלות על שם בפתן שהם קפסם על ימים
שנמטן לאמותהם לעק ואלו נקדק במלת עדרו שהעבר שהיא של חומל עליו ויהי מן הפיר שימור בשכחות
מי מדד יאמר לא יתמקו קנים יס ארץ ישראל מעבדותם שעמדו ביהותם כנה שנס פ מי שביא העולם מאין זכר
לעשות זה לפי אמר מי מדד בשעלו מים ופי שעלו ארץ וישא על דרך משל פ אין לו ד ואגרוף יתבר וקעל ופי
מדד לפי שהמים במקום מקוה באדם שמונד מים ומוק בת כל שדע מנתם כן שם קהל המים במקומם וידע מדהם
והאמים לפי שהם שטוחים אמר פ מדת קודת פ קדצר השטוח ימדדו אותה בזרת ובקנה ואמר קן מכפ השטוח
שנרץ תמן כמו שכ העב והמתים כאלה לבת וכל פרושו וממד ותרגום וימח בעומר וכל בעומריא בשלש
מדקנול וכן במעוה שלש בשלם הוא מטה הברזל שהיא מסומן בנקדות לעת בהם המעקל

ישעיה

והעמדת סוף. של שלות כמו עשה ברשת ואם איש מימשקל : ערק הסדף מהם ש שלות כסף וכן הנה זנה
ושלן דכסף קעה מלחל לה : המסוכן : מסכן כמו ילד מסכן וכי למעלה וקצו כסף והם העשירים שעושים
מפול בוקב ובכסף חבל העט
של זבל לעשות בזה ובכסף יבזר לעץ טוב של דקב וממנו
יעשה פסל כל כך קוח במחש גמל : הלא תרעו : אימר כנג פני הפסל איך תכלו לטעות בזה ולעמוד

הפסלות קוח אחזן קעולס קל תיעו
מדעשכס מי קוח ארון העולס ואם למה
תיעו מעשכס קל השמעו מימה
סקוראים בה פריס ואם ל זה וזה קל קונג
מראש לכה והוא הקבלה ל שמתה סדך
קבלה שקיח מראש מימים קדמונים פ
באלה השלש דע האדם או יבן מעצמו או
ילמד מימי סילמדקור או יסמס מן המגידים
נדקקן ל וחד ואי קל הבקרה מוכחות
הארץ כלומר אם יש לכה דעת תכלו
לבען ממוסדות הארץ : ונארך מעט בזה
קעטן ונאמר פ ענני הפפילס איס חשכ
שקלובן קהיל או קעץ קהיל או קוקב או
קכסף ברא העולס ושהוא ארון קעולס ל

והנה נחשבו לו : ואל מי תדמין אל
ומה דמות הערכו לו : הפסל נסך חרש
וצורה בזה ברקענו וורת קורת כסה
צורה : המסכן תרומה עין לא ירקב
יבחר חרש חכם יבקש לו לחיזן פסל
לא ימוט : הלא תדעו הלא תשמעו ה
הלא תגד מראש לכם הלא ה
הבגרותם מוסדות הארץ :

על ק על קדעת שיש סכל בעולס שיאמין זה : אל הפפילס נעשו מתחלה לים סכב מין הככבש או ערה
מן הערות העליות דמו קעולס מתחלה שהם מורידים כח הככב קהיל על קערה קהיל ושעוד קערה כאלו
ענב מסכב וקככס מנחגיס העולס קתחשן איס כן ראוי לעשים עד שנסתקע דבר זה בלבת בצ האם לעמוד
את קערות ולס נתפס לב למת שנעשו מתחלה אל חושבים שקערה קזאת קנעשית מעץ או מאבן או משהו
דבר פון שנעשית בערה זו מרעיה ומקטינה ויחרים בערה אחרת : והנה קריא שופס טעו בעתה והיא חרופס טעו
מגלי דעת ועל זה קיו מופחים עליהם קבצאים כמו שאמר ולס ישיב אל לב וענין : חבו שרפת כמו איס וענין וכן
איך מימקמו לו ימים : וכן איך לים ולס יריחן וענין : כראה שהם קיו חושבים פ קערות קהס ייטיס ורעו
וקיו מקריבים לים ומקכס ומקטרים לים ולס נתפס אל לבס שיש לעולס סו אוהיל מנחג קעולס ומטיב לסובס
ומריע לרעש אל קעולס קהיל כמו שהיל קיה וקיה מלחן סריל ומלחן מנהג כמו קדב שיפול במקרה והדברים
קאלה שאנכו עגבים ומכבדים ק עש אבותינו ובעבודה זו קז מכליאים וכן אנכו אחדיהם וכן חשם בדברים רבי
ונמעשים יעשו אותם ואומרים שקדב קהיל ופול או ייק יחל או יריח ואין קדברים קהס ל מדרך חכמה ולס
מדרך רפואה ולס מדרך כח מן הכחות פחושש אלס כמו שקורגלו דור אחר דור וחושבים פ קדברים קהס שיקר
ואין לדחש טריל או מנהג או מסין ולס קס דרס קאמורי שגבר רבותי ומי שקויל משהיל בעתה להבין קעולס
גבלל ונפייט ידע פ יש לעולס מנהג ואליו ראוי לדחש לפיכך אמר קנביל כנג ענני הפסל קל קמחה
מוסדות הארץ כלומר אם יש בכה דעת להבין תכלו להבין ממוסדות הארץ : ומקשמים כמו שאמר הקוסק
כדוק שמים : ועמו שאמר גם ק אחר זה מן הככבים אמר קנביל מכל זה תכלו להבין פ טריל יש לעולס
שמנהגים וטרייל סודר מסודר לא נפל כך במקרה :

ישעיהו

ומוסדות הארץ הם ליסודות האש והרוח והמים והעפר וכל הנבראים אשר בארץ הם מארבע יסודות אלה מוצגים
ובין היסודות האלה מחלקת וטבעם משונה זה מזה וזהה האש חם ויבש והמים נהפך קרים ולמים ושפוקם כחמים
זה על זה והאוויר שביניהם לא ימנע האש ולא המים מלעבור בתוכם אף כי מי שם גבול לאש של ירד ממקומן ולמים
של יעלו ממקומם עני שיפגשו זה בזה ונמצא מחלקת ביניהם ונמצא קבע כמו שאנו רואים באש ובמים אשר

היָיִשְׁבֵּל עַל חוֹג הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבֵה כְּחַנְבָּם
הַנִּטְהַכְרֵק שְׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֶרֶץ
לְשֵׁבֶת: הַנּוֹתָן רוֹזֵם לְאֵין שִׁפְטֵי אָרֶץ
בְּתוֹהוּ עֲשֵׂה: אֶרֶץ בְּלִנְטֵעוּ אֶרֶץ בְּלִ-
זֵרְעוּ אֶרֶץ בְּלִי שֶׁרֶשׁ בְּאֶרֶץ
בְּזֵעִם וְגַם נִשְׂרָף בְּרוֹם וַיִּבְשׂוּ וַסְעֲרָה

ביניהם כשיפגשו זה בזה אף כי מי יוכל למנע
אש מהאוויר שימנע האש חם ויבש והמים נהפך קרים ולמים ושפוקם כחמים
טבע האש של ירד האש יעלה ונעלמות
שם לגבול ולא יוכל לעלות אל ערגל
הלבנה שם גלגל הלבנה חזק בטבע
מעגל האש של יוכל האש לעבור אפס
שטבע הוא לעלות וכן שם טבע המים
לרדת ולא לעלות ושרידיהם גם כן שם גבול
לא ירדו אל ער הארץ שם לארץ טבע
קשה וחזק לעמוד כנגד המים שהם לים

ורבים והארץ יבשה ולא יעבור המים וכן שם האוויר כי האש והמים להפריד ביניהם לפיכך האוויר חם ולא חומם
בזמנו לשם וכל חיות למימי ומי יאמר שיהיה כל זה אל במסדר חכם שם כל אחד מהם במדר שיוכל לעמוד וכל אחד
יעמוד במדרו ולא ישתנה לעולם ודבר שהוא במקרה לא יהיה על סדר אחד קיים אל כפי יקרה כי ופעם יקרה כדוע
שהארבע יסודות הם נמוגים בתוך אחד היוה כנגד זה וטבע נהפך חסרו ואין יעמוד בתוך שהם בו טעם אל שיש
מסדר ומנהיג סדרם בדרך של יגבר האחד על חסרו ועמלו ארבעתם באחד התוף עד עת קצת ויש בעשות המהם
כפי הארבעים והמתנות הם נמוגים ארבעתם בכל אחד ואחד כפי משפטו והנה העל גבולו כמו שיהיה שמי והשמי
כמו התקרה על הים והכחם כחות הנתפסם בבית ונמצא הארץ כשלאן ערוך בבית ובעל הבית שבעה הבית
הוא האל יתעלה בעולם והאדם בעולם הוא כמו הפקיד בבית אשר נתן בידו כל עטת הבית והוא לא ראה בעל
הבית בעצמו אל שגדל באות הבית ואמר לו הרוש לבעל הבית לעשות מעשה באמת כי יעשה אם הוא בעל הכל
ידרוש לבעל הבית מי הוא כדי שיכל לפעול תמיד וכדי של יחטא בתפקידות כי יודע הוא כי לא יזן קחבאו רחוק יבא
לכסוף עמו על פקידותו וחשב כלם כאלו בעל הבית על ראשו תמיד ופוק ששמו בו ונמשחו והם עשה מעשה
באכל ימנעו חן בעצם בעל הבית ואם ימנעו בו רעה יעברוהו מפקידותו והפקיד קסכל לא יעשה זה אל שון שרוא
עצמו פקיד יעשה בו כרצונו וכתלות לב לא יגדל אל בעל הבית מי הוא ואומר כלם שון שאיננו רואה בעצם כי יש
לבית הזה בעולם מי יבאע לחאוב זה שיש לו בעולם אל אוכל ואשתה מה שאני מוצא בבית הזה ואעשה בו כלל
בעד שאני מוצא איני חושש אם יש בו בעל הבית אם איננו כשירענה בעל הבית כל ומוצאו מן הבית בדיחפה
ובקנף גדול כי האל יתברך הוא אדון העולם ושם האדם פקיד בעולם התחתון אם מוק אל לבם שיש אדון בעולם והוא
הוא שנתן פקיד בעולם וירא ממנו כעבד שירא מאד שו כי יראה שכלו כי אי אפשר לזה העולם מכרי אדון מנהיג
ומסדר ימנעו חן בעצם האדון והם הוא סכל ולא ישיב אל לבם לא דעת ולא תבונה ואומר כלם איני חושש אם יש
אדון אם אין אדון באריות לבי אלה ובכח ידי אעשה כתלות לבי האל טורדו וטעקרו מן העולם ומונע קצת
והיטלת ממנו לפיכך אמר אחד זה הנותן רוחם לין ונאמר יראה לכם שיש אדון בעולם מוריש ומעשיר משפיל
אף מרומם הישב כלו אמר על השמים כי הם חוג הארץ כמו שיטעם אדם במחנה העולם כי למחנה

בגלות אל חשיש מנחמת אל יעשה משפס נאוימקס . קתאונה אין קקר לתסנת אין אכחו יסלס להסג חכמה
וקסנתו אל כוכל לקור עליה ולדעת אותה אבל קוזי מדע מה יעשה אלס שאין אכחו מנכרים ויודעש וקוזי גורתן
למס כח וקוזי יקן כשירכה כח ועצמה לשראל שהס בגלות עפס ומיזין אונס : ויעפו ואומות העלה
סמוסשין כח ככל קס כמנו הנערים יעפ כש יקיה רשן קאל יגשו ויסק כחס

ולס יקיה לנס אכח כח נערים
וכחורים ואומות העולס שהס גב כחורים
שהס שלמים בכחס בנימי המחזות לה יעלה
כחס כשירכה קאל אלס כסוליסלו : וקוזי י
וקוי כתי צוד אחד לצד וקוזי עקן הפעל
ויוד הרבס נעלמות מהמכתבונס חרה
במעטא יאמ קניס כסוליסלו אבל ישרט
שהס קוי יי בגלות ואפס כחס ענד ילעט
כח כמנו קעץ אס יכרת וענד ילעט וקוזי
עטן קתחדשות קדבר בתעודת קדבר
שחלק וענד : יעלו אכבר כגשרס כתרני
סעדיה כ כגשר יעלה לעשר כפס גסה
מיאד על ככ רקיע השמים וקדב לוס
קאס ויפל עצמו לנס

וקוי יחיה יחליפו כור יעלו יאבר
בנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
יעפו : החרישו אליהם ולאמים
יחליפו כור יעשו יאזו ידברו יחזו
למשפט נקרה : מי העיר מ
ממוח צדק יקר אהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכס ירה יתן ו
בעפר הרבו בקש נרה קשתו :

ואסוב למי עלוממוכן כל עשר שפס ער מלה וסנת המלה עלה כענה ויפל כס וימות : ירוס באוכה לרנס לה
יגעו ילס כדך ולס יעפ : החרישו אלס חייס שתקו וקוזיסו אלס כמנדבר לה יאזין ופלי חייס סוכס חייס : יילעט
כח יתאמע כוועפות חס
דברי ידברו חס יס לנס טענה : יחזו יאמ וקס נקדב למשפט על טעפות וטעפות חס כס מחכרים כחי ויכ לת
ואמרים שאין ככח לקבל ישראל מידס ושגרים ככילס שאין כקס מנמס יאמרו לו : כוי העיר ממזרח וקוזי אככ
שהער אות קאל לכאת מיארכ מורח שקיתה ארץ מולדת כמנו שאלו ארצה ככ קדס וקעבר אות קאל מעכ
ענדי פסילס : כדק יקראו לרגלו וככל מקוס שקיה קולך וכו לרגלו ככל מקוס שקיה רגלו שס קיה קודא ככ
ואמת כמנו שאלו וקדח סס אככס ככס יי וכמי יקראו להק וכו קדק וקאמת שקיה חומל אכס עסנת קאלילס
כ אין כקס מנמס וענדי מי שגרא כל העולס וקיה מלמד אותס דרס האמונה קס פלא ככה חיס אחד קס כן כל ככ
קארץ שקי כלס ענדי חילעס ומנפיש על אמונתס ולס פחד מקוס וממלכס מי קעבר לבס לעשות וק הלס אככ
יי יתן לפטו גוים ומי קוזי שנתן לפטו גוים וקדק אותס במלכס וקס למלכס ככר לעומר וקמלכס אשר אית
כדפס אככקס טאלס מנחמת ויח וקכס והכל מקוס כל השכובל קדעס אשר לקח וק קיה ככוב כמחוכו כ ירד עטן
מנמסלק וקוזי מעכץ קפצל ומעטבו לנ ועדה כ ככך ורז ככס שנאכס ופירוס ומלכס ובמלכס רל שהשלבו
כמלכס וקוזי כמעט עס יקראו יקן ירד ירדפס יעסר יעזו כלס עתיד כמקוס עבר וכמו קס רכס והכעס שאמל אה
כלס כלסון עתיד כ כמנו שפסק עס אככקס קאל חוס יעשה ככל דוד וחד עס כל כדק שקיה כ אובג החל כיו
אככקס יקן כעטר חלס כתיס קאל כעטר לרוס לבכ חרב אככקס ונתס כקס כדף לפט קשת : וכן תי רמז כעטרא
קטולן קדס חרטה כקאל רחשן קדס קשתה : ומל נקן חרב של כל אחד וא מקמלכס וקשת כעטר וכקס כדף

את קול פתח קולם סם דבר פ קול מלשן ו שרום קולם מכה מן והלמה סירא ו שרום פנים הסך שמות עלט
ו שרום מילק פנים לפתח טו קטסין על הסך ואת צמקוס למד השמוס כאלו אימר למסת הסך וזנק תרגם
מיו בפסיסא עס דמטפת בקורנסא ויקיה לדבריו פנים המקבת הגדולה ופעם המקבת הקטנה תקרא בדברי
כטותמו קורנס וכן ורך הערף מתחלה מכה במקבת הגדולה ואחר כך בקטנה אימר לדבק טוב הוא כשמתבק
קטסים על פסל העץ וכשידבק יפה שמח
ואומר טוב הוא ואחר כך יחזקו במעמיה
כדי של ימוט היום או מחר טס קכסף
מעל פסל העץ ואתה ישראל עבדי יחך
כעיי הארצות פ עבדי אתה ואט בחרתך
לבות עבדי לונס ולמה שאתה זרע אביהם
אוקם שאתה בטובך ויצא מערך עבדי
אלטם : אשר החזקתך עבד ניקו
עמד כדרך קנטיות כל

עבדי אתה בחרתך ולא מסתך :
אל תירא כי עמד אנאל תשתע כי
אנאלהיך אמצתיך אף עזרתך אף
תמכתך במין צדקי : הן יבשו וכלמו
כל הנחריים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך : תבקשם ולא תמצאם אנשי מ
מצותך יהיו כאין וכאפס אנשי מל
מלחמתך : כי אני יחזה אלהיך מחזק
ימנך האמר לך אל תירא אנעזרתך :
פ פ פ
אל תירא יתולעת
יעקב מתני ישראל אנה עזרתך
נאם יחזה ונאלך קדושי ישראל :

אומר טוב הוא ואחר כך יחזקו במעמיה
כדי של ימוט היום או מחר טס קכסף
מעל פסל העץ ואתה ישראל עבדי יחך
כעיי הארצות פ עבדי אתה ואט בחרתך
לבות עבדי לונס ולמה שאתה זרע אביהם
אוקם שאתה בטובך ויצא מערך עבדי
אלטם : אשר החזקתך עבד ניקו
עמד כדרך קנטיות כל
אחזקך כך לכוסף מעלות מקמת הארץ
ומצאליה מגדול הארץ וממלכה קראתי
שהיא מרשותם ול יקיה בקס כח לעצור
אוקר ולפי מוסתך אעף שארך בגלות
אל תירא וכו פ עמר אט ואשר אחריו
בברשת הארצות שמעו אל
תרא פ ארץ אט וזה פסוק סימן וירדת
ודברת עמך סס ונעמו ונשאו אהר : אל
השקע לש עטמו אל תפחד וזנק תרגם
לס קמני ונבראשית רבה אל השקע פ
אט אלפיך אל תהיה כשעוק כלזמ כדונג
שעמס מעט האש כן א תמס אתה ואזוט
אט זל פראו מעטן שע מעט שפראו קרע

ו שרום אל השקע אל תדע כעטן אל ירפיך הן יבשו
עשו ויכלמו טון של העלה מחשבתם שקיו חושבים
אפי אס תבקשם לט תמצאם כל כך יאבדו ויהיו כאין וכאפס : מעוק כמון קן לריבומנה יבי אני
ואחר שאט חומר לך אל תירא בטוח תהיה פ לט איס אל ויכונ : אל תירא יתולעת יעקב
לפ שקס חלשים בגלות כתלעת ובלמוטן למה נמשעו ישראל
לך מנה תלעת זו אינה מכה את הארזים אלט עפה ומיא רבה ומכה את הקסה כך ישראל כל כסם בתפלה ומכס
את אומות קעלם שקס חזקים בארזים ונמשלם בהם שנאמר ארו כלבטון : מנה כמון אנשי שרתך לשון
נקנה כנגד תלעת אעף שוכר מות :

ישעיהו

הנה שמתוך למורג חרוץ למורג חרוץ כמו שמש ערו ראונו שמענו וקדומים לפס ולעף שהמורג הוא החרוץ
קבלי הקורטאוי בשתי קטפות לחד קוראים מורג ולחד קוראים חרוץ או יקיה חרוץ תיחד למורג
כל מורג מתקד קיטוב חרוץ עטן חרוץ כמו אס חרוצים ימיו חמר כנגד תלעת יעקב קנה שמתי חרוץ לעס
צנחקר מקגלות למורג חרוץ חדש בעל שפיות בעל שפיות רעות לפטר נכפל ע קפא וקווד ע כל מורג קווד

בעל שפיות וקס קמסיריס הקלפה מעל
קני : קריס וגבעות מעל למלח קאומן
וסריקס : תורם אנה תורה אותם כלס
קוורק קהטואק אחר קדיסק
וקרוח תשא ותעץ קמוץ וקס יקיו כמו קמוץ
העניים וקאטוטס בעל קגלות בצאתם
מקגלות לשוב מירצם וילס
דרך מדברות מקיס שאן סס מיס יבקשו
מיס במדבר ולס ימנאו ולפונה יבסק בצמח
ויצקו אל וואע אענה עי אע אלבי ישראל
ואע קוצותם מקגלות לא אעבס למורג
בצמח במדבר אלס מק אעסק להס אקתח
על שניס נהרות : נשתה כמו נשתה
גבורתם ודגש קתנו מטב קהפסק וונקן
תרם קפסוק דרך מעל עפוקטא וחסיפא
דמחמדן לולטנא קא כצחיא למיח ולא
מנכחין רוחקון בסעפא מנלתיח
אפתח על שפיס קמקומות קגבורתם
כמו וילך שפי נהרות מיס סילס
נהרות מקס ובתך נקעות וכל סכן בתך
הנקעות שינאו מעשקות רעות וקבליקיה
דרך פליח פלס ינאו מיס במדבר לס נהר
ולס בצקעה וונקן תרם אקרב גליתקון

הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל
פיפיות תדושה ריס ותדוקונבעורת
כמין תשים : תזרם ורוח תשיגם ו
וסערה תפיין אותם ואתה תעל ביהוה
בקדוש ישראל תתהלל :

פ עד באן פ פ

העניים והאבונים מבקשים מ
מים ואין לשונם בצמא נשתה אנהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם : א
אפתח על שפיים נהרות ובתון בקעות
מענות אשים מדבר לאגם מים ע
וארץ ציה למוצאי מים : אתן במדבר
ארז שטה וודס ועין שמן אשים ז

מעט עממיח וחד בריון באורח תקנא אפתח על נגדן נהרין ובע מישהן מעשן ועל וכן תרם ועל ועל נגדן
אתן : לס ינאו מיס לבי במדבר אלא חפי עניס יגלו בהס ואס תחמר מה ערך לפס בעניס אלו בעלותם מקגלות
כובל למר שינאו קעניס קאלס במדבר בקימון כמו שנינאו שמי נראשית יקיו לפס כל סל יס שדב וסמס
או לבעמיד קפליח קהוא מקווס קהא וקלס יקיו באותם מדברות לעולס מיס ועניס גדולס בהס ויאמרו בע קעולס
בע עס בהס זה עסק קאל לכבוד ישראל ויווול לס יל לעולס על קטל קהוא : וכן חמר למטה בפרשת דרשו וק
לי אס ארות עולס לס יכרת : עץ סמין קהוא קעץ סקורין בלע פטבו ועצ סמין וקסומין קיוצא ממכו קהוא
קזבת : וכן תרם ונקי חעץ דמסחא ולס כובל למר ע קהוא עץ וית ע בערוא ווכר אותם בשעס וקבלי עוליות
ועל עץ סמין קהאר תרם יונקן מורטין ובעדי רעתיכו תיקר שאנא ופרשי סף בלע ועל אשור תי ואשכרושן

והיביר לזל ותאסור אורטיא וכל רזנה פ כן קרא בעצב סודיך ובעל הערוך פי אשכרוע בעצב בקם וקוצה
סקורין לו בלש טייס חס כן לנח מוח אים טייס : למען יראו יעשה הנטלות האל למען יראו אותם אומות
קעלם לפי אמר יחדין כל קעים וידעו וישימו אלם
ועשה נטלות כל ב' בראק פ ואת קטלה חזם הוא לפי אמר בלשן בראק : קרבו ריבנה קרם עיימבטן פ

פמל קדמא אלם שהרש אינה מקבלת גשו
ענה שנלכד כגד עבדי הפמישם ריבנה
קריבשים לכה פם יי ועם פמיו וכפל ק
קעטן נמלות שוקות פצמותיכה קטנות
קעצמות שיש לכה : יגישו ויגדו קכס י
שאתם אומרים שהם אל יס יגשו
אלמו דבריקם אומל קנצא בעגדו ובעד ישר
שאינה עבדים הפסילם כמו קעים אל
האל יתשמו לבדו : ויגדו לפו את אשר תק
ת רינה המקרים הפתרים לבא ואמל בלשן
קטות כאלו אמר קורות קינזאות בע
קעלם : קראשוקות מה קנה אמרו לפו
קראשוקות שפצרו מה קנה קגדו אומר
כגד קכסילם כאלו מדבר עמקם ונשימק
לבנו לומר חס קין קראשוקות כמו שהלמ
וענה יחריקן זענה שהעו איריק חס
ידעתם ראשיקן : או קנאות קשמיעטן או
קשמיעטן קעעדות לבא : הגידו

קאויטות ליחוד פידוש קנאות
וכן אלה בקר כתרעם כל אלה ליחוד לפוף
וכן תגב יונק לפומא פ עתלה אמר ק
קנאות כל קנאות לעתד כל בזמן רחוק
מלא ויחזר כן אמר קנאו קאותות ליחוד

רובה לומר באחרית קימם חס תנשו זה נדעה פ אלהים אתם אף תמים ותרעו כמו שחושבים פעבדים : וכש
וגהתנה ונראה : כן כתב בלא קל וקרי ונראה בקל ובעטן אחר זכבתנה פרוש גספר כמו שקוף התרעם
וגספר לו ואשקענה ליה כלומר נספר עלבם ונראה אהם יחיו לעמם כמו פעבדים אחר שהלמנו כל זה
וזנת תרגם וכשתנה ונכתב : הן אתם מאין ופעלכם על מחשבת השעבדים פ אין לילעם כעל
מלפני כמו מלפם פ הסמך והעין
שערים ור אחר למשה אל פראו כמו אפנה
תענה יחזר בבסי איש תענה :

בערבה ברנש תדהר ותאשור יחדו :
למען יראו וידעו וישימו וישכלו יחדו
ביד יחזה עשתהו זאגרת וקדוש יי
ישראל בראה : פ פ

פ קרבו ריבכם אמר יחזה הנישו
יעצמותיכם אמר מלך יעקב : יגישו
ויגדו לנו את אשר תקרינה הראשנות
מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה
אחריתן אזהבאות השמיענו : הגידו
האתנות לאחור ונדעה כי אלהים
אתם אף תישיבו ותלעו ונשתתעה ש
ונרא יחדו : הן אתם מאין ופעלכם
מאפע תועבה יבהר בכם :

רובה לומר באחרית קימם חס תנשו זה נדעה פ אלהים אתם אף תמים ותרעו כמו שחושבים פעבדים : וכש
וגהתנה ונראה : כן כתב בלא קל וקרי ונראה בקל ובעטן אחר זכבתנה פרוש גספר כמו שקוף התרעם
וגספר לו ואשקענה ליה כלומר נספר עלבם ונראה אהם יחיו לעמם כמו פעבדים אחר שהלמנו כל זה
וזנת תרגם וכשתנה ונכתב : הן אתם מאין ופעלכם על מחשבת השעבדים פ אין לילעם כעל
מלפני כמו מלפם פ הסמך והעין
שערים ור אחר למשה אל פראו כמו אפנה
תענה יחזר בבסי איש תענה :

ישעיהו

העירורני מנפנן ויאתי המפרשים פראווק על סרש מלך פריס פ ארע קיח מורחית נעמית לבגל לפי אינ מנפנן
ואמר ממורח שמע פ קוח קחריב בגל ועק את ישראל לעלות לרצח לפי אינ ראשון לשון קנה קנס ואח"כ
פי הפרעה על המשיח ואמר הערות ול אימר מי עבד אימר קן עבדי אתמך זו וזכו קנסן ומק שאמר מנפנן ול
אימר ממורח פ שם עשרת השבטים בחלש וחזר נהר גזן ועבי מעדי ואותה קארן קיח נעמית מורחית וית' חיתשת

העירו תמצפון ויאת ממורח שמש
יקרא בשמי ויבא סגנים כמודחמר
ובמו יוצר ירמס טיט: מי הדגד מראש
ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין
מגיד אף אין משמיע אף אין שמע
אמריכם: ראשון לציון הנרה והגם
ולירושלם מבשר אתן: וארא ואין איש
ומאלה ואין יועז ואישאלם וישיבו
דבר: הן כלם און אפס מעשיהם רוח
ותהוונסביהם: הן עברי
אתמך בו בחירי רצתה נפשי נרתתי

בגלוי מלך תקיף כרוח נפשו ויית כמפיק
סגן א בגברתה ממדינתא: ויבא סגנים
יבא על סגנים וקם מלח קאזמות כמו ח
אימר כמו קיורי על קאומר שמגבל אות
ברגל וסנה קעטן ואמר וכמו יוצר ירמס
טיט ויוצר קוח עשה כל חרס ויאת בג
בחסרון למד קפיעל וקוח כמו ויאתה: מי
קנה מראש: מתחלף טרס בא זו קעטל
מתחלף מי קנדה מקחללש ועבדיקס ואס
קנדה אחד מקס נרע פ קס חמת ומלגנ
ומי קנדה מלפס ועומר עלט שקוח צדיק
ועמין בדבריו: אף אין מנדי: אבל ידעו פ
אין מעמד ואין משמיע בגל קחללש ואין
מעבדיקס שיאמר ששמע אמריכם אימר
לכח קחללש פ פה לפס ולס ידברו וקעטן
כפל במלות סוקות: ראשון לציון ראשון
סיבא לציון מקבלות יבאר טון ויאמר לציון
קנה קנס צמר וכפל המלך למקירו קעטן
וית' פתמי נחמתא דאיתנבאו כבאיי

מלקדמין קח אתה וכפל עור קעטן ואמר ולרושאלס מנבאר אתן: וארא ואין איש מעבדי קחללש שידע דבר ואין יועז
ומחלף אימר על קחללש ואין נהם יועז לעבדיו מה לעשות. ואשאל וישיבו דבר: אישאל וקס לא ישא
ולס ישיבו דבר ואין שוכר שקוח כמו לא עומד במקום שפס כאלו אימר ולס ישיבו דבר: ויונק תרגם ואשאלתכון איס
יעטון פתגם: הן כלם: כל קחללש: כספס: כמו הפסל נסך קרש כלומר לרוח ותקו עשו אותם וכסנו חט
אותם וקב: וכסף פ לא יושלם ולא יגדו לפס מן קעטנות דבר: הן עברי: וקו מלך המשיח
כמו שפרשנו: אתמוך זו דרך מסל כמו המלך הנשען על עבדו הנאמן: נקת רוח עליו:
כמו שאמר ג' כן ונחק עלט רוח יי: משפט לעיס וציף: יוציא משפטם לחור: וישלם צן ג' לגי שלס יקיה עור
מלשמה בטתס כמו שאמר ג' כן עלינו ושפט צן קעטן וקוצח לעמייס רבס ודבר שלס לעיס: ומשלע מיס ער יס
וזק יקיה אחר מלחמת נב ומונב: לא יצעק: שקוח כמו דרך קשופט לנעוק על קנשפטיס לפט ולקרינ
לדבר משפטו קוח לא יטורך לוק: פבנת יבד לפס וקס יקבלו דבריו: ולס ישיא פירוש ולס ישיא
קול וכפל קעטן לחוק: קנה רצון לא יסטר: קנה רעץ: עטינו קנה שקוח קרוב לפשנר וכן על מש
משעבת קנה קרעץ: שאס קיה שטר מכל וכל לא קיה אדם נשען עליו:

אמר כל כך יקיו דבריו וקנה גת מלכות נפת עב שאפי' החלושים לו ירנשו וזמנה החלושים לקנה רצון ולפניה כה
שעמיה שהיא קדושה לכות ולש יעלה על דעת לפי שיהיה נח ורפה לו יעשה משפט אל אע"פ למת וצדא משפטו
לא יבהה שלם יתגאל ולש יחלש ולש יתרפה עני ישי' בארץ משפטו ופי' בארץ לנשכר הארץ וכן חיים שוכב חיים ולתורת
שורה לרצון יחלו כמו שאמר וקבלו עמי רבים ואמרו ונ' : כה אמר האל יי' האל היטל לבור השמים

קעטן הזה אמרו הנביא כמה טעמים לפי
שקיו צדורו בעל אמורה רעה יש קיו מאמני
פ העולם לו נביא אל כך הוא קדמון אב
הוא עלול ויש לו עלפ ויש שקיו מאמני כ
העולם מקרה אין לו צדא ולש עלפי כמו
שכ תנו ומפט קחמונות הרעות הקהקה
שונה תמיד קעטן הזה פ יי' יתע הוא צדא
העולם ומחדשו מוציא מין לש ואמר צד
השמים אמר אל יחשב אדם כי השמים נעצור
שקם קיימים ולש יקרא אותם שום קפס
ושום שפי שקם קדמוני אל האל צדא
ומדעם וטויהם שנטה אותם כאל ער
הארץ ומלת טויהם נכתבה בוד קרבי
לשון כבוד כמו חיה אלו עשוי שמח ישראל
בעשוי : דוקע הארץ הקדקיע היא הפריש
וקרידו כמו וירקע את פני הזה ורקע
עגל והנה הארץ עגל כבוד והנה האל
כשהקה המים שקיו על פני הארץ ג מקא
אחד לפיות עלה צמחים וטול אותם מלת

רוח יעלו משפט לנזים יוצא לא יצק
ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו : קנה
רצון לא ישבור ופשתה כהה לא
יבנה לאמת יוצא משפט : לא יכה
ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ול
ולתורת ואים יחלו : הפטרת בראשית
בה אמר האל יחזה בורא השמים
ונטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכס בה : אני
יחזה קראתך בצדק ואחזק בידך
ואצרך ואתנך לברית עם לאו גוים :

ותצאיה עשה הארץ שהיא הישקה כאלו היא שטוחה לשבת עליה כאלו הקרקע הדבר ושומח אותה כמו קצר
שאוטח קטמים ותצאיה פי' וצדא צדא ה כלומר אחר שרקע אותה צדא צדאיה עליה פ אחר שאמר והצדא הישק
אמר תצא הארץ וצדא כתיב נשמה לעם עליה ורוח להלכס בה חזק היה צדא הששי שצדא אדם נפח פ שזן כיון שאמר
ויפת נאשו נשמת חיים וקו כותק נשמה לעם עליה ויצר שאר החיים כמו שאומר תצדא הארץ נפשיה למענה זהו ורוח
להלכס בה פ לו יאמר נשמה אל על האדם ופי' כל אשר נשמת רוח חיים נאשו אמר נשמת בעבור האדם ואמר רוח
בעבור שאר החיים וקדמם האדם וצדא שהיה אחרון לפי שהוא עקר היצירה וכן אמר עשיתי ארץ ואדם עליה ביצתי
וצדא אדם לבני לפי שהוא עקר היצירה : אני יי' אומר לשאול את עשיתי את כל זה יטל לפוציאך מהגלות ואת הוא
שקראתך צדק שהקניט ומנך לנחת שתצדא ואל תצדא בצדק פ את אחזק בקרי ואצרך אשמך מן הגוים אל
ידע לך ואחזק הו צדא וקח נביא לבני : לברית עם לקום כל עם ועם פ בעבור מתקיים כל העולם וכל צדא הוא
עטן קיום וכן תמיה גב לאור גוים כמו שאומר והלכו גוים לאורך והאור הוא התורה שתצדא לקום מצדן וישראל יהיה
קיום האומות על צד פטס הא שיהיה שלום בעבורם בכל הגוים כמו שאמר עלה משיח ודבר שלום לגוים ואמר והוכיח
לעמי רע ונ' והב' פ בכת ישראל יהיו הגוים שומעים שבע מעת וילך צדך טובה כמו שאמר וצרכו מדרשו ונ' :

לפקוח שנים יאמר קראתה לפקח שנים עשרות כלומר ששנים שהם עשרות בלות מרוב קצות וקלמוסא
ממסגר חסיד יתה שאתה חסוד בגלות ויושכחך חסיד בדגש: אגז יאמר קול שמי קמויחד לל כס קפטיג
ואעפ ששעביהם יתקע אותם עמי כס יאמר יוכלו לתקע עמי בזה השם ואז קול ארון על קבל ושד לל את
כבודי לאחר כיון ששפית עב קנה של פשיית מספט בדששם על כן לל קצרות ונמו אחרי קאלעם ואחרי קוציאי את

לפקוח עינים עורות להוציא ממסגר
אסר מבית כלא ישיביחשך: אגז יחזה
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וט
ותהלת לפסילים: הראשנות הגרה
באוחד שות אנז מגד בטוס תצמחה
אשמיע אתכם: פ

שירו ליחזה שיר חד שתהלתו מקצה
הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם
ישאו מדבר ועזי חצרים תשב קדר
ילנו ישיבי סלע מראש הרים יצורחו:
ישימו ליחזה כבוד ותהלתו באים
עידו: יחזה כבוד יצא כאיש מלחמות
יער קנאה יריע אף יצריח על איביו
יתנבר: פ פ פ פ

ואמר ומלאו על דג קיס שהם מלא קיס ועל דרך משל אמר כיון וכל
עבי השדה ימלאו כף וכן איים וישביהם באלו המקומות ישירו: ישאו מדבר ועזי: ישאו קול במדבר וע
ועריו על דרך משל כאלו ישאו קול בשיר המדבר והערים פ יש
מקומות במדבר שיש שם
ערים: חצרים השב קדר: וכן ישאו קול חצרים שהשב קדר בהם פ בצ קדר שוכנס במדבר באקעם שהם כיון
חצרים שהם הכפרים כיון ונת חצרים פ בצ קדר אינם יושבים באחד אלס מפזרים במדבר שהם ב קנה וקנה
כיון הפזרים ופי השב קדר: עדת קדר כיון ותקי ישראל ונתקי ארם וזכר מדבר ועז קדר
פ דרך מדבר ילאו ישראל מקלורת:

ישראל מקבלות ואעפ קבלות גדולות
ערוע כל הפמיו פ אין בלעי אחרי עשות
מספט בדששם כיון שאמרו קיו כל ודיס וכל
עש: רשעה קס ולהט אותם קיוס קבלו ונ
ותהלת לפסילים ולל שוכי עומד במקום ב
וכן תקות עפויס תחדי לעד ורבים כיון קס:
הראשונות קנה בלו יאמר קנטיא קנטיאו
קראסוקות שנבאתי על סמרי
קנה בלו פ עמי ישעקו קנטיא בלו: וחדשו
אז מעגד ועתה אז מעגד לבי נבואות חד
חדשות של שמעתיס ואשמיע אותם את
בטוס קבוצמה ותישע פ כיון שנתקיימו
קראסוקות בן יתקיימו קראסוקות ואלה קס
קעעדות שאומל לקוציא את ישראל מגלות
וואמר תצמחה על דרך משל וכן אצמיח
לדוד כמח צדיק אצמיח קרן לבית ישראל פ
קדבר קחדס קול כיון קעמח שיתחדש ויגל
על פט הארץ אחרי קסתרן כן תהיה תשוע
ישראל: שירו לי: בעת גאולת ישראל מקצה
הארץ קיו תהלת קעיס מקצה הארץ פ
ממזרח שמע ועז מטיאו ידע בגאולת ישראל
פ קס מפזרים בכל פאות וקעיס בראש
קנטיאות קקס ישירו תהלת: וכן יורדי קיס
באמות כלומר בים ובבשה ישירו לי:
עבי השדה ימלאו כף וכן איים וישביהם באלו המקומות ישירו: ישאו מדבר ועזי: ישאו קול במדבר וע
ועריו על דרך משל כאלו ישאו קול בשיר המדבר והערים פ יש
מקומות במדבר שיש שם
ערים: חצרים השב קדר: וכן ישאו קול חצרים שהשב קדר בהם פ בצ קדר שוכנס במדבר באקעם שהם כיון
חצרים שהם הכפרים כיון ונת חצרים פ בצ קדר אינם יושבים באחד אלס מפזרים במדבר שהם ב קנה וקנה
כיון הפזרים ופי השב קדר: עדת קדר כיון ותקי ישראל ונתקי ארם וזכר מדבר ועז קדר
פ דרך מדבר ילאו ישראל מקלורת:

ישעיה

יחזק וישם סלע וכן וישם סלע לל המנעלים הנפויים על המלשם ועל הקהלים ירום ויעזרו ושמקם עמך צדיקה וזר
ישם סלע וקהלים שקס רחיים קולב המנדב והערה מרחוק ישיבו ללל יתנו לו בשקם הקנדב והתקנף לל
בגבור יחל והשועת ישראל כמו הגנדב שיחל למלמק
שקעמחוס בגלות כמק שטס יריע אף יריח וקבל נדך משל כמנצחים במלמק שמרישם ומצריחם

להקנדב על אשר כנגד וצריח כיון יריע
ובאמרו אף כ הצריחה יותר בהגנת קול
מקדושה: החשית מעל אימר קאל
יתמומן רב קחשת ושתקת
צנע ישראל בגלות והתלפקת בכנר
לשם כדס המתאפק ול ירה לחרים
מק שכלס ומתחוק לשתר רצון טו
ויתאפק קמן ויתאפק ויאמר שימון לס
שולק חכמה עתה חטק כמו קיולק
שעטקת בחנה ק חטק על אויב ישרא
שקס אויב כיון שאמר כסוק של מעלה
מזה כ יותר מדי התלפקת ול אוכל עוד
לרצל כ עיס: אשוס ואשאף יחד יאמס
ואלמס יחד כל אויב וכן כ שאכט חמס ש
שאפה רוח שימות ושאוף אתבטעט בטענה
וקשחתה וית ידון וסופן כחיא: אהריב
הדים ונגשות משל על מלכ

קאומן וכל עשס משל על קאומות
וכן נהדות ואגמס משל על קאומות שקס
מלס כל טובב וקנדות וקאנ ישתת
יחס כל טוב קהוא ויקיו כמו קנדות
וקאגמס שיבאו ושט אויס שקס מקומות
לשת אחרים עמך חרבן ודולברני עריס

אנל ישר שקס כעורים בגלות אולך אותם בדרך ל ידע שאולעם לרנס נדך מדב קעמס לזר כ קלך
בחך או בדרך מעקס יכסל וקולך בדרך ל ידע כאל קולך בחך או במעקס וישראל ילס כקולך באור
ובדרך מיסור: עשייתם עני במקום עתד וכמוקו רשם ובדברי קנבאיה ברוב שקעמדות כאל נעסו: נסוגו
ואז יבאו עבדי פסילס ונכחיס נהס ויסונ אחר ממחשבתם: החרשיב יאמר זה כנע ישר אשר בור קנבא
אתם שאתם חרשים לשמוע דבר י ועורים לראות שמע
קראסות שבו תישעו שאחזקות העתדות יבאו ואך תקסו לבס ולס השמע אל לפסיב דרכל ולס עוד יא אתם
אומרי כשאקרא אתכם חרשי ועורי מי עור והאמר על נכיא י שקוא עבדי שקוא עור: כמלס נכיא שאשא לרס
תאמרו מי עור וחרס כמקו וככל
תאירו עליו שקוא עור מי עור כמקו:

החשית למעולם אהריש ארתאפק
בולדה אפעה אשם ואשאף יחד:
אחריב הרים ונגעורת וכל עשכם
אובישו שמת נהרות לאיים ואגמים
אובישו: והולכת עורים בדרך לאידעו
בנתבות לא ידעו אדר יכם אשים
מחשך לפניהם לאור ומעקשים למ
למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עזבתם: נסנו אחר יבשו בשרת ע
הבטחים בפסלהאמרים למסכה
אתם אלהינו:
שמעו והעורים הביטו לראות: מי עור
כיאם עבדי וחרש כמלאכי אשלה
מי עור במשלם ועור כעבד יחורה:

אנל ישר שקס כעורים בגלות אולך אותם בדרך ל ידע שאולעם לרנס נדך מדב קעמס לזר כ קלך
בחך או בדרך מעקס יכסל וקולך בדרך ל ידע כאל קולך בחך או במעקס וישראל ילס כקולך באור
ובדרך מיסור: עשייתם עני במקום עתד וכמוקו רשם ובדברי קנבאיה ברוב שקעמדות כאל נעסו: נסוגו
ואז יבאו עבדי פסילס ונכחיס נהס ויסונ אחר ממחשבתם: החרשיב יאמר זה כנע ישר אשר בור קנבא
אתם שאתם חרשים לשמוע דבר י ועורים לראות שמע
קראסות שבו תישעו שאחזקות העתדות יבאו ואך תקסו לבס ולס השמע אל לפסיב דרכל ולס עוד יא אתם
אומרי כשאקרא אתכם חרשי ועורי מי עור והאמר על נכיא י שקוא עבדי שקוא עור: כמלס נכיא שאשא לרס
תאמרו מי עור וחרס כמקו וככל
תאירו עליו שקוא עור מי עור כמקו:

ישעיהו

ראית רבות ואתם תראו צרות רעות ולא תשמעו צען לב למה באו אלנו קצרות האל והנה שבע דורות וערות פ מה העשלה רחיק לרחיק אם לא תשמעו את דרכו וכן אונס פקוחות ולא ישמע אחד מכם התכחז והנה אתם כחרשים : ראות מקור וכן פקח ואמר תשמעו ישמע לשון יחיד פ אפי אחד מהם לא ישמור ולא ישמע לשון אל דרך הטובה ובאמרו תשמעו בענו הנכח ואמר אחד כן ישמע אין תמנה בזה וכמוהו רשם במקרא

ידבר ! כח ואל לא כח בפסוק אחד כמו שמע עמים טלס וולת : לא חפץ למען צדקו יעשה אל למענכם שיגיד תרתי עדין פ מי הנחולש ואירי אותה כמו שכתב מלך הארץ דעה את ה' וחו תפקחנה עני עניים ואז חרשים השמענה אל עתה קס חרשים ועורים פ קול עם בזו ושמו לא יבנו ולא ישלעו פ בעבודתהם יקרא אלה ויהי רש בדיל לזכותה לשראל ירם לעבדי אריתא ויתקף יתרון : והוא עם שבוים אותם אויבקה ושוסים אותם תמירי : הפח בחוריהם כולם פמו על חור פתן אמר פ בחורים אשר יתחבאו שם ישחו אותם אויבקה כלמי לבו אותם בפת שלם ובאמרו חורים כל מעור ואמר חורים על דרך גמי כמו שאמרו פ פלתיס קנה עדים יונאים מן החורים אשר קנהו שם ובנת כלים קבצו אחר שלבו אויבקה יחבאום בבתי הכלים ובכל קרע קזה ובכל המזיון לא ישע אל לכה למי בעשמן הוא זה : קשב בפתח השין מקום צרי מפפ הקפסק ורל אין אומר לוויבקה בתי מי בכם יאזין זאת זאת התכחז מי נכס שיאזינה ויקשינה וישמע מה שעתיד להיות לסוף הימים וכו' לשחור ויתדק ויאמר מי נתן למשסה : מי נתן למשסה יעקב מי נתן של יאמרו מקרה הוא קיה לפו אלא שהקבה עשה זו בחטאתי : למשסה כתבבו וקרי בלחו והעשן אחד אלא שבתב קוה קוו במקום אות הכפל : זו חטאנו זה אשר חטאנו לו : וש מפרישים זו במקום אשר וכן ברשתו ט טמאנו : ולא אנו בדרשו : כן דרך המקרא כמו שכתבנו כמה פעמים שיאמר בפסוק אחד בבני ישראל חמה אפי : לפי שחטא ישראל לפשו שכך עלו חמה אפי : או קול מוכרת במקום סמוך באלו אמר חמת אפי וכן באמה שערים אספה אסיר : ועשו שם שלם והוא כמו שאל שגרוני עב חסר הכפל חק בא שלם וכן ועשו ונפלאותו : ותלקחו המלמנה :

ראית רבות ולא תשמעו פקח אזנים ולא ישמעו יחזה חפץ למען צדקו יש יגדיל תורה ואדיר : והוא עם בזו ושמו הפח בחורים כלם ובבתי בלאים החבאו היו לבזואן מצל משסה ואין אמר השב : מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאחור : מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזויה לוא יחזהו חטאנו לו ולא אבו בדרכיה לוך ולא שמעו בתורתו : וישפך עליו דומה אפו ועזו מלחמה ותלחטרו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים

לכה למי בעשמן הוא זה : קשב בפתח השין מקום צרי מפפ הקפסק ורל אין אומר לוויבקה בתי מי בכם יאזין זאת זאת התכחז מי נכס שיאזינה ויקשינה וישמע מה שעתיד להיות לסוף הימים וכו' לשחור ויתדק ויאמר מי נתן למשסה : מי נתן למשסה יעקב מי נתן של יאמרו מקרה הוא קיה לפו אלא שהקבה עשה זו בחטאתי : למשסה כתבבו וקרי בלחו והעשן אחד אלא שבתב קוה קוו במקום אות הכפל : זו חטאנו זה אשר חטאנו לו : וש מפרישים זו במקום אשר וכן ברשתו ט טמאנו : ולא אנו בדרשו : כן דרך המקרא כמו שכתבנו כמה פעמים שיאמר בפסוק אחד בבני ישראל חמה אפי : לפי שחטא ישראל לפשו שכך עלו חמה אפי : או קול מוכרת במקום סמוך באלו אמר חמת אפי וכן באמה שערים אספה אסיר : ועשו שם שלם והוא כמו שאל שגרוני עב חסר הכפל חק בא שלם וכן ועשו ונפלאותו : ותלקחו המלמנה :

ולא יתעורר ימים על לבם בעבודתי כל על כל זה וישו בנשואה ותפוד מנעו הרעה ואמר ותקבץ מקבצת על צאת
סעודת על ערי יהודה ותפסס ותגעע ס כאשר נא חילו על ירושלם כ פי א"ל ועתה כה אמר יי' ימ פירשקו
נתן כש מלך פירס שלם ישראל מגלות בגל א"ל ול פי אותה בעטן סעודת
קנה דנק נמק שאמר למעלה מזה ותקבץ מקבצת כמון ספרסכו ועתה קבצתי יושבי וירושלם מכסודת וס לפי

גם כן זאת הפירשק ערניה : צריך עקב
הקשר כ אמ צריך וסרף הפולס א תרף
כ גאלתך מחרב סעודת ל לב ירושלם
ואס קיי עתידה פי גאלתך מהגלות : ל
אתה ועל לגאלך כי תעבר במים לש
שקמטיל חיל סנחריב למי קנבר
קעצמנים וקרבס את מלך אסוד ואמר
וסוף ועבר עי צאר יגע אמר לטב רוח
כ לם ישטפס כהרות מלך אסוד ולס קעע
כס אסו כ המטיל לב לם ותקבץ מקבצת
ואס קוז עתידה ואמר כ גאלתך מהגלות
ותעבר בן האומות שקס כהרות לו כמון
אס לם חיקך וית ארי כקדמתל ס ערפן
צמל דסוף ממרי קוז כסעסן ופירע
ומצרים דסגאלין כמי נהרל לם יכלו לטן יף
בתעיתל כיתקסן לטע עממיאל ותקין
כאש לם יכלון לטן ומלסון חסין כאלקוסת
לם ישען יתסן : כי אני יי' קדוש ישראל
אני יי' קדוש ישראל אבס ואפ מוסיע
אוקרי נהת כפרך מצרים כסוסנל ת
תחוקי כ כאשר נא חיל סנחריב וסס פטו לרושלם שמע א תיקק מלך כס יצא לפלס חקך וסנלו ונלס עכסס
וסנל ומצרים וסנלו עס קש כקוז לרושלם וסס נגף מנחשו ועתה אומר כ טס וסבא ומצרים נכס קל כפר לטל
ונתן כד מלך אסוד תחת ישראל ואפס ססכא בן כוש כלל כבוש קצמס קי אחריו אס עתידה יהיה קעטן מה שאמר
כט אית דטאל כ עז מלך קצטן ככ כטפריסס וכאטות רבות וסלם ירו בארצות ומצרים לם תהיה לפל כה ואמר
ומסל כמכמט קוז כקכסף וכלל המודות מצרים ולכסס וכססס כמכמדו ואמר וכעת קהיא עומד מיכאל קשו
קנול קעמק על בני עמך ונג : באשר יקרת כעע כככית כפל קעטן ענד ואמר מ אשר יקרת ישראל וכככ
כעע איתן אלף האומות תחת קס יכלו וישראל יכלו ויפאו מהגלות אל תרא : זה לם יתכן פירשו
אל עתידה ולמה ספרסן מה שלפ כ על סנחריב ואמר אל תערא כ כמון כעשית עמך כאשר עבר כן
אעשה עמך כעתיד ואקבץ גלותך מחרב ככפות קעולס ומה שאמר ורעך כל אפי קקטמס אנה לם לטס : לו אמר
ורעך סקנכח עתידה לזה הגלות והכנחיה נאמרה ללותם סקיו באות קזמן וקס לם יתן כזה הגלות אלס ורעס
סיקיה לפיכך אמר אכיל ורעך ומה שאמר אקבץ יורק על תחית קמותם סיחיו אותם סקיו כמון קהיא ונל

על לב : פ ועתה כה
אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי נאלתיך קראתי בשמך
לי אתה : כי תעבר במים אתך אני
ובנהרות לא ישטפוך בירתיך במו
אש לא תסוף ולהבה לא תבער בך :
כי אני יהוה אלהיך קדוש ויש ישראל
מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש ויש
וסבאתיך : מאשר יקרת בעיני
נכבדת ואני ארבתך ואתן אדם תחתך
ולאמים תחת נפשך : אל תירא כי אתך אני
ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך :

החוקי כ כאשר נא חיל סנחריב וסס פטו לרושלם שמע א תיקק מלך כס יצא לפלס חקך וסנלו ונלס עכסס
וסנל ומצרים וסנלו עס קש כקוז לרושלם וסס נגף מנחשו ועתה אומר כ טס וסבא ומצרים נכס קל כפר לטל
ונתן כד מלך אסוד תחת ישראל ואפס ססכא בן כוש כלל כבוש קצמס קי אחריו אס עתידה יהיה קעטן מה שאמר
כט אית דטאל כ עז מלך קצטן ככ כטפריסס וכאטות רבות וסלם ירו בארצות ומצרים לם תהיה לפל כה ואמר
ומסל כמכמט קוז כקכסף וכלל המודות מצרים ולכסס וכססס כמכמדו ואמר וכעת קהיא עומד מיכאל קשו
קנול קעמק על בני עמך ונג : באשר יקרת כעע כככית כפל קעטן ענד ואמר מ אשר יקרת ישראל וכככ
כעע איתן אלף האומות תחת קס יכלו וישראל יכלו ויפאו מהגלות אל תרא : זה לם יתכן פירשו
אל עתידה ולמה ספרסן מה שלפ כ על סנחריב ואמר אל תערא כ כמון כעשית עמך כאשר עבר כן
אעשה עמך כעתיד ואקבץ גלותך מחרב ככפות קעולס ומה שאמר ורעך כל אפי קקטמס אנה לם לטס : לו אמר
ורעך סקנכח עתידה לזה הגלות והכנחיה נאמרה ללותם סקיו באות קזמן וקס לם יתן כזה הגלות אלס ורעס
סיקיה לפיכך אמר אכיל ורעך ומה שאמר אקבץ יורק על תחית קמותם סיחיו אותם סקיו כמון קהיא ונל

אמר לצפון ובהנה זרע רוחות כ' תימן קול דרום ואמר קט תכלי קטלי בשון נקמה לש שחחז לשון נקמה
ומה שאמר לרוחות קול דרך משל כאלו הרוחות יראים ממקומם ויחזים אל ארץ ישראל או אמר על
ישעיהו הרוחות כיון שאמר והואו בדרך צדק וע' וטעם בעצמות על האנשים והנשים כי עתה לטעם קטנים עם יליצן
כמו ש אמר עלות ינהל וברזל אמר רב קונא קבלי בני מרחוק אלו גלית שבגל שדעתן מיושבת עלהן כענין יוספות
מקצה הארץ אלו גלית שבארץ ארערת
שחן דעתי מיושבת עלהן כנבות: כל
הנקרא בשמי כי ישראל נקרא עם
י' וז' ארז כל אומר כי לא ישר
א' מקום ארעפי שקם מפזורים בכל פחות
או יציר כל הנקרא בשמי מישראל וקם
הצמיקם כי ירפם קאל בנחתם והטובים
ימלאו כיון שאמר כל היתב לשים ברוש
והם הנקראים בשם י' ולכנני בראש
כיון שאמר בראש יעקב וזכר ישר שקם
מזכרים וידעם כי קאל בראש ונראו ק
קעלם וקם מזכרים בזה יותר משאר קלואין
והנה קם נבראים לבטל קאל כי קם מזכרים
ע ומזכרים שמו: הבריאק יצירת קאלם
מאין לש ואין זה מאין מימש שקרי נברא
מן השפר אל שן שלם נברא מכמות שקול
באר כאלו קול מאין: כי בראק תקון איברי
הנשים תקון מזכותו וברע גפן לפי אמר אף עשיתו לפי צריך אדם לתסנן מצורת קאלם וברקון איברי קליין
נעשו מצמיה ותקון פרנסת מיום קולו וזאת החכמה מביאה את קאלם לברר בראשו לשבח ולפירות לשמו וזכרו
כבוד קאל לטקד אמר ישראל שבראשו לכבודי וקול מתקון במעשי ומודה לדני קול שאוציאן מהגלות ויש
לברא הפסוק על קעלם טעו לש שאמר אומר להפן קט אמר את ראוי לצות לברצוה רוחות קעלם כי כל קעל
קול הנקרא בשמי כיון שאמר בראשית ברא אלמים: ולכנני בראשיתו שקולותו מאין לש כי לא קיק סם דבר
סנברא ממנו: יצרתו עררת ותטנת: עשיתו תקון פריטיו: ויונתק תרצ כל דא בריל אבדן דאתקרי שמי עלהון ו
ולקרי בראתיון אתקשת גלותהון אף אעבר לדין בטוב: הוציא עם שער קוציא מקור כלומר אמרתי לבריא
עם שער שקם בגלות כעשרים וכחשים: כל הגוים
טלם מי בקם שיגד זאת הצתתה: וראשכות
ישמיעונו קראשכות קם עטן סנברא ישמיעונו או
אותם טרם קיותם כיון שקם מעתים את טרם קיותם על ידי נבאיו: יהפן עדיהם שאמרם טרם קיותם ויצדק נאמר
עליהם כי קם בראשיתו ונאמנם בברגים וישמעו ויאמרו אמת ואם לא ידעו ישמעו מה שאמר הנבוא
ויאמרו כי אמת קול וידו על האמת: אתם עדי יאמן לשאר ועדי אשר בחרתו כי קול הנבוא אמן אתם עדי כי מה
שאמרתי לכם בברא סנברא על קרעה שפשא לכה ועל מפתתה כל אמרתי לכם על ידי הנבוא קודם שקיהוק
הנבוא עדי שיא: לכם בשמי וכאשר אמן קיה: למען קדשו ומן קראשכות קדשו קראשכות כי יתקיימו ותאמינו

אמר לצפון תנו ולתימן אל תכלי
הבאי בני מרחוק ובנותי מקצה
הארץ: כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתו יצרתו אף עשיתו: הוציא עם
עור ועינים ישוחרשים ואוננים למנו: כל
הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי
בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו
עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמתו
אתם עדי נאם ידוה
ועבדי אשר בחרתי למען תרעו

אמר לצפון תנו ולתימן אל תכלי
הבאי בני מרחוק ובנותי מקצה
הארץ: כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתו יצרתו אף עשיתו: הוציא עם
עור ועינים ישוחרשים ואוננים למנו: כל
הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי
בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו
עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמתו
אתם עדי נאם ידוה
ועבדי אשר בחרתי למען תרעו

ישעיהו

כה אמר יי' . נבואה זו על גלות בבל . ואלה ימנעו בבל . קדוש ישראל . ארבע וכבר נראו בנסוקם
בראות ילדיו טעם אומרו קדוש ישראל . ואין אות פניה פנימים בזה הספר כל פ בזאת קולו מטיב
לקם בגלותם כעון שאין חכמת את ברית יעקב . למענכם שלשת בבלה . בעברכם כח שהתאזו מקבלות שלשת כרש
לגבל להחריבה ולשפוח אהרם מתעבה ולשש בכם לרעכם . וקודמת בריחים כלם אוריד יקם בגל ממעלותם

כה אמר יי' חוה נאלכם קדוש ישראל
למענכם שלחתי בבלה וחרדתי ב
ברחים כלם וכשרים באניות רנתם
אני יחיה קדושכם כורא ישראל
מלכם :

כה אמר יי' חוה הגתן במסדרך ובמים
עזים נתבבה : המוציא רכב וסוס חיל
ועזו ירחו ישכבו בליקומו דעכו
כפשתרהכו : אל תזכרו רא
ראשנות וקדמנות אל תבוננו :

ויבדלו להם בגל סרש . בריחים תחזר כעון
ברחים ער עטר אל שגז מן הדגשים לעל
קריש וברחים מן הרפס : וכשדים באשית
רנתם . וכשדים יבדלו באניות בעקתם טומו
עצית קנט וכמוהו רע גל . לה יוש מפגשו
ברחים כמן באניות וקבית לשמוש וריחים
שם קאשית לפי שקולטת ברוח . ומנסק
תנעם במשוטין ואת תמנה מקחכר אברה
אכן ערזי שכתפי שלשת כאלו קולו קורא
אות שלשת בקטן שפטים בשין מעטן פגול
אל ניכר פעלו וזכר קולו לשון פרושו וקנה
הטעם כל כי באשית בעקרת לגאול אהרם
כאלו שלשת וחש גדול בעפר אומר
הכבוד יגבר עם קנפא ושר ישראל קולו
קמפואל אל בגל לגאול ישראל וכו לשון .
ואת מקובל קדושת שלשת כזרק השין
מעטן פעל הדגש . וכן מצינו בגל

הספרים המדוויקים אשר ראית : והמרתם ימנה גם כן שם היה קורא אות שתתעם בגל חומטין אתה לנתן לבבל
אל שאין פרושו כפרושין פ קולו רל שלתי אהרם בגלות לבבל . אבל מנה שמונח בגל רל דמנה שהם היו קוראי
שולתי בקטן שפטים השין שאמרו כל מקום שגלו ישראל שפנה עמקם . גל לבבל שפנה עמקם ששאל למענכם
שלתי בגל . גל לשלם שפנה עמקם ששאלו ושמתי כסאי בשלם : אני יי' קדושכם שאי מקדוש שמי בכם
כיו שאמר כרש כל ממלכות הארץ נתן לי וצמתי בכם מכל עמו . ועמי ברא ישראל כעון שפרשן
בראך יעקב : מלככם באמת ולש יעקב בל מלש האומות . כה אמר יי' . הוסיף בכם דרך ימי שנתן לשלם
עמו דרך בים סוף קולו יושיעכם מעלות בגל פ העמך דבק למעלה . וככל העמך במלות שוכות ואין
ועמי שיש נתיבה . או אמר מים עמי על הדרך . המוציא ואחר שוכי קנש שעשה לשם בים סוף וברגם כן קנש
שעשה לקם בגל סערי בגל ומני שעשה . עמכם קנפס קאל שעשה לכם עוד בגל . ואמר
קמושיא שהוא קוביא חיל מלך אשור ברכבו וסוס והביאו לרץ ישראל . כעו שכתו ביום קהו ישראל יי' לזכר אשר
פקנה יאורי מערים ולרורה אשר בארץ אשור . ואמר אשור שכי אפי וקנה קולו קבאס והוא הפילם ברושם יחדו
ישכם כל יקומו כשישכם בלילה לם יקומו בעד כעו שאמר וישפיו בעקר וקנה כלם כגרים מעתם וכו שאין דעט
כפשתה כס פ בגל מית כעו קשתה גדולת שכנה בעקרת . ודעכו כעו כעו . אל תזכרו ראשוכות אין
קנה אה קנפליחות קדושות אל תזכרו אותם בקטן גלות כל כך תקיה הפליחה . קהיא גדול

וכפל קצטן במלות שונו ואמר וקדמוניות אל תתנונו זכר אמר ידמיה מנבא אל יאמר שני די יאמר העלף את
בני ישראל מארץ ע' אס די יא' אשר העלה ונמל ורבו עיני אל פראו אל תסדו ראשונות וק שטנד מלכות וקדמוניות
זק יחית מעריס : הגני עשה חדשה קנט עשה פליחה חדשה וכו' אמר על קטן גלות יענה הנמיו וכדמורו
עתה ועטן קמלה קוזת על ומן קרוב לפי שהגלוף קרובה לבא אס יאנו ישראל בהשועה וזה כמק

מנע ומנה אס זסי ישראל כמן שאמר אל
וצעיקו עכו שרם יצאו מקס מנה שיצאו יזו
אמר עתה כאלו פתה תימיו כלומר תהיו
במדיס בה כאלו תהיו חזקה עתה בעצמך
קל תדעו יזית הישועה כל תדעו
מקדם פ כענה היא בערת משה שאמר
וכ' אלך את שטןך ודמיון וכ' וקבץ
מכל העמים ועמ' וזה לא נאמר על
גלות בגל פ' אס קוז נפסם בכל העמים
ול' יצאו מן הגולה פ' אס גל בגל פ' עשרת
השנים ל' יצאו מגלותם ועד שאמר פ'
השוב אל י' אלך בגל לבקר ובכל נפשך
וקשם מגבל ל' שם אל י' בגל לבגס
ובכל נפשם שקרי קוז בהם מחלל שבת
וכו' נשים נכריות ומה שאמר בספר
ידמיה בפרשת לפי מלאת לגבל שבעים
שנה ואמר ופקשתם אותם ומנחם עליהם

הגני עשה חדשה עתה תצמח הלוא
תדעוהאף אשים במדברך ב
בישימון נהרות : תכבדני חית השדה
תגס ובנות יענה כי נתתי במדבר מ
מיס נהרות בישימון להשקורת עמי
בחרתי : הפטרת ויקרא עסזו יצרת לי
תהלתי יספרו : ולא אתיקראת
יעקב ביצנת בישראל : לא הבאת
לישה עלתיך וזכתיך לא כבדתני לא
העבדתך במנחה ולא הונעתך בלבנה :

קבלות רב בחותה הפרשה : אף אשים : אמר אף כלומר שני אעשה פמכס טובה גולה ופליחה רנה של תדעו
מן השרה אשים במדבר דרך ששימון נהרות כמו שאמר למעלה בפסוק קול קורא זכר יאמר למעלה בפרשת חזקו
דיס רפות כל קעטן : ששימון מקום שמים שאחז המדבר ושאר שם מן והנעות תשמנה : תכברני חית
השדה : על דרך משל כמו אז הין לרץ וכמו שאמר למעלה ישאוס מדבר וזיה פ' בקיות במקום ציק מים
כאלו המדבר והציק ישיאו וכל שכן חית השדה שתחל לקס קנאה מן האים שישאו ושמחו וכלו קבצט בתקלותם
עמי בחירי שנחרתי מן שאר העמים : עם זו יצרת לי יצרתם ל' אשם וזה יספרו תהלת על הנסים שאעש לפס
בחוציאי חותם מקבלות ועתה קאל בפרשה אחרת לזכר את ישראל שבאות קדור אמר פ' כל קטוב
שאל עתיד לפיטיב לגופם אחרים שהיו בגלות ל' ממעשיכם הטובים ול' למענכם אעשה ואל' : ולא אותי
קראת חפני ל' קראת ל' נעתי דחק כל שכן של יגעת פ' ישראל ופי' פ' יגעת פ' תאלם שגעת ל'
עשית פ' חפני ל' קראת ל' פ' רל בעבודתי : לא קבאת ל' וזה קיה במי יחו שכל עבודת האל מבת המקדש
כמו שכתעלו ויסעג את דותת בת י' ועש ל' מוזבזו בכל כנה שחש'לם וכל שר ושור עשה פאות ל' סר
ל' לפיס אחרים וכן קתעה חוקיהו כנו ואמר פ' מעלו חבותיכו וע' ויסם פ' טקס ממשכן י' ויתר עורף : גם סגרו ל' עת
האולס ויכו פ' את קברות וקטרת ל' הקטירו ושלה ל' העלו בקדש ל' לפי ישראל : וזכר וזכר חסר בית
קשמוס וכיוקו ר' פ' : ל' העבדתך פ' אס עבדתך ונעת בצמרי אס הייתי המעבד והמזוגע : ושן של
עבדת ול' יגעת חית מעבד ומזוגע : בלטה פ' לבנה וזה קתה בקטרת וקס ל' הקטירו :

לא קצית קנה הוא קנה בועש שהיה בקטרת וזמן קנה קטת לפי של ימיה לפי קנה צדק ישראלם על ידי קטן פ' מחרץ רחוקה היה כל לפי כמו שכתב וקנה קטוב מחרץ מחרץ קדושת על ודרך משל יחך קעבדתה וקנה קדבר היה לפי חזק קעבדתך ואתה קעבדתה וקטעם שקיית כעבד סוגל טריו וכן אמר היו על לטורח ונתן קטאים וקטעות הם כמשל כבד ווק על משל וזמ סבלתי משלכם כעבד שאין לי יסלת לקל

לא קנית לי בכסף קנה וחלב ובחיד לא הרויתני אך העבדתני כחשאוֹרֵתֶךָ ב הונעתני בעונותיך: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר: הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: אביך הרֵאשון חטא ומליצך פשעו בי: ואחלל שרי קדשו ואתנה להרס יעקב וישראל לגדופים: ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרותי בו: פה אמר יחזה עשך

טריו וקיה מדרך המשפט שאלה אהם כרבע על רוב חטאתכם אך סבלתי של כלתי אהם וזה למעט לפי למעטם ועל חטאתכם את נפרע מעט מעט מכם: אנכי קבלתי את שפלותי פשעם לזר קמדבר ואנכי קוז קסולם וקמוותם פשעם בכל דור ודור: למעט של יחולל שמי בכם אם חבלק אהם: הובירני ואם תזיל שאת שכחתי דיקותך ואיני רבות חטאתך כאשר את אומר קופרת כהם קמוטר למחר רבי ששכח נשפטה יחד את ואתה אם קפיתך כפי פשעך או אם מוזית אהם לך: ספר אתה למענות דק ספר אתה תחיל טענותך למען תצדק בחן כמו שאומר צדיק קראשון ברים כל שאפי תפטר אתה אם תפטר קאמתלם תצדק ואפי' לתפטר כל חטאתך ולג

תפטר כל צדקות שעשית עמך: אביך וזך ל' חטאת אתה וקנה חזק קראשון חטא וקוז אהם קראשון פ קהל מוטבצ צחטא: ומלצך פי שרך וגדולך וכן במלצ שרי בכל פ' קטען אחד במלות שומות כמו את מספר מפקד קעס וזכר קשרים שהם היו ראויים לפיח קעס ולהשיב אותם לדרך טובה וקס פשע פ' ויזן חזק מלכך כמו וקיתת יד יי' בכם ובחטאתכם ומפרשי אותם על יד בעם: ויודר נתן לחזת פרושו על שאול פ קוז מלך על כל ישראל ואחלל: קוו פתחה פ אין קטען עז אל פרושו בכל חז ודור את מחולל ברי קדש ואפי' מוק לפרס יעקב וישראל לגדופים בעמותתם חזל את מכלה אותם מכל וכל: וזכר שרי קדש לפי שאיני ומלצך פשע פ' חזם פ שרי קדש שיש צדאל קס מחוללם צד קאויב ונספים בעון קשרים קטשעם וקעס פ קטובים נספים בעון קרעו טהקס רבם וכן איני פן תספה בעון קשער פ' לא ימלאו קחזד בן קרבים אל על ידי נס: וכן איני נתת את נבלת עבדיך מחבל למען קשמם ונ' קנה היו עבי האל וחסידי ונספ בעון קרבים ועל זה איני פ' עז צדיק שוב משפט ופי לפרס: לפרג כמו ואת כל קשמם קשרים: לגופים: שהם לפרט וצופה בן קאומות: ועדש וחלל שרי קדש אל קלויים וקרתה שמע: אעפ שאני מחולל אתכם ומכה אתכם בעמותתם עז איני כלם טובה צולה ועתה שמע קצומה קטובה פ אתה עבדי בן שאר קאומות ובעם צדתי מכל עס וקעבד קטוב אעפ שיחטא למעני ל' יצדקו אדתי אל מיסרו ובחזרוה אחר שיהיה מסר כמה פגמים וינחם קעבד ושוב לעמד את אדתי בשרת לגב מיטב לו אדתי טובה רבה כה אמר יי' עשך כמו אשר עשק את משה ונ' שפרושו אשר קצילם ולפרס: או יקיה פ

עוֹד פָּנּוּ בְּרִיחַ שְׂפָרָה וְיִזְכְּרוּ מִנְּסֵי פִי קָדְשׁ לְאֵלֵיךְ בְּעַד כִּימוֹ לְעַבְדְּךָ כִּימוֹ שְׂאוֹמֵךְ בְּבֶטֶן עַקְבֵי אֵת אֲחִיו כְּלוֹמַר
מִי שִׁיר יַעֲקֹב בְּבֶטֶן בְּנֵי אֲחִיו יִזְכְּרוּ עֲשׂוֹ שֶׁל כִּיךְ שֶׁאֵר קַעֲבֵרִים בְּאֵן הַשֶּׁבֶר מִזְכִּיר יְהוָה הַשֶּׁלֶה כִּס
סִימָנָה בְּלוֹ וְהִיא מִעֲשֶׂה נֶס. וּמִי שֶׁהִיא עִם אֲבֵנֵי בְּטָן יִהְיֶה עֲמָנָה בְּגִלְתֵי שְׂהוֹל מִקֶּדֶם כִּי לֶשֶׁת כִּימוֹ הַבֶּטֶן
לְעַנִּי וְיִתְבַּן לְפָרֵשׁ וְיִזְכְּרֶךָ כִּימוֹ שְׂפָרָה בְּרִיחַ וְעַתָּה מִנְּסֵי פִי מִנְּעַת צִלַת הַבֶּטֶן יִכְתְּבוּ בְּעִירֵי הַגָּל וְיִזְכְּרוּ אֲחֵי אֵל
יָמִים: יַעֲבֹד שִׁיעֲבֹד וְהוֹל אֵל לְךָ אֵל

תִּשְׂרֹף וְיִשְׂרֹדֵן יִחַד שְׂהוֹל יִשְׂרָאֵל וְנִקְרָא כֵן
לְפִי שְׂהוֹל יִשְׂרָאֵל בְּתֵן הַעֲנָנִים כִּי חֲזָקִים
כִּימוֹ שֶׁאֵת יִזְכְּרֶךָ מִיֵּם עַל מִקְוֵה צִמְחָה
אֲנִי חֲחִי עַל זֶרַע וְכֵן אֵל יוֹל אֲשַׁפֵּךְ אֵת
חֲחִי עַל כָּל גִּזְרֵי וְכֵן אֵל יוֹל אֲשַׁפֵּךְ אֵת
לֵב כִּימוֹ שֶׁאֵל וְנִכְחוּ בְּעַבְדְּךָ וְנִמְנָה וְכֵן
אֲנִי עַל כָּל בְּרִית וְנִמְנָה עַל זֶרַע וְכֵן
צִלַת אֵל פִּי הַנִּבְּרָה מִדְּבַר כִּימוֹ דוֹרוֹ וְהִיא
מִנְּטִיחַ הַיְשׁוּעָה לְבַטֵּן בְּהַסֵּס שְׂהוֹל הַבְּטָן
בְּמִקְדָּם וְהַמְשִׁיל דְּבַר הַמִּיֵּם לְבַטֵּן עַבְדְּךָ
חֲחִי וְנִכְרַתִּי קִיא לְעַטֵּן הַנֶּפֶשׁ וְהִיא לְעַטֵּן
הַנֶּפֶשׁ לְעַטֵּן הַנֶּפֶשׁ שִׂישְׂרָאֵל בְּמִיֵּם בְּגִלְתֵי
לֵב כִּימוֹ שֶׁאֵל שֶׁפִּקֵּה כִּימוֹ שֶׁעַם וְכֵן אֵל
לֵב רַעֲלָה וְנִכְרַתִּי לְרוֹת הַבְּטָן כִּימוֹ
שֶׁהַמִּיֵּם מִחִיֵּם הַמִּקְדָּם הַבְּטָן וְהִיא אֲנִי חֲחִי
חֲחִי עַל זֶרַע וְנִכְרַתִּי שִׂישְׂרָאֵל בְּמִיֵּם

וְיִזְכְּרוּ מִבְּטָן יִזְכְּרוּ אֵל תִּירָא עֲבָדֵי
יַעֲקֹב וְיִשְׂרֹדֵן בְּחַרְתִּיבוֹ: כִּי אֵצֶק מַיִם
עַל צִמְחָתוֹ וְיִשְׂרֹדֵן עַל יְבִישָׁה אֵצֶק רוּחִי
עַל זֶרַע וְכֵן יִזְכְּרוּ אֵל יִזְכְּרוּ
בְּבֶטֶן חֲחִי פִּי עַבְדְּךָ עַל יְבִישָׁה מַיִם: זֶה
יֹאמֵר לִיחֻה אֵל זֶה יִקְרָא בִּישָׁם יַעֲקֹב
זֶה יִכְתֹּב בִּידוֹ לִיחֻה וּבִישָׁם יִשְׂרָאֵל
יִבְנֶה: כֹּה אָמַר יְחֻה מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְנִבְּרָה יְחֻה צְבָאוֹת אֵל רִאשׁוֹן
וְאֵל אַחֲרוֹן וְנִבְּרָה יֵאָמֵר אֵלֵי הַיָּמִים:

בְּגִלְתֵי לְשׁוֹנָה וְכֵן הַטּוֹב אֲשֶׁר הַמְּנִיחַ הַיָּל בְּשׁוֹם לְרַעַם וְעַל זֶה אֵל וְנִכְרַתִּי עַל צִלַת אֵל וְנִכְרַתִּי עַל יִשְׂרָאֵל
אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל וְנִמְנָה פִּי כָּל הָאֲרֵץ נִקְרָאת יִשְׂרָאֵל עַל כָּל כִּימוֹ שֶׁאֵל וְיִקְרָא חֲלָמִים לְעַבְדֵי אֲרֵץ אֲבֵל וְהוֹ פִּרְטוֹ לְמִקְוֵה קִבְּרֵי
וְהִיא מִן הָאֲרֵץ: וְצִמְחוּ בְּטָן בִּית בְּטָן הַמְּנִיחַ הַיָּל לְתַסְכַּת בִּישׁוֹר פִּי מִסְפִּיק הִיא אֵל בְּטָן חֲחִי וְכֵן הוֹ
בִּית בְּטָן אֵל עֲמָנוּ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹם כֵּל הִיו נִזְרַע בְּטָן חֲחִי וְהִיא מִשְׁלֵל וְהִיא חֲחִי בְּמִקְדָּם
וְלֹא הַמְּנִיחַ לְחֲחִי לְפִיחֻה צִמְחָתוֹ לֵא לְעַמְמִיק פִּי חֲחִי לֵא יַעֲמֹד אֵל יִישׁ כִּימוֹ שֶׁאֵל חֲחִי בְּגִלְתֵי לְפִי חֲחִי
אֲרֵץ כֵּן כְּעַבְדְּךָ עַל יְעַל שְׂעוּמִים בְּשׁוֹת כָּל הַמִּיֵּם: זֶה פִּי חֲחִי שֶׁשְׂרָאֵל כָּלֵם יִהְיוּ קְדוּשִׁים וְכָלֵם יִקְרָאוּ
שֶׁהֵם לֵא וְשֶׁהֵם מִזְרַע יַעֲקֹב כִּימוֹ שֶׁאֵל וְהִיא הַנֶּשֶׁר בְּבֶטֶן וְהִיא חֲחִי בְּרוּשָׁלַם קְדוּשָׁה יִשְׂרָאֵל וְכֵן אֵל וְהִיא כָּל
אֲשֶׁר יִקְרָא בָּהֶם יִמְלֹךְ: יִכְתֹּב יְהוָה לֵא יִשְׂרָאֵל בְּטָן וְיִכְתֹּב בִּידוֹ פִּי הוֹ לֵא וְיִתְּן קִרְבָּה וְנִכְרַתִּי אֵת שִׁיבָה
מִזֶּה אֲחֵד וְיִזְכְּרוּ כִּימוֹ שֶׁאֵל וְהִיא תִּזְכְּרוּ לֵא חֲחִי בְּטָן יִשְׂרָאֵל: יִכְתֹּב יְהוָה עַמְּנוּ בָּהֶם יִשְׂרָאֵל פִּי לֵא יִזְכְּרוּ שֶׁ
עַמְּנוּ אֵל יִשְׂרָאֵל אֵת: כֹּה אָמַר יְהוָה יִשְׂרָאֵל וְיִזְכְּרוּ פִּי חֲחִי הוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבִדּוֹ שֶׁ
יִהְיוּ בְּרִשׁוֹת מִלֵּךְ הַקִּדְּשִׁים וְהוֹ
אֵת רִאשׁוֹן אֵת לְבִישׁוֹת מִעַלֵּה הַעֲמִידִים שֶׁלֵּא יִשְׂתַּכְּרוּ אֵת לֵא חֲחִי רִאשׁוֹן וְאֵת בְּרִישׁוֹת וְאֵת חֲחִי אֵת יִכְלֹה הֵם אֵת
אֵת חֲחִי קִיִּים וְנִכְרַתִּי אֵת חֲחִי לְבִישׁוֹת חֲחִי וְלִכְכֹּס אֵת בִּישׁוֹת מִמֶּנּוּ שְׂהוֹל אֵת
אֵל בְּמִנְּעֵי וְנִכְרַתִּי הֵם מִנְּעֵי מִקְדָּם שְׂהוֹל יִשְׂרָאֵל:

זמי במזבחי וזמי שקוף ארבים כמות יקרא העצמות והעצמות וזמי ויפך למה שקנה משומי ששעל כלום
מזבחות העולם והנה וזמי משומי כלום כי אינו שמתה הנבדלים בעת שגדלת כל אחד בעל העליונה
למעלה והרעועים למטה וכן יזמל להחיות ואשר תבנה וזמי כפל לשון אל פי החיות העצמות לזכר בזמן
קרוב וזמר עתה לזכר בזמן רחוק ולמו יתי כמו ולפי ויש לפרשו כמשמעו ופירושו בעצמו כלום יזמו כי

ומי כמותי קראו ויגדו ויערכו לי מ
משומי עולם ואתיות ואשר תבאנח
עידו למו אל תפחדו ואל תרהו הלא
מאז השמעתך והגדתיו אתם עדי ה
היש אלוה מבלי עדי ואין צור כל
ידעתו יצרי פסל כלם הוה וחמודים
בל יעילו ועדיהם המה בל יראו ובל
ידעו למען יבשו מי יצר אל ופסל
נסך לבלתי רועיל והן בלח
חבריו יבשו והרשים ה

כי אינם אלה ואמר זה על המלשם והקבלים ויתלית דתקוף אל מן קדמי מתיקב עליה תקוף יצרי פסל
החומים שעשים וזכרים הפסל כלם תקו כי מעשיהם תקו והפסילם שהם חמודים שהם חומים
ואוקים אותם והם לא קושלו להם למה חומים אותם ועשיהם הקים ואם תאמר אין אכן יודעם של יושלו שדיק
המה הפסילם הם עדים בעצמם של יושלו כי לא יראו ולא ידעו וזמן שאיש רואי ואינם שומעם וודעם קיחך יושלו
לחברים למען יבשו זכרו זה למען יבשו מעבודתם אותם מי יצר אל מי יעשה מעשה תקו כזה שיסרח
לתקו וישים כספ ווקט לפסל הים שבען כזה נסך פרשתו הן כל חבריו קמתתים אלו
לעשותו לזכרו או פי חבריו כמשמעו שהפסל תקו והמתעסקים כי
שאינו יבוי פסל כלם תקו קנה חכם לפסל בדי תקו וחרשים קמה מאדם אינם מלשם ושרפים העושים זה
הא אל אומנם מנב אדם שעושים שאר מלכות ועושים אל זה דבר תימה יתקבצו כלם פי כל עבדי הפסל
יתקבצו וישאו ויתנו במעשיהם מהו ויסתכלו כי אם יעשו זה יש להם שיפחדו מהאל על מה שעשו ויטשו מעצמם
מעשיהם שהוא תקו כשיתבננו כי חרש סמוך לזולת קריש פתחה ספר עתה במעשה הפסל חך
טורחם להבל מי שקוף אומן צול יעשה מעשה המקנות כי כל אומן צריך לכלי צול יעשו הפסל
מען או מצבי או צול או כסף או שאר מקנות בכלי צול יעשו אותם מעט כל צול שקוף כי חרש עושים
וקוף שקורין לו חלדו וירא בלש או אותם שקורין איש או ופעל בפיס ונמקנות אותם חרש

שאל בנפשו האדם למה קבלו שיעשה ממנו כלים ושמעל במקום שישיב אותם שיצר בהם הפסל ואם
 שאין ערוך ופעל במקום שיציקו בהם יצדו שדאי ער ופח הקטל נבלעת בנגא ויטעלו ביה חפ כח בל
 כח הוא פעל טו ט יקוק בטעלות שר טוב ועצמא בוחצ בכו ונית ברוח משמעת במקום שפס או פחדא
 טעו קטר בכו וזעוכן מקום שס קע וצ רעבואין כח עד שמרוב חסוק במלכה שיציע עת האכלה לך ידנה
 לקום מהמלכה והוא רעבוטעל עד שלא
 שאר ט כח זוכן במא ולל יקום אפי לשתת
 והנה הוא עף וצמא ורעבוטע כל זה פטל
 מרוב חסוק במלכה דרש עיצים וצ

המה מאדם יתקבצו כלם יעבדו ע
 יפחדו יבשו יחד חרש ברזל מעצר
 ופעל בפהם ובמקבות יצרהו ופעלהו
 ברוח כחו גם רעבו אין כחלא שתה
 מים ויעף חרש יעצם נטה קו יתארהו
 בשדר יעשהו במקצעות ובמחונרת
 יתארהו ויעשהו כתבנת איש כת
 כתפארת אדם לשבת בית לכרת לו
 ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמן לו ב
 בעצי יער נטע ארץ וגשם יגדל :

כן סימון והריש פתחק
 בטק קו קו המדקי יעלדכו בשר יגבלמו
 בלומי ישים בטל בעץ בשרד והוא חוס בטע
 שמסמן ט הקצר מה שחנה לכחית מן
 חפץ זוכן והלח הגמל והצבצ הקוץ יקרא
 שרד וקין שאין הוא חוס שטעב אות
 בשדר יעשהו במקצעות ויחד שממן
 אות יתקנה במקצעות ומקצעות הם
 שט כלש דומין במלכק לחד קודין לו
 פלש בלש ולחר סימנס שמקלף פוס
 הקצר פט קעץ ומחלקו ועצ וית חכית
 קציע יקלף ותו במקצעות בלומי
 ולא הכלים עשויים כמין אומלם ומחונרת

קונפס בלש וט יצאו השרות ועלך הקברים קמעי יריש יתחראו קראשון קאלף כחטף פתח וקשם קאלף כחטף
 קמץ כהפארת אדם ט עררש נחא ומפארת משאר בעל חיים ותנח ענתן כתפארת אדם כתשפחת איתעל
 למיתבביתא כלעל כחו שקוץ תפארת האשה שתשנבנית של קבא לטון כן הוא הפסל ושבבנית ובעקו ופס
 אדם מן קנשים וזדוע אבי זל פגרא כמשמש וקעטן כפול אחר ויעשהו כחכבנית איש כתפארת אדם ולמח אשנת
 בית לל לערך אחר ט הוא ממקומן לל ימיש לכרות לו פד קנה ספר מעשה הפסל מעץ קעבנתת ילם
 עוד יטרח עשה הפסל שקולך א קיער לכרות
 ל ארזים לעשות מקם פסל ועוד טורח יתד מות

שמוטע בטיעה ויגל וזנה עד שתהיה ראויש לכרות ממנו עזים לעשות פסל ראו עד קיכן קציע כח פגודתש
 והכל נקל בפעקס בחשבם לקבל שכר טוב על זה וקם טורחים לתמו ומבל ולל יתבנסו במעשיהם וצואמרת
 ארזים מבקש האשונה שבהם לכרות יתחוק אילן מאלכ סרק ופגרא ט שקוץ שקדין צעב צעב אילן הוא
 עימון ויאמן לו בעציער לבקש מקם קטוב נטע ארץ שס אילן עם סוב למלכה ועדי רעביתו אל
 עב ארזים ארש וכושים וגשם יגדל ימגשם קל כל קץ עץ וכן בארמית גשמוה עמטע גשמי ואבון לפרשו
 במשמעות ה' ומסרתי ירב ואכרך לעמ וגשם יגדל כח ידוע הוא ט כל עמית יגדל אות הגשם אלא אפי אעפ שקוץ
 סטע קעץ לש פו בגשם יגדל אות ומגישם בלחות קא כל אעב כל שלם מענתה סהב כחו שאלו ל בוקאעטן
 קרי שגל סאה של חטים וזרעה דן הוא של תנמית אלא שלם מענתה סהב וסוסיס שקלקל עתדן לטק את קדין

והיה כי בשנת המן וקוצב אות לפסל החתנות הנפלות יהיו לו לבשר ולחם ולשפת ברוחם פהל מעצם
ויחם קחית נקראת בקמץ חטף וקוקף בוד ישיק כמו יבשר כלעמ יבשר התפודי ואפה לסי צמו וטוח קמח
לנו כמו לו יאו במשמע להם ופחדו לפסלים אעפ שא זכר אל אחד רבים הם יצו לל מקדש אינ מנצו
שמבער יקנה בשע טעם שינלם מ קצל ואכל עד שיבצע ועד שיחם נחרו נאש על חצו נצר ואכל פי יכלק

והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף
ישק ואפה לחם אף יפעל אלו וישתחו
עשהו פסל ויסגד למו חצו שרף כמו
אש על חצו בשר יאכל יצלה על
וישבע אף יחם ואמר האחתותי ר
ראיתי אור וישאריתו לאל עשה לפסלו
יסגד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר
הצילני ביאלי אלה לא ידעו ולא יבנו י
כי טח מראות עיניהם מה שכייל לבותם
ולא ישיב אל לבו ולא ידעת ולא ת
תבונה לאמר חצו שרפתי כמו אש
ואף אפירתי על גהלו לחם
אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבדה א
יאעשה לבול עין אסגוד :

קייך יאכל בשר על חצו שכלק מ קצל
ויאמ קח שמחק וכן קח קח רחוק
שעטן יאמר הסכל הזה מקפתה בדבר
הפסל ושמח מ לסכלות בשע טעם נהנות
קוקף לשעם ובחשט פ יקיה לו שר טוב
במזותת ואלמ מק טוב לזק הפסל פ חט
נהנה במקדש קחלת גפי לשעם ומקדש
אעבדו ויכלט בעת צרת חמית מלכע
וישאריתו לל פי לפסלו וקו קאל שלו
יסגד לו וישתחו כפל טעמן
צמלות שופות פ יסגד כמו ישתחו כתרע
או פי יסגד לו כריעה וישתחו פשוט יחם
ור לפי כמו שפרשו רבותין וית סגד ליה
ואשתדל ליה לא ידעו טח מעחי קטען
ואם קוח טח וקוח טעליות
נחצרו וקטח קוח קאל פלדרך קשמן לב
קעם קוח כמו שפרשו או יקיה קטח
יחם קרע קצבר על שכלם ולא ישיב
וולש דעת כווי שא חקם את עשו או
קוח כפל טעמן אמר ולא ישיב אל לבו אלה
הדברים שזכר פ קס דברי תימה ואין בלם
לא דעת ולא תענה למרזק כלומ לשב
בלם חצו שרפתי ונעל אפית על גחש

ולפעל חצר אף ישיק פ שטקס יעשה אדם בעצם או ישיק בהם את התפודי ואפה קלסם על ידו הדבקה או יאמ
ק חס על קנחלים ויתרו קחותי מימין וקוח שם מן יד קנחם לתעבת לבצר שתענ קאל ומנע מעמד
אותם לטל עץ לעץ עץ וק פ סל קרים ישאלו ושקרו יסל רועה אפר אמר זק פשע קפסל
ושעברו רועה אפר קוח כלומר מתעסק בדבר שא יושל לו וקוח על
ואנקו תרעם קח דחלתה פלגה קאמא לב קותל קטקו קותל תפאר ואם קוח טפח ומנשטנו להדגש אל
נא קל כמו קתל פ יאמר יר קרע שמקתל מ קטקו לדרך רעב וקוח ל ימן ולא יעיל את נפשו טרם חבקה ול
יאמר קל שקר בימינו מה שפגלתי ועשיתי בימינו שקר קוח וכן תרעם ונק קל שקרא עבדית בימינו

זכר אלה יעקב. אם העמים פועלים קפס ילד לך ימך אנה וסר מדברים האלף ולך תפלתה לעבדי הפסלים : פ
עבדי אנה מן אנה עבדי ולך עבד האלגס ועל ק יצרתך להיות עבד וטעם יצרתך כמו אפרשם
צריך ויכר לו עת שלח ישראל לעם והוציאם ממצר עבדים הוא כפת היצרה והי אהקנתך למקו עבד כגד
קדמי וישראל לך קשע לך קשה מימנו וכדע אנה ואזכך : מחיתי כטב כמו קטב שנמצא עמים כן מצינו
פאשך טובה אל ומה שחגית עב קשה

דעה אפר לבחותל הטהוולא יציל
אתנפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני:
זכר אלה יעקב וישראל כי
עבדי אתה יצרתך עבד לי אתה
ישראל לא תגשני מחית כעב פשעך
ובענן חטאתך שובה אלי כנאלתך:
רנו שמים כי עשה יחזה הריען תע
תחתיות ארץ פצחוה ריס רנה יער
וכל עין בו כי נאל יחזה יעקב ובישראל
יתפאר ע כנא כה אמר יחזה
נאלך ויצרך בכמן אנכי יחזה עשה
כל נטה שמים לברירקע הארץ
מי אתי מפד אתות ברם וקסמים
יהולל מי שיב חכמים אחור ודעתם יסכל:

מצינו והראובת כתכעב העצרת ציאת
השמש וכל העצן בעלות שומות טובה
מלכענאלתך עתה אנאלך מנלות בגל :
רנו שמים על דרך משל כאלו כל קשעם
ישמח צדקת ישראל מנאלות פ עשה י
טובה עס עמיו ונאל יתחשות ארץ ימי
הנקודה קאמצעית אשר בארץ והנה זכר
העולם והנאז חזר קדומים והעמח והחי
לך זכר פ לך ישמחו כל פ בגל תהצל :
פנחו עמי קרמת קול חזר קדים לפי ש
פאר ציחת הארץ והקיום שבה יתפאר פ
הפאת האל יקיה נהוצא עמו מנלות
והעמים יפארוהו טה וכן אמר ערש כל
מנלות הארץ נקל ל' כה אמר ויכר
מכין פישתו עשה כל פשית
כל קשעם ענת קנריאק וכל קס אכ עושק
שאת מעמדין בבחי פטק שמים
רוקע הארץ פישתם ובאמרו לבי ומאנת
ומכחי קיה רל פ אכ ראשון לכל מעבדים
וכנת קנריאק לך קיה אל אכ לבי ומאנת
ומכחי קיה הכל ועבר כל מהים שלא
כדחו מלשם בוס ראשון של יקוז אומרי

מיכאל קיה מותח צדומו של רקיע וגדיאל נבשם וקנה ממנד באמתשפת אל אכ עשה כל פטק שמים לבי
רוקע הארץ ימי אכ כתכל מי קיה שוקף עמי בגיאת של עשם : כפר וסון שקוא אהן קכל הוא מפר ומנאל
בצדק המעשים וקחמים שריו בגל קס כוונתם באותתם כקס
קשמים א תחת או פירוש אותת שעות קיום כמו שאמר וקוז לטותת של קטבו הרע שתכל לה כמו שאמר עממו נל
וישעך קובדי שמים וקראם כים לפי שקס טוונתם במשפט קמולות למעמים וביים מן צדך מנשם יחראו שפי כיצך
וכן פי קוסמי קס קחוס בבוכים כמו טעם בן בער קקוסם פ חוזק קיה בבוכים וביים וקוסמים וקחמים קס עמון
כשל בעלות שומות והחכאל אברהם פראש כדים מנצרת ביד פיש שמות שיש לשם כח לתגוד וצירו קשעדות
לך כדך חטמו וקוסמים קס חמי קמולות וקוסמים קס קדוים בטב ונבא :

מקים דבר עניו קוץ ישקו וינלכו שחר קנתיזו על עץ צדשתי לחשש עונכיח וקולעני
יקורק: תשכשישום יושבה עלה תשכשרשו יכנין של כוכ שס פמלו מקמספ יוצרתיק טעמו
על ירושלם שוכ: האמר לעלה קיח בגל קמשייל אורה למעלה לכ דתיס קיח שקיח מלשק מים וקנלש שקיתה
בקטע: ירבי ישי כלומר של ישאר כל טוכנה אל תזרע על מי כיש: ונקדושק אנש למ וקנלש כחל קכל
כ קוץ חומר לרושל שקיתה ירב שתנגה
ואל לגבל שקיתה כויק שתחרי: האמר
לכרש כנכור כיש חומר שקוץ

מקים דבר עבדו ועצת מלאכי ישראל
האמר לירו שלם תושבו לערי ירודה
תבנהו וחרבותיה אקומם: האמר
לצולה חרביו נהרתך אוביש: האמר
לכורשר עיובל חפצי ישרלם ולאמר
לירו שלם תבנהו והיכל תוסד:

רועה של כלומ שינצחח וקוץ ישר: וכל
חפצי ישרלם בגבל וברושלם: וקיבל תסד
הנה נמנח קיכל וכר ונקנה פ נמנח קיכל
י' ל' יסד וחיפאר פ קתי' תו קנכח וחימר
תסד פ כמי קרש ל' עשו אל קיסו פ כמל
השמרונס את מלשמתם וקיתה כמל ער
שנת ב' לדרוש כה אמר: לטרש כמל ש
שקראו רוע כן קראו משיח
כלומר מלש פ אש קמלבתו לחרינגבל
וקמלך קוץ משיח אולש שקממלנה קוץ
על יד משיח נקל קמכוי שממונה קאדם
על איוק דבר שיקי כשון משיח וק
ומסחת את חולל המשיח לנכח תחשך ענ
משיח י' אות וכי למשיחו לרש קממונה של
פ קאל מנה אות למלך לרד לגבו מקור מן
קאל כשק כשך יקושים וקוץ מנוירת קרונה
עמי תחתי וקוץ ענפריסה ורקיע כתרע
ויקע ורדיו: אפתח של יקיק כהם כר
למט כרש פ קאוור חוק המתמם: לפתח

בה אמר יחזה למשיחו לכורשי אשר
החזקתי במינו לרד לפינוגים ומתג
מלכים אפתח לפתח לפנו דלתים
וישערים לאיסגרו: אני לפנך יאלך
והדורים אשר דלתות נחוישה אשר
ובריה ברזל אגרע: ונרתתי לך
אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען

כאלו קס כתיחות וכן ל' יסגרו כאלו ל' נסגרו שקרי חומר דלתת נחושק אש: אני לפנך כלומר שרי ילך לפנך
וקדורים דרשם עקלקלת אישרם לפנך וקוץ על דרך משל של ישרלם בגבל כשום עמך וחומה לקדורים
ב' דל קדוץ רב: ה' אושר כתי בו וקרי אישר כוד וקמנן חוד פ אחשית אהוי מתחלפות: אישר יגרע פ כערת
תלבי בגל אעפ של תתיק נחושק ובריחיה כחל: ונתתי לך פ מנשאלם אוני מכרף וקבו ויכנס כוונות תחת
קרקע יאזר אותם שקוץ חשך ומסתרים ובגבל קיו אוצרות רבות כמון שקראו אותה מנהנה כלומ כעלת
קומב ומטמונע כוורק קמס השפה: לפנך תיע פ אש י' פ זה קנעח שאתה עושה בארעת לככע מלש קארעח
תחתי ל' כחל ול' ככח פ אס כרעט וכערת וטרש קמר זה כעשת פ מיי' קיתה לו וכי חומר כל ממלכות קארץ נק
לענן ולש שקמלבי אשר למש קתנאו ל' כמחובל פ ששל ידו כהם כמון מלך אישר שאמר כבי ידו ונלמו וככר כנר
אימר אעל על כמותי עננן לפי קתמון ברש כעננו ורואה שקר אשומס שקתנאו כמל כד קאל וקמר ככח קאל וידע

פ כוה הבל וקוץ המצות והוא המשפל למען עבדי עקב זה שאת עושי עמוך לו למען עבדי עקב
למחרת בגל שקע עבדו יתיר מרדיו וקבחו עלם ולפניו יחס מהגלות בעבור זה את מקו לך הכח הזה חכך
ולו ידעו עבדי עמך שיש לבט כרס ולפני גלות יסור התנחל הנבוא על חרבן בגל ואמו ואקרא לך עמוך ואמו חכך
ע פעם קיתק נאם כיש כזאת הפרש ופעם בל וכו' שם כרס זה הוא הכמי ולו ידעו עבדי לך היית יודע אותי כ
כשקית קורא על ידי נבואי שאתה התחריב

בגל: אני יי. לחורך. חק חזור עמך
עני שלם ידעתה ככני דעתה על ידי
הנביאים עלך שחוק לך כח על ממלכות
הארץ ועל בגל: למען וממשיכה יקה
רפה ואינה לבני חבל הוא שם בשון
נקבה כמו מערב שם בשון וכו' ויתקן לך יות
הוא לבני השמש כי ימנח בשון נקבה ואם
היא רפה ימנח כי וכו' חזר מן ח ומעבד
מינורח למעבד הוא היסוד שלם ולא כן מ
מנען לנרוס: יוצר אור וטרא חסך
מלמע וטרא רע מלמע וכו'
אור וחסך ושלם ורע רע וקטע וכו' למשל
כ כן יעשה קחל יק אור ושלם לשך וחסך
ורע לבגל ורע קכך שלם כ השלם טוב
וקמלמיה רע ואמר על אור ושלם יוצר ו
ועשה כ קס מעשה ויצרה על החסך ועל
הרע אמר טרא כ אינס רע כ הסרת ק
קאור הוא החסך והסרת קטועה שלם קוא
הרע וטרא ענין גזירה כמו ואם בריאה יע

תדע כאני יחזה הקורא בשמך אלהי
ישראל: למען עבדי יעקב וישראל
בחריו ואקרא לך בשמך אכנך ולא
ידעתני: אני יחזה ואין עוד זולתי מין
אלהים אאורך ולא ידעתני: למען ידעו
ממזרח שמש ומערבה כי אפס
בלעדני אני יחזה ואין עוד: יוצר אור
ובורא השך עשה שלום ובורא רע אני
יהוה עשה כל אלה: פ פ
חרעפו שמים ממעלו ויהרקים יזלו
צדקתפתח ארמו ופרו ישע ויצדקה
תצמיח יחד אני יחזה בראתו:

א גור שיקה ואח זל פי וטרא חסך הארץ כ היא קוטרות החסך בעולם כשתשקע החמה הארץ מקך בין השמש
ובטמן לפי הוא החסך ופי עשה שלם בין התולדות שהם הטוות בטבעם ובהסכמת ד תלות לה יהיה בריאות הנוף
וקוא שלם ואם תגד אחת מהם על חברתה הקרה על החמה או הקרה על הלסה על היבשה יו היבשה
על הלסה וקוא חל הנוף שהיא רע וכו' יבא ממזלכלם רעם לנוף כ אם יהיו חמים ויאכל מהם יתיר מרדיו התבר יד יח
התולדת החמה או הקכך כ כל אחד עמדת בגי חדרתה או יבא החל מעבדים אחרים וקטרא ברי הרערי וממאלני
ואלפ שהאדם גרם עצמו החללים שהם הממאלים קטרא ית בריאם וכו' וטרא רע ואעפ שהוא יח בריאם לרע וכו' תר
סעל זל ויחס קטוב וקרט לעצרת האל ככג מחשבת מי שהאמין בשפ חלוקות אחד טוב וא רע לפי אמר את יי עשה
כל אלה: הרע יפוי שמים עטן הולך וכן מן הקל ושחקים ירעפ טל והוא כמו הפך ירעפ טל אמר זכ על דרך
משל על היסועה שתבא לשראל כאלו מלשם שמים ירדו לעצמם וכן יושב הארץ יפרו ישע ותקח קצמיית
יחד פירושו ופרו ישע ותקח קצמיית בארץ יחד ואעפ שהחוק בשע טעמו דבק עם ותקח לפיכך וטרו לשון רבים
בראשו כל אחד מהם קושע וקנקה וזנתק תרם הפסוק על תחיות המותם

ישעיהו

הוי רב את זכריו אמר זה על מלך בגל שקי מתנחל ומתנשא בצד חיל וקוצו כל בית המקדש לאתנחל
וקמשיל לו משל ואמר כמו אם החומר יריב את הזכר ויאמר לו מיה קעשה את ידע ויתר ממך
את חרשי ארמק ב זה מלך חרש יחסנעס חרשי ארמק פ ככל יוצר יכפץ במהרה כמו שכתב מה שלח קהל
באשר מלבאי אין יחס לו ידמה של פשאוקו ידיוסין קמשיל לבן שאמר לאב מה תעזר לו לשם מיה תחיל פ חז

פ פ פ פ
רַב־אֶת־יֹצְרוֹ חֲרָשׁ אֶת־חֲרָשִׁי אֲדַמָּה
הֵאמֵר חֲמַר לְיֹצְרוֹ מַה תַּעֲשֶׂה וְשׁוֹ
וּפְעֹלָךְ אֵין יָדִים לּוֹ הוּא אָמַר לֹאב מַה
תּוֹלֵד וּלְאִשָּׁה מַה תְּחַלֵּין :

כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ
הָאֱתִנּוֹת שְׂאֵלוֹנֵי עַל בְּמוֹעַל פֶּעַל יָדִי
תִּצְוֵנִי אֲנִי עֲשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עֲלֶיהָ
בְּרֵאתִי אֲנִי יִנְטוּ שָׁמַיִם וְכָל צְבָאָם
צִוִּיתִי אֲנִי הֵעִירֹתִהוּ בְּצָרָק וְכָל
דְּרָכֵי אִישׁ הוּא יִבְנֶה עִירֵי וְגִלּוֹתָי
יִשְׁלַח לֹאב מַחִיר וְלֹאב שֹׁחַד אָמַר

יְהוָה צְבָאוֹת : פ פ פ פ
כֹּה אָמַר יְהוָה

לֹא בִמְחִיר וְלֹא בַשָּׂחַד פ אם לעשות רצונך פ מע בלם פ את המלכותו כמו שאמר נתן ל' אלפי השמים ואמר
קוף פקד על לבנות לו בית וגלות יאלץ שאמר מי בדם מכל עמו יהי אלקיו עמו ועל קנה זאת אעשה לשאל
ועוד יאמרה אחרת טרם זאת וטרם גלותם והוא דבר פנחריב ועל זה נאמר כה אמר י' צע מצרים וסחר
טס וזה שאמר למעלה מהת כפרך מצרים טס וסנח תחנך וסס פרחטן קעטן וכן פרחטן נ
בפרשת יהו אמר פרים בארץ מצרים וסנח אשמי מעק פרוסו מנה גדולה וכן אשמי מעות פלך יעסנו
פ מלך אשור קעברס טס על עזשלים ולך יבז פ לקחו ישראל כל הבזה וקס קיו צויקיס ובשאלות ועלך
אלף אומר פרושלים ואלף ישת חזו אלף יתגלו לפרס ממאסרס וזנו לך שאין אל אלף נך

דבר שאין ואף יתנשא מלך בגל עלקחל
שקוף טזו כחומר טד קיוצר וכן אמר על
מלך אשור קיתפאר קגרזן על קחוטבס
כה אמר י' קחוטות שאלו אמכטע
קחוטות שאלו קעפחורת
קכחות לשאל את חגד לכס לו כאלהיכס
שאינס יודעס מאומק : על בט ישראל
שקס בט וטעל ידי קעו לבטאס בטטרי
שיאמרו לכס דברי וקס יגדו לכס מה את
עיתר לנשות בטטור בטוקכט טדי לעשות
פ את טחית קכל אנכי עשיתי ואלס
עלנה טחית זכר קארס פ
קוף ממנינה עלנה וקוף ראש טחית קארץ
וכל קנבראס כה בטטרו אמר י' כטו ט
שמיס ואמר וכל כנאס עיית כמו שאמר דוד
פ קוף טק ונבראו להודיע פ קמעטק וה
וקטויה ל' קיק אל מטה וקמעק אינד
בדיטור אל רען יאנכי קערוותהו קבני
על כיש טי למעלה אמר את
סעשית ט זה קעטרות כיש סעטק חק
ווציא את ישראל מקהלות ויחריב סונחיקס
ומעטדיקס וזה כיקי קוף טנה פגרי פ קוף
כקו לקס כסף וזה לנשות קבת וקעט

ואין עשר וולתי ואלה אלפים לאלף אלפי ישראל : אכן אתה אל ק יאמרו קס' או הוא נבד' הנבואה קוה האומות
 וכן הוא האמת שאתה אל מנסתתני כ' איך נלאה
 נבשועה שנתשיעם בנות צרתם . ומסתתני פרשו זנות כיון שתתם נקוטטו את אלפי האברהמה התקוף חומה
 ששנקר' וקחם ר' אנדקס פרשו כמשפטו שהוא בטן התפעל אמת כ' אתה אל מנסתתני מן העי שאין לך חפץ
 כ' ואתה אלפי ישראל מושיע' בושו

וגם אמר וגם כ' הכלמה יותר
 מקהבת : חרשי צריס אמר על אומות
 הפסילים ונקראו צריס לפי שהוא טען כ'
 צריס וחבלים כיון שנקראו טענים והנה
 קלט בהלמה אומות הפסילים ועבדיהם
 כ' לא קושיעם צנת צרתה הפסילים שהיא
 עמקם אכל ישראל לא יסאול יכלמו כ'
 הוא כשע ב"י תשועת עלמים ופרחם
 עלמים ומעם ארזים : לא תסאו רבד
 הנבואה לשראל : עד עלמי ער' כל ימי
 עלי : כי בה אמר יי' . אמר כ'
 לש

הפרעה טעם לשאר עליה שדבר טעמן ק
 האללים של זשיעוול יעלו ואין מושיע
 אל אל שהוא ברא קכל ברא קשמים
 כגד פרשן כ' זק העטן זכר אומה הנבוא
 נמה טעמים מטב האמוקות הרשת שהן
 בזדוני הוא האלפים וטן שקוא צריס
 קכל הוא האלפים רוצה למר הבוטט וק
 והמנהגוול הכוכבים והגלגלים כ' אלעש
 שיהם מנהגים את התחטטם בעשות קס
 עושים ואת אלפים עלתם כיון שכתב הוא

אלפי האלפים . ואמר זק הטען כנגד עבדי האללים כ' אין ראוי לעמוד אל מי שהוא אדון על הכל וכן כה
 יורד הארץ לקבל כח והנקמת הטעמים . ועשה . מהתנה כלומר הוא תקנה להיות זשבים עליה כשהק וק
 קמים אל מקום אחד . הוא טענה . כונן אומה להיות מצביאים עליה כריס ורבים כיון שאמר להם כרו ורבו
 ואם קס מתמטטים הוא טעם צד אדם שהרי יש להם דעת לבטן הסוב והרע ובעשותם הרע קס מתמטטים
 או זק על ידי זק במלמח או על ידי מגפת מלחת האל כיון שנגף מיתה אכור שזכר ובעושים כנגד ונתמטטו כ'
 האל ברא הארץ לפרות ולרבות ול' ברא אומה לתנו למיתה תבוא מלח אדם ובהמח אל לשבת לפירות
 יושבים עליה ואינם מתמטטין כ' אס בעושים : את יי' ואין עוד אין מוחץ ורופא וממית וממית אל את לבד :

יגיע מצרים וסחר כויש וסבאים אנשי
 מדה עלך יעברו ולך יהיו אהוריק
 ילכו בזקים יעברו ואלך ישתחו אלך
 יתפללו אך בך אלו אין עוד יאפס
 אלהים : אכן אתה אל מסתתר אלהי
 ישראל מושיע : כושו וגם נכלמו כלם
 יחדו הלכו בכל מה רשי יצרים :
 ישראל נושע ביהוה תשועת עלמים
 לא תבשו ולא תכלמו עד עלמי עד :
 פ פ פ פ פ פ
 פ פ ככה אמר יהוה
 בורא השמים הוא האלהים יצר
 הארץ ועשה הוא כוננה לא יהוה
 בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד :

אלפי האלפים . ואמר זק הטען כנגד עבדי האללים כ' אין ראוי לעמוד אל מי שהוא אדון על הכל וכן כה
 יורד הארץ לקבל כח והנקמת הטעמים . ועשה . מהתנה כלומר הוא תקנה להיות זשבים עליה כשהק וק
 קמים אל מקום אחד . הוא טענה . כונן אומה להיות מצביאים עליה כריס ורבים כיון שאמר להם כרו ורבו
 ואם קס מתמטטים הוא טעם צד אדם שהרי יש להם דעת לבטן הסוב והרע ובעשותם הרע קס מתמטטים
 או זק על ידי זק במלמח או על ידי מגפת מלחת האל כיון שנגף מיתה אכור שזכר ובעושים כנגד ונתמטטו כ'
 האל ברא הארץ לפרות ולרבות ול' ברא אומה לתנו למיתה תבוא מלח אדם ובהמח אל לשבת לפירות
 יושבים עליה ואינם מתמטטין כ' אס בעושים : את יי' ואין עוד אין מוחץ ורופא וממית וממית אל את לבד :

ישעיהו

לא בסתר דברתי כדנתי במעמך קר סיפ לך קים נבתי ובמקום ארץ חשך של ראה ולך שמע אדם נגלו
נגלת על קר סיפ לזרע יעקב נקלות וברקים ועפן כב על קהר וקל אופי יחזק מלך וט
ושמע ורלו המקומות הסמוכים לפר סיפ ומקום שמע אחרים ואחרים מלחמים פ אי אפשר לעמ גדול כח
של קים כודע בגל העולם וכל זה לא עשיתי לתקן אלא לצורך כדי שידעו פ איפ קוח האלים ואמרת לזרע יע

לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשותי
אני יחודה בר צדק מנוד מישרים
הקבצו ובאו התעשו ירח פלע
הנוס לאידעו הנשאים את עץ פסלם
ומתפללים אל אל לא ישיע
והנישו אף יעצו יחדו מיהשמיע זאת
מקדם מאזהנה הלא אני יחודה ואין
עוד אלהים מבלעדי אל צדק ומוט
ומושיע אין זולתי פנו אל ורושיעו

יעקב שיעקש כיון שאמר אנת יי אלקיך
ולך יבקשו אחר זולתי כיון שאמר לך יקיה
לך חכים אחרים ואמרת לזרע יעקב
וקוח קדין לכל בני אדם אלא הם ואבותיהם
קיו דברים פ יותר משאר האומות ולקחתני
סעלה מכל העמים וקיה לשאר העמים
לאמר מקום ולך יבקשו אלקים אחרים פ לך
יועלו כיון שזכר של קושע ולך קושיע
הפסילים שקיו במחנה אשור איפ יי
דובר מה דברתי והגדת להם לזרע יעקב
צדק ומישרים קוח קכל הקבצו ובאו
הקבצו תקיו נגשים

טרכם אל פלעו קנים הפחותים
שבעים וקס עבדי הפסילים שאי אפשר
שחן בני חכמים מעמים פ קבל קיח
עטרת הפסילים והעבדים ואם קוח רבים
קורח אותם פלעים רובק למר פחותים וק

פלעו אחרים אתם פרחשו הפחותים שבאפריס
אלה וקוח כושא אותם ומתפללים אל ונאמת קוח אל של ישיע
זה את זה למט גדולכם ומעמיניכם אף יעצו יחדו איס ידעו זה

השמיעו זאת מקדם טרם בזה ומי מכל פסילתם קנדה מלאו לפט שקח זאת קנודיק שהכחתי על מחנה אשור
וכן קנודיק שהכחתי על בגל ואמר זאת פ על שתקן דבר בפרשה של מעלה מווי קלוא איפ יי איפ לזרע
שהגדתי על ידי עבדי הנבאים קנודיק הזאת טרם בזה ואין עוד מעלמי שקנדה ואפ אל צדק כלומר נאמן עבדי
וימושיע שהושעת ירושל ממלך אשור והושעת ישראל מעלת בגל פנו אלי כיון שראיתם ישראל
שקס כושש פ לש שקס פטס אל כן אתם כל אפסי ארץ כלומר כל

ועד קצת הארץ פנו אל נגם כן ותקיו כושש פ גם כן והדעו פ איפ אל ואין עוד בי נשב עתי יצא מפי
פ נשבעתי השבעה קיח קנודיק של האוב שנשבעתי שום עיקר בלחירת קינים

שיפנו אל וושע כל אפסי ארץ וקו שאמר יחמש צדקה דבר ולך ישוב רוצה למר יחמש צדקה דבר לך
ישוב אחר אות הדבר ומה קוח פ ל קברע כל כך השבע כל לשון כיון שאמר נבעה קנודיק פ לך אהפך אל
עמים שפה צדקה לקרו סלפ בגס יי לתבוא שם אחד השבע כל לשון כיון ובשמו השבע רוצה למר של
זכרו שם אלקים אחרים ולך יכרע לנט אל לנט קאל יכרע ותקלעו ובשמו ישבע נאמת

אך בלי לא אמר המפרשים פראו פ אלך דמי הנביא יש מפרשים אמר הנביא אלך בעתה לך ישתם בך
חזקה אך גמס לא אמר לא אלך חזקה וקטנו והחכם ר' אבהו ז"ל פי' אך ב"ל למן לך מלך אה
ומדקו לפי' סוף השבוע וקרי' לפי' קזה פ השבוע אין לו קשר באות פסוק פ לא סוכי אין לו קשר פ ל' יקשר
עם סטע נזה קדך אל' עם בית לא עם למד פנו ב"ל שטעם פ נשבעת ונאמו השבע והשבע לו ב"ל וכן כל
לא אמר אמר חזקה וענו וכן קהל אמר לא

עזקות וענו לתש לשר עבדו: עניו יבא
ויטאו כל הנחריס ב' כל העמים שקו
נחריס ב' וינאסו פסדת עד קיום קהול
אז יבאו עניו ויתחז לטבו ויבאו על מה
שעשו ואמר יבא גלגון יחד חזקה למר כל
עם ועם ואמר במסרה זה אחד מן שטס
עשר דס צרין לשון רבים: בלא יצדקו
קעמים יטאו אכל כל

זרע ישראל יצדקו בעם חתם אות ויתקלע
ב' לשט קעמים פ קס דבין ב' אטלו ב
בגלות כיון שאמר אס שרמם סס אלפיס
ונכרוס כשם לל זרי: ברע בל קרס
עם עתק שכל שחוק

על קפסילס סוכי קנסיס אית פ' פסלס
אמר פ כשכלדק בבל לא די' ה' ה' ה'
אלהים אל' אף קול עבדו כרע למר ש

שעניו אות ונכרע נפל לרץ וכן נס קרס והול' כיון כרע ועל קול סס פסל שקיו עבדים בגל וק נס
לטיה ולכהמה ששאו אותם אחר ששנזו אותם טעם אותם על קבמות לפוליס למני ולטרס פ קיו מס
מססיס והבוססף ויש חיה שטועמס עלה משא כיון קפל: נשואותכס פמוסות אמר דרך שחוק ולע
מנשואותכס קס עמוסות קבמות כומר טעמות וקרי מרזי פ יכבז המשאות מרזב קוקב שנקס על ש
שיאמר קחמריס והגמלס משא לשפתי שפתי תיאר לבהמה שקי' שפתי מכבד משאה נשואותכס כיון
מנשואותכס וקול תיאר ויש לטרס נשואותכס תיאר לבהמות קמסאות ואמר עמוסות שקס טעמות וקרי
מרזי וכמי נשואותכס כנגד קעמס לעב קבמות קמסאות אקכס עמוסות קס ועיפות וזכתי הרב המירז
כל איתקטיף נס קוו כלמטקון דמות חיותא ובשריא מסול טענותקון קרין על נטלקון ואיפון מסלקון ושד
שנה קענן ואמר קרסו ברעו ירדו לא יבלו מלט משא למלט עמס ממסא של' יסאו אותם
קבמות: ונפסס קס עמס קלכו בשב כל סכן של' קיעו עבדיקס
ונפסס ועמס כיון ברזל בזה נפשו או אמר נפסס לפי ממשות עבדיקס וזכתי תגס לא יכלו ל
לשונז נטלקון ופליחוקן בשב' יקטן

בל אפסי ארץ כי אני אלואין עוד: בי
נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא
ישוב בי לי חכרע כל בך תשבע
כל לשון: אך ביהוה לי אמר צדקות
ועדני יבוא ויבשו כל הנחריס ב':
בחה יצדקו ויתרו ולו כל זרע
ישראל: כרע כל קרס נבוהו יעצביהם
לחה ולבהמה נשאתיכם עמוסות
משא לעיפה: קרסו ברעו ירדו לא
יבלו כלט משא ונפסס בשבי הלכה:

אל עמנו יקיים מן שיצתי על צבל דברתי ואת הגזרה ואכילתו וצאמרו חף חף לרשת המעשה על המזמ
וארזון לרשת על מקדוהו סוכי וקדוהו חף שקשר את לבם כאלו קרא לו וקדוהו חף עני הנבאי ואזו
פיוזן קפסוק על קמלך קמסיו וקדוהו שט שיפוק ממזיק באמוזן שט קפסוקים שאזר זה על גולות הנלות
קדוהו וכן על קדוהו חף דאמל לכנסתו גלותו ממדיעתו ליתנה בגלוי כעוף קלל ומאדפי חזיקי בצחוקים

בזרי חף מלפני חף אייתנה אהקפת חף
אעגדנה: שבעו חף לחנסי צבל שקס
חברי לב וחכמים לשרט ודחוקים
מנקה מעשות נקה להם: קרבת
הפארה התבועה שיהי להם

הקיה הפארה ל: רדי רדי מכס ממלכ
שקית מולכת על כל הארשת ושב
על עפי ל שתיק לך מלובה אפילו
בארץ פ על עפר השט בלומ שנה חרב
וקרה בתלם שחיתה עד עתה כבפול
אל נבעלה כלום של שלטה יד אדם פלה

וכפל העטן במלות סוכת ואמל שט לחרץ
ועי פל תסיפי מלרע בפשט אחד לב
חמל ל תסיפי שיקראו לך שוד רכה ועפנה
כמו שקיו קוראים עד עתה שקית בעלית
התפונס ובצל התפונס נקראו כך וכן

אמר קדוהו חף כך והעפני קדוהו חף
ומעפנמ ל פי התפונס יקיה חרף והחולס
באזרים פ חנסי העמל והינעה שאין לפ
העפונ ומלכ ליקס גסים יקיו קסים וחוקים
ויסמל העמל וקטורח: קדוהו חף כדך
השטים שישימו אותם בבית קסוד ויהא
שט כמון שאמער בעור השפחה אשר אחד
קדוהו חף וכן חומר בשמשון וקיו סוזן בבית
האסורים חמל לה שתלך בשפה גלל במקד

כצמח היא השער שמתקנת אותה האשק
עמנה מעל טעה ומכסה אותה כשעף חמל כסדה חמל האשק שתלך בגלות יד כסדה ואל השים צניף והנה
עמנה מעל ספלת על טעה באשק בזויה חספי כמון גל מעפן מחסף הלבן וחשופי שית והנה יקראו על מעפן
שטל שקוהו קדוהו חף על על שטלך נמים רשס והאשק אעפ שמכסה תלפז בלכתה כדך תלפז אותם וחס
העטר נהר קלפז חפי חסוק ופי שדמק צבל לאשק רכה ועפנה חמל לפ שהקיה עור שפחה סוכרת ותלך בשט
גלות כמל ותעטר נהרות גלות שוק חספי חזית כעמל
שאמר במדרש חזית חספי שכל קלוש שטלתו דנקרא

מעולם כִּי אֲנִי אֶלּוֹאִין עוֹד אֱלֹהִים ו
וְאִפֹּס כְּמוֹנִי מִנֶּד מֵרֵאשִׁית אַחֲרֵית
וְאֶקְדָּם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ אִמְרֵי עֲצָרְתִּי נ
תְּקוּם וְכָל חַפְצֵי אֲעִשֶׂה: קְרֹא מִמִּזְרַח
עַשְׂמֵאֲרֵץ מִרְחֵק אִישׁ עֲצָרְתִּי אֵיךְ
דִּבַּרְתִּי אֵיךְ אֲבִיאֲנָה וְיִצְרֵתִי אֵיךְ
אֲעִשְׂנָה: פ

שִׁמְעוּ אֱלֹהִים אֲבִירֵי לֵב הֲרַחֲקוּ מִצְדָּקָה:
קִרְבַּתִּי צְדָקָתִי לֹא תִרְדֶּה קוֹתֵי שׁוֹעֲרֵי
לֹא תֵאָחֲרוּ וְנִתְּתִי בְּצִוּ תִשׁוּעוֹהוּ ל
לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאָרְתִּי: רְדִי וּשְׁבִי עַל עֵפֶר
בְּתוֹלַת כֶּתֶב בְּכָל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ אֵין כְּסֵא
בְּתִכְשָׁרִים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרָאוּ לְךָ
רַכָּה וְעֵנְיָה: וְקוֹרֵי רַחֲמִים וְסַחֲגֵי
קָמַח גְּלִי צִמְתָךְ חֲשָׁפֵי שִׁבְלֵי גְלִישׁ
שׁוֹק עֲבָרֵי נְהָרוֹת:

על מדינה מעל טעה ומכסה אותה כשעף חמל כסדה חמל האשק שתלך בגלות יד כסדה ואל השים צניף והנה
עמנה מעל ספלת על טעה באשק בזויה חספי כמון גל מעפן מחסף הלבן וחשופי שית והנה יקראו על מעפן
שטל שקוהו קדוהו חף על על שטלך נמים רשס והאשק אעפ שמכסה תלפז בלכתה כדך תלפז אותם וחס
העטר נהר קלפז חפי חסוק ופי שדמק צבל לאשק רכה ועפנה חמל לפ שהקיה עור שפחה סוכרת ותלך בשט
גלות כמל ותעטר נהרות גלות שוק חספי חזית כעמל
שאמר במדרש חזית חספי שכל קלוש שטלתו דנקרא

ישעיהו

תגל עזוקר וזכר וזמר גם תראה חרשתי וזמר גם כל שתראה לכל קשולך חרשתי נקס אקח מקדשה ששאו
לשראל ואל חכמה אדם מעטן פן יבגשנו בנר או בחרב ואדם חסר כף קשמוש כמו לב חסר יטע
גזק שפירושו כגזק וק אדם פרושו כזק כלומר ואל חכמה כשאר אדם אל שזקח נקמה שלמה מקום ועל קדך
הזה תדע יונתן ואשפ דינך מעט אינשאי ויש מערשים חכמה מעטן נקשק כמו אל חכמה ש ובאשר הוא קשור

הנלערוותך גם תראה חרפתך נקם
אקח ולא אפגע אדם:

נאלנו יהודה צבאות שמו קדוש ישראל
שבדומם ובאי בחשך בת בשרים נ
כילאתוסיפי יקראו לך נבררת מ
ממלכות קצפת על עמי חללתי נח
נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם
רחמים על זקן הכבד תעלך מאד
ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא
שמת אלה על לך לא זכרת אח
אחריתה:

ועתה שמעי זאת עדינה השבת לבטח
האמרה בלבכה אני ואפסי עוד לא
אשב אל מנהולא אידע שכול:

וק אמר ירמיהו הנביא טט וקשם אל נהדו ותאמרי אל
פירוש אלף העתידות לכה עלך אל חסרת שיוכלו לכה ופירוש עני אמר כל כך חסרת שהיא
גברת ער שלם שמת שום דבר על לך מרעה שהיא עליך כ של חסרת שיקים זה לעולם אל זכרת אחרית גזוקך
קגזול שהשפל ויש מערשים אל זכרת אחרית פירוש שחיתה גברת ונפל בדין ועתה עדינה כמו
שקראת גם כן עפנה ואכסיו ואפס וולת בגזול כמוט חלמנה קשור חלמנה צמות מלכך
שקראת כמו קבעל לשה וקרא שאלה צמות עמה שקם כמו צמס לה ותבאנה קו בשנא רגע טוס
אחד כ בלילה נהרג בלשאר המלך ונכנסו מני ופרס ולכו קשור כמו שכתוב בלילש קטל

עם בית או שיקים בל קשר הוא כופל על
קמעתי ובאשר הוא קשור בל בית הוא
כופל על הנעתי וכן ולא חכמה אדם ל
אקבל נקשת אדם עלהם וכן כגעת את
שם כמו שאשפתי לפרשו גואלינו
מי עשה כל זה בבבל גואלנו

כצאות והוא יקרא קדוש ישראל כעצור
ישראל יראה קדושת שמו בבבל שבי
דומים שם בשתיקה שלם ישמע

קולך כמו שאמרו וקיה כאוב מארץ קולך
ודומם שם או הוא תואר כלל לזכ ולנקמה
כמו ריקס וכן עשרי לכן דומם ובאי בחשך
שלם תיחזי קדון עליך שהיא נכלמות
שלם ישמעתי אומר ואל יראו אוקר צמ אדם
כ קיית גברת ממלכות ועתה את שטיק
ועלף ואם תאמרי שתשוב עוד לממלכתך
ל תסיפי יקראו לך עוד גברת ממלכות
ל תסיפי שיקראו לך והוא מלרע כמו
אשר במסוק ריי למעלה וקם במסרה שטם
מלרע קצפתי כל זה קשנש בל לך
בשפל ישראל שקצפת עלהם

וקם נחלתי ואלקי משאר האומות ובאשר
קצפת עליהם בשנים אל שמת להם רחמי
על זקן שדרך קשולם לכבוז ול שטרתי

פירוש אלף העתידות לכה עלך אל חסרת שיוכלו לכה ופירוש עני אמר כל כך חסרת שהיא
גברת ער שלם שמת שום דבר על לך מרעה שהיא עליך כ של חסרת שיקים זה לעולם אל זכרת אחרית גזוקך
קגזול שהשפל ויש מערשים אל זכרת אחרית פירוש שחיתה גברת ונפל בדין ועתה עדינה כמו
שקראת גם כן עפנה ואכסיו ואפס וולת בגזול כמוט חלמנה קשור חלמנה צמות מלכך
שקראת כמו קבעל לשה וקרא שאלה צמות עמה שקם כמו צמס לה ותבאנה קו בשנא רגע טוס
אחד כ בלילה נהרג בלשאר המלך ונכנסו מני ופרס ולכו קשור כמו שכתוב בלילש קטל

בלשון מלאכה ודבריו מרוב קטל מלכותו ופירוש צום צמת כמו יום צמקת בלשון סגור : סגור
 ואלמן שם כחבר למר שימותו כערים וגו' וקטל ודמיונה הנשים אלמנות מעצמיהן סולות מעצמן : כתיב
 בהשלימה כלומר רעות שלמות יבאו עליך : ואמר באובחלו עבר ולעם שקוף עתה כן דרך צדקות צדוק
 מקומות שמרי קוף כאלו קוף : בהוצאת שפר כלומר שם חכמה צממת חכך של קושלך : ומעמך כ פל
 צמלות שומת : חכך מן וחד חסד וקוף
 עמך כשפים : ותבטחי ברעתך אימ
 געקך על

הכשפים שם סדענה והסרת הנחון מרגל
 ואת צמית בהם ולש קושלך : איך ראוב
 פ מעמך כשפים יעשה בלע וצמית וכן
 קוף חומר וישאו קחטומים בלקטוקם
 ולעם שקיית עמך צמית אימ רחמי
 ואלף רחמי צמית צמקום צמי : ופוקרת
 כפרים קוף קמץ : וכן לפוכלכו מן צמים
 קמץ מקום צמי : חכך ופוקרת חכמות
 היצטות שקיו כך קחמנה קוף סובנה
 חוקר מלפנות לשל שקיית חשבתה קוף
 תפשלך קוף המרידק חוקר באל : סובנק
 עמך מרד כמו שום צמס סובנס והדומים
 לו : ובא עליך דעה ועל לשון זכר ורעה
 לשון קנה על כן נאמר פ
 קוף חסר יום אודע כלומר חס דעה : לש
 תפש שחקה לש תפש עתה חיה כמו קח
 שכל צמק צמץ : וימלצת ממנה לחור
 פ קרעה חקר : וית לש תפין למגש עלה
 קוף כמו שבי : כפרה לקסר חתה כמו
 חכמה פשו שפחשו יסיר כעפוי שחקה

פי סממנה : עמדי כל ימי קוקר : או פי שמלמדים הנערים אותם בשפים וחזרים : אולי דרך לעב : הערוצ יתחוקי
 וקוף פעל פעמך מגזרת ענין כלומר תהי עריצה : גלאת פ לש יושלך עמך וכשפיר ועלית בהס
 כלית כמו צמית : עמדי צמתי קוזרים : קוזרי פי עמו
 פי חכמים וכו' קננו כלומר אשר חוו לך על עתה וקרי קוזרי שחיים עתה ושפיקס עמך יחד : מודיעים לדשים
 קלמר בצמל שלם כעמך : ופי כתר חכמים מודיעים העתהו בזמנתם לדשי : פ לש יסבלו לדעת כל הקורו באור
 ועמדיקות רק מעתה קחמנות קמחורות פ קס עקר חמנותם חק טעם לדשי : ופי פ מאשר יבאו עליך דבק עם
 ושיעך : ודעתיקוהו קחמקוהו עם לדשים שאמר מאשר ולגל אשר כלומר מודיעים מקסת העמדות ולכלים
 וטעם קפסוק קחמים שמודיעים קחורות קחורות איך לש קודיע לך זאת קרעה קחזה עליך כרס צחקה חס
 קרעה : ועתה חס יס לשם תחטלה לפושיעך ממנה ושיעך :

וּתְבַאֲנֶה לְךָ שְׁתֵּי אֱלֹהֵי רִנָּע בְּיוֹם אֶחָד
 שְׂכֹל וְאַלְמָן כְּתַמָּס בְּאוֹ עֲלֶיךָ בְּרַב
 בְּשִׁפְךָ בְּעֲצַמַת חֲכָרְךָ מֵאֵד : וּתְבַטְחִי
 בְּרַעַתְךָ אִמְרַת אֵין רֵאֲנֵה כְּמֶרְךָ נ
 דַּעַתְךָ הִיא שְׂכַבְתְּךָ וּתְאֹמְרִי בְּלִבְךָ ו
 אֲנִי וְאַפְסֵי עוֹד : וּבֹא עֲלֶיךָ רֵעָה לֵאלֹהֵי
 תְּדַעֵי שְׁחִרָה וְתַפְלֵ עֲלֶיךָ הַזֶּה לֹא תוֹכְלִי
 בְּפִרְהוֹת בֹּא עֲלֶיךָ פִתְאֹם שֵׂאֵה לֵאלֹהֵי
 תְּדַעֵי : עַמְדִּי נֵא בְּחֲבָרֶיךָ וּבְרוּב
 בְּשִׁפְךָ בְּאִשְׁרֵי יַעַת מְנַעוֹרֶיךָ אֲוֹלֵי
 תוֹכְלִי חוֹעֵל אֲוֵלֵי תַעֲרוֹצֵי : גְּלֵאֵי תְּבַרְב
 עֲצַתְךָ יַעֲמְדוּ נֵא וַיִּשְׁיַעַךְ דַּהֲבָרוֹ
 שְׁמַיִם דַּהֲרוֹזִים בְּכּוֹכְבֵים מוֹדֵיעִים
 לְחַדְשֵׁים מֵאֲשֶׁר יִבְאוּ עֲלֶיךָ :

פי סממנה : עמדי כל ימי קוקר : או פי שמלמדים הנערים אותם בשפים וחזרים : אולי דרך לעב : הערוצ יתחוקי
 וקוף פעל פעמך מגזרת ענין כלומר תהי עריצה : גלאת פ לש יושלך עמך וכשפיר ועלית בהס
 כלית כמו צמית : עמדי צמתי קוזרים : קוזרי פי עמו
 פי חכמים וכו' קננו כלומר אשר חוו לך על עתה וקרי קוזרי שחיים עתה ושפיקס עמך יחד : מודיעים לדשים
 קלמר בצמל שלם כעמך : ופי כתר חכמים מודיעים העתהו בזמנתם לדשי : פ לש יסבלו לדעת כל הקורו באור
 ועמדיקות רק מעתה קחמנות קמחורות פ קס עקר חמנותם חק טעם לדשי : ופי פ מאשר יבאו עליך דבק עם
 ושיעך : ודעתיקוהו קחמקוהו עם לדשים שאמר מאשר ולגל אשר כלומר מודיעים מקסת העמדות ולכלים
 וטעם קפסוק קחמים שמודיעים קחורות קחורות איך לש קודיע לך זאת קרעה קחזה עליך כרס צחקה חס
 קרעה : ועתה חס יס לשם תחטלה לפושיעך ממנה ושיעך :

דגנח דיוי קחויס קין כקש שנכרף מנהר מפני קחש ומנה קס לן יכלו לשכל ענמס מיד קלכנה וקיא קכק וחד
זשישך אין גחלת למיס קנה קחויס אינס כמו קעץ קנכרף שיש תעלת גחלת אל כמו קקש קנכרף
סאין ב תעלת ב אין ל גחלת עם לפתו לא תעמוד כן אלס קחויס גנא סכיק נכאלו ולס קושלו נכמסס לן לענמס
ולס לחכריס למיס מקור גמלס לשכב את בת יעקב רל למתחמס נה וקלנד כתיחה מנכ קחית חור לשנת כגח ואין

הנה היו בקש'איש שרפתם לא יצל
את נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם
אור לשבתגדו: כן היו לך אשר יצעת
סחרך מנעורך איש לעברותעו אין
מושיעד: שמעו זאת

בית יעקב הנקראים בשם ישראל ו
וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם י
יחיה ואלהי ישראל יזכירו לאבאמת
ולא בצדקה: כי מעיר הקדש נקראו
ועל אלהי ישראל נסמכו יתה צבאות
שמו: פ פ

הראשנות מאזהנדתי ומפי
יצאו ואשמיעם פתאום עשירתי ו

שכנו יקודק ידע כמו שאמ' בתחלת הספר אשר חזק על יקודק וירושלם קנשנעס כסס י ונאלקי ישראל זכח
כפל עמן במלות שכות והנח קס נשנעס ב ומזכריס שמו לן באמת ולס צדקה ב אינס ענסיס מנעו
ואינה יראיס אות ואינס חושסיס בחוכרת שמיס חס למת חס לשוא ב איך ישנע חוס כחי קמלך וקוח מורד ב כי
מעיר קקדש קיא ירוסלם שקיא עיר קקדש ב קאל כזרה לשכנתו שקוא קדוש וקיא לכס לפיות קדושי ולס לסמל
קיצר אשר חתס נקראיס על שמה כמו סאינ וצט צין גלו וסמחו ואיכו חזמ על יושבי ירוסלם לכס ב על כל
שנכ יקודק: נסמט בתיקס לן כל צבס וקוא יי כחזות שמו שקוא חרון כחזות מעלה ומטק ועזו קכל לצעות נקס
כרעס ואיך לן יראתס מטעו הראשונות דבר סתריב ב זאת קתכזק חזרו עמרה ופון סקגדת ע' כביי
וכא מה סאימרת קיא לכס לפימין ב וסמור מענת ב ראינס ב פתאום עשית בסתריב מת
סגדת עש כמו סאינ ויכא מ' סך יי ויכה כמחנה סודי וסמר קראסות ב' סון רכס וכן יצאו ואשמיעם ותכזה

חור ואין שיכר עומד במקום שטס: וחור
קוח קלכנת כלומ קלכנה שרפתס ל
סקכלו תעלת נה לשנתגדק לפתחמס
כן גנא קכיק לן מנחו לכפסס שוס מקוס
תעלת: כן היו לך חמין כן עמנו
לך צעת ציק כמו סתריי אשר
ינעת נהס לפיות חכמיס ביעך מנשפיס
וקיכיס וחויס וכלס לן קושלך ולס קין
לך צעת ציקר וכן סחרך מנכערך
ססחו לך כזרך זה כמה שטס צעת
ציקר כחו מן קשור וקלט להס חיס לערו
זה לפיכח וזה למערב: אין מושיעד ואין
קעס ב כחו כתעס כרך קנה וקנה
שמעו חל קנכא כנג חנסי דוחו סקין
רעי שמעו זאת קתעתיק סאימרת
סאימרת גל בצערס חזר שקלו חלה
בצעות דס ועכו לן נטשת חקבס ואקס
צית יעקב שקיק עמי וקיא לכס למור
מעזק חכס קנקראיס בשס ישרא ופון
סחוס נקראיס בשס ישראל חכס קיד
לכס לפיות כמוקו וממיי יקודק יצאו כלומ
מזרע יקודק שקיק טוב ועל קדרך חזק
ען יעקב ממקד ישרא וזכר יקודק ב על

פ פצמים רמת התנחל על דבר סערינו כמון שכתבנוהו הספר כמון שפרשם : מדעתי סדר ידעת פ קשה את
ואעטב אופיך פ התעוטה הגדולה שראית עבר סערינו קרי אתה צאלו לך
כזו : וכן אמר משה רבי פ אנת ידעתי את מרדך ואת ערכך קשה ואלו ידעתי פ קשה תשיחתי : וגד גדול
קשה כגד צאל פ אחר שהעבית ערכך אל לא פנת עוד אל צאל ערכך גד צאל של זכר לחזור צאל איננו פרק
וגד נשר וכן מצאך היא כנחשקה של ג

הטש מטע פ קשות ידח נמצח ונפגס
פ מי שיש פ קשות ידים מצחו ופשו לכנ
מוצחו צאלו מצחו ופשו קשים של זכר
לכפטים ולכלם אל ידים בשות מצחו
וטו וכן כתב חזקו פתקס מסלט : ואגד
הגורק העתידה לזל הגדתי לך
אותה מלזו בטרם תנא פן תאמר שאלו
לא פשית זה סימא היית אומר עתה פשם
עשה אל קבורות קבולות ונספ עק אותם
שיצאו : שבעת : שמעת אותה קבורק
כיון שהשמעתיך ראה אותה
כל פזא ואתם קאלו תגו ופ תבישו מיה
שרייתם וישעבם והנה השמעתך עוד
חדשות מעתה קעתידות לזל וקול חרם
בכל כמון סיספר : ונערות : שמורות חזל
ול ידעתם אתה : עתה נצחו קעת
שיצאו מפי קסם קיא עת ברייתם
ולפני יוס : ול לפני קזס קזק שאט מנדס
שמאל תאל קנה ידעתן זה לא קיה פ עתה
נצחו ולא ידעתם ולא שמעתם עד עתה :
גם יש לפרשו רכך בצוק שלטו והנסן
לא קבלתם לא ידעת פ סרו קמעת
אונך : קבל דברי : וחק קפא מקוס שרק וכן ופתחו שערך תמיד : פיה קסמדי : והנסן שיקו כמשמעם מנסן
פעל וקס פעלים עומדים : בעד קבעד : בכל דור ודור יש כר סגדים פ מנסן לל מעת קיוקד ל לפס פשעת פ : וכן
קראו לך פשע פ במדע פשעת פ במה פצמי פ מי שקול פשע פשע אחת לא יקרא פשע אל מי שאונה תמיד
פשע יקרא פשע : אופי מנסן פ קשת יש קצת ממוחזש בטבע יצדתי : וק קנדיק כמון שאלו כישעם ודו רשע
מרחס ועוק אומל על קנדיק בטרם אכך בצטן ידעתיך : למען שמי : שנקרא שמי עליה שנקראתם פס יי
וכן אמר ינשה רכטן עק בהפלת וקס עמך ונחלוך
כליה במעשיכם קרעם אל שאט מאריך אפי למען שמי ולמען תהלת פ תתלם היא ל בקזת ל פס מיוחד מם
פצמים דקיס פ פ איס יפשו ישונ אל : אחטס : כמון אריך אפי פ ק אף יקרא חטס :

ותבאנה : מדעתי ביקשה אתה ונר
ברזל ערפך ומצחך נחוישה : ואגד לך
מאז בטרם תבוא השמעתך פן ת
תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום :
שמעת חזה כל הוואתם הלואתנו
השמעתך חדשות מעתה ונצרות
ולא ידעתם : עתה גבראו ולא מאז
ולפני יוס ולא שמעתם פן האכר הנה
ידעתין : גם לא שמעת גם לא ידעת
גם מאז לא פתחה אונך כי ידעתי ב
בגוד תכבוד ופישע מבטן קרא
לך : למען שמי אריך אפי ו
ותהלת אהטם לך לבלתי הכריתך :

ישעיה

הגה צרפתך אל רחמי לכריתך בעשותך חבל צרפתך על ידי עפוי נחב נשמו ונדרי ואלו בנסף זלם כנחף
כסף ב צרף כסף יסיר כל הקצים מקרבך ויכלה אותם ממנו עד שלם ישאר ע חלל כסף צרף וזע לנה
עזיתן כן פ למעטים היו קנש ארזים בכס שקס הקצים עמיתם בחלום או בשם או בשטל נצס או בגרי נחמה או
בגרי ארמה כמו שכתב ללות אל להריתם מכל וכל וקו שאמז בחרתך בצור שוט ופוט טולל כל מיט עפויים יומ
בחרתו כמו בחנתו ואין צריך רק במשמע

הגה צרפתך ולא בכסף בחרתך
בבור עני למעני למעני אעשה כן איד
יחלובודי לאחר לא אתן:

פ הצרף הוא נחלת הכסף מקסיגים
למעני הכפל לל למען שמי ולמען
תהלה כמו שאמז פ אריתאל איד
יהיה מקוולל שמי אס אכריתך וכטדי לחזר
לל איד לל אתן לל אחר כטדי שיקפארו
עבדי אל אחר על שיאמרו אלהים
מוסר ישראל בדם ולל היה כח צדי לכושיע
מידס יחל מבטן נכטל מטעל הכפל
שמע מקוראיו שאת קראתו ישראל
ואתם נקראים על שמו ישראל אע
הוא בימן עמיד אע ראשון בזמן שעבר
אף אע אחרון בזמן עתה אף ידי לל
תזע פ מראשית קומן אע
פ אף טרס קומן

שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני
הוא אנד ראשון אף אני אחרון אף ידי
יסדה ארץ ומיני טפחה שמים קרא
אני אליהם יעמדו יחדו והקבצו כלכם
ושמעו מי בהם הנד את אלה
יחזה אהבו יעשרה הפצו בבל ע

אע פ ידי יסדה ארץ וימיט טפחה שמים
וקומן נבדל ברייתתו ואמר יסדה לפ
שארץ כסוד לבטן לפי שקיח תחתנה והשמים נטוים עלנה וזכר קיד שקיח קסמאל ללרץ לפי שקיח נקבה כנגד
השמים וזכר קומן לשמים פ השמים נכבדים מהארץ כמו שקימין נכבד מהשמיאל ועוד פ פועלת קימין יותר
קימית מטעולת השמיאל כן השמים קיימים באשיותם ואין כן אישי הארץ ופי טפחה הקן אותם נאמרו כמו שאמז
ושמים בירת הקן קורא אע אלהים יעמדו יחדו קנה נחלוך רול ברייתת שמים בל אומז שמים נבדלו תחלה ואחר
בברית הארץ שנאמז בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ בל אומז קרץ נברית תחלה שנאמז לפטס
הארץ יסדה אמז ר תחומא אע ארצית טעמא לברייתת שמים קדמו שנאמז בראשית ברא ונמי ללכלל הארץ קדמ
שנאמז שום עשות יי אלהים ארץ ושמים אמז ר שמעון בן יוחאי תמה אע הייך נחלוך אטות הפולס בית שמיא ונה
על ברייתת שמים וארץ אלל שעהס לל נבראו אלל כפרס וכטויה שנאמר קורא אע אלהים יעמדו יחדו ואזע אע
זל פי יעמדו יחדו פ כאשר ברא הבורא ית שמים וארץ קוציאס מלל לש ומכח הטבע ליעשה ומחוזרים בראס
בר שיתם ועלו השמים בטבעס כרך קעלעמס לעלות וידה הארץ בטבעה כרך קתחתעס לדה ולל לל קעמיוס
קאל קיו עד קיום השמים עולס והארץ יורדת אך כאשר ראה קא פ טוב עמיותהס קעמיוס וקו שאמר קורא אע
אלהים יעמדו יחדו וקחכס ר אברהם פירש אע עשיתם ובעת שאקרא אלהים למלת חכמי יעמדו יחדו לפע כעני
וקנטן בטעם שפרושן כן אע עשיתם בעולת ברייתתם וכל ימי עולס קס עמיוס יחדו בכחי ופידושן קורא אע
אלהים שאת משפיע הלהס כחי בכל עת וטו יעמדו על הקנתהס כאלו אע קורא אלהים שיעמדו ועמדים

הקבצו וטון שאת עשית הכל בני כל הנבראים ואת אשפול מלכות וו וחרים אחרת בניו האעשה בצבל לפיכך
ולכרים טרש וכשתקבע בליכס קיש נכס נכקצים מני שידע אלם העתמות האע ענשה מי נקס שקגים
א' אקטו פי כרש וכבר זכרו כמק פנעמס שקוא יחריצ בצבל לפיכך סמך על קיגצן וזכר בכפוי אלס זכר סמוי א'
אקבאותם קוא יעשה חפץ קאל בצבל ויריקה וזעפ קאל בצבשים פ קוא לא התפאר בצחו כמו סנר ריבונט כפשוטו
אלס אמר כל ממלכות הארץ נתן לי אלהי

וירעו בשורים: אני אנדברתי יאה ק
קראתנו הביאתנו והצלחדרתנו: קרבו
אלי שמעו זאת לאמר אשבתר ד
דברתי מעתה היתה שם אני ועתה
יחיה אלהים שלחני ורוח:

השמים ומה שאמר הקבצו לקונס וימר
נקס שלם לפוכה כן מדך קלבון וכן שמעו
עמס כלס וולתת: כשמים יקבר בת השמו
וקוא כיוו בצבשים וכן
לסת בת אביה כמו צבת יבה ורעס
כמוהו וזנתן פי אקטו על ישראל שתרעס
א' רחיס ליה לאשראל יעבד רעתה בצבל
ותקוף דרע גטרתי גל בצבשאי: אני

כזה

אמר יחיה גאלך קדוש ישראל יני
יחיה אלהיך מלמדך להועיל מדרכך
בדרך תלך: לוא הקשבת למצותיו
בנהר שלונך ויצדקתך כגלי רחום:

הכפל לחוק או פי אע שקי תואט
שאקיה וכמו שדברתי על טרש פינכאי
כן הביאותי אל בצבל וקלח דרס ומה
שאמר אף קראתו קרייתו בשם כיוו שרמ
למשיחו לטרש וית אע גזרית קייס עם
אנקהס אטטון אף רביתיה אע בתיה לרע
בית שפנתה אף אצלחית ארמיה: קרבו
אלה דברי קבאי: לא מריתם עתה דברתי

נבואת סנר ריב שקותה ראשונה לא דברתי בצתד אלס בגלוי אמרתי פ כן יהיה מעתה קיות קג
קאל קודיעה לוואט אמרתי אותה לכס בגלוי וכן נתקיימה קגורה כמו שאמרתי ואתם עדין כן א' אלפים ש' רע
על קגורה שעתידה לבא וקיא חרבן בצבל: ורוחו פי ומלסס כלומ ומלסט בא אלס בשלחות קאל בצבשה וקודיעט
וזת קגורה קעתידה לבא וסלסט ארלכס שאומענה לכס ומה שקובך לומ ורוחו פ פנעמס ישמע קנביא קול בלס
ראיית מלסך ופנעמס יריאה קמלסך בצמראה קנבשה ואדע אע זל פי לא מראש כאשר נבאתי נבואת קנבר ב
בגלוי דברתי ומעתה קיותה קנבשה שאמך את מי אשלם ומי ילך לפו שס אע מוומן ועתה אדע א' שלפט ורוחו
סס בקרב לפנבא קעתמות: וקנאון רב סעדיק פי כמו צדוח על דרך ותער בס צדוחך וכומוהו דרסו א'
ועו כמו בשו: וקחכס ר' אפיקס פי ורוחו ומלככו קממונה על מלכות פרס פ יש מלחכס ממונטס על קמלכות
כיוו שכתב ספר דפאל וית מערין דאקברסו עממיה מרחלתי מתמין קרבתיה לטברקס רפלסט אמר נביאי כען
א' אלפים שלפט וממריה: כה אמר א' עאלך ימגלות בצבל על ידי כרש: מלמדך אע מלמד בכר יוס
לפועל לך שתקיה שלס
עירך שאע מנרירך: לוא אע עשית זה שהקשבת ויהי כעמר סלמך ו' א' השלט כך יד קאויב: ונאומרו
ננהר רונה לומר בני קננה שקס רעס: וזנתן תנעס כשפע נהר פרת: וציקך וציקה שק יע
ששא עמך כגלי קיס שקס תמניס בלס קפסק זה אחר זה:

ויהי וקנה כמון כן כחול ורעך שקית ממעך חוקר צרי צטרך . וכפל קעמן צמלות שזמת ואמר וכלכלי ממעך
כמעשתי ומעשתי קם אבנ קחול שקס צממות מעות קכזר צדי רבותי וז' ויש מפרשים כמעשתי
כמעשתי קים וקס קדגס . וזנתן תרגם כפרדוקי וקס אבנ קחול שקס פרודות קטמות . לש יכרת ול' ישמר שמו .
פירוש שם ורעך . כלומר אע"פ של קשבת למעתי לא אציקר מכל . אל' אגלה חוקר לרץ חוקר ואחר ק אגלך
ואומר לך כלו מבבל : מלכט אל' .

ויהי כחול לזרעך וצאצאי מעיך כמעתי
לא יכרת ולא ישמר שמו מלפני:

צאו מבבל ברחו מבשרים ב
בקול רנה הנדרו השמיעו זאת הוצאו
עד קצה הארץ אמרו נא ליחיה עבדו
יעקב: ולא צמאו בחרבות הולכים מ
מים מצור הזיל למווי בקע צור ומובו
מים: אין שלום אמר יחיה לרשעים:

שמעו אלים אלי ודק שיבו י
לאמים מרחוק יחיה מבטן קראצממע
אמי הזכר שמי: וישם פי כחרב חכה
בצל ידו החביאני וישמע לחץ ברור
באשפתו הסתירני: ויאמר לי עבדי אתה
ישאל אשר בכך את פאר: ואנא מרתני

מלך אשור כינה כעממיס וקתכבא על צבל ועל מואב ועל מצרים ועל דומק ועל צר ועדן .
מבטן קראצני . אל קתמקו על אס איני מיהבא רעות עליכס פ איני מווימן לכבוזא מן קנטן . וקוא על דרך שפרסא
בתפוק ופשע מבטן: וישם פי לש אוכל למפוז עממי מלכתבות פ קוא שס פי כחרב חכה לדב קעתרות
בחתך לשון בל' מורא: צבל ידו קחביאני . של' יוכלו להרע לי ישראל אע"פ שדברתי עליקס רעות .
וישימני לשן צדור . ערות בלשונ' למרחוק לאומות: באשפתו קסתירני . לפי שדמיה עממו לשן דמיה סתרי קאל
לאשפתו קחביאני כסתריס שס . אימר חרב חכה כנגד ישראל שקס קחביאני אל' ובחרב יכה אדם לקחב לשן למרחוק .
ואמר חן כנגד קאומות שקס רחוקים וכחן יורה אדם למרחוק . ופירוש צדור מרחוק ומרוט עי שקוא וך וכדור .

ציון מכאדים . חוק צריחה
מפחד פ צד רמק יכאו ובקול רנה . אל'
פירוש מקירות קהליכה . וכן לצדוק
הרשיקה פ מלכטי קוא צדח כמון שפיר
אדוב חבי זל: קוציחוק וזאת קנאורה .
ולא צמאו אס נטחיה וועל קשס
מנלות צבל כמון שקוא
בנראה קוא תמינה חך לא נכתב עמפ
ערא כסספר צחמ מקנלה ש: עשו
עמקס נפסי אל' שנקע ער בעבורס נמוג
אין שלום לרשעים לאנשי צבל וקוא
אימר יי' ושלמיטק צפרסת
פ כה אימר קנאצא שוכן ער אימר חלקי
וקסימן יי' חלפיס . שמעו אלים . פי
יושב אלים . וז' .
קצב אעל עממו . ואמר שמעו ומקשיבו
אל קעמיס שקס מרחוק כאל קס חבלו .
לפי שקתכבא עליקס פרעפות קעתרות
לבא עליקס שקרי קרפסא על סמריב
מלך אשור כינה כעממיס וקתכבא על צבל ועל מואב ועל מצרים ועל דומק ועל צר ועדן .
מבטן קראצני . אל קתמקו על אס איני מיהבא רעות עליכס פ איני מווימן לכבוזא מן קנטן . וקוא על דרך שפרסא
בתפוק ופשע מבטן: וישם פי לש אוכל למפוז עממי מלכתבות פ קוא שס פי כחרב חכה לדב קעתרות
בחתך לשון בל' מורא: צבל ידו קחביאני . של' יוכלו להרע לי ישראל אע"פ שדברתי עליקס רעות .
וישימני לשן צדור . ערות בלשונ' למרחוק לאומות: באשפתו קסתירני . לפי שדמיה עממו לשן דמיה סתרי קאל
לאשפתו קחביאני כסתריס שס . אימר חרב חכה כנגד ישראל שקס קחביאני אל' ובחרב יכה אדם לקחב לשן למרחוק .
ואמר חן כנגד קאומות שקס רחוקים וכחן יורה אדם למרחוק . ופירוש צדור מרחוק ומרוט עי שקוא וך וכדור .

ישעיהו

ואמר לי עבדך חנה . שאתה מוזמן לשלוח את חנה הנכונה : ישראל . יאמר צל וצדיק
אתה ישראל שאתה פאר כך כחם ממהפך צעצעו קנאמן : ואני אבדתי לריק יגעת .
צדוה פ לא סס ישראל בתשובה בתבונה ימרת לריק יגעת וכל קטן ב
משפטיו ופועלות קס טס " שקוא שלכנ חלקם ולס קועלע ועמו ארבע על זקי וערה אבר לל ירי .

לפועל יעקב . לשכך ירפ
לפזית לו לעבד ולכבי יעקב אל בתבונה
וסיאסף ישראל לו כלומן לעטרת : יחס לו
יפלא בבור קוא די לשאכ צ בטעני וודעט
סודוט ועטמוטו וקוא קיק עווי ומטע וי
ש' ירע לו וכעב אל יאסף בילף ופרוש
כתב בטמיקה : ויאבר נקל נקל .
נפעל עומד וקקוף נגרי
ופרשו בטמיקה וקוא חסר קא קתמיקה
כאלו חמר הנקל למה חמרת פ לריק יג
יגעת ופ' ל מקיות לעבד לו דילך
ציק אעט של יאמט חנך חנך דודך די
לך טענית שלחות ועוד לקים את שטני
יעקב מלתי לך קטניות הבזורת
בחרות קימים לקים את שטני יעקב
מנשלתם בגלות סן קעמס ול' לך
שקת באת מסוכת שאת עתה להביא עלת
ונערי ישראל להשיב פחש אפיב
חוק לדמיק ונערי פרוש חרבות סמו
וכעריס ישני ונתקן לחור עיס פ
נסיאותך קיו לטנה לחור עיס שראו
שיתקיימו נב' חותך וישום לרך קכוסה
ויאורו כך להיות יאועת פד קנה חור

לריק יגעת לתהוה כל כחי כליתי
אכן משפטי את יחיה ופעלת את
אלהי : פ ועתה אמר יהוה
יצרי מבטן לעבד לו לשכבי יעקב א
אליו וישראל לא יאספו אכבד בעיני
יחיה ואלהי היה עזי ויאמר נקל מהיותך
ליעבד להקים את שבטי יעקב ויצרי
ישראל להשיב ונתתיך לאור נזים
להיות ישועתי עד קצה הארץ : פ
פ כה אמר יהוה נאל
ישראל קדשו לבזה נפש למתעב נז
לעבד משלים מלכים יראו וקמו ט
שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן
קדש ישראל ויבחרד :

פ בתשובת ישראל קיו פשטם גם כן קעמס אחר מלחמת פג ומענג כמון שאמר יבא כל בשר להשתחוות לטע
בה אבר לל גואל ישראל גאל ישראל . מנלות קעמס פ עתדות קן לל קפרשות הבזות אחר יק
קנשו שיתקדש נקס בגפליחות שירא בה צלח חותם מכללות : לבק
נפס' חומר קאל בעצה ישראל שהיא כזו נפס ומקטע חות כל גי וקוא עבד מכנה מושלם פד יקין . שר
שיראקו מלכס וקמו מנפט ושרים ושתחוו לו כל גי : למטן " אשר נאמן . למטן " שקוא בעצרת ישראל
יעשו וקמו שאמר וכריה קנביא יחיקו עשרה אנשים ועמל נלכז עממס פ שמטא ח' לים עממס : אשר נאמן
עצרו ונהגותם סתמיות את ישראל ולמטן קדוש ישראל אשר נזר כך

ישעיהו

כה אמר יי' בעת רצון אמר האל לשאל בעת שהעשק רצו את עמך בזעקך אל מערה אס בזה ששך
ובוס יסופה פרוש ובוס שהיה צריך לשועת עמך ואצרך וכן אעשה צדך וזר שאשמוך
מן חבלך אעפ שהתם חייבם לבעמים מכל מקום אצרך עד שהתך לברית עם וזה יקום לעתד בימות האשיות
שהיה לברית עם לקיום עם כמו שאמר יקום יי' לעם קדוש לקיים ארץ פרוש לקיים חרבות ארץ ישראל

כה אמר יי' חוה בעת רצון עניתך וביום
ישועה עזרתך ואצרך ואתך לברית
עם להקים ארץ להנחיל לחלוקת ש
שממות: לאמר לאסורים צאו לאשר
בחדשך הנלו על דרכים ירעו ובכל
שפיים מרעיתם: לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יבם שרב ושמש כי מרחמם
ינהגם ועל מבויעים ינהלם: וישמתני
כל הרי לדרך ומסלת ירמון: הגדה
אלה מרחוק באו והנה אלה מצפון
ומים ואלה מארץ סינים: רנו שמים
ובלי ארץ יפצחו הרים רנה כי נרחם
יחיה עמו וענו ירחם: הפטרת והיה עקב
ותאמר ציון עזבני יחיה ואדני שבהני:

ולכחילך נחלת שקיו שוממות כר זמן
הלות וקית בעת רצון כמו שפרשנו ב
בעני דחשן עבדין רעות אלא מקבר
לוקטון ובוס עקף אלא פריק וסעד לטון
ותרגם לקים ארץ לקמא צמיקא דשכבן
בעפרא: לאמר לאסורים שקס
בגלות כמו אסורים
שאין להם כח לזאת מתחת מימנאלת קעים
וקדמה קלות לשך ירעו שימצאו בכל
מקום ספקס בזהתם מקלות: ובר
ששם המקומות קובקים וכן וילך שש
וזכר ששים ב אין דרך למצוא מרעה לב
לבהמות בהרים ב איש מקום מים וכן
המקומות שאם ימצאו בהם קולך דרך
ספקו קס ימצאו בהם ספקס לא ירעבו
בגל הדרך לא יקום להם רעב
וצמא ב האל זמין להם ב יתנה להם נמנע
מטעות וצמא להם גם כן עני המאכל עם
פרותיקס וזה דרך נס וטל כמו שאמר שמי
צחקי מארץ מצרים אראם נטלות שרב
אכלת חרב תרגם שרעא: מעש שראו
כעב בכל מקום שילט נמנע יקיו כנעש
להם מים: וישמתני ושמתי כמו שאמר
כל גיא ינשא וכל הר וגבעה יספלו וזה יקום כמשמע דרך נס כדי שאם יעלו ולא ירדו בהרפים או קול דרך משל
רונה לומר לא ייעפו ולא יבשו בהרפים ב העליה והירידה תנוע הקולך והאל יחזיק בהם שאם ייעפו ואמר קרוי
ומסלות ברבוי המדבר והוא האל רונה לומר שקול יחדש בהרפים קס נמנע רות מקום שאין שם דרך כמו שאמר
וקום שם מסלול ודרך ונמר: הגדה אלה מרחוק ינאו וזכר חרבע הפאות שישראל ינפוצים בגלם
ואמר על פאת מזרח מרחוק לפי שארץ ישראל באמצע קיישוב בקרוב והיא רחוקה
מן פאת מזרח יותר ב היא כוטה לפאת מערב באורך לפיכך אמר על פאת מזרח מרחוק ומים קול
המערב מארץ סינים קול הדרום כמו שהרגם ונתק מארע דרומא ב קסימס שוכעס שס וקסיט קול מעב כ
בפען כמו שכתב ושרשו רב סעדיק זל אטרא בלמין

דנו שמים דרך משל כאלו כל העולם שמה נבאת ישראל ממגלות : ופנחו רעב יפנחו והעשן היה ופנחו
קריאת קול בשמחה וזכר קדים בטע טעמן אעפ שקס בכל ארץ לפי שקס עשיר בריאת הארץ והחלק
מקיים שנה ועל כן נקס קמתות ותאבר ציון וזכר עון לפי שקור ראש ממגלות ישראל וכלו קשור
מתאוננת על צנה שגלו ממנה וכל ישראל צנה לן וצנה לבד כן אלה קיו בן כל ישראל

לעבוד את יי' שבע שבע אמרו וק
לדרך תגלות שדמה ששנה קאל ושכחה
התשבה אשה עליו בנה קקסן פ
היא מרצמת עליו יתר
בעשר שאין לו כח לבקש פרשת כיון ק
קנול וכפל קטען ואמר מרסן בן בטנה
וכן אמר גם כן על קקסן כיון על כן אמר
או בן יצח או בת יצח אם צעם ואם בנות חמ
קתשכח אשה של הריס בן בטנה זה לן
יהיה גם אלה השכחה כעמים שגם אלה
קשים השכחה בטנה שיש נהן מנות א
אכזרות כן ימצא בהן אכל קס מעטות
אכל אפרחוס אפול אשכך לעולם
הן על כפים חקופי פרש רב סעיה
אל כמו עבט וכי שא לבג
אל כפס ומנטן כנס מעט וכי יונק
קא כר על ידן אהול יתבדלו מעריס
קדמיו כאלו את חקוקה לכפ שאוכך
תמיד חומותך כי חומותך קהרות
בחרו בניך מקחו עבד נמקוס שער
כיון ימקרו וכן קוה קמנה בטנות
בחוץ מקרסך ומחריבך וקס קטשטס
כחו ממך שיכלו של איה קר עור רשע
יבאו טולס כל בטך מכל הפאות יי אט
במקנן כל ישראל אלק יקיו לך כמו קערי והקשורים
כאת חזנת טעמס לן קדאי שד כן מנת קערי ממש כל החרסת וק
יקיו ממשות עב שקערי מרוב ושמס תערי תיקי ודקו ממלשך מושיתך ירחקו
עוד יאמרו שסלך שאת שטלס מקס יקיו רשס בטכך עב שיאמ
שאוכל לשת כל כך יקיו רשס קושטס תי רוח לו ואתג
עלה וסורה מני צנה שגלו וסרו ממנה וכן כאלס מבלת עלה וסורה שס תאר
איה קס ימאיק כלומר מלי זה מקס בלו או פרושו איה קיו

הַתְּשַׁכְּחָ אִשָּׁה עוֹלָה מֵרַחֵם בֶּן בְּטָנָה
גַּם אֱלֹהֵי הַתְּשַׁכְּחָנָה וְאַנְכִי לֹא אִשְׁכַּחַד׃
הֵן עַל כַּפַּיִם חֲקֹתֶיךָ הוֹמַרְתִּיךָ נְדָרֵי
תַּמִּיד׃ מִהָרוּ בְנֶיךָ מִהַרְסִיךָ וּמִחַרְיִבֶיךָ
מִמֶּךָ יֵצְאוּ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינֶיךָ וְרֵא כָל־
נִקְבָצוּ בְּאוֹלָךְ חַי אֲנִי נְאֻם יְהוָה כִּי
כָל־מַעַד יִתְלַבְּשִׁי וְתִקְשְׁרִים כַּבְלָה׃
כִּי חָרַבְתִּיךָ וְשִׁמְמַתִּיךָ וְאַרְצֵךְ הִרְסַתִּיךָ
כִּי עָתָה תֵצֵא רֵי מִיּוֹשֵׁב וְרֵהֲקוּ מִבְּלִעַי׃
עוֹד יֵאמְרוּ בְּאוֹנֶיךָ בְּנֵי שְׂבָלֶיךָ צַר לִי
הַמְּקוֹס נִשְׁחָ לִי וְאַשְׁבָּה׃ וְאָמַרְתִּי
בְּלִבְּךָ מִי יֵלֵד לִי אֶת־אֱלֹהֵי אֲנִי שְׂכוֹלָה
וְלִמּוֹדֵה גִלְהֵי וְסוֹרָה וְאֱלֹהֵי מִי גֵרֵל הֵן
אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבָרִי אֱלֹהֵי אִפְהֵהֶם׃ פ

ופשטת קס סנת קריקה וקחרינה י שאיסביב כ מכל כאה יבאו טולס כל בטך מכל הפאות יי אט
קבטקה של תשוב אחור כיון כן נשטע
לכל כן כי חרבתיך ושוממותך שאת חזנת טעמס לן קדאי שד כן מנת קערי ממש כל החרסת וק
וקשוממות יקיו ממשות עב שקערי מרוב ושמס תערי תיקי ודקו ממלשך מושיתך ירחקו
נקנה הארץ של יבא עור בגסלך מעחית עוד יאמרו שסלך שאת שטלס מקס יקיו רשס בטכך עב שיאמ
אחד למכרו ער למקוס גאה לן קלילה בעטרי שאוכל לשת כל כך יקיו רשס קושטס תי רוח לו ואתג
ואברת בלבכך גלמותה יחקה עלה וסורה מני צנה שגלו וסרו ממנה וכן כאלס מבלת עלה וסורה שס תאר
כיון וסורי בארץ יקתם איה קס ימאיק כלומר מלי זה מקס בלו או פרושו איה קיו

ישעיהו

כה אבר נחך וזעף או ככף קבצו וכן חזננעצתי והיו מלכס אומנך יגעלס ננעס כמון כאשר יסא קאומן את קאנך ודעתו או תיעפ פ אע יא וצדי קכל להשפל ולפדים ואת שקיית שכלם ימיס רבס תקי רמק על כל העמס ואז קוא אשר לם יסשו קווי פ אס קודס אותי ימיס רבס בגלות לם אבדק תקותכס ולם יקום לבס עוד צעת מן קאומות כהיו אומרין פ אין לבס תקוק: היקוה: אלה קס דברי קאומות איך יקח מנגד מלקוח שלקח ופוד

ס קוא שפ צדיק פ צדיק ומשפט לקחו ואך ימלט מידו מנכטס לם ימלטו מידו קאן שקוא גבור וקב שקוא צדיק נשטו קן ישראל אין יצאו מרשותם כי כה ענה קבצו שפ גבור יוקח פ אע גבור מנכס פ אקחנן מידכס ומק שתאמרו צדיק אינן פ אס ערין פ ברכו ועציתת לקחש אות לם צדיק ובמשפט קן פי אא זלי ירצו שס תאר וקוד כוססת כוד יקוס כלומר קמריב אותך בגלות אע ארע אות ואושיע בניך מענכס והאכלתי את מונך אונכך כמון ולם יסן עוד נשיא את עמנו ותעמו ולם ייסון: את בשרס על דרך אים בשר וזוע יאכלו וכעסים יין עבסס או יין רמוסס נקרא קן לפ שיוציא על ידי כתיסק וסחיטק מן ועסותס רשע וכן מעססס רמוט יטפ קקריס עסס דמס: מדמס ותו ואתן ית כשר דקוו מוטן לך מיכל לענף שמיא וכמה דמתרוון מוז מחמת מרת כן חיות טיא מדמקוקתערוי וכו' ופי מרת כמון קא מרת קטנא כה אבר יא אי זה ספר כריתת אומנ

פ פ
כה אמר ארני יהוה הגה אשא אל גוים ידיואל עמים ארים נסי יהביאו בנגך בחצן ובנתך על כתי תנישאנה : והיו מלכס אמנך ושרותתהם מינקתך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגלך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קווי: היקח מנבור מלקוח ואס שבי צדיק ימלט: כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח ערי ימלט ואת יריבך אנכי אריב וארת בנגך אנכי אושיע: והאכלתי את מונך את בשרם וכעסס דמם ישכרו

וקנה אמר ירמיה שלחפה ואתן את ספר כריתת אלה פירשו המפרשים פ ירמיה דבר כנע פשרת השנטיס שנתן למס כפר כריתת שלם יקח עוד מלך מקס פ בקטן גלות נאמר ודו עבדי נשיא למס לעולס ואמר ולם יחצ עוד לשת ממלכות עוד אבר לקודק לא נתן ספר כריתת אלא כדעל שהוציא אשת מבת שקנף עלק אצל לם נתן לפ ספר כריתת מנכט שעתיד להחזיק אלו כן יהודק עתיד לקחור קמלעות לו וסכל לפישנכס כן לפ שפשרת קשנטיס לא שס נשות ק הגלות מנצל ועוד משגלו לא יצאו ממקוס גלותס וארך לפס הגלות מיאד קרי קס כאלו נתן לפס ספר כריתת ואעפ שעתידים לקזור אצל שבט יהודק קרי קס כלו לם נתן לפס ספר כריתת שקרי שס לפרצס אחר שצנעס שנה ושס בצרצס ארבע מיאות ועשרים שנה ואעפ שיהודק לא גלו עדיין הנביא דבר על קשתו ונחמק שמנחס ישראל שקס טק הגלות שיסוט פ לא נמכרו פ אס בעמון תקס ונשונס אל קאל ישונשמתס

ואמר כיגד יחזקאל וק ספר כריתות כלומר כי קדושת אלה לשוכאל כאשר שנתם פעם אחת כי אין צד ופסע
ספר כריתות ובאשכם יסוע גם ס' שאל השבטים כי דוד מלך על כל ישראל וכן אמר יחזקאל הנביא קנה את
לוקח את עץ יוסף אשר עזר אפרים ושבטי ישראל חזרו ונתת אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד ואעפ
שנק' להם ספר כריתות כגד היה כריתות גדול ואך גלותם מאד וקנה ישיב אותם עם שבטי יהודה והאם קיח

הכעסה וקכל והפרטאס קנצס והקנ
לא נמכרתם ואינכם צריכם לכסף צדוקת
אלו עמיתכם היו דמי המכרה והקשונה
היה כסף קטנות בדוע באתי ימרוע
יהם מעבבם הנחול כי את
מומין לקבל אהבם בתשובה אם השונו ולמק
היה זה כי באתי ואין איש פונה אלי קדחת
שוב אלי ואשובה ליש ואין פונה מני
הקצר קצרה ידי מפתות חשבתם לך
גלותכם כי לקצרי ידי הוא זה שלם פדתי אהב
עד עתה אינו לא בשלש שלם שבתם לי
והבאתם והקדחתם קס דברי הנביא שכתם
בנמה מקומות כי האל מקבל השני בגל
עת קראם אל גלגל שלם הוא קדוב אלהם
ונטן לקטלם קן בנעתי אך תחשט פ
מקוצרי ידי הוא זה שלם יגאלתם עי עתה
וקנה אחרים קים בנעתי כמו שעשיתם
סוף בני עיה לבי וק כתבו יגני כס כוף
וחרבו קנציה קיח כהולך רוח קדים שסס
את קים לרעה איסם נהרות מעג
בשארנה אובש הנהרות כמו שעשית
ברדן שהובשתי אותם עד שמערו ישראל
וממקום המעבר עד קים יצא הנהר כיו

וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך י
וגאלך אביר יעקב:
אמר יהוה איזה ספר בריתות אמכם
אשר שלחתיהם או מי מנושי אשר
מברתי אתכם לו הן בעונתיכם
נמברתם ובפשיעכם שלחת אמכם:
מדוע באתי ואין איש בקראתי ו אין ענה
הקצור קצרה ידי מפרות ואם אין כי
כהלחצלהן בעדתי אהר יב ים
אשים נהרות מדבר תבאשרתם
מאין מים ותמת בצבא: אלביש
שמים קדרות ושק אשים בסורתם:

פ פ פ פ
פ פ פ פ

שאלו וקודדי על ים קטרי ים המלם תמו כריתות וקנה מיתה קדנה שקיתה בנהר כהתמו המים ובאש ומק שאלמ על
הירדן נהרו והוא אחד מנצח הנהרו אחרים נשכסם לתם וכן אלמ על זה אתה הונשת נהרו אן כמו שפי בפני תלם
אלביש וכן עשית במצרים בהפמד האויר שהלבשת להם השמים קדרות שהיה להם חשך ג ימים ושק אשי כמותם
שלא ראו אור והשק הוא שחור ואם כל זה עשיתי כן אובל לעשות להוביכם מהגלות ואעפ שאתם בתוך פנים רבים
והי המים והאויר למש שהם יסודות ואם צמודות יעשה חטע כש בני אדם מקום וס' לבר עזר אלבש שמים קדרות על
קדרות השמש והירח או על העננים כמלש גם כן עליהם והשמים התקדרו עתם ורוח ג'א שנטן לברשו הכל במשמש
נצטר ישראל ויתכן לפי הפסוקי האלה למ דמה טובת העמים שהיא להם בהשכע כמי קים והנהרות ואמר שיחריצ
אותם ונש כלומר שיפסיק טושתם נצטר הרעה ששאו לשר והעטן כמו שפירשם בפסוק ושמת נהרות ליים וגמר:

אֲרֵצִי יִלְלֵהוּ אֵלֶיךָ דָּבָר קִנְיָא אֲמַרְסָּהּ עַל עַצְמוֹ אֲמַר נָתַן לִשְׁוֹן לְמוֹדִים לְשׁוֹן אֲשֵׁר מוֹדֵלֵס בְּשׁוֹן כִּמוֹ כִּרְא לְמִדָּה
מִדְּבָר וְכֵן אֲמַר לְפַעֲלָהּ וַיִּשֶׁסּוּ שֶׁ כְּחֶזֶק חֲדָה שֶׁתִּקַּן לְשׁוֹן לְדָבָר צְחוֹת מִקְרָה כְּחֵדֵס הַדְּגֵל בְּדָבָר לְדַעַר
דְּבָר הַשֵּׁסּוּ וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶן מִי שֶׁקֹּוֹא יִטַּף לֵל צְמִיחַ לְשִׁמוֹעַ אֶת דְּבָר יי כִּמוֹ לְשִׁמְעוֹת קִיטַף כִּמְדָבָר לֵל קִנְיָא וְכֵן אֶדְרָן כִּי
וְעַף בְּלִמְסֵי וּפְרֻחַם לַעֲשׂוֹת לְאֲמַר דְּבָר עֲשׂוֹת מִהַ טוֹב יִשָּׁר בְּבָקָר בְּבָקָר אֵלֶיךָ קִנְיָא וְכִי אֲמַרְסָּהּ הַלֵּלָהּ

פ פ אֲדַנִּי יַחֲוֶה נְתָן לִי
לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת יִטַּף
דְּבָר יִעִיר בְּבָקָר בְּבָקָר יִעִיר לִי אֶזְוֹן
לְשִׁמְעוֹת בְּלִמְסֵי אֲדַנִּי יַחֲוֶה פְּרֻחַת לִי
אֶזְוֹן וְאֲנִכִּי לֹא מְרִיתִי אַחֲוֹר לֹא נִסְוֹנְתִי
בְּוִינְתִּי הִי לְמַכְסֵי וְלִחִי לְמַרְטִים פִּנְעֵי לֹא
הַסְתַּרְתִּי מִכְּלָמוֹת וּרְקִי וְאֲדַנִּי יִרְחוֹה
יִעֲזָר לִי עַל כֵּן לֹא אֲנִכְלַמְתִּי עַל כֵּן שֶׁ
שָׁמַתִּי פִּנְעֵי כַח לְמִישׁ וְאֲדַע כִּי לֹא
אֲבוֹשׁ קְרוֹב מִצְרִיךְ מִי יִרִיב אֶת
נַעֲמָדָה יַחֲד מִי בַעַל מִשְׁפָּטִי יִנְשׂ אֵלַי
הֵן אֲדַנִּי יַחֲוֶה יִעֲזָר לִי מִי הוּא יִרְשִׁיעַנִי
הֵן בָּלֵם כְּבִדָּה יִבְלוּ עֲשֵׂי אֲכָלִים פ
מִי בְכֶם יִרְאֵה יַחֲוֶה

וְקִיב כְּחֵלֵי קֹוֹל מִעֲזָרוֹ בְּבָקָר וְקִנְיָא
בְּשׁוֹן אֵלֶיךָ בְּבָקָר בְּבָקָר וַיִּסְרֵךְ וַיִּסְרֵךְ וַיִּסְרֵךְ
לֵל קִיב הַפֶּסֶק כִּי אֲמַרְסָּהּ שִׁיבִיב בֵּלֵל כְּחֵלֵי
חֲדָשׁ אֲוִימִים יִשָּׁר לְאֶזְוֹן קִנְיָא תִקַּן שֶׁ
לְדָבָר וְאֲוֹת לְשִׁמוֹעַ בְּלִמְסֵי כִּמוֹ שֶׁאֲמַר נָתַן
לִשְׁוֹן לְמוֹדִים יִלְלֵהוּ אֲרֵצִי יִלְלֵהוּ אֲמַר שֶׁ פ
פְּעַמִּים אֲרֵצִי יִלְלֵהוּ וְעַד אֲמַר וַיִּלְלֵהוּ
אֲלֵהִים הֵן אֲרֵצִי אֲלֵהִים לְפִי שֶׁקִּיב מִדְּבָר עַל
קִנְיָא וְקִנְיָא קִנְיָא קִנְיָא לְפִי כִּי אֲמַרְסָּהּ
קִנְיָא כִּי אֲמַרְסָּהּ קִנְיָא אֲלֵהִים לֵל מִרְיָא
לֵלֵת בְּשִׁלְחוֹת וְלֵל כְּסוּעֵת אֲחֻר שֶׁלֵל אֲלֵךְ
אֵלֵךְ אֲמַרְסָּהּ קִנְיָא שֶׁלֵל וְאֲנִכִּי שֶׁאֲמַרְסָּהּ
בְּצִדָּה קִנְיָא לֵל נִמְעַת כְּבִדָּה וְקִנְיָא
בְּרֵשׁן הַלְכֵת וְאֵין זֶה כְּדָבָר יִרְמִיב שֶׁאֲמַר
לֵל אֲוִימִים וַיִּלְלֵהוּ גֹוִי נִתְתִּי וְמִהַ שֶׁאֲמַר
וַיִּנְתֵּן לְמַכְסֵי אֵלֵךְ שֶׁקִּיב
זֶה אֵלֵךְ לֵל מִכְּלָמוֹת בְּהַעֲבֹר וְאֲפִשָׁר שִׁיבִיב פִּי
קִנְיָא כֵן אֲפִי קִנְיָא מִכְּסֵי וְאֲמַרְסָּהּ אֲוֹת אֵלֵךְ
אֲקַבֵּל בְּרֵשׁן לֵל הַבֵּת קֹוֹל לְמוֹדִים מוֹדֵלֵס
שֶׁעַר לְשׁוֹן וְקִנְיָא וְאֲרֵצִי יִלְלֵהוּ יִשָּׁר לֵל אֵלֵךְ
הֵן אֲוֹת אֲמַר יִשָּׁר לֵל אֵלֵךְ
יִקְבֹּץ בְּדָם לְהַמְתֵּק וְאֵלֵךְ לֵל קִנְיָא פִי יִשָּׁר
לֵל בְּבָקָר דְּבָר כְּסוּעֵת עַל כֵּן לֵל כְּבִדָּה

בְּאֲמַרְסָּהּ בְּצִדָּה דְּבָר כְּסוּעֵת לֵל אֲוִימִים יִלְלֵהוּ אֲרֵצִי יִלְלֵהוּ אֲמַרְסָּהּ פִּי יִשָּׁר
מִכְּלָמוֹת וְקִנְיָא קֹוֹל אֵלֵךְ שֶׁ תִמְנֵד קֹוֹל מִכְּדָם כְּסוּעֵת אֵלֵךְ וְשֶׁ שׁוֹנֵה אֵלֵךְ
מִקְרָה קִנְיָא אֲוֹת כִּמוֹ דְּבָר סְנַחְרִיבּוֹן שֶׁקֹּוֹל שׁוֹנֵה אֵלֵךְ תִּמְנֵד עַל כֵּל כְּמַסֵּי יִקִּים אֲוֹתֵס וְלֵל יִעֲשֹׂה קִס תְּשׁוּבָה שֶׁקֹּוֹל
אֲחֻר דְּבָר וַיִּנְשׂוּ עַל הַרְעָה אֵלֵךְ שֶׁרֹוֹשׁ קְרוֹב בְּקְרוֹב יִדְבֹק דְּבָרֵי מִי יִרִיב אֶתִּי שֶׁלֵל יִקִּים כִּמוֹ שֶׁנִּבְחָתֵי הֵן
אֲרֵצִי יִלְלֵהוּ מִי קֹוֹל יִרְשִׁיעַנִי וְלֵל אֲמַרְסָּהּ מִי שֶׁלֵל יִמְכַל מִי שֶׁיִרְשִׁיעַנִי פִּי רִבֵּס קִוִי מִרְשִׁיעַם אֲוֹתֵס אֵלֵךְ אֲמַר
מִי קֹוֹל שֶׁיִרְשִׁיעַנִי כְּבִדָּה יִבְלוּ אֲפִי יִרְשִׁיעַנִי כִּמוֹ וְאֲמַרְסָּהּ אֵלֵךְ קִרְשֵׁת אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַנִי אֲלֵהִים כִּלֵּם כֵּל
קִנְיָא לְפָנַי לְשִׁתֵּר דְּבָרֵי מִי בְכֶם יִרְאֵה יִלְלֵהוּ אֲרֵצִי יִלְלֵהוּ אֲמַרְסָּהּ מִי שֶׁקֹּוֹל בְּכֶם יִרְאֵה יִלְלֵהוּ אֲרֵצִי יִלְלֵהוּ אֲמַרְסָּהּ

וגם מאשר הלן בחדר עד עתה ישונו מדרסו קדמך ויבטח בים יי וטובל רן בלבם לל חוצים פ באמת ידוי
קאלקיס קיו נקס אל מלכותם שקיה קורא לקס אשר מלך חשכס שיסונו אמר ידעני שלם קסום פ כלבם
אתם שקייתם בדרך רעם עד עתה קדמי אתם לל קדמי אתם באף קאל כמון פ את קדמך באש אל אתה טעל עמי
וזה פעלונכא וכן יוצא פ את קדמך באש מלחמי ויקות כפל פטן בעלות שוכות ומותי קדמך מרעצים והחוצים

נקדמי מלחמי ויקות ויקות קס פ טכ קדמך
ויהי מנן באשתח כדעו והשליפת בים וא
ואצני בטן לט באור חשכס את בענתם
ואות קדמך תאכלם פ קעני יכל אתם
מידי קדמך זאת לט תאמרו מקר קור
קיה לפ אל מידי קדמך זאת קדמך לכס
שתשכסן למעצבה והשכבה הוזה שאמר
קיה כמון שכתת קחול או קמות כלעמי שלם
יקיה בים כח לקוס לפי יובים אתם
קאלף בסעל וקסין רפה שבעו דבר
ככנר קטובס קמטו אל ער חוצותם כידו
חוצותם ממכון זה אברים ואל מקסת ער
נקרתם נקרתם וקו שרה דמה רחיק קדמך
לסר ופי מקסת נקיבת הבור כאל אמר אל
ער נקובה שנקרתם נה או ממנה וקדמך
משק בן ערא פי ער שרה פ קיה קנפעת
וקמקסת אביקס פ קור קכל קפעל בצר
נקרתם מן קעני קאנסיס קקס קקד
הביטו אל חשכס עתה פרש קמסל
תחוללכם תחולל אתם ותחולל
עמד במקום עבר כאל אמר חולל אתם
ועמי מן חיל פולק אמר קבכו אלקס
ולט בודעקס וראו מה פשית לקס פ

אחד קראתו כאלו קראתו ואמרת לו לך לך מארצך וממולדקך אחד קיה לבט ואחר כן ברכות והדרתי
ומה שמך לעטן קוק נחמת ביון פרש ארע אב אל בעטר פ בוין שמאשו שטמס מהיות להם בן לעת וק
וקנתם או פקדתם ונתת לקס בן כן ישראל אחד שארד נלותם מאד עד שיהיו פאסיס מן קנאל או יפקיס
ויצאס מן קגלות וקו מה שאמרו רבותם אל אין בן חד כל אלא לארץ יאוש ואברכהו ארבהו עבר
קמקוס עתה פ וארבוו בשנא קוון ואברכהו צמחו קוון שמא שיקוס שכל כי נחם יציון נחם כל
ארשתה ובר ציון פ קיה עקד קמלית וערבתה כמון מדמך וכן
בערנה וקחמס לקס ואמר נחם וחס עבר קמקוס עתה כמון מדמך וכן

שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
ואין נעה לוי בטח בשם יהודה וישען
באלהיו הן כלכם קדמי אש מאורי
ויקות לכו באור אשכם ובזיקורת ע
בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה
תשבבון שמעו

אליהו פי צדק מבקשי יהודה הובטו
אל צור חצבתם ואל מקברת בור
נקרתם הובטו אל אברהם אביכם
ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתו
ואברכהו וארבהו כי נחם יהודה ציון
נחם כל הרבתי הושים מדרבה
בעדן וערבתי כגן יהודה ששון ועמדה
ימצאבה תודה וקול זמרה ע כאן

אחד קראתו כאלו קראתו ואמרת לו לך לך מארצך וממולדקך אחד קיה לבט ואחר כן ברכות והדרתי
ומה שמך לעטן קוק נחמת ביון פרש ארע אב אל בעטר פ בוין שמאשו שטמס מהיות להם בן לעת וק
וקנתם או פקדתם ונתת לקס בן כן ישראל אחד שארד נלותם מאד עד שיהיו פאסיס מן קנאל או יפקיס
ויצאס מן קגלות וקו מה שאמרו רבותם אל אין בן חד כל אלא לארץ יאוש ואברכהו ארבהו עבר
קמקוס עתה פ וארבוו בשנא קוון ואברכהו צמחו קוון שמא שיקוס שכל כי נחם יציון נחם כל
ארשתה ובר ציון פ קיה עקד קמלית וערבתה כמון מדמך וכן
בערנה וקחמס לקס ואמר נחם וחס עבר קמקוס עתה כמון מדמך וכן

ישעיהו

הקשיבו אלי ואלומי בני עם הדגש והזמנים לכתוב ספר מכלל: פ פרה מלות תבא בכו שאם סגולת
הספר פ מצון תבא תרח פ המלך המסיח ורחק קפמים לכתב בדרת יי וזק יקח אחר מלכות
על וינעב ומשפטי כמון שאמר שם ושפט בן קעיס: לטור עמים: שילד עיניהם בדרת יי ושטט טמטט וחסד
שיקו בשלם זה עם זה כמון שאמר וכתת חרבותם לחרוץ ונעל וזקו שאמר קנה חרבע
כשיר

פ פ פ פ

הקשיבו אלי עמי ואלומי אל האדני
ביתורה מאת יתצא ומשפטי לאור
עמי ארבע: קרוב צדקי יצא ישעיה
וזרעי עמים ישפטו אלי אים יקו ואל
זרעי יחלון: שאו לשמים עינכם ויש
והביטו אל הארץ מתחת כי שמים
בעשן נמלחו והארץ ככנר תבלה
וישבה כמורכב ימותון וישועתו לעולם
תהיה וצדקתו לא תחת:

פ פ פ פ שמעו אל

ידעי צדק עם תורת בלבם אל
תיראו חרפת אנוש ומגד פרטם אל
תחתו: כי כבוד יאבלם עש וכצמר

אנחם ואסקיטם ממלכותם: או פכו לטור
עמים לנעט העמים ארבע לרם ומשפטי
לפס כלומר שאעשה משפט בהם: קרוב
צדקי יצא ישעיה: אם ישמעו

אל בנ קגולת קרוב
קול צדקי לבא וישע קרי קול כאל יחזק
אמר פ קרובה ישועת לבא: ודרוש פ
עמים ישפטו: וזו מלכות עבד ומעבד ואמר
ודרוש לפון רבם לרב הקמקא שיפסק בהם
כאדם המכה בשרו ידיו: אל אים יקו
ישע אים יקו אל מן קיום קהול ואילך
ואל ודרוש שאתמך אותם צד ימיע
שאו לשמים: אם הפסוק הזה כמ
כמשמעו איך יאמר

וישועתו לפעל תקיה ואם הפעל יחבר איך
תקיה ישועת וצדקה אם אין כצדא ואחזל
פ: זה יקיה ול יקיה זה וקוז על דרך הפלג
כלומר קודם אחר הפעל משמע אצל
ישועתו וצדקתו וכמו שאל קיימים כן תקיה
ישועת קיימת וכן אמר ירמיהו קנצא אם
ימושו החקים האלה מלפני זרע ישראל
ישבע מקיות גי לפט ונעל והחכם ר' אברהם
בן שרא כהנא מזה הפסוק למדו חכמי

האנשים פ נאמת האדם עמדת ודרים אמנת והשמים קול הרקיע והארץ קול המיושבת: וישועת האדם וצדקת
א: עונת! יצא עמדת רל פ האויר יקרה לו הפסד ושפי וכן הארץ כמון רעש הארץ ופעל הקרים ועל מזה הפסד
הישוב: וישועת כמון כן ימותו ואעפ שקס מל ימותו וזו השמש ב צדור קס חיי קעף ויסוד קעף קול הפסד וכן
אמר פ עפר אתה ואל עפר תשוב אבל השמיה החסמה לפעל תקיה לט תמות: והרמב"ן ז"ל פירש דרך משל על
האומות: קמרעם לשראל אמר ראו איך נחמם השמים קהם ושמימה הארץ קהיל וימות מני שפעלה ואתם כשמים
כאלו אינר שקס אשר מלשו על הארץ: והיה פחם בהם הפעולה והקיום בשמים על דרך עומד אצדו מקר וכל
כבלת קצין ועמיפיקם קיימים בקיימות הארץ יחברו קעמיפיקם קהם כחומר קבוע קבוע: ונעלמו עמן קהמיה
וכן ארץ מלטה והוא עבר במקום עתה: תחת: תשבר כמון אל תשרא ואל תחת:

טוב עיני אימר שני כנגד עניינות וכל קטן אל שיהיה ס קסת ענין ו תרחיב לבם ו תתן שפתיהם לל
צמקם לזכר פ קס יריו קיסוען יחשתת אקס שמחפס אותם קיומיות על איור קגלות וכן אימר כל קוס
כלימת כנגד ימנודו פתים גחפמ טעמ טעו יחפמ כי כבגר ו זק קפמוק מסייע פיוח קרבר מנסא
אזלים קכאי לזמנות כלומ יזכל אותם קרע קכז . עלקס כיון קבגר שיזכל אות קעש וסס קווי יחי

קעש ובערפ יקריי פוס וזיקת קס יזכו
מן קארץ ואתם תהיו בה לעלם בדיקות
וישועת שאק לם עור יעור י שמקס
מלרע ילביש עך קך משל
כיון גלות לבז עור וק מלשג : כמי
קדס כמצרים : עלמים וק ימים רבים וימנ
ארוכס סעברו : קבזק מצרים וכן אוכר
קבובנל ואלו קמחצנת שקב אוקס
צגור מטר : מחולות מנורת חיל טולק
תקן זה פרעה וכן אל קתמ קגול קרובן
בתך יזוריו הלא קמחצנת יס זקיס
סוף ויס אק קיס לכרע .
ושנה קעמ וסלג כולות שוקת קשמק
מלשג בשפסין פ קוז פועל פני
וקריי כמקום אשר כיון אשר שמק וק
קבזק מצרים שבעס אשר כזק פ ל קבז
קז קידעמ על קעבריס ופרוי
כיון סעשית מקדס כן קעמק
עור עס גלות ישראל ועד וכיון סעבר
גאלס כס סוף וכלו לרעס ק פרוי יל
ישון מקגלות וכלו כיון כרע ו ופרוי יל
עמקס כן פ ישו לשוקת קידעס כיון
סכתמ כספר מכלל וכן ווספה

תמות יקל פי כיון ספר תליס וכן וסמוע סוכה תדען עכס ובער מלכ כיון אל קוזן רעס
ואמת עלם על ראס קך משל פ ילט קווימות ראס כשול בשמח יסען כסו וסלמטל מוז כפרשת
קוזן יליס רשות ישוע וכו' וסס כקנא קסימן סמול וזון אגבי אגבי הוא כגחמכם אימר מנשמש
לזון כסס וזמר את ותירי לזון נקבה וזכר כן אימר והשכ
פ ק קוזן מנקה קמקריי כשמונר כנג כגשת ישראל כשמדע כלסון רעס מעבר כנג קפריסוס וכשמדע
כסון יזוד מדע כנג מכלל וכשמדע כלסון מנח מדע כנג כנסק ימות פ כן תמונת קוזן וסס יר
לך קוס לך לך למחר תנר פיוח כצנר וכן ער אריק ימור וקדומים לרעס

אבלם סס וצדקת לעולם תהיה ו
וישועת לזור הורים פ
עור יעור לבשי עזרוע יזוד עור כימי
קדס חרות עלמים הלא את דהיא
המחצבת והב מחללת חנן הלוא
את האמה הרבתים מי תהום רבה
השמה מעמקי יס דרך לעבר גאולים
תהיה יזוד ישובין וכלו יזון ברנה
ושמחת עלם על ראשם ששון וש
ושמחת ישועין נסו עון ואנהו

פ הפטרת שפטים פ
פ אגבי אגבי
הוא מנחמכם מי את ותירא
מאנשימות ומבן אדם דוצר ערתן

תמות יקל פי כיון ספר תליס וכן וסמוע סוכה תדען עכס ובער מלכ כיון אל קוזן רעס
ואמת עלם על ראס קך משל פ ילט קווימות ראס כשול בשמח יסען כסו וסלמטל מוז כפרשת
קוזן יליס רשות ישוע וכו' וסס כקנא קסימן סמול וזון אגבי אגבי הוא כגחמכם אימר מנשמש
לזון כסס וזמר את ותירי לזון נקבה וזכר כן אימר והשכ
פ ק קוזן מנקה קמקריי כשמונר כנג כגשת ישראל כשמדע כלסון רעס מעבר כנג קפריסוס וכשמדע
כסון יזוד מדע כנג מכלל וכשמדע כלסון מנח מדע כנג כנסק ימות פ כן תמונת קוזן וסס יר
לך קוס לך לך למחר תנר פיוח כצנר וכן ער אריק ימור וקדומים לרעס

ותשבח ויחזק שהיא טרף מעולם קים לך לשונם יש כח מדו לחזק מיד בן אדם ואך פחדת מנן אדם
ולא זכרת חזל שאם תשוב אל ותבקש מגלפס הוא יכילך מיהו יוטטק ויוסד פדשתס כמה פעמים
כאשר סנן להשחית אתה מפחד ממנו ולמה טוב לל ולח הפחד ממנו כן אדם חס עלתה חמנו וסנן להשחית
ל יעשה ולא יספיק לו כדבר סנר רבויה חמת קלכה בעין מהר ל היוקר חמת המציק כ עתה ימקד הגוש

ותשבח יחיה עשיך נוטה שמים ויסד
ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת
המציק כאשר כונן להשחית ואיה
חמת המציק: מחר צעה להפתח
ולא ימות לשהות ולא יח
יחסר לחמו: ואנכי יחיה אלהיך רגע
היום והמונלץ יחיה צבאות שמו: ו
ואשם דברי בפך ובצלדי כסרתיך נ
לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר
לציון עמי אתה:

התעוררי התעוררי קומי ירושלם נ
אשר שתנת מיד יחיה את כוס חמתו
את קבעת כוס התרעלה שרת נ
מצת: אין מנהל להמכל פנים ילה
ואין מחזיק בידהמכל פנים גדלה
שתים הנה קר ארתך מי

ואנכי רגע קים כל שכן שאגער בעמים המחוזקים נכס רגע תיכנו גער דמויך צמח ויס לפישו כנו
צוקע וכן עורי רגע ומחם בכחו רגע קים וקנה רגעת יס סוף לעצמם זיקמו גש במקום הנקיעה ולא יכלו לעם
עב שעברו ישראל וכן וקמו גש ולא יוכלו יי צבאות שמו וקוח אדון צבאות מעלה ומטק וכוו קכל ואשים קנה
שמת דברי בפך להוקר ל לעם וכן דברי אשר שמת בפך וביג יי כשיתך של יוכלו קעמי לכלתך
בגלות כל זמן שיקו דברי בפך וכלבך כ לא שמת אותם בפך אל לקוהתם כלבך לעשותם כנו שאמר

להטת מנת גלות וקוח ישראל שקוח גלה
בן קעמי: ולסון עעה קוח עמך טלפול
וכוץ ממקום למקום יש בטלפול קשכ ויש
בטלפול אחר וכן לסון גלות כ גלה אתה
למקומך איכן טלפול קשכ ולסון עעה יש
כ טעל שקוח עומד כנו זה מקד עעה
וק את עעה ויש שקוח טעל יוכא כנו
וסלחת לע עשם ונעקו עעה כובכחו
ולא ימות לשחת ולא ימות בגלות שקוח לע
כנו קד ועל קכל מנדרי כ חס ימות בגלו
יחדים יעלו בתהיית קמיתם אכל באומרו
ולא ימות על קכל יאמר כלומ של יאחר
שס כ טעל כל כטס יכא ויפתח ממחאסר
קגלות: ולא יחסר לחמו בעדו בגלות אעכ
שקוח שכו קאל מוומין להס כן אויבס
ואובס סרפס וצרכס ככוד או פיול
יחסר לחמו כצחות מקגלות כרך כנו
שקביח אותס ל ירעכו ולא יצמחו וכירס
מכר קכסוק כ אך קפחד מנן אדם שימות
וקנה בעדן כחיס קוח דברי חלש מאד אפי
כה כוקסיס עליו כריך קוח למקד ולהטת
כלקך קמעס כח שלח ימות לשחת וכן
שמקד להטת כריך למזכות שאס יחסר
לחמו ימות ויתכן מוחי פרעפותא להקלא
ולא ימות כחיקיא לחבלה ולא יפסקון
מוופקן: ואגבי כח לפוזיך מקגלות

במך ובלבך לשחת לנסות שמע זבל את חכמה עלך בגלות פלילית שת לנכות שמע ולנסות ארץ וחוץ קסן
גלות סיקח לשראל עלש הדסוכן חלם פ סנט ברא שמע חדשים וגו' ולחמד לטון עמי אהה פי לבג צון ווכר צון
ע קיח שקד הועלת . וית לקיימח עמח דחמד עליהון דספן כככ צ שמח ולכלל כנסתח דחמד עדיהון
ויספן כעכרז דחמד ולמיח למיחן צפן עמי חסן דהתעוררי קטנת שמרי קטס: הקדעלה קדעבה או פי

סס קמות חלמי לך בגלות זכ כבי סתת
עס סתעלפ סע קשמרש וגם מיצת חותה
עכ של כשחקה בטס חפי טפה בלומר כל
קדעות הכתובת סגפ עלידחי לך קומי
מקגלות ומקעוררי: אין בעהל לז
צערה בגלות לך קיק כח צד צע
קגלות לנהל אחידו ולחיוק כדו ולסמט
מקדעפ ס כלס קיו שוס נהו שרתס
קדעות קקדחות חותך בקיזתך

בלחך קחוב לגלות שתיס רעות קיו קשד
וקשט ומס קדעבוקחרב פ קשוד סוג
קחרב וקשבי קוח קרעב חלם קדעות קיו
לך לצד רעת קגלות סעכלת זה כמח
מיס: קדחותך בצע מקלף: מי חנומך
צמי חנומך חי זמ עס קוח סלקה כמוק
סאובל לחנומך ס בגך עלפי מעטן
על ראס יונה ומעלף עטן
שפות ורסוק מקדעיס עכ של זכל לעמו
על עכמו כמו סחמ בקיסות ידמיה סכס
לרץ חוסת כער חוק: כתח מעמד כתח
קחח סכב כמכער שלע חות ס חתח
קוח קחיה קכוכית כעל וכלח חמד כמך
קחוסת כמו ככוכבי וקוח סוד קבי
ומכור קוח כסב וכן עלו סעכורדי כספ
וערשי מכמורת: לבן ושכרת ולס מיין
פי ושכרת קכרות ולס מיין כה אמר

קוח יקיס חותך ולס מלכ חחחח וקוח חלפך סיקח מספמך מן קעמיס: עיב עמו קח ריב עמו ומסכטס מן
וה וכן ריע חלמח פי ריע ריב חלמח ושכרתיה סר מונך שרשו עה מן ס חחחח לחסך: חלם כפסך חלמ
לך ס קנסט מינע סכפי קנף וכחון כיו
וחמיני עוריי שוך סקייט מופשטת מינח עכ ענה לבשי חותי: לס זסיף כחך עכ על סמח: חמד
סמיס קגולה וחילך ל עכנו כמ עכ כל ימי שלם: וכן חמד וריס ל עכנו כמ עכ:

עוד לך השד והשבר והרעב והחרב
מי אנהמך: בניך עלפו שכבו בראש
כל חוצות בתוא מכמר החמלאים
חמת יחודה גערת אלהך: לכן שמעי
נא זאת ענה וישכרת ולא מיין:

פ פ פ פ פ פ
כה אמר אדניך יחודה ואלהיך יריב
עמו הנה לקחתי מידך את כוס הת
התרעלה את קבעת פוסחמתי לא
תוסיפי לישותה עוד: וישמתי כיד
מונך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה
וחשימי בארץ גוך וכחוי לעבדים:
עורי

עורי לבשי עוד: צון לבשי בברי
תפאר הך ירושלם עיר הקדש בלא
קסיף באבך עוד ערל וממא:

התנערי מעטרי דמיק ישיבתה בגלות כמי שמתפלש בעפר ואומרים לו קתנערי מן קעפר וקוס : שם צמון ואת
השט ואת המלקוח . ויתעטן יושב קומי תעני על טרסי יקרד , קתנערי מוסרי עירך . חסר מס
הסיוס ממוסרי עירך שהרי הוא בגלות כאלו על מוסרי עירך : שם תירד בפלס עמך , כי בה אמר
י' חנש ב' א' כסף אל' בעמית . ולא בכסף אל' עשונת ועוד נאריך בעטן זק במקו וירא ש' אין

התנערי מעפר קומי שב ירושלם
התפתחו מוסרי צד שבה בת
ציון :
כי בה אמר
יהוה הנם נמכרתם ולא בכסף תג
תנאלו :
יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור
שם ואשור באפס עשקו : ועתה מה
לי פה נאם יהוה ב' לקר עמי הנם
משלו יהללו נאם יהוה ורתמיד כל
היום שמי מנאין : לכך ידע עמי שמי ל
לכן ביום ההוא אני הוא המדבר
הנני : מה נאוו על הדור' ירלי מבשר
משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה

איש : כי בה אמר בראשונה זכר שט
קבלת גלות מצרים וגלות
בגל ע מלך אשור הוא מלך בגל . ואמר
מצרים שירד שם בראשונה לגור שמו אשור
כמו כן באפס עשקו כל אחד מקס פ מצרי
ל' קיה ל' דין לפעמו בפך ש לגור בא
שם תחלש וכן אשור ל' קיה ל' דין בקס ול'
קיו בעמלמית למה בא סערי עובד גל'
עשרת השמים ונטו עניני קבלה יקודק
ובטמן וקו בחפס בל' משפט ואעפ ש קיה
גורק ינה אל קס המצרים העבדו וטנו
אותם יותר מדאי . וכן אשור כמו שאמר חט
קצרת מעט וקמה ערו לרעה . ועתה
בזה הגלות שהיא גלות שלשימה
לפח מה ל' כל כך בזה הגלות שהארכת
אותם זמן רב בגלות כן יאמר קס בקצת
עת קנאלה : ש' לקח עמי ח' : איש
מתעבב' ב' : גלות בשכל כסף שקס חייני
לשוכה אל' בעמית גלו וכני לקחו עשס
מושל יקילנו . ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
אותם בעמית קקסה ובזה בעמית אל' .
ועד ש' כל קיוס מן א' שמי בגלות שהקס
ינא עקו שקס קורגס אותם ושוללם אותם

על ייחוד שמי : לקח צבתה פ קוא פועל עני משל כוכר פעול מן הדגש . יקילנו שראו יל' מעטן יל' וקוא מעטן
השט וקוא פועל יוצא : מן א' מורכב מפועל וקתפל על וכד' פ' ארסו דקדוקו קיסב בספר מכל' בחלק הקדוק
ממנו : לכן ידע עמי שמי שאין כודע בגלות חל' קוא מן א' צבת קנאלה ידע עמי וקו שאינ' ביום קקוא חו
ידע עמי וכן שאר העמים ידעו אל' זכר עמי פ קס ידעו כואמת וידע פ קנס' ל' ד' ק' לשוא וקמבחה
שהבחה פ' קנס' חו ידע שהוא חמת וידע פ' חמקוא קמד' ל' שדכו קנס' חס מעבדים אל' קס
נבאו בשמי וכראותם שיתקיימו קמבחות קס ידע פ' ח' קוא שדכתי אותם וקנס' כמו שקיית' ל' שמת' ול' אשנ'
אל' שקס ל' ידע עמי שידע עמי חו צבת קנאלה : מה גאוו : שראו אוק וקאלף עקו וקנו ל' כפעל וכן עמו
ל' י' וקוא עטן יופי ואינ' עטן יופי על קרגלס ע' למ' כען מה יפ' כעמיר כל' מ' ק' יקו נא' ויפ' רגל'

המנצח יעלה על מקריש להאמץ קול לבשר שלם וסוביט ושמעו ושמעו מלך אלשך פש קומן קהוא לך יראה
שקוה מלך חבל הן אימרו הכל שקוה מלך כמו שאמרו וקדקו לך האלוכה והעפן למי פ יתע קדע צמלם כלו כאלו
אכסו על מקריש מהמנישם קול קישועה ונדך קשם לבשר עלה קול עפיר נניאדך קנבא קרוא עפה כמו
עפה נחמך לפי שקוה עפה קשועות ואלה פ מנח ימיה קול עפיר ואמר נשאו קול כלעמי שישאו קול בשמחה ודעו
יחזו פ יראו פן צפן צפון יי טן כלומר

אמר לציון מלך אלהיך: קול צפיק נ
נשאו קול יחדו ירננו ביעין בעין יראו
בשוב יחזה ציון: פיצחו רננו יחדו חר
חרבות ירושלם כי נחם יחזה עמונאל
ירושלם: חשף יחודה את זרוע קדשו ל
לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ ו
את ישועת אלהינו: פ

יראו עמיהה קנבא פ שנ קכטר
לצון וקוה רוח קנבא שפסקה משמעת
חג וזכיה ומלכ ובעת קישועה הטוב
חח קנבא לקדמיה ועוד יתע מסקיה
וק אשר פן צפן נראה איה יי פ כלס
קיה נהם חח קנבא במעמד קר סיע
מלני קכטר שראו בחוש קשן וית עפיר
פרכסיר פיצחו עפס קדמית קול וכן
פכז רמו חשף למ כלומס יסע
סרל תקיק בגלי וק חרעך
הסופה גלוי סודו קכפל לחוק ממש
ממקום קגלות מתכה מתוך כל ער
וער שאתם בדי קדו הנקו מכל
קסאי כלי יי כלי זון שלם
קל יי לך חרבול חמת אל חסדי קל
ורחמו קס יקו כליכס בבאתם מקגלות
וסעמו לפטו פ לך נחטון כלומ ער רמק
קכאו לך תפחו מחדס ולך תהו צרימס אכל
זן וית נטל מאכר דבית מקדשא יי ולך
תעתי נשת פ יקו כזק קגלות כלי בית
קמקדס כמו שקו בגלות כל שנסאו אותם
בבאתם מקגלות כי לא בהפוזן תכחו

סורו סודו צאו משם ממא אל תנעו נ
צאו מהוכה הברו נשאי כלי יחזה: כי
לא בהפוזן תצאו ובמנסה לא תלכו
בידלך לפניכם יחזה ומאספכם אלהי
ישראל:
ישביל עבדי ירום ונשא ותבה מאד:

פ קולך למעבד יי לפעך קכאו בבית פ לך תיחזו מחדס חבל ממעריס יכאו בזכזן לפי שקממריס
ממקריס אותם לכחות מפת מקותם חבל משיכחו מן חשך קלט בבית ער רמק דגה ישביל עבדי
קפריש קוזית נחמח על גלות ישראל וקרוא אותם עבדי כמו שאמר ואתה ישראל
עבדי ישקב אשר בחמתך אימר קש יכא עת שיכליח עבדי ויחוס ונשא ונכה מאד וישכל יכליח כמו ויקי דוד
ככל ורשו משפלי וכן תנעם וינק יכליח ואמר ירום ונשא ונכה אימר לשון קמפלם ככל לשון לפי שמעלת
תמוס מעלי יתרת ועדו אפריס חפריש כמו שפריש איה חס אכסעפ קגלי ובשפר קבית

באשר שממו עטן תמיהה כיון ממשלת עתים . אמר כאשר תמקו מעוז שפלוך וקדן קיח עליהם
שיתמקו פ קיו רואים שהיה משחת יותר מכל איש מראקו ותארו יותר משחת מעט אדם ואשר
מנד פנש לפנח כמו שאמר עליך ופעם של לפנח כמו שאמר מראקו ותארו . כן דרך המקרא בטמק מקומות
כמו שכחצו . וקחם ר' אברהם פדש כן משחת מראקו פ טמק . יש בעולם שיחשם פ שחת קהווי

באשר שממו עליך רבים כן משחת
מאיש מראהות ארו מבגארם : כן
יהנוי סרבים עליו יקפצו מלכס פיהם
כי אשר לא ספר להם ראוי אשר לא
שמעוה תבננו : מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על מי נבלתה : ויעל ביונק
לפניו וכשר שמארץ צה לא תאר לו
ולא הדר ונראהו ולא כראהו ונ
ונחמדהו : נבזהו וחדל אישים איש מ
מכאבות וידוע רהלי וכמסתר פ

משונה מכל . גם יש שישאלו קיש
להודי פה ושן כן קווי נארץ שמעפאר
ונארץ . משחת בזרק המס והוא
תאר . וק קערים המעלות בזרק המס
תאר . ותארו בחלם מטע האלף : כן יזה
יה עטן דבר כיון יטיף שהוא
כעטן הויה וכעטן דבר . נטפ מים לשון
קויה . אל תטיש . יטישן לשון דבר . כן
יה עטן דבר . והוא יוצא לשלשי פארה
פרלר בלש . אמר כמו שהתקו על שכלות
כן יתמקו על גדולת ודברו עליה מאד .
עליו יקצו מלכס פיהם . אפי למלכס
יראה כעוז כעוד גדול . וכן אמר וראו
גים ציקר וכל מלכס כעוד . ולשון
יקטע כלשון פתיחה כמו מקפץ על גמון
שהוא כתיחת המעט ציל . ובלשון
סגרה כמו של תקפץ את ירך ושעקם

יטעם להקפץ על מלת יקטע יתרחו פיהם לספר גדולת או ישימו יד על פה מרוב תמקון פ אשר ל ספר להם
ראו יותר יראו מגדולת משסופר להם ויותר מאשר שמעו יתבטנו באות הזמן מגדולת . מי האמין קנים יאמרו
או מי היה מראמין אשמועה שהיינו שומעים עליו מפי הנביאים או מפי האומרים בשמים
מראמנים מה האן רואי עתה בעצמנו וזרוע . על מי נבלתה כמו שבלתה על זמ . או יהיה פרוש על מי דרך
בזיון על מי נבלתה כל : מי היה זה שבלתה עליו וזרוע . ויעל ביונק . מן ילט ונקודתו כמו קשרש שהוא
בארץ צה ויעל יונק ממנס שאין לו תאר ולא הדר כן היה זה . ולפי דעת פ פרושו עתה עלה זה
מן הגלות לכפ האל כלומר שהוא הקדוב אל מכל העמים והוא תמיד לכפ האל ועלה מן הגלות על דרך
פלא כמו איש יעלה יונק מארץ צה או איש ימצא שרש עץ או עשב צומח בארץ צה שהיה פלא כן היה פלא עלפת
מקגלות והעטן כפול בעלות שוכות : אל תאר לו בעד שהיה בעלות לא היה לו תאר ולא הדר . תאר רל תאר יפה .
ונראקו ולא מראה . וקיינו רואים אותה ולא היה לו מראה יפה אל כעבר ומשונה מאשר בע אדם : ונראהו ולא קיינו
חומרים אותה אל מקצתם אותה ולא שוכר עומד במקום שטם : נבזה . אין צריך למן של קיינו חומרים אותה אל אף
נבזה היה בעצמנו : וחדל אישים פחות שבגט אדם או פרושו . חל היה מאישים של קן מתחברים עמו : איש
מכאבו וידוע חל המכאבות והחל הוא צעב הגלות ופי וידוע פ ידוע היה ורגל לעבור עליו על הגלות : וכמסתר פנש
ממקן קיינו כמסתרים כטם ממקן של קיינו רוצים להבט בו מרוב מאיום שהיינו מואסים אותה ולא חשבנוהו לכלם

מעצור חגולת שהיה נעצר שם וממשפט קשני שקיו עשויים בן שפנים לקח ונכרה מכל זה ואת דודו מייסוחי
מי הוא מדבר שהיה דודו כר בגולש וכמוהו מי מולל לנביהם ישוחח עמן דבר וכן במעשה דרך אשוחח וקס
מנצח המרובע מנחי קעין פ' כבוד מארץ חיים כאשר גלה מארע שנקראה ארץ חיים כמו שתקולך לפע י' בדתו
קחיים ויש לפרש ב' בגלות נחשב כמות כאלו נגור מארץ חיים ואיך קיינו חושנים שתקיה לו גדול כזו מפשע

**מעצור וממשפט לקח ואת דודו מי
ישוחח כי נגור מארץ חיים מפשע ע
עמי נבע למו ויתן את רשעים קברו
ואת עשיר במתו על לא חמס עשה
ולא מרמה בפיו ויהוה הפך רבאו ה
החלי אדם תשים אשם נפשו י
יראה זרע יאריך ימים והפך יהוה
בירו יצלה מעמל נפשו נ**

עמי כל עש ועם יאמר בן מפשע קיה
בז לפס קבנע לו מפשע עבמים ויתן
קיו קורגיסאות בגלות כמו שקורג' קרשעו
על רשע וקוף ל' עסק חיים ול' דר
בפיו מרמה וקיו קורגיס אות כאלו עסק
רעוקס קיו מונעס אות עס רשעס וטעס
ויתן שקוף קיה מוסר עצמו למיתה פ' קס
קיו פטרים אות וחזור לתרתם וקיה
מוסר עצמו למיתה וכן חמס עלך קורגיסו
כל קיום וטעס ואת עשיר נמותו פ' גס
קעשיר קורגיס אות בנבור עשרו וקוף
נקרג' ל' בנבור רשע שהיה בן אל' בנבור
עשר שהיה לו וטעס נמותו אשן רשע פ'
מיתת רטת יעשלו פ' יש מקס נשרפים

יש מקס נקרגיס ויש מקס נסקלס ולכל מוסרס עצמס על ייחוד קסס וילל חפץ דכחו אין אינו רואים נמוכאוב
ובנרותיו בגלות אל' חפץ האל' פ' קוף קיה מחויק בתרת שקיה תרת חמית וקיה מוסר עצמו עלגה אי' אין
אינו רואים נמוכאוב טעס אל' או קיה נקסש בעוכותיו או קיה חפץ כר לדכחו ולקלעו אות והפך האל' לו ידענו
האל' חסר אלף שקיה למד קפעל וקוף נקרא כבעל האלף ולעפ' שרוב קשרש קוף נקא חס תשים אשם נפשו
אך זה אינו רואים פ' גמול טוב יש לו על קרע ססבל ואס שמק נפשו עצמה ב' קוס אשם כמו שאינ' את רשעס עתה
יראה זרע יאריך ימים וחפץ י' ברו ילא ופי' יראה זרע רב כמו שאינ' זכריה עלקס ורע כמו רע ואמר
ואל ארץ גלעד ולביון אבאס ול' ימצא לקס ואינ' יחוקל ארבה אותס ככחן יאריך ימים כמו שאינ' בבוק קסטר
קוף פ' פמי ק' צן ימי עמי ואינ' זכריה ואינ' משענת ברו מרוב ימים וחפץ י' ברו ילא קנה קיה בגלות חפץ י'
לדכחו ונמול זה ילעז ברו חפץ י' שירבה אות ייטיב לו עד מאד מעמל נפשו מעמל נפשו ססבל בגלות יקיה לו
גמול שיראה ושבב כלול יראה טוב שיסבב בו בדעת יציק ב' עבדי עבדי קוף ישראל כמו
שאמרנו בהחלת הפרשה ופי' בדעת כמו שכתו פ' מלש קיחר דעה את י' וכתו פ' כלס ידע אות וקנה עבדי ישראל
שהיה צדיק וזרע את י' יציק בדעת עיס רשס כמו שכתו והלט עמיס רשס ואמרנו לט ונעלם אל' קר י' ואל' בת
אלפי יעקב ועמותס קוף יסבל קוף בצדקת יסבל עכות קעיס פ' בצדקת יקיה שלום וכוב בעלם ואפי' לעיס לבן
רביס ועצמיס קס גנג מענג והעמיס אשר יכחו עמו לעזלס כמו שאינ' זכריה ואספ' חיל כל קעיס סבב וקב
וכפף ובגדים לרוב מאד וזה יקיה לו בחת אשר הערה למות נפשו גמול שמכר עצמו למיתה ב' קעיס בגלות
יקיה לו כל קבטר קוף יקיה ממנוס תחת ממנון שלקחו ונפסס תחת נפשו פ' שס ימותו כל חיל גנג מענג כמו שכתו
הערה שפך נפשו למות וק' והער כיה עטן שפכה אל' קוף בטן אחר ואת פשעס נמנה כמו שפרסנו ויתן את
רשעס קבכו וקוף חטא רשס נשא יתקן לפרשו בגלות ורל חטא רשס שחטאו ב' קעיס וקוף נשא וסבל עצמיס

ישעיהו

הרחיבו מרחב צמח שיצאו לך מקום אהלך קיאת ירושלים ויריעות משכנותי שאר עמי ישראל עון קמחם קיריעות וימנעו אותם למרחוק למרחיק אהל וקמעות כמון שאמר וכריק משא דבר כלל חודך ודמסק מנחתה ואמר וגם חמת הגבל בה צר ועדון ואמר וראמה ושנה תחתיה וגו' ואמר ירמיהו חנה ימים כל ימי שמי ונבנתה קשר לוי מימנה חננאל עד שער קמנה ויבא עזר קו קמנה כי ימין ושמאל קפתי על דרך ופתת

ימנה וקדמה וחר דרום וצפון וזרעך פים סוף מנחה ומערב וערים שמות: בן מירץ ישר בן משאר קארטו יושיעו אהתי אל תרזי אל תרזי ואל תפחדי שיהיה צחקר מנלות זה כצחקר משאר גלית שמצאוך בארץ צרות רבות ורעות צרות ראשון וצבת שני פ לא תבואי לעולם אחר שדברו מזה קמלות לא יקיה לך צדק לעולם פ צרות קאדם והמציאו שאלות אחר כן שש ויכאם פ צרות עלומך תשכחי קצרות שקיו לך בארץ וצרות קימים קהס קדמונטי קראס עלומי וחרפת אלמנותך קצרות שקיו לך בגלות שקיית באמנה ומרוכטונה תשכחי פ קצרות כמון שאמר בסוף הספר פ נשכחו קצרות הראשונות ולא תב למי במקום אהל תרזי שוכר כלומר אהל תב למי מפחד ש שתחשדי אחר קיוונך בארץ לא יקיה זה פ לא תחשדי והוא כמון תבואי והוא פועל עומד מן הכבד וכן קחשר לבון: בי בעל פירוש: מי שיהי קאדט קרזי עשך מי שעשך וטנפך הוא יקיה בעלך פ בגלות בניך ארני אחרים כמון שאמר בגלות אדטי וולקרי: י

הרחיבו מקום אהלך ויריעות משכנותי יטואל תחשכי הארץ מיררך ויתדתך חוקי: כי ימין ושמאל תפריצו וזרעך גוים יירשו וערים נשמות ישיבו: אל תיראי כי לא תכשיואל תכלמי פ לא תחפרי כי בשת עלומך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: כי בעלך עשך יחודה צבאורת שמו ש וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי באשה עזובה ועצובת רוח קראך יחודה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ברנע קמן עזבתך פ פ פ

צבאות שמו קיטלת צדו פ הוא אדון צבאות מעלה ומטה: אלהי כל הארץ יקרא יאז יקרא כמון שאמר לעצמו שכם א פ כל קעמים יודו פ אז ובעלך ועשך לשון רבים דרך כבוד כמון מלת אלפים וכן ישמח ישר בעשיו: כי באשה אין את כמון אשה שמת בעלה פ בעלך חי וקיים לעולם אלהי אלהי אשה שקצף עליה בעלה ושנה ימני רבים ועצב רוח: כן קרא שמך יי אשה עובה ולא אשה אלמנה ואיס תאמרי שיעבך לעולם פ מים כך והלא את אשת נעורים ולא ימאס אותה בעלה לעולם: ברנע אעפ שארטי ימני קמלות כלם יקו נשכחם כנע קטן כנע קרחמים שיקו גולו כשאקבץ וצבת ברנע רל צמים שטובתך אותם קימים קס רנע כנע ימני קטונה: בשיצף קצף זה קמסוק כעטן קמסוק הראשון אלהי שכל קעטן בעלות שוכות לחוק קעטן ומלת בשנף פראו מנחם לפ עטיו: כזרי קנה וכן תי בשעה ושירא סלקית חש שכנת זמן מנפך ור אדטי פראו במנע קצף: כי מי נח וזאת ל: יש מחלקת בעפרים בעלה קזאת ברוב קמפריס קס שת מלות ופרוש מי נח מי קמטל

ישעיהו

ובל בניך למודי יי. למודי יי. תלך כמו שפרשנו לשמוע כלמודים וזה כמשן שאמר יחזיק הנבוא וכל למודי שר
איש את רעבו ואיש את אחיו ועש את יי ב טלס ידעו חזות למקטס ועד גדולס ורע שלס פנך
ורצה פ רב טעל עבר מופעל קכפל מוסכ לעתיד מטע קוון: בעדקה תכונני: בצדקה טענני: בצדקה טענני: תחיי כ
כטנה בגדוקתך לעולם ותקיי רחוקה מעשק צע ידס: פ אל תרחי

ובל בניך למודי יחזיקיך שלום בניך:
בצדקה תפונני רחקי מעשק כי לא
תראיו ממחיתה כי לא תקרב אלך:
הן נור יגור אפס מאותי מי גר אתך
עליך יפול: הן אנכי בראתי חדש נפשו
באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
בראתי משחית לחבל: כל בלי יצר
עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי
יחודו וצדקתם מאתני נאם יחודה:

פ פ הויכל
צמאלכו למים ונא אשר אין לו

ובארץ ישראל יקח נקמת מקס ל כטור סימון ולכטור ישראל ולנחלתם שימא טתס וסלס לשראל וזקו פרחס חטס
מחזות לוי יעל מחזות להרע לך כמו שתהיה מחשבתס כן מיני צד יתקד עליך יכל מיני שיחסך חותך להלס עלך יטל
כמו שאמר על הרי ישראל הטל: הן אנכי בראתי הן כתיב וקרי קנה והעטן אחד אעפ שכל מלחמה
קס מעפוי קחדס ויכל ענ ומענ והקניס
אט עשית חזות ופון שחט עשית קעשה ושרי לחבל קעשה כל שכן קמעשק ואס קס באס בבלי מלחמתס אט
בראת מלחמת ס חבל קס וכלהס כמו שאמר והבת קשתך מיד שמיאלך וחי עך מיד ימינך אפלי: באש פחס פ
בפחס יפעלו חרשי הברזל וזכתן קכך בית קשמוס ותרנ נפח סור בפחורין: ומנוכיא כל למעשהו למק שהוא רוצה
למשות חן או חרב או חשת או רומח: כל בלי יוצרי עמיס יפעל כמו שפרשנו ובמק טות יציקו ושרשו יוצרי
אל כוכר פעלו מקוסק ואס לוי נמו: אל יכלס לבצעל ולס ייק לך וכל לשון איס יקיה לך משפט עס גיי אחר
תרשיע חזות בצעפט ויכל קוי חייב ותקיה טעפת בטל ואת קיחי מן קדן ונאם כלומ לוי ייקו לך לוי צעשק ולס
צדכיס וזאת קדכיה קיי נחלת עבדי יי כלו מן צחלק קיי להס לעולם וישר יחזי עבדי יי מיוס קנזולק עני עפס:

יקיה לך מקס ותקיי רחוקה ממחיתה של
תקרב חלקי והעטן כטל בעל סוכו: רחקי
כמו תרחקי וכן וימות זהר כמו ותמות
ואיס בשלעקך כמו ותשיס: הן גור
יגור: פרושו כדענינו

עטן חסיפה כמו יערו עלי עיני
קז יתכנסו יתשון לך גלות עמך לפיכך
מלכ עממיניא דמתבשין לך לטעק לך
ירוסלם ביני יתמוון והך פשוטו יתברס
קר קנה יחסע עלך עמיס: אשס מחזות
לוי נעטת כמו שחסע עלך פעמיס
אחרות בעטת כפחריכ כפחריכר חבל
אנה קניס שיחסע עלך וקס ענ ומענ
ולס בעטת ואן קחסיפה קהיא מחזות
אעפ שאמר בכטות יחוקאל וקעליתך
מירכת דפון והטאותך על הרי ישראל
ומנה שחמי יעלו דברים על לבך וקו קעטן
בצמון פ קחל סס בלג לטרא סס לוי לעת
שראל אלס לטובתס ולקחת נקמת ישראל
ממנו ומן קניס קאחריס שקרע לשראל

הוי כל צמא קוי לטון קריאה וכן קוי טון קמלי ואחרי מלחמת נג ומעג יצרו האומות פ האל קול מלך על
כח ואין וולתו יבאו אל ירושל למד משפטי האל ותרוצו כמו שאמר בתחלת הספר נט ונעל
אל קר יא וזרע מרדשו ויהיה העמך כאלו קראס לבא ולמנוח והמים הם משל לתורה ולחכמה כמו שאי אפשר לעולם
בלא מים כך אי אפשר לעולם בלא תורה כמו שאמר מתיחזה למים וכן הנפש החכמה התחזה לתורה ולחכמה כמו שאמר

בבטאת צמוס לא רעב לאיסוף צמח למי
פ אם לשמוע את דברי יי ואשר אין לו כסף
לא יחוש פ אין צדק פ בחנם יתנו לו מן הלב
נמשל לתורה לכן מה מן משמח הלב כמו
שכח ויין ישמח לבב אדם אף דברי תורה כן
פקודי יי ישרים משמחי לבב ואלו כמו ש
שקח אבקוס הזנב וגדול כודברי תורה קיוס
משמח וגדול שקיח קולות ועדלת במדה
במודגתה צמה שקיח ואמר חבלה על קיין
והחלב פ מסמל כל ומשקה לעמך למה
תשקלו פ קחם ר אברהם שייגע

עצמם בחכמות נכדיות שיהא
ישל ויפה פ ויהו בל לשענה וגם הם לא
קראו להם פ לא יפעל לעמך ולפני ואכלו
טובו קיח התורה שצמח פ לקח טוב נהמת
לבם תורת אל הפשוט והתענג בדשן
נפשם לעולם קנאו וכן ותני נפשם פ כ
כמו שקדש שקוא דשן ושמן הוא העצום
קמך כן התורה והחכמה קוא העצום הנשין
ומימי הנו אונס חסדי דוד קנאו

קממטס . משיח בן דוד וכן אמר עליו דוד טבדי נשיא למס לעולם : קממטס . קממטס . כמו במקום
נאמן בלומר כמו שחסי עם דוד קממטס כן תהיה צדיק עמכם קממטס ועוד זכר חסדי דוד בעצם שיהיה המור
לעמים כמו שאמר בתחלת הספר ושפט בן העם והוכיח לעמים רשם : הן עד לאומים . הן עד מוקיר
ומשד בים כמו העדות צבם קיום קמד חשד בן האיש והאמר בצמט
להם הם עטן התחיה לשון עדות הם גם כן פ קממטס מותרה בעמים שלא יכחש בן קממטס וכן אמר קמ
העדות צבם קיום את קממטס ואת קממטס כאלו אמר בעמקם את מותרה שיהיו עמים צמ וצמט ועל קממטס
אמר שיהיה מוקיר העמים וממחם . וונקן תתם הא רב : לאומים . בן עש הדגש : נגיד ומצד .
נגד עליקס ומצד אותם כמו שהאזן מעשה עליו : הן גוי לא תרע קן עי . אמר כינג ישראל מי של
תע שקוא רחוק מארץ ישראל תקרא אותם ויבא
ישעך עד קיום בשמטס הנפלאות שטסה האל מדרך יצאו ממך ויחזע לעמך לך למת שתעם ומי נק לך
וז קממטס יי אלפך :

בספלוכו שברו ואכלו ולכו שברו
בלא כסף בלא מחיר יין וחלב : למה
תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם ב
בלא לשבעה שמעו שמוע אליו אכלו
טובות תענגו ברשע נפשכם : רחמו
אונכם ולכו אלי שמעו ותהי נפשכם
ואברתה לכם ברית עולם חסדי דוד
תאמנם יהן עד לאומים נתתו נגד
ומצוה לאומים : הן גוי לא תדעת קרא
וגוי לא ידעך אלך ירוצו למען יחזה
אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך :

עד כאן פ פ

ואל יאמרי מנח שוכר בן הנכרי והקדמים מישראל בן הנכרי שאין לו יחשק בארץ והקדמים שאין להם שיעורם אל הארץ
בעבור זה שקם מותגלים מישראל אפי' מנצחיהם אהבם טובות כן פי' א"ל וקנה מעצמו בחזקת אל פ' הקדמים
תהיה להם נחלה בארץ ישראל באמר פ' בן הנכרי שאמר קנה שלם קולנו בעמ' אחר שנתעביר וקרי קווא כפרים שאין להם
ויחזקאל אמר על אשר קולנו בעמ' מישראל אחר שנתעביר וכן אמר אשר קולנו בעמ' כרס וקיו להם באורח בעמ' ישראל

ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יחודי
לאמר הבר לבר ילגי יחודה מעל עמו
ואל יאמר הסריסים הן אנני עיני בשר:

פ פ פ כ כה אמר יחודה
לסריסים אשר ישמרו את שבתתי
ובחרו באשר הפצתי ומחיקים בברית
ונתתי להם בביתו ובחומותיו יד ושם
טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו
אשר לא יברתו ובנה הנכר הגלויים על
יחודה לשרתו ולא אהבה את שם
יחודה להקזרת לו לעבדריים כל

עניינתי פתח קולנו מקום כרי וכן יחזקאל
אישי וקדומי להם שכקנשו בעמ' מכלל
וההנהגה הזאת שיהיו חושני' שיחזקאל בן הנכרי
אעפ' אלויות ט"ו וכתבתי ויחזקאל בן הנכרי
לא אהיה נחשב מעמ' ט"ו בן בעולסקוה טן
בעולם הנבואה בן יחזקאל קדמים מה אע בעולם
טן שלם אעפ' בן נמוות קרי אע כאלו לא
באית בעולם ולא חפץ קא פ' וקרי אע כעפ'
עש שלם אוביא פרי ועפ' וקנה האל ברא
קעולם אפריה ורעה כמו שכתב פ' ורע
וכתי' לשבת עריה ואחר שלם אעפ' לפתח טן
וכמוות יכרת שמי ופרי מן קעולם אוקהאל
רובה ט' ועל עטן זה ארזל מי שאינו מנח
בן אירשו קרי קווא כמקודה לשמיט' א' אמר
מקודה לא כמקודה ואינו אס מעש' טובים
אמר א' יאמר אל יחשובה ל' בן הנכר ולא
קסריים כי כה אמן לסריסים והקדמים
קסריים לפ' שקאלס בעמ' וכן

דרך הקבו' להפוש את האחרון כמו את יעקב אית עשו אשר ישמרו את שבתתי פי' א"ל שבת בראשית שבת הארץ
פ' גם בענין שימרת הארץ גלו כמו שכת' בערית אעפ' שקיה הכל נכל' וכל' ונחזרו נאשר חטנת זכר קבית צפופ
קמנצת יותר חזקות לפ' שנתנו בערית כמנ' משק קנה דס קבית אשר כרת ט"ו עמכם ונ' או אס אמן בערית על המל'
קנה גם היא נתנה ב' בערית ונתתי בערתי ונחומות כרת' בערית מקדשי ובארע צית שכתת ל' צית קהיכל
ובחומותי יתק' חומות קערה פ' שס ימצאו קחכמים וזכרו מעשק קחסדיים שקם בזמנ' ושעברו יד פ' מקום
כמו ויד תקיה לך אכל זה אינו מקום פ' אל מקום בעמ' ונשבח וכן צורך כבוד ט"ו ממקומיו ועטנן בדר' א' ממל'
מקום אצותו וקדומה לו: ושס' שאמשך שמו לנורות קבאים כמנ' שס עולם אשר לא יכרת ומנ' ונתת ואתן כמו שאין
לכוד ועשית לך שס כמס קנולס אשר בארץ פ' אעפ' שאמש' קאדם קישרס וקטופס ממשיכים שמו כן קווא אכל
בעיות קאדם טוב לנח קאלים ומעשיו בעונה טובה חאל סוק בלבות צצ' קאדם לחזכרו לטוב כל קיימים כמו שישמע
מעשיו בן מנח אכזוק קצת גמולו טוב אחר מופ' מלכ' קנמול קטוב קנזול קשמור לשמנת ואמן לו אחר שאמן להס' ל'
לכל אחר מן קסריים וכן דרך קמקרא בארעה מקומות: ובני הנכר על ט"ו כמו אל ט"ו וכן וקתל על ט"ו
כל אומר שבת זכר את השבת בעדו לטעם שפרשן ועוד פ' שמירת שבת יסוד גדול באמונת
קאל פ' לא ישמור שבת אלא מי שזודה שקעולם מיוחדש ויש לו מיוחדש בראו מן ארץ ואלה אס כן לשרת ולעבוד ואלה

ואמין כי בשבת ימים ברא קאל את השמש ויחסת ביום השמש כמו שכתב משה רבינו וזהו לעצמו אשר נהגו
לשמור את השבת להיות לקם לעשות ולזכרון כי קולו ברא את השמש ובעצמו זה נהגה לקם קודם מן החרק כי הירר
שקודם שיקח ארון וסרף אחר כן היה ראוי לעולם על תורת ומעשה כאלו קמעה את עצמו וימי שילוק אל
ראוי שיאמין כי משה ופירשתי אמת וזוהי לקם עם ה' להיות לעם אחד והביאתים כמו שיכנס אורח בבית ומקבלו
בשמחה כן אמר אדם לברפס שיקלוס
בשמחה כשיבאו לתעיר ושמחתם בבית
הפלת שיקח שמחים בראותם עצמם
בערה שקרא את הקטל שוק בזה עם
ישראל בתפלתם ובעלותהם וטוביהם
לכל העמים כמו שאמ' שלמה בתפלת
וגם אל הנכרי כל שק לשמש לית ישראל
נאם עוד אקבץ עליו לנקבו פי ארע
אביאל אשר שאקבץ נדחי ישראל עני
אקבץ עליהם נקבצים אחרים על נקבצו
וקם בג מעבד והטבוק שאחריו זרה זר
הפי כל היותו אמר כל חית קשקה וכל
חית קיער חוש לאסל הנגרים
אשר במחנה בג מעבד וכן אמר בנצחית
יחזקאל אמור לדער כל כסף ולכל חית
קשקה קבצו וכלו קאסע מסטב ער
ונחי אשר ארע זוכה לרש ועמ' חיות קולו

שמר שבת מהללו ומחזיקים בביתך
והביאותם אל דרך קדשי ושמחתם
בבית תפלת על תיהם וזכיהם לרצון
על מזבחי בבית בית תפלה יקרא
לכל העמים נאם אדני יהודה מקבצו
נדחי ישראל עוד אקבצו עליו לנקבצו
בלהיותו שדי אתנו לאכל כל היותו
ביער:

צפון עורים כלם לא ידעו כלם כלבים
אלמים לא יוכלו לנבוח רחזים ש
שכבם ארבי לגום :

מסך כוונתו בענין והדומים לו וכן ה' חת שבחבא הסמכות על בית השמש ושמרתו השטם בחילם והדומים לו
שכתבו בספר מלך ארע שני שלם מנחי קמור כמו בשם וכל האלף צרישאל לטק ענין צפון חסר יוד קרעו
מחמת עתה נקא עמו הנחמק שב הנבוא לרובח את ישראל בעצמו שקוררשם ואמ' עפון עורס קס נבחי
השקר שהם מטוים אותם לדרך רעק ואמר לא ידעו אל אמר לא ראוי כי פירש עורס עורי קלב כל שם אלמים
דמק אותם לכל עם לפי שאכל עם שומרים קבצו כשידעשו בזה רעם שבא אל קבצו ענינו וקחיה קולכת לפ
ונבחי השקר ששים עצמם כטפים ושומרים ישראל והנה הם כמו כלבים אלמים שאי יוכלו לנבוח שלם וישלו לבצו
כי קבצו קחיה ותמחף מקבצו כי ענה או הם כמו כלבים שחוקשם לפוס ולת יערו לקול שאגת קחיה ותבא ותמחף
והנה קבלים כמו שאינם שלא יושלם אבל זיקוס כי שומר קבצו ישען עלקם שיעבדו ולת תבא קחיה לטוב כן
נבחי השקר שששים עצמם שומרי ישראל והנה יבאו אומות השולם שהם כמו חיות רעות וישחיתו ישראל והנה
השומרים לא יושלם אבל זיקוס שבען דרשקם קרשם שידרו אותם עבד האומות על ישראל וגם ק מונח קבלים
לפוס תמיד לפיך קימשים לכלבים גם הם קחופים אוקבים לפוס ונמדרש ופי שלך כלב אלם ארל מקו אומים
מה טיט של כלב זק אדם משלך לו פרוסק סוכר את פו כר קי דיי ישראל קוזים כהנעמו עמי שטבין ואין לו
חברי אוקב לפוס סמוך על אוק קשמוס וק משכמי בקר שכי ידופ לנבחימלם והדומים לפס

והכלבים ואם תאמרו הכלים האלה לא יחלסו בעגלה לפי לא ישמרו קנאן קנה קס אובלם אבל אינם שצטם
ע עי נטש קס נטשם המתחזה קיח עה וחזקה ולא השבע כן אלה העפים כל עסקם טיחכל ומעשה
ואיש שצטם ע קס חודפים אחר התחזה ומי שעשה כן לא ישבע לעולם שצטם שס או מקוד וקמה חוטם חזעו
את עצמם ולא יחשו על קנאן שקס ישראל : לא ידעו קנאן לא ידעו לקנאן נמעשיהם ע קס מעשא תקו ומעשיהם

והכלבים עזי נפש לא ידעו שבועה נ
והמהרעים לא ידעו הבין כלם לדרגם
פנו איש לבצעו מקצחו: אתו אקחה
יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר
גדול יתר מאד: הצדיק אבד ואין איש
ישם על לב ואנשי חסד נאספים באין
מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק :
יבוא שלום עוהו על משכבותם
הולך נכחו: פ פ פ פ פ פ

ומתעשם את ישראל וכל אחד מקס פנה
לדרגו שיוכל להועיל עצמו במחבל וממשת
ולבצע בעצמו יחשו על קס : מקצחו
כל אחד מקצה שלו ובשטות עושה מעשי
אלו ומן התימה שהרגס זונה רועים
מבזיזין ימנה שקיה קורא בקמץ קריש :
אתו אומר כל אחד מנבאי השקר לבצע
קסם ברו אצל וחקק יין לכס שנשת
צחד : ונסבאה מן זולל יסובא גם מחר
נטשה כמו קיום קזה או יותר יהיה גדול יום
מחר במשתת מקיום קזה : יתר שס או
תאר אל קס הדרגים שמורים נבאי
השקר להראל ומפתים אותם במחבר
ונמשתת עי שישמעו להם לכל אהר
ישו אותם ומסירים אותם מדרך יי
הצדיק הפסוק כפול בעמון במלות
שכות ואין אומר על צדיק

מיוחד אל על הצדיקים שאבדו מן הדור קהוא וכן אמר ואנשי חסד נאספים פידוש נאספים אל עצמם ובאומח
אז לא שקציק אבד במוות ע לעצמו לא אבד אבל נשמעת בחיים ערבים טובים מתי הגוף אל אבד מדורו כלס
קיה האכה ואין איש שס על לב שופח את ישראל על המעשים הרעים האלה או פידוש ואין איש שס על לב
כפידוש באין מבין שטעמו דבק עם ע מפני הרעה נאסף הצדיק כלומר הצדיקים ואנשי חסד נאספו מן הדור טרם
ומנה מפני הרעה העתידה לבא על הדור קהוא ואל יראו קס ברעה קהיא כמו שאמר חולקה
הנביאה על פי הדב לאשיהו הנביא אוסיף על אבותיך ונאספת אל קטרותך בשלם ולא תראינה שערך בער
הרעה אשר את מבוא על המקום קזה : ואין איש שס על לב ואין מבין ע מפני זה נאסף הצדיק שלא יראה
ברעה : יבוא שלום כשנאסף הצדיק טרם ומנו לטובתה הוא כמו שאמר מפני הרעה ועוד ע במוות
יבא למחוק טונה וכל בשלם טרם הרעה ימות בשלם כמו ואתה קנא אל אבותיך בשלם
יפחו על משכבותם : החסידים שוכר במוות יפחו במרעע גדול והמיתתה הטנה בשכנה כמו ושכתי עס אבותי
ע אצפ שוכר ממנו שכנה כמשמעו והיא שבת הגוף בקבר אעפכ באותה השכנה תקיה ממחוק לנטש ע לשון
שכנה גם כן בעמון ממחוק כמו לא שכחלם ועדק ל ישכטן :

קולך נסיון קטלם שוכר יבא נכח קצויהם כדאספ כלומר בשלם מת ובשלם יבא נמוס וכלל קטלם יבא להראות
וקחם ר' אגריקס פירש לכל מי שימיה קולך בחייו נכח קטלם יבא נמוס והמטחה : ואתם קרבו
למך : אמר כנגד צע לורו קרשם קרעו קצה למשפט על מעשיכם : צע עוננה שאמרה מעשנת

ומפאפת פ קבסוף נכחל כרובגשים : ואמרתם מנא פשם ואמרתם וומות ואיך תקויו אתם טובים עוננה תאר
ובן ועננים כפר שיתם אם שרשם עונותם
שרשם עפן קוא שמוע ותונה רובה עינור
וקונה אמרם פ קיו צע קדור קהוא רשם
צע רשם : ועל הדך קוק יאמר קושע
לא אפקד על נמותכם פ קופנה ועל
כלותכם פ תאכנה פ קס עם קומרת
עידו על מי תתענגו כמו שאמר
אקחה יין שקויו מקבנים
עמאל וצמיתה ומיו מרחיבים פה
ומאריטן לשון על נביאי יי ומתלוטנים
עליהם כמו שאמר למעלה בצרפת קיו
פטרות גלות סקרי אפרים : ואמר שמשע
דבר יי אנשי לצן על עצמיהם קיה לרם
להרחיב פה שיתם יתר פשע זרע שקר :
ילני קיוד כהרם של כמנהג אל בפתח :
הנחמים קנה ראיס בספרי קנבאים
שקמטילו יסראל עבדי עטל

ואתם קרבו הנה בני עוננה זרע מנאה
ותונה על מי תתענגו על מי תרחיבו
פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פ
פשע זרע שקר הנחמים באלים תחת
בל עין רענן שהטיה ילדים בנחלים
תחת סעיפי הסלעים : בחלקי נחל
חלקך הם גורלך גם להם שפכת
נסך העלית מנחה העל אלה אנחם :
עלה רב ונשאו שמת משבך נ
גם שם עליית לבור זבח :

קיה לרם שקויו מונח תחת בעלה ודברי יחזקאל ברוב על זק הדך : וכן תחלת דברי קושע : ועל הדך קוק
עפן פשע ו ויה קויו עפן קנחמים שמת משכך אקבת משככם וכל לשון מפרשה קנחמים
מנען נפסל : ושרשו יחס פן וקיה בכל יחס קנחן ועפן משכב בקנכה יאמר כל שון חיימות כמו יחייבת
אמי בכל יחס קנחן ויחמו קנחן לחמנה בעקלות : באלם ופרש אחר ק תחת כל עץ רענן פ אלם כלל
לענים פן קיה דרכם לעבוד עבודה זרה תחת העצים הרעננים שטגתיהם ועלניהם להיס : שוחטיהם קיה
עבודה זרה שקויו וזכרים לה קנחם : וכן יאמר יחזקאל קנחח ונחחם את צמקם לגולתהם : וקיו פשם זה
צמחם מקום שקויו שם שלשם תחת קנחמים : ופרוש סשתי שטי : וכן בצמק סלע שטס כמו סן סלע בקרא
כן לפי שאיך למלע כמו קשקש לילין : בחלקי נחל כשקויו מוכאים אבן חלקם ויפה באבני הנחל קיו עבדי
לפעל דרך שאמרו רבותינו זל וקף לבנה והשתחוה לה : חלקי שם תואר ליהן פן לקה כמו חלקי
אנשים אלא שם משקלם ונשמתם הלא תעשה קס קאנחם קס חלקך וערלך קסך מנת חלק יוטסי
ואמר חלקי : ואמר חלקך אצות לשון קופל על הלשון : אשם מנען נפסל כמו וינחם על הרעה : אמר קעל
אלם כלומר אם על חלק קמעשים הרשם אוכל להנחם על הרעה לקבאם להם : על הר גבוה :
כמו שאמר על קמרים קנחמים ותחת כל עץ רענן : משכך כפי פרשם שקויו כמו
לשגה זרה שקויו עבדים : גם שם לש חשאת לטורח העליה קכל קיה נקל לך לסקבך קעמדה קהיא

ואהרי שמת רב ממען העסקה כלי שהכריתי עיני העבודה הקמך וכתתם על מנוחת שפך ונשעריך יאפ נחמתי
לך מנחת מנוחה שהכריתי עיני עבודתי ואת הנהת עבודתי בעמך עטרת אלפים אחר ושמתי לכם זכרון אחר
הדלת והמנוחה והנחת הזכרון שנתתך לזכרתי תמיד וימך וכזונך ימך וכזונך כמך לנאון אומתה לך כלום שמת קסר
לשן אחר הדלת והמנוחה פ מיתת גשית פ מיתת גשית פ עבודתי במקום סתם מונח אדמעה קטע
לא בטן אבטס גבוה לא קנהה בעמלות
על מנחתי ואת עשית בהפך לאלהים אחר
במקום מנחה על הקדים קרמיקי קרחבת
משכנך את אמתת לא קנהה עלותך בכל
מקום פ אם במקום אשר יבחר יי נאחד
שעריך ואת קרחבת משכנך במקומות
רבים פ מעפרי ערך קיו אלהך יקודק יי
חיות בכל מקום ומקום אשר
ראית קמך בכל מקום אשר תראה פ את
עית לך של תלמידי מנעמי קנים שהם
מקדובים בכל מקום ועשית קמך מנחת
בכל מקום בכל דבר ותשרי פראו
רבינו סעדיק מענטן תשורה
שקוף מנחה ואת פראתנו בספר השרשים
כמו ותלפ וכן השורי מראש יאנה ישר
על אנשים וכן שרועת ומעריטך וכן טיבי
חל שיורה קענית מיקו למך וילמך

ואחר הדלת והמנוחה שמת זכרון כי
מאתי גליתות עליה רחבת משכנך ו
ותכרת לך מהם אהבת משכנך יד
חיות ותשרי למך בשמן ותרבי ר
רקחך ותשלח צירך עד מרחוק ת
וחשפילי עד שאול ברב דרכך יענת
לא אמרת נואשחית ידך מצאת על
כן לא חלית ואת מידאת ותראי
ביתכזבי ואותי לא זכרת לא שמת ש
על לבך הלא אנם חשה ומעולם ו

בפתח קלמך לרעה כל מלך אשר שקוף קים מושל בכל הארצות צמיס קהם אמך לך שטבת אלפים אחר
אל שסלקת בזחונך ממנו ובטחת בזרוע בשר ודם ועל זה נאמן אחר קנבר אשר יבטח באדם ונא שאלו קיו עובדים
עו ודעתם לאל שקוף הסבה הראשונה ועובדים קשמש וקירח לכבודו ועובדים ערותם לעבד קיה רע כמו שאמך ל
העשן אתי אלפי כסף ונא אל עמד פשו רעה שקסירו לבס ובטחונם מקחל ובזחון מלך אשר ואת כן נפל פנו
ואי צמיס פ שמן קיו מולטם מארץ ישראל כמו שנאמן עלה ארץ וית שמן ודבש ואמך יקודק וארץ ישראל קמה
דוכיך בחטי מנחת ופסגה ודבש ושמך וצרי נתנו מערבך ואמך ושמך למערים וכל ותדב רקחך שקיית שולחת לקס
מנחה שמן רוקח עשית ממנו הרבה לשלח למלך אשר להיות לך לעשר צריך שלחך שלחת אותם במנחה עו
מרחוק פ ארץ אשר רחוקה קיה מארץ ישראל ותשפילי קשפלת עמך עו שאול ובית עמך בשלחך לך
רחוקה לבקש עור ואיפשר שיקיה ותשפילי פעל עמך וכן קשפילו שם כלומר שפלת עו שאול בעמך קמעשים
קרעם וזנתק הרעם הפסוק כן כד עבדת לך אוריתל אנהת שמלכתה וכד חסנית לך עובדין טמן כנחיה
משריתך ושלחת חזריך עו מרחוק ואימיתת תקישי עממי יא עו לשאול ברוב דרכך יגעת יאל רנית
קייית כושעת במנוחה בארץ אל קלכת בדרכי קחל ועתה פ מרדת ס קוציכרת
לבקש עור ויגעת ברוב הרעם לא אמרת כואש כמו האדם קגע ברעם שיאמר כואש לב מלכת ברעם קאלש
אשכחיה פ לא אמרת את כן אל ערב קיה לך כל קטורה קהוא על כן לא חלה ואל כאבת במרח קהוא מאמנתך

לבת בדרת המעשים ולסוד מדרך יי ופי חית דך חיי כרך כלומן מצאת דבר שהיה ערב לך כמו המזומת שהם חיי
קאדם וכחו ואת מי דאנת ממני פחדת ותיראי פ תכובת אס תרמי לכזב ולמנ של עשית מעשים אלה שזנית דך
ממני פחדת פ חותי לך זכרת כשמיית עושה המעשים הרעים לך שמת על לבך פ לך קיית הושבת שרפ
חוזק מעשיך אס פ לך פחדת ממני למה תכובת טוב קוזא שתפדי עליקם קאס אנט מרשה קאס ינט שאתקתי לך -

וקארבתני אפי ולך העבשהתך מיד ומעשים
ומקדס מדתי כן עש בריותי שלפ מיאריך
אפי עליקם וחותי לך תיראי חבל חת ים
יראת אותי פ אס יראת אותי לך קיית עש
המעשים הרעים ואס לך יראת אותי בעת
המעשה לך תיראי אותי בעת התכחה
שתכוב ותאמרי לך עשית רע אני חגד
אעפ שתכוב את ותאמרי צדיקה
את אנט חגד הצדיקה שעשית וקס המעשי
הנזכרים התאמרי פ קס מעשים טובים
ואת מעשיך ואגד מעשך שעשית ולך
ופעלך המעשים שעשית כהשר חשבת
חבל זיקוק בועקך עתה תיראי אס
ופעלך מעשך כשתעק מרעות
אויב תיראי חייך יעלך קסצדך כל המעשים
שקייית מקצת לעמוד לך וקייית טשאת
מעשה לקס לפיות לך לעשר עתה תיראי

ואותי לא תראי אני אנד צדקה ואת
מעשיך ולא יעילוך בועקך יצלך ק
קבוץ ואת כלם ישא רוח יקה הכל
וחוסה בל יחל אומיך שחר קדשי
הפטר יום כפור ואמר סלו סלנו דרך
הרימו מבשול מדרך עמי

כי כה אמרם ונשא
שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש א
אשכח ואת רכא וישפל רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לבנדבאים :

אך יעלך פ קס יחריטך פ מלך אסור החריב ארץ ישראל וקנה קס לך קצלו עצמם כשבא לרוש' פ בעם כבד ואת
כלם ישא רוח כמו קרוח שיסא קמוץ קל מהרה קן מעתכלם ברגע אחד וקחוסה פ קוזא חזק קו וסיפת יעול
ארץ לך כמו שחשב מלך אסור ללוד ירוסלם וירש קר קדשי קיז ירוסלם ואעפ שטען זה על חזקיהו משמנכלל ס
גבעמן כל אדם וכל קצוץ אדם לך יושל לו בועקו מצרית פ כל קצוץ אדם בעולם קוזא רוח וקבל ויראת יי קיז
אוצרו וקחוסה פ יעול ארץ וירש קר הקדש בעולם קבא הנקרא ארץ קחיים וקר קקדש ומכשול העולם קוזא
וקעלם קבא קוזא קענו וקרמית קיז קתשונה ואמר קחוסה פ יאמר במגבת קאויב סול סול פכו נדך פ המכשול
שהיה בדרתם קורס וקוזא קאויב שלל קיז יעול ישראל לבא ירוסלם מפני קאויב אנט פכו לקס דרך עתה
וקרימו המכשול אס יס בדרתם אנט מכשול קרימו אותם פ המכשול הגדול וקוזא קאויב כבד קוסר והעו יאכו
לשנים מיוחדים אלל למני שיקיה וכן ראה ריח בע אצור למלך ולג צרה חוקו ידים רפות וקדומי לקס אנט סיפרו
לקס דרך ויבאו עתה ישראל בהסקט ובצמחה ועטן סול ומסלם שמרימין קורכים באבגס - שמה ימין
בדרתם שהם מקוללות בטיט וימל מה שמסירין קאבגס מן קדרתם שלל יכ שלו נהם בע ארס קעגרים וקבמיות
בי סוכן עד סוכן לעולם וטעם סוכן פ כמו שיקרא סוכן מי שמתמיד עמיתת במקום כן יקרא קא סוכן עד לפי
שמתמיד קסגרות בנדבאי וקדוש שמו כמו ששמעתי שקיז קוראי אותי קשרפי קדוש יי צבאות מה יאמ קא מרום
וקדוש אשטן ואת רכא וישפל רוח אעפ שאשטן עש מרומי וקדושים וקס הגלגלים וקמללני כן אשטן עש קתרתני
עש מי שקוזא נהם רכא וישפל רוח לפחיות רוחם ולנש אעפ שהם צדיקה פמני לך תחשבו שאיך משגיח עליה וכן ישר
שעתי לפיות ומן ארוך בגלות וקס שפלי ונדבאים אנט עתה לפחיותם פ קס כמו מתי בגלות מרוב קצרות כו נט

כי לא לעולם ארבע מינים היותם לעולם ועד עתה הייתי נמרצת עמכם כס חוטאים ואני קוצה עליכם ולא תקוה זאת
המריבה והקצה לעולם כי אסיר לב האזן מקום ועשיתי את אשר בחקי ילטת כרוח מלפני יענף קרוח מלפני קוף
וקוף יענף וילבש קוצה ויכבש אותה לכת בדרכי טובה וכפל קעטן ואמונות אפ עשיתי כמו שאמר מלפני
אין בנשמת מטבע הארץ כמו קוצה שהיא מטבע הארץ לפיכך קוף חוטא קולך אחר התאוות קנאות וימסוך
הרוח אחריו ולא יהיה בן לעולם אלא ישר

כִּי לֹא לְעוֹלָם אֲרִיב וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצֶה
כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲזוּב וְנִשְׁמֹרֶת אֲנִי
עֲשִׂיתִי בְּעֵץ בִּצְעוֹ קֶצֶף תִּי וְאֶכְהוּ הַסֵּתוֹ
וְאֶקְצוּף וְיִלְךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לְבוֹ: דְּרָבוֹ
רְאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאֶנְחָהוּ וְאֶשְׁלֵם נַחֲמִים
לוֹ וְלֹא אֲבִלּוּ: בּוֹרְאֵנוּב שְׁפָרְתִים שְׁלוֹם
שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אֲמַר יְרֵוּדָה
וְרִפְאֵתָנוּ: וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם נִגְרִישׁ בִּי חַשׁ
הַשְׁקֵט לֹא יִכְלוּ וְנִגְרִישׁוּ מִיַּמֵּי רִפְשׁוֹ
וְטִישׁ: אֵין שְׁלוֹם אֲמַר אֱלֹהֵי לְרִשְׁעִים:
קְרָא בְּנֶרוֹן אֵל

אדם כי הנשמות מלפני קס ואני לבדי
עשיתי אותם ואין בהם מטבע הארץ ומלאו
דעה את ייזוק יהיה מיזם שאעלה אותם
מקגלות ואחיה אותם מתעוקת הגלות
יהי תרגם הפסוק על תחיות המתים ארי
לא לעולם אהפריע בנין ולא לפרש יהי
רונג ארי רוחי מתיא אנה עתה ליתבג
ונשמרתי אנה עבדית: בעין ביצעו שקיה
חומד ועשק כ
החמם גדול ואעפ שאין בו מיתה ומיה
סל חייבה עליו התורה מיתה לפי שאין
עין ומנעא ברוב כ הוא מפסיד סדר
הישוב לפיכך מונעם אותם בע אדם אנה
כשקען מתפשט במדינה לא תכל לעמוד
ותחרב מטע החיים וקמטל בא לעולם
מטע החמם כמו שכתוב מלאה הארץ
חמם מפפס: קסתי פי קסתי פפס
כמו שאמר ואנכי קסתי אסתי פפ

ולך שוב מורד שמרד ב ובעצונתי וטנה אל אלמים אחרים כמו שהקעמו לם: דרביו ראיתי: ראיתי דרבו
אין עומד ומן ארוך בדרכי טוב אל יחטא וישוב וישוב וישן שקכתו וקגשתו
וארפאקו כל רשעית הנפס כמו רפאה נפס וסבורפא לו: אסלח לעומו ואנחקו בדרכי טוב כלומר אשר לט של
יחטא ענה ואשם עחומים לו ולאכליו על הרעה אסכל בגלות אשם לו עחומים כלומ טובות שינחם בהם ויותר ויותר
לאכליו לחותם שקתאכלו בגלות על הרבן ירושם כמו שאמר שישו אתה משוש כל קמתאכלים עלה: ויתדרשו
ראיתי ארח תוצתהון גל קדמי: ותרם לו ולאכליו להון ולמתאכלן עלהון: בורא נב שפתים: ואקיה מקדש
דבר שפתים שאמר בפי הכל שלם שלם לא יחרי שם מלחמה בעולם זה
מלחמת ג: ומעג: ופירוש לרחוק ולקרוב מירושם ולקרוב לש: ולפי שהמלחמה קהיא תקיה צרושם
סמך השלם אלה: ורפאתו שכלש ארל כמו שפרשמו וארפאקו וזנתק תרגם הפסוק כן דברה ממאל סיפן בפס
כל אינשא אמר שלמא יקעני לדקיא די כטרו אוריתי מלקדמין ושלמא יקעני לקטיא דתנו לשוריתי קריב אמר יא
ואסמך להון: ויש מחלוקת בדברי רסתינו: אל בדבר זה ומקנתם פרוש בקסך זה ופירשו רחוק בעלתשובה

מוטק' פרשתו : שלם אינני ימקור כמו שאמר למעלה ולפניה מצויף רבע אמר איס תביר אות המעשה הרע
ואפי' שלם אינני תסיר כדרך בני אדם המרבים שיסלם האחד אנטע אל פני חברו אל שיכח וכן תביר דבר יון שלם
תריב את רשך אפי' בדברים והכל הוא בכלל חרענות רשע שוכר : והפק לרעב לרענגפך ואלה קמ
המעשים הטובים שהעשה שתצא לרענגפך ורענגך כלומר כשהפירוש
ל למיך ברוח נדינה תשא

וכהסדרת פניו שיכר כ' ברען ובלבט ב
ארה מוק לו וכן על הכסות שכבר זכרו ות
ותפק כמו ותציר וכן ויפק רעון ממשקו
מיון אלון : תשביע שיהיה פריכת הלס
שהק' לו כדי שנגעו : כצדדים איס קיה
לך חלש וצדקה השונ כמו צדדים שהיא ח
חוק אור קיום : ונחך מלך . פדך טע
בצדק קר כלומר תמיד יטע
עלך בכל אשר תענה : נחצות עטן
יושב כמו צדקה צמח צנת שיהיה צמח
וחסרון טוב בעולם הוא יטע ופסך וע
ועצמותך יחלץ ידען על דשי ונה טובה
תדען ענין וזכר העצמות לפי שקס מוכח
קמף ובצדק זה אמרו רבותם אל העובד
לכח קדנה בום טוב של ראש השנה אומץ
החלצתו אלפינו כלומר השבענו והשננו
בעצמך או פחדו כחפסו פ' כן פראונו
לשון מוכחה ואמרו פ' נארגע לשכות כ
בשמישו בלשון הזה יסלף יאזיב חין יבית

כבוד יחיה יאספך : אז תקרא ירחוה
יענה תשווע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלחאצבעוד בר און :
ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תע
תשביע ורח בהשך אורך ואפלהך
בצדדים : ונחך יחיה תמיד ור' ישביע
בצדדות נפשך ועצמתך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא
יבבו מימיו ובנו מסך חרבות עולם
מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך
נדר פרץ משובב נתבות לשבת :

יסלף וחלצה נעלו יאזיב חלצתו יון חלוצים העצמו יטע ועצמותך יחלץ קדך מה דאמר רבה והחלצתו
כגן רוה' שיש בה מעשיות יסקוהו והוא חוק ושבע תמיד והירקות אשר הם לים אותה קמו מוצא מים והוא
המקור אשר לא יבבו מימיו פ' אפילו בצנת קיובש הוא מוצע וכרות מדבר הוא חזק לו מכובטם שלח קיה שס
מעולם על דרך כחש מעשה זית ותכוש יכחש בה : ובנו מסך חרבות עולם ובנו מימך פ' כמו שהמעשים
הרעם מחריבים הארץ כן ק' מעשים האומים מישים
יבבו חרבות עולם החרבות שהיו זה ומן רב : מוסדי חר ודור : מוסדות שנפ' זו דור ודור אתה נמצא
הטובים תקומם אותם : וקולל לך נדר פרץ . בע העולם יקראו לך כן פ' בוסתר ובמעשך הטובים י
יגדו הפרעות : מאובג נהנות לשבת . פ' בחרתן הארץ הנהנות שוממות אין פעב נהם כמו שאמר
דרכו כיון חבלות מעל בתי מועד ויאמרו עלך פ' אתה מאובג הנהנות לפעם בהם לשבת . פ' מעב ישיבת
קערים יאובו גם כן מדעם וזנתן תעם ויקרון לך מקים ארץ תקנא מתברר שישיא לו וריתו :

Handwritten notes at the top of the page, possibly a title or reference.

ישעיהו

אם תשיב משנת רגלך מלכת בשבת יחן לתחום ואמר אם תשיב כלומר אם גיית קולך ערך וזכרת שקחא שנת
וקשטת רגלך יחוד מלכת עג לרסד שנת כש עשות חטך שקחא כלל המלכות שחייבן עליהם
מיתה כ' אפי' לזאת סוף לתחום שקחא בלוי חמור עלך והשומר מימנו ביום קדשי שאם קדשתו כמון שאמר ויקדש
אותו וקדוש הוא שקדש יע' משאר הימים ופי' עשות חטך מעשות ומס משנת עמדת במקום שטס ורגלך וחטך

**אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת עונג לק
לקדושי חוה מכבוד וכבודתו מעשות
דרכך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז
תתענג על יחיה ויהי כבתך על במת
ארץ והאכלתך נחלת יעקב אבך ב
פי יחיה דבר: עד כאן הפטרה ב
הן לא קצרה יר יחיה
מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע:**

חסרים יוד קדשם ורבו דרשו דרך המקד
לפון רבם שאמרו רגלו א' בתך קתחום ורגלו
א' חון לתחום יכפ' אם תשיב משנת רגלך
רגלך קדימ' כלומר לעט שכת' רגלך בלא
יוד יש אם למקראי וקראת לשבת עונג: אם
תשיב מעת ל' קדש וקראת לשבת מעת
עשק לענג קדש ביום קשנת במלכ' עדי
וטובס שמעך שיטתו משאר הימים לשוב
יסור מעשק בראשית ושהאל חדשו מאין ו
ושנת ביום קשטע ומעך ק' ישנה לאל
ויפארו בבו ולבבו והתענג כפשו' ופי'
קראת כמון מקרא קדש: לקדוש י' מעט
כפל עטן עמלות שוקת ורז' פרשוקו ב' כ'
שאמרו מאי דכתי' לקדוש י' מעט זקיס
הכפרים שאין ב' ל' אכלה ול' שפה אמר
פורה כנחוקו בבנות נקיה וכבית מעשות
דרפך זקו סכטו שתמנע מעב' כל דרפך

פי דרפך חפצך ומעשך כמון דרפך ספרית ודרפך למהות מלבן וקדושים לפס ורז' פרשו דרפך מנהגך של
יהא מנהג שנת כמנהג של חול כמון שאמרו וכבית של יהא מלמסך של שנת במלמסך של חול וכן של ימי קלוקך
של שנת כהלוקך של חול וכן של ימי המלכ' והמשה בשנת של חול וכן לשנת מנהג עת האכלה לקדשים או
לאחר: ממעט חפצך כפל עטן עמלות שוקת פ הוא כמון מעשות דרפך כמון שפי' על דרך הפשט וכן תי' מלמסך
צדק ורז' פי' ממעט חפצך צדקים של ידע שנת בחפצו והם קדשים שצריך לעשות בחול וקדקו כף חפצך
ואמרו חפצך אסורין לעב' הא חפצ שמים מוהרין כמון שאמרו חסבות של מעט מוהר' לשנת בשנת ואמרו ש
פסקין צדקה לצמים בשנת ואמרו משדכן על התכונת לזרם ועל התכונת לזרם ואלמרו ספר ואלמרו חסבות פ כל קד
קדברים האלה אם ידברו בהם הם מעט ואפי' ללמרו חסבות במה שיחיה כ' של יהא צדק ומלמסטים את הצדקות
ואמרו ודע של יהא דברך של שנת כדברך של חול כלומר שידע בשנת בנחת ומעט צדקים ואמרו דבר דבר
אסור קדקור מוהר' והיו חסידים שמרים לעמל' אפי' בקדקור בחפצם אל' בחפצ שמים כמעט חסיד קחא
שמספר במס שנת וי' דבר דבר ומל' מל' דאונס פי' דבר און פ' ק מתרג' און חוש חז' אפי' בחול: אז תתענג
על י' אם תצנ' את השבת והענג על י' כלומר ישפע לך טובות עב שתתענג על ופורה
ב' ובמס פ' מאת קבל והקצנו על י' הוא הקצנו חפצו והגאון רב סעדיה פירש הקצנו כלומר הענוג
עמך יקיה על י' לא ככסילס שנאמר בהם לא נחיה להסיל חפצו אכל המשכל ל' ירבה בהענוג יודי מדי

כי אם מנשפך דמם כי הוא מן השמים וזה יתעבב אליו שיתעבב וזהו שכלו ויתחזקו כחותיהם
וקם פה קוצר וכות וכה קבוצה וכה קמחשנה והרעיתך על צמות ארץ כמו ירעבנו על צמות ארץ וקיי ארץ
ישר שקיי גמול מכל הארצות בלומר אם תגלה ממנה ישלך עוד עליה נשבר שמירת שבת ושאר מצותיה הקבוצה
הזאת אבל בצי קולות אם קורב מזומן הגאלה וזה לשונם והם קורב מזומן הגאלה וזה להיות המעשה וזה
לדרך ישר ולפניה והוא לדרך כפר ענין

כי אם עוונותיכם היו מברלים בינכם
לבין אלהיכם וחטואתיכם הסתירו
פנים מכם משמוע: כי כפיכם נגאלו
ברם ואצבעתיכם בעון שפרתו אתכם
דברו שקור לשונכם עלה תהגרו:
אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה
בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל
והוליד און: ביצי צפעוני בקעו וקוריי
עבדי שארגו האבל מבציהם ימות

מצלות שכות ואמר יעקב בצי מיוחדים
בגאלה לם ישמעאל בן אביהם ולם עבדו
יחזק וכן אמר ועמורה לעבד לשאר אבות
עולה לם אמר לך אהך את ארץ כי ען הבל נ
באבות ודל דרשו כל המעבד את השבת
נותן לו נחל כל מצרים בלא והוא לדרך
נחל יעבד אהך לם באביהם שאלו הם הנהל
בארץ לרכה ולחנה ולם פחוק שאלו הם
לך ודורוך אהך את כל הארצות האל
בעקב שאלו הם ופירש ימה וקדמה ופונה
ומגבה: פ פ י דע וכן שקור דבר קיים
דבר: הן לא יחר שקשלים לפוחתם על
המעשי קטובים שיסורו מן המעשי
הרעם שב לפוחתם עוד על מעשיהם והימ
פ יתלפנו לשוא על קהל ואומרו למה צמנו
ולם רחית ואיך להם זה שלם ראה קא צמנו

ולם קושיע אהרם מאות צדקם ולם מעט שקצק ידו מן השמים ולם מעט שכ צדק חזבו משמועם הוא שומע צעקת הצדק והוא
לבושיע אהרם אלם שטובו גימורו וקם קמדי לם בעצם לבסן והרי הוא כאלו אינו שומע או כאלו אין כח ברו להצלה
ולמה מעט עומותם: הסתרו ענין לשלם: כי אם: מעור קורא: כי בפירם נדיש בשטות דה נק וחצבנות
ענין לשלם אהרם ולפנות באגרוף: שטת תרם והנה קעון נ
מורכבת מן נפגל ופגל שלם סוד פגלו נגרת קהרבה כהנא בספר מכלל ועפיו ענין כחוף מן אהם מנחל:
אין קורא: אין קורא אחר מקם אהרם לקוחו בצדק וזנתק תרם לם דמנלה בקשות: ואין נשפט באמונה:
פ קשופט יעות דינו בטוח על תהו שמדבר עם חסדו שוא שאין לבו עמו כפש על מה הוא בטח
על תהו פ חושב לבסן שלם יגלה חסדו ואם הוא מדבר עמו בשוא והלם הוא גלוי לפגל האל וגם להברו יגלה יס אחר
מתוך מעשיו וקנה בחיובו נהגל: קרו עמל דמה קמחשנה לפריון והדבר או קמעשה לעדה והולד נכה בוד ק
המשך: ביצי צפעוני בקעו דמה עוד מחשבתם ומעשיהם לבצב נפשות שיבקעו יראו מקם צפע פס כן
משחתם רעות ומעשיהם רעם ופי בקעו קמחשבתם מעשיהם אהרם כיון ברת האם
האפוח שמנקר בחוטמו ונקע קלפתה מעט מעט עד שיכל כן הם מסרדיים לבה תמיד במחשבות רעות עד
שיוצאום למעשה וקוריי עבדיש יריעות שאורג קעם שאין להם תועלת וקיום והעמד כן מעשיהם לם יופלם: האוכל
יפחיתם: שכל צני נפשות שזר אינו צני נפשות שימות כלם ספקן קמתהר לם ולמעשיהם ימות

ישעיהו

ועשה עמקם צדקה לשובים מקהלות ובהמה ותשע לו וזשע כל לעצמו לפי שכל קהלן מוטל להוסיף עמו מיד
קמי חזיקים בו ובהשועת קטני כוסע קהלן לפי דברי רשע האומות שצטלו קטלת ממנו והרי הוא כילו הוא יושע
משועת קטני וכן קושיעק ימיקר ופגט וילבש צדקת פלו יקו שפמיטס על דרך משל כל צדק וישועת
לשראל כל נקס לנעיס והמשיל כל קישוע

וביאתם מקהלות מן ארצות אל ירע לכם
וקשרין וקטני ארץ מלמדים אלה לפי
שעה שעת קמלחמה וקישועה לא תאריך
מערת קח' עב שקו ישראל בארצה ונשע
מלחמת עג ומעג והמשיל כל קנקס
וקנחא לבגדים ולמשל אליה אדם חותם
כל שעה פ עור כל ימי עולם יקו אומות
קעלם עבדים לשראל ודו בעלמיהם ונע
נבר ארצם וטרמיטס וזקו נקס וקנחא על
השעטד ששעטו בשראל כל ימי קהלות
תלבושת שם ואמר קשכאחר קפנא לחזק
קעטן כמנו ויזם חד צס קקף יי על אבותי
קקף ומעלם מעל למען טבוח טבוח וקחמי
למס כמעל קמס נקראת רפה שלמ

ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים
גמול ישלם ויראו ממערב את שם
יהוה ומזרח שמש את כבודו כי
יבא בנהר צר רוח יהוה נססה בו ויבא
לציון נואלו לשבי פשע ביעקב נאם
יהוה ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה
רוחי אשר עליך ודברי אשר
שמתי בפך לא ימושו מפך ע

עמקם כזכר אל שימלאו כמקוה בעל גמלות כמו שלם קנחא על גמלות שגמל לפרעה והסחר רכוש ר שררי
שר כי ילבש קנחא צדקת מנחותם וכפל קעטן עור לזק וזמכ על יאלם כמו שלם על חותם קמנולות לחיטו
קישלם ומקו הוא קמס חמה לציון גמול לחיטו גמול קרע ששעו לפי יאלם להם וכפל עור ואמר לחיים גמול יאלם
לחי קמס וזכר חיים למי שישל מנחריס בנה קמס צלות ובהלם קרעו לפי ולכלם יאלם קחל גמול ויראו זאחר
שאלם קמנול יראו חות כל קעלם ממעטב ומנורח כלומר בכל קעלם פ יבא כנמר צי פי אלו
לשן שקיעה כמו ונא קמס אמר ישקע קצר ולם יראת עור כמו קנחא שיכנס בו ולם יראת ופי כוססה עטן מסה
אמר ורוח יי קמס קצר סאל יראת וקוססה מעטן מרובע שרשו כוס ואלו ונא לציון עאל ולשם פשע וזכר חותם חותם רוח
דור שצרות רעות עליו חכה לו שנלמם פ יבא כנמר צי וכתף עתירה ונא לציון עאל ויש לתר פ יבא כנמר צי טעם
למה שאמר ויראו ממעטב ונא אמר טעם למה יראו את יי אז פ יבא עג ומעג שהוא קצר בחרץ ישר כמו קנחא שכל
צמרותה ואלו רוח יי כוססה בו והכלן מן קעלם כמו שאמר בכתב את יחזקאל ובר סאת זכר הווא ונא לציון עאל פ אעפ
שקו ישראל צדקת קיס שיכל עג ומעג טון שיכל קוח יאמר פ לם כלם עאל קוהיל ואומות קעלם בלי וכלמי
עלמס וכשיפסקו קחל כס ציער ועיס וגמס שוטף ואנע לגמס אז יאמר פ בל לציון עאל צדקת ולשם פשע בעטן
פ אז יסוט כל ישר בהשוב שלמי וקוססה מעטן נפ כמסוס כוסס כל פ מנחג קעלם פ כוס קמס מכה ראשונה בחיל
שכנעו ורוח יי תקיה כוססה מכה בחיל עג ומעג ועל קדרך קזה הו וייתן כשטע נהר פרת מעטקן ונמימרא ריי
יתרון ונא לציון מעט קוח ולשם מלרע ואני זאת בריתי פי רל זאת קברית אשר כדת עמכה רוח קמנחא
שיקו לפי זקו שאמר רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בצך כמל דבר כמו שכר וקיה אחרי כי אשטרך
את רוחי ונא קמנחא לא תשק ממש לעלם וזו שאמר לו ימושו מפך אי כנמר ישר ואלו פ פ ברית היא היתה
שניה ברית וקמנחא סאל תמוס ממש לעלם ותקיה ברית שהוא קיים פ כל ברית הוא קיוס קדבר

ולפי דעת חכמי קה"ל פ' קטבור אמר ואנפ' ואנפ' מתעביר אותם בזה לפי שאמר ושם פשע סיקו כל פשע נקיים מכל
פשע אמר ש ויתת תהיה צדיק אתם כמו שאמר ידמיון וברית את שבת יסל ואת שבת יקודק צדיק חדשק ונ' ואמר ש
כלם ידעו אותם לפי קטש ועב גזלם וקו שאמר רוחי אשר עלך ואת רוח טהרה יקן בעבם של ימיו עוד וקו שאמר
יחזקאל ואת רוחי יקן בקרבם ונ' וקו שאמר לששקו רוחי אשר עלך ש ואת רוח קיהה נביא ואמר לו שאתה שמח
תהיה לשאל או' ודברי כיושקם סדורים

ומפיו ירעד ומפיו ירעד זרעך אמר יחנה
מעשה וועד עולם: הפטרת והיה כי תבוא

בשרך יקו סדורם בשקם ואמר כנג' יסל
ל' ימיו ממשך אחר שאים אותם בשכס
ל' ימיו עוד לעול ל' משך ול' משך ורע
ול' משך ורע ורעך ע' עולם קומי אורי
אמר כנג' ידע ואורי צוי כנג'

קומי אורי כי בא אורך וכבוד ידוה
עלך זרח: כי הנה השך יכסה ארץ
וערפל לאמים ועלך יזרח יחנה וכבודו
עלך יראה: והלכו גוים לאורך ומלכם
לנה זרחך: שאי סביב עיניך ור' א'
כלם נקבצו באו לך בנגד מרחוק יבאו
ובנתך על צד תאמנה: אז תראי
ונברת ופחד ורחב לבבך כי יתברך

פישא ש קאורה משל על השמחה ועל
הטובה וקחך בהטט על הצרות ועל הרעו
ש כל אורך קטע ומן ישועתך שהיא לך ח
אור גדול וכפל קטען ואמר וטעם י' עלך
זרח וק' ת' ארי מוטא ומן פרחקך וימ' פ
בא אורך שקע אורך כמו וכל השמש דרך
משל שקע אורך שהיא אור בעולם קא ויהיה
לך תנורש אור גדול וקווי השוע והשמחה
וכן ח' ע' לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם
וקכל דרך משל: כי הנה חשך וערפל
משל על הצרות זרח י' וכסדו
עלך יראה כפל עטן צמלות שיקת ש י'
כסד י' ל' ימ' כמו בכסדו וכן אמר נראה

בבטו: והלכו. כמו שאמר והלכו עמים רבים ואמרו לם ונעלה אל קר' ואל שבת אלפי יפגב וזרחו מחדש
ונכח ב באורחותו וקו שילט קטיס לאור ישראל הם מל' טהם ושריקם זרח' שם אמר ממנו ורח
על משקל צמח פרח: שאי כלם פרוש בטך ובשותך וכן ת' כל שם גלוותך ובא קדיעה אחר קצרי כמו ושם
את טע' ו' וק' ת' ור' ותיארו את קיל' והדומים לשם כמו שכתבו בספר מכלל: תאמנת מעטן כאשר
ישא האומן את היונק והיתה הסון ראויק להדגש לחסרון כון השורש ש הסון חכענה לכות' ויא' ול' כתב ש קמלה
לחיה וקאן שרש וקאן כוספת כהא ותקרב ותטאה ואעפ' שאמר ובשותך רל' כל חיה ואחת ופי' על' כי קמלות
והשרות כמו שכתבו ושרותיקם מפתחות: אז תראי ין ראה ורעם טע' בזאת קמלה שקוראים קתו בגשח
כמו ין ירא וגם יש ספרים שכהו טוד וטעות קווי ש ין ראה קווי וכן ת' בבן החוין ותזרחו ופי' תראי בטך
שיכ' מכל' כי וצדקם פטך וקו ופחדת שהיא טען אורה כמו ואל תפגע טע' נפדה קבטו אלט ופחדו ופחדו ורחב לבבך
ופחד כאדם קנצקל בבא אליו טובה רבה פתחום ורחב' לרב הטובה ולרב קטם שיכ' לך כמו שיער קלג' ב' וסוד
קדעה וקדיה וקאל' ק ירחב' לטובה ולשמחה: ש יקטר עלך קמון ים ש קיתה חרבה וסוממה ועתה יהיה בהטך שיכ'ו
עלך קמון עמיים רבים כהמון ים וזנתק תרעם ותחלן ויכתי לבך בחלתה חטאין ארי ותחלף לך עתה מעטו
ככסי עממיא קעלון לשוך:

שפעת שכן חסיון ושפעת מיס תבסך ב שטע מיס י צדי חס קמלס הקכטס של מיס וק צדיה קלס
ותקלות יי יבשרו כתיבמו ונאק עמקון בעטבתחא ריי יקון מנשהען כלומ קמלס והכוהרים והקב
ומלטה יבאו חות בסחורק גם למנהק למלך קמטיח ולשת יי יטעס יבשרו לפי ש קיז אומות העולס חדשי צפור
תקלות יי עי אומת קומן ישראל קיז שקתידו בספר תקלות יי וכל מספר חדשות יקרא מנשר בל כל רוב

כמו וכל הארץ בלא מנדימנה קדר ונצית
מגדל הצדן לרבים הם זשם הקלס ומוסעי
ממקום למקום מנכשי מקום קמנרעם גי
ננות חסר בת השמוש ופי נאלע נבות
ישרעון קגיס שיבאו לך מננה קמס
ישרעון מלשל האטנצו צט לפיכך קמון
צטעל יעל על רען מוכחי כמו הפך יעל
על מוכחי לרען וכן מקוט סס קב מקוט
קב סס וקדומי לקס רבים ופי יבאו מקס
מנח וכן יעל מקס על מוכחי שיקרים
קס קרבני יי או ישראל יקרים מקס ויס
מחלקת בזה ברזל ר אלעבר אומר באן
מקרים מבהמות קגיס לפי ארזס ויס קס
לפי שחוששין לרבעם וקקשו זה הככות
לר אלעבר והרץ כלס גרים גרורים הכלפתי
לכא דכעבס או אהפך אל עמיס שכה
צודק ויס אפאר שיבאו סס קגיס מננה
וקרנבות וטעס אפאר שאק בלכס למח
וכן טעס אהפך אל עמיס מי קעמנה

עלך המון ים חילגוים יבאו לך שפעת
גמלים תבסך בברי מדין ועיפה כלם
משבא יבאו זהב ולבנה ישאו ותהלות
יחה יבשרו כל צאן קדר יקבצו לך
אילי נביות ישראל ונד יעלו על ריצון
מזבחי ובת תפארת י אפאר מי אלה
בעב תעופינה וכוננס אל ארבתיהם
בילי איים יקונו ואנות תרשיש בר
בראשנה להביא בנד מרחוק כספם
והבם אתם לשם יחה אל הוד וול
ולקדוש ישראל כי פארך

אימ תשטנה לאן נקטת על קלות ישראל העולות מקבלה מיס ומנה והכונה ממרה כמו קמב וקמסין
מחנת קלות משפעת ב היי קמנע קקל סבהמעות וק יפוך קמס וטובס אל ארזותיקס ב יוד
יעטפ מקרק באנס אל קמס מננה שיטע בבאתס מקס מטע סממ קדות לשוב אל גולעהס שקפחו לפיכלן
מאשר בתיקס יאומתיקס קס חלמת קמקב וקף וטובס מתחק לריעה כלומ קיזיס שקמחו קמולס בשוק
בילי איים יקונו פמחש שוכט קיזיס יקונו לט ידעו ב אב קמטע וקמריע לפי יבאו בטך ממקומס
ולפי קה רחוק יבאו אותס אל ארץ ישראל וחות תרשיש בראשנה קס יתעוררו בראשנה
לפשיצטך נרך יס בחות ויס מפרשיס בראשנה בהסחון כף קדמון כב בראשנה כמו שקיו בחות חות תרשיש
בראשנה שיעישנה כספס וקנס אקס אפאר כספס וקנס סל ישראל כלומר עס כל ממנוס יבאו לפי
ממנונס דע בחות קעל או אפי כספס וקנס סל עיס כמו שנאמר צעל נבל יבשאוה איסי מקומון
נכסף וסיצנרטיס וצנמנה לשם יי אפך ב שימפ אה שימכטו ונגלו שימכ בחותי עמו ומתגלות ונכשות
קמיה בשותיקס יפארך קמין קגיס לנקבה כמו בכוי קוזס בעמר פ באשר ידע כנג כסת ידע פכ לאון כר
וטעס לאן נקנה וצב כנג קמס וקמס כנג הכסס ופי פארך קיז נקן לך קפאר וקכנה קוזס שיטעון קגיס

ואין שגב כחצונה : משום דור ודור : לכל הדורות תהיה לשלם משום כמו שנקראת יפה סוף משום כל הארץ :
 ונקת חלב גוים : דרך משל כלומר שתכלי סוב ארץ הגוים : ואל מלכס : נחל כמו צמת חלצ שד
 והוא על דרך משל חוצה לומר טוים : וכן תרגם יונקו ותשבטן ככסי עממיא ונבנת מלכין
 תחת הגחשת : תחת קנצשת שלקחו הגוים מינד אמצא וזה : כלומר אהי בלם לשלם לך ככלם
 וככל כפלם מאשר

לקחו ממך קס או אסתקס : ושמתי
 פקדך : תחת פקדך שהיו קנסי סתם
 פקדסי על ישראל רגבות מקס מס אסי
 לך שלם וכדקול ולי יקו ענד עלך פקדיס
 וקנסי : לא ישמע עוד הכס
 שיעשו לך

קנסי לך ישמע עוד : וקראת את
 הקראי ישועה חומותך פ לך הקרפ עוד
 לעלת על החומות ולסער הסערי מטע
 קרוב לפיכך הקראי לך ישועה הפך
 המלממק שהיתה מקדס : וכן בשערך לך
 יספרו בקן אל תקלות : וינתק תרגם
 ויעשען פקדן על סוכך ועל תרסך יקו
 משכזין : לא יהיה כגד טרסו פ
 ימסיל
 קישועה והטובה

לשורה : אמר כל כך יקיה אורך גדול שקול
 אור : והוא הטובה קגדולה עד של קיה
 משב אור קשמש ואור קריו לכלס וקכל
 דרך משל כמו שאמר ואור קחמק יקיה
 שבעתס : לקפארך : שהתפאר בכסו
 וכסו סיגיל פמך : לא יבא עוד
 שמסך : גם זה דרך

משל כתרעמו לך הבטל עוד מלסתך
 וקרך לך ישי : ועמד כלם צדיקים
 שיכרך אותם קט

כמו שכתב וצדקתם ככרוף את חסדך ועמי : והנשארים יקו צדיקים כלם וקחשים כמו שכתב וקיה הנשאר בציון
 והקויר ברוסל קדוש ואמר לו ילעול ירשו ארץ : של יגלו עוד ממנה לפעל פ יקו ככר מטע שיראו טעמקס
 שאפ כטעמס לך ככר אונה שנאל עלהס מדוע קוית לנשות פכסי ויש בלזסי ולך קיה כראה שקיה מטע
 אל ומורת זר : לקתפאר שהתפאר בקס נקדו לקס פס : כמו שאמר ישראל אשר בק אקפאר

תנני וידעת כי אני יהוה מושיעך וג
 ובאלך אביר יעקב : תחת הנהשרת נ
 אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף
 ותחת העצים נחשת ותחת האבנים
 ברזל ושמתי פקדתיך שלום ונגשיך נ
 צדקה : לא ישמע עוד חמס בארצך
 שדושבר בבולך וקראת ישועה
 חומתך וישערך תהלה : לא יהיה
 לך עוד השמש לאור יומם ולנה
 חרה לא יאיר לך והיה לך ירוה
 לאור עולם ואלה יק לתפארך :
 לא יבוא עוד שמשך וירדוך
 לא יאסף כי ירוה יהיה לך לאור
 עולם ושלמו ימי אבלך : ועמד כלם
 צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר
 מטע מעשה ידי להתפאר :

הקטן אינו אומר על גוף אחד פ מה ענין קטן וצער אל כל חסדו הקטן יקח יקח לכל פנימי ממה שהיה
עתה וכל הענין בגלות שוקות כמנהג ואין וקצער לגי עעס : איש בעתה אחישנה וזאת קטנה
שאני מנחמים איש יי אעשה שקיסלת צדי ואין בעתה ואין אחישנה איננו כל זמן אחישנה . ל זמן בעתה . ויש
לפירש כשיגיע עתה אחישנה לגמרה מקרה פ ל יאריך זמן מעתה קחל קיסועה עד כלותה ותי אש יי בזמנה אישנה

הקטן יהיה לאלהו צער לגי עצום :
אני יחודה בעתה אחישנה :

רוח אדני יחודה עלי יען משח יחודה אתי
לבשר עננים שלחני לחבש לבשרי
לב לקרא לשבויס דרור ולאסורים
פקח קוח : לקרא שנת רצון לחודה וזים
נקם לאלהינו לנחם כל אבלים : לשום
לאבלי צון לתת להם פאר תחת אפר
ישמן יששון תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה וקרא להם אילי ה
הצדק מטע יחודה להר פאר :

רוח אדני יאלה קס דברי קנחא על ענינו
ל פ הגבורות קטנות שאין
ושעתה לומר רוח קנחא מאלת יי קוח
שעתה עלט שלו קאל לבשר בהס ישרא
העתידיס להיות בגלות זמן ארוך יעצו
אלה הנחמות כענות ול יתיאשו מן
קנחא פ מפני יי קס אלה הנחמו שאלת
ל אמרם ולכתם לבשר בהס בגלגולת
שקס עניים ונשדי לבסובלם קולות לשס
יי ואלו רע להפרד מיוחדו ומערתה די
כאחד מקצמם אשר קס ברשותם . וטעם
משח רצו וגדל ומנה אותי להיות שלח
באלה הנחמות וכן ומשחת את חוזל .
המשח לבני התהר . אל תשע בעשיחי .
ולפי שמכוי קמלכס קוח על ידי משיחה
נאמן למכוי אחר כלסון משיחה אלפ שאין
סס משיחה . ופרוש יען בעבור פ איפטר
שהשדק עליו רוח נחמה ול ימנה אות
לפיות שלח לבשר בנחמה קקיא אחרים
לפיקר אינ רוח יי אלהיס על יען משח יי

אותי כלומר זה שאני אומר ברוח נחמה שקיתה על בעבור פ קאל מנה אותי לזן להיות שלח לבשר עניים לסס
לנשכרי לב . פקח קוח . שתי מלות ועטבו מלה אחת . וכי פתח קמאסר . ויש לפירשו בענין שתי מלות . וסיקראו
לשורים כל שיפתחו ממאסר וכן יקראו להם קוח שראו לקוח כל שילקחו מקגלות . ואדני אינ אל פל פ סס קמאסר
קוח לפי שקס נלקחיס וככל איס ב כאלו אינ פתחו בתי קמאסר ויצאו קאסורים . ויתולד אסירין אהלו בעבור .
לקרא שנת רצון . שנת קנחא קיח שנת רצון כמו שכהו ורעע רחמתיך אינל שנות קגלות קיו שנות קנח
כמו שאין פ בקצפי קפתך . וזס נקס יוס עג מענג שינקס יי בהס ובזה ינחם קאל כל אינלם ואחר כן פי
מז קס קאבלס ואין לבלי צון . לשום . תחת אפר פ מנהג קאבל לשום אפר בראשו . שמן שאון וכן שמן שאון
פאר אפר . מעטת תהלם שקס מכל פ אין מעטת תהלה קפך רוח כהה
מנחמו נה ק מעטת ולכשק ברוח כמו ורוח לבשק את עממי
אס ל יקיה דרך משל אכל דרך משל
שמן שאון תחת אכל פ קאבל אינו סך שמן כמו שאמר בברי הקופעת . כהה תאר לעקבה . וכן קויא
כהה . ופירשו רוח קצרה וחלשק . וכן וכמה כל רוח פ רוח ישראל קצרה בגלות איל קציק כמו אילע
כמו שאין מטע יי כמו פ יסשו מאלס אשר חמדתם . להקפאר פירשמו

ובנה ירשת שלם בזה יין ס ממך אל כל באת של מעלה בפרישת קרל בגרון ובן ממך ירשת שלם וכן מהחלף
באר קמלות ופיו ובן ישראל חילי הקין שוכר ירשת שלם שהיו ירשת מומן רב : שמינות ראשונים : שקו
סומנות מדורות ראשונים קס יקומנו חותן : וחדש עמי חרב חותן פדים שהיו ירשת יחדו חתן והטמוק כפול
בטמן טולות סוכות : ועמדו : מעצמם יקומן מיקומם ויבאו לעבד אהבם ורשע בלונס : יחייבם עבדי

שדותיכם : וטרימיכם עבדי כרימיכם :
ואתם : לך תהיו צריכם לעצד עם דתכם
ע בני נבי יעשו אהבת ותהיו פאיים
לעבד את יי כמו קהתם שהיו מוכתים
ומזומתם לעטרת צת המקדש כן תהיו
פבוים ממסקי העולם ותתעסקו בתרת
האלים ובדברי חכמה לרעת את יי : חיל
גיש תחלו מלבד ש עמדו אהבם בארצם
יבאו לכם למנוחה והבוכף וכל טוב
ארצם : והכרם ר אהבם פידם והנה יהיו
קמים כפני ישראל : וישראל פנג טע אהבן
קקתם על כן חיל גיש כנגד קמעאר :
תתימרו : תקבלו ותקחמנו בכ סוס
שקוח ממוס : תתימרו קוד תמורת חלף
כמו ויי האמירך : ויתתקנקון : תחת
בשמים שמיתם בגלות לבאת

ולרפת ותחת חות קבטת יקח לכם
משנה קפט והוא הכסד על פי שני שקיק
לכס סאת יקח לכם טמר : ויתחלף
ויתקדחתן ויתקבעתן על חת תיין
בגלות ירכו בחלקם מטופס חותן להם : ויתקדחתן עמימיא רהו משהבין בחולקתן : לכן בארצם משנה יירשו
ל יבטרו לכחית מירצם לסחורה לפרויח ממון פ בארצם יירשו מטוב קפטלם משנה מימה שקיק להם : ואותם
השמיחה תהיה להם לעפס שלם תפסק : כי אני יי אהבם שפטי : כותק טעם למנה שאמר שיק להם
משנה למנה פ חת חוקת משפט ווק יקיק של
קעמיס וחדר דתן ביי כל ימיקם וחרט להם ימי קגלות והרעם חס לך יקיק להם פוג תקוק לך יקיק משפט וחדר יי
חוקת משפט יקב שיעשו חות בט ארס כל שכן שאעשהו חט פ חפי בטגרותי חט שוכל קגול ווקו בעולף כמו שאמר
וקבחת גול חס כן על כל טעם פון שאמר חוקת משפט וסוף קפט שקוא גול צריך שאמנון להם תחת גלותם
ורעם חב טובה ככלם מה שקיק להם ברעם פ קכל סכל לשמי לפני ובעת פגלותם באמת שכי פגלותם שפול
ושא לשמי חתן להם באמת וברית שלם שלם יקיק לו קפטן חבנות להם : לך כעדיית אשר קובחת חותם מארץ
מנחם שקיק לו קפטן :

ובנו חרבות עולם שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי חרב שממות ר
הורודור : ועמדו זריסורעו צאנבם
ובע נבר אבריעם וכרמיכם : ואתם
כהע יחוח תקראו משרתי יאלהינו
יאמר לכם חיל גיש תאכלו וב
ובכבודם תתמרו : תחת בשתכם
משנה וכלמה ירנו חלקם לבן
בארצם משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם : כי אני יי חוקת
אהב משפט שנא גול בעולה ונרתתי
פעלתם באמת וברית עולם אכחות להם :

ישעיהו

ונודע צמים כשילם בארשת הקים לטייל או לסחורה אעפ"י של צמדכו יהיו מדעם וככרם לחוב כבוד והגדול
שיקיק לפס וילכו בעגרי חפס לרכבם יאמרו עליהם בע ישראל קם אלו זרע נד"י קסו ונאמרו זרעם ונאזיקם פ
קבוצים קם שילט לתאמם לראות ארשת הקים : שוש . אלף קם דברי ירושלם לדעת קמתרם שתרג אומרת
ירושלם מחדא אחדי בעממרא ר"י או קם דברי ישראל שונם מי גלות . וכתא ל"ז ב"י צמרת רחמים נאלי
צמרת קדין ועל כן כפל שוש איש

ונודע בנוים זרעם וצאצאיהם ברוך
העמים כל ראיהם כי הים זרע
ברך יהודה :

ישוש איש יש ביהודה תגל נפשי באלהי
ביהלבישני בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תערה
כליה : כי בארץ תוציא צמחה וכבנה
זרועה תצמיח כן ארע יהוה יצמיח
צדקה ותהלה נגד כל הגוים : למען
יצון לא אחשה ולמען ירושלם לא נ
אשקוט עד יצא כנה צדקה וישועתה
כלפיד יבער : וראו גוים

ועוד פ כאשר וכי מרת רחמי קמא קמפס
סמחים אך צמרת קדין תגל קנפס שקיח
עלימת ומקבלת יסורין ותר מקמא יבגרי
ישע מעטל צדקה דרך משל והבגדים קם
שילבש אותם האדם והמשל קוח שיתעטף
ב לפי אימ יעטט על קמפסל יכהן פאר
יגדל פארו כלטושים נאים פ קבהן שקוח
עוד קחל קוח ראש קעלם וגדולם לפי
צמרתה קגולה כלסון כהונה . וכן וצמד
כהטס קיו . וית כחקהל מעלה נקמטה
וככהלה רבה דמתקן כלטוהוי : כליה כל
קבאיטיק וקסוריה : כי בארץ ועוד קמשי
ישועת ישראל לרץ שתציא צמחה פ
קיה קגבר בארץ נשחת ונפסד ואחר כן
ימח ויתחדש וישוב למק שקיה ויתר טוב
ויפה בהדוש פ קחדש טובמן קיסן ועוד פ
מגבר אחר יכאו כמה גרגרים כן ישראל
קיו ימים רבים בגלות נשחתים ונפסדים
כמעט אביה תקותם וימחו בקציע עת

קבאול ויפרו וידם ויוסיט על מנה שקיו בעמפר ובכבוד ובגדול ויתר ממנה שקיו כפל כללם . ועוד קמשיח אותם
לגנה שתקמיח ורועה וו אחר וו שאין קירקות עממין כאחד אלם לפי עתה קשנה ויתחדשו נה צמחים לפי עתה קשנה
כן ישראל קתחדש לפס טובה אחר טובה וזה קיה כנגד כל קמיו פ כלס ידע ויפרו בטוהמם שקיח גדולם על כל טוב
שבשלים : ורועה שס על כל זרע זרוע תאר וארט אב אל פי פ מקמת קטות קם מיאת קטורא קוח משל בארץ
תציח צמחה מעממה ב"י זרעה ומקמתם שישראל זרע בטותת שעשו קוח משל : וכנה זרועה קממית
שוורעם אותה ומצמחת כן יצמיח צדקה מאת ותהל מוכות ישראל : למען ציון אלף קם דברי קסס כמחות ישראל
בגלות אימ למען טון אשר בקרא שמי עליה . וחברו טון וירושלם קוח כפל עטן בגלות שוכו וכן לא אחשה
ולא אשקוט פ טון וירושלם עב אחת אלם שקממנה נקראת ציון . כלפיד יבער כלפיד קטע שידאו אותה מרחוק
כן צדק וישועת יראו אותם קמים קרחוקים . וראו צדק קצק קצק שיעשה קחל עמך צדק וטודך אומר כנגד
ירושלם : שס חדש כמו שאמר חפצ בה : יקצר יפרשם : והיית קעטן כפל בגלות שוכות קטרת
וצעף תפארת וילכה יד וכף וטעם כד י"י בצף אלפך למר פ קוח חזיקם לך של יטול לעלם פטרת

תפארתו ונטף מלכותו פ תעמיד תמיהה הז עמך לסמכם
שיהפארו זה ושמלכותה לא יאבר ולא רך שאר ארץ ישראל פ לחזק ידו חפני זה פ בחזקת ידו כבוד
בעל פל משלם הארץ קמוטת דומה לאשה שיש לה בעל זה שהיא שוממה היא כאלמנה שאין לה
בעל וכן אינן קשר רבתי עם קיתה כאלמנה ותי בעל יתנא זכן תי תבעל תתהב כי בעל בחור פ כמו
שיבעל בחור בעלה שהיא רב נאק ונתקב
בזר שיבעל בעלה יחד מיבעל וכן
בעלה יו בחור בעלה כן ארץ ישראל כל
אין של קו בעה בעתה אעפ שהי ויש
זה אומות העולם לא קיתה נקראת בעל
פ לא קו מתקבלת זה ולא קיתה נאק שנתם
זה אל כמו וקן עם בעל יו בחור עם
בעל אכל כשישום ישראל בעתה קרי
קוא בעלית בחור בעלה ומשום חק
פל כל פמי חזקה שהיא נקרא חקויה
כל ויו קוא השאון והשמחה פתקס יחד
פ אז קס בחזקת כן יקו שמחה אלפיך
עליך כל קימים על חזרתך נק
קדרש בזה ידוע שהאומרי קס
קמלתי כי מתפללי לאל על ירושלים כינה
האל לשונת וימ פ האומריס קס אכל
ציון שמתפלליס שס וכלינה על ירושלים
גם לפרש על כל ישראל בגלות שהס
אומריס ועפס תמיד בטן ירושלים ומזכרי
ענה ירושלים תמיד בוס וכלינה בהטלותיה

אֲדַקְדֹּק וְכָל מַלְכִים פְּבוֹדָד וְקָרָא לְךָ
שֵׁם חֹדֶשׁ אֲשֶׁר פִּי יְחֹוֹהֶיבְנוּ וְהֵייתָ
עִטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד יְחֹוֹהֶיבְנוּ מִלִּ
מְלוּכַה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ לֹא יֹאמֵר לְךָ עוֹה
עֲזוּבָה וְלֹא אֲרִיצֶךָ לֹא יֹאמֵר עוֹד שְׂמֵמָה
בִּי לְךָ יִקְרָא חֲפֵצַ בְּהוֹלֵא אֲרִיצֶךָ בְּעוֹלָה
בִּי חֲפֵץ יְחֹוֹהֶיבְךָ וְאֲרִיצֶךָ תִּבְעַל בִּי
יִבְעַל בַּחֹר בְּתוֹלָה יִבְעֹלֶךָ בְּנֶךָ וּמִ
וּמִשׁוֹשְׁחַתָּן עַל בְּלֵה יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֵל
אֱלֹהֶיךָ יַעַל חֲזוּבְתֶיךָ יְרוּשָׁלַם
הַפְּקֹדֶתִי שְׂמֵרִים כָּל הַיּוֹסֵפֶל הַ
בְּלֵילָה תִּמְדֵךָ לֹא יִדְוֶנוּ הַ

זכר עתה קס וית בעל עבדי אבתיך כמקרא קדתי ירושלים מתקנן ונסירין קדמי כל יממא וכל לעלא תמירא לא פסקן
מתאמר דוכן טוהטון קס לא פביק לטון וכן תרגו ואל קדמו דומילע ולא פסוק דוכר נהון מן קדמוהי עד דתקן
ועד דיסויית ירושלים תעשהתא בארעא ויש לפרש הפסוק ק' על חזמותך ירושלים אינן האל לרושלי אחר שבא
חזמותך אל תפחדו שיפלו עוד לעולם פ אפ הפקדותי עליה שומריס כל קוים וכל קללה תמיד לא יחשו פ שאר
אומרי חזמות אס קס עריס בללה ולא יחשו מלנע להשך האחד לשברו בוס קס ישעס אכל שומרי חזמות ירושלים
יקו עריס בוס וכלינה תמיד והאומריס קס דרך משל כלומר השמחות האל כמו פיט' אלפיך זה מראשית השנה
וג' קמוצריס את' אימ' כנגד בט חגלות אהס שעליס לשובר את' אל דומיל לבס לא יקו דמי ושתקב לבס
וקתפללו לכט תמיד ושפט לכט לבטס פ' יסן רושלי חזמותיה ובענינה ושימנה תקלה בארץ הפך מנה
שהיא ענה כל ימי חגלות חרפה לעיס וקלסה לבל הארעות וצריס אלף קס דברי האל כמו ראש הפסוק עד סוף
בטס שובטס וג' קנטן אתאס לך פ יתה אלפיס שמורו אותס על קהאונת ומנה שאמר תקלה הפקדותי ואחר כך
אמר קמוצריס את' וי' ואמר אל תקנן דמילע כן הוא דרך קטן כמו ואל משה למר עלך א' וקדומיס ל'

ישעיהו

והפרשם המופרים את יי' הם דברי הגבאי רבג בע הגלות אמר קוואל וכל הקבוצות קטנות האלף מנפוח
אתם האל קוזרו שמו תמיד שפט לכש לבגש עד יקבץ קולות ויכון עזשם ושימנה תקלף בדרך
ואל תתנו דמי לו כפל העטף לשוק ומפרש קוואל נפסוק שלמעלה ממנו ואמר דמי לכש ואמר דמי לו כפון
שהעצב למפרו מתעסק בדברו ומן התמדת דברו כן מוזקק את חבדו להיות מאזין לו שיקן

המזכירים את יחודה אל דמי לכם: ואל
תתנו דמי לו עד יבונן ועד ישים את
ירושלם תהלה בארץ:

פ פ פ
נשבע יחודה בימינו ובזרוע עזאם אהן
את דגנך עוד מאכל לאיבך ואם
ישתו בני נברתירושך אשר יצעת
בו כי מאספיו יאכלהו והללו את יחודה
ומקבצו ישתהו בחצרות קרשי
עברו עברו בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרמו
נס על העמים: הנה יחודה
השמייע אל קצרה בארץ

לם לכל דבריו בלא דמי ובלא קטסק וקנה
כשטסוק מלגב תקיה השתיקה והקטסק
לשומע כעו למדע נשבע יי' כאשר
יכור שטסק קוואל קיוס קדע
בלא תנאי ואמר נשבע ואמר חק כפון
שפירשו כפון ואל משה אמר על ש יי'
ואי: תמיין ובזרוע שוון כל ש הכז והקול
בדולקיים לפס השלם ולס ילפו עד בקס
האויבס וסמיין ובזרוע שוון קוואל כפר
עטף בעלות סוכות ש קימין קוואל זרוע קש
בזרס וכן מדע באל על דרך משל
כי מאספיו מן הדגש וקוואל מוקל ומקח
רבים וטעם והללו את יי'

דמיו למעשר שט יבגש רשע וקופ
מ: ספויאל וקוואל שקיה נאכלים לבעלם
ונטע רשע קיה קלעם ליי' וכן במעשר
שט קיה מתדק ומק' לל וקוואל שאמר
בחצרות קדשי ש מעשר שט ונטע רשע
לא קוואל נאכלן אל בירושלם לפס מן קחומ
כמו שכתב בלפ יי' אלפיך תאכלו ועל
קשר נקרא לפי יי' אלפיך וכן נקראת
חצרות קדשי וקחצו כלל קבתים: עזרו

עזרו קדשי כפון שפירשו במלת סלו וקכפל גם כן לשוק העטף בשערים על דרך עזרו ושום מעשר לשער
פפי דרך העם עם ישראל ועטף סלו ומסל פראסוקו גם ק שס סקלו מאבן לפירוש קראסון שפירשו שס יקיה
פירוש סקלו מאבן שישלבו בעולות אבנים וקוואל פירוש סקלו מאבן ומק שאמר מאבן כל מאבנים גדולות סקלו חונה
ולפירוש השע יקיה פירוש סקלו הסרת האבנים מהדרכים קרימון נס על קעעים שיבגשו חונס בכל מקום
שקס בגלות וכל זה דרך משל לם שירימון נס ויסקלו הדרכים אל דרך משל באומר פנו דרך לפלוט שכל ש
בגבעת היסועה יאמרו העמים לשראל צאו שום אל ארצכם כאל קרימון וקס נס כל כך קגלה היסועה לכל
הנה יי' השמייע קה שברו את שר טוב שיסלם לשראל על הגלות שסכלו בעשר שמו קגדול
ופעלות לפנו ושכר פעלות ושכרו שוכר עומד במקום שטס ופירוש ופעלות
קפ עלה קטובה שטס קס לאל ברחוקים בגלות נהרית וכערתו פס חצרות קגדולות

ובני ווטמנות לאל פ פטולתם קיח פטולתם לשמו ישוק וכן ושמחתם צבת תלית כמו שפרשם ולפי כל עמו
פ מנה שפמו קוח לפטו ומנה שלפטו קוח עמו וית קח חג עבד ממעריה עמיה וכל עבדיהו גלן קדמוהי וקראו
להם נחשק קפך שקז קוראים לך שון קיח דורש אין לפי שר לא נשנה קפך מנה שחמרת שבני יי
מי וזח נח מלחוס נחיקו וט

קדו גים לשמוע! וקמסיל קחל יהעלה
קמחרינה לגמר עושה נקמה באויב
ובגרו אזומים מרס קהרנו וכלע ארס שוחל
מי קוח זה והוא ענה את מדע צדקה כ
כלומר מנה שדברית צדקת לשרא עשית
פ את רב לבושיע כלומר רב כח להושיע
את ישראל פ חזותיה השועת ישראל
כמו שפרשם בחותה פרשק: חמו
ארוס לשפטן הטבוק: מצדקה צדקה
קיתה שר גדול לרדוס
צמס צדקה: קדור בלסשו סלום בני
נהם: ענה צדכחו מעטנו עטלטי
קומים מקנה אל קנה וכני שרשכו קמלה
צמסוק מקר ענה: מדוע ארם
לססך קלמד כלמד
למוות חמש קרע לסני והלטי לרסלום
וקדומים לקס וכל זה דרך משל כמו
שפרשם שדמח קחל לגמר קודג באויבו
ובגרו אזומים מן קדס וית מנה דין יסמקון
סודין מרס קטילין ומשריין עקון כחמר
בימענר: פורה דרבתו וקמקס
כשנד

אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה
שברו אתו ופעלתו לפניו וקראו להם
עם הקדשנאולי יהוה ולך יקרא
רושה עיר לאנעזבה:
פ מיתה באמארוס חמוין פדרים
מצורה זה הדור בלבשו צעה ברב
כחו אמר בר בצדקה רב להושיע:
מדוע ארם ללבושך ובגדיך כדרך
בנת פורה דרבתו לברי ומעמים אין
איש אתו ואדרכם באפי ואר מסם
בחמתו ויוצחם על בגדו וכל מל
מלבושי אנאלתי: כי יום
נקם בלבי וישנת גאולי בגארה:

ואומר פורה דרבתו לבי קנת נקראת פורה לפי שפרשם ומרצנן עתה העבדים כשדורשן אורם וקמסיל
העום כאלו קן עבדים בנת וקחל דורכן ומנה שאמר לבי ויזין איש את חובה למר שאין זכות לשראל והוא
קיה כשור לו איס קיה לקס וכני פרשם זה צמסוק וירא פ איש גס מקעמס אין איש את לשרית לקלס ב
צאויב ישראל פ טלס קיו אויב קס וטולס איטק נקמה לפיכך אדרים באפ טיש פ טלקס על שחרשו לשראל
שקגליתם צמקס ואת קכנת מעט והמנה שרז פ לרעם: ויו נחם: דמס זק על בני לפיכך מס אזומים
ונקרא קדס כנח לפי שקוח חיי קדס וחוקן: אנאלתי כמו אנאלתי קחלף המורת קח הפטל וכן אתחנר
קושפט כמו קתחנר ואנאלתי עמין טנוף ולכלוך וכן לקס מעאל: כיום נקם בלבי פ יום קיה בלבי
מן רבע שחזק שנת גחול ואז יהיה זס נקס בעמים

ואביט ואין עזר פדשן זה קטען בנסוק ויחזי חיס ואמר למעלה וזעו תיקתו ואמר וזעו ויחזי חיס
כמו שפרשן שם וחמת על קנס שיעשה בעוים באין קשופה לשכך פוחד לו וחסם פנים
ואבוס עמים עטן רמיסה ודריכה כיון טסים צטיט חוצת ואשכרם בחמת חסם סם חמת שד שיכח
נכחם חוקם ותקפס חסדי יי

ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך
והושע לזר עיוהבהג היא סמכהג
ואבוס עמים באני ואשכרם בחמת
ואוריד לארץ נבחהם
חסדי יחודה אזכיר תהלות יחודה כמל
כל אשר זמלנו יחודה ורב טוב לבית
ישראל אשר זמלם פרחמיז וכרב
חסדי ויאמר אך עמי יהמה פנים לא
ישקרו ויהי להם למושיע
בכל צרתם לא צר ומלאך פנו

לעמו חזר לבג אדם קחסים שיעשה לפס
בשעני כדי שיוודו וישכחו שמו ואין חסדים
לגד לפ שקס מרוזת דברו וקוא קיטנ לב
בכל דור ודור לפ שכך אמר תקולרת על
אותם קחסים ראוי לקאל את יי
כעל כל אשר זמלנו יי חזר אותם
קחסים כמו שקיו על כל אשר זמלנו
ורב טוב שיעשה לבית ישראל אשר זמלם
בחימו וטב חסדיו לפ לפ מעשיקם
ויאמר אך עמי כל אשר לקחם לו לעם
כשקוניאם ממזרים
אמר אך עמי קמיה אלף עמי שלקחתי
מתוך עם אחר ולקחתי על לבטם ולפי שקרו
ע לפולס ויהי לפם לפושיע פון שקיה לפם
לפושיע שקוש עס ממזרים אמן של שקרו
ע לפולס ומלת אך קוא לחמת קדבר כמו
אך עמי ושארי אלה אך טוב לשל אלפים

והדומים לפם בכל צרתם לפ צר כהו באלף וקרי פון ופי הכתו לפ ארעה לפם קצרה פבושיעס ממנה ופי
קקרו לפ לפ צר עזרתם על דרך ותקצר נפשו בעמל ישראל וקבל למודעה תורה בלפון צד אדם
ויתבבל עין רחם קדמויה ליתתה עלהון עקא לפ אשק לפון ודול דרשו קו יקס לפ לפ איהל שהוא כהו וקרי גם כן
אמר ולפוי קאי אי טמר אלף כהו אי בלמד וו כתיב כל קיבא דכתב למד אלף לפ קוא אלף מעתה בכל צרתם לפ צר
דכתב בלמד אלף קב עמי ולפ קוא ופ תמא קב עמי והא כתיב ומלך פבו קושיעס אלף משמע קב ומשמע קב
ומלך פבו קושיעס מסבב כבוד לפושיעס וקסות עמו מלכטו לפ שיחז מקדמה וקבנה תקרא מלך גאלס מן ק
קציה שקס בה כן יעשה עמקם בכל דור ודור וקו שאמר כל ימי עולם ועולם וישאם כפל עטן במלות סוקות
והמה ברו עטן מרי כמו מריהם פ ועצו עטן בקעס וכן כמה אמרו במדבר יעצטו כו בשימון ואמר
אחר שקיה גאל אותם מקצרה קמה שט ומרו ית דברו ולפ שמעו בקול ודוח קדשו קוא דבר
נבאז קנאמרים ברוח קקדש וק תי ואי כן סריטו ואלגו על ממד נבאז קדושו קי ויהפך לפם לפוע כפך
שבאלס מיד קאויב קוא כלים בהם עניימם באים לפם בדרך רעה פד שקו אומרים זה מיד קאלים קוא ויזכור
ימי עולם ישראל בגלות בצעת קצרות קוא וזכר ימים מקדס זה קוא ימי עולם כשאלפ משק לעמו
ועמו חסר למד השמוש כיון ופא יחלם והדומים לפם אמר הנבאז בדרך נבאז פ ישראל
וזכר בגלות אותן קימים ואמר קנה ישראל במזרים קיו רבם נהם ענדי עבודה זרה

כמו שהיה מעבר בפני יחזקאל ואפס כל שנה את שמי רוח עלמס ואמר וישמעתי אלהים את נחמתי ונגלתי
למשה ואמר ראה ראית את עני עמי אשר צמרים ושלחו להם ועשה עמקם חותמת ומחפתם וקוצים ממצרים
וגאלם אפס כל צדקו מצרים אחרים לא זכרו הקטלות ששנה עמקם צמרים ואמרו קמנו און קברים צמרים וע
אפס קמרים עם שבאם וקעלם מן הים וטבו מים צמרים לבי הם תקמים בגלות ואמרים איה קמנו מים את

רוש צאם עם רוע צאם והם משה ואהרן
ואפס שאם חוסים לטוב הולך צדקם
חטאו וקיה מוכיטם בעת צדקם למען אהרן
לבו זה קגלות כל כך עם שבאם למר איה
קוח קמושיט את צדקתם כלעו אים קוח
עמנו איה קהם בקרב ית רוח קדשו
שאלם נהם רוח נבואה מלע משה ואהרן
ומרים קיו נהם עזקתם שהיתם נהם רוח
נבואה גם בום מעמד הר סיני קיו כלם
נבאים ומי ששנה עמקם כל זה איה קוח
עתה וקנה נבואה רוח נבואה ממנו מ
משמעת חזק וזכיה ומלשם שיל קיו עמנו
נבאים קיו מודיעים לפן קן קגלות וקיה
לפן נחת רוח ביה אכל אהבו זה כל בגלות
ואין לפו נבואה אהבו זרע עם מה קמעל
צדי ומתרגטעל קמנ עם מים קטעני
כמו אינט רועם וקמפרשים פראו וזכור על

הושיעם באהבתו ובהמלתו הוא גאלם
ונטלם ונשאם כל ימי עולם: ע כאן
והמה מרו ועצבו את רוח קדשו והפך
להם לאויב הוא גאלם בם: וזכור ימי
עולם משה עמו איה המעלם את
רעי צאנו איה השם בקרב את רוח
קדשו: מולך למין משה זרוע
תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות
לושם עולם: מולכם בתהומות
בסוס במדבר ללא יבשלו:

קאל יתועל הדך קוח תו וחס על יקר שמיה ביל חוכן טטותה דימן עלמא גמון דעבי על ידי משה למעיה דלנך
יימרון עממיא און דאם קיבון מיימא און דדריבון בענדרא כדעה לפעה און דאשרי בעקון ית מיימד נבאי קודשיה
מולך לימין משה: עתה ספר און קעלס מים ואון ענדו לעך קים ואפס שהיא ידוע אמר כן להגדיל קספר
ולקוות קאל עלט פ צנ גדול וצנוות ופאל קיה שקיה מולך זרוע הפארת לעמן משה שקיה ע
עמין קמטה ואון קיה מטה משה בקע קמים אלם שהאל קיה מולך לעמין זרוע הפארת וקיה בקע מים
מטקס פרוס מפת צע ישראל כיו שיענדו צעם: לעשות לו שם עולם שיזכו אותם כל העמים על זמ קדש
קגדול ויראו ממנו כמו שאמר שמש עמים ידגון פ לם קים נך זה להעמד ישראל לפתח הפארת פ מאותה ק
קפחה שכל נסו לאותה קפחה עצמה יצאו אלא עשה זאת להראות ידו קגזלה ולהראות פ צדו קכל אפי להכך
קטבעים קיסודים וקו הפארת לו שם עולם וכל זה קראה על ידי ישראל עמו מאהבת אותם: מולכם
בתהומות: עד ספר גדל קנס שלא תאמר אפס שקיה עשה קרקע קים לם קיה כל כך
יבש שקיו יעלם לכת עם בחוקה און לחץ עם לשכך אמר מולכם בתהומות כסוס במדבר קולעם
עלותם בתהומות כמו קסוס קרן במדבר שהיא ארץ מישור ואין שם אבק ולא טיט שקיה לו מכאן קן קיו קס יעלם
לחץ באות קרקע קים כל כך נתקשם קרקע צדגט ולא נתקשל עם

בבהמה בבקעה . וקמשיל שני לכתש בקרקע קיס ואמר פ קיס ידו עפר קיס כנו סתוד קנחמה סקסמ
בל עמל פ קמוריד קסה מעט וקקלטה נקסמ סקה פ קי ארך מיסוד : רוח יי קנחמ
קכאי לעפר סוכר אחר כ כמו ותראו את קיל וקדומיס לו אמר רוח יי קנח עפר מערין קחודשס אחרין ואמ
רוח יי כמו רוחך וכן ואל משה אמר על אל יי ומלת כ מוסב למנין כבהמה סוכר וטען קפסוק כן טעמיה נקסמ
תני כן נהגת עפר ורוח יי קנחמ וית
קנחמו כיו קנחו קנחמ את קעס נעשר
דכ ערין מנחין ממרחא דיי דבריכו : סס
תפארתה סס סיקי לך תפארת וכוטו ל
לעו ס וקנה כל זק עשית במיס קקדמונסי
ועתה שאתנו בגלות זק טמק סעס הדבט
משמים . על דרך פ רס יי וסל

בבהמה בבקעה תרד רוח יהוה
תנחנו כן נהנת עמך לעשות לך שם
תפארת: הכטמ שמיסוראה מזבול
קדשך ותפארתך איה קנחמתך
ונבורתך המון מעיד ורהומיד אל
התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם
לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה
אבינו נאלנו מעולם שמך: למה
תתענו יחיה מדר כך תקשיה
לבנו מיר ארתך שוב למען

ידא וקסמיס זטל קדשו ות
ותפארתה פ בהס יראה שו פ קס עומדים
לעד למעל בגבורהס ל יסכו ולס יחלע
איה קנחמך ונבורתך סקית מקנל בראות
עט עפר ומראה גבורתך בטמיס איה
קס עתה: קמון מעפר ויהי קמון מעפר
ורחמך סאמרת קמו ומעל רחס חרות: כ
איה קמון קמעס איה קרחמיאל קתלפק
אט רואה סקתלפקו וקתחוקו רחמך אל
ולס נכמחו למקר לחס על ויך קיק זק
כי אתה אבעו : וקזבל יתלפק על קב אל ירחס על מיוד פ אברהם ל ידענו על דרך איה ואמי שטע ויי
יאסכט פ אלפ סאברהס איה וקנה כמק דורות סמת ואכ נאר ודס ל ידע את כנו או כן כו
אל כדיו אכל איה אכנו חי וקייס מעעל ועד עעל ואין לכו לאעק אלס אלק וכל קדורות סעברו וסיקו איה
אכיו ואתה עאלכו מכל כיה ומעעל סמך עלינו וזכר אברהם פ הוא ראש האבות ועוד סאמר לו קאל פ כחוק
יקרא לך ורע ואמר ואת לו איה עחק ולס איה את ישמעאל כמו סאמר ואתן לעחק את יעקב ואת עשו וזכר
שראל פ כל ורע זרע אמת ל כחוק סכא ממכו עשו ואמר ויאקב יחק את עשו : למה תתענו יי בראותנו
סלות קרששס וארך קגלות לכו וקצרות תמיחזת עלינו קנה אכו תעשס מדרפר ואומרי
אין תקח
עוד וכלו איה תתנו בהאריכו גלותנו וכאמרו תתנו תקשיח לבנו איכו אומר על כלס אלס רכס מישראל כ
נתיאשו מן קנחמה ארך קגלות וכו סיס בהס קצת מדע באון חכל וכן אמר קנה למשק עד אנה מאנתס כמגור
קצת קעס סכילו כשבת לקט מן וכן אמר דפאל חטאכו קרשעכו מרדכו : תקשיח עטן אכרות וריחוק קלב
מקדבר קנחמ וכן קקשיח כמק ללס לכו סוב למען עבדך סוב ממחזן אפר ככו ואס ל י למענו פ אככו חוסיס סוב
למען עבדך וקס קאסות ולמען סכוי נחלק וקס סעס עשר סכויס ושרוס נחלק שקיו לך למש כמו סכתג
יעקב חכל נחלת : למצער ירשו עס קדשך . לזמן מועט ידשו הארץ עס קדשך סנתת לפס ארץ נחל
ועל מימנה פ ל קיו כה אלס תי שנה כראונה ורוב ישראל ל סט עוד אלה :

Handwritten scribble or signature at the bottom of the page.

באיש סססו מקדשך וטן מרעב פמנו וכלו צריכו וצו שוכו ממנה ולן פנד אלן סססו ורמסו מקדשך שהיה מקום
כסד לן קוז נכניס ס אלן יידיס: היינו מעולם קייכו אינכו תחת ממנלהך לן צריכו לן משנת בס ו' א'
נקרא שמך פלגס ואך באו קס
שמח קרעת שמים וידדת לנד פמנה סנו שפנית לנו ואס מטכך קדיס כוולו בעורס כנו ציבירכו וזה היה סוס
מנענד קר סיפ שירד ככוול על קר סיפ
וקיה אס ועפן וקהר חרדו וזענע קר
ואחריס שקיו קרובס אלן כנו קר שפנד
וקר פארן נס כן כוול מס מהעפן שסכן ע
פלגס אלן שפקר קדנד היה על סיפ לנד
כוכר צפורה קר סיפ לנד והנה קהר היה
סער באס וכול מנס ס האס היה עלו וק
וקעפן קרעת שמים וךך משל כנו
ודלת שמים כרע ושמים קוול האור: כול
נגס קלמד לתפארת קקראו מטכ קהפסק
בקה איש קמקיס סס ושדכו מקס
וקיתה קמך ראויק

עבדיך שבטי נחלתך למצער ירשו
עם קדשך צרינו בוססו מקדשך
הינו מעולם לא משלהבם לא נקרא
שמך עליהם לוא קרעת שמים ירדת
מפנד הרים נולו: בקדחאש המסים
מיס תבעה איש להודיע שמך לצריך
מפנד גוים ירנזו: בעשותך נורא ורת
לאנקוה ירדת מפנד הרים נולו:
ומעולם לא שמענו לאהאזינו עין לא
ראתה אלהים זולתך יעשה למחבה לו:

לנדגס כזסרון קכפל אלן שכו קר הנמ
תמורת קדגס וקאחד מקממס קמס ואס
גדול וחוק קראו איש קממס סממס כל
נד וכן היה קאס קוול על קר סיפ
כקרוח עפן בעצמ ושרפה כנו ס
הנה קיו קמס רותחיס וקנה קהר עסן סלו
לנדגס כזסרון קכפל אלן שכו קר הנמ
תמורת קדגס וקאחד מקממס קמס ואס
גדול וחוק קראו איש קממס סממס כל
נד וכן היה קאס קוול על קר סיפ
כקרוח עפן בעצמ ושרפה כנו ס
הנה קיו קמס רותחיס וקנה קהר עסן סלו
לנדגס כזסרון קכפל אלן שכו קר הנמ
תמורת קדגס וקאחד מקממס קמס ואס
גדול וחוק קראו איש קממס סממס כל
נד וכן היה קאס קוול על קר סיפ
כקרוח עפן בעצמ ושרפה כנו ס
הנה קיו קמס רותחיס וקנה קהר עסן סלו

אש קדחה וקיתה אש שהנבנה מים ס אש קיתה צהר ומיס קוז נהר
צן מקום קאס וצן מקום קמס ס קמס קרותחיס יעל עפן וכל זה לבודיע שמך לנדך שאינה יודעס שמך ולן
קיו משריס כך ועל יד קסוריות כודעת להס כ יס אדון בעולם ומנעו ופושק בכל כדעכו יבצר קהריס של
כינוג וטכצ העולם ובעבור זה רנו גוים מטכך כאשר רנו קהריס שאות קיוס כודענשמע בעולם: מיכ קרענה
אש אש קוול קטעל ואעפ סכא אחרון וקמס קוול קטעל ואעפ סכא ראשון ס קדנד מנס אר ס האס תדעכו קמיו
ואין לבעת ס לפיך לן קקפח כראשון וכאחרון תעצב עפן רתחיק לפ סקמס כרתחיק יעל איבערבעת שלם
צוק קלשון ויס לפיש העטן קוק כלו דרך משל על ממלכותות סלחס קאל בעבור ישראל באופיקס ואין קרעת
שמים ירדת על דרך קטכ סס ממסולותס נלחמו עם סיסרא וכן קריס משל על מלכ האומות וקאס כנו סא
שאמר וקיו עמס מנסחפת סיד: בעשותך כודחות לן נקוק: קבורחות קנולות שהיית פושק פמכו ולא
קייכו מקוים כקס שהעשה בעבורכו
לא שבעו: אומות העולם: ולא קאסו קבורחות שפנית עמכו לן אמעו ולן ראו: אלהים זולתך
שס חלה וולתך שיעשק למחבה לן מנה שפנית אתה למחבה לך ויתממלמל לן שמענת אונן קלגסון ולן איבת
למלך ויע שפן חות מנה דחו עמך שכנת יקרך יי ארי לנד מינך דאת עשית למענד לנדיק ידמס כדן לשרקך
וב ראל אינ סינעו כל כנכיו לן נהפכו אלן למנו קמשיח אכל לפה עפן לן ראתה אינלס וולתך יעשק למחבה לן

הישיבים בקרבים לנרוש אל קמותם וית' ויחזקו בנפול דבין מטפד קריאל ות' צדקס לעמ' בחרות לעמ' כלל
שיראו למס שס קדמס לעתס פ קמחיקן נראין בחרות למאמינס בקס וכן ונצריי שראל לשאיפמנס
חרות וית' עם טגרי בג אינש' דירין: גסר קחוד שניס על קמנע נערה ומרק כעלס פתלס כולל שר נחון
טמחות שקטס ורמסס וכלס קס פתלס ונקטס ומרק כמון וית' קמרק שפך פ קוא מרוק קשר וכלתס נראס

הישיבים בקברים ובנצורים ילע
האבלים בשר החזיר ופר קפגלס
כליהם: האמרים קרב אלך אל תש
בי כקדשתיך אלה עשן באפי אש
יקדתכל היום: הנה כתובה לפמלא
אחשה כיאם שלמתיו שלמתי על
חיקם: עונתיכם ועונת אבותיכם יחז
אמר יחזה אשר קטרו על הד' וסועל
בגבעות חרפו וזמרתו פעלרתם ד
ראשנה על חיקם: כה אמר
יחזה כאשר ימצא החירוש באשכול
ואמר אל תשרו זרורו כי ברכת

באות קסומן קדנן בקס יצר אדם פ גסר
חורר וסקוזי גאלו בקס אס ידע לכפר ולעמ
שלל חלו וכתו ופרק וקענן איה אמרים
קס טמ' יס אוכלס כל טמא

ואומרים למי שקוא טקור וטוב אפ טקור
וטוב ממך קרב אלך כלומר עמוד בעצמך
אל תקרבא: אל תש' פ קדשתיך אפ
קדוש ממך פ קדשתיך אל שיעשו קמנעו
קרעס קאלה ולס קטרו בעצמס פ עשן קס
מנעלס עשן באפי אש וקדת באפי כל קיס
פעלס ועל ורעס אחריקס למי ארצה קגלו
לבעקס ומן רב: הנה כתובה: קחטות
קגל' לי נחמית אל קרי
קיא כענה למט לזכה תמיד לא חש ולס
אשקוט: פ אס שלמת' ער אשר אס שלמת
כלומר ער אשר אש' לפס ממשל רערת
אבותקס המצטרף עם עכוותקס בגלות
אבל העקר קוא עשן אבותס סגל ושלמת
על חיקס אצט שאפ עתיד ל' אפ עשן לבנה
אחריקס מצתה אש' על חיק עצמס

שעשו קרעה ויונקו תרגס כן קא כענה קדמי לא חתן לקון ארכא כהיא אלפן אש' לקון פרעכות הובקון ואמס
ל' ותא קטינא ית גייתקון: עונותיכם ועכוות אבותכם יחזו: כלומר קבטרפ אל עס אלה וקארטו יתגס
בגלות: אשר קטרו: אות
קמנעק קרע כפרו פ ועבדו עו וקו שאמר חרשט פ טעבדו על קבצות
קנח חרשט ובזוט וכפרו פ אפ צותס שלל לעבד עו פ קטבו עו סטר בעקרי: ומנות פטלתס ראשנה
אל חיקס: תאלה חמוד למס עצמס פעולתס אל חיקס ואחריקס לבטקס קראשון כתבוקרי פל חיקס וק קשט כ
כתב על חיקס וקרי אל חיקס: כה אמר יי' כאשר ימצא קתרוש: אמר כנגד בע קגלות אל קתראשו
בעבור וק שאמרת מן ק: ח' א
פ אצט שאש' לכס עשן אבותכס נהארית גלותכס בעש'
עס עכוותכס ל' אטוש יתכס אל על כל פטס אוציא אתכס מקגלות ואש' עכס אל ארצכס אחר שישלס עשס
וקמסלס לאשטרל פ: ג' שכל לבזיל לבזיל ימכו קתרוש ואס יבא אדם לפ שחיתת יאמר לו חצרו אל השחיתקו פ בעצ
ט פ תרוש יס ט שקוא ברכה וטובה ולאפ ש' ט חרשט ונגס שאיטן ברכה בעבור קתרוש ש' ט קס אירקו

כן ישראל אצט שיס נהס חוטאים צדיקים יס נהס שקס צדקה לפולס ובצמס קצדיקים אין ריאו להשחית אלס כמו
שיסו נאססל ידנט אופת וצניאו ממסן התנחש וסלס קחרטס ומוגס כן יעס קהל ישראל וצניאס מהגלות
נהגס פתס וצדקס צדק כמו סלמ בניצחית יחוק אל וצדתי מנכס המורדים והפושעס צמאדן מעריקס אופיא
אותס ואל אדמת ישראל לא ינא ויתקפסוק כן כדנן אמר יי במנה דאסקכח נח וצחי בדרא דטופיא ואמרירת דלס
לנלותיק בדיל ליימא פלימא מענה כן

אעביד בדיל צדי צדיקים פיל דלס לפולס
כלא: והוצאתי מעבדוע פיו ורע
צדקה כלום ארע קראו לצדק וכל
צעק בעשרת קסבזיס ומיקודק כלס
צמין פ מלכות אחר קיוולו כחדי וצד
סתי קגלית סלס יתיאשו אפי עשרת קסבזי
סלס סט מנסלו בדאסונה מעביח אותס
שיסוט ענד לרצס וירשוק ואמ קרי דל
קר צון וקר קסת שקוא בחלק יהודה
והיה קשרון לפק צאן כמו שקיק פ
קשרון מקוס מרעה וק כה ועל
קנקר קרושס נשרון ועמק פטור לרבן
צקר וכן קעמקיס ירבע נהס קנקר וירע
נהס כמו שקיו וזתי טוב פ ירבע נח ויא
יפחזו מאויב וקעמקיס מקוס מרעה נכ
ומה שוכר עמק פטור לפי שקיק לו סס
גמאי מעתלה אל ענד לא יוד אופת סס פ
רבן קנקר יקרא ועמק צדקה וכן אמר
קושע ואת עמק עסר לפתח תקוה ולמי
ישראל

בן פן אעשה למען עבדי לבלתי ה
השחית הכל: והוצאתי מעקב זרע
ומיהודה יורשהרי וירשוק בה זור
ועבדי ישכנו שמה: והיה השרון ל
לנוה צאן ועמק עכור לרבן בקר
לעמי אשר דרשוני: ואתם עזבי יחיה
השכחים אתה רקדשי הערכים לבד
שלהן והממלאים למני ממסך: ומנתי
אתכם להורב וכלכם לטבח תכרעו
ען קראתי ולא עניתם דברי ולא
שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר
לא הפצתי בהרתם: פ

תהיה כל זאת הנבנה לעמי אשר דרשוני לא לאשר שטע לפיכך אמר אחריו ואתם עזבי ילל אל כננה
אות קדור שקיו עובדיס ענדוק ורק וקס יכלו צדעס קס ונשמעתס ולס ירלו צדוקת
לעתיד לבא כמו שאמר ורבע מעשע אדמת עפר יקיע רבע ולס כלס אלס קצדיקים: קסבזיס סס תחר אמר
קס סוכיס קר קדשו שקוא סת קמקדס מלאקריב עליו קרבן וערפס לגד מוח כלום מקריבן לפוח מן קמולות
ואמר משה קרבן פ קוא ככב צדק פ כן יקרא כלסון עדי: והממלאים למני ממסך וכן ממלאים כלום מנלמיס
ממסך רובה למר כסך יין לממט קוא סס ככב ויס מפרשים לככבס שקס מיינזיס וקס שצדקה ככב לכת
ובנתי לסון כופל על לסון וקוא דרך צדוקת כמו גג גוד ערס קן ידן עמו ועקרון קנקר ולפי שאמר למע
אמר ומנתי אתם עבדיס למני קכבס ואת אמנה אתכם לחרב כלום כריכס במטן אמסור אתכס לרב
לא יחסר אחריו וכן אמר אחריו וכלכם לפנח תרשו ונאשר לס חפנתי וק קיה מרד לככבס שכזרתס כזשר לס חפנתי

לכן. מה שאיני למעלה מזה קוץ כנגד אות קדור שקיה הנביא גם כן שפרשן שקין עבדים עו ואם כנגד איני
זאת הפרש גב לא יתכן זה כל גלו כשגלו צדיקים ורשעים. גם מקצדיקים מנת נחבב כונו שכתו נהגו אה
נבלת עבדך וגו' א' מה שאיני ומעתי אהבם לחרב על קרשני גמורים קמכשמים האל בעו' איני שלם בשאר אה
מקום של מנת נחבב אהל האחרים גלו קצדיקים ואיני צדיקים וגמורים ואעפ' שמת מן קצדיקים אל אינונה ואין של
ידע מה שצדק ש אין להקרה אחריו. ואם
נאמ' ש זאת הפרשה כנגד עול העול כונו
שכתו שיכרשם בעלותם מהעול אינו דעק
במה שכתו למעלה. ועוד שאמר ואיני
הרעם ולא יאמ' ואהם אלם ללותם שוכר על
כן הנטן בשע' ש אלם הפסוקי נאמרו למ' על
על שר קעו'ם קבא' איני מתחלה עפסם
בעול קוץ ומעתי אהבם לחרב ועתי איני
עפסם לעול קבא' ואמ' קנה עבדי יאכלו
ל' תשיג נפסם קמנשכלת בחכמ' קעלניה
שדיעת האל וקדשנה קזאת העפוג קנפס
כונו שהאכלה וקשתיה העפוג קעף. וכן
נאמ' בלמ' גב קוי כל צמא ועמ' ואמ' לט
שברו ואטעו. ואמר שמעו שמוע אלם ואכלו
טוב. כל זה משל לחמקה. וכתו אל רעב
לאהם ולא צמא למים וגו' וכתו צמא קנפסי
לא' בים' וכן בשפר משל קרבה כזק ורז'ל

פ פ פ פ פ

לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי י
יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ו
ואתם תצמאו הנה עבדי ישמרו ו
ואתם תבשו הנה עבדי ירנו מטוב
לב ואתם תצעקו מפני לב ומ
ומשבר רוח תיללו: והנהחתם
שמכם לשבועה לבחירי והמיתך ו
אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר:

מנשע גם כן שר קעול קבא וענשו בזה העמ' וקבאו גם כן אלם הפסוקים לראיה. אינו תפן קתם ר' אלעזר אומר
שוב יוס אחד לפט מיקתר אימרו על תלמידינו וכו' אדם יודע ביו וק יוס ימות איני לפס כל שכן יסוב קזוס שמא ימות
למחר. ואף שלמה איני בחכמת בכל עת יקוי בגדיך לבטם אלם תשובה ומעשים טובים. איני רבן יזחנן בן זכאי משל
למלך שומן את עבדיו ולא קבנ' להם זמן. פקחים שבהם קשטו את עצמן וישם על פתח קמלך. אימרו כלום בנת
קמלך חסר כלום טפסין שבהם קלטו ועשו מל' חכה אימרו כגם יש סעודה שאין בה טורח פתאום נקש
קמלך את עבדיו ק'לו נכנסין מקושטין וק'לו נכנסין מל' כל' פן שמח קמלך לקראת פקחים וכעס לקראת ג' פסין.
איני ק'לו ישבו ויאכלו וק'לו יעמדו ויראו. וזו איני חתפו של ר' מנחם אימ' בשם ר' מנחם איני ק'לו כשמשין אלם אלם ואלו
יושבין. ק'לו אוכלים וק'לו רעין ק'לו שותין וק'לו צמאין שצמא לכן כה איני אדני. קנה עבדי יאכלו ואהם הרעם קנה
עבדי ישתו ואהם קצמאו וגו'. הנה עבדי. מנהג קסעודה ל' אחר אכלה ושתיה שקם שמחים ישמחו ויראו וירימו קול
בשירים וצעקתם תהיה
למחר ש קרמת קול עבדי תהיה מטוב לב וקרמת קולכם תקח מנחב
לב ומשבר רוח ויהיה קולכם קול יללה: והנהחתם. על ענש קעף נאמ' זה ש ענש קנפס לא ידע אדם ט' אלם
פירושו כשתמות מיתת קעף נחבב
זכר צדיק לברכה אבל אהם יזכ' שמעם לקלל ש בחירי יק'לו בכם מי שיק'לו ויאמרו יהיה כך וכך וקמיתך. י' כונו
שקמית כלעט ופלוט כונו שאיני על צדיקיו ואיני שקלם מלך נבל שצמיר צהם ול' חמקם קללה לכל גלות יקודה

אשר נגזר לאמר ישיבך אלפי כנעקיהם וכחז אשר קלם מלך גזל נאם ולעבד קראם ארז בהקרה
שיקיה שמים וזכרם אחרים לזכרה וקצתם כהם כמו שאמר כך יעבד ישראל לאמר ישיבך אלפי כנערי וכמנשה
לשטנה כמו לקללה וכן אמר בסוטה יק' איתך לאלה ולשטנה פ' בשטנה זכר אלה קללה כמו שאמר אלה בסופת
איהם כך וכך הם עשיתיו וכן ויתקמקמ וימיתקמ' אלפי מותא תעבא אשר המתנדך ומות יקיה זה שיקללו

בזיר קשם קרששם אחר זאת ישראל
מקגלות ונחא קרששם לעת כלען וקח כל
זדים וכל עשירי רשעה קש ב' ביות זמן
המתנדך ב' רץ יתנדך באלפי אמן שלמה
ישאר בעלם שום אמונה
וסוס יראם שיתנדך ושבע אלה כה אל
באלפי אמן לבד ואמר בדרך פ' בכל
קפולת תקיה אמונה אחת והיא אמונת
אלפי אמן ופי' אלפי אמן כמו אל אמונה
כמו שאמר לקרא כלם בשם י' וי' ופירוש
מתנדך מבקש הערבה לעבדו כמו
ומתנדך בזרעך ואם ק' ונשם כך
וממתנדך יאמר אלפי אמן יעבד כמו
שנדך פלוט ופלוט כנעקיהם וק' אל ישבע
שום שטנה אל באלפי אמן כמו שאמר פ'
ל' תכרע כל בך תשבע כל לשון פ'
כשכחו קצות קראשקות פ' ער איות

אשר המתנדך בארץ יתברך באלהי
אמן והגשבע בארץ ישבע באלהי
אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי
נסתרו מעיני כי הנה בורא שמים ש
חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלנה על לב
כי אם שישו ונלו עדי עד אשר
אני בורא כי הנה בורא את
ירושלם נקרה ועמה משוש : ונ

האמן לא יקיה העולם בלא צרות ובלא מלחמות ובלאות קומן יקיה שלם בעולם כמו שאמר וזכ' שלם לנפיש ואמר
וכתוב חרבותם לשתים וחטתיהם לפומדות ולא יא' אל פי הרבול ילמדו עור מלמנה : וכל כך יקיה שלם ער
ששכחו קצות קראשקות ובלאומרו ופ' נסתרו קראת פ' קבל קיה מלת י' לכל פי ופי' לא בדרך מקרה וכן רבו
הנפיש מפי' על קצות ועל המלחמות על כל פי ופי' טרם טאן : כי הנני מרוב הטובה שתקיה כאלו
יקיה שלם חדש ושמים חדשים וארץ חדשה כמו שאמר ולא תכרנה
קראשקות כמו שאמר' והחכם ר' אהר' פירש שמים חדשים על קרקיע
שיקו נג' אלה בריאים ויחיו שנים רבות גם זוס'ף בכח הארץ והנה היא חדשה ואם כפי'ושו יקיה זה בכל העמים
וקנה אמר הכהן פ' עמי קע' ימי עמי לא עמים אחרים : כי אם שישו יאמר כיג' ישראל אמר להם קט
שישו ונלו עדי ער מרוב הטובה לא יאמן להם דבר אחר כלומר
ברא פי מחדש פ' קדנר קחדש יקרא בראת כמו בראת ציר אלפי ואל ע' יקיה ונ' פ' קנצ' בראת ירושלם ג' אל
שיקיה שמיה ג' אל ושם עמיה מנשם וזכ' ירושלם פ' אעפ' שיקיה השלם בכל העולם ירושלם תקיה מטק' ומשם יצא
קאלם וקתע'ק לעולם והדרך הטוב שנעבדו יקיה שלם כמו שאמר על מלך המשיח דבר שלם לנפיש ואומר והלם
עמי רנ' ואמר לכו וטעל אל' ואל צת אלפי יעקב ונ' מנצון תכל תורה וזכ' מ' מירושלם ורוב הטובה וקאלם
ואריות קימים בירושלם וכברץ ישראל יקיה כמו שאמר כטן יקיה קר צת י' בראש קהרים ונשא מנגבנות

וגלתי בירושלם לפיכך יקרא שמה גלגל כי אפי' אשמח בה מפני שישעו בה רעופי וישתן בה כפדי וכן פירש
משום שאיש מה שיקו עניי ובחרי ועשי חפני קול נבי וקול זעקה כי יבכו צע אדם בעשר
על מית בל' זמנ' או על חלל' או על שמה ששט' מן השער וכל זה לא יקרא כי הרב ומלמקה לא יקרא ומיתה טבשה
לא תקרא כי איש לשעם ארזים שיקרא האדם מל' ימים כשמות עד של' יבכו לו וקנה פירוש במקום של' חריו
לא יחיה משם מירושלם וקול קדין
לכל ארץ ישראל

וגלתי בירושלם וישתי בעמי ולגא
ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה
לא יהיה משם עוד עולי ימים וזקן אשר
לא ימלא את ימיו כי הנער בין מאה
שנה ימות והחוטא בין מאה שנה
יקלל ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים
ואכלו פרים לא יבנו ואחר ישוב לא
יטעו ואחר יאכל כי כימי העין ימי עמי
ומעשה ידיהם יכלו בחירי לא יבנו
לריק ולא ילדו לנרלה כי
זרע ברוכי ירוחה והמהוצאיהם
אתם והיה טרם יקראו ואני אענה

אכל ירושלי היא השקר והיא ראש ממלכה
ישראל ופירוש משם כי באומרו לא יקרא
לכל לא יבא משם לקטרה על נער כיון
עול וזקן כי בן ששים לזקנו והנה קול
זקן ולא מל' את ימיו עד שיקרא בן שבעים
וזה בזמן הזה אבל באות קומן לא יחמו
על זקן שמל' את ימיו עד שיקרא בן שלש
מאות וחמש מאות שנה וזה כמו שקמו
החיות קראו שט' בתולת בריאת קעול
קין קיים קהם בכלל או שחידים ולעית
לכא יקרא בכלל ישראל כי הנער בן מאה
שנה ימות איש ימות אדם בן מאה שנה וזה
יקרא בעשן יאמרו עליו נער מית ופירש
זה ואמר והחוטא בן מאה שנה יקלל כלומר כי
קללה האל תמיהו וחוטא קול כשימות בן
מאה שנה ובנו בתים וישבו נקט כל
ימי

הנען וזהו וכן ונטעו כרמים ואכלו פרים
כל ימי היותם כושאי פרי ופרי העטן ואמר לא יבנו כי שמי העץ שיטעו כן יקו ומקום כמו שאמר לא יטעו ואחר יאכל
ואמר עמי ובחרי כי להם יקרא אריות קיימים לבד על דרך מופת לא לשאר העמים וית' כמי העץ ארץ שמי
אילן חייל ואיכסר ששן בזה למה שאמרו רבותינו עץ החיים מקלך חמש מאות שנה יבול בחירי שיכלה מעטק
דיקם כי מקום כמו שאמר לא יבנו ואחר יבנו לא יבנו חריתם לריק ורעב וזכרון
אויבם אמר להם כי כל צעם יקרא לנרלה
ילכו לנרלה כי לא ימותו בנחם בחייהם שיכלו בעייתם ובאחיהם אהם כל ימיהם יהיו אהם כי לא ימותו בחייהם
וכפל העטן בעלות שופות והיה קפך מה שאמר בגלות סכות בצפון לך מעטור תלנה טרם יקראו טעמים
טרם יקראו וטעמים עוד הם מדברים ואב ומלה כפי פירוש העטן בפרש ויבא חטר ונחש עפר
לחמו כמו שיקרא לא דבר אחר כלומר לא ישר אדם
קדשי וקרא ארץ ישראל ומשול הערה בנחש יקרא פירוש של' יקרא מאכלו אל' מי שקרא עפר שנאמר עלט כי עפר

אתה ישראל אמר עליו נומן קהוא פ מלטה קארץ דעה את יי וקהא איכא טבר ולא יסוף קנחא עקם כה
אמר ליי עתה חוד להוסיף בנדרה קרשעם וקופחם על דברי קובצים עם מעשים רעים כמון שקופחם
בתולת קספר גם כן למנה לרוב אצויים ועמי אמר השמים כסאי כי ומן פ סטורים אתם שקבת שאתם מביאים
לשם קובצים פ את סוכן פ ושיטלפ קבת כמון שמכיל גוף אין וק פ י נה השמים כסאי וקארץ קהוס רגל כמון
שאמר סלמה קנה השמים וסמי קשמים

עוד הם מדברים ואני אשמע: זי אב
וטלה ירעו באחד וארצה כבקר יאכל
תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולג
ישחיתו בכל דור קדשי אמר יהוה:

הפטרדה לשבת וראש חדש

בה אמר יהוה השמים כסאי והארץ
הדסרגלי איזה בית אשר תבנו לי
ואיזה מקום מנוחתי ואת כל אלה
ידיע שתהויה וכל אלה נאם יהוה
ואל יזה אבני אלה עני ונכה
רוח וחרד על דברי שודות
השור מכה איש זבח השרה

ל יכלולך אף פ קבת קזה אשר נטת
אלל את ל עיתי על קבת שאשטן את ע
ולל על קובצים שאוכלל אלל ל עיתי אלל
כדי שיכני ישראל לש אלל ושיקיה להם
מקום מיוחד לבח שם לקתול ולעלות פעולת
קובצים לערר נש לבצר קמחשטת קרעו
ולשרפם בדמות קדצר קנשרף על קמחש
אם כן אם אתם עושים קרע וביאים
לבת וקובצים לפע קפסדתם קטונה ואין
זה מעשה ואין אתם עושים בזה רצונ אלל
קפך ואתם מכשעים אותי בזה לפי אלל
קשמים כסאי ומנה שאמך כסאי ל שיקיה
קוא יתעד גוף שיכב בכסאי אלל דרך משל
כמלך קושכ על קסאי ורגל בשרפך
ומעק על עמון מנה יעשו וקכסאי באמרת
מכובד וטוב יותר מן קשרפך לפיכ דמה
קשמים לכסאי וקארץ לדוס רגל שקוא
קשרפך וכל מנה ששמים וקארץ קו
סנה לכל וקכל נעשה כמעות וקבדות
מקטעטעם אלל קהשתעם ואי זה מקום כפל עטן כמלות שומת ואת כל אלה ולל תחשט לפי שאמרת
קשמים כסאי וקארץ קדוס רגל קס קדומים כמון לא כן אלל את
את כל אלל קשמים ונחאם וקארץ וכל אשר עלה וקיו כל אלל את עשיתם וקיו כמון שפית ועם כל זה שאת
רע על כל רמים את מביט אלל קשפלים וקעומים וקחדים אלל דברי לקיים מצותי אעפ שאין מקריבין קרבן פ מי
שאין חוטא אינו כריך קרבן אבל קמקריבם קדק ומעשיקם רשעם אין קרבנם לרען אבל קס לשון ועל זה אמר
שוחט השור אימני שיחט קשור לקריע לפע וקוא ברשע קרי את חושב אותם בשוחטו קשור כאלו מכה
איש ומת וכן וזכ קשה לקריע כאלו שרף כלב לקריע לפע וכן מעלה מעלה לפע כאלו מעלה
דס חוד לפע שקס קכלב וקחוד טמאים וכן מוסר לטע כאלו מעדך אין ודע שאל לפע כלומר גול שקוא אין
ושאל מוסר מקטת כמון אומדת ליי מעדך מנחא מנה כמון קח נל את בדתי שעטמ כמון מעדת
וכן קח נל ברכה מלאת ענדך מענה וכן לשאל לל לשם ולשם ולמחא על מענה

ומה שאמר ערף כלב לפי שאין בן שחיטה אינו ללאן ערפה כמו שאמר צמור וצמור וצמור וכן וערש שם את
העגלה שהיו מוכן אותה בקופץ מימול ערפה ופי' כריתת הערף וערף קריאתו בשם טעמים והוא פועל ב' קאס
הוא מלשון ערף ולא נכנס וזכר כלב וחזיר לפי שהכלב מפרים פרסה לעפ' שאינו סוסע שסע והנה שטקש יש
בהם צד כימון טהרה וקס טמאים נמנעו מהם הרשע: ואינן קמק פי' קס ששויטים קשור וזנחים קשק' קמק

עֶרְף כָּל־בַּיִת מִנְחָה דָם הַחֲזִיר
מִזְכֹּר לְבִנְהַמְבָרֵךְ אֲזַנִּים הַיְמָנִים
בְּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבִשְׁקִיזָהֶם נִפְשָׁם
חִפְצָה: גַּם אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלוּלֵיהֶם
וּמְנוֹרֹתָם אֲבִיא לָהֶם יַעֲזֹב רֵאשִׁיתוֹ
עֲוֹנוֹתֵי בְרִיתִי וְלֹא שִׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע
בְּעֵינַי וּבֵאֵשׁ לֹא חִפְצָתִי בָחֲרוּ:

שְׁמַעוּ רֵבֵר
יְחִוּהוּ הַחֲרָדִים אַל דַּבְּרוּ אִמְרוּ אַחֲיֵכֶם
שִׁנְאֵיכֶם מִנְדִּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֹּד
יְחִוּהוּ וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ:
קוֹל שְׂאוֹן מַעִיר קוֹל כְּהִי כְּלֹקוֹל יְחִוּהוּ
מִשְׁלֵם גְּמוּלָה לְאֵיבָיו: בְּטָרֵם תַּחֲלִיל יְלִחוֹ
בְּטָרֵם יָבֹא חֶבְלֵהוּ מִלִּטָּה זָכָר:

קול שאון מעיר: או לעינות המשיח יבא קול שאון מעשר
צננו את זכריה וצא יי' וכל קס צננו קס:
וקמסיל ירושלם לאל וישראל לצננו: ואמר זכר
הוא טוב ויחזק מהקב' וצו ישמחו ילדיו יותר מהקב' כן יקיה אותה קדור שתהיה להם קיסועה
ואמר בטרם תחיל ואמר אחר כן קיסועה קדור להם פתחום כמו אס
תלך הקב' בטרם שיבא לה חבל: אבל קודם שתשאל קיסועה וטרם שיתקבצו כל ישראל בצרנס ותשאל שלוש
תהיה להם מעיט זמן כמו חבל

קס כמו ערף כלב ומעלה דם חזיר למה
לפי שזכרו בדרש' הרשע: ונשקו צידיק
נפשו חטבה: ל' בדרש' ונמנעתי שאמרתי
לפי אל השקט את נפשותי: גם אני
כיון שהם משהייתם דרש' קס
את חזרו בהם חתת מעשי קס וכלעלות
הנשחיתות והדומים להם עטנם מעשי
הרם והשחתה וכן ומעלותם מה שקס
יראים ממנו והוא חזר בו וקרא את אל
יען קראתי להם עי' הנפשים לפשינס לדרך
טובה: ואין עטם כלום אין מקבל דברי:
שמעו: מנדיכם מרזיקים אתכם בעבור
שאתם חרדים לדבר יי' קס שופים
אתכם וצריקים אתכם וקס אמרו למנון
שמי יבד יי' כלום נכד הוא עלשנו במערתנו
אשר יענו כמו ולא נכד עליך קס אומרי
זה בעבור יי' אבל הוא קאל יקיה נראה
וכנ' בשמחתכם שתשמחו בשועת וקס
עשו ויעת יקיה זה כ' אשר יקיה קול שאון
מעשר: ואס כנגד בט דורו קחרדים א' דר
יי' אינו כמו שאמר וחדד אל דברי יקיה פי'
ונראה בשמחתה על שז' הנפשות כמו
שפרסנו: או לפי שקס עתידים להיות ברתיו
המתים לעמות המשיח: ויתכן לפרש
אמר זה כנגד על קמנ' קחרדים אל דברי יי':
ירושלם על נב מייג וקס אויב יי': וכן אמר
בטרם רוצה לומר ש' פתחום קב' קיסועה לשדאל:
הוא טוב ויחזק מהקב' וצו ישמחו ילדיו יותר מהקב' כן יקיה אותה קדור שתהיה להם קיסועה
ואמר בטרם תחיל ואמר אחר כן קיסועה קדור להם פתחום כמו אס
תלך הקב' בטרם שיבא לה חבל: אבל קודם שתשאל קיסועה וטרם שיתקבצו כל ישראל בצרנס ותשאל שלוש
תהיה להם מעיט זמן כמו חבל

באיש אשר אמו תחמנו מערה שעררה עליו כן אנו אנחנו מנחת קנולת : וצרושל תחמנו פ שם יחזק
כברי עלים וזכר קאס ולס זכר קחנלפ שקאסק משללת בנה ענינים וזכר מקאס : וראיתם ועצמותם
כדא תפריחה קפך ורוח נכאק העש גרס פ גמן שקיען וקדאנה עשו עצמותכם בגלות
לכרושל קשטן וקשמחה יפריחו עצמותכם : את עבדיו כמו עש עבדיו שתהיה יי' עמקם לפונה ועס אויבו לעמ
ולועס זק יקיה במלמית גבו ומונ : וועס
מלרע פ קול פטל חנו קמוץ וזש טהח .
וית ועצמותכם כדא תפריחה ועייתטן
כיתאין יוקרון : כי הגה יי' באש יכל טעו
שאמר כביתת יחוקאל אש וג
וגפריה אמסיר עליו ועל אנשו : מערכטי
גוירות קיורדות מן השמים : לפשי צחמ
אש אש של קיה ענין גזול על קנים עתה
ישיבו כחמה וחמה גדולה מאף פ חמה
לשון חמים פ כשיתחמס בעל קמעס בדג
שיכעס ט יקיה כעס גדול ועל דרך זה תי
לכתב בתקוף רוגיה ואז זל פי להשיב
לכעס מן שטבאשו וקול על משקל לקל
כל נכדי חרץ ואס זה בחירק זה כדי א
קול : כי באש יי' נפא : נפעל עומד
וקול קמוץ ואמר פ יקיה נפא
עס גבו ומונ באש כמו שאמר כביתת
יחוקאל ונשפוט את עבד יביס וגו : וכדג
יקול מך שאמר שם חרב אש באחו תהיה
וקול חרב יי' : את כל ער . כמש כביתת

בְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תִּחְמְנוּ בְּנֵי אֲנֹכִי
אֲנַחְמְכֶם וּבְיָרוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ : וּרְאִיתֶם
וְיָשִׁישׁ לְבַבְכֶם וְעִצְמוֹתֵיכֶם כִּדְשָׁא
תִּפְרַחְנָה וְנוֹדַעְתִּי דִּי יַחֲוֶה אֶרֶץ עַבְדִּי
וְעַם אֶת אֲבִיבִי : פ בִּיהֵנָה יַחֲוֶה
בְּאִשׁ יָבוֹאוּכֶם וּפְחַמְרֵיכֶם לְהַשִּׁיב
בְּחֵמָה אֲפֹנֵי וְנִזְרָתוֹ כְּלֵהֵב אִשׁ : פ
בְּאִשׁ יַחֲוֶה נִשְׁפָּט וּבְחֵרְבוֹ אֶרֶץ כָּל
בְּשָׂר וּרְבוֹרָה לִי יַחֲוֶה : וְהַמַּלְאָכִים
וְהַמַּטְהָרִים אֶל הַגְּבוּלוֹת אֲחֵי אֲבִיבִי
אֲכַלֵּי בֶשֶׂר חָזִיר וְהַשֶּׁקֶן וְהַעֲבָר
יַחְדָּו יִסְפוּנָאם יַחֲוֶה : וְאַנְכִי מַעֲשִׂיהֶם

זכיה ואספת את כל קנים אל ירושל למלמחה : המתקדשים והמטקדים דיין מתקדשים פ קול מעטן ק
קתטעל כמו המתקדשים וכן קול קטען כטען
אלו חרור אל מתקדך קול בעצמו שקול חושב שיקיה ברך וכן ממקדכי וחסר לשם קול מראק עצמו ככדי ועמיד
ואינו פ קול חסר לשם וכן המתקדשים מראים עצמם קדושים וקם טמאים וכן המתקדשים שקם מטקדים גפנתם
ורוחנה תמיד וקם טמאים במעפיקם רעם ומטונפים וקם קם מראים עצמם טקורים ואינם : אל קננות .
בברטת קמים אשר בגנות : אחר אחת בתך . אחר הגרבה קגדולה קמויחדת שקיא בתך קגן קולטים אחריה
ושם רוחים גפס ומעשיקם מטקרים שם בזמת וקכתב אחר וקקרי אחת כלומר יקיה מעטן או ברבה פ מעטן
לשן זכר וברכה לשון נקבה ויש מפרשים אחר אחת האשרות בתך קגן וקנה אין עתה עשבי אשרק אוליס צק
בקטת קארץ קסקן וקעכבר . אלו קישמעאלש שקם אולש קסקן וקעכבר : יחדו יסופי . או במלמית גבו ומעג
פ שפי מלכות אלו גערות בעלם קזה וקול מלכות רעשת במריות דטאל ושתיהן נחשבת למלכות אחת
לפי שלטתה אחת מקם לכה לעלם

ואמרתי קמסוק על ישראל איס נסן פ איס עמן הפרסה חלל על השער צימני ענן ומונני ואין עתה צדקה אובל
באר חזון וענני אשרה וית דמוזמטן ומרכן לגנאי ~~אשר~~ סיפה שר חלל בשר החזיר שקנא ועבדו כהו א
יסופן אמר ^י : ואנכי מעשיהם : איס עס מעשיהם ומחשבותיהם של איס ~~אשר~~ קמתקד שים ואין קמת קנא
קנים כלומר איס אסבשיכאו כל ~~אשר~~ ענן ומעננ שר שראו איס כבודי

שאכב נהם כמו שכל צדקה יחזקא ונתני
חיים בליין והוצאתי חוקר ואין ומעלהך
וקצאותי ואמר יעל דביסעל לבצר
וחסת ימחשת רעה כמו שאמר קנה
ומחשבותיהם ואין צדקה זכריה והסת
את כל קנים אל ירוש נראה פ החל יסב
ויק כלל לבי אמר קנה ומחשבותיהם
ומחשבותיהם ואמר צדקה על קמת כלומר
קמת קחי קמתיה וכן אמר צדקה
זכריה קנה יוס בל ל^י וכמוהו צדקה עת
קנה צדקה ועייתה שכל טיק קמת צדקה
יחזקאל ושמרת נהם חות וכו שאמר
צדקה זכריה ושטו תיקנה
צדקה וליסין תמק צדקה וכו קחו שים
צדקה חלל ואלה שילט ~~אשר~~ יקיה עדיה על
קמתה קנול שיעה קל צדקה ענן ומעננ
וכן ואלות מקה פליס אל ~~אשר~~ קוח שכל
שס וקיה כל קמות ~~אשר~~ מכל ~~אשר~~
קנול על ירוש ועל מדי שנה שנה וענני
פ קחל וותרס לקנל כבודי ~~אשר~~ שכל צדקה

לרוח וקס איס רחוקים מירוש של שמש וטק קטלני ובעל קחות ילס בגלה ארצות לפנני מושב קשת קס התרך
תכל וין אטכ פ ענן קוח נחיל משר ותכל אל עמו יכאו ואין יאמר פ לקס עננו קמנדים לל יקכן של נחירו צדקה
רפס מן קנים חלל צדקה קמלמק ילס וקמנדים עננו לשארים : והביאו יסר שיקו נחיריס בליס קרחוקי של
על עס חזיקס חותס קנים אשר קס ברחס כשישמע קל
יכאו יסר צדקה וצרכ בלמנהק ^י ויכאו חותס מלנכיס בני תפארת ודכ צס צדקה וצרכנו שם בליס יסר
קמנהק צדקה טקור צדקה ^י כן יכאו קנים את יסר צדקה טקורים ועליס וצמרכ בת נלות וככדות ופי צדקה כמו
שס עגלות צדקה צדקה פני וסס כלס מעצס מחודיס שס שאין צדקה אדס צדקה על גס קמנהק ועליס חותס מ
מנכיס צדקה נחיס וית צדקה ויל ידעית מקה קוח וצדקה שקוח מן צדקה ויל קודע חלל וצדקה קס קמנל
או שאר קמנות שקן קלי צדקה קע שמרוב מרוצתס ידעה שקס מרחקיס לבי נקראו צדקה כמו וזה מברכר
שמרו מרחק וית מברכר משבח ותננס וצדקה וצדקה ^י על קד קדשי כמו חל וכן וקמנל על ^י כמו
אל ^י וילך חלקנה קמנהק על צדקה כמו חל צדקה וקמנל לקס

וגם מהם אקח כלומר אפי' מאלוהים שקיו משוקמשם בין קנים בלויים קרחוקים עד שלא נשאר זכירם ולא עלו שם
אחיקם צות ישראל מקבלות ואנשק ששפו קצת מן קדוה אעפ"כ מיקם אקח לכהנים ללוים אלותם
שקיו כבר מעשפחת בקונה עליה אקח מיקם בקמם לפיות בקמם משרתתם לבקולים לשרת כמו קלויס נזיר צב
צבורות ובכל ובדרול וגם מיקם מני שקם מנצאים אלותם וקם צאים לדרך וקולו זה ישראל וזה כהן וזה לי כהן שממנו
לעבדו ונשתכחו ועל אונם נעשו גנים אמר
אלער גם מיקם אקח מן קנים שקם מנצאי
את ישראל ומלך המשיח כל מי שקיק צקם
ישל או לי או כהן גם מיקם אקח מן קמנצאי
מן קמנצאים וית ואף מנצקון אקרב למקו
כהנא ולפי ידו ואז אל מר וגם מיקם אקח
לכהנים ללוים לצד קכהנים לפיות לפס
חוטב עטם ושואב מים וכן אמר נכטיות
זכיק ולא יקיק כפעט עור צבת יל כל
קגכעמם שקו חוטב עטם פ מענול ק
קנים יקיו ענדים קכהמם כי באשר
קשמים קחדשים קראם חדשים
פ קם עומדים בחדושם ולא יעלו כמו שקיו
צום שנצאו כן קם קיוס וכן יקיו וכן קאר
קעמוד בחדושקו ול קבל אל שחלכותה
בלש וכן אמר שלמה קמלך דוד קולך דוד
בא וקארץ לעלם עומדת וט' לגט פ אע

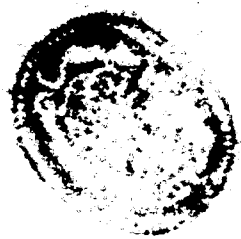
וְגַם מֵהֶם אֶקַח לְכֹהֲנִים לְלוֹים אֶנְר
יְחֹוה: כִּי בְאִשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהַ
וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדֵם
לִפְנֵינִי אִם יְחֹוהֶן יַעֲמֵר זֶרְעֵכֶם
וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מֵרֵי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמֵ
וּמֵרֵי שֶׁבֶת בְּשִׁבְתּוֹ יָבֹא כָּל בָּשָׂר
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמֵר יְחֹוה: וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ
בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים רַחֲוִשָׁעִים בִּי בִי
תּוֹלְעָתָם לֹא תַמּוֹת וְאִשֶׁם לֹא תִבְכָּה
וְהָיָה דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר: וְהָיָה מֵרֵי חֲדָשׁ

סבת קיוס וענמדתם ופרוש אע עשק שאע מענמדים בחדושם: כן יעמד זרעכם שלא תחסנו יתם שתמיד
פמימם קנולם שמא זרעכם אחריכם יגלו מארצם ויאבד שמם בגלות ולא יקיק זה פ צאותה טובה שתקיו אלתם
יעמד זרעכם אחריכם כל ימי עולם פמי קשמים על הארץ פ לעולם לא יאבדו שם ישראל ולא יגלו עוד מארצם כ
כמו שחסנו אל קנים שנאו עם נג ומנעג לפלס על ירושלם שחסנו לפגלות את ישראל ולאבד את שמם לשכך
אמר פ כחשר לא יקיק כמו שקם חסנו פ לעולם יעמוד זרעכם כעמוד קשמים וקארץ: והיה מדי דרש כמו
מחדש לחדש ומלת די מורק ט ועל קתמדת קדנר בלם קפסק וזכר שט קאמנס קקדובם לקדוני
וכן קרחוקים לרחוקים כמו משנה לשנה או יותר לפי רחוק קארצות וקרבתם לעזשלם וכל נצר לל כל צע אדם ואפי
שאר קעמנים וכן ובעד כל בשר שם קדשו וקנר ראיב נכטיות זכיק כל קמותי מכל קנים קבאים על ירושלם
ועל מדי שנה נשנה להשתחוות למלך יל צבאות ולחונ את חג הסוכות: וטעם בחג הסוכות פ מלמדת נג ומנעג
באותו זמן: ויצאו וראו בפגרי ויצאו אלותם קנים שיבאו להשתחוות מחדש לחדש או משבת לשבת יבאו יחז
מירושלם
צנצק יקושפט לראות בפגרי מנצנה נג ומנעג שפסעו באל וחשנו לעשות
כבנו לפגלות ישראל מארצם וזה יקיק קרוב לשם קמשפט ואעפ"כ שיקבדו צות ישראל כמו שכתב וקבדו צרת
ישראל למעו טקר את הארץ שנעבה חדשים בלותם שנעבה חדשים יראו משפט קרשעם קקם פ תולמתם ללא
תמות ועמר ואשם לא תכנה וקאש תמיק ללות בקם

ישעיהו

וכן קהלעת גם כן יהיה לזות של תמות מטפ האש : ומז דראון לכל בשר : לזותם שכלים להסתחות לזי כזון
 שאמר יבא כל בשר להסתחות וכשיבאו יראו בהם במשפט קבוצר להם ויראו פגריהם מלזים תלשם באוכלם אורז
 והאש קבוער בהם יענה באשם באפס ויהיה מיאוס להם וילט מפפיקם אחר שראו משפטם לא זכול לעמוד בהם
 שעה מדוב קס רחון מלית דראון ענינה מיאוס וכן לנדאון עלם ועקר מלית דראון היא תלעת מלפון רבותם זל
 קדרא וקנה שנתנאה כשרין מטפ שאין בהם להק' ויש מפרשים שזהו יוס קדין לפשע ישראל וכו' ק:
 הצחקים חוז לרושם בגן בן קנס ואם יראו בפשעם זה קמשפט ויש מפרשים שזה יהיה אחר תחיית המתים
 ויקיע גם כן קרשעם והיו אחר סיקיע לנדאון עלם כזו שכתב ביעאל ואחרים אמרו ש ואשם לא תכנה רמו ל
 לשמה בהטרדה מעל גיתה אס לא קיתה זכה לעלות אל מלכת האל תשאר אכל גלגל האש ויהיה גס כן פ
 תלעתם לא תמות על קונף שקרי אמר בגרי האשים והנטן בעט מק שפרשנו ויזקו תרגם קסוק בן
 ופקון ויחון בגרי גבירי חיבא דמקדו בממרי ארי נשמקון לא יינותן ואשתכון לא תטפ ויקון רשיעא מתדטן
 בעקם עד דיימרון עלקון צחיקיא מסת חזיעל תרגם דראון כזו שת פנדות די רחון : בדרמשוב
 קס גשם שבה לאל צרא עלם ברך דהמנעל דקיען מריש ועד כפן

סכום פסוקי דספרא אלה ומאתם
 ותשעים ואחד וסימן ארעא
 וחצובי אם שם אדיר
 נל לנו ..

ירמיהו

פזר נח אלה אריר
קיה טס פי עמי

ושן לם קחיר
ניד לם יחזיא

בכתב דברי יר
ויצק מבטי

ממיו קחצא
וישר ממשפ

פמוך אל תמוך עדי לבט
בחינתי בשרך קלל קיא

קיה ערי בפרוש ירמיקו
ובגתי באיכה קול ומנה קול

ספר ירמיהו

אמר דוד בר יוסף קמחי הספרדיל

זה הספר מוצאקו מסודר במדרן של נביאים אחר ספר ישעיהו וקכקצתי פירושו אחר פירוש ישעיהו ואצטט שנים
מסודרים כן בדברי רבותינו זל שאמרו סדרן של נביאים יקושט שופטים שמואל מלפס ירמיקו יחזקאל ישעיהו
שטס עשר ונתן טעם טון דמלפס סופית חרבה וירמיקו טלה חרבה ויחזקאל סופית נחמה וישעיהו טלה
נחמה סוף חרבה לחרבה ונחמה לחמה אצטט בכל הספרים הטובים אשר ראינו שנכתבו בספרד מעמי
שטס סדרן לפי זמנן ישעיהו קודם לירמיקו כמו שקדם זמנן לזמנן וכן ירמיקו קודם לחזקאל ושטס עשר שקודם
אחרון קשוטם סדר רבותינו זל אצטט שיש בהם נביאים שקדמו לירמיקו ויחזקאל לפי שנבואתם קטנה לם כתבו כל
ספר וספר לבין כלי של יאזי במיעוטו כמו שאמרו רבותינו זל אידי דזוטר מרכס ונכתבו נבואתם בספר אחד שט
נבואות חנן וזריק ומלפס שקיז נביאים האחרונים ונבואתם גם כן קטנה ואע איכתב בפירוש הספר הזה הפסוקים
שצריך לפרשם והמלפס שצריך לנקדקס לם פסוק אחד פסוק בכל מקום כמו שעשיתי בפירוש ישעיהו אלכמו
שעשיתי בפירוש ארבעת הספרים הראשונים פרבס מקפסוקים פשוטים ומצאנו שלשה נביאים שנתבטאו
באות קדור ירמיקו וזכטתה וחולדה שאמרו רבותינו זל ירמיקו קיה מתבטא בשוקים וזכטתה בדרך בתי כנסיות
וחולדה אכל הנשים ועתה אחל בשערת קמלמד אדם דעת

אמר דוד

דברי ירמיהו בן הלכיהו' כתאזוט אבא אל סחלקיהו וק הוא חלקיהו בן שפן הכהן שמנא ספר התורה צדק
במי יאשיקו וירמיהו בן נבא במי יאשיקו ותחלת נביותה היתה בנג שנה למלט
ועדין לא שב יאשיקו ויקודה מרעתה עד יח שנה למלט כשמנא ספר התורה: מן הכהנים תימן רישי מערת
כהנח מן אמר כלח דקו ברושם גברא דקפל אחסנתיה בענתיה וקיא מערי הכהנים כמו שכתב בספר יהושע

ומה שקחל דברי לפי שאלו בספר הזה
דמי נביות שנבא על ישראל ועל הכהנים
וכן דברי עצמו מה שקדלו בעם איתעם
ישראל וברש שלמה נבאים על די
שחיתם נביותם דברי קתערין לפי נבילית
נביותם בעצמן ואלו קן דברי קהלת דברי
עמוס דברי ירמיהו רוחה למה בעצמן
שדכו דברי עצמן כמו שלמה שאמר אי
קהלת קיית מלך וכל העם ספר
בעצמו וכן עמוס ספר דברי עצמו קשר
עלך עמוס וכל העם כמו שכתב וכן
ירמיהו ספר דתחלת ספרו דברי עצמו
בארס איך דכין וכל העם וכן בשר
ספר נבא שאמר מן הרעות שעשו לו:
יהי בימי דברי' שקח אלע קיהם קן
במי ימייקיס קן יאשיקו וכן במי
ציקיו עי תם מלכות שמלך יא שנה
ובשנת יא שנה נפל צד מלך צבא ובלתה
יחשם נבא קמישי כמו שכתב בסוף
ספר מלכים ובסוף זה הספר גם כן

בטרם אצורך כן כתבנו ותקרא קצי בקימן סוף כמו שפשו עם הכהנים ואין עמו ואלו והענין אחד וענין
בארס איך כתב ארע אב אל באשר ברא היסודות קאר בעצו ידע צדח קטבע ואחר כן הוציאו
למפעל וכן אמר ישעיהו מענת קייתה שם אית בכו היסודות קיית מומן שקייתה עת בעולם ועתה הוציאת למפעל
ואלע נדחו יו פירוש ידעתך כמו ידעתך באם שאמר למסק ומורה עליו ובארס קבא מרחס קקדשתך מלשון
קדושה וידעתך לשון גדולה ולפירוש קראשון יש לשאל קל כל הנבאים והצדיקים וכל הדששש במרס הנבאים
ידעם ובארס איך יורה זה שאבו ואמו נוקרו בקדושה וטקרה בעת קקראן שיהיה הנבא מקדוש ומחכם
קגדול קרבר למסק צי מיימון כתב זה ענין כל נבא אי אפשר לו מבלתי הכנה טבעת בעשרי צדע שיקיד
נתן לכתוב עם קהלת מנדות ומטע זה לא התנבא סוף בן נבא:

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתותו
בארץ בנימן אשר היה ד
דבר יחזה אליו בימי יאשיהו בן אמון
מלך יהודה בשלש עשרה שנה ל
למלכו ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו י
מלך יהודה עד תם עשתי עשרה
שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה
עד גלות ירושלם בחדשה חמישי:
ויהי דבר יחזה אלי לאמר: בטרם א
אצורך בכטן ידעתך ובטרם תצא
מרחם הקר שתיד נבא לנוי סנת תיד:

ויש לאחור לרעתו למה לא חזר זה קטען לנבא אחר אלה לרמיקו וכו' למי לפי שדע האל שרמיקו יסדע בלחיות
האל קודיש פ הוא מוכן לנבא מן קצוין כדי שיחזק לבו ללכת בשלחות האל ואלתהא משה קיה מסדבג
ולא חזר לו כן הנה קראה לו חות גדול לחזק לבו והוא אות קסנה והאותות האחרים שנתן לו יטלה לפשותם לטע
פרעה גם כזל למי ש משה כזר ידע זה מעצמו פ חס גדול קיה וידע פ בעקר יצרת האדם יש קנה טבעת

לנבא למי שהוא עתה להתכח ולו זה
בלבד אש כל חכמה וכל טבע שיש באדם
שהוא גבר בו יש לו קית קנה בו בעקר
הישרה גבר בה עם הקתלמות וית
הפסוק כן עד לם נרמק בעשן אתקנתר
ועד לם חת נל לעלמא ומנתר נבא מנסק
כס לטט לעצמיהו מעדך ואמר איה
לשון קראה על קזער ועל קדאנ
ומה שאמ לא ידעתי דר רל דברי תכחה פ
אש גער ואך אופח עם אחד ואין תמה אס
באה לנבא קוא קער פ קנה גב סימול
קיה קער בתחלה נבאית כמו שכתו ודוח
הנבא קח חזמה אותם אלע שקיו נערים
ואיפטר פ נער רל מערת ואלע שקוא
גדול בשעטיקרא נער כמו ומערתו יקושע
בן כון נער וקיה מערת נבא אחר שקיה
בימיו או חס וכל גדול ממעראו לשלח

ואמר אהה אדני יהודה הנה לא ידעתי
דבר כי נער אנכי ויאמר יהודה אליאל
תאמר נער אנכי כי על כל אשר א
אשלחך תלך ואת כל אשר יאצוק
תדבר אל תירא מפניהם כי אתך
אני להצילך נאם יהודה וישלח יהודה
את ידו ויגע על פי ואמר יהודה אלי ה
הנה נתתי דברי בפידך וראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתוץ ולחאבד ולחרוס

זה השלחות לם בדי כמו שאמ משה שלם לא בד תשלח וקמפרישי פ פ נער קיה בשעס בהנבאו וק סימול קנבא
וזכיה בן עזו קנבא ויתכן ואמרית קבל בעתה יי הא לט אש ידע לשהבאה ארי רב אול ומערתה עקא וגלו
אנא מתנבא על עמא קדין ויאמר על במקום אל כמו קרמיתה על בית ומע שאמ אשלך תלך פ בעפות
באה לו קנבאה בתחלה ורנה האל לשלחו לרושלם מקום המלוכה לכופח את קמלך ועמו וקנבאיו שיחזק
לבו ללכת למקום שלא קיה רגל שס ויתקן דבריו בפיו שידע לדבר דברי תכחה בל מורא להצילר בא במרחא בעש
הלמיד לפי שיש לו העמדה ופעמים יש לו משפט הקפסוק לם קנבאיו שלם יגע בו ויטקו ויכלבו מידס
שלם ימיתקו אלע שקיה ברעס להמיתה כמו שכתו וכשנאו להמיתה ואת ברור אמ ויסתרים יי וישלח יי קוא
קמלך קנראה אליו ודבר אלש בשם יי וקרא בשמו ונראה לו במראה קנבאה שקושיט יו ליו וקנע
קדברים אל פיו נראה לו כאל שס בפיו דבר ואלע שאין קנעת קדרי אל אל קאון לם אל קפה במראה קנבאה נרא
לו כאל שס בפיו שוס דבר שיש בו ממש לתקן בו פיו לדבר כחוקר לשון בלח מורא וכן אמ בשעס ויע על פי שקנע
קרנפת על פיו פ שטקס ויגע בתח קיור מבטן קטעל וית קפסוק למ ושלם יי ית פתגמי נבאיתיה וסדר בפמי
ואמר יי ל קא שויתי פתגמי נבאיתי בפומך ראה הפקדתיך שמתר פקיד וממונה עליהם לטוב ולרע פ
כאשר קתב בא עלהם כן בא עליהם וכפל
רע על ישראל ועל האמות וקטוב קיה מעט באומות כמו שאמ בעש עמון ואחרי כן אישי את שבת בע עמון

ואני בשלשום פה יצאת מפיך ואת שפת שלי
והען חלן כמסוק קרע למות וקטוב לארץ אתהם חף ומשק יצא קדן על עמניא ועל מלכותא למעקר
ולתעול לטח ולטבירא ועל בית ישראל למנוח וקיימא ויהי דברי יי וזה קיה נמרזה הרשעה פ צתלה
הרזה לו נמרזה הנסאה מקל שקד

וצאמרו מקל שקד את רזה נרזה פ
רזה המקל בלא עלים ובל פריים
ואתסנן לו נמרזה הנסאה והפרס
שקוא מעץ שקד לפיכך אמר לו קטבת
לרזה שאס רזה לו בעלים ובפריים מנה
קיה קטבת הרזיה נקל הוא למרז
ומרזה לו קל מקל שקד לפיכך משל על
הפרטיות העתידה לבא לארץ שתבא
לחס נמרזה כמו שעץ השקד ממנה
לפזח ותר משאר העצים לפיכך נקרא
שקד פ השקידה עטן מקצות וקטילות
בביר וכן חים פ שוקל את על דברי ואני
לשקוד על דלתתי חס חס וית מקל שקד
מלך נמוח לפיכך את חו ויהי
דברי יי מנה שאני שפת לפי

שאתי קמראות קו בעטן יחד אעפ
שהנשים הנראים לו נשתפו חן פ בעטן
זה נרזה לו טוב שמת שאלו כן מנה מיה חזה ופרס לו גם כן הימאל תר המרזה לו שבא לספר בפעמים
נמרזה לו פ לא ספר חל ואת וכן ויקי דבר יי אל יונה שמת לפי שדבר עמו בעטן נמה אתי פעמים לפיכך אמר
שמת לו כדברי בעל הדש שאמר שמת דבר עמו שלמת לו דבר עמו יסיר נפח ופזח ופזחו רוצו וקאי
כשקוא רותח מעלה קבל כמו המופח באס שמוציא קבל מפני בעת הנפיקה או פו פ בעת רתיחת הסיר הוא
מעלם אבעטעו ומשמיע קול וזה משל לממולות המוחה ופזח מטב צפונה קוד מן הסיר שיצא מימנו יקרא
פזח מטב צפונה קיה לו למר אל פז צפונה אל באומרו פזם בור פ פז צפונה מורה פ פז הסיר
קו פזם פז צפונה ואמר אות פזם לשוחות פ המרתחים אות קו מלרץ כצן והיא בכל שהיא מורחית נשפזת
לרץ ישראל וארע אבי אל פו ופזו פז קשתיים או המרה שאפתיים עלה קמרה אמר פ פז קשתיים שמצפון
משם האס וצח קסיר קו לכ כצן מורה שהמנעור האס תחת קסיר יצא מעטן והסיר קו עזאל כמו שהמשל
אותה גב כן בצואת יחזקאל לסיר ואמר שפת קסיר שפת וכל העגן ואס מלרץ העגן וזנתו הרגס סיר
נפח מלך רדח כדור חו וסמקס מנרתייה ומרדבן ואתיא מלרץ טענה ויאמר קטבת הרעה עמן
הרעה כמו ושתח הנמלס כאל קייתה קאורה ער מנה ועתה תהיה מורחית לבא על ישראל ועל הדרך
קוה תי תשרי בשתח כמו שתרג חנקלם ושתח הנמלס ואשר גמלח ואפס גב עטן פתיחה פ פז קשתיים קחפס

לבנות ולנוע : פ פ
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה
ראה ירמיה ואמר מקל שקד אני
ראה ויאמר יהוה אלי הטבת לראות
כי שקד אני על דברי לעשותו :

ויהי
דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה
ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופני
מפני צפונה ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל ישיבי הארץ :

כי רגני קורא כאלו את קורא להם שיבאו כלומר אשים בלבם : משפחות ממלכות נטונות : המעפחות אמר על
העם וממלכות על המלכים כל ראשיה ממלכות ועל שמים נקראו ממלכות ואומר את מלכות
ארץ גבל וקמלך קגול קיה נטונות ועל המלכים אמר ונבאו ונתנו אים כסאיו לל כשיטחו על יחשלים וקס
נגבל שראי רב מנן וכל רב מלך גבל שוכן למטה כאשר נלמדק יחשלים : ודברתי : דבר קהל עמקס קווא

כי רגני קורא לכל משפחות ממלכות
צפונה נאם יחיה וכו' ונתנו איש כס
כסאופתח ישערי ירושלם ועל כל ח
חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה :
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם
אשר עזבוני וקטרו לאלהים אחרים
וישתחו למעשי ידיהם : ואתה תאמר
מתנד וקמתוד ברת אליהם את כל
אשר אנכי אצוד אל תחת מפניהם
פן אחתך לפניהם : ואני הנה נרתיך
היום לעיר מבצר ולעמוד בזל ולחמות
נחשת על כל הארץ למלכי יהודה
לשריה לכהנה ולעם הארץ : ונלחמו
אלך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם
יהי דבר יהוה

הביא המלכים עליהם וכן אמר אל קווא בן
צרכאל ש טחת ידע ט ואמר ונמוסרס
יחתם וקווא קדנר שידע עמקס שיבאו
ויסורין עליהם לפוטחם : למעשי ידיהם
טוד וקספריס שכתיב בקס למעשה נהא
טענת קווא ועל פי המסורת ידענו זה
ואתה תאמר מנתקך ללכת בזריות
טמו שיאמר נאלהו ושנס מנתק
ורץ לפע אחזב : פן יחזק יחס לתירח
מקס ותבטח ט אכילך מקס ואס תירח
מקס יחזק ואפילך לפקס : ואני על
כל הארץ ויחרן קן פירש למלכ יקודה
תקיה כנגס כשר מנצח של יוכל לך
כמו של יוכל אדם לכבוש שר מנצח כל
שכן אס יקו לה חומות נחשת ומה שאמר
לעמוד בזל של יוכל לקטות ולשנו
ויזנק תנגס על כל הארץ לשקחה כס
לטט על כל עממיא : ונלחמו אליך
טמו שתנגס יונתן ויקו
דיטן ומיחין לקבלך למסתר טתנני
נטחיקך לפכילך של ימיתך
הלוך וקראת באוני ירושלם

הלוך מקור או עוי וכן זכר את יוס
השבת תמוך אשורי : באוני ירושלם
רובה למר עס ירושל ומנדי שנגר קשר כאלו מדבר כנגד העם : זכרתי לך חסד נעורך אעפ שאפ מנחא עלך
רעה בנצור מעשיך קרעס לט אעשה אותך כל קוים אעפס קמרישם לך כזכרתי לך חסד נעורך ועטן
חסד נעורך אהבת כלעותך כמו שתנגס יונתן דברט לכוון טטות יומיקדס רחמות אהבתטן דקיימינן במימרי
דאלו בתי תרין שלחי בתי משה ואהרן במדברא ארבעטן שטן בלם וודין בארע גלם מודרעא : ואעפ שקוין מנעס
על יי על קמין מעמיס קווא וחותס כעגסו

ואביא אתכם אל ארץ כנען ומקדשם אשר אביתם אל קבריהם לפי שקארץ הנעבות בשדות וברמים נקל סימן
ולפי שארץ ישראל קדשה קצתו שכתב עליה ארץ חטה ושערה ועמל קרחה ארץ כנען ויתלסרעף רשע
דקות מנצח ככרמלס לתעבה כתרעמו לפולן טעוהא שקס תעבת וימק שאמז ארצי רל קארץ קרחה ל
להרות שבתת קיא נצחית מכל ארצות לטעם ידע אכל קמטלס הכהנים חיק פישקו וקנחטס

ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל
פריה וטובה ותבאו ותמלאו את ארצי
ונחלתו שמתם לתועבה חכהנים לא
אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא
ידעו והרעים פשעו בהגבאים
נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו
לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת
בני בניכם אריב כי עברו איי כתיים
וראו וקדר שלחו והתבוננו מגד
וראו רזן רזתה פזרתו

שקס לטע ויכל קיוס ומקריבים קרנות
לטט קיק לפס לומר לעס קענדים לבטל
חיק שתעבדו לוולת ותפשי התורה
קס הקרמים לומרי התורה לא ידעו של
למדו התורה לא ימק לקיים מק שכתו בה לא
למדים בתה ולא כלב זקו לא ידעו ט
קמחשנה קטובה וקמעש קטוב קוא
דעת קאל לא קלפוד לבד ויתומלפי
חירית לא אלט למודע דחלתו וקרועס קס
קמלכס שקס רוע קעס כמו שקרועס
רועס קנאן ותו ומלכא מרדו ממרי
וקנחיס קס נכח קקרי לבן ארצי
חקס עור דברי ריב ותכחק ואל עור
קקדים בדרי תכחק באצרו מק מנאו
אטתו ואל כמו מק שאמרת על אטתו
ק אינ צריך למעל כה טג אתס רעס
כמותס וכן חיק צריך להיבטס בט בט

פגה קס ידע ככס ווק על דק שאמז משק פ ידעתי קשחת תשחיתו וי ודברי תכחק אלס קאחחטס קס פ ענז
איי כתיים ורז וכל קעטן וית רבן אכל עתד לתפרעא מנטון אמז וימן בט בטכס חס יעבדון כעבדיסן אכל עתד
לאתפרעא בי עבדו איי כתיים מלס בשתי יודין פראו רזל פ לפי וכי אלס קאומו פ קקדרייס טעבדים לאס וקבתייס
טעבדים לייס ואלט שידעס טעבדי קאס פ קמיס מוכטן את קאס אעכ איס ממעדיס אלפותס ויתכן ארצי ענז
לפיות כתיי וחוו ולמדינת ערבאי שלמו ואס הכלו להיא וחוו עממיא דגלו מכרך לכרך וממדינה למדינה נטלתי
טעותהון ומיבולן להון עמקון ובחתי דחיון שרן פרסין ית משכ עקון ומקיימין ית טעותהון וסגדין לפון איכא קיא
אומה ולסן דעבדת כותטן בת ישראל וקטנכו מאד כלומ קעמיקו לתבוכן באלקות קקס לא תראו בהס מדרך
מנפג קעמייס אלס מדרך קקטנה וקשכל קן היתה כזאת כרך שאלה ולס שיקיה קן בטטן חס כמו שכתו כונה
אכל קן כמשמע קוא לקיוס קדבר כחבריו ויבא עטן קשאל בלא קא וכלס חס כמו חתה זק בט עשו וקדומיס
עו ההימיר כן כתב ביה טן קקא וקמס ונכתבן להטן במלש טע עטטס עטן קחלפה כמו ואס קמר

ימר מנחי קעטן וקעטן קשט מן וכטודס תתימרו מנחי קפא וקוא עטן גדולה חטת
לומר חס קחלף עי אלפיו ואס קגדיל אלה עי אחר ואלט שקמק לא אלפייס לא זק ולס זק כל אסד דבק בשל
שמו שמים על זאת כלומר ראו קעלס שיקיה חרבעל זאת קרעה שמו עטן שיעמק
ושערו עטן קערה

הרע' עמן חורבן וקצית נקראת בקמן חסוף והוא שו' מנהקל' וקמסרה עליו לשת חסוף וכת' ר' יונה פ"ס חגים
שקין קוראים אותה חרע כמו חרע פט האדמה והיו מעפר אותה גב' שו' חרע מן הדגש כמו פקו נאמי קוקב והשיב
הוא עלהקס מטע המסרה ועוד המסרה על חרע פט האדמה שטס ונפסוק וית' הפסוק כי אתכלו סמיא על כדן
על חרעא דשר דעתהק לפחרטועל בת מקדחא דפתהר לפחדהא ועל דעבדין בשין עבדין עמי לפדא חמר י"י :

כי שרתם רעות' קמשי' הטוב המשפ'
לשר בעודש מרהויקיס
בערת' למקור קמיס קמיס שסובב מני בלח
הפסק כן קיינת לפס חט ועשטט לעטוד ח
חלוקת שקס לפס כמו ב'רות שנכריס :
ב'רות קס חריציס עשוייס בבטן לחסוף
לתכן מני קמטר ואס קס שנכריס יכחו קמיס
מקס כמו שיכנסו עה והנה תחלת קטוחי
בקס נכוכה וקנה טוב האל למיחלס לו הוא
נמשל למקור מים חיים לב פטס לפוב אהר
של יכחו לו קמיס ממקו' אחר לא ממקוינו
קס סובבטט ועוד שאין לפס הפסק ק טוב
קס למיחלס לו פ הטוב יכח לפס מיחלס והוא
ל' יקבלו מיחלס וטוס גב' אין לו הפסק וכן
קמשי' הטוב שמיחלס ישראל מקחל'קות
ומקחל'מות העשדים אותס שהו בוטח ס
עמלך אשור ובמלך מצרים שישרוס

מקחל'ותס קצריס אותס כמו קב'רות הנשכריס פ חפי' יהו' שלמיס יש לפס הפסק כשיכלו קמיס קמטנפסיס פ ממקו'
אחר יכחו לה קמיס לא מעצמס ק הכח שהיק לפעוריהקס היה בל לפס מיחלס פ קמלך ל' יעשה דב' פ חס בעש
עזותו ועס עזותו גב' חס לא בער חלוקה שנא אין קמלך כסע עוב חיל ואס בוטחי' שאלפיקס ישרו קנה קס כמו
ב'רו' שכריס אשר לא יכלו פ חפי' יסיס אדס בקס מים יכחו בעד השכריס ול' ימצא אדס בקס מים כן קס שבוטחיס
ב'לקיס אחריס חפי' יהו' ועס רב חפי' יהו' לפס כל' זיין קרי' קס כאלו איס ונצחוס אויב'קס חפי' יהו' מדוקרי' וכן דגס
והרוסס יהו' למ'רה כמו שאמר פנה א הרנה והנה למעט' ואמר וקב'אתס ה'ת ונפחת ס' יפל' יחזיקו כמו
אלפס בת יפל' העבר' קהא פתחה פ קיח' למי'קה' ב'ומר ופ עבד הוא ישראל או ילד בת וגס הוא עבד
שאל' מן השפחה שיש לו לפדס בצמת וקל' נקרא צע בטרי ישראל בעס אתס ל'י' אלפיכס ומנהג האב
לחס על קנן ואין נטשו קס שיכוו אותה אויבו ופ עבד הוא שאין משגיח האדון כל כך עליו כמו שמסגיח עי' קנן
ומנוע עליו ישאנ' כפריס ונתפו קולס עלו קב'ילקו נקלס וכוווקו ב'דס ומנוע הוא זה וקכפריס קס מר'פ האוינו
עמו לבפרי' אריות' והשאל' קזאת כאלו ישראל שאלס מנוע היה לפס זה וקנב'א משיכס קלס :את הנעשה לך
עבך את י"י עליו ישאגו' נצתה' חרבו ושמונו וכן תי' עי'ין ושדשו ינת וכמעב'הא וקרי' בו' כמו ידיו לא שפכה
נקדמיס לו : או יקיה ננת עטן קדלקה וקב'עיה כמו ותמת בסנב' קיער' וקוא על דרך עריכס
שרופית חס ואדוט אב'זל פדס ננתה נמחו פ קמקוס קחרטועל ס נמחיס :

החמיר גוי אלהים ודמה לא אלהים
ועמי המיר כבודו בלוא יעיל : שמו
שמים על זאת ושערו חרבו מ'גד
נאם יחודה : כי שתים רעות עשה עמי
את עזבו מקור מים חיים לחצב להם
בארות בארת נשברים אשר לא
עלו המים : העבד ישראל אס יליד
בת הוא מדוע היה לבו : עליו ישאגו
כפריס נתנו קולס וישירו ארצו
לשמה עריו נצתה מכלי יישב :

גם בני נבִי אִמַר קִנְיָא וְקִשְׁעֵי לִפְסֵי כְּתֻפֵּי דְבִיּוֹקִים כִּן הוּא בְּמִן שִׁלְתִּים אֲמַרְי וְעוֹד בְּ אִמִּי בְּמִן וְהַחֲטָטִים שִׁלְתִּים
סְטִיחַת נְהִים וְהוֹלֵכֵת לַמְּצִירִים לְבָקֵשׁ עֵד מִקִּים גַּם קִס יִרְעֵךְ קִדְקֵד וּמִנֵּה יִעֲשֶׂה לְךָ כֵּל זֶה שְׂנֵךְ אֶת אֵל
אֶלְפִיךָ יִרְעֵךְ יִשְׁכְּרוֹן כְּמוֹ רוּעָה עֲקֵדָה לֹא הִלֵּךְ וְרַעַל לְשׁוֹנֵשׁ וְרַעַל אֶת אֶרֶץ אִשׁוּר וּמִנֵּה שִׁלְתִּים קִדְקֵד בְּ מִכְתָּב קִדְקֵד
מִכְתָּב רַעַל מִיּוֹחֲזֵת הַרְאֵשׁ בְּאִמְעָצֵי בְּ הוּא חוֹתֵה הַרְאֵשׁ וְכִן וְכִרְבֵּף וְרוּעַ אֵף קִדְקֵד וְלִי יִרְעֵךְ קִדְקֵד יִקְטֹלֵן גַּדְדֵךְ וּבִזְיוֹן
נִכְפָּךְ וְהַחֲטָטִים כְּתֻבֵּי קִרִי וְהַחֲטָטִים וְהוּא

גַּם בְּנֵי נְבִיּוֹת הַפְּנִים יִרְעוּךָ קִדְקֵד :
הֲלוֹא זֹאת תַּעֲשֶׂה לְךָ עֲזִיבֵךְ אֶת יְחֻזְךָ
אֱלֹהֶיךָ בְּעֵת מוֹלַכְךָ בְּדֶרֶךְ יוֹעֲתָה
מִה לְךָ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹרַת מִי
שִׁחֹר וּמִה לְךָ לְדֶרֶךְ אִשׁוּר לְשִׁתּוֹרַת
מִינְהָר : תִּיִסַּךְ רַעַתְךָ וּמִשְׁבּוֹתֶיךָ ת
תּוֹכֵחַךְ וְדַע יוֹרְאֵי בִירְעוֹמֵר עֲזִיבֵךְ
אֶת יְחֻזְךָ אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פַחַד תִּיִאֲלֵךְ
נְהַם יִגְרֵנִי חוֹה צְבֵאוֹת : בְּ
מַעֲלָם שִׁבְרֵתִי עֵלֶךְ נְהַתְּתִי

רְחוּקִים כָּלֵו הַתְּלוּיִת לְשִׁתֵּת מִי שִׁחֹר אִו מִי נִבְרַח אֶרֶץ אִשׁוּר וְלִתְכַנֵּן מִנֵּה לְטֹן לְתַחֲבִירָא לְפִרְעָה מִלְבָּא דְמַצְרַיִם
לְמַדְמֵי דְטִרְיָהוֹן עֲבָרָא וּמִנֵּה לְטֹן לְמִגְדֵי קִיִּים עִם אֲתֵרָא לְגַלְגָּלָה יִתְסֹן לְפִלֵּם מַעֲבֵד פִּיתֵה תִיכְרֵךְ אֶחָד סְנִיפִית
בְּמִנֵּה טַעֲמִים בְּ בַעֲשׂוֹתְךָ רַעַל יֵאֵל לְךָ רַעַל וְעֲבָרָה מִשְׁוֹתְךָ שִׁלְתִּים מִיּוֹרְדֵת בְּ יִמְשׁוֹל בְּךָ קִדְקֵד קִס
עֲבָרִים רַעַךְ וּמִשְׁוֹתְךָ יִהְיוּ לְךָ מִוֹסֵר וְתוֹכָה לְסַכֵּךְ שֵׁל תְּשׁוּבַת עוֹד בְּדֶרֶךְ רַעַל שִׁקְרֵי נְסִיחַת בְּ יֵאֵל לְךָ רַעַל בְּ
בַעֲבָרָה זֶה בְּ רַעַל וּמִרְעַל שְׂנֵךְ אֶת אֵלְפִיךָ : פַּחַדְתִּי שֵׁם בְּשִׁקְלֵי אֶהְבֵּה אֲחֻזָּה אִמַר יִרְאֵת וּפַחַדְתִּי לֹא הִיִּתֵה אֶלְפִיךָ וְלֹא
פַּחַדְתִּי אֲבִירָא אֶלְפִיךָ רַעַל וְעֲבָרָה מִשְׁוֹתְךָ הַרְעִשׁ : בִּי מַעֲלָם : מִיּוֹמֵן קִדְמוֹן : שְׂבַרְתִּי עוֹלָךְ : עוֹלֵן מַצְרַיִם מַעֲלָךְ :
וְכִן בְּבֵל דּוֹר וְדוֹר נְתַקְתִּי מִוֹסְרוֹת הַגִּיִּים מַעֲלָךְ וְכִשְׁקִיִּיתִי מִצְלֵל אֲחֻזְךָ קִיִּיתִי אֲחֻזְרַת לֹא אֲעֲבֹד עוֹד עַל
מַעֲשֵׂיךָ וּמְכִילֵת אֲעֲבֹד בְּלֵילֵת לֵל לֹא אֲעֲבֹד עוֹד עוֹלֵל וְלֹא עֲשִׂיתִי כִן אֵלִים דְּמִחַ לְךָ עֲבִידֵת עַל מַעֲשֵׂי וְשִׁבְתִּי לְעֲבֹד עוֹלֵל כְּמוֹ
שִׁלְתִּים עֲשִׂיתִי עִתֵּה : בְּ עַל כָּל גַּבְעָה וְגַם עֲטֵה וְנֵה : דִּמְנָה אֲחֻזְתָּה בְּעֲבָרָה אֶלְפִים אֲחֻזְרִים כְּמוֹ הַזּוֹנֵה שִׁתְּבֵךְ מַעֲשֵׂי בְּזוֹנֵה
אֶחָד וְאֶחָד כִּן תַּחֲשׁוֹק בְּזוֹנֵה אֶחָד וְתִלְךְ אֲחֻזְרֵי וְזוֹה הַמַּשָּׁל הַסְּרוּבֵי יִחְזַק אֶלְכָן אֶת עֲבִידֵת עוֹלֵל פְּלוֹטֵת וּמִן אֶחָד
וְאֶחָד כִּן עוֹלֵל אֶחָד וְאֶת הוֹלֵכֵת מִגַּבְעָה אֶל גַּבְעָה וּמַעֲלָן רַעַלְן אֶל עַן רַעַלְן לְעֲבֹד עֲבָרָה זֶה : עֲטֵה : קוֹלֵכֵת
וּבִסְעֵת מִמַּקּוֹס לְמַקּוֹס וְכִן מִקֵּה עֲטֵה לְפִתְחָה וְכִן עֲטֵה בְּרִבּוֹ כִּחוֹךְ הוּא פִּעֵל יוֹנָא כְּלִמְרֵי מַעֲשֵׂי בְּרִבּוֹ כְּחוֹ :
וְאֲנִי גַּבְעֵתֶךָ שׁוֹרֵךְ הוּא הַגִּטֵן הַמַּשׁוּבָּה שְׂבִימֵת הַגִּטֵן וְאֲמַרְיִים בְּ עֲטֵבְתִי לֹא יִמְנָא חֲרָן וְאִמַר זֶה עַל אֲנִיָּה

אמר איך קים זה ואיך יבא תבין גמל נכריה פ' מטעק דיה גמל נכרי ודע אמת ודיה ראי שיכל מימי גל כמי סוד
והנמשט שיטעו מימיו יקין טובים ואיך נחפכת כמו סודי קגמל נכריה וקנא קגמל קרע וקנא נכרי למטע שהיה סוד
וודע אמת ודיה לו כמו נכרי ווד כאלו לא יבא מימיו וסודי קגמל קס קננים קרעם שמסירם אותם מן קגמל שאין
נקס נדך אמר נחפכת כמו סודי קגמל או כמו גמל נכריה שפחותה באוסיס ולם עפכס וקגמל קמנא גלסין ובר

ולסין נקנה גלסין ובר גמלסקן גמל סדה
ולקט מימיו גלסין נקנה ודיה כפחות ווד
לגמל אדרת קגמל נכריה בי אם קננסי
כמו סימכ בסיס קננסי ב
ונסרית להעבר מימיו קרעה קיס קס
הכסי ענין ודיה כלומר שהסוד בשינו
אעפכ אעמק על ענק פ' כל קו רב
ועסס וקנה כתוב כסי מרעה! קי יחול
למען תעש קרענה לוא קשאלה פ' על כל
טעס חס עשו ישראל שבאות קדור השונה
קיו קשעס מקדויו ט' חס קיה מנלה אותם
אנל קיו מקנלס ענין עשס קרעני רעה פ'
יס עשן שאים מכפית בשינה לניה גלסין
יסורין שממקין קשן אחר בתעק ודול
קקשו אל הפקוקים ותרס פ' זה וזה אחר
גיד דין גלסין כון גמל דין שאין עמו שסעס
כון גמל דין שיש עמו שסעס כג' דין

מסרותיך ותאמרי לא אעבדך כי על
בלגבעה גבהותה כל עין רענן
את צעה זנה ואנכי נטעתך שורק
בלה זרע אמת ואיך נהפכה לי סודי
הגפן נכריה כי אם תכבסי בנרר
ותרב לך ברית נכתם עונך לפנאם
אדני יחיה ואיך האמרי לא נטמא רי
אחרי הבעלים לא הלכת ראי
דרך בניה דעי מרה עשית
בברה קלה שר כרת דר כרה

שיש עמו שסעס חס נקמט שנאמן לכן נכנעת לבית על חס יצפר ען שרת על ווד ונתר ימ שקרין לו ביש חלוס
וימ שקור עפר שחזקס ס קראס ומקין ס כל רע: וסרית ימ שקור בלפ סטן וימ שקור פכב שמכבסי
ע: איך תאמרי כל כך ענק מעלה שאס רעית לפכזיס ולסמר לם שמיאות ואחרי קבעלס לם הלכת לא
תכלל לקחשו: ראי דרכך בנאי וקלס כל קבעות קינה עסודנה איך אמר בנאי אל כל
ראי דרכך שקור דרוך בנאי לעלות אל קבענה ווד בנאי שסוד פ קבענה כמו קהר קייל חקלם ישר בה חס קדוך
כמו בנאי לפי תעלה לראות קדוך שיש לך בנאי ש' חס קיה לך דרך בה אלם לעלות אל קבענה לעלות פולות ווד
תמידה ללכת סס ענ שקדוך נעשית מעלפ נכרית לכל שחרטון בה ענ חוס ואין בלות קנני דרך פ חס קבענה ק
קס יורה לו: דעמה פשית: מעסודת קבעל בנננה ומה ששרש בו יונתן קור שרוש נסן שתרנס כן ראי דרכך
וקפח שפר על ארחתך וחזית כי קוית יתבא בזלתא לקבל בית פטור ויש דרך יונתן שפי קפוק ק ראי דרכך
איך תכלל למר אחרי קבעלס לם קלבת ראי דרכך שקייל כמו שקיה בנאי מול בית פטור שהלכת אחרי בעל פטור
ק את קולכת עתה אחרי קבעלס ואיך תכלל לכהש דעמה פשית בנאי מול בית פטור ודיה גס ק בארר וקנה
את כעברה קלפ שמסרכת רעיה טעס תרוץ קש ופמס תרוץ קשה כן את פטע פונדת עסדה ורה טלפת ופמס
עגדה ורה אחרת ותנבס יונתן קוית דמיא פנקתא קללל דמק לקלפ ארחת: וכריה קייל קעמלה קערה פולת
ימיס וקי א רבן יודי מקחזרי משרכת מעננן שרוך נעל שקושרין אותם סטב קנעל כמה פממס

פרה לבד מדבר פיה נחל פניו חלף פיה אדם בן פראים פניו ער ופיה חמור קנב אינו וקנה את פניו
קנבא שהיא למוד מדבר כלומר שקוף רגל במעבר וקוף ארץ מיסוד לדון מה מאת
וזכר קנבא במסוק זכר ונקבה פ פיה קוף כלל לזכר ולנקבה כמו חמור וזכר וקוף ארץ ופחד שהקנב
רצה יותר לשכר זכר לשון נקבה ואמר נחות נפשה חנה אחר שקוף כתיב נפשו לשון זכר ואמר קמשל פד זה ועל

פרה למד מדבר באות נפשו שאפה
רוח האנתה מי ישיבנה כל מבקשיה
לא ייעפו בחדשה ימצאונה : מגעי
רגל מיהו גורנד מצמאה ותאמר
נאשלא כי אהבתניזרים ואחריהם
אלך : בבשת נגב כימצא בן הבישו
בית ישראל דברה מלכיהם
שריהם וברהניהם ונבאיהם :
אמרילעין אב אתה ולאבן

זה וקנבא קוף נפשה כמו שקוף חובקפסוק
על לשון נקבה ואמר נחות נפשה שאפה
רוח פ כאשר קוף רצה למקום שתחיה
ל יוכל אדם להשיבה ממקום תלוש ועשן
שאפה רוח כמו שאפר רוח כהתם וקוף
הקרחק ומשיכת קחור אל קוף וקשאפ
קוף במרונה כמו שכתב קחכס הגדול ל
שלמה בן גברול פ ריחו חוש קריח באמרו
פ לא לקלס קמרון מטב שקמרון יקיה
באיתת קחור קמרון לפוף על קחמימו
קטבשת אשר בעך עף קחדס וקשאפה
תדיק בחוש קוף ולולי קוף ל קיתה ק
קנשימה שקוף מביאה לדי קתפועה וזנת
תנש שתף רוחא פדיא קוסיף ט כת
כמו שנאמר שאפר רוח כהתם : תאנתה
מן חנה לזו שקוף גרס קדבר וסטבבלומ
כחשר מלנה עכמה לכת למקם תחותה

מי יוכל להשיג כל מבקשיה ל ייעפו פ נחש ידוע אחריה פ ל יוכל להשיג : בחנה ימצאונה יש מפרשים
קחדס שהשם קריונה וזו היא מלכה וכבדה וזו יוכל להשיג ולמצאה כן כנסת ישראל וקמבקשים אותם קנביאים
קס קמושיחיס אותם לשונאל יול ושלען אמר פ חדש שיכב עלה פשעה ונפלה וקוף חדש אב שחרטם קבית
או ימצאונה ותרה על פשעה פ ל שמענה אל קנביאים כשתראה כחכמה : ויש מפרשים בחנה פ חדשה פ חדשה כלומר
בבל עת ימצאונה כאל עתה תחל לרין וקוף חדשה במרונה : וזנת תנש במנה ישכחונה : מגעי רגל
ביחף וגרונך מצמאה מנעו כהקנביאים אומרים לך מנע רגלך מיחף של תלך

יחף וגרונך גם כן מנע מצמאה כלומר של תלך בדרשם רחוקים לפער מן קחור
ובדרשם יקרה לזכר מצמאה והלך יחף פ יכל מנעליו בדרשם וכן ל ימצא בכל מקום מים ואם תרצ ל תזכר
לזה פ במקומך יקיה לך ער מהאל אס תלפ אחריו ואת אמרת לפס כואש כלומר כואש לפ מלכת אחרי
ער לך אחריו אל אחרי זרים שאפ רוחה קס מצלחים וקבצת אותם ואחריהם אלך וזנת תנש מנש
רגל מלכתחברא לעממיא ופומך מלכלה לפעוהא ואמרת קבת מבת פלחך ל ארי רחמיית לתחברג ל
לעממיא ובר פלסן טעותהון יחך : יחף שם פ אל קיה תאר קיה אומר יחפה פ רגל קוף בלשון נקבה : או יקיה
זכר ונקבה כמו יד וקשה יד שלחה אל : וקנה ט מגלת ספר : צמאה שם באקל שמלך : וגרונך כיה וגרונך קר
יהעט א זר אול קס שפ משקלם :

כבשת גב' פי הנסן כתיביו כנחית גבר דמחשיב מקימין ומשקחין גבולו כגבול המפרסם אין לו גבול :
כן קובצו פי היה להם לרובש ממעשיהם כי לא היה להם גבול כי היה להם גבול קיו שבס'
מדרשם קרעם א"ל היה להם לרובש ממעשיהם קרעם כי הם היו עם אשר נחר י"י בהם ובאמתהם והם טעו
אחרי אללים אחרים קנה הם במשל כאדם שהיה מוחזק בלאימן ונמצא בגבולו שיתבייש מהמעשה אשר קרהו

באמת כי ישראל היו מוחזקים בטעם י"י על
עושים מעשה ודברים כי ושאם אטור אללים
אחרים היה להם לרובש כי יצאו מוחזקים
שרקים בלא יוכיחו וכו' וכן שמש ירח רח
ראובן שמעון והמקום ובהקמה כהן
הנצל ונבא קס נבאי שקר אומרים
לעז ולסבן לגמני העץ

וקהאן : איך אתה גדולי ואדומ : ילפתו
כמו ינתנו וכן נטרם קדים יולשו : כי פנ
אל ערף כל עמדתם אינה אלא לטו אינם
עושים לעבודת ה' ופחותם אינם אלא
בערף והוא הכפרה כי וכן קוזר הטפה
בערף קפנה ערף מואכנס וכעת רעת
שקנא חלקם קרעו ודואים כי אין להם
מושי ישע אותם יאמרו אל קו יקה וקושיעם
כמו שאמר צדקיהו דרש נ"א בענין את י"י
כי נבדנני מדרך בגל כלסם עלמ :

ואיה אלהיך כי מספר עריך ואם תאמר אין לאלים אחרים מספר עריך קיו אלהיך כי בגל שגד ועבר יש לך
אלהי : למה תריבו עטן מריבה ותלונה אמר באיך האויב עלכם אתם מריבים אל וואמרים
למה שגבו ונתנו
גדולתם וקטנתם ויתעטן דין למה אתן מדין למיין לקבל פתגמי : לשוא הבית בניבם אמר בעכס
לפי שאמר כלם אמר אותם מריבים אלהי למה את עבה אתה
כשעתם כי ואם תאמרו למה את מכה את בעכס לפי שאין למדין מקטנותו לנגד שוא ואם מוסרים אותם נבאי י"י
מוסר אל לקחו חס כן למה תריבו אל וזנתו תתם לשוא ליגן כלומר בחנם הבית אתה כי מוסר אל ליהו ודברתי
אל פראשו לשוא על עסקי שוא שאמרו בעטן נדרים בטעם מנתם כמו שנאמר לשוא הבית את בעכס ועל עסקי ש
שוא ואם כן על הקטנתם אמר שאינם בטעם מנתם בעטן אבותם ויהיה פרוש מוסר אל לקרו על האבות :
אבלה חרבתם נבאי י"י יש מפרשים שאמר זה על זכיה ועל אוריה הנבאים שהרגם ואין זה הפרוש נסן
כי לא היה אומר נבאי י"י כי היו נבאי י"י שקר כמו שאמר כהתקם ונבאי י"י אל הנסן כמו שפרש
אדם את אל אמר נבאי י"י שקר אתם קרנתם אותם באמעכס דבריהם ונבאי י"י אמרם אורם אגד
לשמות לפי אמר כהן משיחית שמעית קנאר וקורעו קרעם נמרש כי אתם קשחתם אותם בעתם ונפשותם

את ילדתני כי פנו אלי ערוה ולג פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו
ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
ישיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
הוא אלהיך יהודה :

פ
למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בניאם יהודה : לשוא
הבית את בניכם מוסר לג לקרו
אבלה חרבתם נבאי י"י כהן משיחית :

ואם תאמר אין לאלים אחרים מספר עריך ואם תאמר אין לאלים אחרים מספר עריך קיו אלהיך כי בגל שגד ועבר יש לך
אלהי : למה תריבו עטן מריבה ותלונה אמר באיך האויב עלכם אתם מריבים אל וואמרים
למה שגבו ונתנו
גדולתם וקטנתם ויתעטן דין למה אתן מדין למיין לקבל פתגמי : לשוא הבית בניבם אמר בעכס
לפי שאמר כלם אמר אותם מריבים אלהי למה את עבה אתה
כשעתם כי ואם תאמרו למה את מכה את בעכס לפי שאין למדין מקטנותו לנגד שוא ואם מוסרים אותם נבאי י"י
מוסר אל לקחו חס כן למה תריבו אל וזנתו תתם לשוא ליגן כלומר בחנם הבית אתה כי מוסר אל ליהו ודברתי
אל פראשו לשוא על עסקי שוא שאמרו בעטן נדרים בטעם מנתם כמו שנאמר לשוא הבית את בעכס ועל עסקי ש
שוא ואם כן על הקטנתם אמר שאינם בטעם מנתם בעטן אבותם ויהיה פרוש מוסר אל לקרו על האבות :
אבלה חרבתם נבאי י"י יש מפרשים שאמר זה על זכיה ועל אוריה הנבאים שהרגם ואין זה הפרוש נסן
כי לא היה אומר נבאי י"י כי היו נבאי י"י שקר כמו שאמר כהתקם ונבאי י"י אל הנסן כמו שפרש
אדם את אל אמר נבאי י"י שקר אתם קרנתם אותם באמעכס דבריהם ונבאי י"י אמרם אורם אגד
לשמות לפי אמר כהן משיחית שמעית קנאר וקורעו קרעם נמרש כי אתם קשחתם אותם בעתם ונפשותם

ותאמרי בני נקיותי אמר ש על כל חלקי ארץ מושחך על עבודה ודקה שאת קולכת אחרי העמים ועבדתי
אלהיך ושופכת גם כן דם נקי ועל זה כיון כן פגשית כל הרעות קאלה ואת ח נורת ש
נקיות ממעשים רעים ושכחך קאל מעמט ולא ידע לעמוד וצדק עמך כפול וכמו שאמר הקדש כפרת העון שנת
שנית וביה ארץ נשפתי חוקי ומעט אך בזה על אומדן לחיטאות ותאמרי בני נקיותי ביה תוליי שרשואול

וקח ימין עטן קלך כתרעמו אמר מנה
תלש קנה וקנה לבקש עור ותשט דרכך
פנים לאסור ופנים למצרים ומנה הא מנה
כמו שאמר מנה תטיב דרכך כמו שפיר
כאשר צאת מאסור כשאל לו לחו שחד
ואמר בדברי קיימים וצד לו ולא חזקו וכן
במי חזקו תפס כל ערי יהודה הבטרות
ואמר שגם כן קבש ממערים שנתו יקו אחו
שחד לפיטעו נכה וקעריך קארץ לנת ק
קשחד ויעבור לו ממלך בגל ולא קושל לו
פ יצאו גדודי כשדים וליא קוסף עור מלך
מצרים לצאת פ לקח מלך בגל מנחל
מצרים וקנה צדקה יקודק מעשרה
וכאל עור ונפל עור לפי אמר אחריו זה
הפסוק גם מאת זה תצאי לל מן המקום
קזה כמו לא קיתה בזה נסע
מנה אמר תצאי בגלות של צעלך מבטחך

שב אפוי ממני הנני שפתי אורחך על
אמרך לאחטאתי : מה תולי מאד
לשנות את דרכך גם ממצרים תבשי
כאשר בשת מאשור : גם מאת זה
תצאי וידך על ראשך כי מאס יחזה
במבטחך ולא תצליחי להם : לאמר
הן ישלח איש את אשתו והולכה
מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה
עוד הלוא חנוף תחנוף הארץ והיא אות
ונתת רעים רבים וישוב אל נאם יחזה :

שקית בטוחות נהם : ולא תצליחי להם : חנה למר צמורים ומנה שאמר וידך על ראשך פ כן דרך האשה
קעמקת על אדקה קולכת וידיק על ראשה כמו שאמר בתמר ותשס ידה על ראשה ותלך קלך ונשקה ויונת תרג
וחוקך על ראשך : לאמר הן ישלח לממר עמיט עש פ מאס יי קוא מאס בך צמור מבטחך ואומר לך קן
ישלח איש את אשתו
פ תענה קיא לפע יי ולא תחטוי את קארץ כן אמר קנה חיוף תחנוף קארץ כלומר תחטא : ואת זבת רעים
רבים ושונ אל קבעלים יקראו רעים וק בגדה אשה מערעה אהובת רע וכך אמר לששה רשעה ובעקומות רבים
קמשיל קכתב כנסת ישראל לאשה וקקבה בעל כלומר שלקחה לעמס סגלה וקיא לע באשה וקוא אה כבער
ועמו מאשה שקונה תחת בעלה שקיא חייבת מיתה כן ישראל שקלט אחרי עמים רבים ודבקו בטעותם קורא ק
קכתב וקת וזה קעטן נמצא בגזאים שדברו בזה קמשל וקראו זה קעטן עטן וקת ושמאום בגל לשון של וקת
וק קרבה בדברי יחוקאל אמר ואחר שקלכת לבצעלם אחרים ארץ תשוב אלי עוד ואפי תשוב בתשובה שלמה
לא תכל לשונ אלי עוד שקעלי מאררך וקיו לך כל קייסורין ומגלות כפרת מיתה פ בעבור אבותך לא אעשה או
חוקך כלל אלא תגלי והשטטט בגלות ימני רבים עוד תשכחי עונך קראסון ולא ישלך על לך עוד עטות אלעם
ואחר כן תשוב אלי ואשוב אליך וארשתיך ללבאמונה :

שאי עניך על שמים שמים מקומות גמלים כיון הקרס קרמים והגבעות הנחלות כן קיה נדך עמדם ורה בזמן הקוף כמו שכרעט שגלת כתרנשכבת קרי כמו ישגלה ישכבה לך נקיה וכני פרשם כ לשון קזאת והשכנה הוא עשן טו על דרשם ישבת להם פרוש לעברי עו כלומר ישבת בפרשת דרשם מ מיחלת עברי דרשם שהם מנמק מקוונות כל עש ועס ענב אלפיו ואת קתלוות להם לעבדס כמו שאמר ע מסטר עריך קיו אלפך יהודה כערת ענדרי פ כן נדך הערשם השוכטם ענדרי ושתם להם על דרשם מיחלת השירות העבדות למטר להם ולקשרת מקס וית שמים בגריס כמו כגרי בריתו בתלמוד ותנחם לם שכבת לם אתחברת לך למפלח לטעות על ארחת מת משדריהן אורחת לקון כענדרי דשן בשטן כמו ענדריא בסותך במימן רבי איה לבד וקדומים לו כהנאו בספר מכלל ויסנעו רביבים רשם קוף המטר

**שאי עניך על שפיים וראי איפה לך
שגלת על הרבים ישבת להם מערבך
במדבר ותחנפי ארץ בזנורתיך וב
וברעתך וימשור רבבים ומלקוש לא
היה ומצחאשה זונה היה לך מאנת
הכלם הלוא מעתה קראתי לי אב
אלוף נעורי אתה הינטר לעולם אים
ישמר לנצח הנה ר ברתתי ותעשי**

שע קוממס קס ומפ המטר לערך קתנאיה וברוב קוממס רוב המטר יורד במרחשון לפיכ נקרא ירח סול מעטל מעול וקרא המטר קוף רשם במקום שקראו במקום אחר יורה ועש קפסוק אומר כ נמנע קנאמים מופט מעשיקה קרשם כמו שאמר בתרה וסרתה וענדתה חלקים אחרים וקשתחויתם להם וחרה אף יי צבס וגמל ועס כל זה שנמנעו הרשם בענק ומלקוש לם קיה לם נכ למות ממעשיך וקיה לך מעב אשה וזנה שאינה טשה מנ מנל פשה ומרימה מנח ומשה פשה כן את ולפכ שהנבאים מוכחים אותך ואומרים לך קלל קבסי ממעשיך רח קשנש סימשיך בעטרס עס כל זה מאנת הכלם וכו שאמר מאנת כלומר שקיתה ממאנת בתכות הנבאים אל סשה מעמקס ורזל דרשו קפסוק ואמרו אין קנאמים נעבדים אל ענדור פשי פטס שנאמר וימנעו רשם וגו ויה וזנפא כאנתו נפיקת ברא קות לך ועש פטס נקרא חטף עברי רזל הלא מעתה קראתי כתרביד כאלו קוף מדבר בעני וקרי בלא יוד כמו למעבאת ופי הכתב אומר קלל מעתה לקרא לם אפ כון שקראתי לך על ידי נשאי קיה לך לעפות ולומר לם אלוף נעורי אתה ולא עשית כן ופי הקרי אומר קלל מעתה כון שראית שעבדתי קנאמי קיה לך לשוב אל ולקרא לם אלוף נעורי אלוף וגדול מימי קנעורי וקוף ומן יציאת מצרים כן אז נכנסו ישראל תחת כרש השטנא ונתחנכו במעטו וביעית אלוות כמו קנער קנכנס ללמוד ומחנכין אותם בייעית תורה וחכמה והי אלוף נעורי פריקי ומן עלמא הינטור לעולם קנעור אומר קנכא חס עשית זה קנעור קאל לך לעלם ענך חס ישמור ח חטאתך לנכח לא יעשה זה אלל באוקר אלל ישוב אלל ויטיב לך ואס לם עשית כן אלל דברתי ותעשי קרשתי ותכל דברתי כתרביד איל קנכא ומנה אמרת לך לשוב אלל עשית אכל קרשתי לעשות ותעשי קרשתי וקרי דברתי באוף קתו כפי קנעבאת אומר קנכא קנה דברתי לעשות רשתי ועשית כמו שדברתי

ועל חזקתו תתעב ואסגית כל צעיר קדשת לעשות רעות בכל ילדך וזה הפנים הוא נסן אמר פשית קדשות פניו שיכלת לעשות או פירשו כאשר יכלת לעשות וישו נמקם כאשר הם לא יצטעו וילטו וזפת רמות יקלל פי ונאמרו והעשי לשון נקבה ואמר ותכל לשון זכר פ הוא מנהג המקראי במקומות רבים שידבר בנגד כנסת ישראל ידבר לשון נקבה כנגד הכנסה ולשון זכר בנגד העם וקבל אחד ואזכר את אל פירש שב טבוקים אלה כי קלל מעתה קראת לך את

הרעות ותוכל:

פ פ פ

ואמר יהוה אלי בימי ישיהוה המלך
הראית אשר עשתה משבה ישראל י
הלכה היא על כל הרגבה ואל תחת
כל עזר ענן ותזנ שם ואמר אחרי
עשותה את כל אלה תשוב ולא
שבה ותראה בנודה אהותה יהודה :

מעתה מקרוב כשיחור יאשיהו המלך
בהצבא ושב אנשי יהודה פניו מירידיס
כאשר הוא מפרש שאמר גם בכל זאת לא
שנה אל בנגד יהודה בכל לבך פ אס
בסקר הינסור לעולם כי קיו אומרים הם
וקטל אומללים קנה דברק ותעשי קדשות
ותכל ויאמר לאלהי אלהי צמי יאשיהו
המלך

זה וקלל הווע פ צמי יאשיהו נתיב אל
לפי שהתבנח אף צמי יאשיהו וצמי
צמיקו אל פ נטויהו קיתה צמי יאשיהו
וקודם שעשו תשובה יאשיהו ויהודה שקרי
יאשיהו צטר קטן מן הארץ וכלן הוא

אומר ותעלף את הארץ ואת העץ אס כן קנעם אה נאמרה קודם הקבונה ומה שאמר בכל זאת לא שנה אל פ אס
בסקר שדומה שעשו תשובה אל שעשו אותה בסקר אישכר פ בתבחת הגבא ירמיהו שהתבנח אלהים אישכר
שם מקדמם בנראה ונעלו לא בסקר וקו שאמר בסקר גם יש לפרש שנטויהו נאמרה אחר קתשובה ואעפ שנה
צאשיהו אשר שב אל כל לבו ונכל נסאו יאשיהו קווא ששב בכל לב אכל אנשי יהודה שם מוכרידיס מצוימת
המלך וקו שאמר לא שנה אל בכל לבך פ אס בסקר יהודית זה לא היה צמי יאשיהו שכבר גלו ישראל בשנת שש
לחזקתו ודך ראה ירמיהו מנה שעשה ישראל קודם גלותם והלא בתחלת נטויהו היה גלות ישראל השעם
ואל ששם וקנה הוא אמר קנה לא ישתד דבר פ נער אנט אס כן נטר יהודית השמעות או קדעת כמו ודא יעקב
פ יש שטר בעצמים והדומים לו או נפרש אשר עשתה על השארית הנמצאה מישראל מפורים בארץ מאפרים
וממנשה ומנפתל והשמעון שהם צמי יאשיהו צמו שנאמר בצברי הימים ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד
נטל ואמר אשר אספ קללים אומרי הסף מנה מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל משופה שם תיאד ועטמו
מורדת מן שוט בעם אעפם : הולכה היא לפי הארסון פירשו שהיתה קולכת ולפי השט פ פתה קולכת היא
ולא קבל מוסר באשר גלו והווע שם הקד במקום קל לנר כטבע והוא כמו ותיבה וק ער ילדך קשי וחסיתתה מלגטך
אל תמדי או אמן והווע כנגד יהודה כלום פ גם את וונה שם כמנה ואומר : אמרת שון שפסתה כל קדעות
חאלה ומנחזה צרות רעות ורעות עליהן התחייט על משאיה קדעו ותשוב אלה וקנה אל שנה שם כל זה
הגרא בנגד אהותה יהודה : כלומר ראותה כל זה שעשתה משוכה ישראל ולא שנה אל לבך והכתב חסר עטן
אכל מן הכתב כבן מנה שאיסו כהו וכן וקו טבוקי רבים נמקראו כמו כנגד חסר השמות חולת כמו שכתבנו בספר
מכיל בחלק הקדמון ממנו ותיא ותראה כתי וחד הוא בנגד שם תאר בא כן מן קבית וקווא על דרך יהוד

ואראי ואפני כן רחמי עלי כי ראיתני על כל ארצות אשר עזבתה מאז ראיתני על ארץ כנען ואת כל הארץ אשר עזבתה מאז ראיתני על ארץ כנען ואת כל הארץ אשר עזבתה מאז ראיתני על ארץ כנען

ויאמר הו אומר ואתן את ספר כריתותיה עלי ואת ספר כריתותיה עלי ואת ספר כריתותיה עלי ואת ספר כריתותיה עלי ואת ספר כריתותיה עלי

ואראני על כל ארצות אשר נאפה
משבה ישראל שלחתי ואתן את
ספר כריתותיה עלי ואת ספר כריתותיה עלי
יהודה אחותה ותלך ותזן גם היא וזהו
מקל זנותה ותחנה את הארץ ותנאף
את האבן ואת העץ וגם ככל זאת
לא שבה אלי בגדה אחת יהודה ב
בכל לבא כשקר נאם יהוה

ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משנה
ישראל מבגדה יהודה הלך וקראת

ששבת יקודה לך גל ערין הנביא דבר על קעונו ונחמה שמעוהו ישראל שקם בזה קגלות שישובו על נמכרו
אם בעמותה ונאום קל ישיב שמתם ואמר כנגד יקודה אי זה ספר כריתות אמנם כלומר כי קרובים אתם לשוב
אל באר שבת פנים אחרת כי אין במוצאם כריתות ונאום גם כן שאר השבטים כי דוד ימלך על
כל ישראל וכן אמר יחזקאל הנביא קנה את עמך ישראל ושבתי ישראל חזרו ונתתי אותם
עליו את עץ יקודה ועשיתם לעץ אחד ואעפ שנתן להם ספר כריתות כנגד היה קמיתות גדול וארך גלותם מאד
וקנה ישיב אותם עם שבט יקודה ונגדה בא בצרי שכן הפעל על דרך קיחוד וכן נאמר את הכרמים וכל הדומים לו
והיה במקל זנותה עטן קלות ויאמר קמסרה עליו לית חסר בקלותו ופירושו כתרצמו וקנה מדקלל
בשעמא טענהו וחיבת ית ארעא וטעת עם פלחי ארעא ואעפ וכן פרשן כי לשון זנות ונאף
הנזכר בזה הענין הוא עטן הדנקות בעבודת זרה וגם בכל זאת בגל זאת שאלתי אחותך לא שנה
אל בכל לבא וזה קודם תשובת יאשיהו
ויאמר אלי בעדק סס תאר ויהי משפטו בשוא פא קפעל כמו קדוה רחוקה ונאמר עם קמץ כמו שקוף לזכר
ויאמר אלי צדקה נפשה משבה ישראל תחלה קנה אחותך יקודה קוסיפה לחטוא עם שנתאבת
אחותך ישראל צדקת כנגדך ותסבת החטא שקודם קוץ לבות בית קול לכעס עם פסיילקס

ואל תהיה וליבול עמדת האל ולעמד על בשר עמנו כמו
המזבח אשר בדמשק ותכל עמדת מזבח יי' ויקנן כלי בית האלים ויסגר את דלתת בית יי' ונאמר ויבט את
המזבח וקטרת לא תקטירו ונאמר עלו וקעבר את בשר בשר כהעבדת הגוים וכן במנשה נאמר ויפתחו לכל צב
השמים ונאמר והוא קעבר את בשר בשר בשר וטען ונחשוכסך ועסק אוב ודעו הדעה לעשות קדע
בשע יי' ונאמר עלו קדע מכל אשר

שאו האמורי אשר לבנו ויחטיו את
יהודה בגלוש ונאמר ונס דס נק שפך מנשה
הדעה מחד עד אשר מלש את יחזקאל מפה
לפה הלוך וקראת איש אומר לפי
שילך נענה למקום שגלו ישראל
שקבל אותה אבו לחל וחסר כהר עין ועני
מדי וקס נען קעולס כלפי מזרח אל פי
הקד עמך וידו כמו לכה על אנפכה באמח
לס ונפילה גרלות וקדומים להם ומנה שאמ
וקראת כל שיקרא קדמים קאל שחולס
לכט וקט יקדק וקרא קדמים כנגד ישרא
שגלו כאלו מדבר עמקס טמס במס ואומר
לכס אונה משונה ישראל רמו להס שפתי
קס לשוב באחריה קימים וקו שאמקל
אטור לעולס כלומר שלם ישמור שוש
לעולס אל ישיבס אלו אחר זמן ארוך

ואמנע עט גלות יקדק ומנה שאמל אל אפול טמ בשר כל לעולס וטעס לעולס לשמש רבות לא אפול ואל אטור כ כנה
הפול טמ בשר טהלות אודס ופט פידוש כעסי כמו ושמנה אט את פט בשר הקוא פט יי' חלקס וקדומים לסס
ומנה שאמל כ חסד אט כל כ אעפ שחטאתס ואהס קימס הייבס כלה אט חסיד כמו שנאמר במדות האל ודב חסד
ואחסד קוא יתרון טטובה ויח על קדויו אך רעי אך קחס שאשיך אל צדך שתמש ענגך ותברי בעצמך
על מנה קגלתיך כי כיי אפוך טטעל על
מטותי בערד וכעעל וטון שקברי וק תשוב אל ואת אשוב
אך כמו שכתב ומורה וענוב יחוס ותערי כ לא עבדת על אהת לבר אל פדות דרכך לזרים לזה גלזו כמו
אמר כ מספר ערך מין אלוך יהודה ואלים אחרים נקראים זרים ונכרים כ כן קס וכן כתב אל יהיה בר אל ור
אל השתחוק אל כבי וכקול אל שמעתי כ קיח מתנה בשר תמיד על ידי קנב אים ואל שמעתי טובו
נעס אונסס מורדים כמו משונה שפירשס כ אט בעל עגבס כלומר אבעל בשר אחר שגרשתי
אמנע וקדס ינתן אהרשתי בכון וארש אט אל פידס בעלתי קדתי לפי שהיא קשור צבת וכן אנט בעלתי
שעלס יי' ומנה אות כן כלסן ערפ חזק קעמן אחר משר אפ יקודי אה ימיה לבדו בער משרי קעיס
קס אקחס וכן אס יקיו טעס לבדס אפי כן אמנה אהת מעס אקחס ואחמה נקראת משפחה כמו ואס משפחת
ערים לא תעלה וכן לכל משפחות מעלסת בענה ורבותי אל פראו אחר משר מזכה את כ
אשר אחר משפחה מזכה את כל המשפחה ובושת יבא כלס מן קגלות

אתה דברים האלה צפונה ואמרת
שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא
אפיל פע בכס כי חסיד אנני נאם יהוה
לא אשר לעולם אך רעי עונך כי בוחה
אלהיך פשעה ותפזר את דרכך לזרים
תחת כל עין רענן ובקול לא שמעתם
נאם יהוה שובו בנים שובבים נאם
יהוה כי אנכי בעלתי בכס ולקחתי
אתכם אחרד מעיר ושנים מ
ממשפחה ודבאתי אהרתיכם צון :

ונתת לבם רועים כלם שדעו אתם כלם וכחצו ולו כעו הדופש קראשום והם מלמ סראל וקודק
שקז מדרים אותם בדרך רעה ולעטר פסוק ורק חבל אותם הדופש שאתן להם בזמן
הישועה ידעו אותם רעה וקשכל' וקדופש קס כרנסי ישראל שיקזש פס מלך קמשיח כעו שנאמר כנבואת מנינה
וקמקום עליו שנעב דופש ושמונה נסיב חס: והיה כיתרבו: ל' יאמרו עוד ארון ברית יי' ול' יעלה על
לב בלומר העב שהם ופריתם בארץ לא
יקראו בשם קמים שיכחו להלם עליכם
ות' מרס לצאת אלמס למלמ וחרון קאלים
עמכם כעו שקיה מנמס שקיו מוציאים
קארון למלמיה וכימי קס ל' יצמס לזה
פ' ל' תקיה לפס מלמיה שר ולק אמר לא
יאמרו ול' יעלה על לב ול' יוכח שר
ול' יפקו ול' יעסק שר כלומר לזה קדכ
לכוחיו למלמיה וכן תרם זנקו ול' יעסק
שר ול' יצחון כה שר קרב: וזה פ' אב
אל פדש של' יאמרו עוד נלך לבקן מורה
ויאכו פ' כלם ידעו את יי' ולא יעסק שר
שילט לבקן מורה כאשר בתהל
בעת ההיא: אין צריך למר של' יכחו
קמים על ירושלם להלם
אל יקראו אותה כסא יי' ועקו אלמ כל
קמים לשם יי' ולעבדו ל' להלם: ומק
שאמר לעושלם אחר שאמר אלמ חכה למ
שאמר אחר למכרו נלך לעושלם: ול' ילם
שר אחרי שריות לשם קרע ל' ישראל

ונתת לבם רועים כלם ורעו ארבים
רעה והשכל: והיה כיתרבו ופריתם
בארץ בימים ההמה נאם יחיה לא
יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה
על לב ולא ימרו בו ולא יפקדו ולא
יעשה עוד: בעת ההוא יקראו לירושלם
בסא יחיה ונקו אליה כל הגוים לשם
יחיה לירושלם ולא ילכו עוד אחר
שרירות לבם הרע: בימים ההמה
ילכו בירת יהודה על בית ישראל
ויבאו ירחו מארץ צפון על ה
הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם:

ול' קמים: שריות לבם חוק לבם מעבדי דמתינו אל שריר קיים: בימים ההמה: בקסן גלית: על שם
ישראל: פס בת ישראל: וכן ויכחו קאנשים על קנשים כעו פס קנשים: מלך כפן כעו
שכתבם פ' השננים בארץ כפן כלפי מזרח מקלם לבבל: ואגבי אמרתי: זה שאמרת עב קנה אפעתו
לקיים לבם באחרית הימים אעפ שתמיו בגלות ימים רבים
אנכי אמרתי איך אשיך בצעם כלומר בעמך שתקראו ל' צעם כעו שאמר צעם יי' אלקים: ואתן לך
כלומר אשיך בה כעו שכתתה לך קארץ שנקראת ארץ אמנה שאומרת אותה כל קמים: נחלת צעם כפן
עב: נחלות שואת פ' צע פירושו חפץ והוא כעו אמנה שוכר שחפצים בה נחלות קמים: וזנקו תרם צע נחלות
נים יהות שנשחת עממיא: ואך יקיה וק ובאי זה עטן שאתנמ לך: ואמר אמרתי בזה העטן יקיה
שאשיך בצעם ואתן לך ארץ אמנה שתקראי ל' אב ומאחרי ל' תשוב: תקראו כ כתב וקרי תקראי: וקרי
כנגד קנסי: וכתב כנגד קרם ואחר קוא אס תקראו ל' אב יקראו לשם צעם:

כמו שאמר אשתיך נצטם תאסוף כעבד לטון רבים וקרי תאסוף לטון שקדו כעבד שפירש צמלת תקראו
אבן בנדה כמו שבגדק אסק מרעמ וקרא בעל כן בגדשם וימש שפסד זה קלסון נאם סוף כעפסג
חנה למר פ בגדק נבעלה קולת מיתל ליש אחר קול על שפיים נשמע נפעל
פירוש שפיים קמקומות קגמקיס כמו וילך שפי ואמר

על שפיים כדו שי שמע קול למרדוק
בהשדוהם ופירוש קפסוק אמר קיה
ראוי לשם שי שמע קול על שפיים ויגם
והצפול אל נצ ישראל ויתלו פ קפול את
דרכו שכחו את אל אלקים פ אס קיו
פושים זה אפ היית מקבל אותם בתשובה
ואמר להם שום נצטס אונני ארפא מעשום עכ
זה יאמרו קפס אלתאן לך פ אלתאן
אלקים שובו בנים שובבים ארפא
כתב

וקרא כמו באלף עמנ רפואה ואמר עמנ
רפואה על קסליזה דרך קשאלה וק
רפואה נכשי פ חטאתי לך פ כמו שמכת
העף נרפאת ברפואה שעשוי לה קומכת
קנפס וקרא קעון רפואתה קסלחה עם
קתשובה קעון קלובשכא קסון יתמ
קרא קממז כבעל האלף וקרא חסר
אלף וקרא מבעל קהא מן ואתא מרדבסת
קדש אבן לשקר ועתה ויאמרו
לשקר עבדו

עמדה זרה פ לש קושלף לפ פ קעמדה זרה קיו עבדים על קהרס ועל קגבשות לפיכך אמר מוגבשות קמון
קריס ופירוש מס מוגבשות קהאועה שקייס מקויס מעמדות קגבשות לשקר קיא פ אין השועת ישראל אל בלי
אלקים וקמון קמון קהא וקרא קמון קריס שאם קוס קמון קיה אמר קמון בשכא ופיה קהא פון אב קמון
גיס נתקד ופירוש קהאועה שקייס מקויס מן קגבשות בעמדה שקייס עבדים עליהם לשקר קוא וק
קמון שקייס מעפצבים נהרס לעמד סס עמדה זרה לשקר קוא וקריס חסר בית קשמוש כמו קמעכא בית
לאות בית אבה וינת סלד לא נצטם וקדומים להם שמעבא בספר מכלל בחלק קדקדוק ממש ועל הדך
קזה תרגם זנתו קפסוק בכך לשקר א פלחע על רמתא ולס לפנאס איתבשעל על סוריא ויש לפדש קפסוק
בעמ אחר אקן לשקר קגבשות אכחס שקייס מעפס מן קגבשות עמון קאומות וק מן קהרס קייס מעפס
שיא קמון מן קעיס לשחנפן לשקר קיה כמו שאמר בעפמא כפייס אל גיל ושיע וכן פראו ארע אבאל
וקיה לזה קפירוש מס מוגבשות במקום שמש כאל אמר מקריס וכלומרו קשועת ישראל לפי ששע עליהם
לפונה כהילס בדרכו וסומרס תמיד ולס ק שאר קאומות

ואנכי אמרת יאיד אשיתך בבנים וא
ואתן לך ארץ חמרה נחלת צבי נ
צבאות גוים ואמר אביתקראו לי ומ
ומאחרי לא תשובו אבן בנדה אשה
מרעה כן בנדה תם כי בית ישראל נאם
יחיה קול על שפיים נשמע בכי ת
תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם
שכחואת יחיה אלהיהם שובו בנים
שובבים ארפה משובתכם הננו א
אתנו לך כי אתה יחיה אלהינו אבן ל
לשקר מנבעות הטון הרים אבן בי
ביתה אלהינו תשמעת ישראל :

והבשר ויתח גם כן ויאמרו פ קטשה וקיא עו אכלה את יגע אבותימן מעשרימן קטעל שקיו עבדים נקרא צבת
כמו וטרו לבשת שקיא פיו לבטל זמן נקרא ירבשת ירבטל פ קטעל בטת וכלמה למתעסק ב וקיעע
קוא הבואת השדה פ בענש קטען קיה בקטאתם שרפון ורקון או ארבה או איב וכן אכלה את צאנם ואת בקרם את
צמקם ואת צמותקם שקיו מתים בדבר בענש עון עו קיה אמן ידעם פ קטשה וקיא עו אכלה את קכל ותי ונתקת

חובץ יספת ית לעזות ארצה נא ונחומנו
אבותימן ואיך מעשרימן כל פ אנהם ראיס
מעשרימן פ יגע אבותימן נכל בענש
נשכבה בכשתיס וינהם גם כן כמו
אבותימן שקיו כלש צבאתם כן
אנהם אחרים אנהם ררמקס ונשכבה
צבאתימן ונאמנו נשכבה לפי שקאדם
שקוא צבקה גדולה ולפ ידע מה לעשות יפיל
עצמו ושוכב וכן על קדרך קזה אכתשכבו
מן שטתים וקייית כשוכב כלביס וכל וכן
איך וקבסן כלמתפן פ ונסת טע כסתפ
מעשרימן פ מעשרימן קרע כמו שראיס
למתתמן אים השוב אים התדו צבתיס
קנאימיס בפסוק שלטמ זק והשום אל
כלב ס' אפ אקבל ארבע בקאונה ותפוחו
ו א תגלו מלדכס קשוב קשע עטוממחם
כמו באונה וסת וכל קעטן במלו סוכו
ואיך אים תפיר שקוטר ממט ולפ תפוד כלומי
לפ תפודו מלדכס וזו ולפ טווישא אנהם
את עטמו ונאמרו ממט לל מכל מקו שקס

והבשת אכלה את יגע אבותינו מן
מעורינו את צאנם ואת בקרם את
בניהם ואת בנותיהם נשכבה בבשתנו
ותכסנו כלמתנו כי יהוה אלהינו ה
חטאנו אנהנו ואבותינו מעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו בקול יהוה
אלהינו אס תשוב ישראל
נאם יהוה אל תשוב ואם תסיר שקויצך
מפני ולא תנוד ונשבעת חי יחזה באמת
במשפט וכד קהוה תברכו בוגים ובו
יתהללו כי כה אמר יהוה לאיש
יהודה ולירושלם עו לכם נרו אל תזרעו

נארבעם השקוצים והגולס פ ככל מקום שקס קס לטע ויתר נארבעם שקוא מקום קטל רוח עליוע ויתר צבת
קמקדש שסמו שס השקוצים ויתרשוב קטל קתאונה איך אה התב ישראל לפולחפ אימר התקבל תשנך
פר לל התתתם גורקך ונשבעת לל כמו שאתם נשבעים עתה שאתם נשבעים בשם לל לשקר כמו שאיך ואס
חי יאמר אכן לשקר יטעו ומה שאיך באמת נמשפט ונדקה פי איו זל באמת כשתדע שקוא
נאית נמשפט כשתחייב מן קדין באטע ונדקה שאס תבר שקמטפ איפו צדקה לל תקבל קטעם וית
ונשבעת ואס נשבעת ואס תקיס בשמי קייס קוא י בקוסטא ובריעל וצותל לל אס תצרך לשבע השבע באמת
ויתכן למל פי ונשבעת כמו ובסמו השבעת קטעם בשם קוא קדור וכסד למי סיכאפו ועבדו כלב שלם קטעם
בדבר שזמנו לו להשבע קוא מצה וקרי קוא מי שמקלל ומגלל כשנשבע בשמו כמו שדרך קעלם להשבע במה
שיאקב ויתר כמו נפשו וראשו וכן הנציאים קיו נשבעים תמיד בדבריקס ולל כל אדם ראוי להשבע אפי באמת אל
ידי וואקט לפיכך אימר באמת נמשפט ונדקה וכן אימר צדקה את לל אלקיך תירא וחות העטול וס תדבק
ובסמו השבע ופירשו רבותימן ול ויאמרו כשיקו בר כל המדות קאלו ראוי לך להשבע בשמו ואס ללו אי אתה

על זאת: כי לא שב חרון אף יי' מעצמו על שנתן אליו וקדון אפילו שב ממנו אל פתח לבא עליו ויהי ביום
הקואל נאם יי' יחבד לב המלך ולב השמים דרך קיילך והשמים למוק לב העם בנח עלתם
אויב וקם יחבד לבם ויקו נבלים בנח עליהם השבר קגדול והמלך קוא צדיקו קבועים קס נהפ קנמות וחו
יקו נשמים פ בטלה עבודתם והנביאים הם נביאי הקקר ויתמקו כשיראו פ שקר נבאו לעם כשקז אומרים לשם

שלם יקו לבם ותי יתמקו ישתעמעון
כמו שתרגם חקלם ובהמקו לב
וב נשמינות נח וקוא חבדת ק לב
וק הופ ואמר קשא קשאת פין שאתה
מזריך לנשיא קשקר קמטעם
אותם ויעיאים אותם אמר שלא שקרי קוא
כאלו אתה משיא אותם ויחשב חוב העם
פ דבר יי' אותם וקם פסחיו על ב קסעפיו
חס ישמעו לנו חס ישמעו לקם ורום פטים
אחריהם לפי שקם רבם אופי כעו אפי יי'
פתיחת קנשיא קקוא שענפ בערת חפץ
כדי לגלות שקריהם ורעתם שעשוי בסתר
ועוד נפרש זה הענין בכפר יחוקא במסוק
וקנשיא פ ישתה וינבון קאנשיא שקריא
מטען לעמץ קדין ולהשלים ובאמה
לעם קזה ולערוש לפי לעם קזק לכל עם
יקודה ולערוש לפעם ירושלים וזכר בפרט

על זאת חגרו שקים ספרו והיללו כי
לא שב חרון אף יהודה ממנו:

והיה ביום הורוא
נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השמים
ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו:
ואמר אלהי אדני יהוה אכן השא
השאת לעם הזה ולירושלם לאכר
שלום יהיה לכם ונבעה חרב עד הנפש:
בעת ההוא יאכר לעם הזה ולירושלם
רוח צד שפים במדבר הרך בת עמי

ירושלם לפי שקיא שקר: ארצו סעריה פירש השאת לנגלת נביאי הקקר קישיאים אותם וכו אפי יי' כתיבת את
קנשיא פאתת על וקוא מפתה ומלעג וזכרון וקניקו את קציק וקדשיעו את קרשע: ונגע חרב עד קנפ
וקנה חרב ק ויב נגע עד קנפ כלומן שקח להרג בעם לא שפ ולא בזה לב אלף קורגים ואיך יאמרו
שלם יקו לבם ויתבטן קא חרבא מקאל בעמא בעת ההיא בעת שיבא קאויב יאמר לקם קנה
קאויב נא עליכם כעו רוח נח קעבר על שפים שקם
אז כעו רוח קעבר כיעד שבא קה קקומות יעטר קרוח מלין מונע פ בשוכ כשתעבור קרוח תמצא מונעם
קדנה שלם קעטר קבתים וקטתים וקגדרות אכל בפים ובמדבר לא תמצא מונע ק קאויב נא ואין מונע אות
ואי זה דרך נא דרך בת עמי וזה קרוח לא יאצאו פ שום נחת רוח כעו קרוח שורים נה קתבא ק ומגדרים אותה
מן קמוץ על ידי קרוח קנה קרוח כשלם תהיה חוקה יותר מדאי אפפ סתיק לדברים תשל לדברים אכל קרוח
קזה שנמשל בו קאויב לא יבא לשאל לא לא לרע לקם ולא ימצאו פ שום דבר טוב וקו שאמר אחרי כן רוח מלל
מא ל זה קרוח יותר קוא חוק מאלה כלומר מרוח שקוא לזכות ושקוא לרע ופירוש רוח צד וקדין וקדין כעו קדי
נח וחדים נח ומחלב רובה למר קאויב יבא בכל רעון בעם רב בסוסים ופרשים לטסי מכלול כלם אופירוש
רוח נח רוח יבש מן וקשבע נחצחות נפשו כלומן שייש קאכץ ויתרענה ויתברוח טיקרין על רישי קגדין דמין
במדיא כן ארץ כנשתרעמי לא למדרי ולא לבריא: רוח מלא חוק כלומר יבא קרוח מלא בכל כחו וכן על

בשמרי שדי היו כמי שדי או שדות וכל בחסרן המס כמו וקדש על חלום שהוא כמו חלום וחושש את
כמו וחושש וקדומים להם או קיוד תמורת האוקוח כמו שדק אבל יונק תנוע לשון רמס
כשמרי חקל ופי שמרי שדי כמו סומרי השדה מנבמות של יכנסו ב לרעות שניר שיפמדו סבב השדה של
תכס ב בקנה מכל צד בואו האויבים סבב ירושלים ב בכל ערי יקודק שקס סבבה חסות פרוש עלק על
ירושלים ועליה רובה למר סמוך לה כמו
ועל מטק מנשא וקדומים לו: ב אות מרת
אות פרושו דני על די קנבאים ב דני
כמו עצמו וכ מערים קייתס עם יי פירו
את פי יי ב לשון מרי יקשר במלת את עם
דני כמו מעייתס את פ ולס מרו את דני
ב עטן מרי הוא סבו וקחל הקדנ וממטה
או יקיה פרוש אות כמו ב ב ינא
נקשר קבת כמו ב מרו ב וימרו ב וזכת
תנוע ארי על מימרי סרבת: דרך
ומעלליך. הקדך שקלכת

**בשמרי שדי היו עליהם סביב כי את
מרת הנאם יחודה: דרך כד ומעלליך
עשו אלהיך זאת רעתך כימר ב
נבע על לבך:**

**מע מי אהול הקירות לביהומה ל
לבי לא אחר שכי קול שופר שמעתי
נפשי תרועת מלחמה: שבר על שבר
נקרא כי שרדה כל הארץ פרתיאם
שרדו אהלי רבע יריעתי: ער מתי
אראח נסא שמעה קול שופר:
כי אילעמי אותי לא ידעו
בנים סבלים דמה ולא נבונים**

בה וזעזעים שעשית קס גימיו
לך כל זה קדש שני האויב הקריב בדרך
עשו מקור וקוח כמו עני כאלו חמר עם
או עש: זאת רעתך גימיה ממר וקשה
קדש קבא עלך עד ב נגע על לבך ויונק
תנוע דא חאהא ומרדא חייית עליך רדוס
עד דא תבר רבע לך: מעי מעי
הכפל בדרך קמוקיס
סטפלה דברי קס ון ראשי ראשי אחיל
מעטן חיל סולק ויקי יחל וחול בעטן אחד
הרעה קבא לפו וכן קירות לבי אחילש ופרוש קירות וחס תאמרו חצנן טעס ואחרים טעס קומק לבי לא
אחרים: לא אובל לפ חריש ב לבי קומק ל תמייד שמעת נפשי אמר למק לא אובל לקחריש ב את נפשי שמעת קול
שופר ואמר נפשי ולא אמר אוב ב עדין לא שמע אוב ב עדין לא בא האויב אבל נפשו שמעה בביאק וזכר
בפג נפשו כלומר את נפשי גרעת ל זה שלח אובל לקחריש ב את שמעת קול שופר תרועת מלחמה וכתיב
שמעתה וחד קויעס הקרי ב שמעתה היא שמיעת הנפש ומק שאמר קירות לבי הוא דרך השאלה מפט שכל
דפמות וחללה שס ב וזנקה תנוע אמר נביא מע מע שבן לויע סמוך לבי קמי ל לבי לא שתק וכו': שבר
על שבר נקרא כי שרדה שבר על שבר שבר קשכטיס בא תחלש ושתה בא שבר יקודק: נקרא

עטן מקדק חצפ שקוח באלף וכן וסס נקרא חיש בלעל שתס קנה קורא חוטר
סדו חיל: בטן קבתס החשובס והארמונטס קנמקיס באקלים כאלו קו אוקלים ויריעת כטות שקל
לכנש כמו האקלים כן סדו טתאוס ורגע

עַרְסֵתִי אֶרְאֶה הַשּׁוֹמְרִים מִנְקָה לְמַעַן כִּי יִשְׁמְעוּ קוֹלִי וְיִזְכְּרוּ אֶת דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ וְיִשְׁחָזְקוּ אֶת יְהוָה בְּיַד מַרְדֵּיכָיִם
כִּי שִׁיר לְיִשְׂרָאֵל קָדְשׁ וְהִקְדַּשׁ בְּאָזְנֵי כָל שֹׁמֵעֵי קוֹלִי וְיִזְכְּרוּ אֶת דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ וְיִשְׁחָזְקוּ אֶת יְהוָה בְּיַד מַרְדֵּיכָיִם
שֶׁל תְּשׁוּבָה מִדָּוָן אֶתְּרַם עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְעִנֵּה מִלִּי כִּי אֲוִיל עֲמִי כִּי אֵל קוֹל חֲבִיבִים וּמְכַרִּים קְדָרָךְ הַטּוֹבָה וְיִדְעוּ
אֶת־פִּי אֵת קִמְעֵי לִפְנֵי וְהִמְרֵעֵ לִי מִנְּפֵי קוֹלִי
רוּחַ שׁוֹמֵר מִן הַיָּם וּפְרִי־בָטֵם סִכְלָה לִי כִּי כִּדְרָאוּ

בַּעַר קִי לִכְמוֹשׁ בָּטֵם אֶת־פִּי לִי אִי קִיבֵם אִמֵּן
אֵלֶּה הַבָּטֵם סִכְלָה קִמְעֵי וְלֹא נִסְטֵם קִמְעֵי
כְּלוּמֵךְ תִּסְמְנֵם וְחֲבִיבֵתֵם אֵינֶה פִּי אֵם לִיבֵךְ
וְיִעַן נִחַשְׁתָּ חֲבִיבָה וְהַטּוֹבָה אֵלֶּה סִכְרוֹת
פֶּן שֶׁלֹּא יִדְעֵ אֶת־יְיָ כְּמוֹשׁ אֶת־הַיָּד הַנְּהַ
בְּדַבָּר יְיָ מִיֵּאֱסֹו וְחֲבִיבֵת מִנֶּה לִפְנֵי וְכֵן אִמֵּךְ
יִשְׁעִיבֹו קִבְּצֵי וְכִלְיֵי נִכְרִיִּים שֶׁקָּו וְהַיָּד הַנְּהַ
קִשְׁלֵימָה אֵינֶה פִּי אֵם עֲבֹדֵתִי כִּי כִּיֵּו שֶׁאִמֵּן
פִּי אִי חֲבִיבֵתֵם וּמְנַתֵּם לִשְׁעֵי קִמְעֵים
וְיִהְיֶה שֶׁאֵינֶם יֹדְעִים אֶת־יְיָ וְלֹא עוֹשִׂים
מִצְוֹתַי חֲבִיבֵתֵם קִי עֲרִמָה וְתַחֲסֹוּ
לִפְרֵעֹו לֹא לִמְיֻטִּי אֲבָל קִתְּרָה מִלְּמַדֵּת הַ
קִדְשׁ לְעֹשֵׂת קִטְוֹ וְקִיבֵר רֵאִיתִי אִמֵּן
קִנְצֵי רִאִיתִי שֶׁבִּטְלָה אֶת־ קִחֲרָן
וְהַיָּד תִּקְוֹ וְנִקְוֹ כִּתְּרֵי צִיָּא וְחֲרוֹבָא פֶּן
שֶׁקִיֵּא שִׁמְמָה וְאִין יֹשְׁבֵים עֲלֶיהָ הַיָּד קִי
תִּקְוֹ כִּיֵּו בְּתַחֲלַת בְּרִיאֲתָה כִּיֵּו שֶׁאִמֵּן
וְהִחֲרָן קִיֵּתָ תִקְוֹ וְנִקְוֹ וְאֵל קִשְׁמֵים כִּיֵּו
וְיִהְיֶה קִשְׁמֵים וְכֵן אִסְפְּרָה אֵלֶּךְ כִּיֵּו אֶת
חֵק וְיִדְבַּר אֵל מִדִּין כִּיֵּו אֶת מִדִּין וְהַדּוּמִים

לִפְנֵי וְנִקְוֹ קִיֵּף אִסְתַּבְּלִית לְשִׁמְיָא וְכֵל וְהַיָּד מִנְּשֵׁל מִדְּבַר כָּלֵל קִדְרוֹ קִשְׁמֵים וְרַעֲשׂוּ קִחֲרִים וְהַגְּבַעֲתָ
וְכֵן עֲשֵׂה קִשְׁמֵים עֲדוֹ אִמֵּךְ נִדְךְ הַפְּלִגָה מִדְּבַר חֲרָן כָּלֵל אִפִּי קִשְׁפֹּת עֲדוֹ מִשֵּׁם וְלֹא יִעֲשֶׂה בְּאֹתָהּ הַיָּד
רֵאִיתִי קִתְּקֵלֵי עֲטָן קִשְׁקוֹל יִדְעֵ בְּדַבְּרֵי רֹזֵל וְאֵלֶּךְ שֶׁרַשׁוּ עֲטָן קִלֵּת כְּלוּמֵךְ רַעֲשׂוּ מִדְּבַר קִלֵּתֵם פִּי כְּבֹדֹתֵם
יַעֲמִידֵם רֵאִיתִי וְהַיָּד אִין קִחֲרֵם קִחֲרֵם שֶׁקִיֵּא בְּאֶרֶץ אֵינֶם וְקִשְׁרָל רֵאִיתִי וְהַיָּד קִבְּרִימָל קִמְדֵּבֵר
תִּבְּרֹו עֲטָן פִּרִי רִאִיתִי אֶת־כִּיֵּו קִמְדֵּבֵר עֲרִין סִמְךְ קִעֲרִים לִכְרִימָל שֶׁאִי כִי
עֲשֵׂה וְקִרִימָה וְיִהְיֶה כִּיֵּו קִשְׁרָן כִּיֵּו כִּיֵּו שֶׁרַשׁוּ נִשְׁעֵ אֵלֶּךְ קִיֵּת לִמְדֵךְ אֲבָל אִתְּכֵם מִכְּאִשׁוֹ כִּתְּעֵ קִתְּוֹ קִוֵּם לִכְרִי
יִבֵּה אֲבָר לֹא וְכֵלֵל אֵת־שֶׁהַ כִּיֵּו שֶׁקִיֵּא מִכְּאִשׁוֹ בְּעִתְּךָ לֹא מִכְּאִשְׁתֵּם וְלֹא גַעֲלֵתֵם לִכְלֹתֵם עַל זֹאת
תִּאֲבֵל הָאָרֶץ תִּחְבֵּל תִּשְׁחָת וְכֵן אֲבָל תִּחְבֵּשׁ נִשְׁחָת עַל פִּי דְבַרֵּת וּמִוֹת
לִכְרִימָם כִּיֵּו חֲשַׁבְתָּ וְלֹא נִחַשְׁתָּ עַד מִנֶּה וְלֹא אִשׁוּב מִמֶּנֶה עַד פִּי כִּיֵּו
לִכְרִימָם כִּיֵּו חֲשַׁבְתָּ וְלֹא נִחַשְׁתָּ עַד מִנֶּה וְלֹא אִשׁוּב מִמֶּנֶה עַד פִּי כִּיֵּו

הַמַּחְבֵּמִים הַמְּהַלְהֵרֵעַ וְלִרְיֻטִּיב
לֹא יִדְעוּ רֵאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהַיָּד הַיָּהוּ
וְבָהוּ וְאֵל הַשְּׁמַיִם וְאִין אֲוִדֵם רֵאִיתִי
הַיָּדִים וְהַיָּדֵה רֵעֵשִׂים וְכֵל הַיָּבְעוֹרֵת
הַתְּקֵלֵקֵלוּ רֵאִיתִי וְהַיָּד אִין הַיָּדֵם
וְכֵל עֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם נִרְדֵּוּ רֵאִיתִי וְהַיָּד
הַיָּד מִלְּמַדֵּת כִּיֵּו כֵל עֲרִיֵוֹתֵנוּ מִפְּנֵי
יָחֹוּ מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפִּי כִּיֵּו אִמֵּךְ
יָחֹוּ שֶׁמִּמֶּה תִּהְיֶה כֵל הָאָרֶץ וְכֵלֵל
לֹא אֵעֲשֶׂה עַל־זֹאת תִּאֲבֵל הָאָרֶץ
וְקִדְרוֹ הַשְּׁמַיִם מִמַּעַל עַל כִּיֵּו דְבַרֵּתִי
זִמְתִּי וְלֹא נִחַשְׁתִּי וְלֹא אִשׁוּב מִמֶּנֶה :

לִפְנֵי וְנִקְוֹ קִיֵּף אִסְתַּבְּלִית לְשִׁמְיָא וְכֵל וְהַיָּד מִנְּשֵׁל מִדְּבַר כָּלֵל קִדְרוֹ קִשְׁמֵים וְרַעֲשׂוּ קִחֲרִים וְהַגְּבַעֲתָ
וְכֵן עֲשֵׂה קִשְׁמֵים עֲדוֹ אִמֵּךְ נִדְךְ הַפְּלִגָה מִדְּבַר חֲרָן כָּלֵל אִפִּי קִשְׁפֹּת עֲדוֹ מִשֵּׁם וְלֹא יִעֲשֶׂה בְּאֹתָהּ הַיָּד
רֵאִיתִי קִתְּקֵלֵי עֲטָן קִשְׁקוֹל יִדְעֵ בְּדַבְּרֵי רֹזֵל וְאֵלֶּךְ שֶׁרַשׁוּ עֲטָן קִלֵּת כְּלוּמֵךְ רַעֲשׂוּ מִדְּבַר קִלֵּתֵם פִּי כְּבֹדֹתֵם
יַעֲמִידֵם רֵאִיתִי וְהַיָּד אִין קִחֲרֵם קִחֲרֵם שֶׁקִיֵּא בְּאֶרֶץ אֵינֶם וְקִשְׁרָל רֵאִיתִי וְהַיָּד קִבְּרִימָל קִמְדֵּבֵר
תִּבְּרֹו עֲטָן פִּרִי רִאִיתִי אֶת־כִּיֵּו קִמְדֵּבֵר עֲרִין סִמְךְ קִעֲרִים לִכְרִימָל שֶׁאִי כִי
עֲשֵׂה וְקִרִימָה וְיִהְיֶה כִּיֵּו קִשְׁרָן כִּיֵּו כִּיֵּו שֶׁרַשׁוּ נִשְׁעֵ אֵלֶּךְ קִיֵּת לִמְדֵךְ אֲבָל אִתְּכֵם מִכְּאִשׁוֹ כִּתְּעֵ קִתְּוֹ קִוֵּם לִכְרִי
יִבֵּה אֲבָר לֹא וְכֵלֵל אֵת־שֶׁהַ כִּיֵּו שֶׁקִיֵּא מִכְּאִשׁוֹ בְּעִתְּךָ לֹא מִכְּאִשְׁתֵּם וְלֹא גַעֲלֵתֵם לִכְלֹתֵם עַל זֹאת
תִּאֲבֵל הָאָרֶץ תִּחְבֵּל תִּשְׁחָת וְכֵן אֲבָל תִּחְבֵּשׁ נִשְׁחָת עַל פִּי דְבַרֵּת וּמִוֹת
לִכְרִימָם כִּיֵּו חֲשַׁבְתָּ וְלֹא נִחַשְׁתָּ עַד מִנֶּה וְלֹא אִשׁוּב מִמֶּנֶה עַד פִּי כִּיֵּו

מקול פרש וחמה קשת פרש והמה קשת לון יחד על רשם נדך כלל כמו ויהי לשור והמור והמה קשת
יודק החנים בקשת אמר כשישמש קול קברשים והקשתים שיהיו מנחמ רב ויש
ושמש קולם למרחוק יבריו וכלו מקערים להשגב במקומות קבועים והבטריס סרחת כל קשר סרחים
כל אישי קשר וכן וכל הארץ באו מערימה והדומים לו ואין אמר על שר מיוחדת באמרו כל קשר אלף חתם
לומר כל אישי קשר ושר : באו בטריס -

מקול פרש ורמה קשת ברחות כל
הער באו מעבים ובכפים על כל
הער עזובה ואין יושב בהן איש ואתי
שדוד מה תעשי כי תלבישי שני כי
תערי עדי זהב כי תקרעי בפיך עינך
לשווא תתפי מאסו בך ענבים נפישך
יבקשו כי קול בחולה שמעתי צרה
כמבכרה קול בת ציון תרניפה
תפרש בפיה אי נאלי כי עיפה נפשי
להרגם : פ פ פ פ

במקומות קבועים כמו קמח על דרך
הפלגה או פרוש בטחם עטף עטף רוח
לומר בערים קמחם והמסובבם באמת
לפסד שם וכן תרגם יונתן עלו למערכ
בחורשיו והתעש יער חורשאי : ובכפיים
עלו במלשם תרגם סלע ספאי : כל קשר
עונה רוחה לומר כל שר ושור כמו שטי
לפך אמר ואין ושב בקן איש : ואת
שדוד מה תעשי ואת שדוד
יאמר לוכי ולקנה
וכתב ואמר שפרשו עמי כלומר מה
תעשי עמי אחר שלם תכנש שדוד יי יס
אומרים כי קול חסר כף קדמון ועמיא
ואת שדוד ואין צריך לכל זה כי לכנסת
ישראל יבר פנים לשון נקבה פנים לשון
זכר וכל אחד מהם נטון כמו שפרשם ב
בפאוק והעשי קרעתי ותכלי : מה תעשי

שיבז לך השור והשור מה תעשי כלומר במה תנצל : כי תלבישי עתה שפוטת אימין הפרעפות ולא תחוש
לרעה העשקה לבא עליך ולא תכנש וקיה לך להכנע מטע קאל וללם שקיס כדרך הנכנע ושב ממחטאת לח
לבוש שפ ולעדות עדי והב כמו שאמר עליהם ישפחו הנפאל והנה ששון וסמחה קרב בקר ושחוט באן ושמר והן
אומרים עוד כרתפו ברית את מות ועם שאלו עשיין חוזק שוט שוטף כי יעבור לו יבאם ועמר קנה אתה רוחה
שהיו מתחשים מן הפרעפות והמשילפם כן לוונה כמו שפרשם וכמו שדרך הוונה (לסם בגדים נאים ולפתחו
לקרוע בפך שעה כדי שיחשקו בה חושקים כן כנסת ישראל קיתה מתדמה במעשי האומות לעבוד את אלביק
וללבוש מלבוש יקיס ולשתדל ולקתפאר בפניהם בגדים נאים ובמרכבת צות כדי שיאקבו אותה ויאמרו קרי
קיה כיוון ויאקבוה והנפאל אומר לה מלבושך נכסף יבקשו אמר להכך בא מה שיחבתם כי אתם כל
סלקתם בטחונכם מעלי ובטחתם באומות והקדמיתם להם במעשיהם כדי למצוא חן בעיניהם ויהיו חושקים בגם
והנה מלבוש בגם עד שיבקשו נפשותם לקרב ולחבר : תקדש : כהנעמו תבולן ואמר בשון קריעה באר
קודעת שעה מרוב התמדתה לכוול אותם : שגבם חושקים וכן תרגם יונתן קט בכ רחמך וכן והענגה על
מאכהה והדומים לו בזה קלשון עטף חשק : כי קול בחולה כולפי שם תאר בגלם טובה מעטף חיל טוליה
ומשרשו ואמר למי כי בת ציון תריס קול כמו
החשק קיושנת על המשבר תחיל תעק בחלש

והיה כגדל העשן והאש למצורה והיא האשה הולדת ראשונה שחבלה קשים מאד מחבלת אשה אחרת ופירוש
זכה היא שנקת זכה במצורה יתעפח מעמק ופח לקן שהיא עמק הזן תהמה ותקנה ותקון על קרונה
ואומרת אוי נא לך שפך נפשי לבורגים אמרה בת צן אוי נא לך שפך נפשי מנסול הצעב הגדול לרוב הורגים
שמכאן ויתדמשהו ופירש ידא ואמרה ווי סען לי ועמך תפיש כפיה תשבר דיה כמו פרסה צן בדיה

פ כן דרך המצטר לפרש ידיו אהת ביה
לרוב הצערי שוטטו בחצות שוטטו
חטטו ונקטו וקטו
אמר דוד בספר תהלים נתן את נבלת
עבדך מאכל לשוף השמים בשר הסדיך
לחיות ארץ קנה פ קין ברושלים חסידים
ועבדי האל ואך אמר ירמיהו אם יש פנים
משפט מבקש אמונה פי אא זל פ ירמיהו
אמר בחופת ירושלים ואמר גריחותה פ
החסידים שקו ברושלים קין מתחכאים
בבתים לך קין יסלך להריות גריחות
ובחופת מפט קרשש וזל פרשו פין
סנדק על ידי אויבים אטפ שקין רשעים
וחיים מיתה נתבפר לפי במיתה וקרי לר
עבדך וחסידיך אם הנמצאו איש כל איש טו
וגדול במעשים וכן קל איש אהת וכן תל
אם תשברון גבר דעה עבדין טטן ואם

שֹׁמְטוּ בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וּרְאוּ נְאֻם
יְהוָה וּבְקִשׁוֹ בְּרַחוּבוֹתֶיהָ אִם תִּמְצְאוּ
אִישׁ אֵם יֵשׁ עֲשֵׂה מִשְׁפָּט מִבְּקִשׁ א
אֲמוּנָה וְאִסְלַח לָהּ וְאִם חֵי יְחֹה יֹאמְרוּ
לִבְנֵי לִשְׁקָר יִשְׁבְּעוּ יְחֹה עֵינֶיךָ הַלֹּא
לְאֲמוּנָה הַכִּתְהֵאתֶם וְלֹא הָלוּ כְלִיתֶם
מֵאֲנוּ קַחַת מוֹסֵר חֲזָקוֹ פִּנְהֵם מִסְּלַע
מֵאֲנוּ לָשׁוּב וְאֲנִי אֶמְרֵתִי אֶךְ
דְּלִים הֵם נוֹאֲלוּ בִּי לֹא יָדְעוּ
דֶּרֶךְ יְרוּשָׁה מִשְׁפָּט אֱלֹהֵיהֶם

הי נא יאמרו פ בחזקת נשעני בל איש אחרים כמו שאמרו וסבבו בל איש ימיה שיטבעו פ להריות
עצמם שהם יראי שמינו ושבטם לשקר קס שבטם ואפ מיודעו יא עיניך קלל לאמונה אמר הנביא תמה על זה
הענין אמר על דרך הקריאה יא שער קלל לאמונה כלומר
לבר קיים ולל לבר בול וקנה הכת אהתם על משפיקס קרשש ולי חלו כלומר לל כאם ולי קרששו בעצמם פ
אהת המנה אהתם בעצמם אל מנה הושלף קשחיתך במס וזמנה למנה שאמר לשוא הכת את בעצמם מוסר לל לקחו
וקי מנה שאמר ישעקו קנצו על מנה תט עוד פסיפס פרה כלתם מלאם קחת מוסר קנצו פרה קרוב לבלע
אטפל מלאם קחת מוסר ואם נבאריך מזהירים במס חזקו פמקס מסלע ולי טשו מפטקס מלאם לשוב לאמונה עמך
קוס כמו אמונה אומן במקום נאמן וית יא קל גל קדמך לאוטכא אעבדי המפוטת רשיטא אלקיתא יתחון וליא תם
ואני אמרת אך דלים הם אמר הנביא נהית אהתם בעצמם קשחיתך מקטטס והקדולס אמרת כלומי חשבת
בעצמי כשקובחת קטס ולל קטל אמרת אך דלים הם כולל פ טרדלת קטס חין
למס דעת ותענה כמו הקדולס לפי שסס קרמיס וחגסם וכל עסקס בצמדת אהרמה ולי יתעסקו ברברי מוכר
ונתקו ובחמיה לשכך לל קטל קשחית פ מאלו ולין למס דעת פ לל יתע דרך יא משפט אלקים

אלכה לי אל הגדולים. ש לפ שקס גדלים ומעשים ואיש מתעסקים בעלמם יש להם טבאי ללמד תורה
וחכמה ודרכים בעל מוסר ודעה ולמדו תורה ומשפט אלהים ואלו תשאל נחם עבדות
ש יצא ושכלו למה שאומר להם והנה כדברית עמקם יחדו שגרו על התורה אצל שידעו שגרו עלה מעלה
ונתקו מוסדותיה ואמר יחדו כל שכל מעמדם כ ותי נביא ברם אימן כחדי מנדו מן אוריש אתי יתקו מן אוריש

אלכה לי אל הגדולים ואדברה אותם
בהמה ידעו הדרך יחוד משפט אמ
אלהיהם אך המה יחדו שברו על
נתקו מוסדות: על כן הבס אר ית
מיער זאב ערבות ישדלס נמר שקד
על עריותם כל היוצא מהנה יטרף כי
רבו פשיעיהם עצמו משובותיהם: אי
לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו
בלא אלהים ואשביע אותם וינאפו
ובמת זונה יגודו: סוסים
מוזנים משכים היו איש
אל אשת רעהו יצרו לו:

על כן קס על שגרו על התורה
מעלהם: קס אריה מיער
המשיל החוב לאריה שיוצא מוקיע לשרוף
ולוחש שיוצא לנת ערבוני סמוך לשוב
לשרוף הפענא יחיד ש חנפ בגל לבחוק
כמו הפמר וכל שכן באריה לפי ירא לצאת
ברוב חלף לנת ערבוני אמר ואנ ערבוני
ואינ ואנ ערבוני: יאדס' שלפ נקוד על דרך
החסר או הוא מבט מרובע כמו יאודר מ
מנבטת ונא במשפטו וקוח הנטון האריה
משל למלך כמו שהאריה מלך על החיות
וקוח משל לאל והפמר משל לשרי החיל
וכן תי על כן מלך במעריעה יסק פלגון
באריה מחדשה ויקטלון עממיה דתקיע
כרס רמסא יחזקון שלטון דחסטן כפמר
במטן על קרוקון כל דיסק מנהון יתקטיל
וינ ערבות כמו במדבר בערבה: נמי
סוקד: כמו סוף שקד שומר עסק השתלות
על הדבר והקתמדה ס: מקנה: חנה
לומר מקערים: אי לזאת אסלוח לך:

מלת אי קיח לשון קריאה וקוח הפך בלשון ערבוני אי מה טובה יש בך שאומר לזאת אסלוח לך כלומר בעצור זאת
הטובה ואינ מונח בך טובה רק רעות רבות בך עבטת וקריאה כנגד דושלם וינתק התקס נביא אמר ל
כנסתא דשראל על אדא אשטק לטן אנו קרית לקון בטן ואיפן שנקין פלסע ומקמין בשוס טעורתא ויאשטע
אותם וינאפו: על דרך ושמין יאורון ובעט: יתגדו: יתקבע גודים ולס יטס איש מחדו וינתק הקנס
כן מטתישן: סוסים מוזנים משכים היו איש: מוונס: כעבטו וקרי בוד ואותות אקו מתחלפת
וקוח כמו ק
שנתנו להם מוזן רב בלגה וקס שבשם כהותם ובגד יצאו וינלו ויכלתם קיח נתנת קולס בשמחה אנדילר
בלשן קס ינאפו בלגה נשי רעהם וינלו תאותם ובגד יצאו שמיחם מתהללם ברעותם ומק אהם לפוסים
לש שקס שטופס בזמק: אל אשת רעהו: בעצור אשת רעמו: משפס: שס וכן ונטל משפס קולך כלומר
בהשמה בגד וינתק הקנס מלחמן קו נראה כדעת שיקו יקדים ועקלם והומק לו בדברי רבותם ול האוחכ
בן קנעלס ומעבדים אות יקיר ומחדר דיב:

העל אלה לוא אפקוד נאם נא . איש על אלק הרעות לא אפקוד איאמר סוף אענשם על הרעות
 הגדולות האל וטפל העמך במלות שוקות ואמר ואם בני אשר כזה לה
 והנשקם נפשי וכפשו קול וקול נפשו וכן שבע יי' בגפשו כמו שפסעתי וזנתך פחד בגפשי כלומר כרעתי והרבה
 זאם מן פנימיא דכדין פנדיקון לא אפקוד מנחון כרעות זאם בני אשר כזה . וקעס או קשמוס ואם וקבוא
 אחר וק בגרשיות אחרות קס אס בלאו
 קשמוס אמר אס בני אשר יקיה כזה קע
 קעס . או פרושו אס בני אשר כזה
 מעשיקס כתיבמו . עלו בשרותיה
 ושחתו בשרותיה

העל אלה לוא אפקוד נאם יהודה ויאם
 בני אשר ביה לאת תגקס נפשי
 עלו בשרותיה ושחתו וכלה
 אל מעשי השירו נטישותה בילוא
 לחהמה: במגוד בגדו ב בית
 ישראל ובית יהודה נאם יהודה: כחשו
 ביחה ויאמרו לוא הוא ולא התבוא
 עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה:
 והבאים יהיו לרוח וחרב אין בהם
 כהיעשה להם:

בחומותיה הרעס חומה סוף
 וקצוי לרוסלס וקטוי עלו ושחת כנגד ק
 האויבס . וזנתך תנע בשרותיה בקרובא
 קסידו נפשותיה . קס שיפ קחומס
 שקס כמו קענשס וקנטישות לילנות .
 וזנתך תנע כמו ארמנותיה שרתיקה
 פ לא ל' קמה . כבד קין ל' באמר
 פלג וצופת על קשר קזאת לקושיעה א
 אכל שתה אין חומותיה ל' שגן עליהס
 פ עס קשר עטקו וקול עשס וקתרס
 לויב . ויש מפרשים קסידו כטישותיה
 כמו וזאת קנטישות קסיד קתו שקס ס
 קשע קילנות קמתפסטיס וזכאמו
 וכלה אל תעשו אימ אומר על קחומס
 שקדי כתיבה טלק כמו שאומר וזאת חומת
 כי בגוד בגדו ב בית ישראל .

פ פ

חשס סבכנתע כל חיל כשדים אלא פחשו וכלה לא תעשו נעס .
 לשכך תקחו נקמות מיהם וברין אי מעת לפס סתשיתס פ קס
 בילא ויאמרו לוא הוא . פרוס לא קול שיצח עלימ וריאה מעשימ ואס נעשא כחפצמ לא תבוא
 עלמ רעב בעבר זה . וחרב ורעב ל עריקה ואעפ שמפחדים אותמ נבדיו על
 וז שקר קס אומרים פ לא תבוא עלקס מילת האל כבדק פ קול אימ רחיק אותמ ואימ ונדעמ ועל קדך קול
 תנע זנתך כרעס ביל ואמר לא מן קדמונה איתל עלנא סבתל ואף לא תתע עלנא בשתל . והגבאים יהיו
 קנטיס קמטעס אותס ואומרים שלס יקיה לכס יקול רוח . כלומר כעון לפע רוח
 קדבר אין בהס . וטן שקדבר אין בהס כלומר רוח קקדש איך ידע קס כך וכך יקיה אל' שקס סומעס בתלמוותיהס
 וקסמיקס ומבטיחיס קעס לטובכדי סימנאון בנעמקס סמיעס לפס מעשיקס ואומרים לפס ל' תטל עלכס
 עה ובעשי זק יכלו ויקו ורוח: כה יעשה לפס על כה יעש ל' אל'ס כלומ כרוך רע יעשה לפס וית ונבי שקרא יקו
 מ' ונב' את שקריקון ל' תקיס ל' פורענותל . תתעמ לבן ופירוש לפנא לפנא ול' כל'ס ותרעס ויקבלו וקו ל' לפנא

לכן כה אמר את הדבר הזה אומרין על לא קוץ ואין נטאתו דברי מנעשם אלך קנע סתקו דברי צפך
לש וקנעם קוק עצם ואכלתם וכו' וכו' יכרו פ נטאתו מנעט אלך סיתקיימו עליקס דברי לעה כמו
שאתה אומר ויקו דברך לעם קוק כמו קאש לעצם שהכל אהם ומק שאמר דברם כמדבר כנג קנע ואמר
צפך כמדבר כנג הנציא קרי קוץ כזומר אמור להם יען דברם את קדבר קוק פ קנע סתקו את דברי צפך לש
ויונקו פי דברם כנג הנציא שהרג חלף
דאתגבשן ית פתגיה קדין : הגני מביא
צת ישראל קרחה ממרחק
פ צבל רחוקה קיא מרחץ ישראל : גי אית
חוק של תבל לפנים כנגו : גי מעשם
קוץ : מומן דב קוץ גי חוק ושאר קנעמים
יראים אהו ול תוכל להערעם גי וולתה :
גי לש תרע לשומו ולא תשמע מה דבר וזה
יותי קסה מקה אוב שמען אדם לשומו וכן א
אמר בערה בקלות גי אשר לא תשמע
לשומו ולא תשמע פי ולא תצן וקעטן כשל
בעלת סופות : אשפתו בקבר פתח :
פ חצי האשפת
מני שיניצ בקס וכאלו כלס קסרים באשפה
ואמר בקבר פתח סמומן לשלך פ
קמעות : כלס גסרים פקס מלומי מלסמ
ואין לרם מנעט לפנצל מודם : ואכל
ולסמך : כלל כל מאכל וקאשפ
קכזרת בפסוק יש אומרים שהיא צרת
קנהמות או בות קמאכל ויש אומרים אכל

לכן כה אמר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יְעַן
דְּבַרְכֶם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה דְּהִנֵּנִי נְהִינָה
דְּבַר־בְּפִי לְאִישׁ וְהָעַם הַזֶּה יַעֲזֹב
וְאֶכְלֹתֶם : הִנֵּנִי מְבִיא עֲלֵיכֶם גּוֹי מִמְּרָחֵק
בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם יְהוָה גּוֹי אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ
מֵעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא תִדְעֶנּוּ לְשׁוֹנוֹ וְלֹא
תִשְׁמַע מִהַדְּבָר : אֲשַׁפְּתֵנּוּ בְּקִבְרֵי
פְתוּחֵי כָל־נְבָרִים : וְאָכַל קִצְרֵיךָ שׁ
וְלֶחֱמֶיךָ יֹאכְלוּ בִנְךָ וּבְנוֹתֶיךָ יֹאכְלוּ צֹאנֶיךָ
וּבְקִרְךָ יֹאכְלוּ פֶּנְדֵיךָ וְתַאֲנֶתְךָ יִשְׁשׁוּ עָרֶיךָ
מִבְּצֻרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטֵחַ בְּחַנְהָ בְּחַוֵּי :
וְגַם בַּיָּמִים הַהֵם נְאֻם יְהוָה לֹא אֶעֱשֶׂה

החרב וכמו שהצנעו יונקו וכו' חמד ומיכלך יקטלון בך ובנתך יש עפך ותוך יצונו פרי עפך ותמך יגד
קרו כרימך דאת רחץ לאשתובא בקון מן קדם דקטלן בחרבא : ידעס : עטן רשועשך ועטן קדשות
כפל גס כן בקדיות קערים כמו פ תאמר אדום רשעמו ושזב ונבנה חרבות : בחרב : בעת קחרב או טעם
בחרב למעלה לבטך ולבמותך כאלו אמר יאכלו בטך ובמותך בחרב : ומק שאמר בטך ובמותך פ כמו
כן יאכל אצות אלא כמו שאמר בערה ואל כרי בטך וזה להכריב כפס אצות שיסחטו בעקס לעפעקס
וקס הקטעס שמעטס בטון אצות : וגם בימים ההמה נאם י : וגם בימים הקמה : כשיבא
קאוב ויאכל זה וזה כמו שכתב לא
קאוב להשאיר לש פלטה : והיה כי תאמרו תהת מה עשה י : פ תאמרו מדבר כנג קנע כמו
כדבר עה קנה ושכ לבד ק
קשאלה כאשר עבדו וכו' קשאלה ומתשובה תקיה אחר שיבא קאוב וצלה קעס : כן קעבנו וריס בארץ
לא לרם : מרה כנג מרה אהם עבדתם אלפי נכר בארצם קעבנו עס נכר בארץ לא לרם :

הגידו: אינן לכל השומעם דברו שיאמרו להם זאת האשכחה דברי חז"ל גמול להם שטעו נא האות
אך לא תדעו מעט וקנה יש לאלה שנים של תכלו לכחיש לה: קחה קח בכלל העולם והאחד קוח
צט' לנצח קחה אשר קוח בכלל העולם קוח דבר קיס פ' צדאיות בדיאית קעלפ קוח קמיים מכסיס קארץ כלה
ס' קי קיס סנעס' אחר כן אימרתו סימון קמיים אל מקום אחד ותראה מינעה והנה בקורות קמיים שקח על טע כל
קארץ א מקום אחד קחן שוטעס א המקום
קחין נטעס כמון נד וקיה להם לפי טעס
לרדת ולתפסט על טע כל קי ר

כנתחלף אלם שאמרת טע פה כנחולם
תסיף והאמרת קח קרען ושמת קחול
שקח על שפת גמולו של יעצמו והנה
קחול אינן חומק גמול שיתעמוד בפת קמי
ולן עוד אלם סגל קיס מעטעס וקמיים
ובאים עד קשפה כאלו יעבדו פלג כפי
טעס ולן זכלו לפי שאפ מנעתי טעס
צוק וצוק תכלו לפטר פ' אפ מסגרו
צמחטעס ועסק נה כרעט ואך אל פדיו
אות ולן תחיל מנע ולן קעל צערתס פ
אפ יסל לעשות צכס כרעט. אס תעבדו
על מעותי אס ק ריין לקרא אהכס עס
סכל ואך לב של תצטן וק אי אס תצטן .
יש לב לב להצן אס כן לבגס סודר
אחורק שאתס מנעריס וטפריס פ' אפ
שמתי צכס עד פ צעשותס רעט אפ
פוקן גשמיכס בעתס יורה במרחסון ומלקן

צטקן ונעק קארץ יטל וצק קשדק ית פריז . ושמתי מקצר לן יוד לבס מוכר וקו שאמר שסעות שקות קכד ונ
ונה ונתס מנחיס צן שאר קחמות בואת קכרה איד לן תשימועל לב פ משגיה אפ עליס ואך תכחשו צ
ותמנחו לן קוח . ואס תחמר למק לן נתן להם מדים האותת והמופתים קכעצס כמון קריעת יס טוף והידק חולתס
משמי קטנע שאי איפסן להם מבלתי מסין ומשגיה מוכר קטנעס כפ רעטן נאמר פ' כל האותת והמופתים
יטלו לכחיש כהס אס ירע פ' לא קוח אלם פטס אחת בואן איה ואותס שלם קי בואן קחול זכלו לכחיש כהס אס יקח
טפריס בערה אכל וק קעך קחות קחול גמול להם קוח אק עולס לן סר ולן יסוד כל ימי קחות עולס ומק לן יוכלו
לכחיש שקרי רואיס צמטקס וסומעס צאוקקס ורואיס צאת גלביס עד קשפח ולן יעבדו קחול שקוח שפח להם
גשמי עס מתבטאות קחלם וקמייתס כאלו צכאס יעבדו קכל ויכמו פט קארץ וקדבר לן זכל אהס לכחיש
פחלסן קחיל כולרה: יעבדו קחן סספת כמון כל קיס ערעטו: ויתגמלו פידוס גמול שאמר בסוף .

אתכם בלה: והיה כיתאמרו תחתמה
עשה יחודה אלהינו לנו את כל אלה
ואמרת אלהים באשר עזבתם אותי ו
זתעבדו אלהי נבר בארצכם כן תעבדו
זרים בארץ לא לכם: הגידו

את בבית יעקב והשמיעוה ביהודה
לאמר: שמעו נא זאת עס סכל ואין לב
עינים להם ולא יראו אתם לרום ולא
ישמעו: האות לא תראו נאם יחודה אפ
מפני לא תחילו אשר שמתי חול נבול
ליסחק עולס ולא יעבדו ויתנעשו
ולא יכלו ויהמו בלין ולא יעבדוהו :

צטקן ונעק קארץ יטל וצק קשדק ית פריז . ושמתי מקצר לן יוד לבס מוכר וקו שאמר שסעות שקות קכד ונ
ונה ונתס מנחיס צן שאר קחמות בואת קכרה איד לן תשימועל לב פ משגיה אפ עליס ואך תכחשו צ
ותמנחו לן קוח . ואס תחמר למק לן נתן להם מדים האותת והמופתים קכעצס כמון קריעת יס טוף והידק חולתס
משמי קטנע שאי איפסן להם מבלתי מסין ומשגיה מוכר קטנעס כפ רעטן נאמר פ' כל האותת והמופתים
יטלו לכחיש כהס אס ירע פ' לא קוח אלם פטס אחת בואן איה ואותס שלם קי בואן קחול זכלו לכחיש כהס אס יקח
טפריס בערה אכל וק קעך קחות קחול גמול להם קוח אק עולס לן סר ולן יסוד כל ימי קחות עולס ומק לן יוכלו
לכחיש שקרי רואיס צמטקס וסומעס צאוקקס ורואיס צאת גלביס עד קשפח ולן יעבדו קחול שקוח שפח להם
גשמי עס מתבטאות קחלם וקמייתס כאלו צכאס יעבדו קכל ויכמו פט קארץ וקדבר לן זכל אהס לכחיש
פחלסן קחיל כולרה: יעבדו קחן סספת כמון כל קיס ערעטו: ויתגמלו פידוס גמול שאמר בסוף .

ולעם סח וילט סח מן הדרך הטובה והלכו לפס נזירות לבס וזנתק תעז ועל דקטו מנתה שלטמלו
ולא אמרו ערא נא מן על נקראת רפה אעפ שמלת פרא מלשל קמוק גסס ואחר כן פדס יודק
ומלקוש בעיע אבל למק שכפכו ויורק בו השמוס קמתן גסס בשאר עשת קשנה לערך קצות
ולשתת ולשאר ערס קחדס וקנהמה וימתן גם כן יודק ומלקוש לערך קמתנה כל אחד בעתה שטעות קקות

ולעם הזה היה לבסור רומודה סרו
וילבו וילא אמרו בלבבם נראאת
יחיה אלהינו הנתן גשם ויורה ומלקוש
בעתו שבעת חקות קצר ישמר לנו
עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנע
הטוב מכם כי נמצאו בעמי רשעים
ישור בשך יקושים הצבו משרחית
אנשים ילכדו בבלוב מלא עוף כן ב
בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו
ועשירו שמונו עשתו גם עברו רב
דבר רע כן לא דנו דין יתנוסו

קצר ישמור לפי אותם שטעות מחקות
קצר ישמור לפי של ירד מטר בי עי קציר
של שמי הקציר והיו חזק הקציר ומשפטו
וגם שתהיה רוח טובה פאבת שמי הקציר
לזרות ולבנר קוז חק קציר ומשפטו גב
לפיכך חמר חקות ומק שאמר שטעות
ולא חמר ימי קציר לפי שאין סופרים
שנעה שטעות עד חק קציר לפי תלב
ימי קציר בשטעות וזנתק תעז דכומן
קיים שטשא חצי נטר לנו עונותיכם
וקיה לכה לומר גלבנכס פ
אלה הרעות הנאות עליכם עונותיכם
קטו אותם שקרי כשהייתם פשעים רען
האל היה פוקת לכה גסס בעת וכל דברי
באים על הנטיה אם כן ימי מנע קטוב
מכס ומי קבא עליה הרעה עונותיכם
וחטאותיכם כי נמצאו ישור כשך
יקושים יבט כל אחד ואחד
בדרכס אם יפטר שוס אדם סיגול מעמו
מה שטעמו ויבט באדם קמנח יקושים

ומנכב מאחית ללכד קעפות כן יבטו קס ויארס ויפס מאחית אנשים ילסדו לפ עפות ומשחית נקרא קס
סלכיים בו קעפות כן קס מצבים מוק ומק ללכוד אנשים ולגזול מקס מה שעמקס ישור יביט כיון אסורו ולא
קרוב שך קוז יקוד כיון כמפה אז תפאר וקוז כיון מעמ מן וממת קמלך שככה שפדושו נה ושך קוז טעל
ינכא ושככה טעל עמק וקושים שס כיון מוקשים וית ארי אשתכחו בעמי חייבין בנכלין אשדו דס זכאי כלטוש
בידן דמדי וקטיל מתעשתין לחבל נפשו קטלין בבלוב עשוי מנסרים מנגלס נהס קעפות ומפממס אותס
שס וכן ית כשת פטימא דויעה לו וקנה כרוב קיץ סל עשוי מנסרים וקמסילס לבלוב מלא עוף פ כיון
שקבוב ממלסין אות טעשת כפי יעה שקוז ופוקטן לתכו מיחלים ומקסס ואוכלס שס תמיר כרעס כן בתי אלס
קדשע מלאים מרמה רל ימון מקובץ במרמה ונחון ומתעמס ס על ק גדלו ועשירו על כן שבא לפס ימון
זה בל על ונצבה גלו בנהס ועשירו שמונו עשתו על דרך משל כיון ושמין יסורן ויבעט כלו קדס בנכסי
גם יש ס קבת מלנה פ ק גשירים כרוב קס שמעס ודשעס עשית זט מן עשת סן פ קשמין עור
בצרוך וית עתרו אף קמו נכסין גם עברו דברי רע לפ דיים בעשרים אלס קדס לגזול ולסמוס עד שעבת כל דברי
איש רע כלומ וית קרע לעשות משאר אנשים רשע עד שעברו עלקס ברעס וית אף עברו על פתמי אוריע

עניו דביש. דין לא דמו ופירש דין יעס כלומר משפט דיתוס וקדש לחלוט לא שפטו ולא לקחו מעשפס מעשפסיהם
ונלחו ונעפלו יצליחו ויתרין דקשוט לא דייטן ואלו קוו דייטן דין יתמא קוו מעלסין ומשטט אבוטס יכפל עפן נמלות
סופת העל אלה פי כתיב קח על אלן לא אסער ליתתה עלהון בשתא אמר יי אס מן עמא דכרין שבדוקי
איתרע מנהון כרעותי שמה עטן תמה כמו כאשר שמעו עלך כלומר דבי תמה קוח מה

שנקיה בארץ מרעות שפוסים לצד כפוף
ולכלוך וקו פירוש שערודק כמו הדחוס
קשוערים וכן תרגמו יונתן סינה תמה ויש
כוסחות כמו בקן תימה והוא עטן כלון
כמו מותם תימי מיא בדברי חז"ל ותרגם
ושערודק ושמו הגביאים עתה פימה
היא קשמה וקשערודק

שנקייתה בארץ נבאו לעס בשקר ויאמרו
לפס שלום יהיה לכם ובזק מטוסה עכל דרך
רעה וקשועים ידו על ידיהם והוא עטן
לקחה מן רדק הדבש כלומר יקחו כח
לשות קמשפט יקחו אות על ידיהם
כרודק הדבש צדו שקוח טובוערב ויש
מפריסים אותם מעטן ממאלה מן פ קוח
רודק ל תרדק בו לל קשועים רודים
בעס עי קנצאים ובמעותם ומטוס קמשפ
כרעס ועמי אהטו כן כלומר רודים בכל זה
לפי שקס מיפס להס מעשפיקס קרעס
ומה תעשו לחרותה כלומר לחרות שמה
ושערודק שוכר כלומר אס קשערודק יפה

בשעס עתה מה תעשו לחרותה פ תיעס פ מרד תהיה באחרונה דעיו קטבו כמו שלם הפע אית מקנך אומ
לבע צעמן שקס צרוש לפ איתם צע צעמן כוסו וקטבו את אשר לכם מקרצ ירושלם כש משאר פריכה פ
אפי ירושלם תלכ ומק שאמל לקס קעשו קוח דרך צומא פ חין לקס מקום חנה יוסו א לא באומר אס יש לכה מקום
שתפוסו סס כוסו וקטבו מקרצ ירושלם פ גם היא תלכ וירושלים היתה לעבודה ולצעמן ומק שאמל לצעמן ולת חמ
לעבודה כארס סכוקה על קרובו תחל פ קוח כואב עליהם ויתר מעל האחרים והוא היה מעצתת מארץ צעמן
וקס קיו קרובו ובע משפחתו כמו שאמל לעלוקס פ גם אחר וצת אכך גם קמה בגדו בר וית קעשו גלו וצת קוע
תקע שופר תקוע סס מקום קוח שנאמל וישלם ויאב תקוע חמל דרך צחות צתקוע תקע שופר לשון כופל על לשון
כמו ועקרון מעקר אמר תקע שופר למעס קעס אל הקדים וית ארי קל צוחת קרנא אשתמעט בארעהון
ועל צת קרס שאו מעשית מנגל שצטס צכרס אחד גטא לשמור כל קרמיס אשר ס צצתיו ואות מנגל
קרא צת קרס וכן אמר וכן מנגל צצכו ואמר שיסאו ס משאת שראו קרחוקים קלנה ויכוסו ומשאת
קוח כמו משיאין משואות שבמשנה נשקפו כד איתך וכג לתה עתה תנא מצפון קיח בכל כהיא לצפן

ויצליחו ומשפט אבונם לא שפטו: ה
העל אלה לא אפקד נאם יהוה אים
בנו אשר כזה לא תתנקם נפשי:

שמה ושערודה נהיתה בארץ:
הנבאים נבאו בשקר והבהנם ירהו
על ידיהם ועמי אהבוכן ומה תעשו
לאחריתה: העזו בני בעמז מקרב
ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית
הכפרם שאו משאת פ רעה
נשקפה מצפון ושבר גדול:

הגוה והמעונגה רמיתי פועל יוצא כמו אס קיה מהדגש דמיותך רשתי כלומר ד מיתבת ציון לשם קום
וקמעונגה וקנה אפ רואה שיצאו אלה רועים ועד ריקם לפחרינך ופירוש קום
האשה השוכנת בטה שלם שקמה ומעונגה ומה תאר לנקנה בשקל דוק ור יקודה חיוג פירש קום בשקל נאום
בחלף מעונו לייך בתעריס עטן יפי ופי וכן תרגם יונתן יאיתא ומענקתא וארוע אפ זל פירש דמיתבת ציון כמו
עמו עמי אליה יבאו רועים קמטיל
קמלמס קבאים

הגוה והמעונגה רמיתי ציון : אלה
יבאו רעים ועד ריהם תקעו עליה א
אהלים סביב רעו איש את ידו : קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי עמו אללי עובי
קומו ונעלה בלילה ונשחיתה אום
ארמנותיה :

קמלמס קבאים
אלה לפחרינך רועים ועד ריקם קסחילנה
ונצחותם וכמו וק רבם במקרא ימשי
קמלמס וקמנהיגים רעם רועים וקעם
לצחן כמו קוי רועה חויל ופנת לקם רועים
כלב וקדומים לקם וכן הו' לפ ייתן מלצן
ומשריתקון רעו איש את ידו את מקומו
וכן רועות על ידיהם כלומר מלך ארז
או שר יצר על שר אועל עדים וכן קאחר
עב כלתם לבטש קארץ וית ישיען גדי ית
חביק : קדשו חומר איש לפירו מן
קרועים ומא מלממה כלמ אעפ
שרעו איש את ידו כלום ומס עצמם למלחמ
על ציון קומו ונעלה בצהרים וחמר
בפסוק ש' אחריו קומו ונעלה בצלם זכר
צהרים ולעל לפי שקם ומע קמגש כמו
שאמר מדבר באפל יקלך מקטב יסוד
צהרים אמרו בזמנם קשים לקם נעלה
עלמם אמר קנביא אוי לסו פ טנה קיום

כי כה אמר יחזקאל צבאות כרתו עצה
ושפכו על ירושלם סללה היא העיר
הפקד בלה עשק בקרבה : כהקיר נ
בור מימיה כן הקרה רעתה חמס וישו
ישמע בה על פני תמיד הלי ומכרה :

כלומר בצהרים שיאמרו אויבם לרעה הוא לנו ולס לטובה פ צהרים עת קשה לרוב קחוס ועת יפח לרוב קאורם
ואנחנו נבגע ממנו הרע לט הטוב פ לפו חסך קיום וקו פ טנה קיום כלומר קאור טנה לו לדרט והצללים קס סטו
ומתשטים פ אין לפו אורה פ אס חאוכה קומו ונעלה ארמנותיה שקם חושמם לשגב נהם נשהיתה אותם
זאת פ קוא עה לפשחיתה וקשר את רוחם לבא עלה
וכאלו אמר לקם כרתו עצה עצה שס כמו עץ וקקא אענה לכנוי פ קיא רפה אמר כית
עצים לעשות מקס דייק ולשפך סוללה על ירושלם והם האנשים שמגלבים בדייק ונדומה לו על קשר לנתר
חומותיה ומגדלה ולדעת יונתן סוללה קוא תל עפר שתרגם סוללה מלפתא וקוא שאטמן עפר ועצים ותך
החפירות אשר סביב קשר ער שממלאין אותם ועוד עשים מתפר ועצים תלם סצב קשר על מלוי קחפירות כ
ל עלות מקס לחומה וקוא קקרא סוללה קיא קשר קפקד קיא קשר שקופקד ענה אעפ שקארך לפ קקבא לפ
יאריך לפ עוד פ כלה עשק בקרבה בכל קשר

יחזא אדם עשק נכרנה אפי' בנתי קשר עשקים אין צריך למד מחזן לשג' נדרתם בהקיר בר מימיה .
בהקיר : מע מקור : בר : כמו נזר : אמר כמו שקבוצ מומיה כובעין
תמיד בל הפסק כן הקרה רעהם וקו שאמר על טע תמיד . ומה שאמר על טע כלאו שאזת דואה ומסג' עלהם
לא כמו שקס אימרים אין ה' דואה אונתו . חול ומכה : אמר ימעג ושור וחול ומכה ישמע בה שמחלים הטטים

ומעין אוקן כמו שאמר עליהם ופנ עטים
תפוחין : או פירוש פונש חתים והשוד
שקס עששים אפי' מביא עליהם חול ומכה .
וכן תרגם יונתן כמבא דמוקים מוקיין
אזריע ואתקיימו בזה עבדי בשהא קל
חטופין ובחזן משהמע קדמי תהרא על
כן איתתה עלה מרע ומחא

הוסרי ירושלים : כן תקע נפשי ממך
שחס לא תכניי פיר
רעפ ממך שא' ארצה לך : תקע כמו
ותקע נף ירד יעקב ענן קסרת קדבר
ממקויו ושרשו קעב או יקע : לא כשבה
כאלו לא כשבה מעולם כל קדמיה ש : מ'
ומנתן תרגם כארע דסחוס דל' איתתת
בה אמר ירמיה : עולל מירוד מין קדומה
למרובע פ' שרשו עולל

אמר כמו שמעוללם הנגן אחר שבצרו
אותה שיסונו על קעולות הנשארות
ויצרו אותם כן יעשו האויבים פ' שארית
ישראל קוח כמו קעולות בגנן . ושור פ'

ומעשים בסלס על אחר טעם פ' שיעולל קנבן בלה :
ותעב מחקר עליהן כיקטוף על סלסלן : סלסלות כמו סל סלס פ' סלס שרשו סלל והדגש לוח : סל חורי
ובסלסלות נכסל גם כן פ'א קפעל : על מי ארברה ואעדה :
למיר : וכלו בלשון ערות פ' המוקיר

יבואו פ' אחרי כן ול' יוכרו לקטע קס עששים עצמים כאלו מרל' אונס משמוע
למרפה פ' מה שקוח חרפה ל' אדם לא ירבה למעוץ כן קוח ל'ס דבר י' : ואת חמת י' : היוצאת על ישראל
מלתי ממנה עד שכלתי לה כלה שפך על עלול לשפך החמה על
האויבים קעוללם בחוז בל' חמלה וכן נשפכה חמה על סוד בחורי יחזו ול' תשאל ל'ס כחם סוד ל' סיעה שמתחרי'
יחדו בסוד אחר ובצבה אחר ול' יושלם כל זק' איש או אשה כלומ' איש עש אשתו וקן עש מלח ימים פ' לא יחמלו על זקן
ומלח ימים קוח יורה מנהוקן ותי עש דשבע זימין : ותרג' ואת חמת י' ויתגב' אה ביקוף מן קדם י' איתמלתי

הוסרי ירושלים פן תקע נפשי ממך פן
אשימד שממה ארץ לאנושבה :
כה אמר יחזקאל עולל
יעללו כנפן שארית ישראל השבידך
בבצר על סלסלות : על מי אדברה
ואעידה הוישמעו הנהער לה אונם ולא
יבאו להקשיב הנה דבר יחזה היר
להם לחרפה לא יחפצו בו : ואת חמת
יחזה מלאתי נלאיתי הכל שפך על
עולל בחוין ועל סוד בחורים יחזה
בגם אישעים אשר ילכדו :
זקן עם מלא ימים :

ונסבו בתיקם לחריש שחת ונשים וק שדותיהם ונשיהם תהיינה לחריש כי מקטנם
לקחו כלם ומנבא נבא שקר ויתמוספרי כל סופרי ומוקיר קטש וכן
מנבא קלוש פ' גם קס קיו רשע וירפאו נבאי השקר נבאו ורפאו את שבר עמי על נקל כלומ על אמירה
נקל שאין בה ממעש למשלם שלם ואין שלם קס יאמרו שלם וקנה אין שלם פ' האויב נא על קס קס וס :

ונסבו בתיהם לאהר'ים שדות ונשים
יחרו כי אמה את ידי על ישיבי הארץ
נאם יחיה כי מקטנם ועד גדולם כלו
ביצע בצע ומנבאו ועד כהן כלו עשה
שקר וירפאו את שבר עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין שלום : הבישו
ביתועבה עשונם בוש לא יבשו גם
הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יבשלו אמר יחיה :

כה אמר יחיה עמדו על דרכים וראו
ושאלו לגתבות עולם אי זה דרך ה
הטוב ולכו בהו מצאו מרגוע לנפ
לנפשכם ואמרו לא נלך : והקימתי
עליכם צפים הקשיבו לקול שופר

הובישו פי בתמיהה כשעשו טענה
קובצו ל יבשו גם הכלל לא
לא ידעו פ' לא הרגשו בהכלמה שיכלו למס
חדס על רוע מעשיהם לכן יפלו נאמלים
נבאי השקר וכהן קנעל יפלו בעת שיעלו
שאר קופלים מישראל וזה יקיה בעת
פקודתם שאפקוד עליהם חטאתם וקוף
וס חרנו קשת ומשגי כה אמר יחיה
עמדו על דרכם פי עמדו

בדעתכם על הדרך הטוב ועל הדרך
הרע וראו בבתכם ואמר זה כמו שאמר
אלהו לשעבדי קנעל עד מתי אתם פוסקי
על שתי הסעפים אם יי האלקים לט
אחריו כן יאמר להם קנה נבאי האמת
אומרי לכם קוסרו וסונו מדרבכם הרעם
ול תגתבו עד אויב ונבאי השקר אומרים
לכם טוב הוא הדרך שאתם אוחזים לה
הסורו ממנו ומה שהנבאים מפחידים
אתכם פ' תגתבו עד אויב א תראו פ' שלם
יקיה לכם ועתה נחמו בשלכם אי וק דל
קטוב גם שאלו בעבור נתנסת עולם כמו
שאמר משה רבנו פה שא אשך ונגדקטך
ויאמרו לך כן יאמר להם שאלו לטענות

עולם כלומר שאלו בעבור הרעם אשר מעולם כלומר קדורות שעברו ותמצאו פ' מיי שאחו הדרך שמורים אתכם
נבאי השקר באלו הרע לפי שאחו בדרך השקר ומי שאחו בדרך שמורים אתכם נבאי האמת באלו הטוב לפי
שאחו בדרך האמת ומשפט הכתם האלה תכלי לקטר אי זה דרך הטוב ולט נה או מדרך השכל או מדרך הקבלה
ומצאו מרגוע לנפשכם ובוה תמצאו מרגוע לנפשכם ונחת רוח בשתי הסעפים וכשאמרתי להם זה אמרו ל
עך ול תחקור על הדרכים האלה פ' מה שאם אוחזים טוב בשעטם : והקימתי עליכם צופים נבאי האמת
שמזקירים אותם ואומרים להם הקשיבו לקול שופר ראו אין קס מנביאים
על פקודו שאומרים לכם שלם יקיה לכם ועתה הקשיבו לקול שופר שתקשם סבצותיכם בשופר מפני האויב

למען קחם ויאמרו לא נקשיב אימרו אל נחוש לכל זה פאסס צרוסלם נקיה בשלום וזנתק תדגס ואקימית עלטמן
מלפני למלך כתיא ואמרו לא נקבל לבן שמעו הגוים שאר קפמיס שמעו פאט מוקיר זקס ודע עדה
זאת עדת ישראל דע את אשר נס
אמר את אנשיך מקטנש ועד גדולש וכן תדע יונתן ודע כנסתא דישראל ית חוצקון שמעי הארץ פ את

עדה צבובצמק ס ואמר הארץ אל אמר
קשמיס כגס קס עדים לפי שהארץ תקיה
חדנה בעלמ פרי מחשבותי איסן אומר
שיעטשם על קמחשנה לבד אל ער
מעטקס שקס פרי מחשבותי שקס
חושפס שאין אינ רואה מעטקס לפיכך
קולפס אחר לבס למלך תאותס על דבי
כמו אל דברי וכן וילך חלקנא קדמתה על
בית כמון אל בית ואדע אב אל פרי
מחשבותי קמחשנות שאס חושב ולא
באו לכו על כן נמנע מעשותם עלהס אינ
פרי מחשבותי אבל קמחשנות כבאו לכו
ונמנע מעשותם לראית שמיס אל יצטרפ
למעשים וית פרי מחשבותי תשלמת
עבדיקון ותרת וימאסו כה ואל תרת
לא קקשים פ על דברי רל דבי קקשים
סימקירי אותס ותרת רל תרת מנה לא
די שלא קקשים לפ כשקוראים אותה לפס
אל וס מואסו נה של ידע לברות אותה
ולשמענה פ בימי יאשיהו כשמנא חלקיקו
ספרהתור וקראו נה קיה חדוש אנלס
פכנכשכו אותה לבה זה לי לבונה
וקנה קטוב שקיו

ואמרו לא נקשיב:
לכן שמעו הגוים ודעו עדה את אשר בם:
שמעי הארץ הנה
אנכי מבא ארעה אל העם הזה פרי
מחשבותם כיעל דברי לא הקשיבו ו
ותורתנו ומאסו בה: למה זה לי לבונה
משבאת כו אוקנה הטוב מארץ מחק
עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו
לי: לכן בה אמר יחזה ו
הגע נתן אל העם הזה מכשלים וכ
וכשלו בם אבות ובעם יחדו שכנו ורעו
אבדו:

בה אמר יחזה הנה עם בן מארץ
צפון ונבי גדול יעור מירכתי ארץ:

מכאן אותה מארץ מרחק לקטרת פ לא היו נמצאים בארץ ישראל וסאר סמט קקטרת היו נמצאים או וכ
קשטס וקוא קדין לחרים וקקטרת קיתתה באה לפכאיד קקדבן ואס קקדבן איסן נכנה רפי למנה תמרחו לפכא
קשטרו שקוא קקטרת: לכן כה אמר יי אסת ובעס סכן ורעו וכרס כן לפודיע פ קאב לא חקיר קבן
וכן קבן אס ידע לא חקיר וכן האיס עס שכו רוצה לומר שקוא שוכן
אבל בית וכן עס רעו סאלע מנשא ומנתן או סותפות פמו אין איה מוקיר חפרו לפיכך יאבנו יחד כלס כל ארצה
ראק ברעת חפרו יאבנו כהכבוד וקרי ואבנו סו וקעטן איה כה אמר יי ונבי גדול יעור ואט קוא
ומעשר אותה לבא מנגל אל ירוסלם ארץ כחוקה ל פ לא יקיה עלת

קשת ובירון. כל אחד יחזיק בדו שכל זין: פס יקמה כגל קיס ועל סוסים ירכס פל יעזו תגלם לבד אל
אף רוכס סוסים יקו בקס רכס ומלחמס יודר חוקק. ערוך כזיס מלחמה כל אחד מקס יקיק
ערוך ככל זין כזיו איש אחד הערך להלס עס חסרו מלחמה ערוכה שמטן עצמו בכל זין וכדוב לא יקו קרס כל
כך מזוייפס וזה קחיל כל אחד מקס יקיק ערוך למלחמה כזיס אחד ועל מי יעזו עליך בת ציון. שמעו את

שמעו שמעו קפי שזר והנפר מן שמעו
שמעו בפלס רמח ושמעו מואמר הנפח
שטול עצמו עס ישראל קחדים אל דבו:
אל תצאו תנחיתלם קטו כזו הנקנה
ומנדי כנגד קכנסה תצאו תלכו
קרי מדבר כנגד קפריס וקעטן אחד: פ
הרב לחיב. חרב לחיב מכחון להטתם איש
תצאו ומנער ופחד יש בכל. סכנותיכם
אל תצאו ויתמנער מעניב מקטל
לדמתכשין מסחור סחור: בת עמי
וקהפלישי בצפר קתגולל בתך
קזפר ויתחפר רישיכון בקטמא: אכל
יחיד. אכל אדם שמת לו בן יחיד שקוא אכל
קסק. מקפי תמרוזים. מספי סמון לפי
קוז טפח רל מספי של מעריות ובימרה
גפתחון והסימן תמריא סימטן לרמוטא:
פי תמריא מספי תמרוזים. סימטן מספי
בית קאכל. לרמוטא כמספי קדר רמון.
פ מתאוס מעתה קתחילו למטר פ לא תישע
עית סאו פ מתאוס יבא עלנן. בחון אינ
לנניא אעפ שאתה אומר להם דני
קסיס ומתיבא עלהם רעות א תירא מקס
פ בחון ומנצב קהתך להם. בחון פירוש מנצב כזו קקיימו בחוטי. וכן אמר לו בתחלת נבואת קנה נקתך קזס
לפני מנצב לפיכך אל תירא מקס וחפא אחד דרפס וקו שאמר ותיע. ובחנת ית דרס. ואמר ובחנת לשון
כופל על קלסון לפי שקראו בחון אמר ובחנת. ויונתן תרגס בחון נחיר: כלם סרי סוררים. סרי נסמך
כזו צשין קשרים קס סרי סוררים כלומר סעבדיקס סוררים וקשרים כזו
וקעבדים קולת רפל לאדווקס לחבל עעיס באמרי שקר וקנה קשרים עס קעבדים נמשלס לנחשת ונחל שיפסו
מלאכה כאחד כשקס מערבים זה בזה: וקנחשת בזה המקוס פירוש קברול שקורין אציר בלש שמערבים
אותעס קברול לעשות כלי אומקות פ לא יחפך קברול לבו אל עס זה קנחשת. וכן פירש אדוע אבי אל
כל נחשת ונחשה איש במקרא עטן חוק.
כמה דמיעיבי נחש עס פרול.

קשת ובירון יחזיקו אבזרי הוא אולג י
ירחמו קולם פים יהמר ועל סוסים י
ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלך
בת ציון: שמעו את שמעו רפו ידנו
צרה החזקתנו חיל בולדה: אל תצאי
השדה וברוך אל הלכי כיהרב לאיב
מגור מסביב: בת עמי חגרי שק וה
והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך נ
מספר תמרורים כי פתאם יבאה שוד
עלינו: בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע
ובחנת את דרכם: כלם סרי סוררים
הלכיר כיל נחשת וברול כלם מש
משחיתים המה: נחר מפח מאשתם

וכן אמר לו בתחלת נבואת קנה נקתך קזס
לפני מנצב לפיכך אל תירא מקס וחפא אחד דרפס וקו שאמר ותיע. ובחנת ית דרס. ואמר ובחנת לשון
כופל על קלסון לפי שקראו בחון אמר ובחנת. ויונתן תרגס בחון נחיר: כלם סרי סוררים. סרי נסמך
כזו צשין קשרים קס סרי סוררים כלומר סעבדיקס סוררים וקשרים כזו
וקעבדים קולת רפל לאדווקס לחבל עעיס באמרי שקר וקנה קשרים עס קעבדים נמשלס לנחשת ונחל שיפסו
מלאכה כאחד כשקס מערבים זה בזה: וקנחשת בזה המקוס פירוש קברול שקורין אציר בלש שמערבים
אותעס קברול לעשות כלי אומקות פ לא יחפך קברול לבו אל עס זה קנחשת. וכן פירש אדוע אבי אל
כל נחשת ונחשה איש במקרא עטן חוק.
כמה דמיעיבי נחש עס פרול.

נדר מפניו למי שממשיך להם (חשת וכו') שיש אהבה חנפאים כל על ידי האש המשיך שם למלאכת קצתו
בשיעור קבץ שים עופרת עם קבץ בני של יכל האש הקבץ ופח הנפח נמפח באש אריף הקבץ
והנפח והמפוח הוא משל על הנפח הוא הנפח והמפוח הוא שו ונזון אמר כי המפוח נשרף מרוב התנע
המפוח כי בנפוחו והעפרת הם ועיין הקבץ הרע לך נקד והם ישר הרעם שמדבר הנפח אלקים הנה והעבר
הנפח עב שנוה נזון ועיין רעם לך נהו
ועודם נקשים והעופרת משל למעשה
הקשתות והקשתות נדבר משל ומלצה
לחורים למוטטהנה לשוא צדף צדף צדף
שם תאר באל גזול נדר ימבטן נטמל עטן
שרפה וכן וחרקה נחשתה מאשתם כתב
מלה חלל וקרי תרת בכסף ואחר של
נהקו קנה הם כסף נמאס וכן קרא
אותם קודעם רעוהם כי מאס ייבם טון
של נהקו מרעוהם ואינם חורים למוטב
הדבר אינן בזה העטן קדני אשר היה ג
ירמיהו מה של אינן כן בפרשיות
קודמות אל כה אמר יי לפי שאמר לו
בזאת הנפח בנער בית יי לפי אמר קדני
אשר היה להודיע כי מה שפענה בנער בית
יי מאת יי נאמר לו דבר זה שיעשה ק עבר
בנער בית יי הוא שער מורח כי הוא
קמיוחד שנערים הנאים שנערים הא
שענה שנים קיז צערה שלשה צנן
ושלש בדרוס ואחר במורח: כה אמר יי
ואשכנה אתכם אעמירכם

עפרת לשוא צרה צרופ ורעים לא
נתקו: כסף נמאס קראו להם כי מאס
יחיה בהם: הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יחיה לאמר: עמד
בשער בית יחיה וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת שמעו דבר
יחיה כל יהודה הבאים בשערים ה
האלה להשתחות ליחיה: כה אמר
יחיה צבאות אלהי ישראל הויטבו
דרבכם ומעל לכם ואשכנה אתכם
במקום הזה: אל תבטחו לכם אל
דברי השקר לאמר היכל יחיה
היכל יחיה היכל יחיה המרה:

ובמקו חזיתם כל נקבה העמדתם אותם בחיים: אל תבטחו: לשון במהון יקשור עם מלת ג ועם מלת על ובזה
הפסוק הוא אל דברי ובפסוק קנה אתם בטיחים הוא
לפי נבאי השקר המעמדם אותם או הם קיז אומל אנבי והוא ירמיהו קיז אומרי לו לא יחריב היכל בנימין עון העש ואל
החרב השער ה: ואת ואת שלשה פעמים היכל יי לפי שמיז שלשה אולם ויכל דבר כן פרשו אה זל ופי כי פסוק ארץ
ארץ ארץ תשובת דבריהם אמר קרי הקיכלות שאתם אומרים חסובים לבט כמו הארץ טון שאתם חוטאים למי ומבוי
הקיכלות וית לא תתרחטן לטון על פתגמי נבי שקרא דאמרין קדם היכל דיי אהן פלחין קדם היכל דיי אהן
נחין קדם היכל דיי אהן סגין תלת אעטן באתא אהן מתחזין קדמוהי ויתכן לפרש כי הקטל לחוק העטן כי כן
מנהג קלסון לכפול המלות לחוק העטן פטם בשתי מלות פטם בשלש:

כי אם היטיב תטיבו איס מסוי מקור סוף כחל גר יתום כיו שמת יח נחסרון ח' קחם רוצ
אלה וקוף קדין ל' אחרים אל' ובר אל' שקם עשוקים ברוב ל' ולשתים במקום
קוף בכל מקום קוף רע וזוהי המקום קוף יותר רע שקוף מקום שפנה לרע לכם אתם חזים מ' לרע

כי אם היטיב תטיבו את דר כיכם
ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט
בין איש ובין רעהו גר יתום ואלמנה
לא תעשקו ודס נקי אל תשפכו במקום
הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו
לרע לכם וישכנתי אתכם במקום
הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם הנה אתם במהות
לכם על דברי השקר לבלתי הועיל
הגבר רצח ונאפה וזה שבע לשקר וקטר
לבעל והלך אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ובאתם ועמדתם
לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען עשות את כל
התועבות האלה המערת פריצים
היה הכפרת הזה אשר נקרא
שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה
ראיתי נאם ירודה בלכו
נא אל מקומי אשר בשילו אשר
שכנת שמי שם בראשונה וראו

לכם קוף קלבתם אחרי אלהים אחרים פ
בזמן שחזק עשויים זק אתם סטלים לטע
אויבים וישכנתי אתכם למן כ
שלים ועד
עולם ומזמן רב שנתתם לכם מימי אבידק
יחזק ויעקב כנתתם להם ער עולם רועה
לומר כל ימי עולם איס ילם בעקם בררם
הנה אתם טטחים לבלתי קושג
פ אתם כו' איס פ אין תעגל
צאותם קדברים הגבר רצח ונאפה
קתחכם שתעבאו מעשים
רעם והנכלו מענשם בעבור שתעבאו
ותעמנו לטע בבית קוף כאשר אתם
אומרו אחר שתעשו כל קתענות קחלק
והטו' זו בבית קוף נכלו ופירו למען אתם
אויבים נכלו בעבור שתעשו למעורר
את כל קתענות קלק יובאתם ממטר
קוף המערת פריצים
וע
קוף כיו מערת פריצים וכן קוף בעצמכם
קפת קוף ומה שתחשבו שארעם נלשם
בבזכם אין קוף כפל עונכם שתעשו פטל
לנח לטע אחר עשותה מה שמערת
לעשו עין זה אל פריעות ושעות אמרו
וקסי לב שתעשקו קטר רעע ותבאו לטע זק
קוף מרד והכעסקים חנפ קנה רחית לא
תחשבו פ איס ל' ארזה מחשבתכם קרע
פ איס כיו אדם שזכר אחר לנביב לבט
ולקראות לו בטט מה שאין בלם פ האפ
רחית לבזכם ורחית פ גם ארעם אל אין
לבזכם אל אל כל לבזכם שתעשו ער ק
קתענות אשר עשיתם מתחלפ

ומה שאמר משה כן דרך היריבים עשוהם קדע לפי אסף יחד חוץ לשאר בראות המערות לפי שהם מנבט אדם
ומה שתאמרו פ לא אחר יבנות בעבור מעשיכם כמו שאמרו קיבלו כמו שפרשם לפי שהם אלה הם דברי הקר
כי לבנוא וגו' ראו מה עשיתם לך מנבט רעת עמי ישראל שקדבת את ולקית שכתת ממנו וגלה הארון ממנו
וקי קעם פלשתים ולש חשכתו לבסודי אהרן
שקיו קעם מצוים אותם אעשה צבת הוה
לפי אל תבטחו על דברי שקר כאלה ואל
הפסוקים הנאים אשר זה הפרוך מצד ארז
קס : והשלכתו את כל ארבע אפרים
עשר השבטים שגלו וכנה אותם
צאפרים לפי שהם לטת קיבה לפי שהם
מיוס שחלקה המלכות ומשם ואלך
נכחו ועשרת השבטים בשם אפרים
ואתה אל תתפלל ואל תשא . שגן
הגבהת קול כמו וישא את
קולו : דע : דעק כמו ועבר קדש
קומי רע בלתי האינוך ראה
ובחשת ירושלים
שלא יסשו להכעבת בגלוי בשוקים
ובחיות : הבנים מלקטים
עצים .

הבנים כל צבת מית
מנעם קים בעמדה וו לשטר שיקוו בעמול
לעשות טעם מיט מאכלים בקו
מנעם ומנעם למלכת השמים וכן
עשים לה טעם וכן ואת כון צאמית ואול
קראם טעם וכן לטון דעתם ולבם אלקים
לעשותם ולתקנם קיטב וית טעם כדוטים
למלכת השמים . חסר אלק ופרוש
כיון מעשה השמים כלומר לטכס
וש מפרשים למלכת השמים לשון מל
מלוכה כונה לומר לכוכב גדול
שבשמים .
ודע לכוכבת שמיא . וזכר

את אשר עשיתי לזמפנר ער עמי
ישראל וזה היען עשותכם את כל
המעשים האלה נאם יהוה ואדבר
אלכם השבטים ודבר ולא שמעתם וא
אקרא אתכם ולא ענרתם ועשיתי
לבית אשר נקרא שמי עליו אשר
אתם במחיים בול למקום אשר נתתי
לכם ולאבותכם באשר עשיתי
לשלו : והשלכת אתכם מעל פני
באשר השלכת את כל אחיכם את
כל זרע אפרים : פ
ואתה אל תתפלל בעד העם הזה
ואל תשא בעד סרנה ותפלל ואל
הפנע בני איני שמע אתך והאינד
ראה מה עשיתם בערי יהודה
ובחיות ירושלים : הבנים מלקטים
עצים והאבות מבגרים את האש
והנשים לשורת ביצק . לעשות
בונם למלכת השמים והסך נסכים
לאלהים אחרים למען הבעיטני :

ואף כשדני על הקרענות לא עק להם שיקרים קרבן אל אלהים כי יקריב מעט קרבן אם יעשה מרעית יקיה כרוך
וקתמידים שעה נהם הם לכבוד קצת והיו נחיים מן הקטור חבל לחידים לו עק להקריב קרבן כיון שעה לחידים
לעשות משפט ושאר קמעות ולו עק לחיד לעשות קרבן אל אלהים כי יחטא שונג ועק כשריפת האמונים לכשיבחרו
אל לו לשרוף קתלוות הנקמות שתלנותם מחלבוים ויקיה כוהר של יקיה שונג במעט וכש מוית והקתמידים גם כן

ובצן קצת לעבודה אמש שקיה כיון שכתב
קרב מורה נדק למשה זל להעתיק קע
קטנות וצנן קילות שקיו לפס עבול זל
להעתיקם לפס יי וסימיהם הם עטרה זרה
מקם: כי אם את הדני ונני מסחר הואי
ולא שמעו במועפת:

פי בעצת סלם
כיון שפרשתו כשריות לנס קרע ושיריו
פירושו קצת לים מעטן יסור על אנשים
כלומר למען שלם פונה סיו וימתיקף לבם
מעטן שריר וקיים כדברי זל ויתקדוק
לכחן: ויקיו לחזור ומק שקיה עשס שקלם
לחזור ולו לפעם כלומר כהיתה מלחה
במעט ידקם ולו כרכ ויתחזרו בעת
קל ולו שחזו דחלת לקט אפקון: לכן
היום: ככל דור ודור קיו נהם

פושעם ורוב קדורות קיו רובם פ
פושעם ואלעפ שקיית מוקירם תמיד על
ידי עניי הנביאים יום ויום כלומר יום ויום
השם שלוח ככל צקר וצקר פ האוקרם
תקיה צקר קודם סילך אדם למלכות:
ושלוח נהשכמה קיית שולח להם הנביאים
לקוקירם: ולא שמעו קרעו מאותם:
ככל דור ודור רובם קרעו

ודברת אליהם ולו ישמעו ידעו
יעבוכה נכתבתי

ואמרת אליהם והגוי אשר לא שמעו
אזנה ונכרתה שלא יאמרו אמת בפה וכל שק כלבם פ רוב בע אדם מדברים
נשקם מה שאין כלבם להראו עצמם טובי ואינם הפך מי שנאלעו ודור אמת כלבם חבל שק אפי צמק אין אמת.

והלכתם בכל הדרך אשר יצוה
אתכם למען ייטב לכם: ולא ישמעו
ולא השמו את אננם וילכו במעצורת ב
בשררות לבם הרע ויהיו לאהור ולא
לפנים: למן היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה: ושלח
אליכם את כל עבדי הנביאים יום
השבסו שלח: ולא שמעו אלי ולא השמו
את אננם ויקשו את ערפם והרעו
מאבותם: ודברת אליהם ארת כל
הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענוכה: ואמרת אליהם זה
הגוי אשר לא שמעו בקול ירויה
אלהיו ולא לקחו מוכר אברה
האמונה ונכרתה מפיהם:

מאותם כיון מנשה ואמון שקיו אחרותם קרעו אשמה מנח אשופם:
פ לא ישמעו אליך: ולא יעבוכה: כשתקרא אליהם אלעפ כן קוקירם
קמבטא אחר כף קמנעו וכן וחסידך יברטכה וקחמיס לו: ואמרת אליהם והגוי אשר לא שמעו
בקול יי אלהיו ונכרתה מפיהם: אטעו מפיהם א

אזנה ונכרתה שלא יאמרו אמת בפה וכל שק כלבם פ רוב בע אדם מדברים
נשקם מה שאין כלבם להראו עצמם טובי ואינם הפך מי שנאלעו ודור אמת כלבם חבל שק אפי צמק אין אמת.

גוי נודך גיול השער יקרא כור לפי שהמזכיר קיה מעל שעריו ועפ"ן גוי כורך מעפ"ן קריחו גוי על צד העפ"ן
וקשעט המזכיר שקיה לך לפאר גוי אותה וקשעטו בעפ"ר לכל ואמר לשון נקבה על הנפכה ויהי תלמי על
רביבך דגלון : את דור עברית קדור קוק ששפך עליהם עברית וחמתה ויהי תררא די עברו על ממזריה : כי עשו
שמו שקוצייהם יחזו ומנשה עשו זה כמו שכתוב בני יקודק עמקם : ובגו אשר לא עיית ולא עליה על לב לא קיה
רצט בזה ולא עיית להם שישרפו לבניהם

גוי נודך זה שליכי וישא על שפיהם קינה
כי מאס יחיה וישא את דור עברתו :
כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם
יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאן : ובנו במזות
התפת אשר בניא בן הנם לשרה את
בניהם ואת בנותיהם באשר לא
צוית ולא עלתה על לבי : עד כאן
לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד התפת ונא בן הנם כי
אם נא ההרנה וקברו בתפרת מאן
מקום : והיתה נבלת העם הזה למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין
מחריד : והשבת ימער יי יהודה
ומחוצות ירושלם קול שישון וקול
שמחה קול חרות וקול בלה
כי לחרבה תהיה הארץ :
בערת והיא נאם יחיה ויציאו

ובנותיהם ואם עיית על נשר בהמה לשרוף
לפט לא עיית להם על בנימין ועל בנותיהם
וקה שורשים אותם לאל אחר ואינם מרחמי
עליהם לרבה הנהם קעו ותי דל פקידית
באורית ולא רעו קדמי ורזל פראו אשר
לא עיית זה יתח ולא עליה על לב זה מיט
מלך מואב שנאמר ויקח את בנו הבטור
אשר ימלך תחתו ויעלבו עליו ודעתם ש
שקעלו לשם שמים : לכן וקצו בתפיה
מאין מקום ב לא קיה לפע זה מקום
ראוי לקטרה : והיתה אותם של יוכלו
לקטר מאין מ מקום או שילאו
קוצים מרבה קוצים : והשבת

כי לחרבה תקיה ועמקום
קול שמחה קול ילל קול צע וועקה :
בעת ההיא ויציאו כתי וקרי וציאו וק
וקעטן קרוב פי ויציאו
שיצאו העצמות מקצריהם על ידי מוצאו
שיצאו לא שיצאו מעצמם וזה קעטן לא
ספר הכתוב בחרבן ירושלם בספ' מלכים ש
שהוציאו הכשדים עצמות המלכים והשרים
והקבצים והנביאים וישב ירוש' מקצריהם
אלא הנביא נבא עליהם שיקיה כר וקיה
אעפ"ש של ספר הכתוב וזה יקיה ענש להם
אחר מיתתם כמו שאמ' אשר הקטום ואשר
עצום וכן אמ' על יקויקים בהתנבא עליו
עשו לא יקיה לו שבעל כפא דוד ונבלת

תקיה מושלכת לחרב צום ולקריח בלל וכן אמ' בפשטי ישר יקיו מושלם בחוצות ירוש' וארזל בענן חיים מרת נחטו
וסמכו זה בפסוק והיתה יד יי בכם ונ' ואמ' ונא בתוכ זה חטוטי שכתוב והציאו ג' הפסוק לא יאספו ולא יקברו והקטו
ליו הפסוק הב' אחריו ונבחר מותו כלומר לפי יקיה נבחר מות מנחיי אס המרת נחטו ואם קיה ענש המרת קיה לפי כפר

וזמ קול ונבחר מות מחיים אל אם קול ענש קחיים ונענן חיים מותם כמטות למנה אמר ונבחר מות מחיים ותרשו
ונבחר מות לרשעים של ידיו בעולם הזה ויחטאו ויטלו בנקיים : ושטחום למיני לזבל יהיו פ לעולם יהיו על פני
קדמיה של יקברו ול יחס עול רב עמדתם על פני קדמיה
יהיה ענשם זה שאמר שיקיו מונחיים מקבדיקם וקחיים וקס השאלית הנשאלים של יקברו ויטלו
עצמו

באותם מות מחיים פ יהיו צד פי נבל עמי
לפי אכזרי של ירחמו עליהם וטוב להם
מותם מחיים : בכל המקומות הנשאלים :
כמו הפך הנשאלים בכל המקומות אשר
קחתים הם וכמוהו והשם בפך עמק כ
כמו והשם פך בעמק וכל הארץ כזו
מנרמיה לפי אל יוסף כזו מנרמיה אל
יוסף לסור ל יעקב אלפי דעסוך ישראל ל
יעקב ישראל אלפי דעסוך והדומים להם
שכתבו בחלק הקדקוק ממכלל ואמרת
היכלו ול יקומו טעמו דבק פה

הפסוק הבא אחריו מידוע שובנה כלומר
זה החזיקו כל כך בעשייהם ארצו ומחוס
לשבת נטלו של קמו אחז כלומר בניה
כעניים בעש מעשייהם הרשעם ואחז שוב
קמו ופ סורין הם שחם יסום הם למוטב
לא ישוב האל מחרון אפ עליהם היה שום
פסע עי עתה שנפלו ול קמו אחז אומר
אם ישוב יסר ממעשיו הרשעם ולא ישוב הא
מחרון אפ זה לא היה אכ מדוע שובנה
אל וית היטלן ולא יקומון אם למיתב גלי
קדמיה לא יתעון : מדוע שובנה : בא
הנה פס לשון נקבה פ רע פל
הנפיק כמו שפרשמו וקחטאת פיך .
השם אשר נקדנה יוסנת לבטח : שובנה
עטן מרד וכן בשם שובנה משונה יכריל
השם הזה יכריל יחסר הנפיק השם הזה
פס ירושל וכמוהו רשם כמו שכתבם ב

בזק הקדקוק בספר מכלל : מאונה נבחר : פתח באמתתו ופירושו פלמית מן נבחי : מאונה שם : מאונה
שכרל עמרי : החזיקו בתמימת : מחוס לשוב : ירמיהו פ לעולם הם יעש לחזיק בה : בתרמית : כמו מרמק

את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
שרי ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הגבאים ואת עצמות ישיבי ירושלים
מקבריהם : ושטחום לשמש ולירח
ולכל צבא השמים אשר ארזבום
ואשר עבדו וסו אשר הלכו אחריהם
ואשר דרשו וסו אשר השתחוו להם
לא יאספון ולא יקברו לדמן על פני
הארמה יהוי : ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשאלים מן המשפחה
הרעה הזאת בכל המקומות הנשאלים
אשר הדחתים שם נאם יחיה צבאות :

פ פ פ פ
ואמרת
אליהם כה אמר יחיה היפלו ולא יקומו
אם ישוב ולא ישוב : מדוע שובנה
העם הזה ירושלם משבה נצרות
החזיקו בתרמית מאנו לשוב :

הקשבתיו ואשמע לוא הקשבתו ואשמע מלאמר הנביא כשאז קולך שנתק את מקשתי ומלאוץ לשם אש
אחד מדבר סובחין : לא כן . סובוכשר כמון כן נחת כלפיך דוכרות : אין
איש נחם . נפצל עומד פ קוז קמון וגם מלת אין מורה על : כל שכן במחמתם . וכעב כמר עמש לשון נחת
וקתב דרך כלל וקרי דק פרט ט"ש קולפס ושפס במחמתם לעשות כסוס שוסף במלחמה ולכך קמנת
אזר שוסף שקוז כנחל שוסף במחמת
במלחמה . וזתקי תגס הקשבת מלאמ
קאל אשת וגלי קדמי : גם חסידה
בשמים ידעה מועדה

הקשבתיו ואשמע לוא כן ידברו אין
איש נחם על דעתו לאמר מה עשית
כלה שב במרצורתם כסוס . שוסף
במלחמה : גם חסידה בשמים ידעה
מועדה ותרוסו ועגור שמרו את
עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יחיה : איכה תאמרו חכמים אנחנו
ותורת יחיה אתנו אכן הגה לשקר
עשה עם שקר ספרים : דובישו
חכמים חתו וילברו הגה בדבר
יחיה מאסו ודחכמת מרה לרהם :

פ פ פ פ

גם חסידה
בשמים . אשלו קשפות שאין להם שכל
בכח קדמיון שיש להם יש להם ידיעה ל
לתריח מן הקוק ולתקרב אל הטוב
וגמרים מנהגם ומק שגדלו על ועמי
היש להם שכל לא ידעו את יי שקיה להם
לדעת מן הכל גם לשמרו לפי מה
שקנעו אותם מ מורי קתרה ומק שחלו
אותם אבותיהם דור אחר דור ואמר להם
ידמיקו כדרך שאמר ישעקו ידע שור
קוננו וחמור אדם בעל ישראל לא ידע ופא
חבר חסידה ואמר בשמים לש שקיה
מקפת שיסוב בעגלם קנבוקים ובמ
ובמבר בעצם קנבוקים כמו שאמר
חסידה ברושים ביה לשכך אמר בשמים
שקוז עבד קאזיר כמו שאמר פריס וזולת

ובערות בשמים דרך נשר בשמים וקחסידה מנהגה לשטן צמי קקוד וקחרף במקום אחד וצמי קקין ומקום
במקום אחד וזה קוז מועדה שאמר ולא תשנה מנהגה ועמי משפטם מנהגם ומשפט יי שידעקו בשכל אש דע
וגלו על אבותיהם וקס איש רוצים לעשות כן ולחזיק בו : ותר וסוס ועגור . גם כן שמרו את עת ביאה נמק
במקום אחד בזמן ידוע ובמקום אחד בזמן ידוע הכל לש השתנות התקופות והזמנים ושומרות חקן ומנהגן
ולא ישארו ולא כן עמי : חסידה פדשו רשעו אל זו דיה לבנה ולמה נקרא שמה חסידה שששק חסידות
עם חבדותה כלומר במזוונותה שמחלקת להם ויש מפרשים שקיה שקורים לה בלש גמלא : ותי . ידע : וסוס
כיעב סו וקרי סוג וכן נפלא בו כתבוקרי כסוס עמר כן אכנף ותרגם יונתן וברעיא ובדברי רשעים אל קס
ריש לביש עות כסרעיא גרוחא בלש : ועמר . תרגם יונתן וסמעתא . ובדברי רשעים אל אימת סמעת על
קנר ופרש רשם קחי אל כסאף בערב והוא קדדור שקורין לו בלש אירוכלא ויש מפרשים קעף שמ
שמנפף מלת מועפות בלשן בני אדם כשמלמדן חות גיט בלש : איבה . חכמים אנוס . נחמנות ידענות ועוד
תורת יי ארבו כלומר אכלו היא כענה : אכן קנה לשקר עשה עמי . ארבו אומרים פ תורת יי ארבו

ומה תעשה אם לא תקיימו אותה מי שעשה מקו לעוים לכתב אותה לפני עמך אותה וכן שקר סופרים הסופרים כתיב
אותה לפני כ' אחר שאין אתם מקיימים אותה קרי קי"א כאלו אינה כתובה לשקר לפני בניו אך לשקר שמרת
הובישו הכמים כשיראו של תעשה להם חממתם יהיה להם טעם כי אם התעסקו בדרך וקיימו אותה קיימה
מועלה להם ואחר שנדבר י"א מלאו ולא רע לנגוד התורה ולעשותה מה חכמה יש להם לא

תעשה להם חכמה מנבלי התורה וחכמת
סימון למלת מנה כלומר מנייה יש להם חכמה
אם אין להם התורה לכן אתן את
נשיהם לכן אתן

לנשים למי שיחזיקו בהם
כאלו הם יורשים כי מקטון ועד גדול זה
הטעם כתב למעלה עם שנים הפסוקים
הבאים אחר זה במלת שומת כי כל הטעם
עניינה במלת למעלה מקטנס ועד
גדולס והנה מקטון ועד גדול למעלה כלו
סווקנה כלל נהיה והטעם אחד וירפו
את שבר בת עמי למעלה

וירפאו בחלף נעה
והנה וירפו נבעל הק"א והטעם אחד עטן
רשיקה למעלה את שבר בת עמי וקנה
את שבר עמי הובישו פירשמו
למעלה פירשו בתמיקה
למעלה גם הכלים והנה וקבלם מבטן
נבעל ומעל הוא וקבלים שהוא מבטן
הפועל פירשם למעלה עם שאר הפסוקים

ולמעלה בעת פקדתי פירשו פקדתי אותם וקנה בעת פקודתם הם והטעם אחד אסף אסיפם נאם י"א שיהם
עטן כלון אסוף מקור מן ואספת נפסך ונפס שיקר אסיפם מן יחדו

שופ אלם שאסיפם מבטן המעלה וקוף יוצא ויסופ בטן קל והוא שומע הכל יכלה עד אשר לא ימצאו עינים בגן
ולא תאמס בתאנה וזכר חלק שם המעטן כי הם שיקר הפרות ואותם שירבה אדם מהם יותר משאר הפרות כמו
שאמר בנינה איש תחת גפן ותחת תאנה ואמר בקלף יאכל גפן ותאנה והעלה נבל אפי קעלה
על טרס ומנו להראות רעש ואין להם עבדום מה שנתתי להם רוב חכמות וברכותי פרי ארמנותם יעברו
מהם שיאכלום האויבים מנס יעברום במקום מהם וכן חזקתו ובעל חזקת מימנו תמלאו נפשי תמלא מהם
בעינותי יצאו מימנו והמפרשים פירשו בעמך שנתתי להם תורה ומצות יעברו עליהם בטעם זה

אסיפם וכן דעת זונתי שיתרם הפסוק כן שיצאה אשי ניסן אער י"א ויסופן כמסך עינים מנגן וכנגד א
יעזבתה וכתוב מילין על הקבית להון אוריתו מקיט ועברו עליה

לכן אתן את נשיהם לאחרים
שדו תהם לזר שים כי מקטן ועד גדול
כלה בצע בצע מנביא ועד כלה
עשה שקר וירפו את שבר בת עמי
על נקלה לאמר שלום שלום ואין
שלום הבשו בית ועבה עשו גם בוש
לא יבשו זה הכלם לא ידעו לכן יפלו ב
בנפלים בעת פקדתם יבשלו אמר
יחיה

הפסרת תשעה באב

אסף אסיפם נאם יחיה אין עינים ב
בפן ואין תאנים בתאנה והעלה
נבל ואתן להם יעברום

על מה יאמר הנביא סוף עצמו עם ישראל ויאמר על מה אנוש נכפרים ונערי המעורר כח טהור
על מה ער שיש לפי ונדמה ענין שתקף כלומר אין לפי לתלונתו ולפתיעם על פי קולו הקורק
הואת פי אלפים קדימם כי חטאנו לו ונדמה שראו דמים וקולו מן הקל מן צען יסוס ושדוקי מנה אקוב ידמן
בזבן ולדעת ארוב אב אל שראו נדס קדמנו שראו דמים מן צען קפצול וקפא בשוא ופתח ויקים ענין

על מה אנהנו יושבים האספו ונבוא
אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהיה
אלהינו הדמנו וישקנו מיראש כי נ
חטאנו ליהודה קוה לשלום ואין טוב ל
לעת מרפה ודגה בעתה מהן נשמע
נחרת סוסים מקול מצהלות אבירי
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה כיהננו משלח
בכם נחשים צפענים אשר אין להם
לחשונשכו אתכם נאם יהוה

רעות להתלונן כי חטאנו לו ואין נשנו
פצנו לפגדו או יקיה ענין כריתת כמו
ידמו לשאול ונדמו נאות קשלים ושקט
מי ראש סס קמות מנסחית עשב לפי
איר מני וענין כתרעמו ואשקנו כס
לעט טש כרישי חיוני וקפסוק מואמר
הנביא בלשון ישראל או כמו שפירשן
קוה לשלום מקור כלומר ואם
קוה לשלום מנהאויב
אין טוב איננו קשלים שהיא הטוב לעת
מרפה נחא כמו באלף אס קויסן לעת
רפאה מינכאוב קצרות וקנה בעתה
צרות גדולות שצבעתים אותנו ויונתן
תרגם לשקן סלחת חובין והיא טרעמות
חטאין כענין רפאה נפשי כי חטאתי לך
ברן נשמע לפי שקיה קצה ארץ
ישראל וברו וונתן

מבליגתי עלי יבון עלי
לבי דוי הגה קול שועת בת עמי מ

תרגם על דיפלאו לעאל דבין מלך
במשדיתיק יסק עליהון ויגלי יתחון
נחרת סוסים עמיסת סוסים ונקראת כן
הצביעה על שם הנחשים שהם נקבי האף

מקול מצהלות אבירי על הסוסים אמר אבירי ומצהלות ענין קשמות הסוסים קול צבא וצבא ממה טון
שאיר על הסוס וישם צבא וונתן תרגם מקל מנסחית גברוהי כי הנני משלח בכם פירוש
כתרעמו ארי הא אנו מנברי בכון עימנין קטולין כחיון חורמנין דלת לפון
ויקטולן יתנו אמר יי מבליגתי ענין התחזקות כמו והבלעה מעט וד יונה פירש המלה קולת מורכבת
מפעל ומפעלת כי מקפועל יאמר מבליג ומקפועלת יאמר מבליגתי והורכבה המלה
משפחה ופרשו אמר הנביא אנשים ונשים המחזיקים אותי על יען אומר לכם כי לא אוכל להתחזק כי על לבי
דוי ורבי אחי רמשה אל פירש המלה שם מבליגתי בשקל מרובית שהיה בהשלמו מרובית ובמשקל מבליגתי
יאמר הנביא התחזקי עלי יען כלומר כשארצה להתחזק על יעני לא אוכל כי על לבי דוי ומנה שאמר על פירושו אמר
לבי דוי על צדתי מוסף על צדתי ישראל מוסחס ולי שמעע ל וקו שאמר עלי

תנה קול מלחץ מנחמים צעקים מעמד קלויב קנא מלחץ מנחמים ואומרים קלויב אין צען אס מלכה אין עז
אס כן אדך עז עלמ קלויב סענת צען ומלך יש צען ודך ישלעט נה קלויב וקאל מנשים מנוע
קנענות אדך ישלעט להנל בקיות צען וקס קנענות נמסילקס נהנל נכר כל נהנל אל נכר: מנחמים קמס
נמנח: קלויב נמנח וית קלויב אין צען אכז יתחון נמנח קנענות רלית צען אס מלכה לט נה מנח מנח

קדמי: עבר קציר קציר קוצר קוצר זמן
שיושע אדס ט מנח קנענות
ואדס סניח נבא קקצר טמו סכזו לסימח
נמנח וכן זמן קקץ אדס סניח נבא שרו
קקץ ואמר זה דרך מנח כלומר עברו
קומנטס סחשנן לישע נהס ולס מנעמי:
על שבר קוא מנח קנענות על מנח
סחשני לנר ישראל וזנתן
פרסו סקוא מנח ירוסלם סתנמס אמרת
ירוסלם על נבא נמנח דמני אודעפנת
איתחפחו אפ טאן איכרוס אובנמקקדרא
אסתמניו אחנתנ איכרוס פרוסו מן כ
מנכרמו טט: הצרי: אמר דרך מנח
אס אין צרי ג נמנח אס דופא
אין סס לפא עמי מנח ונלע קיה
מקוס קציר כיון סאמנס כן עלנלע וקדי
צרי וקוא רפואה לחיים קשים כיון נשבת
נחש חולת כלומר לא יהיה להם שלום מנו
קציר וכן אין חסיד בטקס סיכפר לפסקא
נמנח: ארובת רפואת ויה אמר ידמיה
נמנח דינח לא אית לענודין טבין למנע
על בית ישראל קלויב מנח קוית לחלפת

ואלף נמנח נמנח דמנח קלויב איסן אכזתא ארי על רלס תס בכן לא סלקת אסו לפיחת נמנח דמני כמיתן
ראשי מני וקסקיה ראשי כאלע מיס ויוזב דרך שט נמנח וכן תהיה שט מקור דמנח סלס יפסק אית חלל
במנח מני סמס עלט נמנח כמנח לנמנח לא יסנא כן דרך לפון קענדי וכן אמר ויכר חות אכז וכן
ולבנתה וכן נמנח זה קסמוס כלסון אחר חולת לסון קענדי לפ סנעמרו נמנח קדי קוא כאלע מקבל
קמנח מני יתננ במדבר מלון ארזים נמנח: יש בת מלון לפענדי אורח סילפס סס בלנח
וקציר
אית ישראל ס לא יוכל לדאות דעתס: עזרת סגדים: סקס נמנח יחד לדבר סקר וננר וכן תרגס
יונתן סיעת סקרנן: ואדע אכזל פרש מלכות סגדים מן יורם ענר ומ יענר נמנח:

מארי מדה קיס היה אין בצון אם
מלכה אין בה מדוע רכעסונו בפס
בפסיליהם כהבל נכר: עבר קציר י
בלה קיין ואנחנו לוא נשענו: על שבר
בתעמי השברתי קדרתי שמה ה
החזיקתני: הצרי אין בלעד אם רפא
אין שם כי מדוע לא עלתה ארבת ו
בתעמימי יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכה יומסוללה את רחלי
בתעמימי יתננ במדבר מלון או
ארזים ונאעזבה ארת עמי
ואלכדה מאתם כ כלם מנ
מנאפים עזרת סגדים:

וידרבו. מנעמן קפפאל מנשטמו וידרבים. וכוונתו וידנקו גם קמה לשונם היא קשת דחובה ודחיקה ספק ודנה
מרי. ולא לאמונה גברו בארץ. מה שקם מתגברים מחזקים על החלשים. ולא לאמונה שיבטחו
מנשטמו חמת ושימנעו קשוקים. פ מדעם אל רעק ילאו. יש מפרשים על המנשטמו קצאים מנמנעם דע
למעשה דע רוצה לומר פ כל ימיהם דע פשוקים עתה בוק ועתה בוק ונכל זק לא נתפס אל לבס שטת אחת לעת
את יי. ויש לפיכא על קשנא מרשת
אויבוק יוכאים לרשת אויבוק או לוקים
שנה ו בשדפן ושנה וו שרקון או בארבע
ועם כל זק לא נתפס אל לבס לשונ מנמנעם
קדשם ולדעת את יי. אישי עקוב
יעקוב עמן קתרמית וקערמית
כמו ויעקוב זק טעמים. ויעקוב קען
בזוא לבזו. וכל שאר יעקוב שום צינע
קען בזוא ונתפס. ואיש ברעהו יהתלו
דנא קליד

וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא
לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל
רעה יצאו ואת לא ידעו נאם יחודה
איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל
תבטחו כי כל אח עקוב יעקוב וכל דע
רכל יהלך ואיש ברעהו יהתלו ואמת
לא ידברו למדו לשונם דבר שקר ו
העוה נלאו ישובתך בתוך מרמה
במרמה מאנו דעת אותה נאם יחודה
לכן כה אמר יחודה צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה מפני ברת
עמי יחץ שוחט לשונם מרבה דבר
בפיו שלום אתדעוהו יד בר ובקרבו
ישים ארבו העל אלה לא אפקר
בם נאם יחודה נאם בנוי אשר
בוה לא תתנקם נפשי:

לתפארת קקריאה מנעם קקפסק
למדו לשונם. קרגלו כמו פריא למוד מדבר
קעק נלכו. פרוש נלכו לקעות ולעשות
מעשה שכל בזא על דרך תלומס קלית
שבתך אימר קאל לנכח מה וישל
שכך בעך מרמק כלומר
שכך עש מרמק סלל תכל למשיבס אלק
במרמק כל כך גדלו במרמק עד שמלאם
דעת אותי לא יוכלו לנח דרכם קדעם
והקוי תתם יתפן בשת כנשתמון מעשתען
על עשתמון ב:כלין מערבת למדע דחלת
איער יי. לכן הנני צורפם ערפם
בגלות

שאכז עי'יקס אדאק אס ישארו סציס או
אס ישום כסף ננחר מנע קצרות. פ
איך אעשה מנע בת עמי. איך אעשה
שא' ארפס מנע שקס בת עמי לא אוכל סלל ארפס פ איך ארפס צדעתס וקס נקראים עמי.
תרב ארי איכדין איעמד מן קלס כנשתל דעמי. חץ שוחט לשונם. כעב שוחט ומרי שחוט
קכזב רוצה לומר שוחט שקוי קורב כן קורבס
קלכ רטל. וקקרי שחוט רוצה למנעך אפילד כלש כל שקוי מנעך על המנשחות למדו.
ויוכתן תרבה כגיר דמחרק כמו סטנל חרפול ברברי רבתיא אל שפרושו מחודד ודק קחנתכ. ומק שפרישטם

ויוכתן תרבה כגיר דמחרק כמו סטנל חרפול ברברי רבתיא אל שפרושו מחודד ודק קחנתכ. ומק שפרישטם

לפני מינין קוזים כן נבדל רשתים אל שאיננו קתו את קראש צנת אית טפול - ואמרונם כן חן שחוט
לשונם מעל דבר ישמעאל שחט אין ושחט אל ומשך וכן קיח אומר וקב שחוט - ואמר חן שחוט לשונם
ואזני אל פרח שחוט שס תאר כעו שחוט וכן במשקלו אדם טעוק בדם נפש כעו טעוק - מרמז דבר כל אחד

מקום דבר מרמז לטרו ומפרש מה
קיח המרמז בפז שלום אית רעמו ופז
העל אלה - מנסח קוז - לא חפקד
בם - והשטס הראשונים

אין פתב צב והעטן אהי על ההרים
נאות מדבר קהרים מקו

מרמז קנאן והשטס ברוב אוזני קדים
לשמייע קולו למרחוק - וכן נאות מדבר
רובה למר אהל המדבר פרות כרשו
אוקלש ומשכטס כר ונדמו נאות קלש

וכן כיון מה מנסח ונשב - קות
כרות רופס ואמר מדבר פיש מדבר

שרובה למר מקום מרמז כיון ויעה אית
קנאן אחד המדבר - ותרם אנהלם צתי

ספר רשא המדבר וכן על כט דקר
המדבר - ואמר הכחח בראות הרבן
הארץ שישא בם ונה וקיעה במקומות

המרמז פ נחרם מנבל איש שובר אין
צדק למר שאין שם אקלש הקופס לרוע

אלה אפי איש אין שובר שם לרעות מקנה
ולא כשמיע שם קול מקנה פ כלס נדדו
מלט בשב - וכאמר ומשף קשמים קוז

דרך פמא להפלגה דבר או נאמזק לעטן
חרבן הארץ כמנע מעו פ דקר רוב קפוטו
לא ישכו במדבר פ חס במקומות קיישוב

שימצאו ורע ופרות ופריחי קחיפות ננת
עני חרבן כעו ננתח בעדבר ושדכו ננת - ובדברי חז"ל יקודק אומל חמסי ושתס שנה לא עבר איש בקודה כעו

למקדים ונע ומשף קשמים ותר בהמה נדדו קלס בהמה כעמכ קוו - ר יוסי אומז שפס כתיקיס בה גפרי ומלס
ורמז כל ארנה ונתתי לגלס גל אבטס מקבטס וקחומות שנהרסו מעשן קטס משק קתטס ומערכס ותי קתס
וזקי מיי יטן יטן מדעית וקנצי יגד מדעית קשאלה וקתשונה כעו ששמינה למנפ קבס - ויאמר יי
טעקס למ בשמים קיח ולא מעבר למ קיח וילכו - שריות פראסו - למדוס אברתס הרגלע בקס האבות
או אטתס שוכדים אורס ועברוס קס גם כן

פ ס ס פ
על הדרים אשא בכונה ועל נאות
מדבר קינה כיצתו מבלי איש עבר
ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ו
ועד בהמה נדהו הלכו ונתתי אור
ירושלם לגלים מעון פנים ואת ער
יהודה אתן שממה מבלי יושב

מיהאיש החכם ויבן את זאת אשר
דבר פי יחיה אליו וינדה על מה אנדה
הארץ נצתח במדבר מבלי עובר
ואמר יחיה על עזבם את הורתני א
אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי
ולא הלכו בה וילכו אחרי שררות
לכם ואחרי הבעלים אשר למרוס
אבותם:

ס א ס
עני חרבן כעו ננתח בעדבר ושדכו ננת - ובדברי חז"ל יקודק אומל חמסי ושתס שנה לא עבר איש בקודה כעו
למקדים ונע ומשף קשמים ותר בהמה נדדו קלס בהמה כעמכ קוו - ר יוסי אומז שפס כתיקיס בה גפרי ומלס
ורמז כל ארנה ונתתי לגלס גל אבטס מקבטס וקחומות שנהרסו מעשן קטס משק קתטס ומערכס ותי קתס
וזקי מיי יטן יטן מדעית וקנצי יגד מדעית קשאלה וקתשונה כעו ששמינה למנפ קבס - ויאמר יי
טעקס למ בשמים קיח ולא מעבר למ קיח וילכו - שריות פראסו - למדוס אברתס הרגלע בקס האבות
או אטתס שוכדים אורס ועברוס קס גם כן

וידרכו. מנצמן הפשט משפטו וידריו. וכמוהו וידעו גם קומה לשונם היא קשת דחזק וחזקם טקד ודעה
מרי. ולא לשמונה גברו בארץ. מה שקם מתגברים מחזקים על החלשים. ולא לשמונה שיבטמוס
משפטו אמת ושימנעו קטעסקים. כי מדעם אל רעה ילאו. יש מפרשים על המעשים קצחים מנמנעם דע
למעשה דע רוצה לומר על כל ימיהם דע שוקים עתה בזה ועתה בזה ונכל זה לא נהפך אל לבם טעם אחת לעת
את ה'. ויש לפרשו על השנא מרעת
אויב זה יוצאים לרעת אויב זה או לוקים
שנה זו בשנתן ושנה זו שרקון או בארבע
ועם כל זה לא נהפך אל לבם לשונם מנמנעם
הרשע ולענת את ה'. איש עקוב
יעקוב עמן קתרמית ומעיימה
כמו ויעקובת זה טעמים. ויעקב קטן
בשאל לבו. וכל שאר יעקב שום ברנש
קעין בשאל ופתח. ואיש ברעהו יהתלו
דגש קליר

וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא
לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל
רעה יצאו ואת לא ידעו נאם יחזה
איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל
תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע
רכליהלך ואיש ברעהו יהתלו ואמת
לא ידברו למדו לשונם דבר שקר ו
העזה גלאו ושבתיך בתוך מרמה
במרמה מאנו דעת אותי נאם יחזה
לכן כה אמר יחזה צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה מפני בת
עמי יחזן שוחט לשונם מרבה דבר
בפיו שלום את דעהו יד בר ובקרבו
ישים ארבו העל אלה לא אפקר
בם נאם יחזה נאם בני אשר
בזה לא תתנקם נפשי

לתפארת קקריאק מטע קקסס
למדו לשונם. קרנעו כמו פריא למוד מדבר
קטעם נאם. פרוש נאם להשת ולעשות
מנעם של נאם על דרך תאוטם קלית
שבתיך אמר קאל לנשא מן יושל
שבתך ביעך מרמק כלומר
ביעך עם מרמק של תוכל להשיבם חליך
במרמק כל כך גדלו במרמק עד שמלאו
דעת אותי ל יוכלו להשיב דרכם קרעה
ווחקי תתם יתכן בשת כנשתחזן מנשתען
על עניתחזן בכלין מנשתחזן למדע דחלתי
אמר ה'. לכן הנני צורפם מדפס
בגלות

שאינו עיניקם ארזק איס יאחרו סצים או
איס ישום כסף נכחז מטע קרעות
איך אעשה מטע בת עמי איך אעשה
שאי אצרפם מטע שקם בת עמי ל יוכל של אצרפם פ איך אצחם נקראים עמי
תרע חיי איכדן איעמד מן קדס כנשתחזן דעמי
קכה ברובק לומר שוחט שקוא קורב כן קורגים
קילכ רכיל. וקקרי שחוט רוצה לומר נמשך אפילד בלש כל שקוא מנשך על המנשחות למדו
ווחקי תרע כגיר דמחרף כמו סטע חרפח ברברי כותיקו אל שפירושו ממחודד ודק קחתוכה. ומק שפירשטו

שאי אצרפם מטע שקם בת עמי ל יוכל של אצרפם פ איך אצחם נקראים עמי
תרע חיי איכדן איעמד מן קדס כנשתחזן דעמי
קכה ברובק לומר שוחט שקוא קורב כן קורגים
קילכ רכיל. וקקרי שחוט רוצה לומר נמשך אפילד בלש כל שקוא מנשך על המנשחות למדו
ווחקי תרע כגיר דמחרף כמו סטע חרפח ברברי כותיקו אל שפירושו ממחודד ודק קחתוכה. ומק שפירשטו

לפון משיבא קוץ גס כן כנעני דמיתין זל שאמרז קתני את קראש נצת אדת פסולת . ואמרונג בן חן שחוט
לשונם תנא דב ר' ישמעאל שחט אין ושחט אלס ומסך וקן קיז אומר וקב שחוט . ואמר חן שחוט לשונם .
ואזני זל פירש שחוט סס ופאד כמון שחוט וכן במשקלו אדם עשוק ברם כמון עשוק . מרמז דבר כל אחר

מקום ידבר מרמז לטבח ומפירש מה
קייז המרמז בפרו שלם את רעמו ופמ' .
העל אלה . מנסאז קוץ . לא חפקד
בס . והבטס הראשונים

אין בתבצט והטמן אזה . על ההרים
נאות מדבר הקרים מקו

מרעה קנאין והטעם ברוב אוזר קדים
לשמיע קולו למרחוק . וכן נאות מדבר
רובה למר אהל המדבר פ נאות כרסו
אוקלס ומשכטס כ' ונדמו נאות קלס .

וכן כו כמון סק מנסאז ונשב . קות
כרות רועס ואמר מדבר פ יש מדבר
שכוכה למר מקוס מרעה כיו ויעה את

קנאין אחר המדבר . ותרגם אהלס בר
ספר רשא דמדברא . וכן על לב דרך
המדבר . ואמר הכחא בראותה רבן

הארץ שישא בט ונהי וקיעה במקומות
המרעה פ נחרם מבל איש עובר אין
צדק למר שאין סס אהלס תקופס לרוע

איש אפי איש אין עובר סס לרעות מקנה
ולס כשמע סס קול מקנה פ כלס נדנו
מלט בשב . וכאמרנו מנעף קשמס קוץ

דרך מימא להפליג מדבר או נאמ' זק לענן
חרבן הארץ כמנעמ פ דרך רוב השט
לס שכנו במדבר פ איס במקומות קייסוב

שימצאו זרע ופרות ופריזי קחילפות נבט
שחט חרבן כמון נכתה במדבר ושכסו נבט . וכדבני רזל ר' יהודה אומל חמשי ושתס שנה לא עבר איס בהודה כנא

ל קקדים וגו' ומנעף קשמיס ועד בהמה נדנו קלס . בהמה נצמט כ' קווי ר' יוסי אומל שטס כרקייס בה גפרי ומלס
רפק כל ארבה ונתתי לגלס גל אבטס מקטנים והחומות שנהרסו ממען תטס מוסק קטטס ומנעמס ותי תטס
וחי מ' יבן . ימן מדעת והכחא ינד מדעת קסאלה והתשובה כמון שנאמר לו מנפי קבס . ויחזר י'
טקס לס נשמס קיז ולא מנעבר לס קיז . וילכו . שרירות פרסמו . למדוס אבטס הרגלו כקס האטת

אחריקס והאטת קס תזרות קרשטס שטברו .

פ ס ס פ
על הדרים אשאכבונה ועל נאור
מדבר קינה כינצתו מבלי איש עבר
ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ו
ועד בהמה נהדו הלכו ונתתי יאר
ירושלם לגלים מעון הנגים ואת ער
יהודה אתן שממה מבלי יושב

מיהאיש החכם ויבן את זאת ואשר י
דבר פי יחיה אליו ויגדה על בהאנדה
הארץ נצתה במדבר מבלי עובר
ואמר יחיה על עזבם את תורתני א
אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי
ולא הלכו בה וילכו אחרי שררות
לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם

פ ס ס פ
שחט חרבן כמון נכתה במדבר ושכסו נבט . וכדבני רזל ר' יהודה אומל חמשי ושתס שנה לא עבר איס בהודה כנא
ל קקדים וגו' ומנעף קשמיס ועד בהמה נדנו קלס . בהמה נצמט כ' קווי ר' יוסי אומל שטס כרקייס בה גפרי ומלס
רפק כל ארבה ונתתי לגלס גל אבטס מקטנים והחומות שנהרסו ממען תטס מוסק קטטס ומנעמס ותי תטס
וחי מ' יבן . ימן מדעת והכחא ינד מדעת קסאלה והתשובה כמון שנאמר לו מנפי קבס . ויחזר י'
טקס לס נשמס קיז ולא מנעבר לס קיז . וילכו . שרירות פרסמו . למדוס אבטס הרגלו כקס האטת
אחריקס והאטת קס תזרות קרשטס שטברו .

לכן מאתם נא קדמי קודם מייעץ שקוף את קעס נמו ותרסקו את קילי אשר לא יעברו אותם את נכסם
וכמו קודם רשם כמון שכתבו בספר מעלל בחלק הקדקוק ממנו וקמסיל קצרות ללענה ורשם וקס סמי
קמיות ונחומרו מי ראש לפי שקוף מי קמיות קעסב שנקרא ראש גם ש מפרשים שקוף מי ראש קמין
ואמרו ש לכך נקרא ראש ש ברוב פעמים קס מראש קמין והפיעותים עד כלותי אותם רונם
כה אמר יי' קתסכפו בפרעמות

ס לכן כה אמר יי' הוה
צבאות אלהי ישראל הנהג מאכלם א
את העם הזה לענה והשקיתים מי
ראש והפיעותם בנוים אשר לא ידעו
המה ואבותם ושלחת יאדריהם את
החרב עד כלותי אותם:

כה אמר יי' הוה
צבאות התיבוננו וקראו למקוננו ו
ותבואינהו אל החכמות שלהו ות
ותבואנה ותמהרנה ותשנה עלינו
ותרדנה עינינו רמעה ויעפעפנו ילדו
מים ביקולנהינשמע מציון יאיד ש
שרדנו בשנו מאד בי עזבנו יאיד

קדוה לבא ומערתה
קראו למקונמות בפתח הלמד רוצה למר
קמקונמות קידועות ואל החכמות שקן
חכמות בדברי קספי וקמנה
קראו ותבאנה בתפועת האלף בסגול
והשפ ותבאנה בהעלם האלף בתפועת
ושע קמסקלם נמנאים בני קשן
ותמהרנה ותשנה בהעלם קאלף
מקמכתג
עליו מאמר קנבא בכלל ישראל
ותרדנה שעיניו כלומר לקול נמין וקספת
נכנה ופירוש דמעה בדמעה ש תרדנה
פעל שעיניו ומערוה קבב דמנה
כאלו קשן נהבת ויודדת בדמעה וכן
שע שעיניו זרדק מים ויזנה תרדם
ויסגרו שגנא דמעין וטפטפיו קס
איכות השמים וכל קעטן נמלות שופות
ותרדם יזנתו וגלגל שגנא יגרון מיא
כי קול נהינשמע מציון וכן נשמע
משאר

קמקונמות אלף קודם שנכבשה צון קיו
חושבים להשגב בציון וירושלם שאם השאר לקס ירושלם עוד קיו נכמות שאר הערים שנכבשו וחורין לעסוק
שעשו צמי סנחריב שכבש קכל זולתי ירושלם וכן שכבש ארקה ירושלם נשאר קכל ולא גלו ולא שטת הארץ אנל שון
שנכבשה ירושלם אין תקוה עוד ואז קיה קול קנמי נשמע ואומרים איך שדלנו ואמנו צשנו מאד ש שצנו ארץ ארץ
בקמין בוקף והוא אחד מארבעה עשר ארץ שקן וקפן קממין ש קשליכו משכמותם כאלו משכמותם קשלו
אותם חוצה על דרך ולא הקיא הארץ אתכם ואין בשה גדול מענה שיכא אדם מעצית מוכרז לפיכך אמר נשא
מאד: כי שמענה ש קנמי וקמספי ננשים ברוב ש קן רעות קלב יותר מן יואנשים כי עלה קארמון
קוא קבת קגדול ונחסגר ש ערי קארמון אין דרך לקכס בו אלם שיעלה
בככס בו דרך קחלעטס וזה רחוק ש קס גבוהים לפיכך לא יסגרו חלוט קארמון אלם יקיו פתחים תמיר

ואמר לדרך מעל פני עמך מן תבא עמו כל אדם אשר יבא אליו הצדיק פתחו לו שם קיים נשמר
ממנו ואעפ שאין נבא אליו חמדת אומרים אליו תמיד לו קיים בוכעץ אלהים ואל עמך על לבו שהיה ואם תהיה
סתיה גדולה כזאת עלל מחוז פ דרך העולם לשחוק בשוק וקבוצים ברחובות וקנה הם נכדתים מיס
דבריה נאם יי אומר קח לנצח דבר ואמור כה נאם יי כמון כה אומר יי אל שיש קח כה המאמר י

בְּהַשְׁלִיכוֹ מִשְׁבֹּתָיו:

פ

כדומן פרסוהו למעלה
ובעציר ששכחו הקוצר וגשאר מחזרו
ואין מלך חות כן יקוץ גריהם כנשכחו
על פט קשדק ואין קוצר חותם

בהאמר יי חס יש נכס חכמים אל
יתקלו בחכמתם פ אל

תשלם פון של ידע את יולזה לט
בדפון חכמת מקלס וכמו שאמר להם
חכמים קמה להרע וכן חס יש נכס
גמדים אל יתקלו בגמדותם פ לא תשלם
לחלם מן קמות חו מן השם וכן חס
יש נכס עשיר אל יתהלל בעשרו פ לא
יטמן מן חרבו והוא ועשרו יאבדו וזכר
אלה השלשה תטות פ קחם ינצל
לפעמים בתחלתו ובעצמותו וכן
הגסר ינצל בעצמותו וכן העשיר
יעדק נפשו מיד האויב בעשור כן ממנה
העולם ברוב ואמר להם הנביא פ לא
ינלו באל השלם שדרך העולם להנצל
בהם אל צמק ינצלו אותם שינצלו בהשלם
ויזע אותי פירוש בהשלם אותי וידוע

בִּישַׁמְעֵנָה נְשִׁים רַבֵּי יְחִיָּהוּ וְהִרְתְּקוּ
אֹזְנֵכֶם רַבֵּי פִּי וּלְמַדְנָה בְּנֵיתֵכֶם נְהִי
וְאִשְׁחָרְעֵתֶּהּ קִינָהּ: כִּי עָלָה מוֹרֵת
בְּחַלּוֹנֵינוּ בְּאֵבָר מְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית
עוֹלַמְחוּץ בַּחֲוָרִים מְרַחְבוֹת: דָּבָר
כִּהְנָאם יְחִיָּהוּ וּנְפִלָה הַנְּבִלַת הָאָדָם כ
בְּדָמָן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכָעֵמֶר מֵאֲהָרֵי
הַקּוֹצֵר וְאִין מֵאִסָּה:

בְּהֵאֵמַר יְחִיָּהוּ אֵלֵי תִהְיֶה לְלִי רַחֲמֵי
בְּהַכְמַתוֹ וְאֵלֵי תִהְיֶה לְלִי הַנְּבוּב בְּנֵבְרָתוֹ
וְאֵלֵי תִהְיֶה לְלִי עֵשִׂיר בְּעֵשְׂרוֹ:

אותי והשכל קח קח שיש אל פ קח חס קדמון ואיניס נק וקח טרא קכל ומשניצב כל ומעניב כל העולם
נחבית העלעטם והתחתעטם וידעת קח ללכת בדרכו ולעשות חסד ומשפט וצדקה פ כן עשה אותם
קח בארץ כלומר עם בני העולם והקולך בדרכו קח ידע אות כמון שאמר חסר קח חסל וסתה עשה משפט
וצדקה אז טוב לו קן קין עט ואביון אז טוב קלס היא קדמת ח תיש יי קנה פ מעשה המשפט והצדקה
היא ידעת קח ובו עכלו דעאל וחבריו שגלו כחבין הארץ עם גלות יקודה וצנין וטבלו מן הקלן ומן הביון
שהיה מעניע לשאר קטנים וקו נכבדים וגמלים בארץ גלותם לפי שהיו צדיקים וחסינים ולא היו יסרין להנצל מן
גלות פ חך ישארו בארץ שלם או ארבעה או חפי עשרתי

כי חס בואת בואת קתסנה שתקיה ב הכונה נפשיה להשכיל ולדעת אותי ומק שאמרת את טעם למק שאמרת
וידוע אותה בכלל וידוע אותה עשות חסר משפט וציקה כמו שפרשנו לפי פי ואמרת את טעם חסר שאקן
דרש ומדות שאמרת מתנהג בהם בעלמנו ובאלה חטתו שיעשה אותם קודם וחי בהם ומק שאמרת בארץ וחסדו וציקת
גב בשמים כמו שאמרת יי בהשמים חסדך אימ בארץ לפי שחסדו וציקתו בארץ גלויק לבט בארץ כלם ומק שבשמים

**כִּי אִם בּוֹאֵת יִתְהַלֵּל הַמֶּלֶךְ הַשָּׁבִיל
וַיֵּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְחֻה עֵשֶׂה הַחֶסֶד
מִשֵּׁפֶט וַיִּצְדַּק הַבָּאֲרֵץ כִּי בָאֵלֶּה הַפ
חֶפְצֵתִי נָאִם יְחֻהוּ
הֵנָּה יָמִים בָּאִים נָאִם יְחֻה וּפְקֻדָּהּ ע
עַל כָּל מוֹל בְּעֵר לָהּ: עַל מִצְרַיִם וְעַל
יְהוּדָה וְעַל אֲדוּם וְעַל בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל
מוֹאָב וְעַל כָּל קְצוּצֵי פְאֵה רַהֲיִשְׁבִּים**

אינו גלויים חס לכביס קנה פרישת לך
ב הפסוקי פאלש לפי ענין הפירשק דנקיס
בענין באר קיטב והחכמים אשר רחיסו
ספריהם פרישו אלם סע הפסוקים לעטן
שאות אבלם הדת קוס לעטן הפירש ור
הצדיקים ברחייל קמרונה בחלשרטק פי
פלאת אלם קתסנות בחצונות ויקנה חס
חכמה ויקרא חכס וכשיהיה מנוסיף על
קטבו ומתגבר בה נקרא גבור והמערך
על זה נקרא עביר וחסר מנוע אל פועק
החכמה יקרא משטל והכתי על חס
החכמות והמגדל הבסוי עלקס קוח דעת
חכמים שאין חסר רשאי להתקאל פ חס כה
ובזה אמרת פ חס בואת יתהלל המנהלל

וידעת קאל ותלמוד תורת אשר היא חסד ומשפט וציקה בה ראוי להתקאל המתהלל והלמנץ פי כן ואמרת חסד
שם החכמה כופל בלשון עברי על ד עטעס כופל על השגת החממות אשר תכלת כוונתם קשנת ית שמו ימ
והחכמה מנאין תמצא וסופל על ידיעת המלכות חיו וי מלכה שתקיה וכל חכס לב בהם וכל חסד חכמת לב
וסופל על קאות מעלות מדות וקטו יחכס צששים חכמה וסופל על הערימה והתחכמות הנה נתחכמה לו ולפי
זה קעטן אימ וקח משם חסד חכמה ומנה קעטן חכמים קמה ארע ואלפס שיחיה עטן החכמה בלשון עברי
מורה על הערימה ושמוש על המחשבה פעמים יהיה עטן הערימה קהיא והתחכמות לקות מעלות שכלו או
לקנות מעלות מדות אימ שאין שלמות קקטן ולם שלמות בריחות קקטן חסד קמות המדות הטובו ואין כל זה שלמו
שראוי להתפלל ולתהלל בו והשלמות שראוי להתקאל בו קוח ידיעת השם שהיא החכמה האמיתית ופינג ססג
השמות חסד משפט וציקה חסד קוח הפרגת בצמילת הטובה וכולל ב עטעס קח לגמול טוב לפני שאין לו קקטן
כלל וקב לפיטיב לפני שראוי לך לפיטיב לו יתע ממנה שהיא ראוי וקקק קוח קושר לתת לכל לפי קראוי לו ומשט
לרון צמה שראוי על הגדון יהיה נקמה או יהיה טוב ואימ שאין לחדם להתקאל לה בחכמה לש בגבור ולם בעשר פ חס
בהשכל ודע קאל שהיא החכמה הגמורה ולם בזה לבד חסד צדיעות דרשו ותארו וקס לעשות חסד משפט
ונדקק כמו שאמרת עשה אותם קוח יתברך לפי המציאות קכל נקרא חסיד ולפי רחמנו על קעטס כל קנפונת בח
בצחיותהם נקרא בייק ולפי מה שיתחדש בעולם מן קטותם והרעות כפי מה שחייב אותם קדן קעמסך אחר
החכמה יקרא אופט והופיק עגד ואימ בארץ לפודיעת השגתו גב בארץ כפי מה שהיא כמו שמבניח בשמים עמי
מה שהם הגה ימים באים קדומים לבח ווכר חלם האומות בעבור ישראל פ חלם קס אשר קרעו לשראל
וער פ חסד האומות קחריב בטוכולטרי וגם קוח וורע עמנו לבח באחרונה לפימה שקרעו לשראל וית
מודאי על כל מונל בעליה על כל מונל חלם ישראל שהם מונלי בעליה חלם האומנו שוכר ועל שוכר פועמנ טמקוס שטי

על מצרים ועל יהודה כי ישראל מלגת אפרים קחרי במלך אשור כפי ויהודה קחרי נטעו וכן באר הקנים
שוברי ועל כל קצת פאה קחשבים במדבר זה קדר וממלכות חצר אשר ככה נטעו כמון שקתה ב
דמיקו וסנאתם כענה בסוף הספר ופי קצת פאה שוכטם בקנה פאה כלומר רחוקים צינודי והודע רחוק יקרא
קנה ויקרא פאה כי קנה ופאה רחוקי הגבול בגל דבר וקנה וקצין בעצב אחד כי כל הקנים עתה כי מונל ופי בערל
כי בערל אמר על הקנים שהם ערלה ומנול
אמר על ישראל כי אעפ שהם מלי יצר הם
ערלה לבד ארזיים לפעם ואמר וכל גר
לכות השנטיס אגלו כי לפי שהיו ערלה

**במדבר כי כל הנוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב:**

**שמעו את הדבר אשר דבר יהוה
עליכם בית ישראל: כה אמר יהוה
אלהי דוד הנוים אל הלקדו ומצאת
השמים אל תהו כי יהוה הנוים
מהמה: כי חקות העמים הבל הוא כי
עזמיעו כרתו מעשה ידי הרי שבמעצד:**

פי מלך אשור שהיה מלך הקנים צמי קה
ול אמר על הקנים שהיו עמשים בעצור
הערלה כי לא נצטוו עליה אלא בעבד ישראל
אמר כלום קרוי שם כל הקנים שהם ערלי
שלא נצטוו מן האומות במילתם אלא שידלו
מקם גם כן במעשיהם ושין שמעשיהם
במעשיהם והם ערלי לב כי תעלה מילת
השם וקרוי קם כאלו הם: על כי מילת קשר
כתנה אצות ולחות להיותם סגול מעבר
הפעמים לנגוד את יי כמון שאמר לנדיית פולס

לחות לך לאלים ולרשך אחרך וניהם חות נגשרם לפעם זכרו תמיד כי האל העולם מן האומות והוא אל ונהפך
צנים וילמדו מעשיהם קרוי קם בקם הפחו הערית והאות ואינו להם לאלים כי בהו תחשו אלהים אחרים לפי אשר
אחד זה אל דרך הקנים ונע: שמעו מנסיח קווי: כה אמר אל דרך כמון את דרך וכמון אכפיק אל חק כמון
את חק וירדע אל מדין כמון את מדעך אמר אל תלמדו דרך הקנים פון שחתם מולתם לחות ולצדית צפ
וטעם שמרו דרש ולא דרש הקנים ומלחותת הקנים אל תחת ואם תאמרו נטעו הקטכבים כדרך הקנים כי הם
שליפי בארץ אבותתם נחילי לביטיב ולקדע כמון השמש שיש לו ממשלם בארץ בתגיו ונצטרו כמון שכתו ומעמק הציאות
שמש ואם נעטרו אותם ידעו תם איותו ואם לא נעטרו ידעו לפי ויחסרו תג איותו וטרא גב מקדרות שהוא סימן דעבר
לשול: אל תחת ממשו ומנולת מן הקטכבים כי הם ענדי ועשי דברי ואם תעטרו הארון לא תצטרעו א העובד ואם תעטרו
קעב יעבש הארון וישלם מחר בעג איותו: קטר מנחשטות: כי יחת הקנים מן המנה אעפ שיחת הקנים מהם אתם אל
תחת כי אם תעטרו אין להם רשות לקדע לבם ולא תזיק לבם קדוותם ואם הם עדרך קהגת יהיה קיום העול ולפעמי
על הפסד בערטיס צדך מהלכם זהו לשאר העמים כמא אשר חלק יי חילך אותם לבל העמים אם לביטיב אם לקדע
אתם לקח יי אם תעטרו ויבלם ינבל כזק מנפטי קטכבים וגם הקנים לא תעלם טבדתם להם כי הארון ראוי
עטד לא קעב לבי לא תעלם טבדתם אותם מכזקם: כי חקות העמים ראו אל מנה קבאתם אמונה זו כי מעטרת
זכרתי באו אל עטרת הנלמי כי יאמרו להם כהנשים כלם זה נעשה במקו השמש ולבטרו נעשה והעטרו כיו עטד
שמש כמון כלם קוקנשעט נצטכנז שהיה לשמש וכן יעשו כלמי לשאר הקטכבי ואלה הם חקות ששמו להם לפי כהנ
ולמי וקרנעו אותם ביו קדע עבד שארם קעב ביו קדעתעד שיחשם קהמון כי זה קבלם מסי ומרעוזה קווי קב ודע
אין כי ממש כי קבלם קווי עץ קווי ומיער כדע קעבשה אותם ומא מנעשה ידי חרש שתקפו במעטד ומא שקורי כלע
צוירא וזה קבלם אין לו כעלם בעצמו ואין ייטיב ויך ירע באשר יחשם אלם הסכלים זה קבל באין כמון

בכסף ובוזהב לפי שקוף עץ חופה אותם בכסף וזקנה בני שיהיה יפה ופזק נמצא קדוה איכנס בלש לעצם יחזקום
כפי הכסף והזהב יחזיקו אותם על קעץ במסמרות ונמקרת שיטו בקס עלקס עני של יפיק פלומ של יח
מתכונתו של יכאל מעטן יפיק ברס ויש לפרשו מעטן ותפק לרעב ויקיה אז פעל עומד כל של יח ממקומו
בתבר כמו התמר שקוף אין בעפעעות כעפשו קס למעלה וכל עפע שוק וכן מעשה מקשה שוק כן קוף
הגלס עומד וקוף שוק בדמות אדם ולא
הצו ש אין בקרנ רוח מעטת כל סכן
מדברת זה קוף שאמר נשוא נשוא ש אס
יסיעם ממקום למקום נשאו ש קס לא
עצבו בגלקס ואחר שקס כר אל תראו
מקס ש קס לא ירעו וגם היטב אין אותם
אין עמם כח לפיטיבי תמר כמו תמר
וכן כל בחולם וקוף יושבת תחת תמר
נשוא הפך ש קראוי נשאו וכן נשוא לשוא
עריך כמו נשאו באין כנוך ממנה שאס
רוחם וודעם שאין כנוך ללא
בתחתעם ואל בעלעם ירעו ש גדול אתה
וגדול שער גזרה ואמר אתה ואמר שמך
לפודיעם ש קוף שמו ושמו קוף מי לא
יראך ביום איה לבד ופא ק
הפעל נעליות מהענתה ועמשה קוף מ
בנשוא להורות על קוף הנשתרת אמני

בכסף ובוזהב יפהו במסמרות ובמקבות
יחזקום ולא יפיק: כתמר מקשה המה
ולא ידברו נשוא נשוא כילא יצערו
אל תראו מהם כי לא ירעו וגם היטב
אין אותם:

מאין כמוד יחזה גדול אתה וגדול
שמך בנבורה: מילא יראך מלך
הגוים כילך יאתה כבכל החכמי
הגוים ובכל מלכותם מאין כמוד:
ובאחת יבערו ויכסלו מוסר

לש יראך לפי שאמר אל תראו מקס אמר אותם אין ראוי לרא מקס אבל אתה מי לא יראך ראוי לפס שייראך ש אתה
מלך עלקס ש לך יאתה המלכה לא לחר כלומר ראויק היא לעס אותה אלך ואל לחר ש בכל חכמי קעים ונגל
מלכותם אומרים מאין כנוך ואינם ענדים הסוכים אל לפוקת אמנעשים כרך ופנס ואמר חכמי קעים ש קס
יודעם ש הפסל אינו כלס ואס יעצו הסוכים לא יעצום א ס מפע שקס מנרתך לפוקת אמנעשים ש פס ופך
ואעפכ קנ חוטאים ש אין כרך אמנע שן האל ופן קאדם ש רס יא שפל יראך יבל קהמון חושבים ש הפסילים
מטיבים ומרישים מנפ שקורגלו בעבודתם ואמר ובכל מלכותם ש קמנפס ברוב קס חכמים גם יש עמקס חכמים
וודעם ומכרים ש מלכות בן אדם היא מלכות נפסקת ואין מלכות קיימת ש אס יא ובאחת יבערו ובאחת
חכמי קעים באחת יבערו ויכסלו שקס מייסרים קעם לעבוד הפסילס שקס קבלס
וגן קוף מרוקע בכסף וזקנה ואין לעש'ה בעצמו ש קוף עשו מן השפל שבניצלות וקזה דומס ש קבל קנ
הניצלות קס ש פה חי עמח דומס : כסף ברוקע מתרשיש מרקע מן וירקע את פהי קוקב וקס
עשים קטסים לחפת בו פסל קעץ
לפועת ועוד מטריחים עצמם לקבא נ
כסף טוב יתראיט וקב מיופמי שקס רחוקים מאלק קמקומות ועוד לעשים אותם בהכלת וארמון מרוקע
במלכות קחכמים בעלמך וכל זה להראות נשע קהמון ישם ושיכנס בלכס יראתם ושיאמיכו בקס ויעבדו

וְאֵל אֱלֹהִים אֱמַת אֵלֶיךָ הָאֱלֹהִים שְׁפֹשֵׁי לַעֲבֹדֶיךָ וְקָם מִתְּחִיל בְּיַד יְסֻלְתְּ בְּקֶסֶת אֵלֶיךָ אֲנִי
אֱמַת שֶׁהוּא אֲדוֹן עַל הָאֱלֹהִים וְקָם כְּכֹכֵב בַּסָּמַיִם הוּא לְבָדוֹ אֱמַת אֲלֵהֶם וְיִסְלַח עַל הַכֹּל וְשׁוֹפֵט
הַכֹּל וְכֵן אֵשֶׁר וּלְתֵת אֵת אֱמַת אֲנִי שֶׁהִיא אֲנִי מִמֶּנּוּ וְהוּא לְבָדוֹ הַיְטֵל הָאֱמַת וְהַשׁוֹפֵט הָאֱמַת
שֶׁאֵין כְּמוֹ וְהַקְּדוֹת הַלְלוּיִם בְּיַד אֲחֵרֵי הוּא אֲלֵהֶם חַיִּים הוּא הַחַי הָאֱמַת שֶׁאֵין חַיִּים הַלְלוּיִם בְּיַד אֲחֵרֵי מִמֶּנּוּ וְכֵן
הַחַיִּים וּלְתֵת חַיִּים מִמֶּנּוּ וְאֵמַר חַיִּים בְּשֵׁן
רַבִּים כִּינּוּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים הוּא דְרָךְ כְּטָרֵךְ
וְהוּא מֶלֶךְ עֲלֵם וְתִכְרַו זֶה פִּי מִקְדָּשְׁךָ קָדֹשׁ
הַרְעַם הָאָרֶץ וְלֹא יִשְׁלַח מִיָּד וְעָמְדוּ וְאֵין
יְסֻלְתְּ בְּהֵם לְהַנְצִל מִמֶּנּוּ כִּשְׁקִטָּף עֲלֵהֶם
וְלֹא יִכְלֹק לְהַטִּל וְלֹא יִשְׁלַח וְרַעַם הָאָרֶץ
הוּא מֶסֶל לְפָנָיו וְשֶׁהַרְעַם הָאָרֶץ אֵין הַיָּדוּעִי שֶׁ
שִׁיקָה וְיִכְלֹק לְפָנָיו פִּי הוּא שְׁמוֹדֵיעַ אֲוֹתֶם
תְּהַלֵּךְ קוֹדֵם בְּהַרְעַם אֲוֹתֶם בְּיַד עַבְדֶּיךָ
הַנְּבִיאִים וְרַעַם הָאָרֶץ כֹּכֵל לְפָנָיו
עַם כֵּן כִּימֵשׁ מִעַם שֶׁהַשָּׁקֵעַ הָאָרֶץ עָרַב
וְשֶׁהַרְעַם הַרְעַם הָאָרֶץ בְּרַגְלָהּ
תֵּאמְרוּן זֶה קִמְצָמֵךְ

הַבָּלִים עֵין הוּא כֶּסֶף מְרַקֵּעַ מִתְּרִישֵׁי
יָבֵא אֶת הַבָּלִים מֵאֲפֹז מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ וְיָדֵי
צוֹרֶף תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן לְבוֹשֵׁם מַעֲשֵׂה
חֲכָמִים כָּלִם וְיִהְיֶה אֱלֹהִים אֱמַת הוּא
אֱלֹהִים חַיִּים וְיִמְלֹךְ עוֹלָם מִקְצֵפוֹת
תְּרַעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלֹגוּם וְעָמְדוּ

כִּדְנָה תֵאמְרוּן לְהוֹסֵא אֱלֹהִים דִּי
שְׁמִי אֲוֹרָקָא לֹא עָבְדוּ אֲבָדוּ מֵאֲרַעָא
וּמִן תְּחֹת שְׁמִי אֱלֹהִים פ

שֶׁהוּא יִרְמִיָּהוּ לְבָנֵי לְבַע הַפְּלֵא
שִׁיעָמוּ זֶה לְכַתְּבֵים כִּשְׁאִמְרוּ לֵהֶם
סִיעֲבֹדוּ לְאֲלֵהֶם יַעֲבֹדוּ אֲוֹתֶם אֲלֵהֶם דְּשִׁמְיָא
וְאֲרַקָא לֵי עַבְדֵי יִבְדוּ מֵאֲרַעָא וּמִן תְּחֹת
שְׁמִי אֱלֹהִים וְכֵן לֵהֶם הַמְּאִמֵר הוּא בְּשֵׁן אֲרַמֵי שִׁימְרוּ אֲוֹתֶם לְבַע תֵּאמְרוּן לְהוֹסֵא אֱלֹהִים דִּי
לְבַע דְּאֵל גַּב בְּשֵׁן אֲרַמֵי כִּי שֶׁלֵּל לְחֹלֶק בְּפִסְוֹק שִׁיקָה חֲזוּ עַבְדֵי וְחַזִּי אֲרַמֵי וְאֵמַר לְהוֹסֵא אֱלֹהִים דִּי יַעֲבֹדוּ קַבְלִים
כִּי שֶׁנִּמְצָא בְּעַרְיָא וְכֵן אֲמַרְיָן לְהוֹסֵא אֱלֹהִים וְאֵמַר שֶׁהוּא בְּשֵׁן אֲרַמֵי גַב מִנְחָמָה
בְּעַרְיָא אֲלֵהֶם מֵאֲרַעָא בְּכֵן הוּא אֲלֵהֶם וְקָרִי אֵל וְאֵל אֲלֵהֶם אֲחֵרֵי כִּי שֶׁהוּא אֲלֵהֶם לְבַע אֲרַם
אֲנִי שֶׁהִיא גְּבוּהִים וְאֲרַקָא שְׁרוּשׁוֹ אֲרַץ וְבִדְרוֹל אֲרַבֵּעַ שְׁמוֹת נִקְרְאוּ לֵהּ כִּי אֲרַבֵּעַ תְּקוּפֹתֶיהָ אֲרַץ תֵּגַל אֲרַמֵי
אֲרַקָא וְיִתְּקַפְסוֹק כֵּן דִּעַל פִּתְשָׁן אֲרַמֵי דִּי שֶׁלֵּל יִרְמִיָּהוּ נְבִיאֵי לֵת שֶׁאֵל סַבְּגֵי לֵת דְּבַבֵּל דִּיאֵם יִמְרוּן לְטָן עִימִיָּא
דִּיאֵן בְּעַתָּהוֹן כִּי לֵת לְטַעֲוִתָּא בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּן תִּתְּעֹן וְכֵן תֵּאמְרוּן לְהוֹסֵא אֱלֹהִים דִּי אֲרַמֵי דִּיאֵן בְּיַד צוֹרֶךְ
אֲרַמֵי מִן שְׁמִיָּא לֵי יִכְלֹק לֵי אֲרַמֵי מִטְרָא וּמִן אֲרַעָא לֵי יִכְלֹק לֵי צְמִיחָה פְּרִיץ אֲרַמֵי וְלִי אֲרַעָא וְיִשְׁתַּעֲבֹד
מִן תְּחֹת שְׁמִיָּא אֲלֵהֶם וְיִתְּקַפְסוֹק בְּשֵׁן אֲרַמֵי בְּעַתָּהוֹן לֵי הַפְּטִיק הַעֲפָן עַד יֵי רַבְּחוֹת שְׁמוֹ הַכֹּל הוּא מַעֲבָה שִׁימְרוּ
לְהֵם בְּעִי שְׂרָאֵל אֲרַמֵי לֵי טַעֲבֵר אֲלֵהֶם הַלְלוֹתָם שֶׁלֵּל עָשׂוּ שְׁמִים וְאֲרַץ אֲלֵהֶם הַלְלוֹתָם שֶׁהִיא אֲרַץ בְּכִי וְהִיא יִבְטָא הַעֲבָדִי
וְאֲרַמֵי לְהֵם בְּשֵׁן אֲרַמֵי אֲנִי כִּי תִּתְּעֹן אֲרַמֵי וְכֵן כִּי יִתְּעֹן בְּהַר הַעֲפָן עֲשֵׂה אֲרַץ בְּכִי כִּי
עִימְרוּן לְהוֹסֵא אֱלֹהִים דִּי אֲרַמֵי מִן אֲרַעָא לֵי יִכְלֹק לֵי צְמִיחָה פְּרִיץ אֲרַמֵי וְלִי אֲרַעָא וְיִשְׁתַּעֲבֹד
עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל עַל מַשְׁבֵּל וּמִיָּה שֶׁהִיא תְּחֹתוֹ וְלֵי שֶׁהִיא עִימְרוּן לְהוֹסֵא אֱלֹהִים דִּי אֲרַמֵי מִן אֲרַעָא לֵי יִכְלֹק לֵי צְמִיחָה פְּרִיץ
שְׁרִיחֵם עֲלֵהֶם הַכֹּל כִּי שֶׁהִיא מִן אֲרַמֵי דְּשִׁמְיָא וְלֵי מִפְּטָא מִן נְתִיחֵם יִשְׂרָאֵל בְּכִי הַדוֹר כִּלְהַ מִפְּטָא שֶׁהִיא תְּחֹתוֹ לְכֵלֵם

עשה ארץ בכחו למי שנשק ארץ נבחו אנחם עושים וזכר נבחו על הארץ לפי שמגזלם רבים עלה סע
תמיד נבחו שאין לו הפסק קבא מלאת יתובאות כח עומדת הארץ תליה בפנים לא עזו חילך וחילך חמי
כחוט השני כמו שכתו תלך ארץ על כל מקל לא ידע אדם במה אלף שהחכם מתבונן כי מנח קסטוב היא עומדת
ביתם בלם שום סימניה אעפ"י שיש טעם אחר כי בטבעה הוא שתעמוד באמצע לפי שהיא כבדה אעפ"י קהל שם נח
הטוב ומנחו הוא הכל מן תכל בחכמות
הכל היא מקומות נבוקות הישוב מן הארץ
וקצת אותה קהל בחכמות נבוקות נמשכים
ובמשכו סובבו של יתכן הישוב מכלפינה
וינחו בהם כל עשכול עץ פרי הדרים
לשוב הדם ולבהמה וכל התפלות הנמצאות
בה והכל בחכמה ונתנת נטה שמים
שניה אותם כהקל לשנת תחשו כמו שאמר
וימתחם כהקל לשנת והקל הוא כחצי כח
ואין אנחו משנים מן השמים אלא חצי
הכבוד אשר על הארץ אף שאנחו מה
נותנתם שיש חצי כבוד אחר כי עולם הם
ונטייתם ומה אלה ומרוחם ממזרח למערב
וממערב למזרח קבל נשק בתנות של

עֲשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מִכֵּן תִּבְלַח בְּחַכְמָתוֹ
וּבְתִבְוֹנָתוֹ וְנִטְהַר שָׁמַיִם לְקוֹל תִּתְּנוּ הַ
הַמּוֹן מִיַּם בְּשָׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂיָאִים
מִקְצֵה אֶרֶץ בְּרָקִים לַמַּטֵּר עֲשֵׂה
וַיִּצְאֵרוּחַ מֵאֲצֵרֵתוֹ וְנִבְעַר בְּלִי אֵדָם
מִרְעֵת הַבֵּישׁ בְּלִי צוֹרֶף מִפְּסֶלֶב שִׁקּוֹ
נִסְכּוֹ וְלֹא רוּחַ בָּם הַבְּלִהֶמָה מַעֲשֵׂה
תַעֲתָעִים בַּעַר פְּקַדְתָּם יֵאבְדוּ

השם לקול וכן אנחו עושים אותה לקול תת המון מים בשמים והוא האויר הנקרא רקיע כי ידענו כי הוא קטן
כמש קטן מטר על טף ארץ ולפי האללש כמו שאמר הים נהלל קמים מנשימים ואם השמים יתנו רטב
הי אלה הוא יא אלקים לא יתנו השמים המטר כי אין בהם מים אלא הוא סאתן אותם בהם אחר שיעלה הנשיאים
מקצה הארץ כמש ואיד יעלה מן הארץ וכל המים אל יעלו מן הארץ אלא ייד הוא שיעלה כי מעלה אותה קהל בטבע
ששם בו והוא יתקפו מים באויר בכח שנתן בו חזק לקול תת המון מים בשמים ויעלה הנשיאים זו יעלה כו וידר מעלה
השם שפרושו אחר שירד מעשות השמש שא ידיו אל קטם ונרכס וכן קן אלה קצת ונחטא אחר שחטאין קצת
וכן יעלה נשיאים אחר שמעלה הנשיאים סאתן המים כי באויר מקום מיוחד שם ישוב האד מים ובאמרו מקצה הארץ
זכו במחמר חכמי המחקר שאומרים שהאדים שעלם מפאחת צפון ודרום חזק הוא מקצה הארץ הפאחת קרחאקור
מהיישוב ארץ כן כתי וקרי הארץ והטעם אחר ומה שאמר לקול תת הוא וחילת המטר שמשמעת קול וכן אמר
כי קוד המון קנשם ברקיס למטר עשה ועוד פלא גדול עשה בריות המטר שיורדים ברקיס עם המטר והברק
אם ואין המים מכבין אותם ויוצא רוח מלוצרותו וזכר המטר וזכר הרוח כי בסבת הנשיאים שמעלה מן הארץ יקיה
המטר ויקיה הרוח כי שם אדים הם שעלם מן הארץ שקוראים אותם נשיאים לנשיאתם מעלה הארץ האחד לרוח
והוא הנקרא חר וממנו יקיה המטר והאחר יבש וממנו יקיה הרוח והוא הנקרא קיטור ומה שאמר מלוצרותו לפי
שהיא מרחבת ואיננה נראית כדבר הנחן באויר נבער כל אדם מדעת מדעת חכמות שששק הדברים
בדמיה קובש כל ערק מפסל וכל כי
וקוד תת חלקה יש לו לקובש כי שקר נפט לשקר חפה אותה בזה

החלי שרדי המגיל ירושלם לתלמידי יחודק כמיתרים לתלמידי בני יצאוי פ קעס נעמס לנפלא שמייסד יחודק
כאב קמיסר יתבצא חס יסמעט אלט יצאוי יצאו מימנט כלומר שגלו פס יקויסן וכן חוקית ותכל חוקת
מימנט אין סטק עוד חלקי חס אומר עוד יקיק מלך שיטק את האקל שסוד רחית פ אינא וחין מקיס ירשע
האקל סגפ' א פ האקל פשו מייריעות
כי נבערו קרושס לפי אין סטק עוד האקל וקרושס קס יקויס

אֱהִי שֶׁרְדוּ וְכָל מִיתְרֵי נְהָקוּ בְּעֵי יָצְאוּ
וְאֵינָם אֵין נִמְהָ עוֹד אֱהִי וּמְקִים
יְרִיעוֹתַי כִּי נִבְעְרוּ הָרַעִים וְאֵת יְחוּהָ
לֹא דָרְשׁוּ עַל כֵּן לֹא הִשְׁכִּילוּ וְכָל מִ
מְרַעֲתָם נִפְוָצָה קוֹל שְׁמוֹעָה הִנְהָ
בְּאֵהוֹר עֲשֵׂה דוֹל מֵאֶרֶץ צַפּוֹן לְשׁוֹם
אֶת עֲרֵי יְהוּדָה שְׁמַמְרָה מֵעַן תִּנְמָס
יְדַעַתִּי חוּהָ כִּי לֹא אֲדַסְדְּרֶנּוּ לֹא
לְאִישׁ הַלֵּךְ וְהִכִּין אֶת צַעְדוֹ יִסְרַעֲנוּ יְחוּהָ
אֶךְ בְּמִשְׁפָּט אֵל בְּאֶפְךָ פִּן תִּמְעַטְנִי
יִשְׁפֹךְ חֶמְתְּךָ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
יְדַעוּךָ וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
קָרְאוּ כִּי אֲבָלוּ יֵאָרֶת יַעֲקֹב

וּבְנִיקוּוּ שְׁקִינֵי מַלְכָּם וְהַמֶּלֶךְ יִקְרָא רֹעֵק
וְכֵן תִּי אֲרִי אִיטְפֵאוּ מִלְּפָנָי לֹא הִשְׁכִּילוּ
כִּמּוֹ לֹא קִלְעוּ וְכֵן וְהִקִּידוּ בְּבַל דְּרִטוּ מִ
נִשְׁפַּל וְקוֹמוּס לֵו וְקוֹיִקִּים וְנִיקִיקוּ
בַעֲבַר טַלֵּל דְּרִטוּ אֵת יי כִּמּוֹ יִאֲשִׁיקוּ עַל
כֵּן לֹא קִלְעוּ בְּמַלְטָתָם כִּמּוֹ שֶׁקִּלְעוּ הוּא
כִּמּוֹ שֶׁנִּשְׁפַּל עֲלֵהֶם וְכָל מִרְשָׁתָם נִשְׁפַּתָּ
קִינֵן שְׁקִינֵי רֹעֵשׁ וְקִס יִסְרָא נִפְוָצָה
קוֹל שְׁמוֹעָה קוֹל גְּבִיחִים שׁוֹמְעִים
וְדִבְרֵי גְבוּרָה עוֹשֵׂוּ מִכְּהִילוֹ
כִּמּוֹ קִדְשׁ בֵּא מֵאֶרֶץ צַפּוֹן כְּלֹמֶן שְׁמַמְרָה
שׁוֹפֵעַ נִבְכָּר מִמְּקוֹמוֹ וְהִקִּיק קוֹל
אֲבָל לֹא קִינֵן אֲוֹמְרִים לִי זֶה מִקּוֹס יִבֵּא וְאִינֵן
הַנִּבְחָ שְׂרָאָה בְּבִטּוּחָ פִּי יִבֵּא לְשׁוֹם אֶרֶץ
עֲרֵי יְהוּדָה שְׁמַמְרָה יְדַעַתִּי יי שְׂרָאוּ
כִּמּוֹ שְׂפִרְשׁוּ אִיזֵל פִּי
נִבְכָּר נִבְכָּר נִבְכָּר שְׁקִינֵי דַעַת לְבָבָא עַל בְּעַ
עֲמוֹן כִּמּוֹ שְׁאִמְרָ פִּי עַמְדֵי מֶלֶךְ בְּבַל עַל חֵס
קִדְקֵךְ פִּי הוּא קִינֵן דַּעַת עַל בְּעַ עֲמוֹן
בְּנִשְׁפַּע מִמְּקוֹמוֹ וְכֹאֲשֶׁר קִינֵן עַל חֵס קִדְקֵךְ
וְהִקִּיק לְפִי דְרִטָּה קִינֵן לְבַב עֲמוֹן וְהִבֵּ
לְרוֹשֵׁל עַמְדֵי בְּדַעַת כֹּאֵל חוֹר בְּ מִדְּעַת

שְׁקִינֵי מִתְחַלְפֵי וְהִחַל קִלְעֵךְ רֹחִיו וְשִׁנָּה אֶת קִסְמוֹ לְבֵא לְרוֹשֵׁל נִבְכָּר נִבְכָּר עַל שְׂבֻעַת וְחַל אֶת הַשֵּׁם וְאִינֵן
יְדַעַתִּי יי פִּי לֹא לְאִדָּם בְּקִמְץ הַלְּמַד לְדַעַת לְאִדָּם קִינֵן וְהוּא נִבְכָּר אֵין לֵו דְרִט כְּלֹמֶר אִיבֵן בְּרִשׁוֹתָ פִּי אֶתְהָ פִּשְׁנָה
רִטְּוִי לֹא לְאִישׁ קוֹלְךָ וְכֵן לֹא לְאִישׁ קוֹלְךָ בְּפִשְׁלָם שְׁקוֹלְךָ בִּדְרֵךְ אֵין לֵו דְרִט וְהִכִּין אֶת נִשְׁבֻּעַתָּ פִּי לֹא יִדַע מִהָ יִבְחָו וְאֵין
הַכֶּנֶף בְּדוּ כִּמּוֹ שְׁאִמְרָ דוּד מִי מִנְּעִי גְּבִי טִטְוֹ וְיֵי יִסְרַעֲנוּ פִּירֹשׁוּ כִּמּוֹ שְׂפִרְשׁוּ יִנְהֵן פִּי הַנִּבְחָ מִנְּבִר
בְּלִשׁוֹן יִסְרָאֵל לִשׁוֹן יְחִיד דְרֵךְ כָּל וְאִמְרָ בְּרִיאוֹת נִבְכָּר נִבְכָּר
פִּי זֶה מוֹפֵר שְׁאִתְהָ מִיִּסְרָ אֲוֹתְהָ טוֹב הוּא שְׂפִרְסָרְוֹ אֵךְ בְּעִשְׂפֵט כִּפֵּי מִהָ שְׁפִי כָּל לְפִטוֹל אֵל בְּאֶפְךָ פִּן תִּמְעַטְנִי פִּי חֵס
תִּיִסְרַעֲנוּ בְּאֶפְךָ תִּמְעַטְנִי מִהָ יִנְהֵן וְכֵן תִּבְנֵי יִנְהֵן עֲלֵהֶן מִסוֹרֵךְ יי בְּרִס בְּיָן חֶסֶד לֹא יִתְקוֹף רֹגֶךָ בְּהוֹן דְּלִמְנָא
אֲעִיבֵן וְכֵן וְיִסְרַעֲנוּ לְעִשְׂפֵט וְנִקְמָ לֹא אֲנִיקְךָ שְׁפִוֹד חֶמְתְּךָ חֵס יִסְלַךְ אֵף וְחִמְמָה שְׂפִיךָ אֲוֹתְהָ עַל קִנְיִים אֲשֶׁר לֹא
פִּי יִסְרָאֵל אֲעִיבֵן שְׁחִטְוֹ לְעִטְרָ לֹא יִבְחָ מִתְחַלְפֵי רִשׁוֹךְ מִכִּי

למען הקים ואטן ואומר אמן יי אמת יקיה וקשיקה אחר מני של שמע את דברי קצית : ויא לשון קריאת
 וגמל כלומר כן יקיה : ויאמר יי קוסיף עוד וקוידו לקרא אלכם את כל הדברים אשר עמק
 שאמר אל איש יקודה של ימעתן להם
 הדברים ואמר להם בשון ארור ויתק נהם אול ישוע וכן מה שאמר לעשר ירושלם יאמר להם ניוועת בפרקסיה
 כגד כל העם : כי העד קעדות .
 חרית בשקעלת אותם מארץ
 מצרים וכן ברל דור ודור עד קיום הזה
 השם והעד שלתי להם הנביאים לפתות
 בהם בקר וערב כלומר זס וזס תמיד :
 ולא שמינו את כל דברי קצית קוללות
 שם תנאי קצית אם לא ישמע
 זה קווי שאמר אשר ציט לעשות ולש עשו
 ציט להם לקיים דברי קצית ולש קיימו
 ובכל קיום קצית עשה ולא תעשה וקיום
 קצית קורא מעשה : ויאמר מן קדומ
 ש זאת הנביא נאמר צימי יקו
 יקויקיס וזה קווי שאמר נמצא קשר כלומר
 מרדו ש אחר שטנ בתשובה צימי יאשיקו
 שבו על עונות אמתם קראשועס .
 אמתם קראשועס . דוד
 אמן ומעשה ואחו . וכל הפסוקים
 עד מה לרדי מיטארים קס . ופרוש
 והלט ערי יקודה : יושב ערי יקודה .
 וכן וכל הארץ באו מערימה : ופסוק
 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ועמד
 פראשקו למעלה ולמעלה אמר ש אינט
 שומע אוקר וקנה אמר ש אינט שומע
 בעת קראס אל קוסיף למר ש אפעל
 קס יקראו אל לא אשמע אלכם של
 אנקס מהם כל כך קרט לעשות קרע
 בעט להכשעס לא יוכלו לקמלט מן
 קפרעיות : בעד רעתם על
 רעתם וכן ובעד קסלר יפלו וקדומים
 להם רעס :

למען הקים את השבויעה אשר
 נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ
 זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר
 אמן יהוה : ויאמר יהוה אל
 קרא את כל הדברים האלה בערי
 יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו
 את דברי הברית הזאת ועשיתם
 אתם : כי העד העדתי באבותיכם ביום
 העלותי אותם מארץ מצרים ועד
 היום הזה השכם והעד לאמר שמעו
 בקולי : ולא שמעו ולא הסו את אונם
 ולכו איש בשררות לבם הרע ואבא
 עליהם את כל דברי הברית הזאת
 אשר צויתני לעשות ולא עשו :

פ פ

פ ויאמר יהוה אל
 נמצא קשר באיש יהודה ובשבי
 ירושלם : שבו על עונות אברתם ה
 הוא שנים אשר מאנו לשמע את דברי

מה לדיי בבית איך קצת מה לדיי קרא קרא יעלה יחיל שיהיה מלאכה היל איך מקל לטעם
 צמתי כל נמת קמקדש כלומן לשרות שפנת סס פשונה קינומנתה קרבים בעשות
 כנסת ישראל יתענה את קרבים כלומן פס אלפים אחרי כמון הילן למעלה כמכפר ערך קיון אלפך יאודה
 וכן שהענין אל חזק ועשתה קממנה את קרבים ועבד ק אתם מה לעזר לדיי בבית וילמן בבית כמון שאין לדיי
 פינה קנבא קוחו ל ידס וכן בית
 קמקדש בית קנבא קוחו ולס שסס ובר
 קדש עברו מעליך יחד לכנסת ישראל
 וילמן לך את מקדשת קרבות לרבים שהי
 אלפים אחרי ובר קדש כשר מונח
 שקוח קדש יוהס קרבות קדש עברים
 מעליך כלומן כולו איס מוסלס עלך
 לעשות פרעו או קעלוי ולס סיס
 לך ששתודוע לבנינה פבעת סתעא
 קרעות או קעלוי וסמצי וסמפרס
 ובר קדש ולס סיקד כמון כל כשר
 שפוסו בע אדס כלומן קחסדים אנשי
 קדש עברו מעליך לפיכך את פושק
 קרעות קממנתה קנבל לזן קעמן
 וכן יאענתה עורתה רעגס קמ
 סמסת כור נפערס תחלו איס וזנקן
 תיגס ספסוק כן מה לעמל קחא חני
 קדמי שנקן פלחן בית מקדשא עברו עמ
 למחסי סניחן ממרבין כשר סקובן פס
 כור קדשא יגלן מיכר מן קדס כשר
 ככן קוית תקיפא וברדס כשעם שחכ
 בית קמקדש מנאו קקבא לסברקס פוס
 בבית קמקדש אימל למה לדיי בבית חמ
 לו על פסקי בבית אימל לו כשר חסיו
 ובל אימל לו סמל כסובג חסיו אימל לו
 עאודה קממנתה אימל לו סמל מיוסוסיס
 חסיו אימל לו קרבים אימל לו קיה לך לזכ
 לס כרית מעלי אימל לו כשר קדש עברו
 מעליך אל סמל חס קממנתה לססח חסיו
 כשונה אל פ רענת או קעלוי אל סמל
 חו חן לס תקנה אימל לו וית רעפן ופמ

והמה הלכו אחרי אלהים אחרים
 לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה
 את ברית אשר פרת את אבותם
 לכן בה אמר יהוה הנני מבא
 אלהם בה אשר לא יכלו לצאת
 מפנה העקוב אלי ולא אשמע אלהם
 והלכו ערי יהודה ויטבי ירושלם חקו
 אלה אלהים אשר הם מקטרים להם
 והישע לא ישיעו להם בעת רעתם
 כי מספר ערין היו אלהי יהודה מ
 ומספר חצות ירושלם שמתם מזב
 מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל
 ואמה אל תתפלל
 בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה
 ותפלה בי אינני שומע בעת קראם
 אלי בעד רעתם
 מה לדיי בבית עשותה
 זממתה הרבים ובשר קדש יעברו
 עלך כירעתך אותעלוי

זאת קמשינה לזית לפי שהיא רענן כל ימות קשנה ועל לים יפה פרי תארי פי יפה פרי ויפה פרי ויפה
סוכר שומד במקום שם כל שפירי יפה ותארו יפה אינן לצננס ישראל מיתחל קראי יי שומר וית רענן כשקית
פושק רענן קיית כמו וית רענן לט על לקול רל שהכלזה קיית תמיתה שומר וית קיית פושק מעשים טובים
דומים לפרי וית אשר בדשן וקוח שמט יכבדו חלבים ואנשים לקול קמולת גדול ועתה גרמו שומר ויפה פרי

גיס רמס ישמע קול קמולתם שקיח גדול
ופל ים קיית איש עלה כאלו אימר עלך כ
כן דרך קמקרו ידבר בפסוק אחד לסיכ
ושלח לסיכ כמו שמשע עמים כלם ע
ישו מאלם אשר חמדתם ויי קודיעם
וארעם או קראיעם וקדומים לפי רמס
ורעו לעותו ואותם קמים ישברו לפי קיית
שקית נמשלתם ואי אל פי עלה כמו
על וית כלומר קיית איש בעלמ פי בעל
קיית שם רעע מסולחי עתה יתת איש נהם
וכנה קיית בלשון נקנה ואעפ שקוח בלשון
וכי כמו שאי רענן לעיתו קנה מבאז
גבן בלשון וכי כמו גבן טוקי ועבא קו
בלשון נקנה לגבן ארע כן יקח וית כמו
ופעל לפי שמאשיל ס כנסת ישראל שקיח
בלשון נקנה וכי קיית שקיח משל לפי כן
בלשון נקנה כאלו וכי מכנסם ואחר כן שב
לזכרו בלשון וכי בלשון עכמו ואינן לעיתו
קמולת כתי סו עס קדגש וכמקו מעשים
ונמצאו באותיות אקוי עס קדגש וכי סס

זית רענן יפה פרי תאר קרא יחודה
שמך לקול המולה גדולה הצת איש
על הורעור לזיתו ויחודה צבאות תג
הנטע אותך דבר עלך רעה פבל ר
רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
עשו להם להכעסני לקטר לבעל

ג

ויחודה הודיעני וארעה או הרמיהני
מעלליהם ואנכי כבבש אלוה יזבל ע
למבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מ
מחשבות גשאית העין בלחמו ונכרתו
מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד

בספר יחזקאל בלשון קדקדוק ממנו ופי קמולת כיו מלה וכן קול קמולת כקול מוחנה ופי קיית קבשד כמו ויתת
בציון וקדומים לפי ורע פי ישברו כמו ירעך קדקד ורע את ארץ אשור בחרב לעות פי עגפס וקדאי קשמים
קדמים כן מעטן ארומיק יי ב לעת שפי רומנותם וזכר קנה קשמים בזה בלשון רל שאפי קשמים קדמי ישנו
וקוח משל על ירושלים ויתת תרנס קפסוק כן קא כאלין ויתת דשפיר ברזים ויאי בחזיק וסוסת מטח
כאלפא כן רב יי שמך בעצמיא וכי רעבת על אוריתא משרית עממין סגאין דתקיפן כאשתא ייתן עלך
ויתחברון לקון סמסון ויי עבדות קסוטע אוקר לפי שקמשינה לזית אינן עלה לשון כטיעם כלום שמשטר פארן
טובה כמו שטעה לך טובה בעשותך טובה כן דבר פתה עלך רעה פי קנפאי שעתה ק לבא עליך בגל רעותת
ישראל ובית יהודה על בית ישראל דבר רעב וכזה לפי ועלך גם כן דבר רעה ותבא לך ויי חוד יעני פי אאל
קודיעם שקו חושבים לה אצל אית סס קמית כמו שאומל בפסוק שאחר זק קודיעם זק וארעם או יעני פי אל
קיית יודע זק ולס קיה עיג על לב פ אי א קרעתי לפי חס אינע מופת איתם לטובתם איש פושק או קראיעם
ממולתם בזה קראיעם ממשל קדשם איס למין רובים לעשות כן כש לארש ואי קודיעם וקראיעם של לסיכ

ואנכי כבבש אלוף . ואני כבבש אלוף . כמו ואלוף חסדו וקחסד וקחסד
מכובלים וכן במשקל אחר סגור אלפיך ויהי כחיימך

אמר קנבילי את קייני עמקם קודם שהודיעה האל זה כמו
קנבילי אלו קשור שובילו אותה לבית המטבחים לטבח אותה וקחיל כשמעלשכן אותה אינו יודע כי לשמו מולשכן אותה כן

את אים קח מולשכן אותי קרובי ומעודש
לשכל עמקם לך קייני ידע כי לפמיהם
מולשכן אותי וקנה אים לך הודיעה האל קח
ממיתים אותי זמנה קח חושבן עלך ואומרין
נשחיתה עץ בלחמו ופי כתרעמו כרמי
סמאל דמותה בניכלה ואמנשחיתה
במקום נשימה כי הודיעה קודם קיתה
קדשה חנה ועץ פיעץ מות כלומעץ שהיא
עם קמות וכן וזרהו עץ חמה שהיא עץ
מר וקיה נס בתוך נס בלחמו במחלו כי
לחם כלל לכל מחלל מחלל חיים מן השכל
קודם וית מחלל דישאל לך חכר עוד
פי בחיים וכפל העטן פעלות שומות ויהי

שופט בך שופט מנהם כי אתה שופט
בגדק טוין כליות ולב כי אתה בזנת לחם
וכלותם והודעתם מחשבותם כדי שישמר
מקם ארחה כי מרץ כלומעץ של חמות עד
שארחה שתקח נקמה מקם כי חלף גלות
את ריב אין לך וקחוב לגלות לחם את
ריב כי קם חשבו לפמיתת אליך גלות

ואתה תקח משפוי מקם וזמירו גשתי דברה תורה כלסון בע אדם כי גלוי וידוע לפשו וכן תי גלתי אמרית לכן
ול תינוות בריב וזך אלמירמיהו ויהי קודיעט וקרי קח חומרי לו על פט כי ימיתתו אים ינבא חלף אירמיהו לך
קיה חוש לפנה שהיו אומרים בעט כי חשב כי זה דרך הפחדה ונזוס כי לך יתכן שימיתתו בגלוי ולך קיה מפתח מזנה
אך שימיתתו בסתר עי עם קמות זה קיה יכול להיות כי קיה דבר של קיה כודע כי יש עם קמות שמחללין אותה של
מנות מיר חלף עי חלף ימים ואם ימות על קדרך קזה לך קח חומרים כי על ימי עם קמות מת לכן קח חומרים
קח חומרים שזמחו בגזרתם וינאו לקחם ימותו נחרב בעמקם ונמותו ברעב בער חזר קבטם ולך
האמת כי האמת אים ישוע דבר מחלל יאכלו קם כי חייקם קם קודמים לך בעמקם ולך עוד חלף שיאכלו בער בעמקם
ועותקם מטע קרעב וישארית אנשי עפפת ילקו מתו משאל ישראל לפי שהיה להם לחזיק ירי ירמיהו שקם
קחו חומרים לפמיתת אים ינבא צאס יי : שנת פקודתם שנת קחובי שהיתה
שנת יט לנבובניחיר שפקד חלף עליקם את פעם וחרכם קח רץ וגל קנשארית מן קחוב ופן קרעב ואמ כי אנשי
עגות לך תקיה להם שארית ואעפ שפגורה גורה של תקיה להם שארית בעת שחלף עליקם הגורה ולכן
החיים קצר עשו תשובה וקיתה להם שארית וכן אמרו רבותינו וכן מצאנו בשו"ת גלות בבל אנשי עפפת קח

והזה צבאות שפטי צדק בחן בליוור
ולב אראה נקמתך מהם כי אלך גל
גלית את ריבי לכן כה אמר יהוה
על אנשי ענתות המבקשים ארני נפ
נפשך לאמר לא תנבא בשם ירונה ו
ולאתמות ברגו:

לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד
עליהם הבחורים ימותו ברורב ב
בניהם ובנתיהם ימותו ברעב וישארית
לא תהיה להם כי אביא רעה אל
אנשי ענתות שנת פקדתיים :

צדיק אתה יי' ביארי באלריך • שאריב אריך כלומר האם אומר אריב אריך לא יתכן כי אתה צדיק ואין לך
לחלוק בזה: אך משפטים אדבר אומרך אך אדבר עמך כאלהם כנשפם
עם חמירו ופשוט ופוקן בעצמות הכדושן כי את נטך בזה מדוע דרך הרשעים נלקה כי קיו פשרא רשעים מתלחין
וכן תרגם יונתן כתי' חת יי' מנמנן לקבל פתעך נס שאלת דישן אנה שאל מן קדמך מה דין ארחת רשעים
מגישח: נטעתם גם שורשו משל

צדיק אתה יי' חוה ביאריב אריך ארך
משפטים אדבר אותך מדוע הדרך
רשעים צלחה שלו כל בדי בנדי: נט
נטעתם גם שורשו ילכונם עשו פרי
קרוב אתה בעיהם ורחוק מכליותם:
ואתה יי' חוה ידעתה תראני ובחנת לפי
אתך התקם בצאן למבחה והקרשם
ליום הרנה:

פרי קלחתם
שקיא קיימת וקולכת וגלש • ונאומרו
נטעתה קרחה כי טובת הרשעים תגא לפס
מאת קאל לא שקיא דרך מקרה וכן אמר
בתורה ומשאל לשונאיו חל פט להאבדו •
כתרגמו: שראו • מבטן פעל הכבד
אשר על דרך המרובע • וכן כל שורש
בארץ נטש: קרוב אתה בטיקס: אם
יקראוך בתלמי או יזכרך בטענה לשקר
קוי כי אתה רחוק מכליותיקס ואיש
חושבים כי בדרך טובתם ושאתה קמטוב
וקמריע: וונתן תרג קריבן טרגמי
כתיבך בפועליון רחיק ארחיקך
מכליתקן יאתה יי' ידעתני תראני
וחתה כוחה

עד מתי תאבל הארץ
ועשב כל השדה יבש מרעתו

אותי כמנו שאני: ובחנת לפי אתך בחנת

לכי שהיא אהרן לש בלשם שאתה רחוק ממנו אם כן למה הם בטוב ואני ברע: התקם כצאן לטעוק כמנו עו
התייבן אותם מן הער אמר אל קה לויס הרשעים התקם ממקום רצם לרעתם כצאן לטבחיה: והקדישם והזמינם
לשם קרינה לשם שיהא בו קדג רב והוא יום קחרבן קומיעם לקדג ולא יתיק לפס מקום להבצל מן קהדג ולא יודע
לעולם כי רשעתם גרמה להם אכל עתה יש מנצכה נקלחתם: עד מתי תאבל הארץ עד מתי יתיקו
שיוקראו אל לשם קרינה כשתאכל הארץ ווקו עת קחרבן ועשב
זה על דרך הפלגה וכן סתתה בהמות ועוף ומכפ מה תאכל ותשחת הארץ מרעת יושבי בה • כי אמרו וקדן קוקן
שלי יבולו אלה הרשעים האלים מיום קהרינה כי הם אומרים בשלותם לש יראה את אחריתנו ואם יאמרו להם נבאי
האמת קאל יציא אחריתכם לרע אעפ שאתם אלים עתה הם אומרים לש יראה קאל אחריתנו כי אינו משגיח צו
ובמעשינו ולא ידע מה אחריתנו: סתתה עטן כלעין כמנו האף תספה צדיק עש רשע אלש שקוא פעל יוצא וזה פעל
עמיר וקנה שאל ירמיקו על הכלחת הרשעים ולש השיע קאל: כי את רגלים רצתה פי ארע ארע זל טזה
הפסוק קשובת שאלת של יקרהר אחר מדות קבה אמר ועל
מגעבר זה המשל כי את רוחה אוקר שרצת עש דגלש כמותר וכלאוך כי רע יותר ממך ולש היתה כך יכולת להשיג
קלאוך כמרוותם להשיג ואיך תתחרה את קסוסים ואיך תתערב עש קסוסים לרוץ פמקס וזה פי קמשל קנה אנה
כן בנ אדם כמותר ואיך יודע דעתם וסודותם שקרי אמרו להאריך קס קמות ולא ידעת ולא קרנשת בקס אם

לשון קדש וידך יצא לרעת סודי ודעתו נהגה קשול בהכלית רשעו ורעת קנניקים נשאל קה לפרך
שעק ואל תהיך ידך מרודי וקוסף ל על המשל לבג ל על עצמו ואל ס מריח הפסוק עמ עצמו ואמל ל חט
חזה יחך ילום וכלס בשלחות ועדך שהחוק עמך ולכך פ איש רוחה ברצנה את רגלם כמותך והם איש
ענשת שהם נמ מספיקר ופמרגה יחזת עמך לעמ גדול קוקס קלחך וקפחיוך למיתר ויך יתחזה את
קסוסים כשתלך לרושם שקס סריש

וגשלים ונמ קמלך שס יך תתנהג עמם
עריך לך שהחוק של תפח מרס ותנני
למס שלחות כלל מורח וקוסף ל ער
ואמר גארז שלום אנה סטח בעג ערת
שהיק רחוי שתהיה לך ארץ שלום ומיה
רחוי לך לבחוח נקס ולח תכל כ קס
מעמינס עליך ויך תעסק עבון קידן
כלומר נקוס שמעבון גל קידן והח
משל על שרי יקרה וירושלם וקמסילם
לבחון קידן לפי שקחז קנהד קמול שטח
ארץ ישראל פ פרת נגמל ארץ סרל
קחז וזנתן גם כן פרש קפסוק השונת
השאלה וכן תדעו דח תוצתה לירמיה
נביא על בשותיה אדומי דמיה לגסי
דקיס עס רנלח ולסי וחיבין את מעמי
למקס כקסל סוסותל בנקענל ונארע

ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו
לא יראה את אחרייתנו כי את רגלים
רצתהו ולאוך ואיך תתחרה את
הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ו
ואיך תעשה בנאון הירדן כי גם אחיך
ובית אבך גם חמה בנדרו בך גם חמה
קראו אחריך מלאאל תאמן כס כי
ידברו אליך טובות
עזבת את בתי נטשתי את נחלתי
נתתי את ידי דות נפשי בבק איבה :

שלמח את מעריהן ונפל ויבדן את מעמי למעט כקסל חיות ברא צדו ירנח ואס על טטון רחל מטיב
לנסכניצרי מלכא רנכל רגלס נביאח את חוי ומעמיה וימן כון רחל אחונך מה רחל עתיד למעבד לנכתיך
צייקיא רמן עלמח דרדיטון כסוסותל למעבד עובדן טטון קדמי ואף אמרית לקון רחית על בטטון ברכן ועממן קח
כמיח דנחתן שתף פרדנל כי גם אחיך בגרו בך פ היית טפח נקס ואמרו להיכ לך סס קמות וקראו
אחריך מלס קטן כלומר
מלס רועס קטן רועס שנקבצ אחר קארי אל תאמן נס אס יקר טון ודברו אליך טובות אל תאמן נס פ שקר
קס דובים אליך פ דעתס כח שתקרב אלס ותהיק בטתיהם ללס ולשתת עמיהם ודעתס להשקות
לקח שלך סס קמות וזנתן תרגס ודחת ירמיהו בשע עליהן רחמן אחר ופח אטך אף אישון שקחו בר אף אישון
אמרו עליך מילט בשין ונכח קחי אל פירש מלח מן המלות שמפרשין אותם בהפכס כלומר חסר בכל רבד כמו
שאמרו לם מיח סג נקור ויארע איש אל פירש מלס מן אשר מלס לם אומקיס עליך שלל בטטך שאין לך שוס יראה
בעלם שקס אומקיס לך לנ תכנח בשס ולס תמות צדיק ואתה מוסף עוד להנכח ולס תפחד מן קמעותה
עוברת את ביתי אימר קחל כחדס קסוקס על אבדע שטתי את שתי וק בית קמקדסי נחלתי וק
ישראל כמו שאמר יעקב חכל נחלת יידות נכסיי שאקבצתי אהבת נכסיי ועתה

בעמותיך נקתיה בכף אויבתי

היתה בארץ צער כשואב הארץ צער וכוונת קול וישמענו עבדים ושבים קול עזם נדך קיער או קסמוך
ע כן אף עבדתי את נחלתי כי קיתה לעבדו הארץ קשואב צער ונתנת קולק ושאנתה קיא טענת
קעשוקים מפת החמש או נתנת קול עבדי עז צדתי האלעם כמו שנאמר במעשה אלעזר עס אחאב וקראו בשם
הבעל מהקבר ועד קצקרים ואומרים ראו בקול גדול על כן שנאתה ונטתי ליתך כי נלאתי כשואב עוד מעשיקס

קדשתי העיט שנקס הקא בפתח
כי קיא לשאלה ופי ארע אפ
זל קפסוק כן קשטו נסע בדם חללס יקיה
ספכ נחלתי שנחלתני ואחר שיטבע
קשטו ינאו כל חית קשדק לטול כמו
שאמל לט אספ כל חית קשדק קתו לכל
אז לשפכו אחר שקצבעו אפס לט אספ
כל חית קשדק בעאר פ כן קמענה
קעשטת ינאו על קחללס תחלק פ קס
ידאוס קעפס כמו שאמר נאשר חללס שס
קוא וקחיות רואות קעשטת קצבעו קעס
קחללס ויתרו מקומס קתנו קקא תמורת
אלף ארנו אקחק יין שוב ארנו ועטפו כמו
נאו וקחיות קס מנאל על קאומות שינאו
עס נטכדנאצי להחריב ירואלס כאלו עשו
לפס אות וקרימו לפס נס שינאו וקוא מנאל
על קשט קעטע לחיות וקוא דבר קננאל
רועים רבים מלפ קעס שינאו עס
נאכדנאצי וקמלך
לעס כמו קרועה לכאן וכן תי מלפן
סנאין קטלו עמי כימי ישרא כמו שאמר
פ כרס יננאות פת ישרא סססו רמסו
שמה נטכדנאצי ואצט של וכוו קרוי וכר

היתה לי נחלתי בארץ ביער נתנה
עלי בקלה על כן שנאתה העיט צ
צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לנו
אספו כל חית השדה התנו לאכלה
רעים רבים שהתנו כרמי בוססו את
חלקתי נתנו את חלקת המרת למדנו
שממה שממה לשממה אכלה על
שממה נשממה כל הארץ באין איש
שם על לב על כל שפיים במדבר נ
באו שודדים כי הרב לחור
אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ
אין שלום לכל בשר זרעו חטים וקצים
קצרו נחלו ללא יגעלו ובשו מתנו
מתבואתיכם מהרון אף יהודה

רושע רב וקוא קיה צראס וקוא סס קחלקה לשעמנה
שקיא שמנה קתבלק על על שמעוניה למר שאט קשימותה פ אין איס שס על לב למק חרבה פ אין איס מנקס
שס על לב דברי ותכחות שקייתי מוכח אותס על יד קננאלס ולס שמנו על לבס ולס שמעו אלעקס ותי ארילת
דמסוי נחלתי על לבא על כל שפיים מנקוס מרעה קננאות יקרא מדבר כמו שפרשס ושפס קס קמקומות
קננאקיס כמו קרוי ונבעו אלעג שס במקוס מרעה קננאות שקוא מן קישוב נאו שודדים חרב
לי אובלה כמו אובלה יאמל כזה וסו כמו אס אובלה אבל ברוב יאמר על משקל פעלת וקקרב קוא חבלת
קחרב כמו וחרב תאכל בשר כזה וכזה תאכל קחרב מקנה ארץ ועד קנה קארץ פ שס בשאר קאומות תקיה פ
בכלס פשטק יד נטכדנאצי וחרט קוא לי פ קוא קשד את רוחו לכא עלעקס וקננאל קתפנאל על כל אחת מנקס

כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַלֵּל
וְקָנַת לְךָ אֲזוּר פְּשִׁתִּים וְשִׁמְתוּ עַל מִ
מִתְנַד וּבְמִים לֹא תִבְאֶהוּ וְאִקְנֶה אֶת
הָאֲזוּר כִּדְבַר יְהוָה וְאֲשֵׁם עַל מִתְנֵי:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי שְׁנַת י
לֵאמֹר יִקַּח אֶת הָאֲזוּר אֲשֶׁר קָנַת אֲשׁוּ
עַל מִתְנַד וְקוּם לְךָ פֶרֶת הוֹטְמָנָהוּ שֵׁם
בְּנִיקָה סֶלַע וְאֵלֶךְ וְאֲטַמְנָהוּ בַּפֶּרֶת
בְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה אֹתִי:

וַיְהִי מִקֵּץ יָמַי סוֹרְבִים וַאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
קוּם לְךָ פֶרֶת הוֹקֵחַ מִשֵּׁם אֶת הָאֲזוּר ו
אֲשֶׁר צִוִּיתִךְ לְטַמְנוּ שֵׁם וְאֵלֶךְ פֶּרֶתָהּ
וְאֶחָפֹר וְאִקַּח אֶת הָאֲזוּר מִן הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר טַמְנִיתִי שְׁמָהּ וְהִנֵּה נִשְׁבַּחְתִּי
הָאֲזוּר לֹא יִצְלַח לְכֹל:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּכֹה אֲשֶׁר צִוִּית
אֶת נְאֻם יְהוָה וְאֶת נְאֻם יְרוּשָׁלַם ה
הֶרֶב הָעַם הַזֶּה הִרְעָה הַמְּאֲנִים לִשְׁמֹעַ
אֶת דְּבַר יְהוָה לְכֹס בְּשִׁרְרוּת לְבָם
וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָם
וְלֹא שִׁתְּחוּרְתָ לַיהוָה וַיְהִי כְּאֲזוּר
הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא יִצְלַח לְכֹל כִּי בְּאֲשֶׁר

כֹּה אָמַר יְהוָה עַתָּה אֲזוּר אֵיכָּה שִׁקִּים
מִיָּגַש וְעַשָׂה יִרְמִיקָ מִנָּה
שֶׁעָם סָקָל וְקָרַב רַעַמָּא מִשָּׁקֶבֶר
מִיָּמִין וְלִפְרֹשׁ פִּי בְחֹלֶס סָלִי נִטְוֶה קִיקָ כֹל
קִמְעָה קֹקֶה וּמִנָּה שִׁמְרָה לֹבִי יִסֵּם לִי
תִּשְׁחָזֵק לִי אֲדַע לֹטְעָה עֲרִיץ וְאִם
רַבָּה לִי עֵרָה שֶׁלֹּא יִכְבַּשְׁהוּ אֲחֵר שִׁחְבְּרוּ יָמַי
אִם יִחְבְּרוּ עִם קוֹיָה לִמָּה לִי אֲמַר לֹא
קִכְשָׁקוּ וְאִלֵּךְ קִעֵשׁ מִפְּרֹשֵׁי
וּפְרֹשׁ בְּנִיקָה סֶלַע בְּחֹרֶה סֶלַע
וּבִנְיָן תִּרְבֶּה בְּשִׁשְׁעֵית פֶּה גִלְיָה וּמִנָּה
סָאֵם שִׁלְךָ פִּי תִהְיֶה לְסַמָּא שֶׁם לִפְיָהוּ
בְּסֵל אֲרָץ יִשְׂרָאֵל רֹכֵב לִמְרָה פִּי כִשְׁיָהוּ
מִאֲרָץ יִשְׂרָאֵל בְּנֹלֶת יִשְׁחַתְּגֹוֹם
לִי יִלְחַח לְכֹל לְשׁוֹם דְּבַר בְּמִוּלָה מִלְּכָה
לִי תִעָשׂוּ לֹא תִעָשׂוּ שׁוֹם מִלְּכָה כֹל
תִּבְכְּוּ רִים שׁוֹם חִלְבוֹסוֹס רִים הָעַם
הַמְּאֲנִים שֶׁם תִּיָּרֵךְ קִיָּחֵךְ מִלָּן
בְּנִי לִפְיָהוּ קוֹחַ בְּהִטָּן
קִיָּלֶךְ בְּשׁוֹמְרָה וַיְהִי כְּאֲזוּר פִּי רֹשׁ
וַיְהִי קִנְיָן שׁוֹב אֶת נְאֻם יְהוָה וְאֶת נְאֻם
יְהוָה וְאֶמְרָתָ כֹּל נִבְלָה
יִמְלִיץ אֲמֹנִי
לִפְיָהוּ קִמְעָה וְהַנְּבִלָה קוֹחַ כְּרִיָּחֵס
וְהַנְּבִלָה קִיקָ לִפְיָהוּ מִשְׁלָה לְשֶׁת דְּבָרִים קִיָּחֵךְ
פִּי בְּמִוּלָה יִמְלִיץ וְרֹכֵב לִי עַד יִמְלִיץ
בְּתֵבָה וְשִׁקִּים בְּלֵעַ בְּדַעַת כִּן יִקְוֶה מִלְּאִים
סִכְרוֹן מִנְּכֹלֶת וְהַשְׁכָּח קוֹחַ מִשְׁלָה
חִבְּרֹת פִּי בְּמִוּלָה שִׁיָּן סִדְּעָה
וְלִי יֵדַע מִהָעַשָׂה כִּן מִיָּהוּ שִׁתְּכִיָּהוּ
קִיָּחֵךְ קוֹחַ נִבְלָה וְנִדְּקָה לִי יֵדַע מִהָ
יֵעָשֶׂה וְהַדְּבָר קִשְׁטָה שִׁמְעָלָה בְּנִבְלָה פִּי
כִשְׁיָהוּ אִדָּם נִבְלָה בְּנִבְלָה יִכְפַּע שְׁרִי
וְכִי תִשָּׁבֵא שִׁיָּן נִבְלָה בְּנִבְלָה בְּמִוּלָה
וְנִבְלָה יִכְפַּע כִּן יִקְוֶה מִרִיָּבָה בְּתַקָּה

יִדְבַק הָאָזוּר אֶל מֵתֵי אִישׁ בֶּן הַדְּבָקָתִי
 אֲלֵי אֵת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל בֵּית
 יְהוּדָה וְנָאם יְחֹה לְהִיּוֹת לִלְעָם וּלְשָׁם
 וּלְתַהֲלֵהוּ לְתַפְאֲרַתוֹ לֹא שָׁמְעוּ : וְאִם
 וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים אֲתָהּ דְּבַר הַזֶּה כֹּה־
 אָמַר יְחֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל נְבִלֵמְלָא
 יִין וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַיְדוּעַ לֹא נִדְעָ כִּי כָל
 נְבִלֵמְלָא יִין : וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־
 אָמַר יְחֹה הֵנֵמְלָא אֵת כָּל יְשֵׁבֵי
 חַאֲרֵץ הָאָרֶץ וְאֵת הַמְּלָכִים הַיְשֵׁבִים
 לְדוֹד עַל כִּסְאוֹ וְאֵת הַכֹּהֲנִים וְאֵת
 הַנְּבִיאִים וְאֵת כָּל יְשֵׁבֵי רוּשְׁלָם שְׁכֵרוֹן
 וְנַפְצָתִים אִישׁ אֶל אַחִיו וְהַאֲבֹרֶת וְהַ
 וְהַכֹּהֲנִים יְחֹה וְנָאם יְחֹה לֹא אֶרְחֹמֹל
 וְלֹא אֶחֱוֹס וְלֹא אֶרְחַם מִהַשְׁחִיתָם :
 שָׁמְעוּ וְהָאִינוּ אֶל הַתְּבַרְרוּ כִּי
 יְחֹה דְּבַר : תְּנוּ לִי חֹה אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד
 בְּטָרִם יְחֹשֶׁךְ וּבְטָרִם יִתְנַפּוּ רְגְלֵיכֶם
 עַל הָרֵי נִשְׁפָּה וְקוֹיְתָם לְאוּר וְשָׁמָּה לְצַ
 לְצַלְמוֹת יִשִׁית לְעַרְפֵּל : וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהוּ
 בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֵוְהוּ
 וְדַמְעַתְּ דַּמְעוֹת וְהַרְדֵּי עֵינַי מִעֵרָה כִּי
 נִשְׁבַּח עֵדֶר יְחֹה :

על חובבתיך אפילו האמת פס קנצס
 יסופצ איש נחיו וזהו יסחת על ידי
 האומצס ועל ידי עצמן שמעו אל
 תגבו לך תגבו ותחשס פ
 קחכמה וקמוסר עמנס ואיננס צריפס
 לשמוע מוסר קאל על ידי נכחיו לא תנשו
 זה תנו ללוי אלהיכם כבוד ואל
 תבזוהו של לשמוע
 דברי אל תפולו כבוד בטרם יחשק
 יחשך עלבס קשמש כלומר שידמה לכס
 קיוס ללב מרוב הצרות ובטרם יתגבש
 רגלכס על קרי נשף על קרי חשך פ
 שף שרושו ללה ואמר קרי פ כשתחשס
 לקחכס כחוס קושגב בקריס כן תחשס
 לקחכס בער מוצריס או על קקריס עיניס
 יתגבש רגלכס כן שקולך נחשך
 שתגב רגלו בזון כגף כיו שנכז עריקס
 ישעקו מנח בהמות כגב כיו שפירשס
 וקויתס לזכ על די מצריס ושמה לצמות
 קאל יסיס אותה תקוק לצמות וסית
 לערפל כפל עטן במלות שופות
 וסית כעג שרושו כיו יסיס וקרי וסית
 וקול מרור וקעטן איי אס לא תשמעוהו
 אמר הנכז איס לך שמעו
 זאת קננס חק שאנ חומר לכס מש קאל
 במסתי קנכה נפשי פ איס רואי אחריתכ
 לע ונכית קנפס נמסתיס קיח וקיח
 קדאנה מנפ עק מנכ גאוהס שאיחית
 רוצס לקשפל עצמיכס לשמוע לצריי
 כיו שאמר לס ואל תגבוה כיו גאוה
 ויתמן קדס דערי מנטן ומנע תימנע
 נפשי תככה במסתיס ופע תימנע גלוי
 פ איס רחיק פ נשנה עברי סקיה לקסגא
 חפע ועתה נשס פ לך שמעו וקנחס
 פד שוצס ותיד כל כך פנימנע שטע פד
 שיתד כלפ נדמנע

אמר למלך ולגברת וזה קצווייפן לזרע מיוחד אלך לכל מיני שיקי וכן ראיה רח צמקול חומר קרא אמר
לנמקרי לבוקדומים להם וקמלך וקגצרה קס יקויפן ואמו שקס גלו ראשומס פס קגגרים וקקרה
וקמוסגרי קשפילו שבן כאלו אמר שבן בשפל ב קשפילו פועל עומד כמו קשפילו ודמיר גה או יקיק פעל יזנא
וכידושו קשפילו מכחחותבס ושם על קקרקע פי יד מראשומגס בגמ ממלכותעס קאיחד מראשק צמל
ממלכה וקוא סס לרשות ולממלכה ואמר

ירד ומראשומגס לשון רמס לל שוסרשות
לא שחר לרס אלס קכל ירד פ חף בגלותס
לא נהג כהס מנהג מלכס שקרינתס
יקויפן במת קכל כאחד קעס עטרת
הפחרתב כפל עטן במלת שוקת ואמ
ירד לשון זכר ומראשומגס ועטרת לשון קב
לל דגרי מראשומגס וכן פי יקיק נערה
יעשה מלמכה אשר כמוקו גח נהיתה וק
וקדומים להם וזוק כוכל לתקן גס לשון
קרסס חבל עטן טוב קוא מנה שכתבס
ערי הנגב הי קרוי דומיא ועל ערי קוד
אמר פ חלק יהודה קימ נידוס
ארץ ישראל כמו שכתב וזכרו זוק קשון
מפס קפסוק קבא אחריו שוכר עטן קבא
מכשן פ קמחרים וקמגלס עטיו מכשן
סגור ואין עתה לל מרס פ קשר
קחריבה אין וכל ואין בא אין סוגר ואין
פתיח ובאמר סוגרו לל שג יכנס אדם סס

אמר למלך ולגברת השפילו שבן
עד מראשומגס עטרת הפאותכם
ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה
כלה הגלת שלמים

שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה
העדר נתן לך צאן תפארתך מה
תאמרי כי יפקד עליך ואת למה
אתם עליך אלפים לראש הולוא
חבלים יאחזק כמו אשת לדה ופי
תאמרי בלבבך מהו
קר יאני אלה ברב עונך

וכן אמר בזה הלשון בחרבן הארץ בכבדות ישעקו סגור כל בית מטיח קגלת יהודה כלק ואעפסלס קגלתס
כלה עד נדקיהו פין סגלה ממלכה וקוא יקויפן קרי קוא כאלו גלתה כלס פ סופה לגלת בקרוב וקגדולס סנהס גלו
עס יקויפן קגלת שלמים כפל עטן במלת שוקת פ שלומים כמו כלס לל שלמים וכן מוסר שלומס עלט כמו
מוסר כלס ויונתן דקדק רבוי מלת שלומים וכלל טט עטיסס גלו שלמא אתקבלו תושלמת שבדיקון קגלת
מנשטטו קגלתה כמו וקדנת את שבתותה וקדנתה שאי עיניכם כעטב שאי וראי ככג קכנסה פמו קגלת
קפסוק ושט קפסוקים קבאים אחריו וקרי שחו וראו
וראו אינר למלך ולגברת שוכר פ להס קיה קעדר פ קס קרושס ומה שוכר ט לשון קבנה קוא ככג כנסת
ישראל קשרים וקגדולס סגלו עס יקויפן קחדש וקמוסג סגס להס קוא קעדר וקס בכב קרושס אמר שאו שטב
וראו קבאים מכשן ראו קכרדים קבאים קגלותגס איק קענר סנהן לפיות רועה עליהם וקזו צאן תפארתך
איה קס עתה פ לא קרעס ענד מה תאמרי כי יפקוד עליך יפקוד קאיוב עלך כלומר שיעט
עלך לקגלותך ולשחרעך מנה קמרי

אבל לעצמן הצטוק נחזה מה שפרשנו שקרי אומר זאת למה אתם עלתם אל שם אמר מה פלאמי כי יפקוד
עלך קחיב כי אתה למדת אותם לעזת עלך הלשם ולפיות לך לראש כי אחו שלם למלך אשר עבדך ובך את על
וקושיע מצב מלך ארם ומלך ישראל קקמים על
כי את הדגלת אותם עלך כי רחוקים היו מארצך מה תאמרי כי יצאו להחריבך פכבר באו לפושיעך קלס חבלס

יאחזק ביהיאי זה יאחזו אהך חבלס
כיו אבת למה האסה ששמדת ללית חזק
קעצן יתקך פ נאמר טרים וחבלס
יאחזון יאחזך קחית בחטף סגל למה
יתכן שיקה סס כמו מלכה ומצטן ומקרון
ויקיה אסת סמוך גם אצער שיקיה למה
תאר כמו וכח יין למה ויקיה אסת מוכרת
כיו אסת יבת תאר וכי תאברי
נגלו שולך שול קבד

הס הרתתנס וסיקטט למעלה הס נגליס
וקלובס נגלה וכן אמר ונלפת שולך על
פטר וקנה אחר שיקטט קשולס קעקסס
נגלס נחמסו כמו נגלו וכן ויחמוס כנן
כמו ונגלה חזק הוא משל על כבת ישראל
שקיתה נסתרת תרת כנפ האל ונכסת
בארצה ופתה היא נגלה וקוסר סתרת
מעלטה וקנה היא נגליה ונגלה קלנה לשך כל
בארצות נכריס היהפך בושי עירו
פ דבר טבע הוא

השחרות בטסי ואיס דבר מקרי ולא יסוד מימס לשולס וק החברסדות בימר כן הרע ל יוכל לפור מרס כאלו היא
טענבטס כל כך למדתם והדגלתם עצמכם במעשק הרע עד ששכ אצלכם דבר טבעי למודי כמו למוד
מנבר פרוס מורגל קרע מקור כמו ואיס הרע תריעו וית טסי הידואה חברסדותו כתימו ומנהן תרם
שלטי רקמתה ואפיצם בקש לפטר אפן אותם מקרה בקלות כקש עבד לוח מנבר פרוס כקש
שחוז עבד מ מקרה בטעס קרוח סמסנת ס קן אפנט למנבר כלומר אוצאס מעריהס
למקוס רחוק כמו המנבר גם יש מנבר טן ינואלס לבגל זה גורלך בנת מדיך כמו מנחשך אויקיה
מנה מחובר בלשון זכריס ובלשון נקסת כמו פנה שיקובץ
ויקובץ בלשון זכריס שטר הפעס כן יאמר מן מנה מנדות ויאמר מנדס וממסו מדיך ופירושו במנה שמדת מנדות
לך את שכחת אונת ואת שפחה אוקך פנת אל ענדך ולס פגסואת הסתרת פג מנמך וקייית לאסל ומצאוך צרות
נסת וזה ערלך ומנהר מאפי וגם אני מעס אר הוא נאפיק כבר פיר סס פכל קעצן קטאוף הוא משל
לעו ומנה לעתך שקייית שמחמ על מעשיך הרפס לט תמקרי אחרינו לט תמקרי אחרי שנטממת
ואס תאמרי שתמקרי מנת ענד טן של תמקרי קודס שתגל וית ולס תי כן פנד כען לך ארכא ומין סגיאין

נגלו שולך נחמסו עקבך : היר ופך
בושי עורו ונמר חברותיו גם אתם
חובלו להטיב למדי הרעיו אפיצם
בקש עובר לרוח מדבר יזה גורלך
מנתמדיך מאתי נאם יהוה אשר
שכחת אותי ותבטחי בשקר וננס אני
חשפתי שולך על פגך ונראה קלונך
נאפיד ומצהלותך זמת זנורך על
נבעות בשדה ראיתי שבו יצד אוילך
ירושלם לאתטהרי אחרי כתי עדי

פ פ

אשר היה דבר ייחודי בעצמותו. קיחזו צדיק ויש מפרשים מזה לעשות צדיק קצת שרש ופחדו וקדו קמחא
וקחא קדעב ובמסקל אחד ובגנה צמרת וקוח מלשון ל' יצר מקום עשן מעשה פ קדעב
מקטע מעטת קגשמים ובאמרו בלשון רבים צדיק ל' וקדו מנעו וקדו פדות וקדו דבר יי' אליו קודם קודרת
קבנות פ' יקדו ואמר לו כ' טאה כך: אכלה יהודה ושעריה אכלה עטן קשהה כעו אכל תרוש אמלל

ע ע
אשר היה דבר יחודי אל
ירמיהו על דברי הצרות: אכלה
יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ
וצוחת ירושלם עלתה: וארריהם
שלחו יצעוריהם למים באו על גבים
לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו
והכלמו וחפור ראשם: בעבור האדמה
חתה כילא היה נשם בארץ בשו
אכרים חפור ראשם: כי גם אילת
בשדה ילדה ועזוב כי לש

יתקד ל' ערי יהודה וית' אכלה לבית
יהודה: ושעריה אמללו: ועל דרך כ' ל'
שעריה שומעין כל און ופא ואין בא בקס
או שצת קוקטס משבת בשערים כמון
ס' יקר וקטס מעטב שבת וזנתן תרגס
וקרויקין חרובא: קדרו ל' רץ: קשערים
על דרך משל: או פרושו וישת קשערים
על דרך יסנו ל' רץ ידמו וקטבת טון:
וית' וית' חפיון אפיקון ארי כרוס אוכמין
בקדרא וית' רטיסו ל' רעא: ושחת ירוש
עלתה: על דרך ותעל שועת קשע
קשמימה ל' יושבי ירושלים יושבי קשע:
ואריריהם שלחו ואריריקס קגולעס
שלחו נעריקס חון
לשע ל' ראות אס ימצאו מים על גבס
על קחפדות שדרך למעטא בקס מים
ס' ינתב נסים סס מימני קגשמים או סיקיה

סס מקור מים לצמח המקום והנה לא ימצאו מים לפיכך היה להם צמח ששטו כלתם ריקס כמון שאמר באזוב
צמח פ' באזוב ושרוש שטו כלתם שטו עש כלתם או שרוש שטו על הכלס כלומר שטו על ידי משיב וכן אפד יודו
צמו לבלת צמח הכלס: צעריקס: כתב טו וקדי טוד ושטקס נטעס במסקל קשמיות אלס שקקדי ויתר
מטאד פ' נמצא צער טוד ולס נמצא צער טו: בעבור האדמה חתה בעער: טעס לפוף הפסוק שעליו
למה חצו ראשם בעבור שהאדמה חתה ופנכה
בעבור לפוף הפסוק קוד שאמר באזוב אכרים חפור ראשם: קיה מלרע: בארץ: ל' בארץ ישראל: אכרים: קס
עבדי קשדות: כי גם אילת: אפילו קאילת ילנה קעמרים ושנה איתם מחסרון מרעה בארץ פ' ל' קיה נשא
ושנה ילניה לכה מרעה בארץ אחרת ולס חשקה על ילניה אעפ' שהיא רחמנית וכלכה להחיות
את נפשה: ועזוב מקור במקום עבר כאלו אמר ושנה וכן וקחית רפא וסוב כאלו אמר רעו שטו: ופראים
עמדו על שפס: חסר יוד קרבים מיה: מכתב וכי פ' רשסו שפרשו קימקומיות קגבוקים ועמדות
סס ל' ראות משס אס יכאו משס בשוס מקוס עשב וילט סס וסאיפת קרוח פ' רשסו בצסוק פ' ר' ל' יוד
מדבר ושס א' ע' על קפרא סאיפת קרוח בל' סמיכה אל אחר והנה סימך אותה אל קתעס נ' יאה פ' עקר קסאיפ
קיא בתעס וכן קסיף קמתרגס סס ואינ' פ' רודא ובא' מרו ש' אפ' רוח ר' פ' ל' קיה להס קנאה בעמדם על שפס
אלס סאיפת קרוח פ' כלו שפיקס פ' אינ' עשב כאלו כלו שפיקס מרוב קמטס למרחוק ולס ראו עשב ווק קיה בארץ
ישראל פ' עש עמקס ס' סוב וטמדי וס' אחר קגים קיה להס סוב:

וזה לפי שאת בני ישראל כל עונש עונש ימלת האל כמו שאמר והיו נדב ליה ולמופת : אם ענינו ענינו בניו לא .
אמר הנביא בראות בני ישראל הרעב שיהיה חמור אל אל עונש כול ענינו בכל ישרא

ואעפ"ש לא היה ענין חס ענינו ענינו בניו ע"כ עשה למען סימך וכן אמר משה רבינו עליו השלום וסלת לעונש
ולחטאתנו ונחלתנו חמור חס ענינו ענינו בניו חס בקיות ימשת קנאת בארצנו ולא בארצת הקנים כס הפדו בני

ע עליהם חס לוקים אעפ"כ עשה למען
סימך הנקרא עלינו כרע מוסותם לך
חטא חמור כהדין עלך לעשיתם ע
רע משונותינו שמרדנו כך בגמרא דברים
בגמרא ארבעים אחרים ובמדרש הקמס
ובשמע לנביא הקדוש ולא לנביא חמור
לפני חמור כרע אעפ"כ עשה למען
סימך הנקרא עלינו שאם נקראו ע"כ
ענינו חסר יוד הרבים במקוה ישראל
ע אעפ"כ סרו מ

מדרכך לך הם מקוים וכל דור ודור את
מקוה ישראל ואתה מושיע בעת צרה
אעפ"ש הצריקה תבא להם בפעם אלה
מושיעם כהדין עליהם גם עתה בזמן
הזה מושיעם ויהם עליהם ולא יכלו ברעב
למה תהיה כגר בארץ במקומות
רבים דברה תורה

בגמרא כשן בני אדם ויחסה אותם בראות ושמעו וצריחו וכו' וכתב סברי בני אדם והכל דרך משל לשון
בני אדם וכל מקום רחוקו אעפ"כ מתרגם התורה וזנתן בן עזיאל מתרגם סברי הנביאים ריחוק מעבר
הנביא קייחסים התנאים וענין הסמוך הזה גם כן ואשר אחריו הסב יחזיקו הדבר הנאמר על האל על ישראל ר
ריחוק ריחוק מעצמו יתעלה אפי' דרך דמיון ודמיון כן סעור ישראל את שרדן בשוק עקב למה יחול רחוק עליו
ואנחנו כהתעבדו בארענו ובשני אורחא דסטא למתבא : למה תהיה באיש למה יקרא רחוק עליו ואנחנו
מטלטלין ושכין את גבר ויכל למפרק ואת שמתק
השבתנו ופשוט הסמוך כן הוא למה תהיה כגר בארץ כמי שקראו גר בארץ ואינו מאזרחי הארץ ומתשבת איש
חושש בגמרא הארץ מנה יקיה בה כן חס הוא בה קיום ל' יהיה מחד וכל שכן האזרח שנטה בשבד לען בה לבד כן הוא
עובר אזרח שאינו חושש בטובתה וברעתה ואתה תדמה להם בגמרא הזה בהם שרדן פנים מהארץ ולא החוש
לצרתה ולך הארץ ואנחנו גרים ותשבת עמך או אתה חומה בגמרא חזק ליש נהם ונבדל ל' ידע מה לעשות או
בגמרא של' זכר לקושיע אמר בגמרא כן חסו הקשותה ויש עת של' זכר לקושיע בגמרא ואתה בקרבנו ח' ואך
תכל להעלים עמך מצרתנו ושמך עלמך נקרא כן אנחנו נקראים על שמך ע"כ לפיכך אל תחשו
ובירש שמך משותף עם שמך ישראל : עתה פרושו לש מקומו נבדל : ואנחנו זכר ואלה הם מפרשים
אותו מן הערב שקורים למי שהוא מנסה לב מחול נהקוס :

לא היה ראוי פראים עבדו על
שמים שאפיו רוח כתנם כלו עיניהם
ביאין עשב : אם עוננו ענינו בניו יהוה
עשה למען שמך כרבו משובותינו
לחטאנו : מקוה ישראל מושיע בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ וכי ירח
נטה ללון : למה תהיה באיש נדרהם
בבבור לא יוכל להושיע ואתה
בקרבו יהוה שמך עלינו נקרא אל
תנהנו :

פ פ

ויאמרו חלמיות עדיקות ומוק קבת קז נביאי קבול ומעט זה קז מלאימטס ביה וקרא זה קעמ קקס וקרא סעט
קקס וק טמס קקוסס וימט חוק במוכסס וקרא קוסס ואלל ותרמית כתיבס בו וקעפן חיה ואלל קוז דבר
שאיו וזק שקס אמריס חרבורעב לא יקיא קוז דבר שאיו פ באנות יקיא קרעטוקהרב ותרמית לבס הושבס
מקרא וז טבס טון שקס חושבס חותס שאיו עדיקס בדברס כמון ששו אונכו בניקנת הפתדות נאמר לקס הלא

עפחו נקדברי ירמיקו פ אנתס רזיס
בכתיבה פ לא ידאו חרבורעב ופפ לקס
מעשיקס כזי שנקיק ככבדים בשעקס
ונקבס לקס זק קוז תרמית לבס שקס
חושבס לרמיות קשס במעשיקס וכדריה
מתגבאס לבס אמר לבס וכלל
קנבז עמקס כמון שחוז קיק טולל עצמו
בכלל ישראל באמרו כרס מווסעסו
לך חטאס לכן כה אמר יעמו
קנבזיס קקמק
לל ראונה ילקו קס נחרכ וצרטלמטר
שקס קחטאיו חת ישראל והעס
אשר הבה פ אעט שקז

מטעיס חותס נביאי קסקר
מיק לבס לבחון כן נביאי חזמת ובזנביאי
קסקר פ נביאי חזמת מעמידס חותס
פל תורת מטה ונביאי קסקר מימס לקס
עבודת עבודה זרה שחז נטול הפדק
ואעפ שקס עדיקס בקנת דבריקס בע
במדות מיק לבס לפחויק זק בקסס לא
ביסיה טון מדבריקס קוז בטול קתרה
ומיא עבודת עבודה זרה שאפי עשד
אופת ומופתס אמרת תרק יומת פ
דבר מרק ופמר וקזס חזופת והיובסס
קסס אמר ככעב קטעס פ מנסה יא ח

אלמטס חקסס ואין מקבד למנה זק יקיא ששש מוסק על מייסודין ועל קמיתת פיקס פ קן
מכשפת וכפעת לבדרי שקד יתד מן קיאמס ונמסס ובמפסס קקטעס בשון אסתס פ כן קוז המכפס מוח
קזל יתעלם שקוז חל אימונת ואין פעל ואבדת אליהם ואמרת תאמר לבס זק הרבר שאבה ספד
טלחס תמיר על שברס שאתה רואה ב
נעכ מנבטס חול ישבר לבס כשאמטס קדבריס חזון סעלת טת פמי עכ שכלמ יהודק שקיתת כמון בתלה של
יעמ חס כלומר שלט שלטו עלק קגוס לפגלות מלרעה מוכח נחש מכה קסק בחול גדול

חזון שקרוקסס ואלולות רמות לבס
המה מתגבאים להם:

לכן פה אמר יהוה על הגבאים
הגבאים בשמי ואני לא שלחותים
והמה אמרים חרבורעב לא יהיה
בארץ הזאת כחרבורעב יתמו ה
הגבאים ההמה יהוה עם אשר המה
גבאים להם יהוה משלכם בחוצות
ירושלם מפני חרעב וחרב ואין
מקבר להמה המה משיחם ובגדוהם
ובנתיהם ושפכת עליהם את רעתם
ואמרת אליהם אתה דבר הזה
תדנה עני רמעה ללוחמם ואל
תדמינה כי שבר גדול משברה ב
בתולת פת עמי מכה נחלה מאד:

אלמטס חקסס ואין מקבד למנה זק יקיא ששש מוסק על מייסודין ועל קמיתת פיקס פ קן
מכשפת וכפעת לבדרי שקד יתד מן קיאמס ונמסס ובמפסס קקטעס בשון אסתס פ כן קוז המכפס מוח
קזל יתעלם שקוז חל אימונת ואין פעל ואבדת אליהם ואמרת תאמר לבס זק הרבר שאבה ספד
טלחס תמיר על שברס שאתה רואה ב
נעכ מנבטס חול ישבר לבס כשאמטס קדבריס חזון סעלת טת פמי עכ שכלמ יהודק שקיתת כמון בתלה של
יעמ חס כלומר שלט שלטו עלק קגוס לפגלות מלרעה מוכח נחש מכה קסק בחול גדול

נמצאו כשנמצאו לדברך בנתיב קבלתם צדק כמו שאוכל אדם צדק הדבר מעצמו לפי אימו ואוכל לפי נקו
שמר על בזה אינו שמח שיאמרו עליו נביא וזהו הנביא יקראו נביא קבעל ויקדברך לעתו נמו
וקרי דברך בלא יוד לאון יחיד כמו שאמו ויקי וקבה דרך פרט ויקרי דרך כלל לא ישבתי דברך קחי שמח לצד
ובאמרו לצד כל שמחה שכל אינו שמחה אחר לא קיתה לשמחה שקחי שמחה קנף שאשכ נסודם וצקלם

נמצאו דברך ואכלם ויהי דברך ליו
לששון ולשמחת לבבי ביצקרא ש
שמך עלי יחיה אלהי צבאות לא
ישבתי בסוד משחקים ואעלה מפני
ידך בחד ישבתי כי זעם מלאתי למן
היה כאבי נצח ומבתי אנושה מאנה
הרפאה היתה לי כמו אכזבים לא
נאמנו: לכן כה אמר יחזק
אם תשוב ואשיבך לפני תעבד ואם

כשמעתי חקים ואשמח עמכם זה לא קיה ל
אפי חברה לא קיה לעמכם אלא בד
ישבתי פ אינו מתעורר בביתי מפני ידך לא
יד הנביא כמו קיתה על ידי יי כן תי מן קד
מייך פריש יתעבתי וכן תרגם ט ועש
מלכת ארי נביא לטוט מלאתי ויש
לפרש מפני ידך מכתיך כמו קנה יד קויה
וקמה וקועם וקכב קוח בנותי אות
וק לא אותעוד שקיו מנחם אות כמון שכתי
למה היה בדגש ומלשעל על קהא וקוח
אחד מן החמשה נבחי עמי תמימי
שלי יפסק כ בכל יום ויום אינו במדינה
וכאלו מכת מיתה הרפא ולשון מיתה נאמ
על מלכות השיר פ אין למכה רעון למד
קיה זה מה יש ש עון קיו תקיה לעמו
אכי ברך כמו מקור אכזב וכמו מים

שלי נאמנו שיבטיח אדם שימצא מים ויחבו כלומ יפסקו וקנה לי נאמנו וקעטן בשל נמלות שוקת ובאמרו אכזב
וזכר התאר ולא זכר המעשה כן דרך המקור במקומו דבס כמו כעבד קקצנות ומאכלו צריא וקדומים לפס ואי
המשל כנגד קא בעטור שאיני לו בתחלת נבואתו ואת קנה נתיך קיום לעשר מבצרי וגו וקנה קסמחרפי ומנח אות
ואעפ שאיני לו וכלמון אריך וגו קיה רעע שהמלחמה קהיא לא תהיה תמימה אל שיהא לה הפסק ובריאות פ לא קיה
לה הפסק הירעם על האל ואיני למה קיה כאבי נבחי קיו תהיה לנ כמו אכזב אישק כמו אישק מכותיה וכאבי אכזב
לל חוקה וכבדה אכזב האלף כוספת וקוח תאר מן כזב וקוח בשקל ארבע וזנקה קוסוף לא יקח מימך ל
כדבן כמטע דמנון דפסיק מוקי לכן איני לע קאל דברת כנגדי דברים אשר לא כן באמך קיו תקיה כמו אכזב
וקנה חטאת לענתה אם תשוב בתשובה לפט ותתחרט על מה שאמרת איך אשיבך אקבלך בתשובה ואם לא
לך ותעמוד לפט כבתחלה והעמידה לפט השם קיח קהפל וקהרה לפט וקסל הנביא כמו שאיני אם יעמד משק
ושמוא לפט ואברהם פנדכו עומד לפט יי ולא יאמז זה קלשון אל בביא ואם תביא יקר מוואל כפי תקיה ואם
תטריח עצמך עלהם לחורים למוטב ותביא יקר מוואל שתכל להשיב הרשעם שהם וולגם להשיבם טובים ויקריס
כפי תקיה מה שתגזור ותאמז יתקיים כאלו אינו אות כמו שאלמ בשמוא הנביא ולא הפיל מכל דבריו ארצות
רעות ממדי תקיים וימז כפיתה קיה כמאמרי תקיה כמו שאמרת לך שאתך לעשר מבצרי ולחומות נחשת ישוע
המה אריך ואתה לא תשוב אלנהם אבל זה השמר לך שלם תשוב לדעתם בקשתלותך עמקם שמא יטוך בחוב
דבריהם וטעפותם זה השמר לך קשתל שישוע המה אריך והשמר שלם תשוב אתה אלנהם ונתתך איני לא חקם
לך כמו אכזב איני כמו שאמרת לך בתחלה כן אעשה שאתך לעש קוח לחומות נחשת בצדק ונלחמו

כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה עַל־הַבְּנִיּוֹת וְעַל־הַבָּנוֹת
הַיְלֹודִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־אֲמֹרָתָם הַ
הַיְלֹודוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַמּוֹלְדִים
אֹתָם בְּאֶרֶץ־הַזֹּאת מִמּוֹתַי תַּחֲלֹאִים
יָמְתוּ לֹא־יִסְפְּדוּ וְלֹא־יִקְבְּרוּ לְדָמִן עַל־
פְּנֵי־הָאָדָמָה יִהְיוּ וּבַחֲרָב וּבַרַעַב יָבֹלוּ
וְהִיתָה־נִבְלָתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף־הַשָּׁמַיִם
וּלְבְהֵמַת־הָאָרֶץ כִּי־כֹה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי תְבוּאֵי־בֵית־מְרוֹחַ וְאֵל
תֵּלֶךְ לְסַפֹּד וְאֵל תִּגְדֹּר לֶחֶם כִּי־אֶסְפְּתִי
אֶת־שְׁלוֹמֵי־מֵאֵת־הָעַם הַזֶּה וְנָאִם יְהוָה
אֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַרְחָמִים וּמִתּוֹ נִגְדַלְתִּי
וּקְטַנְתִּים בְּאֶרֶץ־הַזֹּאת לֹא־יִקְבְּרוּ וְלֹא־
יִסְפְּדוּ לֶחֶם וְלֹא־יִתְגַדְּדוּ וְלֹא־יִקְרַח לָהֶם
וְלֹא־יִפְרָסוּ לָהֶם עַל־אֲבָל לְנַחְמוֹ עַל־
מֵתוֹ וְלֹא־יִשְׁקוּ אוֹתָם בּוֹס תִּגְדַּרְזִמִּים
עַל־אֲבֵיוֹ וְעַל־אִמּוֹ וּבֵית־מִשְׁתָּחָה לֹא־
תָּבוֹא לִשְׁבֹּת אוֹתָם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת
כִּי־כֹה־אָמַר

כי כה אמר יי. קילודים שם תארי
וכן קילודים במדבר
ממותי שם בפלס כי יסאי שר
מבוקעה וכל מם כוספת
מנותי על פס המות וק ח קסן מן מות כוז
לומר מיתות תחלואים ימות ותחלואים
רובה לומר בחלי רעב ימות כמו שאמר
למעלה ואם בחלי קשר ורבה תחלואי רעב
וכן תרע יונקן ממרשן דכפן ימותן ואם
לם יקיק זה פרוזו מה ירבה לומר מיתת
תחלואים ימות כל בני אדם מיתם בחול
אם לם ימותו בחרב חל כך קול פרוזו כמו
שתרע יונקן לם יספדו ולם יקברו ע
כל אחד יקיק טרוד בעצמו לם יקיק ר
פנאי לספד ולקטרי כי כה אמר יי
בת מרוח בית האכל
כך פרוזו רבתינו אל וכן וסר מרוח
סרוחיס ואזוע את אל פירש פ מרוח
קול לשון קרמית קול פולבם פן לשמחה
וכן קול בלשון ערב מרוח ואל תפוד לפס
בחולס ועשא פרוזו למעלה פ חספתי
את שלמי מיתת קטס קזה קטלס וקחפד
ומרחמים שקייתי כותן לעס קזה לקחת
אותם מיתתם ואספתי חותם אל ופון שאר
אספתי שלמי מקס לם תירוש אתה שלומס
לם בחלילס ולם בשמחתם וכתו ולם
יתגדלו ולם יקרר לם ואעפ שקול
אסור לזכר ללשות כמו שכת לם תתגדלו
ולם תשימו קרחה פן עטב לפת חולס קס
קו עשס כמנה קניס כמו שקו עושן
עבדות אחרות כמנה קניס ואמץ לם
יקיק לם פנאי לעשות קדברי שעשס על
מת לם דברי אכל ולם דברי נחמה ולא
יפרסו כתו בסמר ועשמו כמו פרו
פון שדיק פריסת קימס בחל וקטת כקט
כח ומרוזו ולם יפרסו ולם יתגדלו על קמת

יְהוָה יִצְבֹּאות אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מ
מִשְׁבֵּית מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם נ
וּבִימֵיכֶם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל
חֲתָן וְקוֹל בְּלָה וְהָיָה כִּי־תִגִּיד לְעַם הַ

הגני שזלח לרוגים. כתבנו שמו עמדו עליו דוגם וקרי לדגם כוד וקטן אחד וקוף תאר לני קנה ודגם
מספטו וקדיגם כמו מדוע אליו ריבות מספטו קריסת. איך שתה קנפ שולח לדגם כלום
שיער את רוחם לבא כאלו שולח לקס שערו וקמטיל במשל אחד צדק הדגם ונמשל אחד צדק קחות וקשפות.
ומשל הדגם קוף על המתים בזרבת הדגם מתים בצדקם כשיעלו אותם מן המים. ומשל חיות קוף על בעלים

כ צדי חיות וקשפות יעזו אותם חיים
ולא ימותו בצדקם אם לא ימיתם אחד כיוון
תי לדגם לעממין קטולין וקטלמין כי
עיני. לא כמו שקס אומרים אין ה
רוח אמת. ושלמת ראשונה
בתחלה חפיע מקס על חול
הארץ שהיא ארץ טקורה וקס טמאוק פ
לא תסגול הארץ תעטת ומעטת רעם
כמו באי אבי נטר הארץ ואמל וזרס את
מספטו אלהי הארץ ואמר ולא תקיף אתכם
הארץ בטמאוקס אותה פ חפיל ציתים
ולא קוקרתם על כל התעבות כמו של
ציתו לא קוקרתי את קמים שהיו בה מקד
אעפכ הארץ לא סבלה אותם התעבות
וקקיזה אותן פ אעפ שקס לא נצטוו קרי
נקן לקס קחל סכל וצנה ומדרך קשכל
יס לקס לקסמר מכל התעבות ומלעטני
אלהים אחרים עץ ואבן כס ישראל שנצטוו
שקוף מן קדן שתקיף אותם הארץ לפי אימ

הגני שלח לדגם רבים נאם ירוח
ודגים ואחרי כן אשלח לרבים צדים
וצדום מעל כל הרומעל כל גבעה
ומנקיקי הסלעים: בי עני על כל הו
דרכיהם לאנסתרו מלפני ולא נצפן
עונם מנגד עיני: ושלמתי ראשונה ו
משנה עונם וחטאתם על הללם את
ארצי בגבלת שקוציהם ותועבותיהם
מלאו את נחלתנו

הפטרת אם בחקת
יחודה עוי
ומעזי ומנוסי בזום צרה אליך גוים י

פ בתחלה יפרע מקס על חול הארץ ומק שאמל משנה פנים כל פנותיקס ופנות אסתיקס כמו שאמל שקד שן
אבות על במס ונגין וקוף כשאוחזין מעשה אסתיקס שדיקס כמו שאמל (אנאי ויתואשל לתטטן כקמדיין
על הו תרין חוטקון וחטאיקן על דחילו ית ארע בית שבתני ומק שאמר בגבלת שקוציקס כל צעד שקוציקס
וגלעקס ועל קדרך קוק נאמ וקשלתי עריך שקוצי ונגלתיך פ עבודת הקוצי דבי כעור ומתנה. ומל שאמר רני
ונחלתי הארץ קראויה לאלה שרות בה שבתני וכן אימ ותבאו ותטמאו את ארצי ונגפ קיף מקודשת מכל הארעת
לטעם יקופ אצל מוצע מדע ילי אימ קנביא דרך קריזה איה יי איהק פני מאלה ק: למי עמי ואנס ארך כוס
צדתי אלה שאט יופחס על עץ אינס רוצים לשוב מדרס קרעו ודעתי פ יבא ומן שאפי קמים קריקוי יסוס
ויבאו אריך: מאפסי ארץ יבאו אריך במקום קוק ויאמרו אך שקר נחל אסתיקס וק יקיק בינות ק: עשיח וכוונמו
נחל שטברו עץ חור אחר דור נחל לבטס מאכות ואין כס מושל באלהים אחרים אין כקס שיקיק מושל שוס תעלת
היעשה לה: לא אלהים לא עשו מעפט אלהים שיטפוס בקראס אלקס וישרוס מערתס זה יאמרו קמים כשיבאו
אלך ויתדו על פנים ויתמקו ארך קיתה שלם על דעתס זאת קאמונה: לכן הגני סודיעם
בפעם הזאת יאמר לו קחל לכן קנפ מודיעס לאלה שאין רוצים לשוב כבטס קודת אודיעס

כמו כי את כי הוא שמו ושמו הוא : המאת ימנה : תמנה כי חטאתם היא כתנה וחזקה על לוח
לש לש עטל למיחוק מלגש כאלו היא כתנה וחזקה עטל גדול כי הדבר שיכתב אדם בעטל גדול וחזק
באין הוא דבר קיים (עלם כמו שאמר בעטל גדול ושפיר לגב בער יחטון) ומה שזכר שופרת כי ימנה אדם חזק
כתנה בעופרת כי של ישנו כי חזק והפחד ערת הכתנה ופי בנפון כמו בעטל כי לש חזק אדם בעטל

דמה עטל גדול שאדם חזק כי אנפון וקרא
בעטל וכן אמר במדל נפלט של גדול
וחזק כי והמיר שרוש גדול חזק כמו
שקרא האבן חזק שמיר באמרו כשמיר
חזק מעט נהיה מנחורת ידו שלמי מעט
החליש שמיר טיעו ויש אגר כי שמיר אמי
על האבן חזק ונית בעטל במקום שטס
כאלו אמר בשמיר כלומר כתנה בעטל
גדול ונפון בשמיר כי חזר שאמר הכל
שיכתבם צריך שיאמר הדבר שיכתב עטל
ואעפ שאמר על לוח לב לבס הוא שמיר
וחזק כמו שהגשיל במקום חזר לטק
וקסידות אית לב האבן ותטנת הכפוק בן
הוא כתנה עטל גדול ונפון גדול והוא
כתנה בשמיר ובאבן חזק כי הוא חזקה
על לוח לב לוח לב הוא השמיר ונית בעטל
בעטל תהיה קטת בקראים בת קטת
ונת בשמיר תהיה בת כל ופי חזקה
כמו חזקה מן חזקה על קלוח ולקרות

מונחותם בכף ואעפ שאמר לבס לשון נמנה ופי אמר מונחותם לשון נמנה כן הוא דרך המורה במקרא מונחותם
אין וכן חטאתם חזקה בקרות מונחת תכס כי הם הם החטאת ולמד ולקרות במקום בית כלמד לפיכך לחרב
קדמת לפעם יצבת לכא וקדומים לקס : בוכר בניהם : אמר ופרת מונחותם ואשריקם והספר עליהם
הוא ערב עליהם כוכר בטקס שקס חפני
על קס וזכרים אותה תמיד לקבתם אותם ויש מפרש
כוכר עטל הקטרה כמו אכרקה לוי כלומר שקיו מעמידים בעתם באש והראשון נטון וית כא כרא עטלן אמריהן
על עץ רעפן טעמו דבק עם מונחותם לא עם אשריקם כי עץ רעפן היא האשרה ופי על סמוך כמו ועליו מטה
מושא וזכחת עלש אית פעולותך וקדומים לקס כי מאשרה היא עץ שקיו כוטשן אותה לעבדו או שקיו מפחין קטרה
שקיו עטלן תחת האילן ועליו נאמר בגל מקום תחת כל עץ רעפן והיו בעטל מונחות סמוך לאותה אילן שקיו
מקריבים עליו קרבנות לעבודה וזה הנעבדת תחת האילן או לילן עטלן וכן היו בעטל מונחות על הקריס
קרימים ועל קרבנות קרבנות שקיו עטלן שם אלהיקם כמו שכתב על גבעות חסרוו השמוש כמו
שמש ירח ראובן שמעון וקדומים לקס : ואע תמנה מקמתקם שהרגם על עץ רעפן תחת כל אילן
עטלן ארך קדום מלך נהבקה כי על ותחת שפ קטתם קס

יבאו מאפסי ארץ ואמרו אך שקר
נחלו אבותינו הבל ואין בסמועיל :
היעשה לוא אלהים והמרה לוא
אלהים : לכן הנעמוד יעם בפעם הזאת
אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי
שמי חוה :

פ

חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפון שמיר הרושה על
לוח לבם ולקרות מזבחורתיכם :
בזכר בניהם מזבחורתיכם על
עץ רעפן על גבעות הנבחרות :

מונחותם בכף ואעפ שאמר לבס לשון נמנה ופי אמר מונחותם לשון נמנה כן הוא דרך המורה במקרא מונחותם
אין וכן חטאתם חזקה בקרות מונחת תכס כי הם הם החטאת ולמד ולקרות במקום בית כלמד לפיכך לחרב
קדמת לפעם יצבת לכא וקדומים לקס : בוכר בניהם : אמר ופרת מונחותם ואשריקם והספר עליהם
הוא ערב עליהם כוכר בטקס שקס חפני
על קס וזכרים אותה תמיד לקבתם אותם ויש מפרש
כוכר עטל הקטרה כמו אכרקה לוי כלומר שקיו מעמידים בעתם באש והראשון נטון וית כא כרא עטלן אמריהן
על עץ רעפן טעמו דבק עם מונחותם לא עם אשריקם כי עץ רעפן היא האשרה ופי על סמוך כמו ועליו מטה
מושא וזכחת עלש אית פעולותך וקדומים לקס כי מאשרה היא עץ שקיו כוטשן אותה לעבדו או שקיו מפחין קטרה
שקיו עטלן תחת האילן ועליו נאמר בגל מקום תחת כל עץ רעפן והיו בעטל מונחות סמוך לאותה אילן שקיו
מקריבים עליו קרבנות לעבודה וזה הנעבדת תחת האילן או לילן עטלן וכן היו בעטל מונחות על הקריס
קרימים ועל קרבנות קרבנות שקיו עטלן שם אלהיקם כמו שכתב על גבעות חסרוו השמוש כמו
שמש ירח ראובן שמעון וקדומים לקס : ואע תמנה מקמתקם שהרגם על עץ רעפן תחת כל אילן
עטלן ארך קדום מלך נהבקה כי על ותחת שפ קטתם קס

הררי : לפ שהיו שפיים על הקרם קבל ישראל הודי אמר דרך קריאה אתה קררי ומלת נשנה אלף שמעו
עומד בה פרוסקה סקיא דעקא עם חילך אמר אתה קררי נשנה חילך וכל יונתוהך לבו חקן כלמע דזנח
השולל קביה נשנה לחלק עם השלל : חילך ממותר : כל יונתוהך חסד וו השמוש כמו שמש ירח לחוק שמעון
וקדומים להם במותך בחטאת כמו הפך כאלו אמר נחמתי במותך שקס נבל גבולך כלומר למי יהיה חילך
וכר יונתוהך לבי בעבור חטאת במותך

הררי בשדה חילך כל יונתוהך
לבואתן במתך בחטאת בכל גבולך
ושמטה חובך מנחלתך אשר נתתי
לך והעבדתך את איביך בארץ אשר
לא ידעת כי אשקדחתם באפי עד
עולם תוקד :

אמר יחיה ארור הגבר אשר יבטח
באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור
לבו והיה כערער בערבה ולא יראה
כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב :

פ פ פ פ

וכתוב פרי נחל ונקרא פדערי : ולא יראה על קהאלהי כי יא טובת אהמטרי : ושכן חררים במדבר : שמעון
קהוא יטון במקום שהוא חררים חק הוא במדבר במקום של יעל שם מטרי מרוב קחוס : וחררים : ענן שרעפד
ולעק מרוב חמימות מן ועבמי חרה מן חרב וחרה נחשתה נח מנח חררים שם בשקל חררים : וכל קענן
במלת שופות ואמר ארץ מלחה ולא תשב מלחה תאר לדרך של עבמיח ונגרית מן קיישוב וכן ברית מלח ברית
נגר וכן ארץ פרי למלחה ותי כארע סדוס דל אפיתבת : והמשיל האדם כיסוד בטחופו מקחל בוק קעץ האיש
מתלח' א' א' יקיה ב' ב' כל זמן ואעפ' שאיש מות כן האדם קרע יקיה רעבל ימיו ויבחר מות מחיו : ברוד וקיה
י' מנחמו א' י' עמח ב' הוא יקיה מנחמו ו' א' מבל דעק : והיה בעין שתול על מים : של יעמא לפולס
ועל יובל : ועל פלג מים ישלם שרשו שאפילו שרשו
פלג מים : ולא יראה : על דרך קהשאלה כלומר אפילו כשיקח חוס בעולם הוא ל' יחוס ממנו : כעל מים
הוא שתול ול' יובל קחוס לעשו ואפי' יקיה עליו רעין של יעל כשאר העצים שכולעם עלהם במות קשמים אלא
יקיה בלחות כל קימים ואפי' יקיה שנת בצרת שימנעו קשמים ל' ידאג מטע וק' פ' הוא על מים :

וכי מוקו רבס תעבת שקס הטות בטעמ
כיו מקיס שם קבר ומספי אל יודע נקי
כמו יודע נקי אל מספי וקדומים לפי
רביס וכן ת' הפך בזמן דקוישן פלסון
לשעותא בכל תחומיטון : ושמטת : פי
ושמטתה שמטתה תהיק
שתמיט מנחלקך לפי של שמטת אותה
בדיוהך בה וית' וית' סנאה על ארעבו ותהי
ציה מ' שמטתו ובסן אעמר פרעמות רישן
: וקעבדתך בילת ולמעלה בתרסת אויל
אמי וקעבדת בריש : קדחתם : קבערתם
ולמעלה קדחה עד עולם ולמעלה עלהם :
בה אמר לפי שקיו ישראל טסח' במצרים
ונחשור אמר וקיומן י' יסור לש
פ' א' י' יסור ל' מ' י' יסור רע שיבטח
באדם שישרקו ותקיה טונת פ' נשנת
קחל יוכל קאדם לעשו ל' וולתה : והיה
כעבצר בנרנה י' כעבבת במישר
ופי רבי קחי' ז' עכשת הוא קוז מנחמו

ואמר יואב על דרך השאלה: ולא ימנע מעשות פריי כי אפי' בצאת צבית יהיה בלשונות ויעשה פריי צפת כן קהלים
קטוב אשר יבטח ביה לך יסוד טווס לעולם ואפי' בעתה שאר צב אדם צבית הוא יהיה בטוב טווס שאמר בשם נרות
יבילך ונצטע לא יגע כך רע ופרי האדם הטוב שלמדו בע אדם חכמת ומעשיו הטובים והטלף הוא משל לממוס
ועשו סיקסו צב אדם ממנו: עקב הלב: לפי שדבר על קצתוון שהוא רע כשישים במהוון נאדם וזה תלוי בצונות

קל כבמס ומן יי יסוד רטו כמובש שם
לפי דבר נבונות קלב ואמרם קלב עקבות
מכל דבר כלומר מרמה כי וכל קודם
לבריות בשו ובמעשיו טוב ויקה לטו רע
ומני ידע וקבלת קאל לפי אמר מי ידע
ואמר אפי' חוקר לבו ומרמה תלוי קלב
לא צפה ולא ביטעה כי אעפ שתהיה כנצני
קמרמה צפה שיאמר אדם דברי שהטויה
צמס על אב טעס או יעשה מרמה צדיו קבל
הוא נבונות קלב לפי אמר מכל כי אין דבר
מרמה כמו קלב: ואוס הוא: עטן כרב
ושני צמו אוס חצי אוס מקטע ויאמר
עב קהשאלה צב' בקלב טען או בדיקה או
בעסקי רעו במחשבה לפי אמר ואוס הוא
ואמר חרפה שצדק לט ואוסה: אני ילי

וכר כלית כי קבלית יטענה וקלב
עמר ולתת בפרסקו וטו כפרי טל: ווליס
צמרת חנמאל בן שלום צהפך לרתבל
וכפרי טו והסימן וכלו ופי ולתת אמר יום
חוקר לב וכן צדיקם כן לתת ליש טורכ
טורכ כתי' לשון יחיד וקרי כדרכו לשון רבים וקעטן אחד כי זה דרך כאלו וזה דרך פריט או הוא גם כתי' לשון רבים וי
הרבים חסרה מקמכת: קרא דגרי לפי שאמר לתת ליש טורכ אמר אל תתמה על הרשע שהוא מבלש
צנכסין אין לא יתן לו קאל
טורכו כי תועה הרשע שאין טעמו במשפט אל יעמד לו הלא עזא מיה
צחי ימיו וקמסילו לקורא וקורא ענק שקורין בלש פרידו והוא רובץ על בני ענק אחר ומחמס אותם והבצים ההם
שינקשו וינאו האפרוחים לא יקצ צמו בשו שילם אחריו אלף ישמקו ולא יצרו אלף אחר מי שקיח להם אס כן הרבו
שיעשה עשר ולא במשפט צחי ימיו ישמקו או ימות הוא וישבו טעמו לחריס ולא ישלם ימיו עס קטוער שבעה
ויקה נבל באחריתו כלומר כופל מית טורס וממן או יאמר קטוער קהוא מידו צחי ימיו ויקה נבל ופחות נא רית
וכן תדגס זנכסין הפסוק הא בקוריא די מכעס צען דלאו דילק ומשחין אפרוחין דבתרוקי לם יקטן כן כל צד
רשיש דקטנכסין דלא צדיק בתלצת ימנהי שפך להון ובסופה מתקדי רשיש ימיו כותב בלא יוד
הרבים וקרי צוד הרבים וכמוהו יחת מרים עלו בשמים ירעם

ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה
והיה יחזה מבטחו: והיה בעין שרול
על מים ועל יבלי שלח שרשיו ולא
ירא כי יבא חם והיה על רחיו רענן
ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי: עקב הלב מכל ואגיש
הוא מידענו: אני יחזה הקר לב בחן
בליות ולתת לאיש כדרכו כפרי
מעליו:

קרא דגרי ולא ילד
עשה עשר ולא במשפט ברחמי ימו
יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל:

טורכ כתי' לשון יחיד וקרי כדרכו לשון רבים וקעטן אחד כי זה דרך כאלו וזה דרך פריט או הוא גם כתי' לשון רבים וי
הרבים חסרה מקמכת: קרא דגרי לפי שאמר לתת ליש טורכ אמר אל תתמה על הרשע שהוא מבלש
צנכסין אין לא יתן לו קאל
טורכו כי תועה הרשע שאין טעמו במשפט אל יעמד לו הלא עזא מיה
צחי ימיו וקמסילו לקורא וקורא ענק שקורין בלש פרידו והוא רובץ על בני ענק אחר ומחמס אותם והבצים ההם
שינקשו וינאו האפרוחים לא יקצ צמו בשו שילם אחריו אלף ישמקו ולא יצרו אלף אחר מי שקיח להם אס כן הרבו
שיעשה עשר ולא במשפט צחי ימיו ישמקו או ימות הוא וישבו טעמו לחריס ולא ישלם ימיו עס קטוער שבעה
ויקה נבל באחריתו כלומר כופל מית טורס וממן או יאמר קטוער קהוא מידו צחי ימיו ויקה נבל ופחות נא רית
וכן תדגס זנכסין הפסוק הא בקוריא די מכעס צען דלאו דילק ומשחין אפרוחין דבתרוקי לם יקטן כן כל צד
רשיש דקטנכסין דלא צדיק בתלצת ימנהי שפך להון ובסופה מתקדי רשיש ימיו כותב בלא יוד
הרבים וקרי צוד הרבים וכמוהו יחת מרים עלו בשמים ירעם

כסא כבוד. פרושו הגאון רב סעדייק דעק עיני סוף הפסוק שלמעלה הימנו באלו אמר יקיה נבל מנפלא כבוד כלל
גושלך וית פודעמותא התעצב מינה מן קדם דשכנתיה על סרסי יקרא בשמי מרומא שלל או לא
מקבל אתי בית מקדשא ורזל פראקו על בית מקדש שאמרו שבעה דברי נבואו קודם שנבא הפולס ואחד מקום
מקום בית המקדש שאלו כבוד מרום מראשון מקום מקדשו מראשון עד שלא נבא הפולס ופוד אמר שפת
המקדש מסון כנגד כסא הכבוד שאלו כסא

כסא כבוד מרום מראשון מקום מ
מקדשנו: מקוה ישראל יהודה בל
עזבך יבשו יסורי בארץ יבתנו כי עזבו
מקור מים חיים את יהודה: רפאנו
יהודה וארפאהו שיענו או שיערה פ
תהלת אתה: עד כאן הנה המה אמרים
אלי איהדבר יהודה באנא ואנא לא
אצתי מרעה אחריד ויום אנוש לא
התאויתי אתהידעה מוצא שפת
נכה פנך הנה: אל תרזיה ל

כבוד מרום ונ. וזה הדרך דרט המפרשים
ואמר בספ עיר וקיכל קדש מסון באמצע
ואת הארכתה בזה הענין בפי תלמידיהם
שיר המעלות וטר יי לנד וקענין הוא טוב
אלו שאין ענין דעק בענין הפסוק שלטנו
ואל אחריו וקחכ ל שמואל בן נתן קדשקו
לענין הפסוק שאמר את יי חוקר לבטח
כלית ונ. ופי כסא כבוד באסרון כף קדמיון
באלו אמר כסא כבוד וכמקור רבי ופי ענין
הפסוק כן בא הנביא להודיע שהשם שוכן
במקדש כמו שיש בכסא כבוד מרום שהוא
השמי קעלטי שקראו ישעה הנביא גב
כס רס ונשא כן קראו ירמיהו מרום ואמר
שהוא מראשון כלומר מקד כמו שאלו נכון
כסאך מלאו אמר כמו שהשמים שהם כס
יי וקם כסא כבודו מפעילי על מצאות האל

ועל כבודו כן מקום מקדשו מנעד ומורה על פניו מצאות שהשכן אורו וטעמו ואלו יחשוב קחוסב שהיות קשם
על כסא רס ונשא והוא השמי ימנעקו מלפנת את אשר בארץ ומלפני שגית בשלש ומלפניו הרע על רשעים פ מקום
מקדשו הוא עובד ורזיה שקוא רוא בשלי וחוקר לנתים וכלותם פ הוא שוכן במקדשו בשכנו ושנת בשמים ונראם
אורו וכבודו ואחר שקוא שוכן בו והוא נמצא בעצמו מן הקב"ה לפי אמין שהשם רוא אותם ופוקד את מעשם וצאן לבא
וכלותם לפוטל בעוהו שהוסף ואלו מקוה ישראל ונענין וסורי בארץ יכתנו כלמך קסורי אשר בענין שהם סרי מקה
ומעבדותו יכתנו בארץ לשונ עפר כבהמות ל יקיה בהם חלק נשאר שירת בשמים מעבד עליה וזה מעבד שעבד מקור
מים והוא קשם עכ לא יחיו אך ימותו כבהמות וזה קפי הוא נכון לענין הפרש: מקוה ישראל יי. עמם לשון קרייה
אתה שאתה מקוה ישראל ומנבא לכל הבטחים בך: כל עזבך שאין להם במחון בך יבאו ממנבאם בבאר ורס
כמו שהקדים שקיו בוטחי באדם ואמר עוד וסורי בארץ יכתנו והסורי ממך כגש ומן יי יסוד לנו: בארץ יכתנו: לא
יקיה להם חלק בך טון שעבך אל יכתנו בארץ כמו הנהמות שלם ישאר מקם דבר שיקיה להם חלק בך: פ שעם
מקור מים ונ. וזהו מדה כנגד מדה שהם שעבך שאתה מקור מים חיים שלם יפסקו כן הדברים בך לא הפסוק טופלם
לא בו ק ולא בבא וקם שעבך וסמו בשחונם בבאר ורס שקוא חלק הארץ כן יכתנו הם בארץ ולא בשמים ויתק אחי
שבקו שלחך יי דבילשו את מיית עלהון יקרא כעצו דמין דלא פסקין מוקה: מקום: ענין תקוה וכן תי ספר
ישראל יי ויש מפרשי כמו מקוה מים כלומר שאתה מקוה טהרה לשארל והראשון כטון:

כה אמר יְהוָה הַשְׁמֵרוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם
 וְאַל תִּשְׂאוּ מִשְׂאֵי בְיוֹם הַשַּׁבָּת וְהִנַּאתֶם
 בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם׃ וְלֹא תוֹצִאוּ מִשְׂאֵי
 מִבֵּיתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל מְלֵאכֶה
 לַאֲתֵעֲשׂוּ וְקִדְשִׁתֶם אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא יֵשׁ
 שְׂמֵעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אַזְנוֹתֵיכֶם וְקִשְׁוּ אֶת
 עַרְפֵּיכֶם לְבִלְתִּי שְׂמֹעַ וּלְבִלְתִּי קִרְוֹת
 מוֹסֵר׃ וְהִי אִם שָׁמַעַתֶּם תִּשְׁמַעְנִי אֵל
 נָאִם יְהוָה לְבִלְתִּי הֵבִיא מִשְׂאֵי בְשַׁעֲרֵי
 הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקִדְשֵׁי אֶת
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת בָּהּ כָּל
 מְלֵאכֶה׃ וּבְאוֹ בְשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת
 מַלְכִים וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁבִּים עַל כִּסֵּא דָוִד
 רַבִּים בְּרַכְבוֹ בְּסוּסֵיהֶם הַמָּה וְיִשְׂרָאֵל
 אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְיֹשְׁבֵי
 הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃ וּבָאוּ מֵעַרְבֵי
 יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ
 בְּנֵמַן וּמִן הַשְּׁפֵלָה וּמִן הַחֵר וּמִן הַנֶּגֶב
 הִנֵּב מִבְּאֵי עוֹלָה וְזָבָח וּמִנְדָּחָה
 וּלְבוֹנֵה וּמִבְּנֵי תוֹדָה בְּרַת יְהוָה׃
 וְאִם לֹא תִשְׁמַעְנִי אֵל
 לְקִדְשֵׁי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת

וכן נספר שגדא שקורחם נחמיה עליוס
 קצת ואמר ויסגרו קדלות ואמר
 אשר לא יתחוס עד אחר קצת ומנערי
 קצת על קצתים לא יבא משאחוס
 קצת קנה לא קורחם אלא מקור
 לשב לא בטר קשר פ לא קיו חייבם
 בקצת וקוצה מעתהם בתי קשר
 לפ שירחםם דלתהם נעלות בלפ ואין
 חייבם עלת משום קצת קצתים ומה
 שאמר שמעו דבר מלכ יקודק ולא
 קיה אלא מלך אחר רוצה למר קמלך
 גשו ולפ שקיו עתהם למלך אחר קצת
 קראם מלכים ויהיה אם שמוע
 תשמעון אלי

לבלתי עשות בה בנה
 כותב וקרינו טו שעהם נטעם פ ימנא
 שבת לשון זכר ולשון נקבה ברוב ולשון זכר
 כל שומר שבת מחללו ומה שאמר
 בשערי קשר קוצה רוצה למר ובאו ויצאו
 כיון שאמר אשר יבאו מלכ יקודק ואשר
 יבאו ומה שעה לקורחם על קצת
 ואין כמה עמדות אחרות בקם ואף
 ענדק זרה לפ ששמירת שבת עקר
 גדול באמונת קאל בחום קשולם ונ
 ובאמונה באותות ובמופתים ובקיום כל
 קשרה וכל קשמר את קשבת באמונה
 יסרה לא במקרה קול חוטא בשאר קמעת
 ואמרו רבותינו אל כל קשמר את קשבת
 כהלכתה אפלו שובר ענדק זרה כזר
 אבוס מוחלן לו שנאמר אשרי אבוס יעשה
 זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו
 אלה קרי מחללו אלא מחוללו והמעתה
 הראשונה שנבטו בה קודם מתן תורה
 קיה שבת

ובלתי שאת משאוב בשער יר
 ירושלם ביום השבת והוצתי את
 בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם
 ולא תבכה:
 אשר היה אל ירמיהו מאר ירוה
 לאמר: קום וירד תבית היוצר ושמה
 אשמיעך את דברי וארד בית היוצר
 והנה עשה מלאכה על האבנים:
 ונשחת הכל אשר הוא עשה בהמר
 בד היוצר ושב ועשהו בלי ארור
 באשר ישר בעיני היוצר לעשות:
 פ ויהי דבר יהוה אל לאמור:
 היוצר הזה לא אוכל לעשות לכם
 בית ישראל נאם יהוה הנה כהמר
 בד היוצר בן אתם ביד בית ישראל:
 רגע אדבר על גו ועל
 ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביר:
 ושב הגו והוא מרעתו אשר דברתי
 עליו ונחמתי על הרעה אשר השבת
 לעשות לו: ורגע אדבר על גו ועל
 ממלכה לבנות ולנטוע ועשה הרעה
 בעיני לבלתי שמע בקלי ונחמתי על
 הטובה אשר אמרתי להיטיב אותה:

ואתה ראה כמה צולה שמירת שבת
 שקרית לה חרבן ירושלם בשמירת שבת
 ומפסוק וקטע חס בשעריה וכל חרמ
 חרמנות ירושלם למחול מכון רמז
 ואמרו אין קלוק מצויה לא שבת שיש
 חול שבת ואמרו מאי לך קבוק בשעה
 שאין בך אדם מצוין לכבוד וקנה הפרס
 מנחמת ופרשת הזנב כן מנחמת
 ועצמה כהקטנה בנאדם והיסולת
 בד החל וכל שכן ישראל שהשנתה בקס
 תמיד לשכך אמר בן אדם בדי שבת
 ישראל: וארד בית היוצר והקו
 כתב מלך אחת וקריוק
 קווי שתי מלות והענין אחד: האבנים
 כל היוצר שטעק פרוץ הכלש ברו
 אשר ברו וינתן תנוע קדנא ובכר
 קשרים הארכת בתרושו עדי
 ונשחת הכלי ישר פעל עב
 קצו קמץ וחזו כתר
 רגע אדבר: אמר בסתם כהקטנה
 החל בשאר קאומות על
 קחמס ובשאר על כל קפצרות ושב
 הגוי קהול מדעת אשר דברת
 עליו ובטורה לרע לו אמר אחד
 קי ורגע אדבר לבמות ולשופט שרוא
 וכן פשית שבטתם ונטפתי
 ואחר כך עסק קרע ונחמתי והוצרכו לפי
 קוה לפי שצריך להפריש בין שתי המלות
 האלה כהרעה לטחול חס עשוה שובק
 כמו שנה באנשי נבוק אבל קטנה רחול על
 כל פגם בין שיעקב החל חבל לא געמור
 חס עשו קרע כמו שאמר ירמיה לרופא
 בן שור ויש רמז בצפן קוה כדער אמר
 השבת ובטוב חמז אמרת ועשה למיני
 אחת כמו שיטיב לו וכן אתמי קנת מילן

ועתה ועל יסודי כונו ואל יפשו וכן וסגולת על כונו אל יי יוצר ממדע ואימ בזה קשון לפי כונו ענין זה כל
הרע שקוף מחדש קבל ופגש כל זה ויחזק כל זה חרש שלף ימנה לראשון כן אחרש עליו רעה אחר רע וזק
שאני וחושב על לב באדם שפע דבר וחושב לפעו אחר ואברו וכתחילת לבם זה הם יחמרו לך סאש כלום פאש לבם
מקלך אחרי יי לכן שפדורית עטן לכלך וטוף מי שמע זה שפח אדם טקור וילך אחר גלגל וסוף ויתעש
דבר מאנה עשתה וקמטיל ואמרי היעזב
היעזב אדם קמים קוצאי מעור

ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל
ישבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה
הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב ע
עליכם מחשבה שבו נא איש מדרב
הרעה והיטיבו דרככם ומעלליכם
ואמרו נוא שכי אחרי מחשבותינו
ואיש שררות לבו הרע נעשה פ
לכן כה אמר יהוה שאלו נא בנאים מי
שמע באלה שעררת עשתה מאד
בתולת ישראל היעזב מצור שדי שית
לבנון אם ינתשו מים זרים קרים
נזלים כי שכחתי עמי לשוא יקטרו
ויבטלום בדרכיהם שבו ליעולם ללכת
נתיבות דרך לא סלולה לשום ארצם
לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה
ישם וינד בראשו ברוח קדים אפיצם

היעזב אדם קמים קוצאי מעור
שדה חזר שדה לפי שקם נעבאי את שדהו
ומיומנים לו לי ימך ללכת אחריה לחוק
לשתת מקם אב אס קם שדהו ופזלי מעור
שקם קרי קיעוב אותם מששת צמי קרו
באמת לו ישוב אותם וכן קיעוב אותם שלב
לבן צמי קחם מקמטיל להקדר ב באמת
לו ישוב חזר לבן לפי שקוף בארץ ישראל
וימצא נהר קהו שלב אף צמי קחם וזע
לשך טוב קמים קרי על נפש שפה וזע
מזמן וקרוב אלקם בכל קראם אל ואך
שטט ושכחופ עמי וקמטיל עור משל אחר
קרוב לזה פ קמים קקרים וקטוב יביאם
בע אדם מרחוק דרך כורו מרחת קארץ
על אשר לו קרוב אשר מרחב חשיבות קריא
זכים לפי שקם באים ממקום זר ורחוק וזות
קמים אס ינתשו באמת לו ינתשו וזע רחוק
מקם לפי משתת וקרוב אלקם לפי טיב לבם
אס ישמשו אל ואך ששופ ושכחופ עמי
ינתשו בתו כונו בסית שקוף נייסק ושני
פ קמית וקתו ממזכא א ויבאו בעטן אחר
כונו טעה וקמטיל וק ונתשת אמת וזע
קטור אשר נתת לבם ולסותתם מעל טע
כעטן ונתשת בתו וית קפסוק כן טעללת
אס דיפסוק תלג בחיתעל וקל לבן כן

לפי יפסקו מי מעור נהפך ומי מוטע נעפך כי ויכילום חסר המכשילם וק וינ לענק כונו קמנד וקמטילם קם
כצאי קסקר: שכל שאלם חסר לשונם שכל
כלום קמטיל שדרטו בהם אסותהם קמיקי מעולם: ללכת נחשבות לך דרך סולק פ חדשק קיא במש חדש ללקרים
וכן חדשים מקרוב באו שכל כתי סו וקרי שכל צור וקעטן אס קמטילם אים א וחסרון מלת לפעו ימצאו כמות
רבים פ כן דרך הכתוב לחסר מלשן שזכן עטש מהמכת כונו ותחם עלך שחסר נפשי או ששע ותקל חז ומחמיל לפי
רבים כונו שכתבו בחפד מ כלל לשום ארבע לשמיה קם ערמנים בדרכהם קרעשם לשום ארבע לשמיה :

שחוקות שלם כח צו וקרי בוד שריקות וקעטן אחד לל שיסרוק עלהם כל פעד וזה יהיה פולס כלומ וזמן רב יסס
ויטר צראשו יתמק נל ט ויטר כאלס התימק : ברוח : כמו רוח קניס שקיח חזקה ומפצה הקס והדברים הקיס כן
אפנס לפט אויב שיצרו לטט קנה וקנה : שורף ולס טעס אראס מדק כנגד מדק כמו טקס פס : י שורף
ולס טעס כן אט חטב לקס שורף ולס טעס : אראס פי חטב חלקס כלומ שיכא יוס אידס אסתיר מקס טט ולס ארחה

בטעס לפושיעה כיון שאמר וטעתי ארסיס
רק כאיית שורף שקיח הסתרת טט והסל
אחריו ויאברו : אלס קס דברי ידמיהו
שאמ כנגד קאל שאמ אט אוכסה
בדבריך וקס אומרים איס אל רעמו לכו
ונחטב לט עטן וכוו כמו לכה נח חנסכה
בשמחה לט נח ומוכח : לכו ונכו בלאן
וקחמיס לקס : מחטבת מחטבת רעות
למניית : פ לא תאט תרה מכהן כלומ מה
אמ חסרים חס ימות פ לא תאט בעטור
זק תורה פ שאר קכהניס ידעס חותה
וכן יס אתבו חכמי בעל טעב זכן יס אתפו
כז איס שיאמרו לפו דבר נבואה ולא יהיו
כמו זה שאיס מיתכנא אלס רעה ונכו
בלאן : שבלאן עליו למלך בדברי רעי כני
שימיתו : ואל טקטיה ט כל דבריו כלומ ט
פל רטי דבריו שאומ לפו כל הוס טקטיב
אמר ידמיהו : קס אומרים שלס יקטיט חל
אתה הקטינה אלס כלומ לתפלתי ושמע
לקול יריט כלומ אדריקס שמדברים על
יריט סס תאר מנחי השן וקוד מוספ כוד
יקוס : הישולם פ כרו שוחה לנפשי סס
קמות שרע לפסקות שקוח כמו
סטרין שוחה ללס לפילי בה בלס דייעת
וקנה קס משלמי לפ רעה תחת טונה פ אט
דברתי עלהם טונה לפטר וקתפלתי
משתה אט ראחי לתפלל עלהם ארעה טון שחט
קסגר וכן יצרוקו על ידי חרב : שכולת שכולת מבפחה
ואל ימת מאנשיקן שיהו קרוני מות כלומ שימות בדבר והנהורים שדרכס לצאת למלסמה יהיו מות חרב טעלמי
השמע ועקה פ קצקה תקיח כשיכא קרע כתיאוס : פ כרו שוחה ק כעב בוד וקרי טו : וסע
קמשקלס טענאוס : וקשוחה וקפחיס קוח סס קמות שרע להחללי

לפני אויב ערף ולא פנים ארמם ביום
אדם : ויאמרו לכו
ונחשבה על ירמיהו כחשבות כי לא
תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר
מנבא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה
אל כל דבריו : הקשיבה יהוה אלי ו
ישמע לקול יריבי : הישלם תרת ט
טובה רעה כי כרו שוד ה לנפשי זכו
עמדי לפנד לדבר עליהם טובה ל
להשיב את חמתך מהם :
לבן תן את בניהם לרעב והגרם עלי
ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות וא
אלמנות ואנשיהם יהו הרצמות בחוריהם
מבי חרב במלחמה : תשמע ועקה מבתיהם
כי תביא עליהם גרוד פתאם כי כרו
שיחה ללכדני ופחים ממנו לרצלי :

וְאֵתְּהִי חוֹהֵד עֵת אֶת כָּל עֲצָתָם עַל לְמוֹת אֶל הַכֹּפֶר עַל עוֹנֵם וְהַטְּאָרָם מִלְּפָנֶיךָ אֶל תִּמְחִי וְהוּמְכֵשְׁלִים לֵת לְפָנֶיךָ בַּעַת אַפְךָ עֲשֵׂה בָהֶם:

כֹּה אָמַר יְהוָה הַלֵּךְ וּקְנֵת בְּקִבְּךָ יוֹצֵר חַרְשׁוֹ מִזְקֵנֵי הָעָם וּמִזְקֵנֵי הַכְּרֹחֵם: וַיֵּצֵאת אֶל נִיאֲבָן הַנֶּם אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר הַחַרְסוֹת וּקְרָאתָ שֵׁם אֶרֶץ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֶדְבַר אֵלֶיךָ: וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנֵנִי מֵבִיא רַעַת עֲלֵי הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעֵה תִצְלַח אֲנִי: יַעַן אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם וַיִּנְכְּרוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּקְטְרוּ בּוֹ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יַדְעוּם הֵמָּה וְאֲבוֹתֵיהֶם וּמִלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְּאוֹ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה בְּסִגְמֵי נְקִיָּם: וּבְנִוּוּ אֶת בְּמוֹת הַבַּעַל לְשֹׁרֶף אֶת בְּנֵיהֶם בְּאֵשׁ עֲלוֹת לְבַעַל אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עֲלִיָּה לִכֵּן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם יְהוָה

ואתה אל המצוי כמו ש המצוי קודם במקום הא למד הפעל כנו שר ילך השי וסגנתו במקום חרק: וקיו מוכש לפי כח בוקרי וקיו וקעטן אחד בעת אכר עסק בהם על דרך ויחד אפי בהם ואלים: כה אמר יי' קלך וקטת ב'טק יוצי חרש' מיוצי חרש תקנה הנקטק ט' ש' נקטק מעץ או מוכוכות או מעשר מיט מתכות וינתי קטר המלות ותרגל לע דחסף פחד ויש כוסחיות ולע ב'ין וחסרון קימס ימצא כמקו: אלסן בן דודו ט' לם כמו מיטת לם וולת: ומקט קטם ומקט קכקטם פי תליך ע'יך מקוקטם כדי להשמיעם קטוא הולשטי לשעקס הנקטק לפיות לים למוטת כיו שאומר ושנית הנקטק לשע קאנסיס קהולכס אוקר: וק' י' ותדע ע'יך מיטת עמ' וקפ'ס מיט חר' ו: י' מיטת מיטת שניך באור יאשר פתח שערי קזרסית: מיטת קזרסית יוצאים לב' בן הימס ותרגם וינתי דיקדס תרע קלקילית: וקלקילית בדברי רטת' ו' אשפה ולדעת קוא קשע קנז' בספר שריח שע' קאשפית: ורטת' ו' פרשו שקוא שע' מיטת קש'ק וקוא שע' מיזרחי: וא' ערו שכנה שמות נקראול שע' סוד שס קיו טמא' ס פרסיס כל' סודו טמא: שע' קיסוד שס קיו מיסדין אית קהלכ: שע' קזרסית שקוא מיטון כ'ג' זכית קשמס כל' קאומ' למרס ו'

על לבי:

וְלֹא יִקְרָא לְמָקוֹם הַזֶּה עוֹד הַתְּפִת וְנִיאֲבָן דָּגָם כִּי אֲסִינָא דְהוֹתֵהוּ וּבְקִוֵּת אֶת עֲצַת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהַפְּלִתִים בְּחָרֵב

לפני איהם וביד מבקשי נפשם ונתתי
 את נבלתם למאכל לעוף השמים ול
 ולבהמת הארץ וישמתי את העיר
 הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה
 ישם וישרק על כל מבתה ויהא בלתם
 את בשר בניהם ואת בשר בניהם
 ואיש בשר רעהו יאכלו במצור וב
 ובמצוק אשר יצקו להם אביהם מ
 ומבקשי נפשם וישבת רובקבוק
 לעיניה אנשים הרגלים אורח ואמרת
 אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה נ
 אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת
 כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא
 יוכל לדרפה עוד ובהתפתק ברוכאין
 מקום לקבור כן אעשה למקום הזה
 ואם יחווה וליושביו ולתת את העיר
 הזאת בתפת וזה בית ירושלם ובתי
 מלכי יהודה במקום התפת הטמאים
 לכל הבתים אשר קטרו על גנתיהם
 לכל צבא השמים וזה הסך נסבם ל
 לאלהים אחרים:

זרחי שער הירוק שקוף משמש כעכב
 ויציאה שער הקר שקוף ממונע בין סב
 שערים שער חדש שהם חדש כופרים את
 הקלכה שער העליון שקוף למעלה מעבר
 ישראל קהרפות כעב סו וקרני טיה
 קהרסית ואחד קוף אשר אדני טיך קדני
 שאני מדבר עתה חליך והם נין ואמרת
 והסך כעסם לאלהים אחרים הצלפה אונט
 עטף תפועת הדעש והוא מנבטן נפעל
 ונאמרה קלסון באונט ובשפתים כמו לקון
 כללושפת וינברו כיו שכתב אלפי
 נבר הארץ פ לא יסגל המקום
 קהוא עו אשר לא עיתי פרשתו בפרישת
 גוי נזרך ויתל פקדית באוריתנו
 שלחית נר עבדי נביאי ואלא רעוא קדמי
 ובקורת עטף ריקות כמו טקק הארץ
 וינקה תרגס ואתקלקל
 נבוכדנצר יוד קרבים מהמכתב כאשר
 ישטר פירוש כאשר ישטר איש וכן איש
 יחזש נבקרס קחורס לפרפה בהא
 כמו באלף ונא דרך קהשאלו כמו וירפח
 את מונח קהרוס ונתת יקדני
 אצפ שקוף מקוס עו שלס במקוס התכה
 אשר טמא יאשקו קטמאים טעמו
 בתי ירושלם ובתי מלכ יהודה לכל
 קנתים פרושו בעטר כל קנתים או על
 קנתים כלומר זה שאני אומר שיקו בתי
 ירושלם ובתי מלכ יהודה במקוס התכה
 על קנתים אשר קטרו על גנתיה את אומ

ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלרו יהודה ישם
 והנבא וישמר בחצר בית יהודה ויאמר אל כל העם:

מאמרך וכוונת רבים

עצמו ואמר פתחת

לפי שזכה אותך פלאות וניק אותך מעצבת כעין המעט מעתה
כחוס קמפתה את הברכה פ את קיימי מונע עבמי משלחוקך
ואמרתי אקח יי אלמס קנה לי יעני דבר פ נשע אנס ואתה פתית ואמרתי לי אל הנאמר נער אנס ואנס
ואת קיימי נטתה לדברך חוקתע וטעלי קייית חק ממנע בטענה ויכלת לו עשיתי שלחוקך וקנה קיימי לשחוק

כל קזס פ הס שחוקס ולענסי פ על
אמר על ישראל נק כלל ואסת
מבטן נטעל יקיה בטעלמו אפתה על
משקל אבנה וכחסרון למד קטעל אסת
כיו עגל עדוקך וקך אלמס וקדבר קזה
אשר דבר ירמיהו לי קיה דבר של כהונך
כגד הא אל דבר נטע על עצמו לפיכך
ל חשב לו קדברים באלה הפסוקים לשון
כמו שחשב לו לשון מה שאמ' למעלה קיו
הדיה לטנו אנס פ אות קדבר קיה נע
חטא כגד קאל לפיכך אמר לו יס השונ
ואסיך כיו שפרסמו כי כרי אדבר
בכל עת שאדבר בדיבר

נטיה וק מדי עבדו וכן מדי צאתם
וקדומים לפס אופק אמר את ווען
אמרים קול לקס לפוכסס וקנה חמס וסוד
אקרא סקס אמרים לי דברי חמס וסוד
ע שיעפ ואצטרך לרזא חמס על דעיק
הרעס סקס אמרים פ פ קיה דבר יי
לכרעה ולק'ס סקס מידעפן אות עליו
ק'ס פמא לענוסו וקוקלכא לכל
מאדעת וית' רי ביומין דח'ס מתנב
אנא מרס קל' בנס ומנע ועל חטופן
ובוון אנא מתנב ארי קזה פתנמא ריי
ל'ס כוקין וללעג כל יומא

ואמרתי ואת אחשוב בלב של אור
וקי בל'ס כ'ס סערת קיה דבר יי בל'ס כ'ס קיה ס אס
סערת שאשתיל בכל כחילכ טותמ וכן פנו אס קיה אס עשר בעצמותי שאשתיל קו ביאו ק דבר יי וגל'תי כלל
גל'תי לכל כ'ו ול'ס אובל לסכלו בל'ס כ'ס קיה אס ואפ'ל כ'די מות'ו בשפתי ואמרנו לפס ואמר סערת
ואמר עשר פ ק'ס ימנא וכ' ונקנ' פ אס יחא מחסון פ אס יחא מחסון ונטמק יחד תאכלהו
אס ל'ס פ'ס כל'ס עטן סכל וק'מי מכל'ל את יוס ס'ו

כר יר

מלך בכל ויהגלם בכל יהודים בחרב:
ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת
כל יצעה ואת כל יקרה ואת כל
אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם
ובזוים ולקחום והביאום בבלה ואתה
פשוור וכל ישיב ביתך תלכו בשבי
ובכל תכזאו ושם תמותו שם תקברו
אתה וכל אהבך אשר נבאת לך
בשקר:

פתתני יחוד ואסת
חוקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום
בלה לעג לי כי מרי אדבר אעק חמס
ושד אקרא כי היה דבר יחוד לי לח
לחרפה ולקלס כל היום ואמרתי לא
אזכרנו ולא אדבר עוד בשנו ויהיה
בלבי באש בערת עצור בעצמתי
וגל'תי בלכל ולא אובל יש

חל' אדבר ער בזמן לקס פ אפ' נכח עלי
סערת שאשתיל בכל כחילכ טותמ וכן פנו אס קיה אס עשר בעצמותי שאשתיל קו ביאו ק דבר יי וגל'תי כלל
גל'תי לכל כ'ו ול'ס אובל לסכלו בל'ס כ'ס קיה אס ואפ'ל כ'די מות'ו בשפתי ואמרנו לפס ואמר סערת
ואמר עשר פ ק'ס ימנא וכ' ונקנ' פ אס יחא מחסון פ אס יחא מחסון ונטמק יחד תאכלהו
אס ל'ס פ'ס כל'ס עטן סכל וק'מי מכל'ל את יוס ס'ו

כי שמעתי דבר לשון רע שאומרי עלי מנתר מעדניב מפתחיהם אותי מסבבוק מכאן ומה מכאן וית מצד לשון אסיל
דמהכנשין מסחור סחור כמו יצרו על עשירי יערכו בחרמו ומה קס אומרים על זק לוקי קנרו וכגדן
פי קנרו דבר שקר על ונגדו לעלך כמו שאמרו לכו ונבהו בלשון כל אנוש שלמי שומרי כלש איתם שקיתני
חושב שקס אנשי שלמי קס שומרים ומצפים מתי אקיק עלע ונכשל בשוס דבר אול יפתה וסכ לפ ל אול יפתה
לכנין שיכל ויפתה עמנו ונקח
נבימתינו שנסקו קס קמות וית מליס
ישש ויי אותה קס חושב לבימיתנו ומזק
ל אפחד פ יי קנחט ואזע ונלחמו אן
ול יוכל לך והוא עמי כמו גבר עיי
שיקיק עמי של אפחד או פרושו נתן אותי
לעמוד כנגד כמו גבר עריץ ותי ויי
מעריק בסעדי כגבר תקיף סאו מזד
פ לא השטע ענין קלחה כמו וקיק דוד בכל
דרכו משכל והוא עבר במקום עתה יבאו
מאד פ לא השטע כלמי יקיק לפס בשת של
יכלחו בינעשיקס וכעשסתס על ואותה
קססת תקיק לפס כלימת עולס של
קזכח פ יקיו לקלל בפי האנשים לעולס
ול יכלו חסרו וסקיא במקום יוד פא קסע
מקמכת וילי אותה קו אדיק לשט
בשע אדם לא ידע ס אס תעס ככו
ויי גבאות סתן אות וחס לט בסתי כמו
מעשיו בגלי עמלו כדקו וחס ל יגלו
ויפסמקו לשע האנשים שידעמי קוא
כלומ שיכשילו במעשיו שירו לילי

כי שמעתי דבר רבם מגור מסבב
הגדו ונגדנו כל אנוש שלמי שמרי
צלעי אולי יפתחונו כלהלו ונקרה
נקמתנו ממנו ויחודה אותי כגבור עריץ
על בן רדפי יבשלו ולא יכלו בשו מאד
כי לא השכלו כלמת עולס לאת שבת
ויחודה צבאות בחן צדיק ראה כליות ו
ולב אראה נקמתך מרום כי אלק
גלית את ריבי שירו
ליחודה הללו את יחודה כיה צלאת נפש
אכזן מיד מרעים פ

ארור היום אשר ילדה
בויום אשר ילדתני אמיל יהי ברוד
ארור האיש אשר בשר את אבי לא
לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו
והיה האיש ההוא כעריס אשר הפך
יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ו
ותרועה בעת צדריס אשר לא מ
מותרת מרחם ותרהילי אמי
קברי ורחמתהרת עולס למחור

אז וק כנה חסידים אשר
היו בחסל פ קניל סגל לול יחל
ול ישתה עמקס פ קו רוכס לפיעת
ארור היום מעריהת כשס יקללו
קציקיס יוס קולדס ס
ואצט של קשמו קלל פ כני עבר כן איז
איוב יאב יוס א ל ס ואמר בידס פ כוס
ט בלב אלד וקוסיק קצט בעלות סומת
ואי יוס אשר ילדה אמי אל יקיעוך כל
שיקו ארור פ קלל מורק על קחוב

וְכִי יִתְּנֶה עַל דַּרְךְ לֹא טוֹב וְקוֹמוּסָוּ אֲרֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּשַׂר אֶת אִשׁוֹ וְהִטְפֵּה שְׂהִיָּה מִקֶּלֶל מִיַּד יְהוָה נִפְסָוּ יֵשׁ לְהַנְמוֹק אֶיךָ הִיָּה מִקֶּלֶל הַמְנַשֵּׁר פִּי הָאֵל וְהִיָּה לְרַמְיָהוּ עֵץ כִּכְלָלוֹ אֲזוּפֵי וְאֲזוּמָרִים פִּי הַדַּעַל פִּי פִּשְׁחוֹר כִּי אִמַּר הִיָּה קִמְנַשֵּׁר שִׁמְחָה מִמַּחְזוֹ בְּחֵמַת שְׂמֵחָהוּ כִּשְׂאֵמֶלֶט כִּנֵּן וְכִי יִלְלֶנּוּ פִּי בְּנֵי אֲדָם שְׂמֵחִים לִנְיָ וְכִי וְהוֹאֲגִים עַל הַקִּנְיָה וְאִם הִיָּה יִדְעֶנּוּ אִם סוֹפֵי הָיוּ מִי בְּעַמֶּל

וְעַן לֹא שִׁמְחָה וְהִיָּה וְשִׁמְעוּ עֵקֶה בְּבָקָר וְעֵבֶה מִחֻזְקָהוּ וּמִקְרֹבוֹ בְּבָקָר כְּלוֹמַר בְּתַחֲלֵית הַיּוֹם וְכִן יִשְׁנֶנּוּ תַמְיִד עַד עֵת צְהָרִים וְכִן מִכֵּיָן וְאֵילֶךְ כִּלְהוֹס אֵל וְכִי צָהֲרִי לִפִּי שְׂחֹרֹר קוֹלֶךָ וּמוֹסֶף מִהִבָּקָר עַד עֵת צְהָרִים תִּהְיֶה קוֹלֶיךָ מוֹסֶפֶת וְהוֹלֶכֶת פִּי הַתְּרוּפָה יוֹתֵר מִהִבָּקָר וְהַתְּרוּפָה תִּהְיֶה לְשִׂמְחָה כִּינֹן לֹא יִחַזְקוּ אֲיִדוּעַפִּי יִתְרוּעַשׁ אֶף יִשְׁכְּחוּ וְתִהְיֶה לְעַל וְלִצְנֵעַ כִּינֹן לְמַה תִּרְיַעַע דִּיעַ וְכִן הַתְּרוּפָה בְּעֵת צְהָרִים אֲשֶׁר לֹא מוֹתֵתֵנּוּ מִיָּדֵם מוֹתֵתֵנּוּ מִבְּטָן מִרֹבֵעַ אֲזוּמָרֵעַל הָאִישׁ לִיָּה לֹא הִיָּתֵת קוֹדֵם צִחַת מִרְחֵם אֲזוּ אֲזוּמָרֵעַל הָאִישׁ לִיָּה לֹא הִיָּתֵת קוֹדֵם צִחַת לֹא סָגַר דַּלְתֵי בֵּטֵן וְתִהְיֶה לִי אֲמִי קִבְרִי שִׂאֵם מוֹתֵתֵנּוּ מִרְחֵם קוֹדֵם צִחַת הִיָּתֵת לִי אֲמִי קִבְרִי וְרַחֲמֵהָ הִרַת עַל לִי דָהֵם אֲמִי לְמַה לֹא הִיָּתֵת הִרַת מִמֶּנּוּ לְשֵׁלֶם הִרַת בְּסִמּוֹךְ הִרַת כִּינֹן שְׁנֵה שְׁנֵה שְׁלֹמִים שִׁפְהָ שִׁפְתֵי הַיָּדוּר וְכִזְמוּנוֹ הִרַת לִשׁוֹן נִקְנָה וְהִרַחֵם מִן הַדּוּמָה לִשׁוֹן זֶכֶד טַעַם הַקִּנְיָה עַל הָאִישׁ שֶׁתִּהְיֶה הִרַת עוֹלָם מִמֶּנּוּ שִׂחְחִית לְשֵׁלֶם צִחַמָּה לְבַהֲוֵה מִסְאֵר הוּא וְכִן הַפִּרְשׁ הַבָּא אֲחֵרֵי מִסְאֵר כִּלְחֵם עַלֶפֶן קִמּוֹץ פִּי הוּא בִּישׁוֹפִי כִּה תֵאבְרֵן חֶסֶד וְהַרְבִּים מִקְמַחֲכֵי כִּה אֲבִירֵי כֹלֵךְ מִקְמַחֲכֵי אֲשֶׁר צִחַם יִהְיוּ בְּנֵם שֵׁלֶם יִהְיֶה לְכֵסֶךְ לְהִלָּהם כִּינֹן וְאִסְטֵי אֲזוּתֵם הַכְּשָׁדִים וְלִחְמֵי קִשְׁלוֹ יִלְחֲמוּ אֲתֵךְ מִחוּץ וְאִם אֲתֵךְ עֵינֵי גִזְלוֹ שִׂחְכָה אֲתֵךְ וְאִתְּ בַּהֲמִיתֵךְ

מִרְחֵם יִצְאֵת לְרֹאשׁוֹת עַמְלֹוֹנִיָּה וְיִכְלֹוּ בְּבִשְׁת יָמָי הַדְּבַר אֲשֶׁר הִיָּה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלְחֵהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־פִּשְׁחוֹר בֶּן־מֶלְכִיָּהוּ וְאֶת־צַפְנֵהָ בֶן־מַעֲשִׂיָּה הַכְּהֵן לֵאמֹר יְהוָה שְׂאֵבְעֵדְנוּ אֶת־יְהוָה כִּינֹן בְּכֹדֶר צַר מֶלֶךְ בְּבַלְלֵחֵם עַלֵינוּ אֲוֹלֵי יַעֲשִׂה יְהוָה אֲתֵנוּ כְּכֹל־נִפְלָאֵנוּ נִפְלָאֵתֵנוּ וְיַעֲלֵה מֵעַלֵינוּ וְאִמַּר יִרְמְיָהוּ אֱלֹהִים כִּהֵת אֲמַרְן אֶל־צִדְקִיָּהוּ כִּהֵת אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּנְעִמְסָב־אֶת־כֹּל־הַמַּלְחָמָה אֲשֶׁר־בִּידְכֵם אֲשֶׁר אֲתֵם נִלְחַמְתִּים בְּאֶת־מֶלֶךְ בְּכֹל־וְאֶת־הַבְּשָׂדִים הַצְרִים עֲלֵיכֶם מִחוּץ לְחוֹמָה וְאִסְפַּתִּי אֹתֶם אֶל־הַיְוֹד הַעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי אֲתֵכֶם יַבְדִּי גְטוּיָהוּ וּבִזְרוּעַ חֹזֶק וּבְאֶף וּבְחִמָּה וּבְקִצְף גָּדוֹל וְהִכִּיתִי אֶת־יֹשְׁבֵי הַעִיר הַזֹּאת וְאֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה בְּדָבָר גְּדוֹל יִמְרָנוּ

מן הדבר וימן החרב וימן הרעב מחרב חמלה חמה בהלחמה על קשר אהב אהבם צד נטענא צד כשיכנס קשר
ויף צדקיהו ועבדיו שברחו וקנס לפי חרב מי שירצה לחמית ימית ומי שירצה להגלות יגלה לך יחוס עלקס ולג
יימול ולא ירחם שהרי שחט צד צדקיהו לפשו וכן נשרים ונזקנס לך חמל: קצרים עליכם יחוק כן כחש
וקרי ויחיה וקעטן יחד ודיתה לו נפשו לשלל: לדוח כאלו שאל אותה ולצית מלך יקונה יקנה ויהי מנו
שחמר למעלה וחל קעס קוה תחמי: וסמך
על המצן בהסרוס וזה מנהג המקרא
במקומות רבים ופירושו ולפת לו ולבט
ולשריו בהם בט משפחת בית דוד
זכר בית דוד לפי שקוה קיה
עושה משפט כמו שאמר ויהי דוד עושה
משפט ודקה לכל עמו וכן קיה ראו
שיעשו בט וזכר בית כמורה שלמו
ממעשיו הטובים דמן לבקר משפט
לבקר קודם שתתעסקו בחילוף ובשתיה
וזכר מצרכים השט במקום קדין לדון
כמי שיעז לבצעו וכן אמר במשק רבס
עק וישב מכה לשפט ית קעס מן
הבקר והקעל גוול מיד עושה מיד מי
שעשק אות ויעיל והקעל קוה מי שחוטף
מיד חבירו לו לקח מעדו או מניש
בהקס ועשק קוה מי שנא ממנו חסרו
ליו בפרדון או בהלואה או בשפרות ואין
דוכה לתת לו ומי שגלבל שכן שעשק
לפיכך אמר והקעל גוול מיד עושה
הקעל לו עשק וגוול עשק לפי
הנראה קס שע עטעס כמו שפרשם
וק כתיב לא העשוק את רעה ולא הגוול
אלא שקמת מרבותיו אל אומרים כי אחד
קוה וזה שאמר לא העשוק ולא הגוול
לעצור עליו בשפת לון ולדעת יבא
על כהן והקעל גוול מיד עושה
מעלליהם כהן נהא לנסתרים וקרי
מנעלליהם בכה לנצחיים כמו שאמר
דמן והקעל

ואהרי כן נאם יחיה אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת
הנשאים בעיר הזאת מן הדבר יג
מן החרב ומן הרעב בד נבוכדנצר
מלך בבל ובד אביהם ובד מבקשי
נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם
ולא יחמל ולא ירחם ואלה העם הזרה
תאמר כה אמר יחיה הנני נתן לפניכם
את דרך החיים ואת דרך המוות
הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברע
ובדבר ויהי צאונפל על הכשרים הצרים
עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל:
כישמת פני בעיר הזאת לרעה ולא
לטובה נאם יחיה בד מלך בבל הנני
ושרפה באש:

ולבית מלך יהודה שמעו דבר יחיה
בית דוד כה אמר יחיה רינו לבקר
משפט והצלו גוול מיד עושיק פן תצא
ביאש חמתי ובערה ויאין מ
מכרה מפני רע מעלליהם:

הגני אלך אמר כנגד ירושלים וקראה יושנת העמק לפי שהיא גמקה וסבבה עמק והנה היא יושנת
בעמק וכן קראה עיר המושב כי היא עיר וקר וסבבה מיעור נכרוב חל בניחוק לה מעל כפנתה
קריס כמו שאמר ירושלים קריס סביב לה ואמר לה קנני אלך לפי שיש סביב מועצות ואומרים מי יחת עלנו ומי יבא
בעשוקתנו קנני חנני אלך ונלמדת חקר יחת כראונת ולתקחת שהיא גרופת קיתה דעשה ופירושו ירד

ויחנה מן הענת עליך והנחם וירד
וכת וזמר בלשון ירדה לעטן המלחמה
שהיא בעמק ובמישור כמו שאמר חנני
במלחמה ירד ותי דלנח שלח חנני עלך
דיתגדל בתקפא כקרוץ כרמון ופקדת
בערה קרבי לירושלם רובה
לומר קטריס אשר סבבה הממלכה לעיר
לעטן קחש כמו כאש תבער יער וכן תי
בערה נקרוהא כהאמר חנני נקר
קפית נחמה על כהאק
וז לשכך אמר רד ולעל כוון קבטאה כנר
אמרה בית דוד כה אמר יי ריש לבקר
משפט אמר לו עור שיח נר אותה להסע
בצתס וסיבטיחס קבטאה קטובה חס
ישמעו ואברת בשעריס קאה
בשערי קערה כמו שאמר
בסמוך ובאו בשערי קפית קוק או יקק
פכוס קפית קוק בית מלך לפי שאמר
כוכבס ברכב ובסוסים ולא יכנס אדם
דוכב בשערי קערה כה אמר יי עשוק
עאר במלס גדול קרוב
ועניו כמו עשוק כי אם עשו
עשו מקור טו
מקום קח למד הפעל ועבדו מקום
קעב בלויז קרפס וקרי ועבדו טוד ק
קרטי וקעטן אחד וכמו קרפס
ואם לא תשמעו את הרברים

מנחם קווא

הגני אלך ישב העמק צור המישור
נאם יחזה האמרים מי יחת עלינו ומי
יבא בעשוקתנו ופקדתני עליכם
כפרי מעל ללכם נאם יחזה וזרתני אש
ביערה ואכלה כל סביבה
כה אמר יחזה רד בית מלך יהודה
ודברת שם את הדבר הזה ואברת
שמע דבר יחזה מלך יהודה וישב
על כסא דוד אתה ועבדך ועמך ח
הבאים בשעריס האלה כה אמר
יחזה עשו משפטו צדקה והציל גזול
מיד עשוקו וגר יתום ואלמנה אל תונו
אל תחמסו ודסנקי אל תשפכו
במקום הזה כי אם עשו תעשו את
דבר הזה ובא בשערי הבית הזה
מלכים יושבים לחור על כסא ורכבם
ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו ואם
לא תשמעו את הדבריס האלה בני
גשבעתי נאם יחזה כי לחרבה יהיה
בית הזה

כי כה אמר יי' גלעז אתה לראש קלבון אימר על בית מלך יהודה שהוא ראש ממלכת ישראל אתה קית ל
כמו גלעז פ גלעז שר ארת טעני קירנן וכל קארן קהיא ארן סיחון ושננוכל קסן קיתת נקראת
על שמך ארן קגלעז פ קיא ראש לפס וכן קיתת אתה לראש ממלכות ישראל פ טון וידוע לפ ראש לכל ארן ישראל
וכן קיתת ראש קלבון שנקראת גם כן ארן ישראל שם קלבון טמו שאמר קהר קטוב קוק וקלבון ועתה איסיק

מדבר ואשית קערים אשר ספספתה באל
לם אשם: אי לם עמן שטעם כמו אס לם
שוית ודומנות אס לם בתים רבס וקדומי
לפס: נשנה כפתעל קארן דרך כלוקרי
פאטם על קערים וונתן פידס גלעז פת
קמקדש ותרנ קפסוק כן ארי טכנן אימר יי'
על פת מלך שנתא דבית יקודק אלו את
חכמקדמי טבית מקדשא דרס פריש טוריא
אס לם אשוניך מדברא קירון לם איתענג:
וקדשתי: אומן עלך משחית שיסחית
פיק: איס וכלט: לל כל: מפס
להשל קבית: מנחר ארויך: לל קרוי
קביתס ספסעס בחרו כמו שאמר למקא
בצנן וספן בחרו וכן ארוה ערה אימר על
קרוי קביתס קספסעס בחרו: והפלו על
קאס כמו שנאמו שרף את בית יי' ואת
בית קאלרון ויהי אומן עלך מחרנן
נב ווייטה ויקטלן שפר גנדך כמא דקצנן
אש חורשא ורמן ליורא: ועברו מעסא
קוא וכן ואצרו על מעסאר גס כן
אל תבכו למת: למי סימות מנסת דוד
שוכר וקוא יקויקיס סימת פידך
כקיו מוציאס אות מירושלם לקבלת אמן

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה יְחֹוֹהֵל עַל בֵּית
מֶלֶךְ יְהוּדָה נִלְעַד אַתָּה לִירָאֵשׁ הַל
הַלְבָנוֹן אִם לֹא אֲשִׁיתְךָ מִדְבַר עָרִים
לֹא נִשְׁבַּה: וְקִדְשֹׁתַי עֲלֶיךָ מִשְׁחָתָם
אִישׁוֹכְלוּ וְכָרְתוּ מִבְּחַר אֲרֻזֵי וְהִפִּילוּ
עַל הָאֲשׁוּ: וְעָבְרוּ וְנִסְרַבְּסָם עַל הָעֵר
הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל מַה
עָשָׂה יְחֹוֹהֵל כִּבְהַלְעִיר הַבְּדוּלָה הַזֹּאת:
וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית יְחֹוֹהֵל
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַיַּעֲבְדוּם:
אֵל תִּבְכּוּ לְמַת וְאֵל תִּגְדּוּלוּ בְּכֹו בְּכֹו
לְהֵלֶךְ כִּי לֹא יִשׁוּב עוֹד וְרָאָה אֶת אֲרֶץ
מִוְלַדְתּוֹ:

פ

אל תבכו לו טון סימת טוב הוא לו משיגלה ויחיק היי צב גבוון צמו יהושן ואמר טעמר יקויקיס אל תבכו ואל תמנו לו
פ טובה לו מיתת אל למי ראוי שתבט למי שהוא קולך בגלות פ לם ישוב פער וראת את ארן מונתת וזה קוא
יהושן שהלו אות לבבל וסס מת וקיה צבת קבל לם שלשים ושבע שנה לו ראוי לבנות ודראו רזל אל תבט לפנת זית
מראי ואל תמנו לו מנשער קא טני שלשה לבט שנעה לקספ שלשים לגיקוז ולתפטרות ימרו טט טט לפולך
בלם טטס טט: מקור בו מנקוס קא למד קפעל: כי כה אמר יי' שלם קוא יקויפן ושע סימות קיו לו ואעפ שקית
צן צא בט טטס קרי קס כטטס לפ שאמר בט
פער מע: לק ומת טטל ורזל פ' פ שלם קוא ציקיקו ורא פ' פ קוא יקויפן פ נמצים מת וכני בחדפ כל זק קעטן
בספ מלשם ובהפ דברי קימים: הוי בונה ביתו זק נאמר על יקויקיס שוכר בקתס אל תבט לפנת טמו שפירבטן.

ואחר שפגש קהולך שרש קיעת סנה צהס ועלית בגל ובחמס וק זכר צמחש צכוף קכרסה לק כה אמר יי
אל יקויקיס: ברעקויעצד חנס קיק סוכר קפעל במלאת הצתס ולס ק קמת ל סכר זה קוח חנס וכוכף
לכרס וחמר ופעלו לא יתן ל פעלו: שס מן ואת פעל יי אמר פעלו קפץ בקמץ ח:ף כר וימן תלר תלרווכ
וקנאל קפח כמו סכר מן תלר ותלרו מעב חנס ופרוסו סכר מצולת ל יתן לו זה חנס אמר וכן יתן קלן פעלת
שכר סכר טעלה ואלו שרש ופעלו טעל
לס כס כאלו חמר ופעלו בעב עכ ולס יתן
ל ככרו: האכר אבנה ל חמלנמות
ועה: בת מדורת
מדות גדולת וכן חנשי מדת: ועלית
מדות: מן וכוז: גל לטנן קרחה
ויתכן להיות מרוחיס מעט רח כלמר
שיכס כקן הדוח עשון למי קקין וק קוח
שאמר וק רעל חלע ופירוסו וכתה ל
חלעס כתרע ובעס לה חרשן חל: כיו
חלעס וק על דברי חוזי כמורחיס וכוכר
חורי וחכופ שר וקדומיס לקס: וכפן
צלרו: פכו בת מדות כוזר קוח מקוקה
כרודת ולחות ירויס ועד קוח מסור
בשאר פי מציר כייט צבצבן וכוז חר
מקס סמירין ס עוט קוח שסר נקרא
בערס וכנער וכל ערמינן ספן מקור
כמו חבת מחוקק ספן חרס יכע כננה
פפעס: נלרו בקמץ חלף כזקף: ומכוח
שס תלר עפל קחוכרס קוקר קער כה
לפ סק ח צמכית קיד ער קער כמו
קמכיתק: התבלך: קרמשוב לפמוד
במלסרך כנסר ואת קמלח

בכה אמר יחזקאל
שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אבואער יצא מן
המקום הזה לא ישוב שם עוד: כי
במקום אשר הגלו אתו שם ימורת
ואת הארץ הזאת לא יראה עוד:
הוי בנה ביתו בלא
יצדק ועליותו בלא משפט ברערו
יעבד חנס ופעלו לא יתן לו: האמר
אבנה לי בית מרות ועליות מרוהיס
וקרע לו חלונס פון בארז ומשוח
בששר: התמלך כי אתה מרתחרה
בארז אבך הלוא אכלו שתה ועשרה
משפט ויצדקה אז טוב לו:

שאתה נמנה כנתיס קנלס כפויס כחמס: מתחרה צלרו: מרערב צלרו כלמר כננן כחרויס חנה מעערב ועל ח
לפנאך: חכר חבל ושתה וי: כלמר חיע תפס חוקר לפנאך חס קיית עש משפט וציקה כ חכך יאשיהו חבל ושת
עכך כל קי: חנס וקנה כטו כטו וכוון עש משפט וציקה חו כוכל וקיה כטו ככל ימיו: על חנה ענה מטובת קעל
קיה עכך רע סצנכך ש: חנה ענה מקס חנס כישר וכמשפט כ חס ענכ וכן מלכלך ומכקך וסלר קעלונך קס
כחמס כ וסלר כ חין עכך ולכך כ על כנער וי: ויא כ יקויקיס קיה מתענה תמיד וקיה ססר כ קרע כ
קו השלס מעשיו קרעס לפי חמר ל חכך קל חכל ושתה ועשה משפט וציקה וונתן חרס חל חת מרמי למחוי
כילכל קמלח רל כדוד שקיה קמלך קרלסון וחתה לפי שאתה מורע חוסל לפיות כמיקו חין זה כ קוח עש
ינשטו וציקה וקראוד חח כ קיה כלרו כלכון:

דן רין עני קאל היא הדעת אותה נאם יי פדשם אותם בפסוק כה אמר יי אל ותקל חסדי ותקלן מילתא
דדענא בה אמר יי: כי אין בער' חמדך בממוןי קמנדנה עמך שני כמו את מי ששקט ואת
רעות ואם אינו משרא פ ימנא מוזק העשן מנחי קעין כמו לך יתה וליא ירוז וקעשק עמעון וקמנד
בנף שקיה עשק שני שטר כמו שכתב וקיה מנה יותם ומכר יחס לעבדו זה קול קמנדנה שאמר ונם קיה שטר
דס עני ועל כל זה אמר כי פד קימנא

הן רין עני ואבין אטוב הלוא היא
הרעת אתי נאם יהוה: כי אין עניך
ולכך באם על כצעד ועל דם חנקו
לשפוך ועל העשק ועל המרוצה
לעשות: לכן פה אמר יהוה
אל יהויקים בן אשיהו מלך יהודה
לא יספרו לזהו אחי יהוה אחורת לא
יספרו לזהו אדון זהו הדה: קבורת
חמור יקבר סחוב השלך מהלאה
לשערי ירושלים: פ

על הלבנון וצעקי ובעבשן תג
קולך וצעקי מעברים כי נשברו

הלבנון אמר כי נגד כנפת ישראל ראי אס יס לך שר מכל אומצך שסס אסור ומצרים שקיות נסחת נקס
ופלקת בטחונך ממנע עתה בבא שרך צעקי אלמס אס וסיעשך פ עם לפס בא שבר פ מלך אסור שבר
ומצרים גב שבר עני נטכנצר במי יהויקים כמס ולס קוסוף שר מלך מצרים לבאת מחדש פ לפח מלך בגל מנח
מצרים פני נהר פרת כל אשר קיתה למלך מצרים וצפ שחר ומן צמי ציקיהו אנו וזיל פרעה יח ממצרים ולימד
ואחרונה נח נטכנצר וקחריב מצרים ואמל למ על קלבסן כל עלי לפר קלבסן וכן ונבסן כל ונהר קבסן פ מן קהר
שפע קול העשק למרחוק וצעקי בקמץ העין מטמ קאקף ומצרי מנשחרת בקמץ חסוף מצרים מכל עני ומכל ע
גב צעקי וראי פ לא ופעלך פ נשבר כל מאסטר ויתסקי לטת מקדש ושחי ונדרעי סוד ביתא ארימי קער תג לבסן
צית מקדש כמו שתרנגב אק קהר קטוב קהר וקלבסן וצית מקדש וכן ארזל למה נקרא צית מקדש לבסן לפ שקיה
מלבן שמותיהם של ישראל ונבסן שתרנגו ונדרעי סוד צית ל ידעתי טע אולכנה קר קצית נסס נשאלפ שקבסן קיה
מקוס מרעה קנהינו וצית קמקדש גב קו תמנע קנהינו לקרבן דבררת טעלשך אימ נלסון רמס פ מן לפס עלו
רבות כשהיו מנשיקים טובים וכאשר קחלו לרעו וקין טעלשם קומיס קאל על מי קנטי אס ולס קושל

ותעמטו שר אשר עשה וקעמנא עליו קס
כתובים על ספר מלח ישראל ויקודק ועל
זה הספר אמר שמדברי על ישראל ויקודק
ועל כל מלמסס: לכנכה קו אחיו וקו
אחות קספר על
קו אדון וקו קודו קספר קעס ואך יספרו
ע אחות אל ובר לפון קספר שקקרוצס
סופדים על איש קו אחי ועל קאשק קו
אחות או אמר קו אחות על אסת יהויקים
אעפ שא כוכרה קודק כמו וקדנול
מלמטו כמו שתרנג ונת וי על מלכא וי
על מלמטתה וקקא כמקוס וו קכמי כהא
אקלה והזמיס לוי קבורת חמור כל כמו
שחמור ל יקבר כן ל יקבר קוא פ מנע
קיה קבורת חמור שיסחט אותה ושלמס
ל שפה כן יסחט נבלת יהויקים ושלמס
אות מהלאה לפערי ירושלים פ מחוז לרוש
מית כשהיו מושלמס אותה בגלות בפעס
קשטת וקשדים ל קטחוקו לקס: עלי

מנשרך לך חזק קיעני שקיק למס פמי הנשרים כהחלת קנני ה' ומה בצעדת קא ובעטו קה קה קה קה
 וכן פישא חסד נשריך כל רועך כתרע כל פניך כל מלת אשור ומצרים שקו למס כפרנים וכרשם חות
 תענה רוח יתכלם רוח קלומי שישמך קל מחדה כאלו רוח קריחה חותם וית יתענון לכל רוחי פ' אז
 קבאי כאיכל כמחונן ישבתי מקננת טו יתרה בעתה ל' מענאי ונענאת יתרה גם מענאי חכמת לנש
 מלאת משפט ושת קמלת קאל חמרו
 סהן מורכבות יבנת מן יושבת ושת .
 מקננת מן מקוננת וקננת וטע קמרכב
 כל השנת וקננת מקדס וגם עתה ארת
 יושבת ומקננת פ ענין קז כארץ שהיא
 מחסרת לנפון וכו' לבין וארזים לפי שהן
 בת הצולע כדור לפי ספנים בארזי צבת
 המלך כמו שאמר על יהויכ' וספן בלח
 מה נחנת נחנת והוא מטען חן ומה ינה
 שט פנים למפלת קדע ולסדק למפלת
 מה רכב וכן מה יקר חסדך ולמסדון מה
 חסד פ' טרם וכו' יתפר ל' קטמס למפלת
 כלומר מה חן ומה יופי קיה לך כשבאו
 אלך חזקם והנחת חלף ולסדון אמר
 מה חן שאר לך מכל אשר נצת וקננת
 בארזים בבא לך חלם וית דיתנא צבת
 מקדשא צע מלכא מדכא נגהא מיד
 הענין בניית לך עקא חיאמי פן
 שדע על יחזיקים דבר נב על
 יהויכ' נב וקראו כעקו לפחיתות חותם על

כל מאהבך דברתי אלך בשלותך
 אמרת לא אשמע זה דרךך מנעורך
 כלא שמעת בקולי כל רעך הרעה
 רוח ומאהבך בשבילי כואו הבשי
 תבלמת מכל רעתך ישבתי בלבנו
 מקננת בארזים מה נחנת לבא לך
 חבל סחל כולדה חיאמי חיה
 כואו חיה פניהו בן יהקים מלך
 יהודה חותם על יד ימיני כמי משם א
 אתקנך ונתתך ביד מבקשי ונפישך
 וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד
 נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים

די ימיני קטנות שחיתמין ס קבתם נקרא חותם וכן שיימט כחות חותמך ופתלך והטבעת קהיא ל' תסוד מיד
 קחם ל' בים ול' טלף ל' חמר פ' חפי' חס יקיה כעמו כמו החותם על יד הימין של יוסד ממנתי משם חסיך
 ואתקן שראו נהק ודג קינו מורה חסדון קמן והמן האחרונה כוספת כמן עבר כהו יצרנו ויש דש על קין
 קיתרה א' עזו בניקוס שנתק שם נתקן פ צבת האסורים טעה השונה וקבלו הקנה ופולע בן צבת האסורים
 ומלך בן בא ודובל בן שא' חל פהודה ושב על כואו דוד ואמר לו ושמעך כחות כנגד מה שאמר ל' חס חס
 יקיה חותם על יד ימיני פ' משם אתקן ונתתך ביד מבקשי כל אלו צד שאמר לעטן אמרם וכן אשר
 קבל אתם מיד מצרים ומיד פרעה אשר
 גם כן לעטן קוא ופרוש פ' מבקשי נפשו של ימלו עליך אשר אתה יגד מפניהם של ימיה לך
 כח לעמוד כנגדם ופד נבוכדראצר מלך בבל שהוא שוקט כמו שנאמר עליו של ארית מסבם ומשחית
 ל' נסע יבא ממקומו וכו' ככשדים שקס ג' שטמס אשר ל' שא טמס כיון שנאמר קמי חמר וקתיה

ואמרו כעשבו אל גור ה' השוכה שמקדשת גור דין שלמך כהגם את האיש הזה ערירי ופון שעשה השוכה נהפך לו
גור דין לטובה ואמר אקח וזוכבל בן שאלתיאל עבדי ושמתיך כחותם פ' בך בחרות ועוד אמרו אמר ר' יוחנן גלות
מכפית על הכל שלמך כהגם את האיש הזה ערירי ובתך דגלף כתיבוננע יכנה אסיר בנא שאלתיאל בנא ותמי' ^{הוא רעים}
אמר על מלפ' יהודה קרעש אמר להם קו' אבם מאבדים ומפצצם את זאן מרשעת כלומר שאפ'

קיינת דועה אותם כהקו' שומעם לקו' ^ו
ואחר שקיינתם רועש נהגתם אותם בדרך
רע ואבדתם וקפצתם אותם בגלות לכן
כה אמר יי' ולא פקדתם אותם.

ל' השגחתם עלהם אנה
קס ומקס פנשים אס טוב ואס רע וקיה
לכס לעת פ' בפען קס נחיס ונעלס ובנעש
של פקדתם אותם קננע פוקד עלכס ארת
רוע מעול'תם : ואני אקבץ . אס על
גלות בגל אמר ^{יקי}

פרוש ול' יראו עוד זמן רב או יקיה
כמשמע לעולם והוא אמר על קטן זה
קגלות כמיו הפרסק הבאה אחריו והוא
קנטן : והקיימות עליהם ורועש ורע
אותם ^{כמו קרועה}
קטוב : ול' יפקדו ול' יחסרו כמיו ולא
נפקד מעיכו איש : הגה ימים באים
כמח צייק . וק

הוא המש"ח וקראו כמח שקיה כצאת מן
בעולם כצאת כמח קשדה שינא רבנה כן
בקיות צייק יהו עמו צייקים רוב השלם
כמש יפריח כמיו צייק ואומ' וקומח לעמי
רעם : ומלך מלך ר'א קכפל לחוק הטעל
פ' כזכר הטעלה קשס כוכר עמה וזכר
אחריה קשס הוא לחוק כמיו למען כזעב
מהמטיר עלו מטיר כל סג' כג' והוא

לפס וכן ומלך כמלך כ' באמרו ומלך ידעש שהוא מלך ונחוסיע מלך הוא לחוק המלכות שתהיה מ' לכות בכל
קארץ לא כשאל רב כמיו באמר עלו ומשל מים ופר' ים ומנהר עד אפסי ארץ והשכל והצלח וק' תי' ועלם וכן
ויק' דוד בכל דרעו כמשכל ואחרים וולת' : בימיו תושע אשר יקראו יי' כקבו' יקראו ישראל יקרא המשיח בזה
קשס יי' כקבו' לפ' ש' כמיו יהיה צדק יי' לפו
הוא קייס המעיד ל' יסוד וזאת הקריאה על דרך שקרא
משה רבינו עלש קשלים למנח' יי' נפי וקרא יעקב אביו למנח' אל אלהי ישראל כל אחד לפ' עטמו הנמצא בו וכן
ושם קשט מיוס יי' שמה ותרגם זנתן ודין שמייה דיהון קרן לפ' יתעבדון לנא וקוה' מן קדם יי' כמיוקו' :

לְכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל
הָרַעִים הָרַעִים אֶת עַמִּי אֲתֶם הַפְּצַתֶם
אֶת צְאֲנֹת הָרוּחַ וְלֹא פָקַדְתֶּם אֹתָם
הַנִּבְּיָאָה עֲלֵיכֶם אֶת דָּעַ מֵעַלְלֵיכֶם
נָא יְהוָה : וְאֲנִי אֶקְבֹּץ אֶת שְׂאֵרֵי
צְאֲנֹת מְבַלְהָרִצוֹת אֲשֶׁר הִדְרֹתִי
אֹתְכֶם שִׁשׁוּ וְהִשִּׁיבֹתִי אֶתְכֶם עַל גִּוְרֵי
וּפְרוּרֵיכֶם : וְהִקְמַתִי עֲלֵיהֶם רַעִים וְרַעִים
וְלֹא יִירָאוּ עוֹד וְלֹא יִחַתּוּ וְלֹא יִפְקְדוּ
נָא יְהוָה :

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא יְהוָה וְהִקְמַתִי
לְדוֹד צִמְח צְדִיק וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהִשְׁכִּיל
וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ : בְּיָמָיו
תוֹשֵׁעַ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁבֹּן לְבַטָּח
וְהָ שְׂמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ יְהוָה יִצְדָּקוּ :

פ פ פ פ

לפס וכן ומלך כמלך כ' באמרו ומלך ידעש שהוא מלך ונחוסיע מלך הוא לחוק המלכות שתהיה מ' לכות בכל
קארץ לא כשאל רב כמיו באמר עלו ומשל מים ופר' ים ומנהר עד אפסי ארץ והשכל והצלח וק' תי' ועלם וכן
ויק' דוד בכל דרעו כמשכל ואחרים וולת' : בימיו תושע אשר יקראו יי' כקבו' יקראו ישראל יקרא המשיח בזה
קשס יי' כקבו' לפ' ש' כמיו יהיה צדק יי' לפו
הוא קייס המעיד ל' יסוד וזאת הקריאה על דרך שקרא
משה רבינו עלש קשלים למנח' יי' נפי וקרא יעקב אביו למנח' אל אלהי ישראל כל אחד לפ' עטמו הנמצא בו וכן
ושם קשט מיוס יי' שמה ותרגם זנתן ודין שמייה דיהון קרן לפ' יתעבדון לנא וקוה' מן קדם יי' כמיוקו' :

לכן הנה ימים באים אלה שפסוקים נאמרו למעלה אלה שיש בטקס שפוי מעט בקצת המלות פק נדך
המקרא לכתוב מלש או פסוקים במלות שונות וקצתן אחד וקפל בכל מקום לשון
העצן וכע פרשפן אלה הפסוקים למעלה במקומם לנבאים בעטר נבאי השקר טקס מטעם ישראל פ
על קס טקס אומרים טקס נבאים ודבר יי אלה
אבל קס מטעם אותם ואומרים לקס טען
איש כהלות לב פ דבר יי לפו פ לא הנח
עלכס רעה רחפ יתפודו וכן מן
קכב מרחפת על פט המיס וכנב עברו
ייקעב עלו קיין כלומר שגבר עלי ושתד
וחיו יודע מה יעשה כן היית מטע יי
שקוי מחול על ידי הנבאים הלה ומטע
דבר קדשו טקס מחולש על פקס טקס
אומרים פ דבר יי קס מה טקס אומרים
כי מנאפים פ מטע אלה אלה הארץ
מטע שטעת שקר שחת
הארץ אלה שפ הרעות קס ברוב אשוי
הארץ וחיך וכלו נבאי השקר לשטעים
פ לא תבז עליהם רעה וקנה קס רואים
בעטקס פ רוב ארץ ישראל נשחתה
מטע מעשיהם הרעים נאות מדבר
מקום מרעה בקמיות ותקי מרוותה
רעה וריותם ומרוותה קיח לרעה פ
לא ירוע לדבר מטק ולעטו קאל אלא
לרעה ונטרתם לא כן וכן גטרותם
חינה לבד חמת כן פרושו חמת כנו
כן ביות גלפחד דוברות כלומ שיקה לקס
להקנבר על נבאי השקר ולמנעם מלשפר
חלמותם ודברי שקריהם וקס מתגברים
על נבאי האמת ואומרים לקס אלה
יתבאו בשם יי כיו שאמרו לרמיקו לא
תכבא בשם יי ולא תמות בד כן וזנתן תרגם מרוותם עטן רען וכן תרגם ועל למסגן ברעות נפשקו נהלא
תתי עליהן ונבריהן לא ילסון כי גם נביא גם כהן חנפ נבאי לגזירת פעל ופרוש נבאי וכן כ
כהרעמו ארי אף ספר אף כהן
דטר ויש מקס דטר רוח קקדש ויש מקס דטר דברי שקר כנבאי השקר

לכן הנה ימים באים נאם
יחיה ולא יאמרו עוד חי יחיה אשר
העלה את בני ישראל מארץ מצרים
כי אם חי יחיה אשר העלה ואשר
הביא את זרע בית ישראל מארץ
צפונה ומכל הארצות אשר הדהחתים
שם וישבו על אדמתם פ
לנבאים נשבר לבי בקר ברחה כל
עצמותי הית כאיש שכור וכגבר
עברו יין מפני יחיה ומפני דברי קדשו
כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה
אבל הארץ יבשו נאות מדבר ותהי
מרוצתם רעה ונבורתם לא כן כי
גם נביא גם כהן חנפו גם בבירתי
מצאתי רעתם נאם יחיה לכן יחיה
דרךם להם בחלקקות באפלה

הפסוקים נאמרו למעלה אלה שיש בטקס שפוי מעט בקצת המלות פק נדך
המקרא לכתוב מלש או פסוקים במלות שונות וקצתן אחד וקפל בכל מקום לשון
העצן וכע פרשפן אלה הפסוקים למעלה במקומם לנבאים בעטר נבאי השקר טקס מטעם ישראל פ
על קס טקס אומרים טקס נבאים ודבר יי אלה
אבל קס מטעם אותם ואומרים לקס טען
איש כהלות לב פ דבר יי לפו פ לא הנח
עלכס רעה רחפ יתפודו וכן מן
קכב מרחפת על פט המיס וכנב עברו
ייקעב עלו קיין כלומר שגבר עלי ושתד
וחיו יודע מה יעשה כן היית מטע יי
שקוי מחול על ידי הנבאים הלה ומטע
דבר קדשו טקס מחולש על פקס טקס
אומרים פ דבר יי קס מה טקס אומרים
כי מנאפים פ מטע אלה אלה הארץ
מטע שטעת שקר שחת
הארץ אלה שפ הרעות קס ברוב אשוי
הארץ וחיך וכלו נבאי השקר לשטעים
פ לא תבז עליהם רעה וקנה קס רואים
בעטקס פ רוב ארץ ישראל נשחתה
מטע מעשיהם הרעים נאות מדבר
מקום מרעה בקמיות ותקי מרוותה
רעה וריותם ומרוותה קיח לרעה פ
לא ירוע לדבר מטק ולעטו קאל אלא
לרעה ונטרתם לא כן וכן גטרותם
חינה לבד חמת כן פרושו חמת כנו
כן ביות גלפחד דוברות כלומ שיקה לקס
להקנבר על נבאי השקר ולמנעם מלשפר
חלמותם ודברי שקריהם וקס מתגברים
על נבאי האמת ואומרים לקס אלה
יתבאו בשם יי כיו שאמרו לרמיקו לא
תכבא בשם יי ולא תמות בד כן וזנתן תרגם מרוותם עטן רען וכן תרגם ועל למסגן ברעות נפשקו נהלא
תתי עליהן ונבריהן לא ילסון כי גם נביא גם כהן חנפ נבאי לגזירת פעל ופרוש נבאי וכן כ
כהרעמו ארי אף ספר אף כהן
דטר ויש מקס דטר רוח קקדש ויש מקס דטר דברי שקר כנבאי השקר

וקי מחזיק השם מניב לקס לפי דעת דברים לפי חכמים וכן סוף מנחם הלוי סוף שאמר גם בברי יצאית רשע
הנפ' עפן רשע ונשא פנים ותרנס יונתן נמס ארחתון גם נכתי' פ' גם גשת המקדש קיו שבגרים ומנחם
לפנים אחרים לכן יהיה רדכם לקס כחלקקות נאפלק פ' מן דרכים חלקקות שתמש רגל הקולך
כשתקום הקדך אפלק של יראה אנה ימנך ואנה ילך ידו ונפלו

נה כאלו ידוה אוחס דוהק מנחמיקס פ
על כל פנים יפלו ולחנ ממודות כנפולס
זכר נה שאססת חלכות קדך והאפלק
והדחיק ידו מלפול של כמנה פ' נח
קלמ' ובגביאי שומרון רחמי תפל
כפיך חו לך שוף
והפל' ול' ניק תפל' דבר גרוס שאין לו
פ' קנכו בצעל' פ' אחזב עבר
קנעל וקמו נכחי קסקר רבס מתכחיס
בצעל שקיו ארבע מלות וחמסס ב'מ
אחזב שקרנש אלקו ואחריקס קמו אחרי
שקרה יהוה וקס חו מנעס את ישכר ער
סגול בצעס חנל ברוסלס ל' קמו נכחי
קנעל ול' עבז ל' בצעל מלפ יודק פ' אס
מנעק ואחר כן שנתאונה קנכו
חסר תו קתפגל ומנעסו קתנכו
ובגביאי ירוסלס ל' קנכו בצעל
חנל קתק נהס דך רעפ'
שפזרה פ' כרוס דך רשע ולכלך
פ' חוף כמו שנאמר בצדקיהו ובחבוטלס
את נשי רשקס' וקלך בצקר שקו
אומרים לקס שלום יהיה לקס שלום יקד
ל' לפיכך ל' קו ש'ס מרעס' ל' ל' פ'
ש'ס של' ש'ס כלומר קס גרמו לקס של'
ש'ס וכן ל' ל' קקרב של' לקרע
ול' ל' ראו אומרים מק של' ראו כ'סוס

נאנשי סדוס וז'ס' כ'סמורה וז'ס' ירוסלס כ'נשי עמורה כלומר קנכחיס כ'ס' וק'ס' כ'נכחיס ברשע ונמנעו
רש' לכן הגנ' מאכיל אותם לענה' א'ס' עלקס כ'ק מר' כלענה וכ'מי ר'א' וק'א' ס' קמ'ת' חנפ'ת'
רשע ונשא פנים שקס מנעס לקס מנעסיקס וק'ס'א'ס פ'ק'ס של' לפ'ס'ס' ל' כל' ק'ר'ן' ל' כל' ז'ס'פ'
א'ר'ן' יודק' כ'ה אמר י'ה' על ד'כ'י' כ'מו' א' ד'כ'י' וכן ק'ר'מ'ת'ה' על פ'ת' כ'מו' א' ונ'ק' ק'ס'פ'ר' על א'ש'ר' ל' י'ר'ע'ס'פ'ר' כ'מו'
א' מ'ק'פ'ל'ס' מ'פ'ת' א'ת'ג'ס' ע'כ'י' ל' ק'נ'ל' ל' מ'ן' שלום יק'ה' ל'ש' פ' ק'ח'ו'ן' א'ש'ר' ק'ס' א'מ'ר'י' מ'ל'כ'ס' ק'ח'ו'ן' ל' מ'פ'י' י'ה' כ'ה' צ'ו'

יהו ונפלו בה כי אבא עלהם רעה
שנתפקדתם נאם יחזה ובנביאי
שמרון ראיתיה פלה הנבאו במעל
ותעו את עמי את ישראל ובנביאי
ירושלם ראיתי שערורה נאוף הולך
בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו
אש מרעתו היו לכלם כסדרם ויש
ושביה בעמרה לכן כה
אמר יחזה צבאות על הנבאים הגנע
מאכל אותם לענה והשקתם מי ר
ראש כי מאת נבאי ירושלם יצאה
הפה לבל הארץ פ

כה אמר יחזה צבאות
אל השמעו על דברי הנבאים הגנע
הנבאים לכם מה בליסמה אתכם
חזון לבם ידברו לא מפי יחזה :

נאנשי סדוס וז'ס' כ'סמורה וז'ס' ירוסלס כ'נשי עמורה כלומר קנכחיס כ'ס' וק'ס' כ'נכחיס ברשע ונמנעו
רש' לכן הגנ' מאכיל אותם לענה' א'ס' עלקס כ'ק מר' כלענה וכ'מי ר'א' וק'א' ס' קמ'ת' חנפ'ת'
רשע ונשא פנים שקס מנעס לקס מנעסיקס וק'ס'א'ס פ'ק'ס של' לפ'ס'ס' ל' כל' ק'ר'ן' ל' כל' ז'ס'פ'
א'ר'ן' יודק' כ'ה אמר י'ה' על ד'כ'י' כ'מו' א' ד'כ'י' וכן ק'ר'מ'ת'ה' על פ'ת' כ'מו' א' ונ'ק' ק'ס'פ'ר' על א'ש'ר' ל' י'ר'ע'ס'פ'ר' כ'מו'
א' מ'ק'פ'ל'ס' מ'פ'ת' א'ת'ג'ס' ע'כ'י' ל' ק'נ'ל' ל' מ'ן' שלום יק'ה' ל'ש' פ' ק'ח'ו'ן' א'ש'ר' ק'ס' א'מ'ר'י' מ'ל'כ'ס' ק'ח'ו'ן' ל' מ'פ'י' י'ה' כ'ה' צ'ו'

אומרים אמור קמקור הוא צדק ודס הפועל וכאשר יבא אחר הפועל הוא לחזק הפועל כמו וצדק צדק
אתכם והדומים לו וכל קולך בשכירות לט כמו ולכל קולך ולמד למנצני שוכר שומר צדקו שפט
כי מי עמד פ מי מקם שטמך בסוד יי כל בסוד הנבואה ואיך יאמרו פ דבר יי אותם וידא פי במראה הנבואה
וישמעו קראשון בשואו קו והשפ בפתח קו הנה סערת יי חמה יבא עני צדקו עתה כיצד הנבואה

אמרים אמור למנא צד בר יחוח שלום
יהיה לכם וכל הולך בשררות לבו א
אמרו לא תבוא עליכם רעה כי מי י
עמד בסוד יחוח ויראו וישמע את דבון
מי הקשיב דברי וישמע:

הנה סערת יחוח חמה יצא אר וסער
מתהולל על ראש שיעים יחול: לא
ישוב אף יחוח עד עשיתו ועד הקימו
מזמות לבו באחרית הימים התפנונו
בהבינה: לא שלחתי את הנביאים
והסרצו לא דברתי אליהם ויהם נבאו:
ואם עמדו בסודי וישמיעו דברי את
עמי וישבום מדרך הרע ומרע מ
מעלליהם:

האלהי מקרבאני נאם יחוח ולא אלו

פ דבר הנבואה קיים כאלו נעשה והנבוא
הזאת עתה שמוות המשיח פ אז יכלו
הרשעים כלם ואמר זה הענין על נבואי
השקר הרשעים פ עני חמ פ יעשה משפ
בהם כמו שאמר הנפ מאלו אותם לפנה
וחמ חצפ שאין קאל עשה משפט ברשע
בעולם הזה הנה ימים נאים שתבא סערת
יי חמה יבא בחמה תבא אותה הסערה
מלפני קאל ותחול על הרשע עד כלותם
וסער מתחולל כפל הענין לחזק הדבר וית
בזכרם מנעט בעקם סתר סערת מזופיתא
ותבא וסער מתחולל ועל עול משפ
וענין מתחולל וענין יחוח ענין נפילה וחנה
כמו יחול על ראש יואב לא ישוב
באחרית הימים וכו' שמוות המשיח

ואז תבטנו ביאת הנבואה פ עד אותם
הימים קרי אתם כאלו אינכם מתבטנים
בה לפי שאינכם רואים כלין הרשעים
וכאמרו פ יב אחר התבטנו הוא לתספת
ביאר ולחזק הפועל כמו קכף יי ע
אבותיכם קכף ויבס דוד עס: למען טבח
טבח והדומים להם וכאמרו התבטנו ולא
חמ יתבטנו רמז לתחיית המתים בימות
המשחית לא שלחתי את הנבואה אק נבואי
השקר אינ לא שלחתי אותם וקם רע ומקרו

לחמ לפעם דברי אשר לא אמרתי וכו' מלכס בשמי ואם עמדו בסודי ויאם הוא כמו שקם אומרים שטמנו בסוד
ודבר נבואה בא להם מיתתי ישמע דברי את עני ל דבר שקר וישפטו מדרכי הרעה ל שחזקו דימרע
וכמו וישמיעו וו וטמאה שטמם ונתתי בשמיכם והדומים להם שקאל לתנא כלומי אס יקום וק יקום וק האלה
מקרו ככוי אחרים שנאמ עלהם חדשים מקרו ככוי ופ איננ אלפי מרחוק קל מבריאית עולם ידענ
בע אדם פ אינ חבוי עולם ואיננ כמו אלהים חדשים אשר לא ישמעו ולא יראו פ אינ רואה מעשה בע אדם וסומע
דבריהם ואנ שומע דברי הנבואים הנבואים בשמי לשקר וינתן תרגם אינ אלפי צדק עולמא מבריאית
אינ יי אינ אלהי עתידנ לחתא עולמא לנדקיא

אם יסתר את מלש פמוכסר יל מלש את המסקר ולמסקר ממלש את המסכן פ נלמוק על הדור הנברח
כן אש מלש לל אש ממלש פ גבל מקוס את וק על דרך משל פ הוא יגברך חיסן עש ביקה ממלש מקוס
אל לל פ השנח גבל מקוס בשמים ובחרץ ותיקרי מלש שמעתי חלמתי חלמתי קבפל לוק העפן והיה
חזן שהוא חלש של נחוק עד בתי קיס נל נל קיס

מרחק: אם יסתר איש במסתרים ואני
לא אראנו נאם יחודה לוא את השמים
ואת הארץ אני מלא נאם יחודה: נ
שמעתי את אשר אמרו הנבאים ה
נבאים בשמי שקר לאמר חלמתי
חלמתי: עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונבאי תרמת לבם:
החשבים להשבח את עמי שמי ב
בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו:
נאשר שכחו אבותם את שמי בכעל:
הנבא אשר אתו חלום יספר חלום
ואשר דברי אתו ידבר דברי אמר
מה לתבן את הדבר נאם
יחודה: הלא כה דברי באש נאם
יחודה ובפטיש יפצץ סלע: נ

מבנה נפעל ונבאי תרמית לכה כיו
מדינה כלומר קס נבאים מקמדינות
שחושבים בלשם לם שבח עלנקס קנטוה
החושבים להשחית את עמי שמית קס
מנושם חותם של אשמופא
נבאי חלמתי קמדינרס בשמי כיו שקו
עושים חותם כשקו עובדים לבגל שקו
נבאי קבעל מתכבדים לם בגעל ושכחו
שמיי כן עתה שוכזים שמי בחלומות נבאי
השקר ויתבינה דשכרו חנהקן פולקן
שמי ונקימין בשם טערת: הנביא חזן
אך קשו חלש קחולס עפ
קנטוה קבאק בחלש פ קחולס יספר
חלמו וחס ידמין שיקח ס דבר חלמתי מעט
הוא פ קחלמו מעמיון קמחשבות בקוקין
וקמחשבות בעתמות לא ידקו רובם וכן
חמו חלמוות קשוף ידברו ואשר דברי חת
ידבר דברי שקו חלמתי חזן ס שקר כלל
חס כן דברי קחולמיסקס כיו קתבן וקתבן
חזן ס קבאק פ חס למאכל קבמוות חזן
למאכלה: וקבר קווא מאכל לבט קשכל
חס כן חזן יסוון טתקס מה לתבן את קבר
ואמר בחלש יספר: ובנטוה חלמתי ידבר פ
מספר קחלש חזן דבריו אלס ספר דברים
שראק בחלמו כמי סיספר דברים שמיט
חזן לשכל חלק נקן פ חס בכח קמדינה חזן דברי חלש קנטוה חלמתי פליקס ידבר פ חס בכח קבבר חזק לומר
קשכל עס קבכ קמדינה: וזנתן תרגס קח כמה דפריס כן תבעו לשטררא כן פריס כן נחיקיא לרשישא
ורטותנו זל חלמרו ופ מה עטן בר ותבן חזל חלש חלמתי ריחזן כשס שאי חופעד לבר בלחזקן כך חזן חופעד לחלש
בל דברים בטלש: הלא כה דברי באש: דברי קחולמיסקס בטלש כיו שתראו פ חס חומריס שלש וחזן
שלש חזל דברי
ישחן סלע לא יעמוד דברי לפט דברי לבטל פ את אשר דברתי חזקא לל ישל דברי: כה צו

חזן לשכל חלק נקן פ חס בכח קמדינה חזן דברי חלש קנטוה חלמתי פליקס ידבר פ חס בכח קבבר חזק לומר
קשכל עס קבכ קמדינה: וזנתן תרגס קח כמה דפריס כן תבעו לשטררא כן פריס כן נחיקיא לרשישא
ורטותנו זל חלמרו ופ מה עטן בר ותבן חזל חלש חלמתי ריחזן כשס שאי חופעד לבר בלחזקן כך חזן חופעד לחלש
בל דברים בטלש: הלא כה דברי באש: דברי קחולמיסקס בטלש כיו שתראו פ חס חומריס שלש וחזן
שלש חזל דברי
ישחן סלע לא יעמוד דברי לפט דברי לבטל פ את אשר דברתי חזקא לל ישל דברי: כה צו

לכן הנני על הנביאים כלומר הנני עליהם לנבואה וכן תי' היא אלה שלם חוגי וכן תתם כל אלה הנני אמר
בזרעה ואין שלם פועלים הנני שלם חלקים היו נביאי קשקד בזה קוץ קוץ בזה
נביאים שקו שומעם דברי נביאי האמת בנבואות אומות השלם כמו שכתבתי ירמיהו על האומות וקו קולפס
לעם ואומרים להם כה אמר יי' לעמון ועטן הנבואה כמו שאמר ירמיהו בפת פס תלמודי כדי שיאמינו קשם לשם

לכן הנני על הנביאים נאם יחודה מנבבי
דברי איש מאת רעהו: הנני על הנביאים
נאם יחודה הלקחים לשונם
וינאמו נאם: הנני על נבאי חלמור נ
שקר נאם יחודה ויספרו ויתעו את
עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא
שלחתיים ולא צויתם והועיל לא יועילו
לעם הזה נאם יחודה: וכי ישאלך העם
הזה או הנביא או כהן לאמר מה
משא יחודה ואמרת אליהם את מה
משא ונטישת אתכם נאם יחודה:
והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא
יחודה ופקדתי על דאישה הווא ועל
ביתו: כהתאמרו איש על רעהו ואיש
אל אחיו מה ענה יחודה ומה דבר
יחודה: ומשא יחודה לא תזכרו

באמרו להם בשם יי' שלם יקיה לכם ועל
אלה אלה מנבבי דברי איש מאת רעהו ועל
זה אמרו דברי אל המתבטא מה שלם נאם
לו קא לתירו נאם כגון חננה בן עזר דקאי
ירמיהו בשוק העליון ואמר כה אמר יי'
נבואות הנני שובר את קשת שלם ראשית
בצרתם: כשא חננה קל וחומר בעצמו
ואמר ומה שלם שלם בל לעשור את קפצו
אמר הבה הנני שובר את קשת שלם כדאי
עצמם על אחת כמה וכמה: אתא איהו
לשוק התחתון כה אמר יי' נבואות אלפי ישראל
אמר שפתי את של מלך בבל והקשו
על זה ואמרו קאי לתירו נמי לך נאם כגון
דאתה יבין וחומר כמה דאיתער לה דמי
והחלק קשקו בזה נביאים שקו בעל
לשון כח ומתק שפתי ועליהם נאם הלקחי
לאום וישאמו נאם וקו אומרים לעם דברי
שלם בשם יי' וקו מראים טעם צמתק
דבריהם כדי שישמעו להם ועל זה אמרו
דברי אל המתבטא מה שלם שמע
והחלק קשקו נביאי חלומות שקר שקו
אומרים ש חלומותיהם נבואה וקו אומרים
הנני לעם בשם יי' לכן הנני על
האומות (אנשים)

וכן תתם כלומר בקלות דעתם וכן אנשים רקים ופחזים וכי ישאלך
החלית שקו חוקר לבו וסחין כליות ידע את לבנם ש כשקו אומרים משא יי' קיה דעתם וכוונתם
כגון כבודת ועשא כמו תחת משאו לפיכך אמר לירמיהו הנביא שיקריס שלם ישאלקו דבר יי' בלשון משא או
הנביא כביא קשקר ויזנקו תרעם ספר וכדי פריסוקו או כהן מכהט קלויס לשער מה משא יחודה להם
לשאלתם ששאלם מה משא ומה תאמר ונטשתי אתכם וו תמיה קשובת שאלתם ותרעם ונתקו ותימר לשון

כדן נכח אלהי וזרסו יתקן וזכר אמונת קחו כהתאסרו
על שם כבודי אל מקדשתי כדן דע וכן ועצת
על קמחא יקיה ליש דעיו לכל איש מקדש יקיה קמחא דברו כלומר דברו לבר אימון משאשמשמש
בנאמ אף בלבם קחו לשון כבודות וזכו שאמר וקמחא את דברי אלפים חיים כלומר בלבבם תחזק כבודתם

מנבחה לכבודת יי כבודת פ קחו ארון
בבאות מעלה ומנסק ופחו לפתח פלגה סמך
שדגב אלפים כלומר אלפים קחו ול
אלפים שאין אתם מאמינים ע וזאת אפ
אלפי פ דברו של אש קחו כשיאית שפתי
כמו שאמר וכל אש את שמותי על שפת
כלומר וכדאוי נקראת קמחא משאש קח
כשאת בני קמחא חלל שאתם קופצים דברי
אלפים חיים ותחשם משאש עמן כבודות
זית ארי טבחה תהא לדבר די מקיים
טעמי רשותה וזאת מעמין לבאל ית
פתעמי אלפי קיימת כה ואם מסארי
קס לכן הנג ונשיע
אתם בשואי מנה שאמר בזה
קמחא בכל דבר ודבר קמחא מורק פל מקדיו
קמחא עמות עליקם כלומר קמחא מוכן
ומזומן לפתח עליקם קמחא ונשיע ונשיע
וכד כהנא פ דברו ממקור ארון קחו
לחן קמחא כל כמו שאתם טובחים
דברי וזוהתי שפתי על ידי כדאי ועין
אתם מואסים בנבחה ומנבחים אותם את
עס כן אשכח אתם אעל שקמתי אתם
וכדתי ברית עמכם פ אתם בטלית קמחא
תחל ונכשתי אעב אעב אתם וזאת
קמחא שאסל שפתי ממנה ונבחה מועל
פ פפמו למלת אתם כל פ בשב אתם
הגו מעל פכש של מעל פכש וזאת
מקבל מימרי ויש לבר ונכשתי כמו ונכשתי בתי וזו אכחון פ קמחא וקמחא ממנו את קו ויכחו בטען אה וכן
טעמי בטיית ותעב בתי עפן אה וכן אים יתשמו מים וד' בתו כמו ונכשו בטיית וזוהתי וכלימות שם בשדק קחו
וגש קמחא בקל פתות הר אגני כדק קמחא שפ דודי תלע אימון קמחא במרחה שפ דודי תלע אף דודי פוספת
כדלף ללשות חמשים וכן אימון קמחא אה בל אף ועצמי סלם וכן תי סל מועדים מוכחם ומחמשים לחל

עוד ביהמשה יהיה לאיש דברו ה
והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה
צבאות אלהינו כהתאמר אל הנביא
מה ענד יהוה ומח דברי יהוה ויאם
משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה
יען אמרכם אתה דבר יהוה משא
יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו
משא יהוה לכן הגני ונשיתי אתכם
נשא ונשיתי אתכם ואת העיר אשר
נתת לכם ולאבותיכם מעל פני ונתתי
עליכם חרפת עולם וכלמות עולם א
אשר לא תשכחו

פ פ
פ הוה אגני יהוה
והגה שגני הוה אגני הוה אגני
מועדים לפני הוה אגני

והיה זה אחרי הגלות נסכדלוצי מלך בכל את יטמ . ואת קחדס ואת קמסגר יועצו ויחמיס קין . וילתות
אומנשא וית תישל . הרוד הארד . כחש קנכרות קסיכות לעצו כאל חל כחש עני קחנה קינכוח
כבורות תלך וזכר
אוקס קחשס כ קס נחמות כשצ מונחיס לפי שקן ככוח וכן אמר
ככורה כחנה כחשיתמ רחיתי אסתכס . וכתחש כאל חמר וקנשארס יקין כתחשס קרעות ורחיכנפל
וזלכ פ כה חמר ייזקושפס כח קימכיס
קנשארס סיקין זשפס חו כח קימכיס
אותס שילכו פס יחזן כן קח לזופה כן
כשבוקדי לזופה וקעטן חזד כיוכש
וככש . לזופה כלשוו לשפנה כלשוו . את
קרע כלשוו . הרבר אשר היה על
ירמיהו .

אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל
את יבנהו בן יהויקים מלך יהודה ש
ואת שרי יהודה ואת החרש ואהרן
המסגר מירושלם ובאסבבל הרוד
אחד תאנש טבות מאד כרתאני ה
הכרות והרוד אחד תאנש רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע :

כמואל . קיח קשנה קחשופת
לכסכדלוצי וקנה כשכ בתחלת ספי
דעאל בשנת שלש למלכות יחויקיס מלך
יקודה כל נסכדלוצי מלך בבל יחשס
ויזר עלה חך נחמר כ בשנת שלש למכות
יחויקיס מנקהמליכו פירעה נכה מלך
נסכדלוצי וכל לזושלס ויזר עלה זכשנת
קרעשת לקויקיס בתחלת קשנה כתי יי

יאמר יחזה אלי מה אתה
ראה ירמיהו ואמר תאנש דהתאנש
הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד

אשר לא תאכלנה מרע :
ויהי דבר יחזה אלי לאמו :
כה אמר יחזה אלוי ישראל בתאנש הטבות האלה כן אכור את
גלות יהודה אשר שלחתני מן המקום הזה ארץ כשורים לטובו
ושמתי עיני עליהם לטובה וזה שבתים על הארץ הזאת ובנתים
ולא אהרום ונטעתים ולא אהוש : ונתת לחם לב לדעת אותי כי
אני יחזה ויהיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל
לבם :
וכתאנש הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כו
אמר יחזה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
ירושלם הגשארס בארץ הזאת ויהי שבים בארץ מצרים : ונתתם
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשננה
ולקללה בכל המקמות אשר אריחם שם : וישלחתי

אשר לא תאכלנה מרע :
ויהי דבר יחזה אלי לאמו :
כה אמר יחזה אלוי ישראל בתאנש הטבות האלה כן אכור את
גלות יהודה אשר שלחתני מן המקום הזה ארץ כשורים לטובו
ושמתי עיני עליהם לטובה וזה שבתים על הארץ הזאת ובנתים
ולא אהרום ונטעתים ולא אהוש : ונתת לחם לב לדעת אותי כי
אני יחזה ויהיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל
לבם :
וכתאנש הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כו
אמר יחזה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
ירושלם הגשארס בארץ הזאת ויהי שבים בארץ מצרים : ונתתם
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשננה
ולקללה בכל המקמות אשר אריחם שם : וישלחתי

פלו ית יקחיקס וקיה שנה לאשנה לנסכונתני אשר על כל עם יהודה בניו אל אלכל יסמי יחסלפ
עם יקודק מן קפריס קיאחות שכלו לחושלפ ודע
יחושלפ זה שלש ועשרים שנה יאשיקו מלך לא שנה וכו' שנה למלס תחלת נבואת ירמיקו נמנא ירמיקו נתפנא

עמי יאשיקו יט שנה ונטאה ו קיתה נשנה קרעטת לקויקיס נא קנה כג שנה אשכס ודבר קאלק נמקוס קח
קשכס ט אותות קהו מתהלפות ונכתב
יוד קמסך של שבעה נוב לאמר
למן עולם ועד עולם

בס אתה חרב את הרעב ואת הדבר
עד חמס מעל האדמה אשר נתתי
להסולאבותיהם:

הדבר אשר היה על ירמיהו על כל ע
עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה
הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל:

אשר דבר ירמיהו הגבא על כל עם
יהודה ואל כל ישיבירושלם לאמר:
מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן א

אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר
יהודה אלי ואדבר אליכם איש כי כוד בר ולא שמעתם וישלח יהוה
אליכם את בל עבדו הגבאי שהשכם ושלח ולא שמעתם ולא
הטיתם את אזנכם לשמע: לאמר שובו נא איש מדרך הרעה
ומרע מעל ליכם וישבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ורא
ולאבותיכם למן עולם ועד עולם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחור להם ולא תכעסו אותי במעשרי
ידכם ולא ארע לכם: ולא שמעתם אל נאם יהוה למען
הכעסוני במעשה ידיכם לדע לכם:

יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי:

למן קבשסוט כן כתב רובה למן נמסר
סקבשסוט וקרי קכשכמ למן קכשס
אות עשסי קעו ל קאהסיס לפס נוק

מזמן רב נטע
לסותיכס ועד עלי יתגנה לטס ולבטכס
אס תרע ולמד למן אינה לכבאת
עפן על קדער א'ל לסמנת עכס קדע
ויספיק קעטן וולתה וכמוהו למן קיוס אשכ
פאת למתי אעתיך לך וקדומיס לפס
ולא שמעתם אלי למען הבעיכוני

מזמן רב נטע
לסותיכס ועד עלי יתגנה לטס ולבטכס
אס תרע ולמד למן אינה לכבאת
עפן על קדער א'ל לסמנת עכס קדע
ויספיק קעטן וולתה וכמוהו למן קיוס אשכ
פאת למתי אעתיך לך וקדומיס לפס
ולא שמעתם אלי למען הבעיכוני

מזמן רב נטע
לסותיכס ועד עלי יתגנה לטס ולבטכס
אס תרע ולמד למן אינה לכבאת
עפן על קדער א'ל לסמנת עכס קדע
ויספיק קעטן וולתה וכמוהו למן קיוס אשכ
פאת למתי אעתיך לך וקדומיס לפס
ולא שמעתם אלי למען הבעיכוני

מזמן רב נטע
לסותיכס ועד עלי יתגנה לטס ולבטכס
אס תרע ולמד למן אינה לכבאת
עפן על קדער א'ל לסמנת עכס קדע
ויספיק קעטן וולתה וכמוהו למן קיוס אשכ
פאת למתי אעתיך לך וקדומיס לפס
ולא שמעתם אלי למען הבעיכוני

מזמן רב נטע
לסותיכס ועד עלי יתגנה לטס ולבטכס
אס תרע ולמד למן אינה לכבאת
עפן על קדער א'ל לסמנת עכס קדע
ויספיק קעטן וולתה וכמוהו למן קיוס אשכ
פאת למתי אעתיך לך וקדומיס לפס
ולא שמעתם אלי למען הבעיכוני

מזמן רב נטע
לסותיכס ועד עלי יתגנה לטס ולבטכס
אס תרע ולמד למן אינה לכבאת
עפן על קדער א'ל לסמנת עכס קדע
ויספיק קעטן וולתה וכמוהו למן קיוס אשכ
פאת למתי אעתיך לך וקדומיס לפס
ולא שמעתם אלי למען הבעיכוני

מזמן רב נטע
לסותיכס ועד עלי יתגנה לטס ולבטכס
אס תרע ולמד למן אינה לכבאת
עפן על קדער א'ל לסמנת עכס קדע
ויספיק קעטן וולתה וכמוהו למן קיוס אשכ
פאת למתי אעתיך לך וקדומיס לפס
ולא שמעתם אלי למען הבעיכוני

את כל משפחות צפון ולמעשה בתחלת הספר אימר לכל משפחות ממלכות צפון ופס פדסט מ משפחות אימר
פל קעס זימלכות אימר על ראשי הממלכות ולפי שאמר ונתן איש ככחו וצרי שס ממלכות
הגני שולח ואל נטכרנצרי מלך בבל טעם ואל אל שולס לל אל ולקחתי או יקיק ואל בינקוס ואת כנו
אספיק אל חק כנו את חק וירדע אל מדין ועל כל קעס האל קסמוכס לרץ ישראל

או האל על קעס שעתיד לזכרס כסמוך
בפרשת טס יין חזיקה והאברתי מהם
קול רחיס ואור נר קול
רחיס שטוחטן הכלין לסעודת שמחה
וכן מללקין נרות רפס בבת קמשתה
ויונתן ית קל סיטו דמשתן בעזר סצ
לרנח לשמה ב סווי ודיה במלאת
שבעים שנה

הגני שלח ולקחתי את כל משפחות י
צפון נאם יחיה ואל נבוכדראצר מ
מלך בבל עברי והבאתם על הארץ
הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה
סביבו והחרמתים ושמתיים לשמרו
ולשרקה ולחרבות עולם ויחאבדתי
מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן
וקול בלה קול רחיס ואור נר ויהיה
כל הארץ הזאת לחרבה לשמרו וע
ועבדו הגוים האלה את מלך בבלו
שבעים שנה ויהיה כמלאות שבעים
שנה אפקוד על מלך בבל ועל הגוי ה
הוא נאם יחיה את עונם ועל ארץ
כשרים ושמתי אתו לשממות עולם
והבאתי על הארץ ההיא את כל ד
דברי אשר דברתי עליה את כל ה
הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו
על כל הגוים כי עבדו בם גם המה
גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי נ
להם בפעלם וכמעשה ידיהם

פנס מדנצרי מלך
ארכשס וחמש שנה וקיחך אס יודעשס זק
סקרי אויל מדודך באו ילך בשנת
שליש וסנע על גלות יסין כמו שכתב
בסיף מלפס ונסוף זק הספר ויקוישן
גל בשנת שמנה לנטכרנצרי קרי מלך
סיח ויחיל מדודך מלך עשרים ושלש שנה
וקיחך ידעשו זק סקרי מנצחו לבלשני
באו שלש שטס נשארונג בנתיס וקשלש
לל שלמו על לבלשני פ בשנה השלישית
נקרה קנה ארכשס וחמש ועשרים ושלש
קרי ששים ושמנה ושתים לבלשני קרי
שבישס לקך אימר במלאת פ שלמיס קיו
לקס שבעשס שנה פ לל מית בלשני פ
שנה שלשית לו לשממות עלס סס
מקוכן מן שממה וקול סמוך

והבאותי את כל הכתוב בספר קוק
עס כל כתוב כלומר
אמא על ארץ בבל את כל דברי כנו
שאמא על כל קעס כל כתוב בספר
קוק אשר נבא ירמיה
כי עבדו גם המה
עבדו עבד
בינקוס עתיד

אמר יעצו צבאים גם הימה ציון שבעה חס כל הקים קי יעצו צבאים וימלכום וימלכום וימלכום וימלכום
ופרים : כי כה אמר יי' . קח טס וג' וקשקיתנה . קבל במרחק הנטויה קיין החמה . חסד הנשמך ויגפנו קיין
קחמה . וכיוון קטס קמלמנה יקספי קמקנה . וקחמס לבס . ושתו ודהתנעשו .
קתפעל מורכב טס פטל של טכר טעלו . ועמיטו טטן ותגשו ותרטו קחך וקתהלו טטן

קולות . והוא קתפעל כדומה למחשב
ואקח קבל במרחק הנטויה . את
ירושלם קיין כתנה תהלפ ככל

אלה קמים לפי על ידי נטויה
בנה ראונה סמלך וקין קשנה קדבנה
לקחוקים כח על ירושלם ואת מלכה
יקחוקים ויקויטן ופיקו את כיה כגלו
לשקק כגלו . ואת כל הערב
טס מקובץ

מעמיט נהגרים יד . ותרם יונקן
סמכותא לשון ערסב . ואת כל מלכ
ארץ פלשתים . שאר ארץ פלשתים לבד
הערים הנזכרות . וק' כהב בספר סגאל
אחר שזכר אלה קערים כגנן טחורי קוקב
אמר עוד מנשר מבצר ועד כפר קפרוי
ולו זכר קנה נתפ לשראל קיתה סדור
לקח קמל פלשתים כיון שכתב בדברי
קמים ויקח את גת וכמותה קמל כלשתים
והוא קתנה קחמה קטכר בספר סמואל .
ואת שארית אשנה . נראה ככשלקח
כס כדנאצי מנאק נהרבת מקתנה על יד
מלך מערים או וולת .

ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי
ואת מלכ קיין חן ס כל כספר מונה
ואת רדן ואת תימא ואת בון ואת

כל קצוץ פאה . ואת כל קטפ
פאה קשוכפס
בנה קשולפ כפאתפ קפאת קוח ק
קנר . וונקן קנר מקפ פאתא .

כי כה אמר יי' חוה אלהי
ישראל אליקח את כוס היין החכרה
הזאת מיד יי' והשקית אתו את כל
הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם:
ושתו ודהתנעשו ודהתהוללו מפנה הרב
אשר אנכי שלח בנתם : ואקח את
כוס מיד יי' חוה ואשקה את כל הגוים
אשר שלחני חוה אליהם : ארת
ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכה
את שריה לתת אתם לחרבה לשמה
לשרקה ולקללה כיום הזה : ארת
פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת
שריו ואת כל עמו : ואת כל הערב ואת
כל מלכי ארץ העוין ואת כל מלכי
ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה
ואת עקרון ואת שארית אשרוד : את
אדום ואת מואב ואת בני עמון : ואת
כל מלכי צר ואת כל מלכי צדון ואת
מלכי האי אשר בעבר הים : את דדן
ואת תימא ואת כוז ואת כל קצוץ פאה :

ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי ה
 הערב השכנים במדבר: ואת כל
 מלכי זמר ואת כל מלכי עילם ואת
 כל מלכי מדי: ואת כל מלכי הרצפון
 הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
 כל הממלכות הארץ אשר על פני
 האדמה ומלך שישך ישתה אחריהם:
 ואמרת אליהם כה אמר יחזקאל צבאות
 אלהי ישראל שתו ושכרו וקו ונפלו
 ולא תקומו מפני ההרב אשר אנכי
 שלח ביניכם: והיה בימאנו לקחת
 הבוס מידך לשתות ואמרת אליהם
 כה אמר יחזקאל צבאות שתו שתו: כי
 הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה א
 אנכי מחל להרע ואתם הנקרה הנקו
 לאתנקו כי הרב אנקרא על כל ישיבי
 הארץ נאם יחזקאל צבאות: ואמרו
 תנבא אליהם את כל הדברים האלה
 ואמרת אליהם יחזקאל מרום ישאג
 וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על
 נוהו הידר כדרכים יעננה אל כל
 בנה שאגון עד קצה הארץ
 בניו נשפט הוא ל

ואת השוכני ממדבר לפי שוכני למעלה
 ואת כל קעבי פי קנה פ אלף קס
 אחרי שקס שוכני ממדבר ואת איש פ
 זמרי קוז ומרן ומצט קטור קממלכו
 קארץ בא קס מיכות פס קא קדיעה של
 כעשה ברוב וכן באו כמקוה אל שכות קקד
 קיני קארנ וקדומי להס מעמיס ומלך
 ששך זה מלך צבל וכן תי וששך קוז צבל
 שאלפא שתה דאת בש וקו פ קדך
 קסכר לקיזי אכל אחר שיקיזי ישוב מעט
 לדעת וקס אכל להס אמו ונפלו ולס תקומו
 וקו שרשו קיה וכזה קיוד תמורת קהז
 ואתה מימרוס ישאג על מעול כאל ישאג
 וריס קול ויכאז כל קעו לקול להחריב
 פוקו וקוז בית קמקד קידד כורכס יענו
 יענק כיו קדורכ בנת שמרמי קול נחוק
 ענמן איש את אחיו נמלאח דע קקול קוז
 קידד בא ינספט כאל ככנס נמשפט עמה
 שיעטס על דעתס ונתס עד מלך צבל
 בה איט שפר ו קיז מעטן אשר לטעה
 וקיה פי עב ככפר סכועל חרבן
 פתראסון עי נכטינאזי או תחיק עתידה
 וכו קנטן וקיה פי עב ככפר סכועל
 חרבן פתשט הלילו קרועס ואדרי
 קכחוקס מלס קארץ וקתלאו
 קיעללו בצפאו באפי לטוח שיקו טוכזי
 אהרס איש את רעקו ותפועתיכס ואת
 קמלה באה של כענה פ קפא כחלסוקתו
 כחרק וקנכון קפא כחרק וקתו כחי
 פ קוז מן תפעה בשקל תבונה תמונה
 וקטן תפועת בשקל תטכות תמונות
 ישיבי הארץ:
 כי ריב לרחוק

לכל בשר הרשעים נתנם להרב נאם

יהוה:

כה אמר יהוה

צבאות הנהרעה יצאת מנוי גלגוי

וסער גדול יעור מירכתי ארץ: ויהיו

חללי יהודה ביום ההוא מקצה הארץ

ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו

ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו:

היללוהו רעים וזעקו ויהתפלשו אדירי

הצאן כי מלאו ימיכם למבוא ות

ותפוצותכם ונפלתם ככלי חמדה:

ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי

הצאן: קול צעקת הרעים ויללת

אדירי הצאן כי שדד ירוה ארת

מרעתם: ונדמו נאות השלום מפני

חרון אף יהוה: עזב ככפיר סכו כי

היתה ארצם לשמה מפני חרון הוניה

ומפני חרון אפיו:

פ

בראשית ממלכות יהוקים בן

נאשיהו מלך יהודה היה הרב הוה

מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה

עמוד בחצר בית יהוה וד

ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית

יהוה את כל הרבבים אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר:

השונות ויש קבאי חמיתאים תפסוהם

באק ותשם עיני שור מעל: ועלמר פ

בא קבאי בזלם לוח קתועות: כיון תקומו

יצומו וכא קת' בזיר כמון איכ לז שריפך

לפוב שראוי שריפך כמ שפד שמו ונפלתם

ככל חמדה: ארתם שקיתם ככל: חמדה

שלתם ענה תטלו והשעזו: וכן ית והגלן

דחויטן רגשן כמעט חמדתא קול צעקת

וללת בזר קהו ופוח קוד לבן: איכ

ולכן נפיל: שאז קוון חרק קוד מרשיתם

צאן מרשיתם: וקס רבים שקס מלכקס

ושריקס: ונרבו: נכרת כמון מדין

תדומי: עלות השלם מקוזמות

המרעה שקיו חשם בשלם והוא מעל ט

עריקס ומדיקות: עזב ככפיר סכו:

סכו קראוי סוכת

פ הנפרד פוכה יזו יקיה הנפרד סך בפלס

שקס יזמן ממנס סכו בפלס שז יזמן כמון

שקפיר פונסכו מפני שאינס מירג

שס טרפ כן שבקא בית המקדש מיט

שלא מעבא שס רעפו וכוון ששם והסתיר

כטו ממנס נחב כהיתה ארצם לשמה פ

טרס חרבן קבת היתה ארצם לשמה ועכו

ל לקחו מוסר ולא יכל להתאפק שד ושם

חרב הוניה חרון הרב הוניה כל הרב קאויב

קאונסת אותם מן ולא יזן שד נשאי ימט

חרון אפו והחרב כל מיט חרון אפו וכוון

שקא שבסכו והחריב ארצו כמנה כש

שקפי כלם יקו ויחרם: וחנתן פי הוניה מן

מן שתיג מן קדס חרב שנאה דקיא כחמד

מרויא יקיה קדס קזק ל קיה אי ערי יהוד

על כל יושבי ערי יהודה קבאי להשתחות

אולי ישמעו וישבו איש מדר פה רעה
 ונחמתי אל הרעה אשר אנכי רחש
 לעשות להם מפני רע מעלליהם
 ואמרת אליהם כה אמר ייחודאם לא
 תשמעו אלי ללכת בתורת אשר
 נתתי לפניכם: לשמע על דברי עבדי
 הנבאים אשר אנכי שלח אלכם
 והשכם ושלחולא שמעתם: ונתתי
 את הבית הזה בשלה ואת העיר
 הזאת אתן לקללה לכלנו ויהאריץ

לשמע על דברי פון אל דברי
 וכן וילך אל קנע
 קרמית על בית טמו אל בית וקדומים
 לקם: ונתתי את הבית שלם שלקחו
 פלשתים את קרנון במלחמה
 אז חרב משכן שלם: מדוע נבית ענת
 בלם חילף כנגד קדש פלו יקח
 קבית קדש קראשון כתב בקא וחסונו
 וטעם חסדים: וישמעו שרי יהודה
 טעם יי קדש
 קוח טעם קמוזחי טמו שתי במעגל דקל
 בית מקדשא דיי מדנחא ופרוז פ נקרא
 קחדש טעם קדשו סופרים את קקלכה
 וטענה שמות נקראו לו ויתכן לשם חדשקו
 אז יו חדשו ט שוס בטן לטי נקרא חדש

וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם
 את דמיהו מדבר את הבריה האלה בבית ייחוד ויהי ככלות
 ירמיהו לדבר את כל אשר צוה ייחוד לדבר אל כל העם
 ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מורת תמורת
 מדוע נבית בשם ייחוד לאמר בשלוי ייחוד הבית הזה והעיר
 הזאת תחרב מאין יושבו ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית ייחוד
 וישמעו שרי יהודה את הבריה האלה ויעלו מבית המלך בית
 ייחוד וישבו בפפתח שער ייחוד החדש:

ויאמרו הכהנים והנבאים אל
 השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לא יש הזה כי נבא אל
 העיר הזאת באשר שמעתם באזניכם: ויאמר ירמיהו אל כל
 השרים ואל כל העם לאמר ייחוד שלחני להנבא אל הבית הזה
 ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם

ועתה הטיבו דרכיכם ומעלליכם וע
 ושמעו בקולי יחזה אלהיכם וער
 יחזה אל הרעה אשר דבר עליכם ואני
 הנני בידכם עשוי לביטוב וכישר ב
 בעיניכם: אך ידעו תדעו כי אם ממתים
 אתם אתי כי דם נקי אתם נתתם על
 עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבה כי
 באמת שלחתי יחזה עליכם לדבר
 באזניכם את כל הדברים האלה :

ויקמו אנשים מזקני הארץ חלק
 קוקים
 היו בהם צדיקים וספרו זה הענין שהיה
 צמי חוקי וסנהדרין מינה צון שדק תול
 וכן כתב גם את מינה קל ירא את
 כינו שכתב נביא הינו וכנע חוקיה מוג
 לס ונניע עם אותם קטע שקו רותם
 לקמית את ירמיהו וגם איש קיה מתכבד
 וטלה כלומר מה ערות זו שאתם משמים
 פ חוקיהו ל קמית שהיה מתכבד נע
 קיה יקויקיס מלך יקנה כמקו ונזאת
 קנה קנה אחיהו לפ שהיה מתכבד כו
 ירמיהו גם ירמיהו יקנה וישמע המלך
 ונניע וירא כו חיק
 לכה ויה קשר נפלמת מקמית קב

פ

ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש
 הזה משפט מות כי בשם יחזה אלהינו דבר אלינו: ויקמו אנשים
 מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: כי כה דבר שתי
 היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר
 כה אמר יחזה צבאות ציון שדה תהרשו וירושלם עימתה יהוד
 הבית לבמות יער: והמתה המתה יהוה חזקיהו מלך יהודה וכל
 יהודה הלוא ירא את יחזה והלא את פני יחזה וינחם יחזה אל
 הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשינו רעה גדולה על נפשותינו
 וגם אישה היה מתנבא בשם יחזה אורי יהו בן שמעיהו מקרית
 הערים ונבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת
 בכל דברי ירמיהו: וישמע המלך ירויקים וכל
 גבוריו וכל השרים: ארת דבריו ויבקש המלך
 המירו וישמע אורי יהו וירא ויברח ויבא מצרים:

וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים
 את אלנתן בן עכבור ואנשים אחרו
 אל מצרים: ויוציאו את אוריהו מ
 מצרים ויבאו אל המלך יהויקים
 ויבאו בחרבו וישלך את נבלתו אל
 קברי בניהם: אך יד אחיקם בן שפן
 היתה את ירמיהו לבלתי תרת איתו
 ביד העם להמיתו: פ
 בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה היה הדר בר הזרח אל
 ירמיהו מאת יחזה לאמר: בזה אמר
 יחזה אלי עשה לך מוסרות ומטורת ו
 ונתתם על צוארך: וישלחו אתם אל
 מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך
 בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון
 ביד מלאכים הבאים ירושלם אל
 צדקיהו מלך יהודה: ויצוית אותם אל
 אדניהם לאמר: כה אמר יחזה צבאוח
 אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם:
 אנכי עשיתי את הארץ את הארץ
 ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרעי הגמורה
 ונתתי לה לאשר ישר בעיני: ועתה אנכי נתתי את כל הארצות
 האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה

וישלח המלך יהויקים אנשים מצרי
 את אלנתן
 מלך חזת : בראשית ממלכת
 יהויקים
 נבוכדנאצר
 ראשונה למלכות יהויקים ואמר לו קאמ
 כשימלך צדקיהו אחר מלכות יהויקים
 ויחזיקן עשה לך מוסרות ומוטות ושלם
 למלכים הזכרים ביד מלאכים הבאים
 לרושם אל צדקיהו ויצק אותם אל המל
 המלכים הזכרים ששלחו אותם אל צדקיהו
 ויאמרו להם כל הדברים קצוצים בפיה
 ויאמר להם ירמיהו גם כן ואל צדקיהו
 מלך יהודה דברת ככל הדברים האלה
 צדקיהו מלך יהודה קצוצים ששמו לבי
 ויקחו שימם עמקם ויעמדו טלם עמלך
 ביד לפיך עק האל לרמיהו ש
 שיאמר למלאכים האלה אחר שיכל דברי
 הזכרים יאמר להם ואל צדקיהו
 מלך יהודה דברת ככל הדברים האלה
 וכלם הביאו עיריכם בענין מלך
 בבל ורבותם ואל אמרו מלך בבל
 כשהמלכותו שלטו על המלכים האלה
 ויצק שפתיכם לו נבוכדנאצר בראשית ממל
 ממלכתו וקצוצים אענה עדין עד אחר
 אחת עשרה שנה כדי שידע יהויקים
 שצדקיהו למלך נבוכדנאצר של איבטר
 יהויקים ממלך מצרים שקמליט

וְהָתִּירוּ לְעַבְדְּוֹ וְיַעֲבְדוּ אֹתוֹ כְּלַדְנוּיִם
 וְאֵת בְּנוֹתָי בְּכֵן בְּנוֹעַר בְּאֵת אֲרִצֹו
 גַּם הוּא וְעַבְדוֹ בֹו גוֹסְרֵי סוּמְלָכִים
 גְּדֹלִים וְהִיהָ הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא
 יַעֲבְדוּ אֹתוֹ אֵת נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ
 בָּבֶל אֵת אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן אֶת צֹארוֹ בְּעַל
 מֶלֶךְ בְּחֵר בְּכֹרֵעַ בְּכֹדֶבֶר א
 אֶפְקֹד עַל הַגּוֹי הַהוּא אֲנִי יְחִוָּה עַד
 וְהָיִיתֶם בִּידוֹ וְאַתֶּם אַל תִּשְׁמְעוּ אֶל
 נְבִיאֵיכֶם וְאֶל קְסָמֵיכֶם וְאֶל חִלְמֵיכֶם
 וְאֶל עֲנִנְכֶם וְאֶל כִּשְׁפֵיכֶם אֲשֶׁר הֵם
 אֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת
 מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם נְבִיאִים לָכֶם
 לַמַּעַן תִּרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם
 וְהִדְחִיתִי אֶתְכֶם וְאֶבְדֶּתֶם וְדַגּוֹי אֲשֶׁר
 יִבְיֵא אֶת צֹארוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בְּבֹלְעַבְדוֹ
 וְהִנְחִיתוּ עַל אֲדַמְתוֹ נְאֻם יְחִוָּה וְעַבְדָּה
 וַיֵּשֶׁב בָּהֶּ: פ פ וְאֶל
 צִדְקֵי מֶלֶךְ יְחִוָּה בְּרַתִּי כְּכֹל
 חֲדָבְרֵי סֵה אֱלֹהִים לֵאמֹר הִבִּיאוּ אֶת
 צֹאֲרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ בְּכֹל וְעַבְדוּ אֹתוֹ וְהָיוּ לְמַר
 תְּמוֹתוֹ אֶתְהוּ וְעַמְךָ בְּרָרֵב בְּרַעַב וּבְרָבֵר בְּאֲשֶׁר
 דָּבַר יְחִוָּה אֶל הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל:

כה אמר יי מוסדות ומוטות רעפות
 וגדים שקושרין בהם קעול על
 עאר קנהמה וילתחנקן וערין: אגבי
 ישרי פעל עני חנו קמץ וחצו
 פתח ועתה אגבי עניי שיטת רצע
 בעיני ונח את חית קשק
 נהת על לעבדו על דרך וזית קשק קש
 קשמה לך ויש מפדשים בזמן שקיה סן
 קחיות קיו עבדות חות קחיות במחל
 שקיו מנחיס לפטוחה דרך דרש וקיה
 בזמן קחול עשכיה חוכל כמו שאמר על
 ועשנא כתרין לך יעמון וחין זה צריך
 לעטרה ויש ענד דרש שרכב עי חניוק שר
 לו תענ בראשו ועברו אותו ואת בן
 זה חול מדוכר ואת בן בן
 זה בלשני יתת חית נכס ערצרי על קידעה
 חחר קכפוי שלל כמנהג ברוב חלל שבעני
 על כן כמנו ותרזקו את קליב יעלה את
 תרומת יי וקדומים לפס שכתבנו בכפר
 מכלל ויהיה הגוי עד תמיני חותם
 במוזיא יוצא וזעל ש
 שנפישו עומד מן קמקור כדמות קשס
 ואתם אל תשמעו ואל חלמוותכם
 פרוש ואת חולמי
 חלמוותכם וכן תרש ונתן ומן חלמי ח
 חלמיסן ואל עונתכם תואר מן ופנכס
 כפלשתים בע עוננה ואל
 כששס שס תואר למכשפים כשף
 כשס נב

פ פ

וְעַבְדוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וְהָיוּ לְמַר
 תְּמוֹתוֹ אֶתְהוּ וְעַמְךָ בְּרָרֵב בְּרַעַב וּבְרָבֵר בְּאֲשֶׁר
 דָּבַר יְחִוָּה אֶל הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל:

ואם נבאים לנלתי בלוי לגוינת טעול נסקל מן כוונת חוקלך פ' חורו שמו וקוא פניו טמקוס עתה וליק סוף
על קרעם וזעפ' שאינם מעלות קבוצה כמון אשר ירד בלדו שם כלמס ריקס : וסת מלך יקודו כמון
ופת נבתי י'אזר עומדת טמקוס טעס : כיבה אל קעמוודיס' כמון על . יו פרחשו טעסר כמון ויאמר
אטריס אל טרק אשת : אשר נלתי : כמון נקולות וטכנול קקל לקל נאזרק תפעתה על טרת

מֶלֶךְ בְּלוֹחֵי לְמַח תְּהִיחַ
הַעִיר הַזֹּאת חֲרָפָה : וְאִם
נִבְאִים הֵם וְאִם יֵשׁ הַכֹּהֵן
יְחֻה אֶתְּם יִפְנְעוּ נָא בַיְחֻה
צְבָאוֹת לְבִלְתִּי בְּאוֹהַבְלִים
הַנּוֹתְרִים בְּבֵית יְחֻה וְנִמְסַ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְכִירוֹ שְׁלֹם ב
בְּבִלְה : פ כִּי כֹה אָמַר
יְחֻה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי הַעֲמֻדִים
וְעַל הַיָּם וְעַל הַמְּכַנְּתֹת וְעַל
יְתֵר הַבָּלִים הַנּוֹתְרִים בְּעִיר
הַזֹּאת : אֲשֶׁר לֹא לְקָרָחִם
נְבוֹכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ
בְּבִלְבָּלוֹתָו אֶרֶץ יְכוּנִיָּה
בֶּן יִרְוֻקִים מֶלֶךְ יִח
יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם
בְּבִלְה וְאֶת כָּל הָרִירִי

וְאֵל תִּשְׁמְעוּ אֵל דְּבָרֵי
הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֵלֵיכֶם
לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת מֶלֶךְ
בְּבִלְכִי שֶׁקֶר הֵם נְבִאִים
לְכֶם : כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נְאֻם
יְחֻה וְהֵם נְבִאִים בְּשִׁמִּי
לְשֶׁקֶר לְמַעַן הֲרִיחֵ אֶתְכֶם
וְאִבְדֶּה אֶתְּם וְהַנְּבִאִים
הַנְּבִאִים לְכֶם : וְאֵל הַכְּהֻנִּים
וְאֵל כָּל הָעַם הַזֶּה דְּבַרְתִּי
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְחֻה אֵל
תִּשְׁמְעוּ אֵל דְּבַר נְבִאֵיכֶם
הַנְּבִאִים לְכֶם לֵאמֹר רְהַנֵּה
כָּל בֵּית יְחֻה מוֹשְׁבֵי מ
מִבְּבִלְה עֲתָה מֵהַר כִּי שֶׁקֶר
הֵמָּה נְבִאִים לְכֶם : אֵל
תִּשְׁמְעוּ אֵלֵיהֶם עֲבֹדוּ אֶת

קסמוס : חורי יקודה : בזע יקודה כמון חורית ואן סס מלכה יקלאו וארינה את חוריס : ובבלה עניס פקדי חותס
ע יד טרס מלך פרס שנתים ססכר קנשיאל לעודה וקוא קצלס טס קעלמ : ויהי בישנה טניק טעמ קמוסרות
וקמוסות אשר טק נקס ונתן את חות מיקס על טארווק קיק טיאשית ממלכת . ניקיקו : טנה קרסע .

קצת בשוקר בשעה שהיו והצנן אולם שקבתו נסמך א הקמפי כח צאנת שלם למלכו וזקרי מוכרת כמשפחו
ונתן בראשית ממלכת בנימין וחדר אימננה קרמשת פי בגל סדר עולם פ קיא שנה רבעי לניקיה שקלך לקמל
פס יולך בגל ושחיקה שר ממחוק עמו כמו ססת בסוף זה הספר ושנ פרזשל למלכות לפי חשבלו אותה שנה ראשי
מלכות לפי אימנניאשי ממלכת בנימין ויתקן לפי בראשי ממלכת בנימין כמשמע שנה ראשונה שמלך טמו שפיר

יהודה וירושלם:

ככה אמר יחיה צבאות
אלהי ישראל על הכלים
הנותרים בבית הזה ובית
מלך יהודה וירושלם: בבלה
צבאו ושמה יהי עד יום פ
פקדי אתם נאם ירודה נ
וחעליתם ויהשבתים אל
המקום הזה: ויהי
בשנה ההיא בר אשיר
ממלכת צדקיהו מלך יהודה
בשנת הרבעית בחודש ה
החמישי אמר אלי חנניה
בן עזור הנביא אשר מבניעון
בבית יחיה לעיני הכהנים ו
וכל העם לאמר: ככה אמר

יחיה צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את עלמך
בבל: בעוד ישנתים ימים אני
משיב אל המקום הזה וי
את כל כלי בית יחיה אשר
לקחנכו בדנאצר מלך
בבל מן המקום הזה ויביאם
בבל: ואת יבניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת כל גלות י
יהודה הבאים בבלה אני
משיב אל המקום הזה
נאם יחיה כי אשבור את
עלמך בבל: ויאמר י
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעיני הכהנים ולעיני
כל העם העמרים בבית יחיה:

ויקח פי שנה הרבעי רבעי לפי השטע וסוף מלך יחיה שנה קנה כשאלמו למלכו בנימין של כשאלס קשטע ושחח
ממלכותו שני והנה שטע יחד וחרב קל בסוף קשטע כמו שקבלו ראל פ שחרב קמת מונאי שטע קיתה וככה
זה הספר קנה לפי שטע בתיקות ממלכות בנימין יחיה קחרבן בסוף קשטע ששמו ישראל מוכר להם של
נאנה שמיטת ולפיכך כתבנו שן בחדש קחמישי פ בחדש קחמישי יחיה קחרבן וכל הספר קחלשך כמו
שפישן חנניה בן עזור הנביא נפיל שקר קח ואת יבניה הבאים בבלה: שקין נאם יחיה ק

ויאמר ירמיהו: אימן כן יעשה פסונו מעבאך ויש בו דרש אימר לו ירמיהו: איס יקום כמן שאתה אימר איס דוכה בזק
שאינן שכיב ואתה נפסד איס שכיב שאת כהן ואתה מן קדשי שמיים איס שאר קמת בנפסו ואתה נפסד
שאתה גבעות כמן שאמר מנבשן ואתה חוטב לעצמם ושאר למים ודרך פסונו ישראל קיה ומנבשן קיה ס לח
ישנו נה גבעות מנעט שנתלה במלית בטימן: אך שביע נא: קעטן קוז שנתמר לו פנבשקה קטובה יפן

ויאמר ירמיה הנביא אמן נ
בן יעשה יחוק יקס יהוה את
דברך אשר נבאת להשיב
כל בית יחווה וכל הנולדו
מבבל אל המקום הזה: אך
שמע נא הדבר הזה אשר
אנכי דבר באינך ובאני יר
כל העם: הנביאים אשר היו
לפני ולפניך מן העולם וינ
וינבאו אל ארצות רבות ו
ועל ממלכות גדולות למלחמה
ולרעה ולדבר: הנביא אשר
עבא לשלום בנא דבר הנביא
יודע הנביא אשר שלחו יחווה

באמת: ויקח חנניה הנביא ו
את המוטה מעל צוואר
ירמיה הנביא וישברוהו:
ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה ככה
אשבר את על נבוכדנאצר
מלך בבל בעוד שנתים עיים
מעל צוואר כל הגוים ואלך
ירמיה הנביא לדרבו:
ויהי דבר יחווה אל ירמיה
אחרי שבור חנניה הנביא
את המוטה מעל צוואר
ירמיה הנביא לאמר: הלך
ואמרת אל חנניה לאמר

קנבא: פ איס יפטיח טובה ולא תנא ברוע שקווא
תנא: קוא בל אינל באמת תסור קטובה קהיא איס יחטא כמן שאמר ורננ אינר על גוי ועל ממלכה לבסות ולקטוע
ועשה קרע בנשע ונחמתי על קטובה אומנס על כל פפס תהול קטובה ותנא: אינל איס יתנבא לרעה ולא תנא כל
לא יודע בזה שקוא נבא שקר שקקבא אינר איפס ורב חסד ועחס על קרעה כשיפשו תשובה כמן שפסק בנשע
פסוק: ויקח חנניה את קמוטק מעל צוואר ירמיהו וישברו טפס וישברו קוא אל קעטל שקוא כתיב קמוטק
מנעל צוואר ירמיהו ושבר קעטל שקיה נקסר כמוטק ועשית תחתיהן מוטות ברזל אימר קוא
לירמיהו אימר לחנניה מוטות עץ שברת ואתה הפסק תחתיהן מוטות ברזל כשתאימר לו זה קדבר מוטות עץ שברת
ותאימר לו שבר כיתה אימר יי נבאות אלשי ישראל על ברזל נתת אימר לו יי נבאות אלשי ישראל כנג מנה שאמר קוא

טבא קשקר פ כל דבר טובה שיבטיח קאל אפטי
קנבא: פ איס יפטיח טובה ולא תנא ברוע שקווא
תנא: קוא בל אינל באמת תסור קטובה קהיא איס יחטא כמן שאמר ורננ אינר על גוי ועל ממלכה לבסות ולקטוע
ועשה קרע בנשע ונחמתי על קטובה אומנס על כל פפס תהול קטובה ותנא: אינל איס יתנבא לרעה ולא תנא כל
לא יודע בזה שקוא נבא שקר שקקבא אינר איפס ורב חסד ועחס על קרעה כשיפשו תשובה כמן שפסק בנשע
פסוק: ויקח חנניה את קמוטק מעל צוואר ירמיהו וישברו טפס וישברו קוא אל קעטל שקוא כתיב קמוטק
מנעל צוואר ירמיהו ושבר קעטל שקיה נקסר כמוטק ועשית תחתיהן מוטות ברזל אימר קוא
לירמיהו אימר לחנניה מוטות עץ שברת ואתה הפסק תחתיהן מוטות ברזל כשתאימר לו זה קדבר מוטות עץ שברת
ותאימר לו שבר כיתה אימר יי נבאות אלשי ישראל על ברזל נתת אימר לו יי נבאות אלשי ישראל כנג מנה שאמר קוא

בזה קלסן סוף אמר יי' ככלות חלפי ישראל שצדק את פני מלך נגל ומה שאמר מנוטת פן ואנחם פירש
מוטות רשעות כן קול פ' המנוטות רשעות או גידן שקורין בהן קעול והעל קול מעצן ומנחל לפיכך כמך
המוטות אל פן וק מנוטות כזול איס אמר שקמוטות קיו של כזול אלן קעול יקיה של כזול והמוטות רשעות
אזגדן שיקסור אותם כהן לכן מעל כפול שקיב כעבר וקנה קול מעלם מעל כפיהם קחיים על כע קחמה

בה אמר יחזה מנוטת עין
שברת ועשית תחתיה
מנוטת כחל: כי כה אמר
יחזה צבאות אלהי ישראל
על כחלנת הנעל צואר
כל העוים האלה לעבד את
בוכדנאצר מלך בבל ו
ועברו ונגם את חית השדה
נתחילו ויאמרו מיה הנביא
אל הנגה הנביא שמע נא
הנגה לא שלחך יחזה ואתה
הבטחת את העס הזה על
שקר: לכן כה אמר יחזה
הנג מלחך מעל פני הא

האדמה השנה אתה כרת
כי סרה דבר תאל יחזה:
וימת הנגה: בא בשנה
היא בחדש השביעי:
ואלה דברי הספר אשר ו
שלחו ימיה הנביא מירושלם
אל יתר זקני הגולה ואל
הכתבים ואל הנביאים ואל
כל העם אשר הגלה נ
בוכדנאצר מירושלם בבלה:
אחרי צאת יבנה וזמלך
והגברו והסריסים אשר י
יהודה וירושלם והחרש
והומסגר מירושלם:

והעש כעבר וימת שנה קיח כזש קשמש מ' חל ואמרו כזש קשמש שנה חזרת קיעד זאת אמר
כן אל מלכ שעת כזב כזש קשמש את כזו ואת כע שיה שיוע ואמו חזר כזש קשמש כזמר לעשות
כסיות אל ירמיהו שקר וקן ותומית חנניה כפול שקרא כעיתו קיח ואתקבר כרחא שפעחה ומה שתרג כן קשמש
אתה מית כעיתו קיח את מלכותו ושתה או חכמתו את יתקבר פירש קול שפיט פ' כן היתה כונת ירמיהו אל שאמ
לך כפי שאם כן אל קיתה מוכחשת כסיות כזק ולפ קפשא אין כרך לל וזה פ' קול אל אמר לו קשמה קיח את
מת אל קשמה לך קשר שנה לכזו חזו וכן חזו ל לעמ עדים קיח את קיח ממשו שנה מונת יב כזש מיום לים
אם אמר שנה זו חפי אל עמך אל כזו באלו כן שמש את כזו שנה אחר צאת וקשמה
קיח אם קעל וקסריסים כעברו ורבי סא

בד אלעשה אעשה מלך אחת ודרשו את שלום פ בשלמה ימיה לכם שלום כל זמן שתמשך קלות
 פ בזמן נבל קיק לקס יותר שלום שיצאו מקבלות כיבה אמר לה
 מנחמים כמו מנחמים פ קוף מנחם קפועל וכן הם מעררים אותם כי מנחמים ופי אשר אהם
 מנחמים שאתם גרמים לפס שיקו קס חולמים פ אס לפ קיתם אהם שומעם אל הלמותקס לפ קיו קס חולמים א

בד אלעשה בן שפן וגמריה
 בן חלקיה אשר שלח צ
 צדקיה מלך יהודה אל
 נבוכדנאצר מלך בבל ב
 כבלה לאמר: כה אמר יחזק
 צבאות אלהי ישראל לכל
 הגולה אשר הגליתני מיר
 מירושלם כבלה: בנונתים
 ושבו ונטעו בגנות ואכלו את
 פרין: קחו נשים והולידו בנים
 ובנות וקחו לבניכם נשים ו
 ואת בנותיכם תנו לאנשים
 ותלדנה בנים ובנות ורבו
 שם ואל תמעטו: ודרשו א
 את שלום העיר אשר ה
 הגלית אתכם שמה והתפללו
 בערה אל יחזק כי בשלומה

יהיה לכם שלום: פ
 כיבה אמר יחזק צבאות
 אלהי ישראל אל ישיאו ל
 לכם נביאיכם אשר בקונכם
 וקוסמיכם ואל השמעו אל
 חלמתיכם אשר אתם מחלמים:
 כי בשקר הם נבאים לכם
 בשמי לא שלחתים נאם
 יחזק: כיבה אמר
 יחזק כי לפי מלאת לבבל
 שבעים שנה אפקד אתכם
 והקמתני עליכם את דברי
 הטוב להשיב אתכם אל
 המקום הזה: כי אנכי ידעתי
 אתה מחשבות אשר אנכי
 חשב עליכם נאם יחזק
 מחשבות שלום ולא לרעה

אדם מנחמים אותם לפי אמר חלמותכם פ שלכם חלמות שקס חולמים כיבה אמר פ ופי מלאת לבבל ו
 ושמעו שנה למ סת נבל מהנשו למעל חשטשי אפקוד שמשך את רוח טרם מלך פרים כמו שכלת אפקוד
 קיתה לשבעים שנה למנו נבל חבל נטן קמת לפ קיק אלפי מלאת למרות ירוש פ שנה שקוף בגלות טיקיהו

כי אבכי אחרית ותקוה אחרית טובה כיון שאתם מקוים : וקראתם והלמתי ט' בדרש : כי אברתם
קקיס לפי וגו' זה שאני אומר פ' לשנעם שנה אפקוד
שאתם אומרים קקיס לפי י' כפי חס בגלגל שאומרים לכם מעתה תשום חסו כלום פ' שקר קס נבאים לכם ואל
נבאים משפן : כי כה אמר קדוש אל נבא : כה אמר כתיב קסועים : קמלעלמס כיון

לַתֵּת לָכֶם אֲדָרִית וְהִקְוֹה :
וּקְרַאתֶם אֶתְּוֹהֲלֵכֶתֶם ו
וְהִתְפַּלֵּלְתֶם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי ו
אֵלֵיכֶם וּבִקְשִׁיתֶם אֵתִי ו
וּמִצַּאתֶם כִּי תִדְרֹשֶׁנִּי בְּבֹל
לְבַבְכֶם וּנְמִצַּאתִי לָכֶם ו
נֶאֱמַר יְהוָה וְשָׁבֹתִי אֶרְאֶה
שָׁבֹתֶם וּקְבִצְתִי אֶתְכֶם
מִכָּל הַגּוֹיִם וּמִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
אֲשֶׁר הִדְדֹתִי אֶתְכֶם שֵׁם
נֶאֱמַר יְהוָה וְשָׁבֹתִי אֶתְכֶם
אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִגְלִיתִי
אֶתְכֶם מִשָּׁם : כִּי אֲמַרְתֶּם
הַקִּים לָנוּ יְהוָה נְבִיאֵי סְבִלָה :
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
אֶל הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל כִּסֵּא
דָּוָד וְאֶל כָּל הָעַם הַיּוֹשֵׁב בְּ

בְּעִיר הַזֹּאת אֲחִיכֶם אֲשֶׁר
לֹא יֵצֵאוּ אֶתְכֶם בְּגוֹלָה : כֹּה
אָמַר יְהוָה יִצְבֹּאֹתֶינִי מִ
מִשְׁלַח בָּכֶם אֶת הַחֶרֶב אֶת
הַרְעָב וְאֶת הַדָּבָר וְנִרְתַּנְתִּי
אֹתְכֶם כִּתְּאֵנִים הַשְּׁעָרִים
אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלֶנָה מִרְעֵי
וְרִדְפֹתֵי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב
בְּרַעַב וּבְדָבָר וּנְתַתִּי לְזוּעָה
לְכָל מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ לֵאמֹר
וְלִשְׁמָהוּל שֶׁרְקָה וְלַחֲרָפָה
כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִבְחַתְתִּים
שֵׁם : תַּחַת אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ
אֶל דְּבַרֵּי נְאֻם יְהוָה אֲשֶׁר
שָׁלַחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת עַבְדִּי ו
הַנְּבִיאִים הַשִּׁבְעִים וְשָׁלַח ו
וְלֹא שָׁמַעְתֶּם נְאֻם יְהוָה :

שעורית עשתה וכן קמסילם למעלה נבאים שפ' חזית תאמס שזרית ירושל כתאמס קרעות קסעים קמול
ורדפתי אשר קדחתם שס' עבר במקום עתיד כעו אדוקס כ' עדין לאגל
ולא שמעתם ל' קס ולא אתם : תחת אשר לא
כו קב

ולקח מהם וכחתי קקטין שמו לגנאי ויש תפסת לגנאי כמו קאמיסון אחיך : קלם . שרפס מן קלי בראש
יען אשר עשו ואנט קיודע ועד . יודע שקס מדברים שקר בשמי ועד שנאפ את שי רשקס
וונקן תרגם וקדמי גלומימרי סקדי . קיודע כפענכוכך קאותות קיודע ואותות אהוי מתחלפת
ואל שמעיה קנלמי נקרא כן לפ שקיה חולפ לקס חלמות שיסוט מקרה לרושפי . וונקן תרגם קנלמי

בשמי שקר אשר לא צויתים
ואנכי הוידע ועד נאם יחווה:
ואל שמעיהו הנחלמי
תאמר לאמר: כה אמר יחווה
צבאות אלהי ישראל לאמר יען
אשר אתה שלחת בשמכה
ספרים אל כל העם אשר
בירושלם ואל צפנרה בן
מעשיה הכהן ואל הכוננים
לאמר: יחווה נתנך כהן ת
תחתיהוידע הכהן להיות י
פקדים בתיחווה לכל איש
משנע ומתנבא ונתתה
אתו אל המהפכת ואל
הצניק: ועתה למה לא
נערת ברמיהו הערתתו

ואתם שמעו דבר יחווה כל
הגולה אשר שלחתי ו
מירו שלם בכלה: כה
אמר יחווה צבאות אלהי י
ישראל אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר
הנני נתן אתם כיד נב
נבוכדראצר מלך בבל וזהכם
לעניכם: ולקח מהם קללה
לכל גלות יהודה אשר נבבל
לאמר ישמך יחווה כצדקיהו
וכאחאב אשר קלם מלך
בבל באיש יען אשר עשו
נבלה ביישראל וינאפו את
נשי רעהם וידברו דבר ו

דמן חלם ואפשר שקול קבוט בספר שמואל ויבאן קלם י בה אמר בשמכה . כפענכוכך אהוי אשר עינת אונתה
וקדומי לקס: ילי . נתנך כהן יאעל שקו טפרי טפרי
זכר יקודע לפ שקיה כהן גדול וקיה ראש וגדול טוחו וכן כפפה קיה כהן גדול פ אימתת יקודע למיו פקניו
אתה ושאר טחפס: פת יי כמו טבת וכן קנענא פת יי וקדומים לקס: לכל איש משונע . טעמר כל איש וקנענא קו
קוראים לגנאי משונע וכן מרוע טא ק: משונע קודי אל קמקפכת וטא ק: כפוכ . מקפכת קודי פת קסוקר וכן תי כפתה

ובדברי נאל סנין אותה לטפה: הדימוק כלל מסנה לריס: כי על אחזה קיא קנלות: את פריקן קראסון פריץ חזה
פייקין שלח על כל קעלפ: כמון אל קעלפ: בה אבר: כידוס אשר מדבר לט עתה בעל כל אלף קדברים
אשר דברי אלף אמר כמון שאמרו אלף
קדברים אשר דברי וכו' ואמר לו שיהגס בספר פקס
דברים שעתידים לבא בחזית קיימים ואמרו לו סמוך לפרעפות שאמר למעלה לטב וזאת קפירא לחזית נחמק לשר

המתנבאלכם: ביעל כן
שלח אלינו בכל לאמר
ארבה היא בנו בתים וישבו
ונטעו גנות ואכלו את פריהן:
ויקרא צפניה הכהן ארת
הספר הזה באני ירמיהו
הנביא: ויהי דבר
יחזה אל ירמיהו לאמר:
שלח על כל הגולה לאמר
כה אמר יחזה אל שמעיה
הנחלמי יען אשר נבאלכם
שמעיה הואני לא שלחתי וי
ויבטח אתכם על שקר: לכן
כה אמר יחזה הנביא פקד על
שמעיה הנחלמי ועל זרעו
לא יהיה לו אישיו וישב בתוך

העם הזה ולא יראה בטוב
אשר אני עשה לעמי נאם
יחזה כי סרה דבר על יחזה:
הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יחזה לאמר:
כה אמר יחזה אלהי ישראל
לאמר כתב לד ארת כל
הדברים אשר דברתי
אלך אל ספר: כי הנה ימים
באים נאם יחזה וישבת יאת
שבות עמי ישראל ויהודה
אמר יחזה והשבותים אלה
הארץ אשר נתתי לאבותם
וירשום: ואלה
הדברים אשר דבר יחזה
אל ישראל ואל יהודה:

סקיו בחזית קדור פ פמו סיראו שתתקיים הפרעפות בקחנן ק ידעו שתתקיים קנתימק קנז'ה בחזית קיימים
אל ספר: כמון בספר וכן ואל קארון תת את קעלות כמון ובארון: כי הגה ימים באים נאם יי' לעתה
לענות קמשיח כמון שאמר ושבת את סבת עמי ישראל וקודק ומגלות
ובטמן סגל ססי: ואלה הדברים אשר דבר יי' עתה כמון שפרשט:
גבל לשטם אלא יקודק
כו קב

כי בה אמר קול חרדה שמעו דבר זק יאמרו כל העוים או עמוות המשיח שאלו נא אס זל וזר קול מוח
קטעל ברו על האשק העל שקוץ פטעמיס על קוזר אמר ער

ב קוזר מולד ואיכו יולד וקאשק קיח קיולת ויולת בנבלס אז מדוע ראית כל נבר דיז על חלוצו פולק ופנקב
קיח אס לך חבלס ולש חבלס יולק חוקיס מחבלס אחרים לפי אמר זק וקמסיל חבלס קאנסיס מדוב קנרק סתגוס
לחבלס יולק לרקון ב ברוב קחבלס

כי בה אמר יחוק קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום: שאלו נא אוראו גאם
ילד זכר מדוע ראית כל נבר דיז על
חלצו כולדה ונהפכו כל פנים לירקון:
הוי כי גדול היום והוא מאין כמהו וזאת
צרה הוא ליעקב וממנה ישע: ודירה
ביום ההוא נאם יחוק צבאות אשבר
על מעל צוארד ומוסרותך גנתק ו
ולא יעבדו בו עוד זרים: ועבדו את
יחוק אלהיהם ואת רוד מלכם אשר
אקיס להם: ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יחוק ואל תחת ישר גאל
כי הונע מושיעך מר רחוק ואת
זרעך מארץ שבים ושבו יעקב
ושקט ושאנן

ינס קדס מהטעס וקס ירוקיס: הוי כי
מזין בנע קיוד: ועת ציה

קיח לעקב זק יהיק במלמית גנומנע
סתקיק לש שעה ציה לשראל וכן נאמר
במסות ישעק חב כמעט רגע עי יעטר
ועה ונאמר במסות דנאל וקיתק ער
ציה אסר לש נתייקה מקיית גי: והיה
עולו על עב ומנע או על כל

גי וגי שקו סוקטס עולס עלפס בגלות וכן
תי אהבר ער עמ קיח מטאריטון ואמר
צוארד ומוסרותך ואמר ט פ כן דרך
קמקרא לנבר לפכו ופטס של לפכו כחזק
ועברו את יי אסר אקיס לקס אס
שאמר זק על דוד שמלך

סיקימנא מעברו בתחית קמטס ואיפסר
שיאמר על קמטיח בכו ויקרא סימודו:
ואתה אל תירא עברי יעקב נאם

מרחוק מלחך
רחוקה שאתה בגלות סס ואת זרעך
בער קטעט של אמר אס יברחו
קבולס מהגלות וקטעט של זכלו
לברוח ישאחו בארץ שפס לא כן אלא
בבית תבאו גולעס וקטעט כמס בביטות
ישעק פ ל נחשן תבאו וגי ושאנן פעל
עבר מוסכ לצתד מטפ קוו וקפון פתחק

וקדחך קפון קמוכ: כי אתך ויסרתך למשפט כמו שפי יסרע יי אך במשפט כלומי איסרך כפי שתכל לסת ולס
כפ אש וחמת לש מעשיכס קרעו וכן תו ואיית עלך יסורין לא פוקר בם בנין חסוך ומס למשפט בבתחות
קאמר להורות קידיעק רל ללות משפט שנהגת עמך מיוס סיסרתך בעטך כמו האמר ישעקו קממנת
מכחו קכחו ונקק לא חנך עטן כריתק כמו ונקתק לחרץ תשכפ כל קענג מוק כמו קנקק גס קס עטן נקיות ס
קכרית מן קעולס נקי מממו ותרנס ונהקן ושיעק לא אישיעך

כי בה אמר: אשכח קלמך מעקוס העצם ויספיק וילתה וכן למד לטמות יאמס. הרג לטננר והדומים להם יחד
קשתיה שחמ חמ סמוך לעטן וקק לא חמך: חמס לשכך. ודבר כלסון נקנה כנג הכנכה חמ
אטפ שאתה חמס לשטרך נחל מכתך עד תהי לך תקוה וכל המעשים לך ילקו בעטרכך וכו' חמ בסוף העטן
לכן כל חמך יחלו חמס ונחל פישמס למפלס. אין רן. כל ק' חמ נחל מכתך שחן חופה שיה קרן
נין החול למזור כלמך שזעלם מזור

ותחטשת וכלס חמריס חן לך רפחות
חעלה העלה פי רפיה. וכל העטן
במלות שוקות לחוק העטן וחסר וו השמוע
בנו שמש יח. ועטבו רפחות ותעלה ות'
חסו לט ספקת לך. והעטן קוה חוז משל
קמטיל הצרות קנגולת וחרבן חמך לחול
כנג של יקו לרפוחת. כל באהבך
שבחך. חסור ומצריס

שקית הולכת להס לעור
שכיר: חוקר לט יחשו ולמק כמכת
חויב קשתך כלומ שמתך עד קני קמ
והנמקר האכזריהס קכשדים כלס וכלו
הס לעור לך פ חפיו לעצמס לא יעטו
ולס יחלו להנכל מיד נסכר טנני. ואזול
פיש כל מאהבך שכחך דנק עס משל
חחול חמר פ דרך בפחדס שיעאו חוקס
חחול לברכו אך כאשר יראו ח חלו כנג
וקו ח נטו למות יתיאשו ממנו מאהבו
קרקיס ולס יבקרו ולס ידרשו אות חכל
חוקר שכחך כל מאהבך בן דקיס. בן
טובס ובזן דכו חלק למידה פ מכת חויב
המתק מוסר חכורי. פי יקבר חס חכורי
שמכה ומיסר באכזריות. מ סר סין
לכורי פ קוא פתח. מה תועק חמ
טעק לשון זכ כנג

וכל העטן לשון נקנה וכו' כהנמו כמה טעמים פ כשמדע לשכחל פפס יבד כלסון זכ כנג העס. ופעס
יני כלסון נקנה על הכנסה והעטן חמ. חמ מה טעק על שניך חן לך לועק ענין פ מאהק בזלך קשכ
קגול על כוב עוק. עצמו חמחך ולפי שצמנו חמחך עשיתי חלך וחפכ חכלך לא עקוס גי קס
יחלו. לכן כל אכליך. וכל ציך כלס חכפל לחוק העטן. שחסיך חחלף מעקוס וו קמשך פ שרשו ססק
מסעק וססוק עטן חמ וק כלס חמ חמקוס וו קמשך וכן בביתו ונחיו פ שרשו נבן

ואין מחריד: כי אתך אני נאם ירוה
לחושיעך כי אעשה בלה בכל הנוים
אשר הפצתך שם אך אתך לא א
אעשה בלה ויסרה תך למשפט ונקרה
לא אנקד:

כה אמר יחיה אנוש לשכרך נהולה
מכתך: אין דן דעך למזור רפחות
תעלה אין לד: כל מאהבך שכחך
אותך לא ידרשו כי מכת אויב חתך
מוסר אכזר יעל רב עונך עצמו חט
חטאתך: מה תועק על שכרך אנוש
מכאבך על רב עונך עצמו חטאתך
עשיתי אלהך: לכן כל אכלך יחלו
וכל צריך כלס בשב ילכו זה
זהו ששם למשפחה
וכל בוזך יאתן לבו:

וכל העטן לשון נקנה וכו' כהנמו כמה טעמים פ כשמדע לשכחל פפס יבד כלסון זכ כנג העס. ופעס
יני כלסון נקנה על הכנסה והעטן חמ. חמ מה טעק על שניך חן לך לועק ענין פ מאהק בזלך קשכ
קגול על כוב עוק. עצמו חמחך ולפי שצמנו חמחך עשיתי חלך וחפכ חכלך לא עקוס גי קס
יחלו. לכן כל אכליך. וכל ציך כלס חכפל לחוק העטן. שחסיך חחלף מעקוס וו קמשך פ שרשו ססק
מסעק וססוק עטן חמ וק כלס חמ חמקוס וו קמשך וכן בביתו ונחיו פ שרשו נבן

כי אעלה ארובה רפואה קראו לך יחומות קפולס ואמרו פ צון קיא שר שאין לה גודש להסיעה לשדא
כה אמר יי' ונכנתה שר על תלם כתרעמו ותבצק קרתא וירוסלם על אתרה

ואמר על תלק לפי שקיא גטקה מכל ארץ ישראל וקתל גטק וכן קעומדות על תלם
ואות תרגם זנתן תקפקון וארמון צת קמלך אז צת קמקדש כמיו שתרנם זנתן וצת קמקדשא כדחזי לעה

בִּיאַעְלָה אַרְבֵּה לְךָ וּמִמְבוֹתֶיךָ אֶרְפֹּאךְ
נָאִם יְחֹה כִּנְרַחֵהּ קֶרְאוּ לְךָ צֹן הִיא
דַּרְשׁ אֵין לָהּ: כַּה אָמַר

יְחֹה הִנְנִי שֹׁב שְׂבוֹת אַחֲלִי יַעֲקֹב מִשׁ
וּמִשְׁכַּנְתִּי אֶרְחֹם וּנְבַנְתָּה עִיר עַל
תְּלַהּ וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפְּמוֹ יֵשֵׁב: וַיֵּצֵא
מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מִשְׁחָקִים וְהִרְבֵּתֵם
וְלֹא יִמְעָטוּ וְהַכְּבֹדִתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ: וְהָיוּ
בְּנֵי כְּקֹדֶס וְעֵדוּתוֹ לִפְנֵי תַכּוֹן וּפְקֻדָתִי
עַל כָּל לֹחֲצֵיו: וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ וּמִשׁ
וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּי וּנְנִישׁ
אֵלַי כִּי מִי הוּא זֶה עֲרַב אֶת לְבוֹ לְבַשְׁת
אֵלַי נָאִם יְחֹה: וְהִיִּתֶם לִילְעָם וְאַנְכִי
אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: פ

ומנמסבותו יצא מקס
תורה כלומר קול תורה וקול משחקים ופי
תורה שיהיו מורים לאל על רוב הטובה
שנתן להם והכבדתיים כמיו וקדשתיים
כלומר יהיו עם כבוד וכן יבנה בטוב
ירעו ולא יעורו כמיו ולא ימנעו וקעטן
כפול במלות שואות וזנתן תרגם
ואתקפאון ולא יקון חאסין והיה אדיר
במנו מלט וכן אמר
ומנשלו וקעטן כפול במלות שואות ומה
שאין ממנו ומקדשו פ ידוע הוא פ קמלך
קמשיח מישראל יהיה אלא בא לפודיע פ
לא יהיה לשדאל עוד מושל מקדמות כמיו
שקיה עד עתה כל זמן שקוא בגלות ואף
בהיותם בארץ ישראל פעמים שחיו כותטן
מס למלט קדמות ואין שאל יהיה זה עוד
פ לא יהיה לו עוד מושל פ חס ממנו
ומקדשו ופי מקדשו כמיו שאמר מקדשו
אחין תשים עליך מלך ומקדשו ונגש
איתתו לפרש על דרך שאמר את חקיה
על לב וקוא יהיה על לבן גם יש לפרש על
ישראל וכן תי ואקדשו ויתקון לפלח

פ מי קוא זה ערב את לב לגשת אל פי מי קוא זה שקטיט לב והכשירו לגשת אלול הקדשתי חפי מן קדמות
כש ישראל שהם עם קרוב מקדס שאקריבם אלוקים יקחו כגשים אל ותי ערב אתרש הגה סערת יי' גם זו קבר
עתיקה וקיא עתיקה וקיא כענה למעלה ושנה אותה עוד לחוק קעטן ויש צעקס
בקנת המלות פ למעלה וסעב טו ובוזאת סעב בלוו ולמעלה מתחולל ובוזאת מקעטרד וקעטן אחד ולמעלה אף
יי' ובוזאת חרון אף יי' ולמעלה התבוננו נה טנה ובוזאת התבוננו נה לבד וכבר פירשקה למעלה מתעטרד כעטן
מתחולל עטן חנה ודירה ויתעטן חסיפה מתכעש כה אמר יי' מצאחן במרבר חמקעטן זה דעק לעטן
קנחולק שאמר למעלה אמר זה קעס כבר מצאחן צעעט פעס חזרת קובחתי מנלות מצרים פ מנח
חן צעעט וקס קיו עם שרדי חרב שהיו המצרים מתבכאים עליהם ולכעתם ואז קובחתיים מתחם

ומנחם הן בשעב במדבר שהולכתים במדבר ארבעים שנה וכלכלתים במן באש יצעה וכל עמל. קולך אברגיש
קולך מקור במקום עבר כמו ילדק ושונ כמו ושנה כן קולך עטפו כמו קולך בלוימר עפן קולך יכנהם
במדבר לקמנח לו מקדע כמו שאמר לתר להם מפחה ואמר ישראל אהר להרעש לתכנת ציור פכר וכר
פס ודוע פחות עם שמנחם הן במדבר קול ישראל וכן תרגם ונתן הפסוק כדן אמר יי דיקברחמין לעמל דאפיק
ממנרים ספק צרכון במדברא כד קו
מפריך מן קדם דקטלין במדברא דבר
במניניה לאשראה בת מיהא לשאל
ברחוק יי נראה קפסוק חלק
במענה ותשובה
אזערת ישראל בגלות למנה שאמר קול
מנחם הן במדבר אמרה היא אמת קול זה
פ מומן רחוק יי נראה לאך ענה הסתי
כמו ממנע בגלות ענה אותה קול ואהבת
עלם אהבתך לך קיתה אהבתך אליך
לשעה רובה לומ במדבר לבי אלם להיות
האהבה לעלם על קמסבתך חסד רובה
למר על כן משכתי אליך חסדי במדבר
ונראית לך בכטדי על ספ להיות אהבת
לך לעלם לך לומן ואפכ שעבתך בגלות
זה שפס עוד אבנך ונבנת וכן תרגם
ונתן אמרת ירושלם מלקדמין יי אהב
על אנה תנח נבא אימר להון מא רחמת
עלמא רחמית יתכון על כן דברית יתכון
בטון עוד אבנך פ קערה
קמפורק כמו קבנך
קמרום שיקדו אבטו ועמו וכשניה
יתקבע בתלת ישראל פ עוד תהי

הנה יסערת יחזה חמה יצאה סער
מתנורר על ראשי שעים יחול : לא
ישוב חרון אף יחזה עד עשתו ועד
הקימו מזמות לבו באחרית הימים
תתסננו בה : בעת ההיא נאם יהוה
איה לאלהים לכל משפחות ישראל
והמה יהיו לילעם : הפטרת ראשה שנה כה
אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי
חרב הלוד להרנעו ישראל : מרד חוק
יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתך
על כן משכתך חסד : עוד אבנך ונבנת
בתולת ישראל עוד תעדי תפיד ויצאת
במחול משחקים : עוד הטעי כרמים
בהרי שמרון נטעו נטעים ורחללו :

כבשם שלם נבנה ולם יבערין אדמם וולתי עוד תעדי תפיד כלאמר מרוב הטובה השמחי והבאי בתפס
ונמחולת וקתפס יקו כעדי לך עוד תטעי כרמים כטע מטעם וחלל כטע עבר במקום עתיד
דרך בצ אדם לטעת קברמים בקרים
בזרע מנחם חסד קו יראים לצאת לכרמים כל סכן לטעת כמו שאמר בחצים ונקשת יבא שמע ועתה קבמים
שתהי לם שלק גדול וטעו כרמים וחלל בשנה קרעשת כמפטי שקז פודים בשנה קרעשת פירות הכרמים
ועשין אותם חולץ וקו ינותחין לזרים לטבלם אחר החולל וזכר החולל לפי שהיה בשמחה ובזרים כמו שאמר קדם
הלעם ובזמן הפחד לא יעשה אדם הלעם ומנה שוכר שומרון לפי שהז שם בפחד האיבי ימי רבים במער ועמק

כי יש יום יס עתה לבא שיקראו כוצרים וקס קצפים שהיו עומדים שם תחלה מפקד האויב יעל כס לקרא
 לשטת הכפרים לעלות לציון לפדות לוי על רוב הטובה ויום פי עת ומן כמו כיום קהוא שרש ימי
 וקדומים לו רבים וית אחי אית אריות יומיא וסג טובא דעתה למאתי לצדיקיא די נטרו אודייה מלקדמין חלקהון
 בארעא דישראל די קוון מרחמדין לשטת עמיתא דאיתן אמרין אמתי נקוס ונסק לציון ונרחווי קדם יי אלפנא כי כה
 אמר יי זה יאמר על תחלת קצוולא

**כִּי יֵשׁ יוֹם קִרְאוּ נְצָרִים בְּהַר אֶפְרַיִם
 קוֹמוּ וְנַעֲלֵה צִיּוֹן אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:**

**כִּי כֹה אָמַר יְהוָה רְנוּ לַעֲקֹב
 שִׁמְחֵהוּ וְצַהֲלוּ בְּרֵאשֵׁי הַגּוֹיִם הַשְׂמִיעוּ
 הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת עַמְּךָ אֶת
 שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא אֲחוּרָם
 מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבַצְתִּים מִיַּרְדֵּי אֶרֶץ
 בְּסַעֲרֵי וּפְסַחְתֶּהָ וְיִלְדֵת יַחְדָּו קִהְלוּ
 גְדוֹלֵי שׁוֹבוֹת הַנָּהָב בְּבִיבֵיבָאוּ וּבְתַחֲנוּנֵם
 אֲבִילִם אֲוִלֵּם אֲלֵם אֲלֵם נְחִלִּים בְּדָרֶךְ
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְשְׁלוּ בְּהַכֵּי הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל
 לְאָבוֹת אֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא:**

**שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה
 גּוֹיִם וְהִגִּדוּ בְּאֵיִם מִמְּרָחֵק וְאָמְרוּ**

ישלע בהלכתם ויתקוון בקוון פנידין וחגרין יסגין נהון מעדיין וילק כחולא בבכי יבאו יס בע של שמחה כמו
 וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויער ויבך על עאריו ועד וקדומים לקס כן קווא זק מרוב שמחה כשיבאו
 לארצם יבכו פ כמה שטס גלו ממנה ובתחומם אובלם עטנחמלם ורחמים כמו חלו נא פטג ויהפן לבית קוית
 לקס תחנה קיתה תחנה מאת יי אלהיכו וקדומים לקס עטנ חמלם ורחמי וית נמנלון כד קוונ גב גלו ובמיתבתקון
 מוטט גלוותקון ברחמיין סגאין אקרעמן א נחל כמו על נחלי וכן וך את קבלשת אל מנהו כמו על וכן ואל מקהיל
 אכל כמו על וקדומי לקס ואפרים בכורי קווא זכר אפרי פ רוב ישראל וקס יקסנטי קוון בממלכו אפרי תחל בשעל
 קמלכו ואחז נקראו בשם אפרו ואמנ בכמה מקומו יקודה ואפרים ומש בטרתי קווא לפי שנתנה הבטרה לשפ קו
 פרושו חבב על כן הבטור לציון וכן אמנ בע בכורי ישראל לעטן חנה ואקנה ופתי ואפריש חבב קווא קדמי

בבא קול הבאורה וקמוקלס
 מרחור כאלו אמר כה אמר יי לעקב רסו
 שמחה פרוס בשמחה וכמוהו קמוקלס
 מרחור מקוס שס קבר כיו מקוס קבר
 שס כל רבש עמים כיו כמו כל עמים
 רבש וקדומים לקס רבש כמו שכתבו
 בספר מכלל בחלק הדקדוק ממנו ותל
 שבו דבית יעקב וכלו בראש קעים
 כתרעמו ורוב בריש גל לשע כל עממיא
 קשמיע קלו קשמיע הבאורה וקלו את
 יי ואמרו קושע יי כמו שקשמיעתו
 הבאורה כן עשה וקושע את עמך אמרו
 זה וזה אעשה כדבריכם ואשא אתכם
 מכל הקומות אשר נדחתם שם ועל זה
 אמר הנני מביא אותם מארץ צפון פ
 הב גלות צפון מירכתי ארץ
 כקמן בסעלה קווא אחד מיה שקן קמען
 בזקף ובסעלה נס שער ופסח כל כן יבאו
 בעת שחפלו קשור וקפסח שיהיה נס
 וקקרה וקולדת ילכו לטס וא אפול
 פי אמנ כן אובלם בעת דרך ישראל שזכר
 ללכת עמקם שער ופסח וקרה ויולדתו

מורה מי שורה אות והגלושן האומות הוא יקצצו ודעו קמים פ' ל' בכהם קולוהו אס ל' ציצן קאל שקרי על
כחם ונצחם מרשותם וישעמו ל' רצו וקו שאמ אחר ק' פ' פדק י' ו באו: זמרוס צון ה' בסור פת מקדש
מיתב צון ונהרו אל טוב י' עטן מרובה אל החפץ וכן ונהרו אליו כל קצים להנה לפעבול אג והוא
מקור פ' קטעל נפתח נפלא ל' קנה את י' אלפיך' אזי בתל כל בתל ובתל: ויתבין יחדין כנשתל דיסר
כד בחכני מנענעס קיוד עתה וריות:

מלרע קבעס בתו וזכר הנה
למ שרהזור עטרת בת המקדש במקומה
וישבעו דסן קרבות שירע מכל המקומו
כמו שאמ חיל נביות ישראל על פ' רצן
מוצתי בה אבר י' המר על דרך
משל על פשרת השבוי שראס
אפרים וזכר האס לכלס וקיא רחל כאלו היא
טובה דרך משל על בנה פ' אינו פי קמסי
וזכר בנה ואמר עליהם אינו לפ' של שם
עוד נס על כמו שסם יהודה ובנימין מנלו
ראסון מ'בבל ועשרת השבויס ל' שם עוד
ולא מודע מקומס אס לשכך אמ פ' אינו
ופי בימה נבנעה רמה להשמיע קול
למרחוק ויס דרס למה רחל לפ' שקרט
אבות ואמהות לפ' אס את קנה ע'
שקעמיה מנשק כלס נהיכל ולא נהפייס
כנסה רחל אמרה לטט רסס אל פולס
רחמי מי מרובין רחמיך או רחמי בשר ודס
קוי אומר רחמיך והל אט הכטסו צרת
לתך צתי שכל עבודת שערבי יעקב את
אבי לא עבד אלס בשביל וכשנתי לעבס
לופה הכטסו אחותי לא די שסתקתי אל

מורה ישראל יקבאנו וישמרו כרעה
עדרו: כי פדה יהוה את יעקב וגאלו
מיד חזק ממנו: ובאו ורננו במרום ציון
ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש
ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה
נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד:
אז תשמח בתולה במחול ובהורים
וזקנים יחדו והפכת יאכלם לששון ונ
ונחמתים ושמחתים מיגונים: ורוייתי
נפש הבהגם דשן ועמי ארת טובי
ישבעו נאם יהוה:

כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי
בבת מרו ריס רחל מבכה על בניה
מאנה להנחם על בניה באיננו:

שמסרתי לה סימני אף אחת אס הכטסו נע צחק ל' צחק שעתק למס אמל לפ' יפה למדת סטעריא יס שר לפ' צחק
ל' צחק שמסרת סימניך לחוקך ויש עוד דרס פ' דרך קנר רחל קולכוס בעלך על כן אמל רחל מנכה על בצת
ודרס זה על פ' בוק ותקנן בדרך אפרתה ואמרו מה ראה יעקב אטסן לקטר את רחל בדרך אפרת אלס נפח ברוח
קדש שהגלות עתידות לעטר שס לפי קניה שס כדו שתמא מנבטת עליהם רחמיס קהר קול בימה נשמע
ויוניקו תיגס הכטסוק כן כדן אמר י' קל ברוס עלמא אשתמנע בת ישראל דבפן ומתאנחין בת ידמיה כד ס' אר
יתיה נסוראק רב קטוליא מרמתא אילא ודבין ממנה ירוסלם בפי על בעמא מפרבא לתנחמיה על צנחא ארי
גל ופירוס אילא קינה ותרעס סא קינה טול אילא: נב תמרוס: שסכה נמרידות לב על דרך אמרת
גבט ונק אלף פיר נטס: רחל מנכה: כל קפשל מנעל קדש לרוב קנסי:

כה אמר יהוה . לפעולתך . לפעולת בנך . שסבלו קנולת כמק שמש ולא שכחו את שמי ולא עבדו אלהי . ואת
אחי את אגב לפעולת חנהקך צייקיא . וישתקוה לאחריתך . לאחרית בנך . שמוע
שמעתי . מתפודי יסרה ופוקה פליינד בלשי וזומר
יסרתם זה כמק בגלות וקנט פוסר ול ארע עד . כעגל לא למד . שלמדו אותם למשך בעגל ולא למד
ליכרתט ואוסר

פ פ פ פ

כה אמר יהוה מנעי קולך מפיך ועשך
מרמעה כי יש שבר לפעולתך נאם
יהוה וישבו מארץ אויב ויש תקוה
לאחרייתך נאם יהוה וישבו בנם ל
לגבולם : שמע שמעתי אפרים מתגנדר
יסרתנו ואוסר בעגל לא למד השיבנו
ואשובה כי אתה יהוה אלהי : כי אחרי
שובי נחמתנו ואחרי הודיעי ספקתי על
ירך בשתי יונם נכלמתי כי נשאתי
חרפת נעורי : הבן יקיר לי אפרים אום
ילד שעשועים כי מדי דברינו זכר
אזכרנו עוד על כן המומעילו רחם
ארחמנו נאם יהוה :

עד שמען אותם וצדיקן אותם עד שילמד כן
אנט סבלתי יסורך ולמדתי לשוב חליך
וקנט שב חליך : השיבט כלומר קבלט
בתשובה . כי אחרי שובי נחמתי
אחרי ששבת חליך
נחמתי ממעשי הרעש פ בעגל התשובה
אין תשובת תשובה אם לא יקיה תוקה ונחם
על הראשונות . וכן אומר מי יודע ישוב
ונחם : ואחרי קודש ספקתי על ירך אחרי
סודעתי בעצמי וחסדתי מעשים רעש
שעשיתי וקדתי פ רעות גדולות עשיתי
ספקתי על ירך כממעשי ומתחבל ונסתע
בעצמי על מעשי . וגם נכלמתי הכלימה
יותר ממה נסת לפי אמונתי . וכן נסו וגם
נכלמו : פ נשאתי חרפת נעורי . נכלמתי
כשנזרתי פ מה שנשאתי וסבלתי חרפת
נעורי קיה כלומר מקממעשים הרעש
שעשיתי צמי נעורים שקויל לחרפה
ולקלא ופי נעורי צמים קקדמוטסותקראו
קיעים קקדמוטס נעורים בדרך השאלה
כמו שימי הנעורים קודמים לימי קבזורים
וימי וקוטס וכן חסד נעורך כמו שפרסא
וכן ה' חסודי חובט דמלקדמן הבן יקיר

לי מה זה שאני זוכר אותך תמיד כאלו הוא בן יקיר לשלם חסודי למעשלי . אם ילד שעשועים באב שמשתעשע
בן קחב לו . וככל זאת הנבואה זכר אפרים לפי שארעה גלותם מאד וקמו רחמי קאל עליהם לנודך גלותם אל
שלם בא קצם : מדי דברי ט בכל שאר ט אודי פו עור נאחצתי קקדומה וכן וקיה מדי נחתם מדי עבדו יקח את
עפס בכל עת . על כן קמו מעשלו על כן שאר כו נאחצתי קקדומה קמו מעשלו ברעתי אותם בגלות רחם ארחמנו
ואחזיקם ממהגלות ופי דברי ט לעמי הנבואה . וית הארבר חצב קדמי ישראל קאל רב רחם הוא ארי בזמן דמשו
פתימי אוריתי על לבה למעברתון מודר דברנא לחוטבא ליה על כן קתעללו רחמי עליהון רחמא ארחם עליהון אחרי
מ . הציבי לך ציונים . אל זכר ישראל שנאות סודר כשתגלי הציב צופס כמו גלי אבטס או אבן מונבת
לפני הדרך רתה למי אעפ שתגל לא אבדה תקותך פ עור קאוב אל עריך לק שימי
לך תמחוריס כפל עטן בגלות סוקות פ תמחוריס כמו צופס פ הוא לשון ענה .

מן ומעמד אליו כל גלם גמלים: שיהי לך ואם לא תצו תהיה לך שחברי הדרך שכלת בה נגלות ב נא תה
הדרך תשוב וכל וק דרך משל לנחמה ויתכנסתא ישראל אנכי לך עבדי אנהוה הקמח שפוט הקמח
במרד שויחי לך אסתכלי בעבדך ועבדת אס תקטן בן נפת לזרח רחיקה כדו תב כנשתח ישראל לזרחים
ותעבן לקנוך חלן עד סתי תתקמין תהי מסובבת לכאן ולכאן מן חמק עני שטמא סגב קבת האנבה

שקייית סובבה ומודדת ב ער מתי תכונב
קנה וקנה ולת תלפ דך ישרה לאובחל
איסך קראשון כלומר ער מתי תתעבלי
בנאונה ב נח"א"ה נשק נארץ ענה
לביא חדשק אחר שהשם נגלות ימי רבס
ומה קיא קחדשק ב נקבה הסובב גבר
אנך קשולס שהיחם מחור ומסבב אחר
אשק וכן אמרו ר"ל משל בעל אבד מחור
על אבד תואו קנקבה הסובב אחר איבה
בלאמר שיסוט בנ ישראל חל"י אלקיקס
ויגאלס וכן אמר בנבם אב קושע אהר יסוט
בנ ישראל ונקשו'את"י אלקיקס ואת דוד
מלכס ופחזו חל"י ואל טוט בלחריב
קיימס בה אבד"י: גס וקפרשק
עתיקה וכן הפרשיות הנאות
אחריה ער קדבד אשר קיק חל דמקו
בארץ יקודה וכי יקודה לפי שחלבו בת
קמקדס וקוא סק ציק קר קקדס: ויאמרו
יברכך"י סק ציק כלום שלף תחדב עור
וישבובה יכס נה יקודה כמנו שקיק:
וכל עריו פובכל עריו וסת
נח שמדת ציקוס שטס אכריס ונסע
בגדר פ"י שס נה איכריס עבדי קשדות

פ הַצִּבִּי לְךָ יָצִים שְׂמִילָךְ
תִּמְרוּרִים שִׁיתִּי לְכֶךָ לְמַסְלָה דֶרֶךְ
הַלֵּכְתִּי שׁוֹבֵי כְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל שׁוֹבֵי אֶל
עֲרֹךְ אֱלֹהֵי עַד מִתְּהַתְּמִקִּין הַבֵּרָה
הַשׁוֹבֵבָה כִּי בְּרָא יְחֻהּ הַדְּשָׁה בְּאֶרֶץ
נִקְבָה תִּסּוּבְּגָבְרִי
אִמְרֵי יְחֻהּ צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
יֹאמְרוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבְעָרֵי בְּשִׁבְיַת שְׁבוּתָם יִבְרַכְךָ
יְחֻהּ נוֹה צְדָק הַר קָדְשׁ: וַיֵּשְׁבוּ בָהּ
יְהוּדָה וְכָל עָרֵי יְחֻהּ אֲכָרִים וְנָסְעוּ
בְּעָדָר: כִּי הָרֹוֹתֵי נַפְשֵׁי עִפְפָה וְכָל נַפְשׁ
דְּאִבָּה מֵלֵאתִי: עַל זֹאת הַקִּיצָרֵי
וְאִרְאֶה וּשְׁנֵתֵי עֲרֵבָה לִי: **פ**

ונושס ענדריקס יספע נהס ממקוס למקוס ולא יפחזו וית איכרין ונכטלין בסיטן: כיהרותי נפש עיפה
נפש ישראל שקיתה שפה וניחאה נגלות קרוית איתה ממעטת היסועה: וכל נכס
ואנה שדאנה ולאנה לרוב הצרות מלאתי אותה כל טוב ער שתאמח קפך קראשון וכן תינס ונהקן מלתי טוב
על ואת הקיצותי קהא בשוא וסנל וקפסוק קוז קס דברי הנבא ב הנבא קבא ברוב לנבאים נחלס:
ופרושו כתרעמון אמר נבא על דא בסודתא דזמני נחמתיא דפתדן למייתי איה ערית והזית
עצת למפת ושנתי קנתט וו ויחראת כוו קן איה קנפת ונחמא רוצה למר וכבר חטאמו לפתך קנפת
וכן ויחראת וכבר רחיתי בללס הנבאיה ואת קנמיה ומעטתה קייעתי ושמיעתי וכששנתי אחר כן ושנתי ערבמ
לשנתי מעטך קשמחה קפך מעק שאמר ושנתי נהייתק עלין: עינח עמך קנמיה

חנה ורע אדם ורע נחמה פתח אשמינס כורע שמפרוטק אחת ילאו כמק פחוסות קארט וקנאמק
כמו בוך פרי בטן ופרי נחמתך ואחר שאמר חרשת רונק למר סקוף ישיס בקס
ברכת וירבס ולת תקיב בוס משכלם ויס לפרש גם כן סתקיק וו ורעווק קהשואק כמו וו מניס קריס על נפש
פצפה ושמיעם טונה מחרץ מרהק סקס להשוות קדברים רונק למר זק כוק כן זק פחשו ורע אדם כורע קנאמק
כלומר שיקיב קארט בקס לדוב כמו
קנאמק וכן ארנפ אוקס כנאן אדם
ויונתן תרם אפצסן באינשא ואכלסין
בנשרא והיה באשר שקרת
פטן
השתלת ברבר וקולחות ס
בימיס ההם אבות אכלובוסר

הנה ימים באים נאם יחזה וזר עתי
את בית ישראל ואת בית יהודה ורע
אדם ורע בהמה והיה באשר שקדתי
עליהם לנתוש ולנתין ולדרס ולהאבד
ולחרע כן אשקוד עליהם לבנות
ולנטע נאם יחזה בימיס ההם לא
יאמרו עוד אבות אכלובוסר ושני בנים
תקדנה ביאם איש בעזנו ימות כל
האדם האכל הבסר תקדנה שני
הנה ימים באים נאם יחזה וזרתי את
בית ישראל ואת בית יהודה ברית
חדשה לא בכרית אשר
ברתי את אבותם בזים ה
החזיקי בדם להוציאם מארץ מצרים

ורחוקאל אסת יאכלוססר וספ קנמס
תקדינה וק משל קוז לחטא כמו שאמר
אסת יסחטא וויניס ופימי ואמת קוז ס
ממדות קסרדא יתב קוז פוקד שן אסת
על בנמס וו קמנה קיא כשאווחן קנמס
מע זק אסת קיס כדיקס אז יתחברו שעות
קחטת עיס שעות קנמס ויפקדו
קנמס שעות קחטת פס שעותיקס ווק
איכא א כחטא עגונה זל וסוזא ס חטא
גדול וקאל קנמס את ישראל ס לעתה
יקיב לבנמס שלם עס וימלך קארץ
דעב את וימנעו קחוטאס ואף קחוטאוי
בזמן קוז לא יחטאו חטא גדול שאפלו
לכס לעצמס יאך קענש כמו שאמר
וקחויא בן מלך שנה יקולל כל סקן שלם
יעבש קבן בענש אבו אפי יחטא כחשו

לפיכך האוכל הבסר תקדינה שינו וססר קוז אפרי שלם כנמר בשול וקאוכל ממנו שש קחות ונמפי
יחוק אל נאריך עוד בוס העטן בערת קאל הנה ימים באים נאם ולי כרית חושק חדושה קוז סתקיק
קיימת לט ופרי כמו סקופיק קנרית סכרת
מק קוז לט כרית אשר קמנה קפרו את ברית וזאת קנרית לט יפרו ס אקן תרתי בלמס ועל לבס אכתגנה שלא
קשכח מקס לעולם וכל העטן כמו שמפרש וקולך ס לט תקיב חוש קנרית

אל קדמך ואמר ככל ידע אורי ואמר ולחטאתם לא חזר עוד וכל זמן קצתו לא יפלו למד שהיה פ' לא יקיה זה
עד ימות קדמך וקרי אמר מלשם חותם קנצ'ים בחתימת דברי אלהים משה עבד אשר עדי אורי בחודב
פל כל ישראל חקים ומשפטים וכל אותה הפרשה עתה כנו שחפץ היה לכתוב את כל אשר קצתו כרי
אתה נחמה פ' לא תהיה לפעם עתה חזקה אל אורי אשר נתנה בהר סיני כיון שאמר אשר עדי אורי בחודב :

לא בברית קדמך בפעל הקדח
תחת פתח הוא מקור
וכן שכל אדם האריך אפי' בעלתיש
כלום אעפ' שבעלתיש וקיימת להם ולמים
קמה קפדו את בריתי ותי' ותי' אורי אורי עדי
נכון ויחזיק אפי' אולי פירש פ' כל לשון
בעלה שקוף קשור בבת הוא לשון גנאי
ופירוש בעלתי כיון בילתי ענין קדמי
כיון וגם נפשו נחש פ' כי זאת

מסחר הוא אכתבה כקמן
אטף קתו לבן אשר ולבן נפתלי בשוא
ופתח ולא ילבדו יוסף אומ' סיקו
כל שום ברימה
פ' וק' אפי' שכל שכן קקטם סיקו
חכמים כגדולש כיון שאמר למקטם ועד
גדולש אל פירוש לדעת את ליראה
אורי וללכת בנדש כיון שפירש קלל
קיי' קדעת אורי עט' כולם סופס
קדש פ' אסל' לפי' לפי' שטם שטנו
בעדס בגלות ויקן לקס לכדש שדע
אורי כה אמר יי' סוק שמס
לור ימים זכר אלה
קדמיס שום קיימיסל' נשקם מאשר קין
מקדס ול' ישרו כ' לא ישתנה זרע ישרו
מנת שובס מ' גלות זה מקיזת פי עבד

אלהים כל ימי ער ואמר בריח וככסם חקות חזק למד חקי מהלכס שהיא חכמה נטלחה ול' ישעיה מקדס
על פורק וכן אמר קדעת חקות שמים וטעם סוק על שמש ועל חקות ירח כאלו אמר ופיק חקות ירח וככסם
לור ל' רוגע קיס ויהיו גליו רוגע כיון סוק וכן עדי רגעי וימאס חבל הוא פועל שומד זה פועל יוצא
ופירושו שנקע קיס לשראל אעפ' שקמו גליו הוא קסקיטס ונעם מי קיס כחומה מיימנע ומשמאלס ועבדו ישראל
י' נכחות שמו שהיא חזק נכחות מעלה ומטה ונכח קכל
והעלם וקדומים ל' שפירשו אור שירד כ' פרוש זה לשיר שמינו

קד כו

אשר חמה הפרו את ברית ואנכי נ
בעלתי במס נאם יהוה כי זאת הברית
אשר אכרת את בית ישראל אחרי
המים ההם נאם יהוה נתתי את תורת
בקרבים ועל לבם אכתבה והייתי
להם לאלהים והמה יהיו לילעם וללא
ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את
אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם יד
ידעו אתי למקטנס ועד גדולם נאם
יהוה כי אסלח לעונם ולדטאתם ללא
אזכר עוד :

פ פ פ

כה אמר יהוה נתן שמש לאור ימים ו
חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע
הים והמוגליו יהוה צבאות ישבו :

אלהים כל ימי ער ואמר בריח וככסם חקות חזק למד חקי מהלכס שהיא חכמה נטלחה ול' ישעיה מקדס
על פורק וכן אמר קדעת חקות שמים וטעם סוק על שמש ועל חקות ירח כאלו אמר ופיק חקות ירח וככסם
לור ל' רוגע קיס ויהיו גליו רוגע כיון סוק וכן עדי רגעי וימאס חבל הוא פועל שומד זה פועל יוצא
ופירושו שנקע קיס לשראל אעפ' שקמו גליו הוא קסקיטס ונעם מי קיס כחומה מיימנע ומשמאלס ועבדו ישראל
י' נכחות שמו שהיא חזק נכחות מעלה ומטה ונכח קכל
והעלם וקדומים ל' שפירשו אור שירד כ' פרוש זה לשיר שמינו

אם ימוש החקים על שמש ירח וככזם אלם שלם ימוש חוקם לם על נקיעת קים כלומן מנו שלם ימוש חוקי
האלה כן לם ימוש ישראל ולם ישבת מקיות מי לטע כלומן שבדים לטע כל קימים פ' מלפנ שאלע
מנבניים בחקים ולם זכר רונע קים לפמשילן לעמדת ישראל ולכ זימם שקרי אותה הנקיעה לם עמדה אלם לפי שטע
עד שעברו כיון שאלם וישב קים לפפות בקר לם יתכן אכל זכר אותה לומן מי שבטל חקי קים בעבר ישראל ועסק דני

אם ימוש החקים האלה מלפנ נאם
יחונם זרע ישראל ישבתו מהיותנו
לפנ כל הימים:

אמר יחונה אם ימרו שמים מלמעלה
ויחקרו מוסדי ארץ למטהגם אנא
אמאם בכל זרע ישראל על כל אשר
עשו נאם יחונה:

נאם יחונה ונבנתה העיר ליתוו
ממנר לחננאל שער הפנה ויצא עוד
קונה המדה נגדו על נבעת גרב ונסב
בעתה וכל העמק הפרים וחד לשן ב
וכל השרמות עד נחלקדרון עד פנת
שער הסוסיס מזרחה הקדש לחונה לא
ענת שולא יחרם עוד לעולם:

הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יחונה בשנת ה
העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא

הגם בעברם קווי יעשה זה הקדוש עני
שיביר להם לב חדש ליראה אותה כל קימי
ויבאל בעברם טבצ קיערה שעלמ עליו
פ' יר לב קחדס רע מעשוריו ואחר
שקמשיל קיום ישראל על דרך קאמת
לחקות קהמים קמשיל אהבת ישראל
לפחדת שמים מלמעלה ולחקירות מוסמי
ארץ למטה לבט אדם כיון שאי איש לא
קר חי אישאר הפרד קאל מישאל סימאם
אותם על כל אשר עשו כלומן על כל
קטנות שעשו לם ימאפס בעבר זה פ'
יסלם לפעם כיון שאלם למעלה ועל זה
אמר כה אבר אם ימרו שמים וזכר
מדינה לשמים שהם כטווי

ויתכן כהם עטן קמדינה וזכר בארץ מוסמי
שהיח החתונה טסוד לבטן וכן אמר
בפסוק אחר אף ידויסדה ארץ וימיע
טפחא שמים הגה ימים באים

קריול כתב
וכזר כהנא טעם קריולם כהנכותב ולם
קרי פ' ג' לית נטאלו קספריס וכשהנשו
בכתת קמלות ואנשי כנסת קגדוק מנצלו
באחד מהם אלם מנצלו באחר וכנצו קאחד
מנצמם וקאחד מנצחן וכן כת' וקרי מזה
קטעם וקעטן קזק יובן מכלתי מלת באי
אחר שאיך קנה ימים אלם שקעטן
מנצאר יותר עם מלת באים ינבנתה קעני
ל' יהושאם ל' שתהיק כל ימי עד ל' ל'

החף עד ואלם שתרחב קעבר ממנה שקיתה ונתן גטול קרחתה מינגל חננאל שער קפנה לל עד שער קפנה
וכן אמר דנבואת זכריה עד שער קפנה וזכר גם כן שם ומעמגל חננאל וחננאל קווי שם אדם ידוע אצלם ויונתן
תרגם פקיס ויצא עוד קויה כן כתוב בהאם נמצא זה השם בלשון קנה כיון אה תקות חוט קשע

וקח קנין על ארצו גר ובעל עמה סינות למקומות יחשש ארלם פרושם או סימון לה
פירושו כפי עובד ימי שכלו את רגפלו תנין כגרי מסרת יסדו וכל ארצו על שלם דקדוק
על וזית תרע בת ריסו דמלכא פירש קדשן יק דשן ואין לה מרנה אסור שהיו נשטם ודעכשם וכלי פשוטו פי
קדשן מקום סכך קדשן מרזן לשכר וכל זה יקום תפסת קשך וימק שתינש שער קפוסים תרע בת ריסו דמלכ
למקום מרזנת קפוסים הוא שער שקית

זכא ס קמלך פש פריש וקיה סס ודך
שוק למרזנת קפוסים והדרך קהא קיה
שער ריס שקוא שלמים קטס ושער
קקנש סס אימות ורת קשרמות לפי
פשוטו שרות לל קשדות קסמוכות לשכר
פנה יקו או בכלל קשך ופך קחומה
קדש לוי כמו שאמר פ מקנת קתספת
קזאת יקיה במקדש פ פוא ירחים
מקומו כמו שאמר בנבאית יחוקאל ל
עקש ול יקדס כמו בת ראשון ובת שפ
שפרסו זה בנן קשך וננן קבת ל יקדס
שכר לפוש קשרמות כהו ברש וקרי
בדלת ויה אריותו קוא מלשון כול אריותו
דלוי והוא אמת קמים שמסך מנענה
קשדות הרבר מנאיר קוא וספמן
נמך שר ויאמר ירמיהו פ
דבר חנמא קוא שקיה אלכ בשנה קעסרי
ואחרי קשמן קדש ספח ירמיהו לחש
קמטרק ואז חיל מלך בבל כח
קמטרק
שחז משמרים סס קאמורים מטרה
שרש נטר עטן שמירק וכן קעטר לפוש
והנש ויאסוף חוש אל משמר לפרת
מסרד קנתן מקור בחוש וכן קנת
קנתן ואס קאכל יחל ובבל יולך
ש פקד חוש שאקח
קמפ הנה חנמאל בן שלום
שלוס קוא
ירמיהו אחי איש כמו שאמר חנמאל בן דודי כל אלקי שמעך למכור שדאי וקנע קוא כל אלקי ויאמר לך שתקנעו
משפט קנזלמי חס מנעונו לחר לך משפט קנזלמי שתגאלו מיעו חף פ אנה ראוי לקנות מידי בן קה

השנה שמנה עשרה שנה לנבו
לנבו כדראצר ואזחיל מלך בכל צרים
על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלא
בחר המטרה אשר בת מלך יהודה:
אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה
לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה
אמר יחיה הנני נתן את העיר הזאת
בד מלך בבל ולכדה וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן
נתן בד מלך בבל ודבר פיו עם פיו
ועינו את עינו וראענה ובבלין את
צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם
יחיה כי תלחמו את הכשדים ללא ת
תצליחו הפטרת בהר סיני ויאמר
ירמיהו היה דבר יחיה אל לאמר הנה
חנמאל בן שלם הודך בא אלק לאמר
קנה לך את שדי אשר בער תורת
בי לך משפט חנמאלה לקנורת:

ירמיהו אחי איש כמו שאמר חנמאל בן דודי כל אלקי שמעך למכור שדאי וקנע קוא כל אלקי ויאמר לך שתקנעו
משפט קנזלמי חס מנעונו לחר לך משפט קנזלמי שתגאלו מיעו חף פ אנה ראוי לקנות מידי בן קה

ובדחו את שטראטניחא ואתן קספי כל נחא קדישא עסיסמכות כחו קממלכות קורן כחו סכתבא
למען ימלאו חיי לכן ודו פון חוס קיק כחו שאין לפעל וכן את לט אדון לכן חיו או חמטא זה
אחד קיק שקוד דוח חיו חבו וקמוט קיק מן דונו אבל חמלא זה שקיה נהו קיקה סס בעת קמקנה ובאומח סנק
לספרי קמקנה כל עפ קספריס קאחריס אלטרי ספרי קמקנה שקחא קספרי קספריס בספרי קמקנה לל שחתימו

ישראל לקוח את הספרים
האלה את ספר המקנה
הזה ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי ה
חרש למען יעמדו עיני רבים
בכה אמר יהוה צבאות י
אלהי ישראל עוז יקנו בתים
ושדות וכרמים בארץ
הזאת ואתפלל אליהם
אחדיתתי את ספר המקנה
אל ברוך בן נריה לאמר
איה ארני יהוה הנה אתה

עשית את השמים ואת
הארץ בכחך הגדול ובזרעך
הנטייה לא ילא ממך כל
דבר עשה חסד לאלפים ו
ומשלם עון אבות אל חיק
בניהם אחריהם האל הגדול
הגבור יהוה צבאות שמו
גדלה עצה ורכ העלליה
אשר עינד פקחות על כל
ברכי בני אדם לתת
לאיש בדרך כו וכפרי
מעללי:

ע שמים לעשות כה אמר לקוח מקוד במקום צוי כיון וכוד שמור קורן וקראת וקדומים לקסי ואת קחתי סל
קמקנה וקחתי וצ קוח קיק חמטא למען יעמדו ימים רבים עד טוב קפלה שתקיים נכסיה שני קס
בתים וליות ליות לשיבת קפלה עקו קחל לקמת השדה לבימק לשדא של יחסט שאניה תקותס חס על ארה
אתה עשית את קסמיס ונכונן שמעית חותם לא יתכן שפלא ועלס ממך כל דבר קמטעא כהן כן קסמיס
כן קאכרן ואס תגדן קשכר ער קכאני אתה ידעת וחשב ירמיקו פ חול שב אש מקס כדוב חסדו וחבר לשחסי חבו
קראשונס לפי אמר עשק חסד לל פני שאס לא כן למק חמ שיקנה קשנה וקשכר קדונה לבש חת קוח עמן הפלת
עושה חסד אל חיק בעמס חזריקס כשאוחזין מעשק חסתיקס כציקס כיון שכתו בתרה לאושי קחל קגדול
חיערו קחל למק לא חמ ירמיקו קשכר חמ כשדי מרקיני כמכרלו וזיק כראותו גדול העעצה
שעשט גחלס ומעשיו רמס מקשנים קעלעק קמעשק על כל דרש בע אדם לא כיון שאומי חיק דואת חותם
לתת לאיש כדרכו וכפרי מעללין כו ואשר כפריס פווי ומעשוי למעלל ותת כפרי וזה לעת וכפרי וקסמן וכלו

כל שנת קצות מרדף כל שנת קצות מקפריס על כבוד קבוצים על ג' תמים כי הוי' מנשחזר חסד מנימי
נצח וחס מי קמנד כען שפרשט כי קיו נצ ישראל כס קחלו להכחצו תחש ואחר כן נב יחודק
ועש יך לטית קדש כעו יך עמנו וסרי יך נשקר שמרנו וקדומים להס כי על אפי' למן קיוס אשר צו אהבה
מ עמי שלמו שנוח קשד והסת קחלו לוס' גמיות גשי' שלמה עבדו לאלהס אחרי ומן קיוס קקו' אהיתק

אתם השכם ולמד ואינם
שמעים לקחת מוסר: ע
וישימו שקו' צד' הם בברת
אשר נקרא שמי עליו לטמאו
ויבנו את במות הבעל אשר
בנאבן הנם להעבר את
בניהם ואת בנותיהם למלך
אשר לא צויתנו ולא עלתה
על לב' לעשות התועבה
הזאת למען החטי ארת
יהודה:

פ פ פ
ועתה לכן כה אמר יהודה
אלהי ישראל אל העיר ה
הזאת אשר אתם אמרים ו
נתנה ביד מלך בבל בח
ברורב ובר' עב ובר' בר:

על אפי' וטל חמתי כלומ' קימת על אפי' קיש' לשסדק והארכת אפי' עד קיוס קוק' ל' אחרך עוד
ומנרש שוס שקוסד קמת כשא' שלמה את צת פרעה ונצ' אהס' אג' אהס' שלפס שהס נצ' אפי' שקר ולמד אהס' עו
נצ' אהמתי וישימו שקו' צד' אהז ומנשק' אשר ל' עתים' ע' מקומות נא' זה קמטן עמלות שוקת נאפי'
טתקס מעט וקמטן אחר קראסון נפרש גוי נוכך אשר ל' עתיו' ול' עלתה על לב' והנ' נפרש וקמת
נקמק אשר ל' עתיו' ול' דעתיו ול' עלתה על לב' והנ' נפרש אשר ל' עתים ול' עלתה על לב' ונפ' ונפ' ונפ'
נפרש נפרש גוי נוכך ויבגו' קח' א' כחחון ק' אף למד קמטן וערתה לכן כה אמר פרעה ו' עתידה ומנ' ארת קיא

אשר קטרוני על גבות יד' הם
לבעלוהם כי נסבם לאהוים
אחרים למען הבעטני: כי
היבני ישראל ובעי יהודה
אך עשים הרע בעיני מ
מנערתיהם פי בני ישראל
אך מבעטים אתי במעשה
יד' הם נאם יד' ה: כי על אפי'
ועל חמתי היתה לי העיר
הזאת למן היום אשר בנו
את הועד היום הזה להסידה
מעל פני: על כל ר' ערת בני
ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכעסני המתמלכהם
שריהם כהנהם ונבאיהם
ואישי יהודה וישיבי ירושלם:
ופנו אלי ער' הולא פנעם ולמד

כי כה אמר יי . ופירשקו לאינן שתשובנות בכל לשבשש שנת . ומת שוכר קמך וקשפלק וקטננ פמק
 יקודק קיק בשלקק כמו שכתבנ בספר יקושפ . ויהי רבר לל אל עמיהו . שעת
 כל על וק קעמ . כה אמר יי . עשק עשק יחשפ סוכ . למעל
 ופי עשק מעגל . כלומר שקגיל אותה על שאת קארעת . וכן אשר עשק את מעשק ואת

כי כה אמר

יהוה כאשר הבאתי אל העם
 הוה את כל הירעה הגדולה
 הזאת בן אנכי מבא עליהם
 את כל הטובה אשר אנכי
 רבר עליהם ונקנה השדה
 בארץ הזאת אשר אתם
 אמרים שממה היא מאין
 אדם ובהמה נתנה בד
 הבשרים שדורת בכסף
 יקנו וכתוב בספרותו ויהי
 עדים בארץ בנימן ובסביבי
 ירושלם ובערי יהודה ו
 בערי ההר ובערי השפלה
 ובערי הגב כי אשיב את
 שבותם נאם יהוה : פ

הנני מקבצם מכל הארצות
 אשר הרהרתי שם באפי
 ובהמתי ובקצף גדול זה
 והשבתים אל המקום הזה
 והשבתים לבטח ורחיו לי
 לעסואני אהיה להם לאלהים
 ונתתי להם לב אחד ודרך
 אחד ליראה אותי כל הימים
 לטוב להם ולבניהם אחריהם
 וברתי להם ברית עולם אשר
 לא אשוב מאחריהם להטיבי
 אתם ואת יראתי אתן בלבם
 לבלתי סור מעלי ויששתי ו
 עליהם להטיב אורגם ונ
 ונטעתים בארץ הזאת
 באמת בכל לבי ובכל נפשי :

אחר . יזר אותה להפנה . מחדש אותה שני להפנה לפעלם וכן הנה אנו יזר עליה רעה . וכל יזרקה הוא מוציא
 הדבר למעשה . קרא . אם תקרא אל עמך אענך כענך קמך מנה שאמ ואל תשא בעגס רנה ותפל . ואנקה לך
 גדולת וכבוד . ולא ידעתם . אמרה לך כמות גדולות וחזקות של ידעתם ויונתן שהגד רעבן ונטירן קיק
 קורא ונעדות בסן ואנחנו קוראי ובערות בבית ושל ישעקו אם קוראים ובערות ולא ידעתם בסן . כי כה . אל
 קולות ואל קורב . כמו גדולות וכבוד וכן ואל קוראן תקיאת קענו כמו וכארון אלן שאותה בית קכל וו סת קשרי

ופרוש קדוש כאל שמשלם ס קנטעס וכן ונתלושך יתן כזרעו וסולות פישמו וזכר תתנס דמתישן
לקן ונצין מילתא לתקפא שוראמן קוס דקסלן בזכנא באים להלחם אמר למי קוז נתעס לפ שקז באים
זסט קנטעס שזר לקוס את קבאדס ולס פתחו לקס
בזולות ושזר בער שלכח את קשד ולמלס את כגזי קאזס וקס גרמונס כן למלס קנטעס כגזי קאזס סלחמי

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל
יִרְמְיָהוּ שְׁנֵית וְהוּא עוֹדֵנוּ
עֵצוֹר בַּחֲצַר הַמַּטְרָה
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה
יְהוָה יִצַר אוֹתָהּ לְרַב־כִּנְיָה
יְהוָה שְׁמוֹ קִרְאֵאֵל וְאֶעֱבֹד
וְאֶעֱבֹד הַלְדָּנִלוֹת וּבָצָרוֹת
וְלֹא יֵדְעֶתֶם כִּי
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל בְּתִי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל
בְּתִי מֶלֶךְ יְהוּדָה הַגִּתִּימִים
אֲלֵהֶם לָלוֹת וְאֲלֵהֶרֶב
בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת הַבָּשׂוּיִם
וְלִמְלֹאֵם אֶת פְּגְרֵי הַגִּידִם
אֲשֶׁר הִבִּיתִי בָאֶפֶי וּבַחֲמָתִי
וְאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנַי מִהָעִיר

הַזֹּאת עַל כָּל רַעְתֶּם הַגִּי
מֵעַלָּה לְהָאֲרוּכָה וּמִרְפָּא
וּרְפָאִתִּים וְנִלְתִי לְהִסְעִתוֹת
שְׁלוֹם וְאָמַת וְהִשְׁבַּתִּי אֶת
שִׁבּוֹת יְהוּדָה וְאֶת שִׁבּוֹת
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵתִים כְּבֹרָא שְׁנָה
וּשְׁחָרְתִּים מִכָּל עֲוֹנֵם אֲשֶׁר
חָטְאוּ לִי וְסָלַחְתִּי לְכוֹל עַ
עֲוֹנֵתֵיכֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ לִי
וְאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִי וְהִתֵּתָה לִי
לְשֵׁם שִׁשׁוֹן לְתַהֲלֹחַ וּלְתַפְאֹת
לְכָל גּוֹי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ
אֶת כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה אֲתֶם וּפְחָדוֹ וּרְגִזוֹ עַל
כָּל הַטּוֹבָה וְעַל כָּל הַשְׁלוֹם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה לָהּ

עס קבאדס רגני מעלה לה לשני ידולס שזר ארוכה ומרפא עמן כפל במלות שוקת וגלס
לס עתרת שלס ואמת אמר וגלס לפ שקיק דבר קקן מעסקה עס קבאדס עתרת
פרוש חזכ כל לפן עתה קוז עמן דמי מיק שקוז בעמן תפלס כזו ועתי יכזק קוז עמן דמי תפלס וכן וקערת
על דברכס דמי דברס וית וזג לפון תיע שובתא וזחזון דיקסן בארס שלס וקסוס והיתה לי לשם
ופחזו ורגזו עיי קארן יפחזו ורגזון על כל קטוכה ועל כל קשלוס אשר אינע עסקה לפי פרוש

קול ששון וקול שמחה מנחם עמך ואל יאמר חטאת ואשם לפי שבזמן הקדש לא יקראו ביום רשעים וקראו
פ כלם ידעו את יי וכן אמרו לול כל הקדשות בטלם לפעמי לבא חוץ מקרבן עמך
כה אמר מרובים מאן בכל מקום מאין פחד יהיה לנושם פוק וירב עשם באשם בל פחד בערי יהודי בערי
קשלים טל ווקנאים אחריהם טו על ידי מונק ישראל נמשלם לבא וקדוש

כה אמר יהודה עוד ישמע
במקום הזה אשר אתם
אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה
ובחצות ירושלם הנשמות
מאין אדם ומאין יושב ומאין
בהמה: קול ששון וקול ש
שמחה קול חתן וקול כלה
קול אמרים הודו את יהודה
צבאות כי טוב ירוה כי
לעולם חסרו מבאים חודה
בית יהודה כי אשיב ארת
שבות הארץ כבראשנה
אמר יהודה: כה אמר
יהודה צבאות עוד ירוה

במקום הזה החרב מאין
אדם ועד בהמה וכל עמו
נוהרעים מרבים צאן
בערי החר בערי השפלה
ובערי הגב ובארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי
יהודה עד תעברנה האנ
על ידי מנה אמר יהודה:

הנה
ימים באים נאם יהודה
והקמת את חרב בר הטוב
אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה: בימים
ההם ובעת ההיא אצמיה
לדוד צמח צדקה ועשרה

קוולך ודרך בדופה למות באין אם חסרה אחת מקן או יאמר זה העטן ללות קפושם מישראל בצאתם
מקבלות כמו שמופיע בספר יהוקאל ויאמר שם ומעברת אהב תחת קשנט וזה הוא שאמר קנה גם כן שוד
תמסרנה קנאן על ידי מונק וחכמן תרגם שוד יתבוקן לתנמי משיחא: בימים ההם נמח צדקה וזו מלך קמשיח
בימים ההם וזה אשר יקרא לה יי צדקס קנאן יקרא לרושם יי
יי צדקס ותי ותי שמק דימון קח לה יתעבדון לנא וטון מן קדם יי בציקה ולמעלה אמר על המלך קמשיח
זה אשר יקראו יי צדקס וטקס עלן לעטן אהד ושם פריטקו ויא זל פו וזה אשר נבא יקרא לה קנאן יי צדקס:
כה אמר אם תפח את בריש קום אם סכלו לפי את בריש סכרת שם נח ונמו עוד כל ימי קארן ועמל יוס ולג

לֹא יִסְתַּחֲפוּ מִפְּנֵי שׂוֹק לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִשְׁכַּח כֵּן לֹא תִפְעַל בְּיַד אֶת הַדָּבָר שֶׁנֶּחֱזַק לְךָ לַחַיִּים מִלִּפְנֵי מַלְאָכָה קְדִימָה וְכֵן
בְּיַד שְׂרָפָה שֶׁאֶהְיֶה עִלְיָהּ עַל מַדְרֵגַת הַקְּדוּשָׁה : אֲשֶׁר לֹא אֵשֶׁר כִּי כֹחַ הַסֵּדֶר הַקָּדוֹם וְכִי אֵשֶׁר
וְאֵת אֶת מַעֲרִים קִדְּשׁוּ בְּמִן בְּאֶשֶׁר : כֵּן אֲרַבָּה עַל אֵשֶׁר לֹא
וְלֹא עַל כֵּן הַשָּׁמַיִם וְהַמַּעֲרָבִים מִפְּלֵגֵי אֶת אֶת וְעַל זֶה : בְּמַעֲרָבֵי אֶת כִּי מַעֲרָבֵי עַל מַעֲרָבֵי יִפְלֵג מִסְּדֵי וְסִפִּיק

וּמִסּוּלֵי לְהַבְעִיחָם : גַּם בְּרִיתִי
תִּפְרָא אֶת הַדָּבָר עֲבַדֵי מַהֲוֹת
לֹא בֶן מֶלֶךְ עַל כִּסְאוֹ וְאֶת
הַלֹּוִים הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִי :
אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר צְבָא
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמְדַּח הַיָּם
כֵּן אֲרַבָּה אֶת זֶרַע הַדָּבָר
עֲבַדֵי וְאֶת הַלֹּוִים מִשְׁרָתִי
אֲתִי : וְהִדְבַר יְחִזֶּה
אֶל יְדֵי מִי הוּא לֵאמֹר : הַלֵּא
רֵא אֵת מַה הָעַם הַזֶּה דָּבָר
לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּרוֹת
אֲשֶׁר בָּחַר יְחִזֶּה בְּהֵם וּמֵאִסָּם
וְאֶת עַמִּי יִבְאֵצוּן מִהֵיזֵת עַד
גֹּוֹלְפִנְהֵם :

מִשְׁפָּטוֹ צְדָקָה בְּאֶרֶץ :
בְּמִי שֶׁהֵם הוֹשִׁיעַ וְיְהוּדָה
וְרוּשָׁלַם תִּשְׁכֵּן לְבֵטָח וְהָה
אֲשֶׁר יִקְרָא לְהִירְחוֹהוּ
צְדָקָתוֹ : כִּי כֹה אָמַר
יְחִזֶּה לֹא יִבְרַח לְדוֹד יֵשׁ
יִשָּׁבַע עַל כִּסְאוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל :
וְלִכְהֲנֵם הַלֹּוִים לֹא יִבְרַח
אִישׁ מִלִּפְנֵי מַעֲלָה עוֹלָה
וּמִקְטִיר מִנְחָה וְעֵשָׂה זָבַח
כָּל הַיָּמִים : וְהִי
דְבַר יְחִזֶּה אֶל יְדֵי מִי הוּא
לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְחִזֶּה אִם
תִּפְרוּ וְאֶת בְּרִיתֵי הַיָּם וְאֶת
בְּרִיתֵי הַלֵּוִי וְלִבְלֵתֵי הַיָּם

בְּיַד קְדִימָה נִשְׁעָה נִשְׁעָה מִי קְדִימָה מִלִּפְנֵי מַלְאָכָה קְדִימָה לְפָנֶיךָ : הַלֵּא רֵא אֵת שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּרוֹת מִשְׁפַּחַת דָּב
מִשְׁפַּחַת אֶהְיֶה : אֲשֶׁר בָּחַר יְיָ בְּהֵם לְמַעַן מִשְׁפַּחַת קִדְּשׁוּ וְזֶה עַמִּי
מִלִּפְנֵי עַל זֶה אֶת יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשׁוּ עוֹד בְּיַד מַלְאָכָה וְלֹא יִשְׁכַּח וְלֹא יִשְׁכַּח עַד כִּי יִבְרַח מִלִּפְנֵי מַלְאָכָה
וְכִי הוֹשִׁיעַ רֹב יִשְׂרָאֵל גְּלוּ וְהַשָּׁמַיִם כִּי בְּיַד מַלְאָכָה וְלֹא יִשְׁכַּח וְלֹא יִשְׁכַּח עַד כִּי יִבְרַח מִלִּפְנֵי מַלְאָכָה
עַמִּי בְּאֶת מִלִּפְנֵי עַל זֶה אֶת יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשׁוּ עוֹד בְּיַד מַלְאָכָה וְלֹא יִשְׁכַּח וְלֹא יִשְׁכַּח עַד כִּי יִבְרַח מִלִּפְנֵי מַלְאָכָה
וְלִפְנֵי יִקְרָא אֶת זֶה מִפְּלֵגֵי אֶת אֶת וְעַל זֶה : בְּמַעֲרָבֵי אֶת כִּי מַעֲרָבֵי עַל מַעֲרָבֵי יִפְלֵג מִסְּדֵי וְסִפִּיק
אֶת עַל מַעֲרָבֵי כִּי אֶת מִפְּלֵגֵי אֶת אֶת וְעַל זֶה : בְּמַעֲרָבֵי אֶת כִּי מַעֲרָבֵי עַל מַעֲרָבֵי יִפְלֵג מִסְּדֵי וְסִפִּיק

אך בואת תענהם אל כל שאלתם על ימות נחמדי: בשלום ימות אל כל שאלתם על ימות נחמדי
וימות על מותם וישאו לו כבוד כמון שעשים למלכו וזה קול נעים וזול דרשו מה קול נעים שמר
נחמדי נחמדי ומי שרשית שקיו שודפס על מותם נחמדי וזעם מרקהם כמון שנאלמ נחמדי וזול דרשו מה קיו
שודפס עלהם מותם וכל תשמין: פ דבר אפ דברת פוק קדרי אפ דברת אופת לפי תדע ביתקיים וחיל אל

בשלום ימות ובבית ירפות
אבותיך המלכים הואשנים
אשר היו לפניך בן ישראל
לך יהוי אדון יספדוך כי
דבר אני דברתי נאם יהודה:
ודבר ירמיהו הנביא אל
צדקיהו מלך יהודה את
כל הדברים האלה
בירושלם ויהי מלך בגל
נלחמים על ירושלם ועל
כל ערי יהודה הנותרות
אל לבישואל עזקה כי הנה
נשארו בערי יהודה ערי
מבצר: הפטרת משפטי הרבר

אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה אחרי כרות המלך
צדקיהו ברית את כל העם
אשר בירושלם לקוא להם
דרוד: לשלח איש ארת
עברו ואיש ארת שפחתו
העבריו והעבריהו הפשים
לבלתי עבד בם ביהודי
אחיהו איש: וישמענו כל
השרים וכל העם אשר באו
בברית לשלח איש את
עברו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד
בם עוד וישמענו וישלחו:

לפי כמון על לטא: ואל עקה כמון ועל עקה וכמון קס רבס כמון שנהבן ירברר אחרי כרות המלך
ניקיון שטן להם מוק הטון וכרת כרת לקיים קדור ובסדר עולש פחד פמה שאמר בספר יחזקאל וימי
שנה השששת בחמשי בנישור למדש באו אנשים מוקפי ישראל לדוש את יושם לפטו קיח שנה שששת למלכות
ניקיון וחותה שנה כרת המלך ניקיון כרת אל כל העם אשר כרושם לקרא להם דוד כי לעבדים לשפחות כמון
שאמ לשלם אים את עבדו וזול הכמי טרס קידעה כמון ותחילו את קיל וקדומים לו: לשלח ללית עבד בם בני
ועבדיה וזול קוסף ביאורו ואלמ כיהודי אחיהו אים וקול הפך ללית עבד אים כיהודי אחיהו וכמון קס ססקני
כמון מקו קני שטן וקדומי להם שקמוקדס מלוחר: וישבו וכבשם כן כתי וקרי וכבשם וקטנן אלא שזה מקהקל
וק מן קוסף: לבן קנט קורא ועל פ כלם ילנו בים ולתיקה לבס אדן שימנע אהבם מהם פ חפשי תקיו
להם לוועה כתי וקרי לוועה קטנן א עטן תפוע ותפול לל שקלוטו הפכו כמון כבש וכשנ וקדומים להם

ותתי קעגל אשר מעל שמים כן קיקדך סיעת מצית וכן ניות אברהם אמתו שן הסתרים שרי יסוק .
 קס קשרים אשר מן קשרים מחוז לנשאל ואמר יחד כך קשרים וקס שרי קמלך ואת זדקיהו
 קפולס מעל שמים כינו שכתב בוק קספר למטק ודיל פרעק יח מינצרים ושמעו קשרים ועלו
 מעל יושלם הלוך אל שת קרעם מינצ חונג חונק משק ונקראו שת קרעם על סס רעג אש יאנכ

עלו וות שבו ותחללו את
 שמי ות שבו איש את עבדו
 ואיש את שפחתו אשר
 שלחתם חפשים לנפשם
 ותבבשו אתם להיות לכם
 לעבדים ולשפחות: פ
 לכן כה אמר יחזה אתם
 לא שמעתם אלי לקרא
 דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
 הנעקרא לכם דרור נאם
 יחזה אל החרב אל הדר
 ואל הרעב ונתתי אתכם
 לזועה לכל ממלכות
 הארץ: ונתתי את
 האנשים העברים את
 ברית אשר לא הקימו את
 דברי הברית אשר כרתו
 לפני העגל אשר כרתו
 לשנם ויעברו בין בתרי:
 שרי יהודה ושרי

וישבו אחרי כן וישבו את
 העבדים ואת השפחות
 אשר שלחו חפשים וכבישום
 לעבדים ולשפחות:
 ויהי דבר יחזה אלי רמיהו
 מאת יחזה לאמר: כה אמר
 יחזה אלהי ישראל אנכי
 כרתי ברית את אבותיכם
 ביום הוצאתם מארץ
 מצרים מבית עבדים ל
 לאמר: מקן שבע שנם
 תשלחו איש את אחיו העברי
 אשר ימכר לך ועבדך שש
 שנם ושלחתו חפשי מעמד
 ולא שמעו אבותיכם אלי
 ולא הטו את אזנם: ותשבו
 אתם חזום ותעשו את היש
 בעיני לקרא דרור איש
 לרעהו ותכרתו ברית לפני
 בבית אשר נקרא שמי

ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו ולא יקום לכם סממן על טפס לא ציתו לא שנה ולא כרס לא יקום לכם ולא
טפס לא יקום מעלה : למען תהיו ימים רבים . ב קנפס וקשדות וקנפיים
מעכבס את קאס במקומו יקום ס רשב או חרבו וימות בקר ימים מרדנה וכס לא יקום לו במקום כל זה כשדאק
טוב טוב מקום יטבו וכשדאק ס רע ילך למקום אחר שיקום ס בטוב לפיכ עק לפס שיקו יקום ס אוקלס וקש

וּבֵית לֹא תִבְנוּ וְזֶרַע עֲלֵיכֶם
תִּזְרְעוּ וְכֶרֶם לֹא תִטְעוּ וְלֹא
יִהְיֶה לָכֶם כִּיבְאֵה לִיס תִּשְׁנוּ
כֹּל יַמֵּיכֶם לַמַּעַן תִּהְיוּ יָמִים
רַבִּים עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
אַתֶּם גֹּרִים שָׁם : וּנְשַׁמַּע
בְּקוֹל יְהוָה בְּכִן דְּכַנְאֲבֵנו
לְכָל אֲשֶׁר צִוְנוּ לְבַלְתִּי עַ
שְׁתוֹת יֵין כֹּל יַמֵּינוּ אֲנַחְנוּ
נִשְׁיָנוּ בַּמַּעַן וּבִנְתֵנוּ וּלְבַלְתִּי
בְּנוֹת בָּתִּים לִשְׁבַתְנוּ וְכֶרֶם
וְשָׂדֶה וְזֶרַע לֹא יִהְיֶה לָנוּ :
וּנִשְׁבַּב בְּאֲדָרִים וּנְשַׁמַּע ו
וְנַעֲשֶׂה כְּכָל אֲשֶׁר צִוְנוּ
עֲנֵד בְּאֲבֵנוּ וַיְהִי בַעֲלוֹת
נְבוֹכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל

עַל הָאָרֶץ וְנֹאמַר בְּאוֹתָבָא
יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חֵיל הַכְּשָׁדִים
וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם וְנִשְׁבַב
בְּיְרוּשָׁלַם : פ וַיְהִי
דְּבַר יְחֻזָּה אֶל יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְחֻזָּה צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הַלֹּךְ וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ
יְהוּדָה וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הֲלֹא
תִקְחוּ מוֹסַר לְשִׁמְעַי אֶל
דְּבַר יְנָאָם יְחֻזָּה הַזֶּה וְיִקַּס אֶת
דְּבַר יְחֻזָּה בְּכִן דְּכַב אֵשׁ
אֲשֶׁר צִוְהָ אֶת בְּנֵי לְבַלְתִּי
שְׁתוֹת יֵין וְלֹא שְׁתוּ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה כִּי שִׁמְעֵנוּ אֶת מִצְוַת
אֲבֵהֶם וְאֵנְכִי רַבְרַחִי אֵלֵיכֶם
הַשִּׁבְסוּ דְּבָרוֹ לֹא שִׁמְעֵתֶם

ממקום למקום כפי מה שירצו הטוב ולא יעכבם במקום לא ציתו לא שנה ולא כרס לא יקום לכם ולא טפס לא יקום מעלה : למען תהיו ימים רבים . ב קנפס וקשדות וקנפיים מעכבס את קאס במקומו יקום ס רשב או חרבו וימות בקר ימים מרדנה וכס לא יקום לו במקום כל זה כשדאק טוב טוב מקום יטבו וכשדאק ס רע ילך למקום אחר שיקום ס בטוב לפיכ עק לפס שיקו יקום ס אוקלס וקש

ויקרא ברוך: קחם יחזקעו קמוצו מן סתנבו למעלה וכן תהיה מרמז: וישמע מנעל קספר
 סקו סתנבו על קספר על לכת מנואל לכת ויהי תגיד כהטובות קמסך של
 פננתו פקנינו ויאמר: על קספר על סס סופע על יקרא ספר פני סבת בדיו קח סכותם
 ויבאו קסתי בתר קני קמטרה סמח יורה אף קמלך עליכם נמיטו קנניס וינע לט

שער בית יחיה החדש ב
 באזני כל העם: וישמע מ
 מיכהו בן גמריהו בן שפן
 את כל דברי יחיה מעל
 הספר: ויורד בית המלך על
 לשבת הספר והגה שם כל
 השרים ישבים אל ישמע נ
 הספר ודליו בן שמעיהו
 ואלנתן בן עכבור וגמריהו
 בן שפן ויצדקיהו בן חנניהו
 וכל השרים: ועד להם מ
 מכהו את כל הדברים ו
 אשר שמע בקרא ברוך
 בספר באזני העם: וישלחו ו
 כל השרים אל ברוך את
 יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
 בן כושי לאמר המנלה נ
 אשר קראת בה באזני העם
 המנה ברוך ולד ויקח ברוך
 בן נריהו את המנלה ברוך

ויבא אליהם: ויאמרו אליו
 שב נא וקראנה באזנינו ו
 ויקרא ברוך באזניהם: והיו
 בשמעם את כל הדברים
 פחדו איש אל רעהו ויאמרו
 אל ברוך הנדנעד למלך ו
 את כל הדברים האלה:
 ואת ברוך שאלו לאמר נ
 הנדנע לנו איך כתבת את
 כל הדברים האלה מפיו:
 ויאמר להם ברוך מפיו
 יקרא אל מרת כל
 הדברים האלה ואני
 כתב על הספר בדיו:

פ פ פ
 פ פ פ

ויאמרו השרים
 אל ברוך לך הסתר
 אתה ורמיהו ואיש אל
 ידע איפה אתם:

חזק מלשן קודם צדי וקדא סספת וקחא כנו חזר לל חזר קמלך. והמלך שת קחודף פ עשמי' שת לקין
שילטם קחח לקרר. וק עשין שת לחודף שלם ישלשם קרוח. וזה קחח לפטו מעטרת. כל שמדלקין ס
קחם. ואין מעטרת מפפ קצנים קמסערים נה כאל קיא מעטרת. ויתוית כורא קדמוהי מדלקין. וכל זל מוז
אז רב אין אחונא. ושמאל אין ענים קנדלקין בחוק. ויהי שלם דלשת וארבעה פרוש דפין כל זל דפי קמגל

ויבאו אל המלך הצוה ואת
המנצח הפקידו בלשכת
אלישמע הספר ויגדו באזני
המלך את כל הדברים:
וישלח המלך את
יהודי לקחת את הנגרה
ויקחה מלשכת אלישמע
הספר ויקראה יהודי באזני
המלך ובאזני כל השורים
העמדים מעל המלך: והמלך
ישב בית החורף בחדש ה
התשעי ואת דאח לפנו מ
מבערת: ויהי כקרוא יהודי
שלש דלתות וארבעה

יקרעה בתער הספר והשלך
אל האשה אשר אל האחנה
תם כל המנצח על האשה
אשר על האח: ולא פרוהו
ולא קרעו את בגדיהם המלך
וכל עבדיו השמעים את כל
הדברים האלה: וגם אלנתן
נדליו וגמריהו הפניעו במלך
לבלתי שרף את המנצח ולא
שמע אליהם: ויצוה המלך
את ירחמאל בן המלך ואת
שריהו בן עזריאל ואת
שלמיהו בן עבדאל לקחת
את ברוך הספר ואת ירמיהו

ונקראין כן לפי שנטחין ונסגרין כדלשת וכלו בפסוק וזי ונקנה שאין שלם ואין ארבעה ואין כן לפי שקחשם
מעשאלם דלת לשון נקנה. וקשלך ימקור. אל קחש אשר אל קחח כנו על. וקראשופס אל. וקראשופס על.
ופסוק יד סימן ואל על יקראוהו. ורבותיו זל פראו שלם דלשת וארבעה שלם פסוקים וארבעה. ואינו
מזי שלם דלשת וארבעה חמרו לה לקויקים כתב ירמיהו ס פרי קימת אמר להו מוזי כתב ביה אינה שנה בנד
אמר להו ואנא מלכא. בכה תבנה. אמר להו ואנא מלכא. גלתה יקודק. אמר להו ואנא מלכא.
קיוציה לראש. אמר להו מי אמרה פ"י קונה על רוב פשעה. מיד קדר כל האזכרות שנה ושכחן כלם
וונקתו תיבס דלשת טבין

ולא פחדו ולא קרעו כי קיה לם לפחד ולקרוע באימם קדמי לטוב בהשועה לטע קאלול חסכו באימם קדמיים קמלך וכל עבדיו שקוז עמו נצת אנל קשרים שנאו אל קמלך וקנטו ל קס פחו צמו סכתו למעל פחו איס אל רעו וכן קכשע במלך לבלתי שרוף את קמגלך ורסתינו זל רשנו זל קרע את בגדיקס יוכל לרשע קרעק וסימו על זק ואמרו שקדוהק ספר תרק שנקרע באורוץ חייב

הנביא ויסתרם יחודה:

ויהי דבר יחודה אל ירמיהו אחרי שרף המלך ירת נ המגלה ואת הרבנים אשר בתב ברוך מפי ירמיהו לאמרו: שוב קח לך מגלה אהרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יחיקים מלך יהודה: ועל יחיקים מלך יהודה ת תאמר כה אמר יחודה אמה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה

לאמר בא יבא מלך ככל ויהי שחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה לכן כה אמר יחודה על יה יחיקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב בזום ולקרח בלילה: ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם וזהבאתי עליהם ועל יושבי ירושלים וגאל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמיעו:

לקרוע וגם אלנתן ודליו קכשע במלך עטת תחנה ונקשקו וכן ויסתמס פ איך מטכע ויסתרים יל שחפשו או במל כח ראותם באות מקום שקין ירמיהו וכוך ויהי דבר יל אחרי שחף קמלך את קמגלך ואת קכשע נה שרף ורסתינו זל ראו מוק שקדוהק ספר תרק שנקרע חייב לקרוע שתי קריעות אחת על קניל ואחת על קמך שניאמר את קמגלך ואת קדמיים קמגלך וקניל קדמיים וקכשע לך יושב על כסא דוד כי יקויפן לך מלך אל שלשה חדשים ולא נחשב יושב על כסא למוכב בום כי לך קכשעו קכשע לך קדמי

קח קי

וירמיהו לקח ועוד פוסק עליהם דברים רבים כהמק דברי רז"ל רחמנא בר חננאל ורנן חד אמר ופוסק עליהם זק
איכה יעבד דברים זה איכה יועם דברים זה זכור יי' כהמק זה את קגבר שקוף מן תלתא תלתא וחד אמר ופוסק
עליהם זה את קגבר שקוף מן תלתא תלתא מלמד שקיה כותב על קמנא קראשונה איכה ישנא איכה יעבד
איכה יועם קדא קוף דכתב ועוד פוסק עליהם דברים רבים כהמק זה את קגבר שקוף מן תלתא תלתא דברים זה

וירמיהו לקח מנלה אהרת
ויתנה אל ברוך בן נריהו ה
הספר וכתב עליה מפיו מיהו
את כל דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך יהודה
באש ועוד נוסף עליהם דברים
רבים כהמק ויהי מלך מלך ו
צדקיהו בן נשיהו פרוח
בניהו בן יהויקים אשר המלך
נבוכדראצר מלך בבל ב
בארץ יהודה ולא שמע הוא
ועבדיו ועם הארץ אל דברי
יהוה אשר דבר ביד ירמיהו
הנביא וישלח המלך צד

צדקיהו את יהוכל בן ש
שלמיהו את צפניהו בן
מעשיה הכהן אל ירמיהו
הנביא לאמר התיפלל נא
בעדנו אל יחזה אלוהינו
וירמיהו בא ויצא בתוך העם
ולא נתנו אתו בית הכליא
וחיל פרעה יצא ממצרים
וישמעו הבשרים הצרים
על ירושלם את שמעם ו
ועלו מעל ירושלם
ויהי דבר יחזה אל ירמיהו
הנביא לאמר כה אמר יחזה
אלהי ישראל כהתאמרו

זכור יי' וימלוך מלך לפי שמלכות יהושפן לא עמדה אלא שלשה חדשים אמר וימלוך מלך פ יקויפן
לש נחשב למלך וירמיהו בא בת הכליא כותב כבוד וקרי הכליא בן וקוא פת
מחסור פ מלך צדקיהו עם לכוניא
וחיל פרעה יצא ממצרים לשור לצדקיהו פ צדקיהו מרד נמלך בכל אשר קשטעו באלפים כשקמליכו ומרד
פ ושלח למלך מצרים לשור וכששלח שם מלך בכל חילו מנכפ שמרד פ יצא חיל פריעה ממצרים
ויצא ירמיהו לחלק מנכס בער העש כמו לחלק חמר הא וקוטלם תפעתה תחת קלמך וכן
לשמיר משומק וקדומים להם

ופינחם ללעק. לפי חלק עבדיו מנשם שקיה צפר העם וקיה ירא שמיא יתקו לזית הכלא לפי שאמר לקס ב אס
קפתס כל חיל כשחיס ונמי. ועטן ללעק עטן השמטה שקו קחוב לעטן חלקקות כלומר קיה רעכו לקורת
נשמיט מנסי וזנתן תרגם לפלגא חסנתא דחית ליה תמן בע עמיא. ועדש לטול חלק עס קכרפס שקו
בעיתת. ויהי הוא בשער בנימן. בער מעעבי ירושלם קיה נקרא בער בנימן לפי שקיה נחלק סל בנימן

בהעלות חיל הכשרים מער
ירושלם מפני חיל פרעה ויצא
ירמיהו מירושלם ללכת
ארץ בנימן לחלק משם בתוך
העם ויהי הוא בשער בנימן
ושם בעלפקדת ושמו ראייה
בן שלמיה בן חנניה ויתפש
את ירמיהו הנביא לאמר
אל הכשרים אתה נפל :
יאמר ירמיהו שקר אניני
נפל על הכשרים ולא ש
שמע אליו ויתפש יראיה
ברמיהו ויבאהו
אל הכשרים:

אל מלך יהודה שלח א
אתכם אלי לדרשנה חיל
פרעה ויצא לכם לעזרה
שב לארצו מצרים : ושבו
הכשרים ונלחמו על העיר
הזאת ולכדהו ושרפה באש:
כהו אמר יהוה אל תשאו
נפשתיכם לאמר הלך ילכו
מעלנו הכשרים כי לא ילכו:
כי אם הכיתם כל חיל כש
כשרים הנלחמים אתכם
ונגארו בם אנשים מדקרים
איש באהלו יקומו ושרפו נ
את העיר הזאת באש וזהו

או שקיה מוצא קשע דרך ארץ בנימן. וכס בעל פקדות בעל מעמי
שמיא אותם בלתי קשע ב מי אנשים ממונים בשערים לשמור סל ירא אדם אל הכשרים וסמו ראייה בוק קשע
ירמיהו בשע יודין קראסנה נקראת וקשעה אינה נקראת. וכן ומחזיק ילד את מעתסאל. וכן יסעב לקראת
בן אשר. בן חנניה ברש בן חנניה בן עזור ובשכל שקכחשו עמיהו בנבואתו ונבא לו בעיתה עק את נבו שאס
וכל לכשיל את ירמיהו עשה וכן שלמיה נבו עק לראייה נבו ועכשו כשמכא לו תפשו. אל הכשרים אתה ספליכל
מתחב ונשמע אלעם. וכן תי משתמע וכעטן קוה וממנשה נפל על דוד. לכו וכפלה על מענה אדם
ויאמר ירמיהו. אינני ספל על הכשרים זה קוה על ומראסון אל וסימן ואל על קראוהו. כח קיא

דמיהו

וקצפו השרים פת האסור בשקל אחד וצלו כי בא ירמיהו ואל חזותו תדע זנתו ולציון
 חסותו כלומר וקצפו את האסור
 לטעם פת האסורים ואיו כן כעצמו כל חן קדש שקייתם סתחים מן נכחיהם ויצו המלך
 מחוז האופים משוק קנתעמין ונמרח שקו סתמן לכת קיע שקיתה נמכרת

אֲשֶׁר נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר לֹא
 יבֹא מֶלֶךְ בְּבַלְעֵלְכֶם וְעַל
 הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַתָּה שָׁמַעַ
 נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ תְּפַלְנָה ת
 תַּחֲנִתִּי לִפְנֵיךְ וְאֵל תִּשְׁבַּע
 בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר וְלֹא אֲמִית
 שֵׁם וְיִצְוֶה הַמֶּלֶךְ צְדָקָהוּ ו
 וַיִּפְקְדוּ אֶת יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר
 הַמִּטְרָה וְנָתַן לוֹ כֶּבֶד לֶחֶם
 לְיוֹם מַחֲוֵץ הָאֲפִים עַד תֵּם
 כָּל הַלֶּחֶם מִן הָעִיר וַיֵּשֶׁב י
 יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה וַיִּשְׁמַע
 שַׁפְטֵי הַבַּן מִתֵּן וְגַד לִירוֹ
 בֵּן פִּשְׁחוֹר וְיֹכְלֵבֵן שְׁלֹמֹהוּ
 וּפִשְׁחוֹר בֵּן מְלִכְיָהוּ אֶת
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר

וקצפו השרים על ירמיהו
 והכו אתו ונתנו אתו בירת
 האסור בית יהונתן הספר
 כי אתו עשו לבת הכלא כי
 בא ירמיהו אל בית הכור
 ואל החניות וישב שם יר
 ירמיהו ימיס רבים וישלח
 המלך צדקיהו ויקוררו
 וישאלהו המלך בביתו ב
 בסתר ויאמר הישר ברו מאת
 יהוה ויאמר ירמיהו ישו ויאמר
 ביד מלך בבל תנתן ויאמר
 ירמיהו אל המלך צדקיהו
 מה חטאתי לך ולעבדיך ה
 ולעם הזה כי נתתם אורתי
 אל בית הכלא ואיו נביאיכם

חזן לפלטיא פרוש פת סופן כה אמר ילי
 כאל שלק וקמל מן קחזבומן קרעב
 ויאמרו השרים יומת נא את האיש הזה נא מלת
 על כן קוא מרפא עטן רפיון וקאלף
 תינורת קח למד קפעל וכן תימרסל פ חין קמלך וכל אתנס דני חין מענהג לשן קקדש לבא מלת חין עם קכמוי
 פעעניס וקעתידיס חס כן פרושו חין קמלך סוכל אתנס דני כלומן חניסו כחאי סוכל לעשות דני כנגמי כס ושלט

אדני המלך ויעת תחתי מנפץ קרעב קרב למות מנפץ קרעב תחתי ונמקומו פמו לא קמו איש מתחתו
מנפץ קרעב כ בעוד שהיה בחצר המטרה קיו רואים אותם ומרחמים עליו ופוד כ המלך
עם לקת לו כתי לחם ער תם כל קלסם ועדין לא תם כל קלסם ומה שאמר כ אין קלסם עוד בשב רוצה למן
כ אין קלסם נמצא כ אם בקושי ומאחר שהיא בצר ולא יראו אותה ולא ירגישו אלו וימת בצר מנפץ קרעב ויצוה

הבור בחבלים ויאמר ע
עבד מלך הכושי אל
ירמיהו שיש נא בלאי הסחכות
והמלחים תחת אצלורת י
ידך מתחת לחבלים ויעש
ירמיהו כן וישבו ארת
ירמיהו בחבלים ויעלו אתו
מן הבור וישב ירמיהו
בחדר המטרה:
וישלח המלך צדקיהו ויקח
את ירמיהו הנביא אליו אל
מבוא השלישי אשר בבית
יהוה ויאמר המלך אל
ירמיהו שאל אנא אתך דבר
אל תבחד ממני דבר:

אדני המלך הרע האנשים
האלה את כל אשר עשו
לירמיהו הנביא את אשר
השליכו אל הבור וימת
תחתיו מפני הרעב כי אין
הלחם עוד בעיר ויצוה
המלך את עבד מלך הכושי
לאמר קח בידך מזה שלשים
אנשים והעלית את ירמיהו
הנביא מן הבור בטורסמות:
ויקח עבד מלך את האנשים
בדוויבא בית המלך אל
תחת האוצר ויקח משם
בלוי הסחכות ובלוי מלחים
וישלחם אל ירמיהו אל

המלך שלשים אנשים קוצים שלשים אנשים לכוניא אדם מן הבור מנפץ שהשם כחם מנפץ קרעב ויקח
עבד מלך צדקיהו וברשות לעשות מעות ולמסוך ירמיהו מן הבור וכן אנשי המלכה
כדין או שרושו צדקיהו כמנפץ פ משך כל אחד צדקיהו לכת אדם כיו מסרבים מנפץ תשיות
כחם בלוי הסחכות בוד למד קפצל לבד ויוד קרבים כעלמת מקממקב ונשארק צימבכאי קסכחות
כעב וקדי סחכות וקעטן אחד אין כמקס אלא קידיעה

והנה כל הנשים אשר נשאו צמת מלך יבנה קוף יבוען שינא קוף זאמנו אל מלך נבל נשאו צמת קשו
האחרות ועתה יהיו מנחלות אל שרי מלך נבל וקנח אומרות וקנח קנעם אומרות
כפנך כהם מנחלות קסיתך וכל לך אנשי שלמך נבא יקסר וקסרם שקין מימינעם נהם קסיתך של
תשעם פס מלך נבל וכל לך קמלת יחד דעתם קטנעו בטן נבל בטן בטיט קיון מן קנחא פמל נבל

וְלֹא תָמוּת וְכִי יִשְׁמְעוּ הַשָּׁרִים כִּי דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ וּבָאוּ אֵלֶיךָ וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַגִּידָה נָא לָנוּ מֵהַדְּבָרִים אֲלֵהֶם מִלֶּךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַכֹּהֵן מִמֶּנּוּ וְלֹא נִמְיָתָךְ וּמֵהַדְּבָרִים אֲלֵיךָ הַמֶּלֶךְ וְאָמְרוּ אֵלֵהֶם מִפִּי אֲנִי תִּהְיֶה לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ לְבֵיתִי הַשֵּׁבִיעִי בֵּית יְהוֹנָתָן לְמוֹת שָׁם וּבָאוּ כָל הַיְשָׁרִים אֶל יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאַלֵהוּ אֶתְוֹדֵהוּ לְהֵם כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחְרְשׁוּ מִמֶּנּוּ בִּלְאֵנִי שְׁמַע הַדְּבָרִים

וְהִנֵּה כָּל הַנְּשִׂיִם אֲשֶׁר נָשְׂאוּ בְּבֵית מֶלֶךְ יְהוֹדָה מוֹצְאוֹת אֶל שְׂרֵי מֶלֶךְ בְּכָל וְהִנֵּה אִמְרוֹת הַסִּיתוֹךְ וַיְכַלּוּ לָךְ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ הַמְּבֻעֵי בְּכִן רַגְלֶךָ נִסְגְּרוּ אַחֲרֶיךָ וְאֵת כָּל נְשִׂיךָ וְאֵת בְּנֶיךָ מוֹצְאִים יֵל הַנְּשִׂיִם וְאֵת לֵא תִמְלֹט מִיָּדֶם כִּי בָדַד מֶלֶךְ בְּבֵית חַפְשׁ וְאֵת דְּהֶעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרַף בְּאֵשׁ

פ פ פ
וַיֹּאמְרוּ צִדְקָהוּ אֶל יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאַל יִדְעַבְדְּ בְרִים הָאֵלֶּה

פצה בנחשו ונבאיו נבל יחסר יז קרעם מהמכתב נפול יחסר של עזר הנלך לכת לבטע ונסוג יחסר יחסר
זה על דרך משל או לש שקשינקו קכאדים כשקיק טרח ונגש סמך קסיתך תמורת נח קסית ואת כל נשיך
מונחיס אל קכאדים מונחיס אותם קמונחיס מנע קשכר או קכאדים כשנכשו לער כשככשוק
קוכחוס אל קכאדים אשר קיו כיון תשקף נחם אתה תקיה גרם שתקיק שחופה לש שלא תצק לצאת אלקס
ולקשע קריקוח כאלו אתה תשקוף אותה ויבאו כל חטרים ט לא שמע קדבר לש שלא שמע כלל
קדבר קדבר עין קמלך לשכך קאמיט
ע במה שאמר לקס ולן קקרו אותה יתיר
וינאב ירמיהו לש שופר עניס אשר נלכה ירושלם זכי כסמוך לפדת ירושלם אך קיתה

ואמר פ נצנח מתנישת קחלו ימי קמער וקין מעער פד עמית עשרה שנה לנדקיהו שלמה ירושלים ויבאו ויבס
באע קתך יטע שקיה בן שפ עערים יא פרושו טע קחומה קופסנה וכל פרושו טע שקיה טערה וקין
מאידו וטענה שמות נכראו לו וקראו טע קתך שקיה בן שפ קטערי וקנסן שקיה מטערי ירושלים טלא וכלו ויפס
בכפסין אשר יחד שקתעם ישם נטע קתך וקו טנבא ירמיהו וכלו ונתמ ייס כראו טתם טערי ירושלים עגל

וישב ירמיהו בחצר המטרה
עד יום אשר נלכדה ירושלים
והיה באשר נלכדה
ירושלים בשנה התשיעית
לאדקיהו מלך יהודה
בחדש העשר באב ובדורצו
מלך בבל וכל חילו אל
ירושלים ויצו עליה בעשתי
עשרה שנה לאדקיהו ב
בחדש הרביעי בתשעה
לחדש הבקעה העז ויבאו
כלישרי מלך בבל וישבו
בשער התוד נרנל שראצר
סמור נבו שרסכים רב

סרס נרנל שראצר רבמג
וכל שארית שרי מלך
בבל ויהי באשר רמס
יצדקיהו מלך יהודה וכל
אנשי המלחמה ויבררו
ויצאו לילה מן העיר רחך
בן המלך בשער בין
החמתים ויצאו רחך
הערבה וירדפו חיל בשדים
אחריהם וישגו את
יצדקיהו בערב בת ירחו ויקחו
אתו ויעלהו אל נבו כדראצר
מלך בבל ובלתה בארץ חמת
וידבר אתו משפטים :

מלך אחת : שראצר מלך אחת : סימור נבו מלך חדא ויש ספרים סימור נבו תרין מלכן מקף צנכס ויש ספרים נס
נארק : טר ספס מלך חדק וכתל נצין ופעס : רכס רים תרין מלך : רכמג תרין מלכן ומק שוב נרנל שראצר טפס
אחת אל אחריס קין שמס כשמס : ויהי באשר נכך בן המלך : נרסו ס מנעק קיתק מטע טע פכסות
ירחו ודרך קמערק נרין של ראו
אחת ומן קצק נב יחד וראוהו חיל ככסדים ודמס
אחריו וקנפ קלך אל קמערק וקס אחרי וכשקיה על פתח קמערק ראו עקיהו וכל מן קמערק ולקחו את
וירדפו חיל וטלאו אל נבו כדראצר רבתה וקלס כל נבו כדראצר לרושלים אלף שארם ימי קמערק וקלך לו נטע טנב
ודני את משפטים על שמרד ט וקפרי נריות ועבר על טענת יא אשר קטעו באלים :

וישחם ואת כל חוריו ויחוקק קצת יחוקק ושריו ואת נחשתי של שלטת כל מלך וחס כלשן שש לפי שחס לפת
קדגלש ולשון נחשת מן נחשת קצו מן חוק קקלח נחשק לבי חות כלשן סתו לפי חוק
מקחל קתחמק לבי חת יי ואת חת חמס כעו חת חמס דך כלל וסרס ואת חת חמס זה סת חמס
ואת נסור חתן מלך חלחוק ס. נסור חתן מלך חתן ומן חמס ונחש חתן וקחוק

וישחט מלך בכל ארץ בני
צדקיהו ברבלה לעני
ואת כל הרי יהודה שחוט
מלך בכל ואת עני צדקיהו
עור ויאסרוהו בנחשתים ל
לביא אתו ברבלה ואת בית
המלך ואת בית העם שרפו
הבשרים באש ואת חמות
ירושלם נתצו ואת יתר
העם הנשארם בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו עליו ואת
יתר העם הנשארם הגלה
נבוכדראדן רב טבחים בכל
ומן העם הדלים אשר אין

להם מאומה רחש
נבוכדראדן רב טבחים בארץ
יהודה ויתן להם פרמס
ועבם בזוס הרואה ויצו
נבוכדראדן מלך בכל
על ירמיהו ביד נבוכדראדן
רב טבחים לאמר קרונו
ועניד שים עליו ואל תעש
לו מאומה רע כי אם כ
באשר ידבר אלך קן
עשה עמו וישלח נ
נבוכדראדן רב טבחים
ונבוכדראדן רב טבחים
ונתגל

שעדי קסחת ונחש (סרמיס ולנחש) וכן תו למחוי כלשן חוקלן ונחשק קחצו רע כנח קלש שוס רע נחשק
לש עסק לו שחס יקיה רע נחשט סיו כלל לש נחשקו סס וחס יקיה רע נחשט קשחרו פס דנת קחס אל תחא דקו
כ חס כתי ולס קרי וישלח ונחשטן כפון ושרח וקווי חר מן ג פוטן ושרחן רב מלך כלל כעו על כל רב חת
וישחרו זה חמסוק קווי ספור מנח שטעו נחשק חמסן כ קודס סנתפ חות סגל חמו דר עמו נבוכדראדן סמנח
בתך קנולת חסוד כל יקיס כשאר קנולת סססרו חות קכשלים סנכשו כענר וקס לש חיו יחשש דר פרמיקו
מנח שטק עלו נבוכדראדן כ לנבוכדראדן עה ומש מחצו קמטרס כל כ מנשס לקחו חות קמטרס כ שס סקיה פניס
סנכס קיחשס כעו סכנו למעלה ואלו על דימיקו סלקחו חות קמטרס מחצו קמטרס וקלפתי עס סר קנולת
ונתפן חות אל גדליקו נבוכדראדן וסאר רב מלך כלל לנבוכדראדן חת סקיה סס גלעטו חק עשא

והנה נשבר קעס כימי כסוף קעמין וכב אית בתר קעסי הלוך מימי חסר אלק למד קטמלי וקו לפטר פוס קו
דבי שגרת עת קטמין יקו לפטר שתחזק אותם כלומר של תפחד שימיתך קשרים כנס קטמין לפ
שעצית צדמיקו כפני רעם ואתה בעצור שבחית ב ואתה אחד והשרי רעם ועצית כנגס תמלש מחזר וקסימות
בזרב אעב שאתה מנב שת של צדמיקו וקס שיצרו עמו ימותו בזרב ואתה תמלש ותחזק כנגס קטמין ותחזק

והיו לפניך ביום ההוא :
והצלתך ביום ההוא נאם
יחזקו לא תנתן ביד האנשים
אשר אתה יגור מפניהם :
כי מלט אמלטך וברחוב
לא תפול והיתה לך נפשך
לשלל כי בטחת בני נאם
יחזקו : הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה
אחר שלח אתו נבזראדן
רב טברחים מן הרמה
בקחתו אתו והוא אסור
באזקים בתוך כל גלור
ירושלם ויהודה המגלים בבלה

שראצור רב מגובל רבי
מלך בכל וישלחו ויקדו
את ירמיהו מחצר המטרה
ותנו אתו אל גדליו בן
אחיקם בן שפן להוצאהו
אל הבית וישב בתוך העם
ואל ירמיהו היה
בר יחזקו בהיותו עצור
בחצר המטרה לאמר :
הלוך ואמר ה לעבד מלך
חכוישי לאמר כרה אמר
יחזקו צבאות אלהי ישראל
הנעמבי את דבוי אל העיר
הזאת לרעה וללא לטובה

שהתקיימו דברי נבזראדן והיו לפטר כלומ תחזק ול תפחד שתמותו בזרב וקמיתך לך נפשך לשלל הדבר
קדבי חזק קווי מנע שאומן כסוף כל קעמין וקווי מנע עשרה ימים וקווי דבי יא ירמיהו לפ שאומן ואל ירמיהו קווי
דבי בדיעות עצור בזרב קמטל כל של קווי דבי יא שר עד חזר כל ענן שמספר חזר כנס ירוש וכן קווי אומן פי
קפסוק קדבי אשר קווי אל ירמיהו מאת יא חזר זה קדבי מנע קווי חזר של אית נבזראדן רב טברחים מן הרמה ואל
כל קעמין שקולך ומספר דבי גלעק ענ סוף כל קעמין ועדש יי זה דבי קווי אל ירמיהו חזר של אית נבזראדן קווי
מנע שאומן וסונה אל גלעק זה קווי דבי יא שקווי אל של ל קווי קדבי ודע לבזר חס ילך עס קנל חס ישאר עס נבזראדן
ועדמ ל ישוב עי שקווי ל דבי יא ואמר טובה אל גלעקו קרמא פ צדמיקו נשאר וצדמיקו כשכנסו שאר שרי ככל
ירושלם של יוצר עמקם יבאזקים קאלף נחא ופירוש טבעת ככלא שאומן אית נבזראדן קווי

ויקח יי אלשיך דע וז' פ' פופע מנה שדיק מענפנא לפס ירמיקו כ' חסותם בני כולל במש קאל לעת עתה
מחזקת ויבא ודיק לבס דע וז' מעוקריקדע ופיכיו שדע יי בן קיק לבס ועתה קנע טעמיק צאפיק
מעיק קנעל יז טעמו מן קלויקיס ווערנו ל' שוכסוכה אל גלעקו בן אחיקס ווער עמיקו לא אמר
שישכבמן נסוד אקן מ' דעפ' שוכוואמר לו וסוכה אל גלעקו אחר שדעיקר לפס אר סוכ אל גלעקו וסב אר
אל כל קישר צעמך ללכת או אל גלעקו במקום שקו או במקום שדער נאך ללכת סס לך עשק טעמך

אל כל הישר בעיניך
ללכת לך ויהן לונב סבחים
ארוחהו משאת וישלחהו
ויבא ירמיהו אל גדליה בן
אחיקס המצפתה וישב א
אתו בתוך העם הנשארים
בארץ וישמעו כל
שרי החילים אשר בשרה
המה ואנשיהם פי הפקיד
מלך בכל אתה גדליהו בן
אחיקס בארץ וכי הפקיד
אותו אנשים ונשים וטומוהלת
הארץ מאשר לא רחלו
בבלה ויבאו אל גדליהו
המצפתה וישמעאל בן נתניהו
ויוחנן ויונתן בני קוחו שריה
בן תנחמית ובני עופי הג
הנטפתו ויבאו בן חמעכתי
המה ואנשיהם וישבע
להם גדליהו בן אחיקס

ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו יהודה יאלהיך
דבר אתה הרעה הזאת אל
המקום הזה ויבא ויעש
יחזה כאשר דבר כי ה
חשאתם לחוהולא שמעתם
בקלוזיה לכם דבר הזה
ועתה הנה פתחתך היום
מן האזקים אשר על ירך
אם טוב בעיניך לבוא אתי
בכל באו אשים את עיני
עלך ואם רע בעיניך
לבוא אתי בכל חדל ראה
כל הארץ לפניך אל טוב
ואל הישר בעיניך ללכת
שמה לך ויעודנו לך ישוב
ושבה אל גדליה בן אחיקס
בן שפן אשר הפקיד
מלך בכל בערי יהודה
וישב אתו בתוך העם אזו

ואל תהי' עתה לך לנבואה ולעגלה נר' חזקת' ארזת' עמך מעתה וכו' כל לטע' מית' מנחם
ולתחתיו וטע' ויטע' ע' נדק' לטע' וקד' לט' סט' טר' מנח' גנ' וקנ' וקק' לט' סר' לתע' על
כיס' ויטבו וק' פ' פדות קק' טע' לט' חזק' מן תל' חזק' וסר' וקק' נש' קו' וקט' וק' סק' קט' אט'
קט' טע' חזק' לט' ויאמר טע' כמ' ויאמר קט' כן כתי' וק' א קט' וקט' חזק' .

בן שפן ולאנשיהם לאמר
אל סגראנו מעבוד חבשדים
שבנו בארץ ועבדו את מלך
בבל ויטב לכם ויאמר הנה
שבנו במצפה לעמל לפניה
הבשדים אשר יבאו אלנו
ואתם אספו יין וקין ושמן נ
ושמו בכל לכם שבנו בעריכם
אשר תפשתם וגם כלה
היהודים אשר במואב ונגע
עמון ובאדום ואשר בכל
הארצות שמעו כי נתן מלך
בבל שארית יהודה וכל
העמל עליהם את גד ליהו
בן אחיקם בן שפן אישבו י
כל היהודים טבל המקלות
אשר נדחו שם ויבאו ארץ
יהודה אל גד ליהודה מצפתה
ואספו יין וקין ורחמאד:
ויחנן בן

קרה וכל שרי ההר וילים
אשר בשדה באו אל גד ליהו
חמצפתה ויאמרו אלך
הידע הידע כי בעלים מלך
בני עמון שלח את ישמעאל
בן נתניה להפתך נפשולא
האמין להסגד ליהו בן א
אחיקם ויחנן בן קרח אמר
אל גד ליהו כי סתר במצפה
לאמר אלכה נא ואסה את
ישמעאל בן נתניה ואיש ל
לא ידע למה יככה נפש וג
ונפצו כל יהודה הנקבצים
אלך ואבדה שארית
יהודה ויאמר גד ליהו בן
אחיקם אל יחנן בן קרח
אל תעש את הדבר
הזה כי שקר אתה דבר
אל ישמעאל:

ויהי בחדש השביעי כיון מחחדש וצאש קשנה נכרנגדנה וקבעו התעפית כיוצא ראש קשנה מנכ
שקח יוס כונב מורע קמלכה מלכות בית דוד וקנא בגלגלו שקפקיו מלך
בבל על הארץ ורסתיס אל דרשו פ ישמעאל וק בן גרים קיה פ ירחמאל לקח אשה ושמה עמרה כיון שכתב
בדברי הימים ואמרו עמרה ו קיתה גייה ונת מלכס קיתה ולקחה ירחמאל לקתעמר בק לפי שהיתה בת מלכס לפי

ויהי בחדש השביעי
בא ישמעאל בן נתנה בן
אלישמע מורע המלכה ו
ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליו בן אחיקם
המצפתה ואכלו שם לחם
יחדו במצפה ויקם ישמעאל
בן נתנה ועשרת האנשים
אשר היו אתו ויכו את
גדליו בן אחיקם בן שפן
בחרב וימת אתו אשר ה
הפקיד מלך בבל בארץ
ואת כל היהודים אשר היו
אתו את גדליו במצפה

ואת הכשרים אשר נמצאו
שם את אנשי המלכה
הכה ישמעאל ויהי ביום ה
השני להמית את גדליו
ואיש לא ידע ויבאו אנשים
משכם משלו ומשמרון ש
שמנס איש ככל חיזקן וקרא
בגדים ומתגדרים ומנחה
ולבונה בדם להביא בית
יחודה ויצא ישמעאל בן
נתנה לקראתם מן המצפה
הלך הלך ובכה ויהי כפניש
אתם ויאמר אליהם בואו
אל גדליו בן אחיקם

קרא שמה עמרה ואמרו אל תאמן בגר עי עשרים וארבעה דורות כיון שכתב שם וקנה קרנגדנה ורע המלך
מקמת שרי המלך כדקיקו פ לל הלכו טלפ עמו ויקם אשר הפקיד פירוש שקנא ט בעצור שקפקיו מלך
בבל על הארץ ויבאו מעלשי זמן וקרוש בגדים על חרבן בית המקדש ומתעגדים
ששרכו שריטות בגדים ללכל למשא בית ל פ שנסעו מנמקומם לל יפע נחורבן ה בית
ובשמיטעו כדרך גלחו וקנב וקדש בגדיקם וכתעגדו ותמה קול מן הקדש הקמישי שחרב עי הקדש קשטע איך
לל שמיטעו נאלקו ובשמיטעו ובשמיטעו פ כלכיה ירושלם וחרב הבת וגלו ישראל ממנה ויס אפרש פ שמיטעו בכסס ירושלם
ובגלות ישראל ממנה חבל חסס טון שהשחיר נטוראון דלת הארץ השחיר גם כן בית המקדש סלל נטעו ושרע כלו
או מקמת שיקדים ט קישאריס בארץ קרנאיתקס

וּמִן שְׁמֵי שָׁמַיִם בִּידְךָ שָׁמַרְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִדְחֵנוּ וּבְנִדְחֵי כָּל בְּנֵי אֲדָמָה וּבְנֵי אֲדָמָה וּבְנֵי אֲדָמָה
וְיִצְאֵנוּ יִשְׁמַעְיָאֵל קוֹלְךָ קוֹלְךָ וְנִבְרָא קוֹלְךָ מִן שָׁמַיִם וְהַבּוֹר אֲשֶׁר יֵשֶׁר קוֹלְךָ מִן שָׁמַיִם וְנִבְרָא
עַל קוֹלְךָ קוֹלְךָ לְהַרְבֵּת כָּל שֶׁ עַל עַמְּךָ בָּא
לְמַעַן לְהַרְבֵּת וּפְתוּחַ שְׁמֵי שָׁמַיִם לְהַרְבֵּת
כִּי אֲשֶׁר הָיוּ עֲמָנוּ וּמִנְחָתֵנוּ אֲלֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ יִדְרֹךְ כִּי לֹא יִדְרֹךְ אֵל אֶחָד כִּי אֲשֶׁר קָנָה קָנָה וְשֶׁ אֲפָרָה מִן מִקְדָּשׁ

יְיָ כִּי יִשְׁמַעְיָאֵל בֶּן נְתַנְיָהוּ חֲלִילִים
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲתוּמַלְאָה

וַיֵּשֶׁב יִשְׁמַעְיָאֵל אֶת כָּל
יְשָׁרֵי הָעָם אֲשֶׁר בְּמִצְפָּה
אֶת בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת
כָּל הָעַם הַנִּשְׂאָרִים בְּ
בְּמִצְפָּה אֲשֶׁר הָיָה זִפְקִיד
בְּבוֹרְאֵדֶן רַב טַבָּחִים אֶת
גְּדֻלָּתוֹ בֶּן אַחֲזַקָּס וַיֵּשֶׁב
יִשְׁמַעְיָאֵל בֶּן נְתַנְיָהוּ וַיֵּלֶךְ
לְעִבְרָאֵת בֶּן עֲמֹן :

וַיְהִי כִּי בָּאוּ אֵל תְּוֹךְ הָעִיר
וַיִּשְׁחָטוּם יִשְׁמַעְיָאֵל בֶּן נְתַנְיָהוּ
אֶל תְּוֹךְ הַכּוֹר הוּא וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲשֶׂה אֲנָשִׁים
נִמְצְאוּ בְּסוּיָאֲמָרוֹ אֵל
יִשְׁמַעְיָאֵל אֶל תְּמִתְנוּ כִּי יֵשֶׁ
לְנוּ מִטְמוֹנִים בְּשֹׁדֵה הַמַּיִם
וַיִּשְׁעֲרִים וַיִּשְׁמַן וְדָבְשׁ וַיַּחְדֵּל
וְלֹא אֶחָד מֵהֶם בְּתוֹךְ אַחֲהֶם
וְהַכּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם שֶׁ
יִשְׁמַעְיָאֵל אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר הֵכִיחָם בְּיָדוֹ
גְּדֻלָּתוֹ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַ
חֶמֶלֶךְ אֶסְמֵפְנֵי בְּעֵשֶׂה

גְּדֻלָּתוֹ שֶׁהָיָה שֶׁ בְּמִצְפָּה וְכִי וַיִּדְרֹךְ לְךָ אֵל עַל מִן שָׁמַיִם מִקְדָּשׁ וְדָרְשׁוּ אֶת אֲמָרוֹת וּבְנֵי שָׁמַיִם וְהָיָה
יִשְׁמַעְיָאֵל קָנָה אֵל שֶׁ שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ וְכִי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ
אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ וְכִי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ
לְעַמְּךָ יִשְׁמַעְיָאֵל אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ וְכִי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ
וְהָיָה שֶׁ שָׁמַיִם וְכִי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ וְכִי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ
קָנָה אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ וְכִי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ
בְּעַמְּךָ כִּי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ וְכִי אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ אֵל מִן שָׁמַיִם לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ

ויקחו אל מים רבים אשר בגבעון כמו על נוק אל מקדשים לו חכל נמו על קהרים וקדומים לקם ויהי על ציבת
מזין סניחין די בגבעון וסריסים תי ודניאל וילכו וישבו בגרות כמקם מקום שגר סס כמקדס
בן נחל קגלטי חול קוח טג חות וכל לפג סס
יסב נח לכמס ט נחל גלטי חק אם טוב ואם רע אשר חסן סולמים כן כהו וקרי חנפו וקטפן חס

וישמע יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר אתו
את כל הרעה אשר עשה י
ישמעאל בן נתניה ויקחו
את כל האנשים וילכו ל
להלחם עם ישמעאל בן
נתניה ומצאו אתו אל מים
רבים אשר בגבעון ויהי
כראות כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן בן קרח
ואת כל שרי החילים אשר
אתו וישמחו ויסבו כל העם
אשר שבה ישמעאל מן
המצפה וישבו וילכו אל
יוחנן בן קרח וישמעאל בן
נתניה נמלט בשמנה אנשים
מפני יוחנן וילך אל בני
עמון ויקח יוחנן
בן קרח וכל שרי החילים
אשר אתו את כל שארית

העם אשר השיב מארת
ישמעאל בן נתניה מן ה
המצפה אחר הכה את
גדליה בן אחיקם גברים
אנשי המלחמה ונשים וטה
וסרסים אשר השיב מגבעון
וילכו וישבו בגרות כמוהם
אשר אצל בית לחם ללכת
לבוא מצרים מפני הכששים
כי יראו מפניהם ביהבה י
ישמעאל בן נתניה את
גדליהו בן אחיקם אשר
הפקיד מלך בבל בארץ
ונשאו כל שרי החילים
ויחנן בן קרח ויזערה בן
הושעיה וכל העם מקטן ו
ועד גדול ויאמרו אל ידמיהו
הנביא תפל נאתחנתנו ו
לפנדו ותפלל בעדנו אל יזוח
אלהך בעד כל השארית

אלה שמעתי אס לא נשמעתי במקראי פני אלל זה אבל הוא גבוג באסון ונמצא במסנה ובתלמודי אם טוב תשובו סיב
מקור בחסרון פא קפעת ומעפטו בהשלמו ישוב ואטפ שאין קיננה במקור סכור ביה
קמסקל בנתי קפא לטא חסר קנה בל כמקור ידעת ש כל שכל כמו יסל וקסיב אתכם אל חומתכם על קפלו
אמר ואמר אתכם ש קרוב גלו וקמעט ככל כרוב

הזאת בני ישראל נומעט מהרבה
באשר עינך ראות אתנו :
ועד לנו יחזה אלהיך את
הדרך אשר נלך בה ואת
הדבר אשר נעשה : ואמר
אלהים ירמיהו הנביא שמעתי
הנבטתפלל אל יחזה אליכם
כדברכם ויהי הכל הדבר
אשר יענה יחזה אתכם אני
לכם לא אמנע מכם דבר :
והמה אמרו אל ירמיהו יהי
יחזה בנו לעד אמת ונאמן
אם לא ככל הדבר אשר
ישלח יחזה אלהיך אליך
בן נעשה : אם טוב ואם רע
בקולי יחזה אלהינו אשר אננו
שלחים אתך אליו ונעבד ל
למען אשר יטב לנו כי נ
נשמע בקולי יחזה אלהינו :

פ פ פ

ויהי מקץ עשרת ימים ויהי
דבר יחזה אל ירמיהו :
ויקרא אל יחזן בן קוח ואל
כל שרי החילים אשר אתו
ולכל העם לכקטן ועד ג
גדול : ויאמר אליהם כה אמר
יחזה אלהי ישראל אשר
שלחתם אתי אליו להפיל
תחנתכם לפניו : אם טוב
תשובו בארץ הזאת ובנותי
אתכם ולא אהרס ונטעתי
אתכם ולא אהרס ונטעתי
נחמתני אל הרעה אשר
עשיתני לכם : אל תיראו
מפני מלך בבל אשר
אתם יראים מפניו אל
תיראו ממנו נאם יחזה
כי אתכם אני להושיע
אתכם ולרציל אתכם

פ מידו

לאלתולשמה פי אלה וקולך כפל קעמן זמלות סמות או שרוש לאלה לטענה וכן הו' למומי וכו' על דרך
 וקנתים סמכס לטענה לנחרי כי התעתם בני קעין ופי קתעתס אותם כענכס כלומר
 כיוק שקיק בנפשותכס כנו אס יש את נפכס
 כלומר לן קר איתס לנככס מק שקיק נלככס

ואתן לכם רהמים ורחום
 אתכם והשיב אתכם אל
 אדמתכם ואם אמרים אתם
 לא נשב בארץ הזאת לבלתי
 שמע בקול יחזה אלהיכם
 לאמר לא כי ארץ מצרים
 נבוא אשר לא נראה מלחמה
 וקול שופר לא נשמע עוללחם
 לא נרעבו ושם נשב וזעתהו
 לכן שמעו דבר יחזה שארית
 יהודה כה אמר יחזה צבאות
 אלהי ישראל אם אתם ש
 שום תשמון פניכם לבואו
 מצרים ובאתם לגור שם
 והיתה החרב אשר אתם
 יראים ממנה שם תשיגו א
 אתכם בארץ מצרים וחרעבו
 אשר אתם דאנכם ממנו שם
 ידבק אחריכם מצרים ושם
 תמתו והיו כל האנשים א
 אשר שמו את פניהם לבוא

מצרים לגור שם ימורנו ב
 בחרב ברעב ובדבר ולא
 יהיה להם שריד ופליט מפני
 חרעה אשר אני מבוא לע
 עליהם כי כה אמר יחזה
 צבאות אלהי ישראל כא
 באשר נתד אפי וחמתני על
 יושבי ירושלם כן תתד חמתי
 עליכם כבבאכם מצרים
 והייתם לאלה ולשמרה ו
 ולקללה ולחרפה ולא תראו
 עוד את המקום הזה דבר
 יחזה עליכם שארית יהודה
 אל תבאו מצרים ידוע נ
 תדעו כי העידה תבכם ה
 היום כי הרתערתים
 בנפשותיכם כי אתם של
 שלחתם ארתי אלי יחזה
 אלהיכם לאמר התפלל ב
 בערנו אלי יחזה א
 אלהינו וככל אשר

פ קמר מקם ירמיהו ש דעתה לכת למצרים לפיכך אמר לכם ואני לא שמעתי פ עמך לא כלב יצא
ולא עשו חות אלא קמר נהס ש דעתה לכת למצרים על כל כעס את הגברים את גלעון עש גלעון

יאמר יחזה אלהינו בן הגד
לנו ועשינו ואנדר לכם היום
ולא שמעתם בקול יחזה
אלהיכם ולכל אשר שלחתי
אלכם ועתה ידע תדעו כי
בחרב ברעב ובדבר נ
תמותו במקום אשר חפצתם
לבוא לגור שם ויהי ככלות
ירמיהו לדבר אל כל העם
את כל דברי יחזה אלהיהם
אשר שלחו יחזה אלהיהם
אליהם את כל הדברים ו
האלה ויאמר
עזריה בן הושעיה ויוחנן בן
קרח וכל האנשים דהוידים
אמרים אל ירמיהו שקר
אתה מדבר לא שלחך ש
יחזה אלהינו לאמר לאגת
תבאו מצרים לגור שם כי
ברוך בן נריה מסית אתך
בנו למען תתאנו ביד

הבשרים להמית אתנו ו
ולחגלת אתנו בכל ואלה
שמע יוחנן בן קרח וכל ש
שרי החילים וכל העם בקול
יחזה לשבת בארץ יהודה
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית י
יהודה אשר שבו מכל ח
הגוים אשר נדחו שם לגור
בארץ יהודה את הנבירים
ואת הנשים ואת הטף ואת
בנות המלך ואת כל הנפש
אשר הנח נבונר אהן
רב טבחים אתגדל יהו
בן אחיקם בן שפן ואת
ירמיהו הנביא ואת ברוך
בן נריהו ויבאו ארץ
מצרים כי לא שמעו ב
בקול יחזה ויבאו ש
ער תרחפנהוים

פ פ ס

קח בידך • צמלש בללכן • מלפ קוח קחמך שמשין ממנס קלצמס און המר אחר מסיד ומחול • צמלכן צמקוס
שחפת קלצמס און צמקוס שמשין אונתס • וילצמכל צמלש • ואמרת אלהם • את שפרונו • כתבנו
וקרי צוד וקעצן אחר ואופשת אקוי מתחלפת ופרושו אקלו • וקחל קנלס
א-צרי שפרי • ושפריד טקל סגרי • ובאה והכה • כעו וכאק לשון נקמק על המנחה וקרי וכל לשון זכר על • נטענני

ויהי דבר יחזה אל ירמיהו
בתחנחם לאמר: קח בידך
אבנים גדלות וטמנתם נ
במלט במלכן אשר בפתח
בית פרעה בתחנחם לעני
אנשים יהודים: ואמרת אליהם
כה אבר יחזה צבאות אלהי
ישראל הנני שלח ולקחתני
את נבוכדראצר מלך בבל
עבדי ושמתים סאו ממעל
לאבנים האלה אשר טמנתי
ונטה את שפרורו עליהם:
ובאה והכה את ארץ מצרים
אשר למות למות ואשר
לשב לשב ואשר לחרב
לחרב: והצתי איש בבתי א
אלהי מצרים ושרפם ושנם

ועטה את ארץ מצרים כאשר
יעטה הרעה את בנה ויצא
משם בשלום: ושבר את
מצבות בית שמש אשר
בארץ מצרים ואת בתי
אלהי מצרים ישרה באש:
הדבר אשר
היה אל ירמיהו אל כל ה
יהודים הישבים בארץ
מצרים הישבים במגדלו
ובתחנחם ובנה ובארץ נ
פתרוס לאמר: כה אמר יחזה
צבאות אלהי ישראל אתם
ראיתם את כל הרעה אשר
הבאתי על ירושלם ועל כל
ערי יהודה ורגם חרבה
היום הנה ואין בהם עושב:

והצתי איש • ושרפם ושנם • שרף קריס שנהס אלהי מצרים ושנה אלהי כסף ואלשי וקב שנהס און פרוסו פ יסנה
פנציקס • ומצק חת חרץ מצרים • כלומר יכרך כל שלק כאשר יעמק קחעק את כגו כמו
פיתצוף קרועה כנגדו ויכרך עמנו ס ק כרך קוח •

כל אל מעריש . וחי דועה לפי שקדועה עמנו יוס ולכן נמדדי פס קולן ויהנום ויהנום בנגזו קיטב מנע קרה
קללה . ודע אפי' אל פרש כמו קדועה שקספ . ממקום למקום וכאספ מן המקום פעה בנגז קהל . שיש
סוקולן לולא שאר דני בלות מקום ושבר את מצבותי . פת שמע . סקין עכ"ל . שיש . וזכר ענדו . רת
נע אלפי מעריש יסרוף בזה לסיק קעמן
כלומר סכלפ יסרוף בזה לסיק חשיקס . כפנרעה

מפנרעתם אשר עשו ל
להכעסני ללכת לקטר
לעבד לאלהים אחרים ו
אשר לא ידעום המה אתם
ואבתכם ואשלח אליכם
את כל עבדי הנביאים ה
השבים ושלח לאמר אלנא
תעשו את דבר התועבה
הזאת אשר שנאתי . ולא
שמעו ולא דמו את אונם
לשוב מרעתם לבלתי קטו
לאלהים אחרים : ותמד
חמתו ואפיו ותבער בערי
יהודה ובחצות ירושלם
ותהינה לחרבה לשממה
ביום הזה :
ועתה
כה אמר יהוה אלהי צבאות

אלהי ישראל ללכה אלהם
עשי כרעה גדולה אל
נפשתיכם להכרית לכם
איש ואשה עוללו ונקנתוך
יהודה לבלתי הותר לכם
שאריתי : להכעיסני במעשי
ידכם לקטר לאלהים א
אחרים בארץ מצרים אשר
אתם באים לגור שם למען
הכרית לכם ולמען חזותכם
לקללה ולחרפה לכל גוי
הארץ : השבחתם ארת
רעות אבתכם ואת רעותי
מלכי יהודה ואת רעות נשי
ואת רעותכם ואת רעות
נשיכם אשר עשו בארץ
יהודה ובחצות ירושלם :

רעת יוסטקסי . המה אהם ואם פנים המה יוסט קעריס שוכי שמות און שגלו ולא אהב ואם פנים לא ידעוד איהם
השבחתם קשין קלש וקמח בלא גשאוים ספריס קהא בנשא .
וכן דאיון בזה את חפכ שפעתה מפלגת לאשרת .
ואת רעות נשי . שי כל מלך ומלך

לא רכאו לך נעמן ולא שמו פעמים זכאים מפני קטנה שהקטנה על רעונו העשו כי עשה למלכת השמים לל
למעשה השמים וקס הטובים שקים למלכת קאל וקוא חסר חלף וכן קאחרים אשר נפרש ויכן למלכת משמש
מלך ומעצמו כלומר לפיכך גדול שבשמים שקוא מלך על קאחרים וקוא השמש וית לטכנת שמיה ונזיק טובים שקיים
בשמיחה ובזן אז חלפו וקס לך ידעו אלף קו אומרים חס בזה לך רעה לא בזה אלף מנעט שפסקו מלקטר ולך קיים

וּבְרַבְרֵי וְלֹא יְהוּדָה פְּלִט
וְיִשְׂרָאֵל לְשֵׁאֲרֵי יְהוּדָה
הַבָּאִים לְגֹרֵשׁ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּלְשׁוּבֵי אֶרֶץ יְהוּדָה
אֲשֶׁר הֵמָּה מְנַשְׂאִים אֶת־
נַפְשָׁם לְשׁוּבֵי לְשִׁבְתֵּי שֵׁם כִּי
לֹא יֵשְׁבוּ כִּי אִם פְּלִטִים יִּי
וַיַּעֲנוּ אֶת יְרֵמְיָהוּ כֹּלָה
הָאֲנָשִׁים הַיְדֻעִים כִּי מְקַטְרוֹת
נִשְׁיָהֶם לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וְכֹל
הַנְּשִׁים הַעַמְדוֹת קַהֲלֵי גְדוֹל
וְכֹל הָעַם הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹס לֵאמֹר י
הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ
בְּשֵׁם יְהוָה יֵאֱמָנוּ שְׁמַעִים
אֵלֶיךָ כִּי עָשִׂה נַעֲשֶׂה אֶת
כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר יֵצֵא
מִפִּינוּ לְקַטֵּר לְמַלְכָּה

לֹא דָבָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא
יִרְאוּ וְלֹא הִלְכוּ בְּרִנּוֹתַי
וּבְחַקְתִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפִנְכֶם
וּלְפִנְאֲבֹתֵיכֶם פ
לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֵׁם פְּנִי
בְכֶם לְרַעְהוּ וּלְחַכְרֵית אֶת־
כָּל יְהוּדָה וּלְקַחְתִּי אֶת־
שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר שְׁמוֹ
פְּנֵהֶם לָבוֹא אֶרֶץ מִצְרַיִם
לְגֹרֵשׁ שָׁמָּה מִכָּל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם יִפְלוּ בַחֲרָב בְּרַעַב
יָתֵמוּ מִמְּקַטְנֵן וְעַד גְּדוֹל בְּחֹנֶן
וּבְרַעַב יִמָּתוּ וְהָיוּ לְאֵלֹהֵי
לְשִׁמָּה וּלְקַלְלָהּ וּלְחַרְפָּהּ
וּפְקַדְתִּי עַל חַיֵּי שְׁבִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עַל־
יְרוּשָׁלַם בַּהֲרַב בְּרַעַב

זכרים כבדאשונה לפי אומלם קנבא קאל את הקטר וכי אגרונו מקטרים בא צוד מס אנקסת כמון שיש פלג

לפני חטים שפורים והזונים לפס : קמח אגרי אגרון
מניע מכלים שקו נכבד ומגשים למלאכת השמים ויתכרוטוקי להעצבה על דרך הכמוי כל למחקה וקהא דפה
ומשפטה במשק שקיח לבאי וקמיו למלאכת השמים פ בשין נקנה ווכר אותה כמש לה והיא שקיח דפה ודינה במשק
כתבא קדומי לו בסכמכא כל בחלקה רישון ממנו : הלא קטר שם בשלש וקדני חין נקס לנקס ואלפי אתם וכי כל

יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם
אַתֶּם וְאַבְרָתֵיכֶם מַלְכֵכֶם
וְיִשְׂרָיִכֶם וְעַם הָאָרֶץ אִתְּם
זְכַר יְחֻזָּה וְתַעֲלֶה עֲלֵיכֶם :
וְלֹא יוֹכֵל יְחֻזָּה עוֹד לְשֹׂאֲרֵי
מִפְנֵי רַע מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי
הַתַּעֲבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
וְתַחֲיֵא אֲרֻצְכֶם לְחֹרְבָה
וּלְשִׁמְהוּלָקְלָלָהּ מֵאִין
יָשֵׁב כְּחַיִּים חֹזֶה : מִפְּנֵי
אֲשֶׁר קִטְרִיתֶם וְאֲשֶׁר
חִטַּאתֶם לִיחֻזָּה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם
בְּקוֹל יְחֻזָּה וּבְרַעְיוֹנֵי
וּבְהַקְטִילוֹ וּבְעִדּוֹתָיו לֹא
הִלַּכְתֶּם עַל כֵּן קִרְאתִי
אֶתְכֶם הִרְעָה הַזֹּאֲרָה
כִּי־סֶהֱזָה : ו

הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ לָהּ נִכְכֵּם
בְּאֲשֶׁר עֲשִׂינוּ אֲנַחְנוּ
וְאִבּוֹתֵינוּ מַלְכֵינוּ וְיִשְׂרָיִנוּ נ
בְּעַד יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם
וְנִשְׁבַּע לָחֶם וְנִהְיָ מוֹכֵים
וְרַעַה לְאֲרָצֵנוּ : וּמִן אֵלֵינוּ
חָדְלָנוּ לְקַטֹּר לְמַלְכֵת הַשָּׁמַיִם
וְהַסֵּךְ לְהַנְסִיכֵם חֲסָרְנוּ כָּל
וּבְחָרְבוֹ וּבְרַעַב תָּמְנוּ : וְכִי
אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכֵת
הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסֵךְ לָהּ נִסְכֵּים
הַמְּבַלְעֵדֵי אֲנִשְׁיֵנוּ עֲשִׂינוּ לָהּ
כּוֹנֵם לְהַעֲצֵבָה וְהַסֵּךְ לָהּ
נִסְכֵּים : וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל
כָּל הָעָם עַל הַגְּבָרִים וְעַל
הַנְּשִׁים וְעַל כָּל הָעָם הָעֹנֵם
אֲתוּ דַבֵּר לֵאמֹר : הֲלֹא אֶת
הַקְטֹר אֲשֶׁר קִטְרִיתֶם בְּעַדִּי

קטר שם שקטרת רבי קו קאלהו כמש פ מספר עריך ונכל אחד קיה מיוחד קטורו פ קטר שם כלל ותעלה על לם
אותה קטר וקטור אחד קו ויחל בשין וכי בשין נקנה מפני אשר קטרותם ובעשותו : באו קטרות ולס קו

בהאמר יי ותיברנה יקוו בעצמי כאשר במו וואס לי גשבעו ילקם ושפת תמות יקל פ אמר כאשר דברתם
בשכס וסדיתם מלאתם כלומר פן מלאתם בדיכס ואחר כך פרש הדבר וקמעטק ואמר כנגד קשוי
ואצט שאמר אתם ושיכס מ עמר קמעטק קיה בשיס כמו שאמר אס יקיה עוד שמי נקרא סון שאינס סומעס
למה שאומר לפס קנטיא בשימי לי יקיה עוד שמי כוכר בשקס מ חלס בחרב וברעב קפך מה שאמר אסר לי נלא

ויאמר ידמיהו אל כל העם
ואל כל הנשים שמעו דבר
יהוה כל יהודה אשר בארץ
מצרים: כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לאמר
אתם ונשיכם ותדברנה
בפיכם ובדרכם מלאותם
לאמר עשה נעשה ארת
נדרינו אשר נדרנו לקטר
למלכת השמים ולהסך
להנסכס הקים תקימנה
את נדריכם ועשה תעשינה
את נדריכם: לכן שמעו
דבר יהוה כל יהודי

הישיבים בארץ מצרים הנני
גשבעתי בשמי הנדול אמר
יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר
מי אדני יהוה בכל ארץ
מצרים: הנני שקד עליהם
לרעה ולא לטובה ותמוכל
איש יהודה אשר בארץ
מצרים בחרב וברעב עד
בלותם: ופליטי חרב ישבון
מן ארץ מצרים ארץ יהודה
מת מספר וידעו כל שארית
יהודה הבאים לארץ מצרים לגור
שש דבר מייקום ממני ומחס:

מלס מקו וואס לי נרעב לכן שמעו בפ כל איש יקודק צמ רונס מ ציקיס קיו בקס כמו ירמיהו וברוך בן
נביא דנני שוקר ואמר עד כלותם אחר שאמר ותמו לעספת בחור וחזק קעטן ומק שאמר כל ל רונס שקרי אמר
ופלגי חרב ומק שאמר עד כלותם קוץ דרך הפלגה זפליטי חרב מת מספר ירמיהו קנטיא וברוך
בן זיה ומעטוס אחרים ציקיס שקיו בקס: וזאת לכם האות פ כשתרחו בקרובנס כדאצרי בא על
ניעה כמו שנבאני לטע תנע מ סופכס לכלות בארץ מצרים יקום יקומו קוס בחולס מקור כמו וסוב אל
בה אשר יא פרעה חפרע בחית וקוץ קיק סס כמי חותו פרעה שקיה מ עיס קקס ויס חומרים קחית במקוס קא
וקוץ פרעה בקפך קחותיות רוכה לומר פ יקיה פרוע מן פ פרעה חקין ותרג זנתן פרעה תבדיל
ד דבר אשר חת קדברים קחלף קחזרים למעלס בראש קסמר עד קשנה קרעטת לעזיקיס כמו שכתב למעלה

אמרת אוי נא פ יסף יא יען על מנאזב פרחא פ צדוך קיה מתרעס על הנסאה וצפת שימיה סתתה
הננאה מש ירמיהו ול לא קניע דבר ננאה קתרעס ואמר אוי נא לוחו שאמר יען על מנאזב
המנאזב קוא מה סקין מנאזבס אותי ישראל בחרפה וציון וקיען דבר הננאה של בן אלט והוא הסן עצמו את
בבל אשר יעל לא של קיתה ל קנה פנשית בעת היצירה כיו סכהנבן בתחלת הספר וצדקס צדוך קיה מתרע

האלה על ספר מפירמיה
בשנה הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
לאמר: כה אמר יהוה אלהי
ישראל עלך ברוד: אמר
אוי נא לי כי יסף יחיה ינון
על מבאבינעתי באנהת
ומנוחה לאמצאתי: כה
תאמר אליו כה אמר יהוה
הנה אשר בנתי
אני הורס ואאת
אשר נטעתי אני נתש
ואת כל הארץ
היא:

וזאת לכם האות נאם יהוה
כי פקד אני עליכם במקום
הזה למען תדעו כי קום יק
יקומו דברי עליכם לרעהו
כה אמר יהוה הנני
נתן את פרעה הפרע מלך
מצרים ביד איבן ובך
מבקשי נפשו כאשר נתתי
את צדקיהו מלך יהודה
ביד נבוכדראצר מלך
בבל איבן ומבקשי נפשו:
הדבר אשר דבר
ירמיהו הנביא אל ברוד בן
נריה בכתבו את הדברים

על הננאה אמר יקוסע שמע משה ושרתה על רוח הקדש אלשע שמע את אלהו ושרתה על רוח הקדש מה
נשתפת את מכל תלמידי הנביאים אוי נא לפ יסף על מנאזב ומנאזב ל מנאזב ואין מנאזב אל ננאה
שאמר ויקי כוח עלקס קרוח מה המקום משיב קנה אשר בעת את קורס וננאה הבקש לך גדולת ואין גדולת
אל ננאה שנאמר ספרק נא ל את כל הגדולות וננאה ואומר ואנניק לך גדולת ובערות אמר הקנה ברוד כרס חן
סייג למה כן חן רועה למה ומפני מה פ קנפ מנאזב רעה על כל גסר וננאה בכל מקום אתה מנאזב שאין קנפתי
מתנבאים אל בוסקן של ישראל וכנתי ומנאזב ל מנאזב וננאה ל אשכחתי כה תאמר אליו ואת כל
הארץ היא כל הארץ כיו שקיח טלה אהרום ואתה כיו שאמר קנפ מנאזב רעה על
בשר כיו סקתבא ירמיהו על האומות וזנקה תרגם וית כל ארעא דישראל דיל קוא

למצרים נבא תחלה על פרעה מלך מצרים שבא חוז ממצרים וקרא באשר קלך על נהר פרת צדכמים
אחר שלכה מלך אשור ממלך אדם כמו שאמר קלך כדכתיב כלפניו וגו' והלך שם פרעה נס
צמי ואשיקו וארבע על ימי המצר שם עד אשנה קרעשת לקויים ועל פלו נסכר אצרי ונאמרק לו נס אהו וזאת
כך נבא על מצרים שיכבשה נסכר אצרי אשר קנה נסכר אצרי מלך נבל' בשנת קרעשת מנהג קלסון לבא
סמוך על המספר וכן בשנת שלש למלך:
ואחרים וולת: פרעה נט' ת' פרעה תגיד
ערכו מן

ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש
כיהנל מבארעה על כל בשר נאם
יחזה ונתתי לך את נפישך לשלל על
כל המקמות אשר תלך שם:
אשר היה דבר יחזה אל ירמיהו
הנביא על הנזים למצרים על החיל
פרעה נבול מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכר במיש אשר הכרהו
נבול דראצר מלך בכל בשנת חרביעית
להויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
ערכו מן וצנה ונשו למלחמה: אסרו
הסוסיס ועלו הפרשים ודורתי צבו
בבועים מרקו הרמחים לבשו ה
הסרינות: מדוע ראית המה
חתים נסונים ארזור וגבוריהם
יבתו ומנוס נסו ולא הפנו

אמר כנגד חיל נסכר אצרי
שיערס להס על חיל פרעה או אמר
כנגד חיל פרעה שיערס לעמוד כנגד
חיל נסכר אצרי קבא עליהם: ונה' כמו
מנן אלף שהיא עשו בהסנה אחרת וית
סדרו ענין ותיסקין: אסרו הסוסים
כמו ויאסור את רכס
ועל הפרשים אהם קרשים עלו על
הסוסים שתאסרו: והתנו נסכר
התנו על הסוסים נסכר אצרי
מרקו הרמחים מרקו אותם מהחוליה
והצנחו אותם: לבאו השריקות: קס לטס
קברול שטשים טבעות טבעות: מדוע
בזית המה חתם חיל מצרים
בזית חתם מכת חיל נסכר אצרי מדוע
היה זה חתם נברתם: נאום אחר שנים
לאחר מכת חיל נסכר אצרי: זכת עטן
שבר וכתה: ומאס נשו מאס שם בטלס
מקוס: ולא הפנו ולא החזירו טתה כנגד
קרה שיה אחרים אל נשו בחוקה וכו
שאמר ומאס נשו לחוק המאס: מנ
מסכר צידס נסו יקה להס פחד מסכר
שיפחו שיבאו להס מכל סכרותהם וית
מנבר עטן אסיפה ולא מתפכן למקס מן קדס דקסלן כחכבא דמתרשין עלקון מן סחור סחור: אל ינוס הקל
אל ינוס מן שהיא קל ברנשו לא ינוס מן לא ינוס לו שינוקו קדושים: ואל ימלט הגבור
ואל יחזק הגבור שימלט אסעמוד להס כנגדס מן תושלם גבורתו ויטל כדס: צפנה בפאת צפן למכתיב
ש שם היתה המלחמה או כדכתיב היתה צפנת למצרים לפי אמר צפנה וכן אמר למטה מצרף צפן: מי זה ביאור
אמר על פרעה דרך לבג מי זה שהיה עלה על הארץ ביאור: כמו יאור שפנה ומתפשט בארץ

כמו קנהרות יתגשאו כן יתגשאו מימיו של פרעה וקוא משל על חילוטו וכן שהיו שלם כל
כך בנבואה אך כאלו ונכלו עתה לפי נבואתו וכפל טעם לחוק ואמר מצרים ביאור ונבואה יתגשאו
קראשון יתגשאו מן בטן התטעל וזו השט יתגשאו בחסם הגימל מורכב
למרוכב ואמר כמו קנהרות יתגשאו מיס כן יתגשאו חילוטו של פרעה כשנא בארץ ועטן יתגשאו הוא עטן גשש

קמים ותפועתם בחזק ויזקק מצד טיור
כעגנא: ויאמר אעלה אככה ארץ אעלה
בפתח הארץ במקום סגל וכן אענה אף
אע חלקי ש' הם טעלם עמדים ואלו היו
מבטן הפעל קיו יוצאים ולינו רחוק
שתהיה הארץ בכתח אעט שאין
כן קמנהג: הוסיף ענין מנצח הפעל
משפטו אהבה אלא שנא כן לפי על
הארץ כמשפט: עלו הסוסים עתה
בנא חיל נבואתו ערו
הסוסים נראה מה העשו אותם הסוסים
כלומר סוסי מצרים עלו כנגד החיל הבא
עלכם כמו שהייתם עושים מתחלה ועלם
טרם צאים כמו קמים הטעלם: וקתהולל
קדכב כמו שהייתם עושים מתחלה וקדכב
שם כלל כמו שם מיאות רכב בחור וקוללות
הוא מרומת סוסים רציא ושוב וקדחתם
שידמה קוללות וסגשון: ויצאו קנצרים
בגרי קיור וקוא חיות ולית סופה וסאריא
ויצאו בקמץ קיור: טס אפטי: באו עס
פרעה וכן לוחם: הפשי דרס קשת סמוך
על סמוך נהרי נחל דגש ואמא קמני
יועצ פרעה וספוע טמונ חול: והיום
ההוא יוס נקמה לטקס

מצרו: נקמת יאשיהו המלך
שהניח פרעה נכה במצו: ורותה מרמך
מן מקל ולת וסאריא רותה ורותה מן הדגש: אל נהר פרת כמו על נהר פרת וכן אל הקדים לאי חבל: עלי
גלעד וקחי ואס תעלות מקחי צרי לך ושלך: לטוא קרמת רשעה: לטס תקחי רשעות למכהך ש
מעלה אין לך ותעלה כמו רשעה וקרמא קיא משל על שגרת השגרים כמו טס וטס ולוט
קדשית כותב רותה לומר שס יאמרו כן בעת מפלתם וקדשת קרי שאומר הנכח כנגד בעלת בת מצרים

מגור מסבב נאם יהודה: אל ינוס הקל
ואל ימלטה גבור צפונה על יד נהר
פרת בשלונפלוי: מיה באר יעלה
בנהרות יתגעשו מימיו: מצרים באר
יעלה וכנהרות יתגעשו מיס ואמר
אעלה אכסה ארץ אבדה עיר וישבי
בה: עלו הסוסים ודהתה ללו הרכב ויצ
ויצאו הנברים כישופוט פשי מן
ולודים תפשי דרכי קשת: והיום ההוא
לאדני יהודה צבאות יוס נקמה להנקם
מצריו ואכלה הרב ושבעה ורותה מדמם
בזכח לאדני יהודה צבאות בארץ
צפון אל נהר פרת: עלי גלעד וקחי
צרי בתולת בת מצרים לשוא:
הרבית רפאות תעלה אין לך:

עקב פניו אתי מלאת וטעם מלך אחת וכן פקח קוחי קבו לגזופים קחי יעקב על מנת אלם אתי מלאת
ועמם מלך אחת וכן יפה פיה ונגמל כח קטן וקלמד לרוב קיפי ודמה מצרים לפעם יפה פיה לרוב ויפיק
השם וכן כנס קשי קיפת וקדסות פרות קטן קרן עטן בריתה ואירק וכן מרומר קרתינום חם מעטן מנבל
סקח נעשית ואמנא נא כפל עטן לטוק גם שמריה חילת ששכרו לעריס הס בקרנה כפעל מרנך כמון
קע:לם שמפמיען שעמדן בבית לפמיעם

כלי נול העשי לך ישבת בת מצרים
מנה לשמה תהי הונאתה מאין יושב:

כן הם יושבים ואוכלים ושותים ולא יראו
לפניהם ויתשבריה רעיהא כמו בתעב
השכרה שפרושו גולה מרעך עטן פטוס
וכן עגל מרעך ודברי לא קכסמך לרעך
הפטן פי הפטן ערף קולה קול נעקת
מצרים ילך למרחוק כקול הנחש
ויתקל נקוס ויפקח כחין וחלם ברתו
מחולקת נמלך ויש קוראי בית

עלה יפה פיה מצרים קרין מצפון בא
באננם שכרה בקרנה בעל מרבך
בזנס המה הפנו נסו יחרי לא עמדו
כיוס אידם בא עליהם עת פקדנתם:
קולה פנח שילך כי בחיל ילכו וב
זבקר דמות באולה בהמבי עינים: כ
ברתו יערה נאם יחזה כי לא יחקר פי
רבו מארבה ואין להם מספר: הבישה
בת מצרים נתנה ביד עם צפון: אמר
יחזה צבאות אלהי ישראל הניג פוקד
אל אמון מנאו על פרעה ועל מצרים
ועל אלהיה וועל מלכה ועל פ
פרעה ועל הבתרים פו:

טי כמון חרם מלך כאלו מרע כנגד
קחלוים קוראי בית פועל עבד כמון שמח
וכן ונקת הקפרי המנדקי קכף מעינות
בנשיא חילת קח קריתה קנסנה לפי
קטען ויאם לא יתכן קינפ פועל עבד
במער שאמר יחרי נחם וין המנהג
לכא נחם ויחרי פועל עבד עברי
קנסאם וקנה שכח ידו לשכח נחם המלך
ויצאות שמו ועברי עבד כלים פשעם
בנחם ויחרי בית לטן עבד ואפכ
שצנא לעתיד כן קיננה במקומות רשם
בדרי קנסאם פ דבר קנסאם קעתי קרי
קוח קיים כאלו נא יערה לא עבדי יערה משל
על פס מצרי או על גולה וק תו רעיהא
פ לא יחקר חילגסו עברי קנא עליהם לא
יחקר מרוב הובישה פועל שומד וכן
קנסאו איברי חולת ויש יוצא

קובעת קווס את טעמדיך חלם שאת יקח לפ לבת מצרים כשתנפן בד עם צפון שקס קרשיים פ קס קעלו תהלך
קכרי מעל ירוסלם ועתה נתנה בידם דין קחי קתנס אמר אלהי ישראל וזכ אלהי ישראל לפי שקפרעפו קבאה
למצרים קחי לפענס שקרעו לנרא שישק מלך מצרים וכן פרעה נבח שקמית יאשיהו כמון שאמר יוס נקמן
לקנס מצרי כמון שפרשא למעלה א אמון מעא כמון על אמון קחי מלך קעב קקלרא נא וקחי ממלכות מצרים
וינקהן תרגם אמון כמון קמון ותרגם נא אלכסנדריא וכן תרגם קחי חילגסו מעט על איתרגשות אלכסנדריא

ונתתים. ואחרי כן תשכן כיון שנבא יחזקאל מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים. ומנה שאמר במי קדם לה
שתהא נמשלתה שקיתה במי קדם שקרי אומ' בחזקאל והיו הם ממלכה שפלה אלף פרושו שתשכן
פרעה ועתידה וכבר פרעה למעלה במקומה ושנה אותה קנה עם
וקטן אחד ומטעם לפי שזו קנה פרענות קנייה אלמ' כנגד סר אל

ונתתים ביד מבקשי נפשם וביר נ
נבוכדראצר מלך בבל וביר עבדיו
ואחרי כן תשכון במי קדם נאם י
יהוה: ואתה אל

תירא עבדי יעקב ואל תהת ישראל
בהנני מושעך מרחוק ואר' זרעך
מארץ שבים ושב יעקב ושקטו שאנן
ואין מחריד: אתה אל תירא עבדי י
יעקב נאם יהוה כי אתך אני באעשה
כל הבל הגוים אשר הרהרתיך שמה
ואתך לא אעשה כלל ויסרתיך
למשפטונקה לא אנקד:

פ אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו דב' אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את עזה: כה אמר
יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנהל
שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי

במקום עתה בנח להם קברה ל' יפיו אל במהם מרפיון ידים של יקא בהם כח כלל לעמוד בבע' אויבתהם
על היום הבא. כל שריד שור. ער וכדון קין שורים להם פ' קס בגלות פלשתים כיון שהמר וגם מה אהם ל'

בארצה במי קדם. ואתה אל תירא
שכי מלות מעט
ואתה אל תירא פ' איך כמותם ואעפ' שקס
ישום ל' רצם אחר גלותם ל' יקו שלי' ושקטי'
אל' סופם שיכלו מקויות ג' ול' זכ' שמים
וישראל ל' יסוף שמים וזכרם ויעמדו במי
קשמים על קארץ אשר היה דבר ל' י
אל פלשתים: כיון

על וכן אל קהרים ל' אכל כיון על חולות
רמס. בטרם יכה פרעה את עק' נהדר
עולם כשיבא חיל פרעה ממצרים כשקז
קבאים צים על ירושלים בשנה קשעירית
ל' ניקיון ושמעו קבאים את שמע'
ועל מעל ירושלים כששמע פי עק' שעל
מעל ירושלים קלך עם חילו ושטף את עק'
ושנ' ל' רע וכוונות ומן קיק דבר י' אר'
ירמיקו שיבא חיל בשמים ויט' את ארץ
פלשתים. כה אמר ל' קנה מים
עולם. מנהגו

זכ' והעלה קמלממה וקמים קס ממשל על
חיל כשמים שקס מנשן ושטפ' את ארץ
פלשתים פ' פרעה ל' קנה אל' עק'
ונכרדנאזי קחריב קכל. וקילל קלמנד

בזרק וקוא חסר יוד קמשך
ב' קול שעטת. קבות קסוס ב' ארץ
ניגליו יקרא שטמה
ויקרא דקרק' והתם יונקן מקל פ' סושרת
פ' סתגברוקי. א' בריון. אומר ע'
קסוסים קחוקים קמון גלגליו. מקמון ומס
מרעש עומד בקוס שטם ל' הפא י' סות
על בעס: אפי' קחסת שקס מרמעים על

במקום עתה בנח להם קברה ל' יפיו אל במהם מרפיון ידים של יקא בהם כח כלל לעמוד בבע' אויבתהם
על היום הבא. כל שריד שור. ער וכדון קין שורים להם פ' קס בגלות פלשתים כיון שהמר וגם מה אהם ל'

עבד וציון וכל גלות פלשת : ועשן קטמון כן הוא לקבצית לעבד ולציון שהיא שור כל שריר של יבאר נבס אדם
ע שודד יא את פלשתים אין ע מלת כל אכל לכבודים כל . בארית איככהר פלשתים ובפתרים יחיס קו
כמו שכתב אשר יבאו מנסי פלשתים ואת כפתהם . ופרש רש"י כענין כפתר דמיקט . ואמר שארית של
שאר לבס שארית . באה קרחה אל עזה . אמר קרחה לפי שפיעה הכה אותה תחלה ואחר כך יבא

נכדעלצד וקרחה שלל נשאר נה שום
דני . נדמיתה נביתה כמו נדמה נדמה
מלך ישראל . שארית עמקם רב מיני ע
וחילס פ הרטייקרא בלשון עמיק כמו
העמיקו שחת : העמק שאל ותדעם זנתן
שאר תקפחון . ואפשר לפרש שהיו בהם
ישע העמק עד מתי התמדו עמק
שריטה בבשר כמו ל התמדו . וונק
הרגם עי אימות התקממן כמו שהרגם
אנקלם ל התמדו ל התקממן
הי הרב לולי . כלומר פ לא הי
קחרכ . עד אנה ל
תשקוטי . זה מאמר המקה על פלשתים
ואמר שכיגו איך תשקוטי אל הערך
היא נדן קחרכ . הרגש . עמק מרגע
בין שאמר תשקוטי פ הקסקט והמרגע
אחד וכן ודומי עמק דממק איד תשקוט
עק לפי אל אשקלן . עק לרב שרלך אל
אשקלן להכריתה ואיך תשקוט ע שהלם
שלחותה . שם ענה . שם קומינה
למואב כה אמר לולי אלהי ישראל פ
הוא לקח נקמת
ישראל מנסי . כלכה קריתים . השר
שקראת קריתים : ואפשר שיש ש
מגדלים בשר לקר נקראת בלשון שם .
קובעה קמאגב . השר הקראת משגב
וזנה : הרגם נהיית ממת רחנהון ואנבו :
אין עוד תהלת מואב . כחשטן
חשט

בהזעקו האדם והילל כל יושב הארץ :
מקול שעטת פרסות אבירי מרעש
להכבו המון גליו לא הפנו אבורו
אל בגם מרפין ידים : על היום הבא
לשדד את כל פלשתים להכרית
לצרו לצדון כל שריר עזר כי שדד ע
יחזה את פלשתים שארית איכפתור :
באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון
שארית עמקם עד מתי התמדו די : הוי
הרב ליחזה עד אנה לא רת שקמיו
האספי אל תערך הרנעי ודמי : איד
תשקמיו ויחזה צוה להאל אשקלון ו
ואל חוקהים שם יערה : פ

פ למואב כה אמר יחזה צבאות
אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה נ
הובישה גלדה קריתים ה
הובישה המשגב וחתה :

לשון מפל על קלסון והוא נחות קלסון . וכמוהו מרמון תדומי . ועקרן העין

נשברה מואב עשיריה כן כתבו וקרי בוד ואחד הוא והרגו יונתן שלטונתון ואיפסד שקיה דעת זכנה
ככתב הגדולים באסון נשנים של נדך נגלי כי מעלה הלהות כן כתב טווקרי
צוד פו וזוד מתחלפס כמשפט וזה הטעם הוא בנבואת ישעיהו
אמר כי יעלה מואב מעלה הלהות שהיא מקום גבוה אולי יחשם להשגב ועל ענה וזכה יעלש גפ צנכ וכפל

אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבון
עליה רעה לכו ונכריה תנה מנוגם מדמן
תלמי אחריו תלך הרב קול צעקה
מחרגם שד ושבר גדול נשברה מואב
השמיעו זעקה צעוריה כי מעלה הלהות
בבכי יעלה בכי כי במורד חורגם צרי
צעקת שבר שמעו נסו מלטו נפשכם
וההינה בערוער במדבר כי יען בטח
במעשיך ובאוצרותך גם את תלכדי
ויצא כמי שגולה כהנו ושרי יחד ויבא
שדד אל כל עיר ועיר לא תמלטו אבד
העמק ונשמד המישר אשר אמר ה
יהודה תנו ציץ למואב כי נצא תצא
וערעה לשמה תהינה מאין יושב בהן
ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור
מנע הרבו מרם שאנן מואב מנעוריו

הנו ציץ למואב כנף והרגו סככיר צנין ואמרו דעתנו זל
למואב שיכיר ט ועל מקרה מארע וכו שאמ
פ נבא תצא טעמו פ עוף העוף מן פ נעש נעו שהיא עטף מן לא קמנה פ בכה קמנה יעוף העוף לכך קמנה
הקליבה קמנה בכה ונצא מקור והאלף תמורת הוא וכן תצא וקיה משפטו תצא ברגש גמלם תשא הלא שנא
הנה תמורת קמנה כמנו שכל כן במקומות רבים ויונתן פי צץ כמנו צץ קמנה וכן תרגו אעזוב כתיב מן מואב ארי

צפ לחזק קטן חורגים שפס קס חורון
עליון וחורון תחתון צרי צעקת שני שמעו
צריקה ישמעו מקום צעקת שני שינגקו
לשנים וצרי כונו צרי וכן חלום שקופים
אטומים כמנו חלום וקדומים לקס רבים
כמו שכתבנו בספר מכלל נסו מלטו
גפשיכם ותקיעה נפשיכם

הקיעה במקום שימלטו כערוער
במדבר והוא כמנו ערער כערוער בערבה
אויקה פי והקיעה על הערים כלום אחד
שהצאו מעריכם והואו תקיעה עריש
כמו קערוער במדבר והוא עץ גדל במדבר
בארץ זבד ויתקוו כמגדל ערוער דיסון
בשכונן במדבר כי יען בטחך
במעשיך במקך

וקטף וכן ואיש במשון
ומעטקו ברימל ויתבאוצרך ושת
גזוף גם את תלכדי כלומגם את כמנו
קמנה קאחרים שאין לקס אוצרות כמנו
ולס קיו בהסקט ומן רב כמנותך כמנו שאמ
שאנן מואב מנעוריו לפיכך אמר גם את
פ לא יושלך אוצרותך שהיית בטחת בהן
גם לא יושלך כמנו אלפיך פ גם הוא יצא
בעלפ ויבא וער לא תמלטו ושר
מקם לא תמלט פ אל כל עיר
וער יבא אורר אשר אמר יי כמנו כחבר
וכן תכל מעטת אשר עיתך כמנו כחבר
אלוהן סנפירין שפירח בהן חמל תמ כנף

פ נבא תצא טעמו פ עוף העוף מן פ נעש נעו שהיא עטף מן לא קמנה פ בכה קמנה יעוף העוף לכך קמנה
הקליבה קמנה בכה ונצא מקור והאלף תמורת הוא וכן תצא וקיה משפטו תצא ברגש גמלם תשא הלא שנא
הנה תמורת קמנה כמנו שכל כן במקומות רבים ויונתן פי צץ כמנו צץ קמנה וכן תרגו אעזוב כתיב מן מואב ארי

מגלגל ארור קלל מי שקינה בעלמיה וירפה ידו מהחג . ואמרו בני יואב מיה שלם אימכן שאר האומות
ב קנף קנש גדל עליו לפי שקנש קוזר את ישראל עליו ואמר אל תבי את יואב וקס קרשיש לפסות
קסו מלאכת יי פ מיי קנח לפס ו קנודיק מלשר קרשע לשאל ומרוב גזות לרוב שלות עד שהגדיל על יי כמו
סאומר רמיה קוזל מי שמרפה ידו מהחג ונפל קלל לפי קעטן שאגן בואב . קמן פתחה פ קוזל לפין פט
וסוקט קוזל א שמריו כמו על . ודמה אות
לפין ששמד על שמריו וקוזל קיין קטוב פ
בדקת קיין מכלי א כליילך ריחו וכעמו
ומואב גסן לא גל עדיין ועמד סוקט
בארע לא נמר שרשו מרר וקוזל מנצנן
נפצל . ועטו לפי מקומו נתחלף או פי
עטן רפיון וחלשות כתרעמו לפי כגוכן על
כן תפוג תרה אל קתט פנת לך ויפג לא
וכן בדברי רזל ושחוש דילמא פייגא דעתיקו
דעברא כלומי שמא תחאש דפת קטטר
ועד אמרו גוף קסק יין מפיט כלומי מנחשו
ומכיר כמו וכן פירוש לא נמר לפי תרעמו
כלומי שלם נחש כח קיין וריחו . לכן
צטט וצטקו צטט מן קקל וצטקו
מן קדגא ועטבו מגלגל ומסיטט אות
ממקומו שקיה ב סוקט עד קנה וכן עטב
כיוצ כמו . ותי צוזין ובוזוזן . וכליו יריקו
לפי שקמטיל אות לייין שלם קודק מכלי
אל כלי אמר וכליו יריקו ונגלגלס ינטע .
נגלגלס שנהס קיין כמו נבל יין ינפט אותס
ויטרו אותס וזה נרדמאל כמו שפי וית
ונרסיקון יריקו וטוב ארעקון ינמדון ויא
אל פי ינפט כיו יריקו כתרעס ותעצ כיה
ונפגת וקוזל כפל עטן לחוקוב ושל בואב
מכמוס . סקו טטחי בכמוס
אלהיס . מכתת אל מנחוס . בסנל קטית

וְשָׁקַטְהוּ אֶל שְׂמֵרָיו וְלֹא הוֹרֵק מְבִלִי
אֶל כָּלִי וְבִנְוֹלָה לֹא הִלֵּךְ עַל־כֵּן עַמֵּד
טַעְמוֹ בּוֹ וְרִיחוֹ לֹא נָמַר:
לְכֵן הִגְהַיְמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה שִׁ
וְשַׁלַּחְתִּי לֹא צַעִים וְצַעֲהוּ וְכָלִי יִרְיָקוּ ו
וְנִבְלָהֶם עַפְצוֹ: וּבִשְׂמוֹאֵב מִבְּמוֹשׁ כ
בְּאִשֶׁר בְּשׁוֹבֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל
מִבְּטַחֶם: אִיךְ תֹּאמְרוּ גְבֻרִים אֲנַחְנוּ
וְאֲנִשֵׁי חֵיל לְמַלְחָמָה: שִׁדְד מוֹאֲבֹעֲרִיה
עַלְהוּ וּמִבְּחַר בַּחֹרֵי יָרְדוֹ לְטַבַּח נְאֻם
הַמֶּלֶךְ יַחֲוֶה צְבָאוֹת שְׂמוֹ: קְרוֹב אִיד־נ
מוֹאֵב לְבֹאוֹ וְרַעְתּוֹ מִהֲרָה מְאֹד: נְדוּלוֹ
כָּל סְבִיבָיו וְכָל יְדַעֵי שְׂמוֹ אָמְרוּ אֵיכָה
נִשְׁבַר מִטָּה עֲזַמְקַל תִּפְאָרָה: רְדֵי
מִכְבוֹד יִשְׁבֵי בְּצַמְאֵי שִׁבְתַּת בַּת דִּיבּוֹן
כִּי שִׁדְד מוֹאֵב עַלְהֵבְךָ נִשְׁחַת מִבְּצַרְיָךְ:

ומה סמך להם ישראל לפי שיש להם שמה קרוב ליהודה לא נדקתם אף בשון ישראל שנתח בבת אל . שודר
בואב ועריה עליה כבר פרסא פ מנחה קאסן לדע צטט פטט וכר ופטט נקנה פ דבר לשון וכר כנגד קטט
וידבר לשון נקנה כנגד קכנסה . ופי עלה נפסק לל קמון פריה נפסק וכן יעשעלה . כעלות גרש . וית
וקרויקון חרובא ואלע אצו אל פי לעריה עלה קשוד . רדי מכבוד . מהכבוד שקייתו שלם קיית חסרה דבר ושב
בצמא לרשע בגלות שתקיי צמחה לכל מוניישע
כן כיתו וקרי ושב ורל קכטו שתקיי מיושב בצמי

אל דרך כיון על וכן אל הקדו לא אכל כמו על שאלכם ונמלטה אומן לישבת פרעו שהעמוד על לך ותשאל
הנשים והנמלטים משאר ערי מואב שאל לקם תחלה האויב השאל מה נהייתה כלומר מה רעה נהיית
בהם ואומן נמלטה כלומר אם איש ואם אשה ונמלטה מלשאל והוא כפועל עבר כלומר ואשר נמלטה הגידו
בארסון כי ארסון נמל מואב והאויב נל מהגבול שבגדו קריות שם עבר הרחוקות והקרובות הרחוקו מן

אשר על הגבול והקרובות אשר בדרך
הארץ נגרעה קרן מואב מלכות מואב
ולפי שקקק היא גמקה על
כל אערי קנהמה נקראת המלכות קרן
שקיא גמקה נמלטה על כל העם וכן תי
מלכות וזרוע שריו וחילו כי קם זרוע
העם והמלך וחוקם כמו וזרועת קנגב
וכן תי ושלפוטקו אהדו השבירה על
משל אמן לאויבים השכרן
קחמה כי על הגבול בשאלו בבת ישראל
קנדיל פיקם עלהם ועל אמן של יכול
לכילם וית ארי על עמא דיי אהרברו וכן
אמן בנביות כפטה כי חרפו ויגדילו על פם
הי נבאו וספק מואב בקיאו לפי שקמשיל
לשטר אמר וספק בקיאו כלומר כמו השטר
מהגבול ומתהכך מעד אל כי בקיאו קיין
שמה וספק נפש לדרך כי עשה מואב
מנרוב צרותיו ויתיראון מואבאי באתריו
קיאו שם בפלס ריטו ריטו וקיה לשחוק גם
הוא שישחוק עלו כמו שמשחוקין על השבו
ואמר גם הוא כמו שהוא שחוק ולעט
ישראל כן ישחוקו וילעט עלט גם הוא ואם
לא השחוק קיה לך ישראל בדרך
שאלה אמור אם לא קיה לך ישראל לשחוק
כן תהיה אתה לשחוק אם כנגבם נמנא

אל דרך עמדי וצפי ישבת ערוער נ
שאל ינסו נמלטה אמרי מה נהיתה :
הביש מואב כי חתה היליל וזעקי ה
הגידו בארסון כי שרד מואב וימשפט
באל ארץ המישור אל הלון ואל
יהצה ואל מופעת ועל דיבון ועל נבו
ועל בית דבלתים ועל קריתים ועל
בית נמול ועל בית מעון ועל קריות
ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב ה
הרחקות והקרבות נבדעה קרן מואב
וזרעו נשברה נאם יחווה השבירה כי
על יחווה הנדיל וספק מואב בקיאו ותיה
לשחוק גם הוא ואם לואה שהק היה
לך ישראל אם כנגבם נמצאה כי
מדי דברך בות תנודד עזבו ערים

הנמצא ישראל כנגבם שתשחוק עלו כמו שישחוקו ויריעו על גב כמו שאמר יריעו עליו כנגב כי מדי דברך כי
התבודד כי בכל עת שהיית מדבר בו ער גלות היית מתבודד כאדם ששמיח בדבר ומתבודד בעצמו ומכירי ותי על
דחיתתן על הבריה דישראל כלשחוקו לכוון כאלו בנגבן אשתכחו ועל דאסתתן עלהון פתגמין רבין תטלפון עזבו
וקיו כונה תקנן בעברי פי פחת כמו קיונה שהשים קנה בני הפחת כדי שלא יקחו בע אדם אותה וחת אפרוחיה כי
מטב הפחת לא יוכלו לעטר אלה ופחת קיין חפירה ושחוק עמוק ותרגם כי שחוק ארי כרו פחית ותי וקוון טונס
דשכח פם שאנכא ונחתא ושריא בארשת ענא שמענו מיאמר הגבא בשן האמות שיאמרו כן על מואב שימעו
שקיה מתגאה מיאד מואב בערוו שלות וכפל
(און הגאוק כמק פעימי לכוו הגאוק אגני ידעתי ערית)

שקיה מתקף ומתעבר לא דבר על קוים ששטו מרוב גאותו ואל כן ברוי אט יתעורר אל יתקיימו דברי כווצו שקיה
אומר בצחות כן וכן אעשה ואני ידעתי עמס יי ב אל יתקיימו דברי כווצו פנא על הרעה כן אמר כווצו כן צרות
כל פחד לא כן עשו לא עשו בע מואב כאשר חסד ויתקדמי גלן אמר יי שבדי דברי בעקון ואל תקטן יקריהון אל
כשאר עבדו וזו חסדו נפחאט קשרט מלת ברוי עס כן אעפ שקחתנ במלת כן וכן דעת יונק וכן הוא העטן
צפוק של ישעיהו ויש לפרש עד קטעס

ועברת אל כן לא נתקיימה עברת על
כן קנצו מדבר על לשון עס מואב

קיד הרש שס עד מערי מואב ובעשקו
קיד חרשת יקנה עטן צצוף הפה סקל
ילש וכן יקנה כונה ויתקיד חרש כך
תקפקון ותר יקנה דוון כבבי יחלג שחר
עס פרי מואב כשאשמע צפ ישיר
אנכה לך כלומר בעסרך בגטן שנמה פ
תעתי פ כן יקום לך כיו לעיר וזאק הערי
סוזר לפווח כנ לקהוס ישרא מר
האמורי כווצו שכתב בערה חנל כסנע
כאונק וגד חוכו כוואב ויסס בקן והגטן
שנמה כווצו הארץ כנעטן הסר הנסמך פ
והגטן גטן שנמה וכנ פו צספ ישעיהו פ
גטן משל על העס שיקרע מקרתס האויע
וילטו בעלק מקרתס וזא כטישותר עבדו
יס והכטישו קס פארז הגטן המתכססות
והוא משל על קוים על קיטר ועל צצרך
ובשעקו על קיטר ועל קצרך קיד נפל
וקיטר הוא פירות הקיץ לסי ונשים ובזמן
הקציר והציר קווצו כהס האויעס שוללס
ובזוים ונאכפה ובשעקו ונאסף ופי
אסף מקס אל מקוס אחר יאו פי עטן כלץ
מן אסף אסיפס וכדמל מקו שדות זרע

ועני פרי אל דרוך פו אל דרוך קדורך כווצו שקוא בשעה קידד קידד אל קידד קידד הוא קריית הדוד כס בעת
הדריכה אלו קידד קידד שקוא מנהג הדורכ לקרא עתה אל יקראו קידד וזל אל יעצרו עצרון ואל ירימו בקלפון
מועקת עגלת כווצו עגלה קתו בעקוס הא וכן ותעצת לסי לץ אף גילת ורכן אהתג פנת לך והדומים להס
סכתננו כספר מכלל ופי שלפיה גחלה או כנ גלפ שני פ היא הטובת וכן קיתה מואב מלטה כל טוב
כשנא אלה הרעה ויאמר פ מעטער ועד חודומס תלך מואב קולך וצנקה וזנתן תרצה עגלת תלתס דברא
מי נערים למשמות יהיו נערים שס נהר או שס מקוס צארץ מואב ואמר שיקו למשמות כון שאין שס יושפס
כאלו אין שס מים ואין שס ירק ועשכ פ ושת הארץ מקס נהרע ומקס צרו

וּשְׁכַנּוּ בְּסֻלַע יֵשֶׁבִי מוֹאב וְהָיוּ כְּנוֹרָה
תִּקְנֶן בְּעֵבֶר פִּי פֶּחַת שִׁמְעֵנוּ גֵּאוֹן
מוֹאב נֶאֱחָה מֵאֲדָנָהּ וְנֶאֱחָנוּ וְנֶאֱחָרוּ
וְרָס לָנוּ אֲנִי יָדַעְתִּי נֶאֱמַם יְחִוָּה עֲבָרְתוֹ
וְלֹא בֵּן בְּרִי לֹא בֵּן עֵשׂוֹ יַעֲלֶה בֵּן עַל מִ
מוֹאב אֵילָל וְלִמּוֹאב כָּלֵה אֲזַעֲקֶה לֵאלֹ
אֲנִשִּׁי קִיד הַר שִׁידָהּ מִבְּכֵי יַעֲזֹר אֲנִכָּה
לְךָ הַנֶּפֶן שֶׁבַח הַנְּטִישֶׁתֶךָ עֲבָרוּ יָם
עַד יָם יַעֲזֹר נִנְעוּ עַל קִיֶּצֶךָ וְעַל בְּצִירְךָ
שִׁידֵךָ נֶפֶל וְנֶאֱסַפָּה שְׂמַחַה וְנִלְמַכְוִל
וּמֵאֲרֶץ מוֹאב וְיֵין מִיַּקְבִּים הַשִּׁבְתִּי לֹא
יִדְרֹךְ הַיֵּדֶר הַיֵּדֶר לֹא הַיֵּדֶר מוֹעֲקָרְת
חֲשֹׁבוֹן עַד אֲלַעֲלֵה עַד יֵהַן נִתְּנוּ קוֹלָם
מִצַּעַר עַד חוֹרְגִים עֲגֵלַת שְׁלִישִׁיהַּ כִּינֹם
מִי נְמָרִים לְמִשְׁמוֹת יִהְיוּ :

ועני פרי אל דרוך פו אל דרוך קדורך כווצו שקוא בשעה קידד קידד אל קידד קידד הוא קריית הדוד כס בעת
הדריכה אלו קידד קידד שקוא מנהג הדורכ לקרא עתה אל יקראו קידד וזל אל יעצרו עצרון ואל ירימו בקלפון
מועקת עגלת כווצו עגלה קתו בעקוס הא וכן ותעצת לסי לץ אף גילת ורכן אהתג פנת לך והדומים להס
סכתננו כספר מכלל ופי שלפיה גחלה או כנ גלפ שני פ היא הטובת וכן קיתה מואב מלטה כל טוב
כשנא אלה הרעה ויאמר פ מעטער ועד חודומס תלך מואב קולך וצנקה וזנתן תרצה עגלת תלתס דברא
מי נערים למשמות יהיו נערים שס נהר או שס מקוס צארץ מואב ואמר שיקו למשמות כון שאין שס יושפס
כאלו אין שס מים ואין שס ירק ועשכ פ ושת הארץ מקס נהרע ומקס צרו

והשבתי למואב : מעלה זמנה : מעלה קרצן על הנמקה : על כן
לח למואב : מעלה קרצן על הנמקה : על כן
לח למואב : מעלה קרצן על הנמקה : על כן
לח למואב : מעלה קרצן על הנמקה : על כן

והשבתי למואב נאם יהוה מעלה בנה
ומקטיר לאלהיו : על כן לבי למואב כ
כחללים יהמהולי אל אנשי קיר הורש
כחללים יהמה על כן יתרת עשרה נ
אברהו : בכל ראש קרח הוכל זקן נ
גרעה על כל ידים גדרות ועל מתנם
שק : על כל גנות מואב וברחבתיה ש
כלה מספר כי שברתי את מואב נ
בכל איין הפין בו נאם יהוה : איך חתה
היללו איך הפנה עורף מואב בושוהיה
מואב לשחוק ולמחתה לכל סביביו :

פ כי כה אמר יהוה הנה כנשר
יד אחו פרש כנפיו אל מואב : גלכדה
הקריות והמצדות נתפשה ויהיה לב
גבורי מואב ביום ההוא בלב ו

וקמצינות קס שהם במקום גבוה ויתכן למרס הקריות שהם מערי מואב וקמצינות ועל קריות ועל צריק ואפעל
שנכנסה עליו הא הידיעה קנה כמקו קש : בקרקר בסכות ויתיקב בש כרס ומצרתו יתאחזן כלב אשה מצריק
שהיא מצריק בעת חבלה כשכרעת לרגו וכן תי דעקא לפ בחבלה ומצריק ממשלה מן וכקצרו והוא עומד כלומר
טובה ושמעית צריק : הגם כתי בוד למי שהנס בכו ומקנכו כמו ג. עם ית עבדיו וקקרי הוא הנס אומ על
עצמו ושטקס יקין נסיס ומנטסי : הפחת היא חפיקה עמוק אלה אל מויהב קנפי קודס הידיע כמו ותיאקו את קילי :

אמר קרח ציחא פ כן דרך בע אדם
שפולסין שטע ראשיקס על אכל ואמוכל
וקן גדועה פ קוקן קוח הפחדת קטנס
ובעת האכל יגלם אדם אות לפסיד הפאר
פטו וכן אמר מנלמי וקן וקרוש בגדים
וכן ית ובעל דקטקון גלוח ולא אמר וכל
וקן מנלמת ואמר גדועה לגנאי : על כל
ידיס גדועות גדועות שס האחת גדועה
בפלס מלוכה חלוקה ועטמן שריסות
בבשר וכן לפ התענדו : וית על כל סימן
מיתה ממין על כל גנות מואב בגלוי
יעשו מספר

סדיאוס בע אדם וכן ציחוסיה איך חתה
מלשאל שטע פשטין לשון עע
קללו שוי או עע : איך קטנה שורף איך
קטנה ערפ לפוס מנט חויטו ולח עמד
בפסקס טא טעל עע על משקל הקקר
אז כשאקנה שורף קיה לו טטת לפ
סיקיה לשחק והוא קיה שחק על ישראל
בגלותם : בי בה אמר ילל : כנשר ידחה
קאויב יעוף כנשר וינח מקרה
עליקס והאויב הוא נטכננצרי : גלכרה
הקריות לשון רעות ואמכלכה
לשון יחידה פ כל הקריות ילכו מקרה
כשר אחת וכן והמציות נתפשה על זה
הדרך והקריות קס קעריס שהם צמיסור :

ביצור חשבון עמון מנחם נמים . אותם הנשים מעמי מואב מטפ האויב חסם להנצל בל חסון מרצנו אשר קצור והענין שהיתה נצורה פ כני עמים הקדומים יצא אש מחסון שהיתה למרי וכל פאת מואב לפי חסם להסגבה עתה . וזאת אה וכל פי הנשים מעמי האויבים יעמדו בכל חסון וזאתו הנשים על דאשתמש לענין חסון גלו אתקרי חילון ערקו . אש יצא בלשון זכר וקראש לם סופח . פאת מואב כלומר פת קפחה של שאר נה דבר זה קרא מואב על

הגדולס וכן תוקטילו רצוצ מואב . וקדקד בצע שאון . גם כן משל על קראשי לפי כזה אותם בקדקד ופי בצע שאון שהיו בצע שאון וקאמה מדברי גמקורת . וכן תי ויקירי בצע את רעש אוי לך כואב קעני כמו שכתב בתורה אך קמלת שוקת ושבת ייבורטון שאמז באחרית קימים קוח עתה וזה

יהיה עמיות קימים וכן ססת בצע עמון שאומר אחרי זאת ואחרי זה ואחרי כן אשי את שבות בצע עמון גם כן זה לעמוד וכן אמר בהסחת נבנה על שתי האומות קאלה שארית עמני יחוס ויתר עמי יחלם ואמר זאת להם תחת גאונם פ חרפו וזעלו על פס יי צבאות כמו שאמר בנבואה זו פ על יי הגדיל ואמר שם עוד פ רוק את כל אלהי אחרץ וישתחוו לו איש מקוממו כל איי קמים וזה לם יהיה עד ימות קימים ואעפ שנהבל כלו האומות קיום איפטר שנתפרו במקומות קרובים מארצם ואעפ שנתפרם באומות אחרות איפטר שנשאר שום זכר להם ובאחרית קימים תשוב כל אומה ואומה בארצה וכלם תהיינה תחת ממעלות ישראל כמו שאמר אהם ומואב משלוח ידם ובצע עמון משמפרם עד קנה ומשפט עמון נורה קבחה עליקם ברין ומחפירם מלכס את ג' כמו שפרשמו פ בשגלו בצע נג ובצ' ראובן עמון ומואב שהם שכנים להם וענין אמר שהם פסרים שהיה להם

ומה שאמר מלכס את ג' דונה למר את ארץ ג' ואפטר שנתו בארץ

אשה מצרה ונשמד מואב מעם כי על יחודה הגדיל פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יחודה הנשים מפני הפ הפחד יפול אל הפחת והעלרה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדת נאם יחודה : ביצור חשבון עמון מכח נסים כי איש יצא מחשבון ולהכה מבין סיון ותאכל פאת מואב וקדקד בנ שאון : אוי לך מואב אבד עם במוש כי לקרוב בניך בשבי ובנתך בשביה וישבת יי שבות מואב בארורית הימים נאם יחודה עד הנה משפט מואב : לבני

עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לומר ירש מלכס את ג' ונעמו בעריו יישוב : פ פ

משפט מואב לפי שהאריך נספר הרעה קבחה אליו אמר עד קנה ובצ' שפט : לבני עמון כה אמר יי מחפירם מלכס את ג' כמו שפרשמו פ בשגלו בצע נג ובצ' ראובן מארצם באו עמון ומואב שהם שכנים להם וענין אמר שהם פסרים שהיה להם

בה דין פ מקדס היתה שלפס ומנה שאמר מלכס את ג' דונה למר את ארץ ג' ואפטר שנתו בארץ ג' ינלך בצע עמון עד קמלטה לשכך אמר מלכס

לכן לפי שהיא החזיק בארץ בני ישראל על השדה עד שזר מלכה לפי אשר מלכס לפי שהיא החזיק בארץ בני ישראל רבה צע
עמון שקיתה לו נוצר ויריביותה היא ונפיתה ונדש יכרא את יתשין זה לפי אשר על קומן קהוא פ פורעו
אלה האומות שזכר על די נבוכדנצר היה וזו יכרא היה בילוק אל לפי אשר פ בני עמון ירשו ארץ בני בני ישראל פ עד
בא וימן שירשו בני ישראל את עמון שהיו ירשו וזה יקיה באחרית הימים נמש ונני עמון מנה מעתה ונפס היה עמון

לכן הנהימים באים נאם יהוה
והשמעה היא לרבת בני עמון תרועת
מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה
באשתנה וירש ישראל את ירשו
אמר יהוה הלילי חשבון כי שדה עי
צעקנה בנות רבה חננה שקים ספונה
והתשטנה בנדרות מלכם בגולה
ילך כהנו ושריו יחדיו : מה תתה ללי
בעמקים זב עמקך הבת השבבה
הבטחה באצרתה מיבא אלי : הני
מביא עליך פחד נאם אדני יחודה י
צבאות מכל סביבך ונרחתם איש
לפניו ואין מקבץ לגודר : ואחרי כן אשב
את שבות בני עמון נאם יהוה : פ

ודש ישר פ בני עמון לכו גב על ידי מדי ופ
כמש בני ישראל יחוק הנפשותך לבט קדם
למורסק ושראל עלו מהגלפ עי כי מלך
ונתן לפס רבות לעבור בארץ בני עמון פ
עתלה נטלו בד מלך בני בניו שר קהואו
ואחז מרדו פ כמו שמרד בניקיהו חלילי
חשטן חשטן קיתה לפוא חזק
סגלו בני בני ונכראו ופ ואת קיתה
לני עמון ופ אחרת קיתה בארץ כנען כמו
שאלו ונבוכדנצר כשעלה בארץ סוף עמון
תחלה ואחז מואב וכשכא על בני עמון סגנו
בש תחלה לפי אשר קילע חשטן פ שדק פ
את חשטן בארץ מואב אפס שאת בערה
ונזלה קילע פון שדק פ שקית בערה
לפ תכל את ונש שות רבות וקס כפרי של
רבה בני עמון : בעקנה פ לפי יקיה לפס
מקלפ רבה חטפ שקיה עד המלכ פ נס
היא תלב וכחמרו לבני רב בעקנה חננה
שקי ספונה הוא ערמל או אשר כנג קסס
שיסס פון וקתשוטנה מעטן משוט באר
כלומלכ הנה והנה עעקות וכופנו ונאמרו
בערות לל בערות הכפרים פ לפי קראו
מכרות הכפרי חומה אל גדות צאן או

גדרות הגמות וקרימי פ יח יעשו חומה בערה כפרי ואזן לקסוז כלומ קתשוטנו בנתכ בערותכ ולפ תחכם אלת
לפסג בער חומה לתיה וכליח פ לפ תפס ארס פ נס היא תלב וזש פ מלכ בעלה ילך מלכס הוהג בערה שקיה
פער המלכה ואת תמה מה שת' וקתשוטנה בגדרו ואת מקמן נישין כמו שתרב על כל ידים גדודו ידמה שקיה קול
בב לתת' ומות וקתשוטנה עקדמה קתיו לפי הפעל מפע קתחיות ב טיתין וכל שלם כמנהג נאותות וט ט' מה
היתה משהבחת בארץ המעבור שקיה לפ והיתה רבת היות' ובעיקר יוב היות העמק שאת מכתבת ט מרס
חללי הית בני עקי במשך ותד' וב עמך הרוט תקך רינגי איש לבט כלומ כל איקיה נח כנג פטו לפי וק בני יוס
כלומ שלם יתקבע קעחי אחד פס אולא יתמו איש בחיו : ואחרי כן כמו שפ לפעל ב' א' מואב לארום יטא
ו עתה כמו נס' אישעה ש' בא על ארום אלת' וכן ענייה וכן יחוק חוכלם משמעת נכחית שקיה עתה

וכן אמר דוד מנצח אס לא יסבחו צערי תצאן וקס ישראל : האן עוד חכמה צמיחן וכן אמר בנסחת שבחיה
וקצרות חכמים מאדוס נראה פ חכמה נמצא נהם ובעת רשתם לא תשאל חכמתם וצמיחן הוא אדוס מצב אלפ
בן עשו אכל ית צדומיא : מצבס עמך הסנה במט מן קקל כמון נגת לרש שקוא מן קקל וכן אמר בנסחת שבחיה
וקצנה מקר עשו אכל ית מצמיח : שרחה קריש נקמץ חטף ועמא נפסקה ונצאסה מדרול כפה כרחה ותרנס

זנת אתק לקתח : גסו דדן קוא מאדוס
כינו שאמר בנסחת יחזקאל ודנה
נדרנילו ופי הפסוק כן סכו ושב דדן כ
אויב הפסוק העמיקו לשבת בארצ ולגרם
אתם ולבנותכם : ואל זל פי כאשר אמרו
סוסו הפסוק העמיקו לבחח והחזיקו מקום
שנתם של תשיג יד האויב צריך : פיש כן
לפי של סוכל (פיש הפסוק כמון סוסו עוי כ
לפי יכא עוי יונקן של סוכ פטלו וכן העמ
העמיקו עבר פ קהא נספול ואלו קיה עוי
קיה בניה : אם בצרים אמר על דרך
משל איך שחת אדוס כלו
ועל דרך קזה נסחת שבחיה כי אני

ונצנה כהא מקום חלף והוא
מקור בשלמון וידמה לעבר פ נמצבטן
נפול מקור דומה לעבר אמר ונחבא לח
זבל עשו פ חט גלשת מסתיו ואעמו דבק
עס הפסוק קנא חזרו : עובה כלומר
אחר שסד ורשו ואחיו שפט יין מי
שיאמר כנגד החל שבח יתמוך חט
אחיה כלומר אס אתה סופל חלל אל תחוש
על קשארם אחרך פ חט אחיה אותם
אין מי שיאמר לקס זה פ כלם ימותו לא יקיה

לקס שריד כמון שאמר בנסחת שבחיה ולא יקיה שריד לבית עשו : שבח עוי כמון שוב וקנה פרכסא הפסוק
דבק למעלה ממנו : וונתן תרגס אהן בת ישראל לח תשתבקון יתמיטן אנה אקיים וארמל תכון על ממערי
יתיחצן ואמר בגבוהו על הקבוצת וכן ותקרט ענמות אחר שיש בו סימן נקבה אחת די וכן מוני יעמדה וישרנה
קפרות בסימן נקבות אחת לבד : כי כה אמר יא רוצה לומר אין משפטס פ אין קשנש מוטל עלהס
כמון שקוא מוטל עליך בעסר פ ישראל אחיך פ כל האומות לבו בענש שקרש
לשראל ואדוס שקיה אח לשראל לא קיה לו להרע לו אלא לשכונאשר וכל : וכן אמר בנסחת שבחיה
מצומס אחיך יעקב תכסך טסה לפיכך משפט אדוס לשפת טס קחמה וקד משאר האומות :

לאדום כה אמר יהוה צבאות רהאין
עוד חכמה בתמין אבדה עצה מבנים
נסרחה חכמתם : גסו הפנו רהעמיקו
לשבת ישבי דן כי איד עשו הבאתי
עליו עת פקד תיו : אם בצרים באו לך
לא ישארו עוללות אם ננבס בלילה
השחיתו דים : כי אני חשפת את עשו
גלית את מסתרו ונחבה לוא יוכל
שרד זרעו ואחיו ושכנו ואינו : עובה
יתמיד אני אחיה ואל מנתך עלי תבטחו :
פ פ פ
יהוה הנה אשר אין משפטם לשותות
הכוס שתה ישתו ואתה הוא נקה
תנקה לאת נקה כי שתה תשתה :

לקס שריד כמון שאמר בנסחת שבחיה ולא יקיה שריד לבית עשו : שבח עוי כמון שוב וקנה פרכסא הפסוק
דבק למעלה ממנו : וונתן תרגס אהן בת ישראל לח תשתבקון יתמיטן אנה אקיים וארמל תכון על ממערי
יתיחצן ואמר בגבוהו על הקבוצת וכן ותקרט ענמות אחר שיש בו סימן נקבה אחת די וכן מוני יעמדה וישרנה
קפרות בסימן נקבות אחת לבד : כי כה אמר יא רוצה לומר אין משפטס פ אין קשנש מוטל עלהס
כמון שקוא מוטל עליך בעסר פ ישראל אחיך פ כל האומות לבו בענש שקרש
לשראל ואדוס שקיה אח לשראל לא קיה לו להרע לו אלא לשכונאשר וכל : וכן אמר בנסחת שבחיה
מצומס אחיך יעקב תכסך טסה לפיכך משפט אדוס לשפת טס קחמה וקד משאר האומות :

כי בישבעתי צרה היא שר מלכה בלדוס שמועה חלל הנצח שמועה שמועה מאלת וניח בלויס שלוחי
 וכלל מלך שלוח בלויס שיהקבע כלל למלמה על צרה ועל עריק כי הנה קטן עם
 מעט היו אדום או גם ארבע אינה רחבת ידים כן פיל לא וקנטן פ פירוש קטן שפל ונבזה כמו קטנות מכל
 קחסדים : נהפך כמו אהפך פ לא יחוש עלך שאר קנים יוס הנצח וית קטן חלש תפלצתך ימלא וכן אשר

כי בישבעתי נאם יהוה כל לשמרה
 להרפה להרבולקלה תהיה בצרה
 וכל עריה תהינה להרבורת עולם :
 שמועה שמעתי מאת יהוה ויצו בגוים
 שלוח התקבצו באו עליה וקמו למ
 למלחמה : כי הנה קטן נתתיך בגוים
 בזוי באדם : תפלא אתך היא אהתך
 זרון לכך שכנע בחגי הסלע הפשי מ
 מרום נבטה כי תנבחה בנשר קנך
 משם אורידך נאם יהוה : והיתה אדום
 לשמה כל עובר עליה ישם וישרק
 על כל מכותיה : כמה פכרת סרום
 ועמרה וישכנה אמר יהוה לא ישוב ש
 נשם איש ולא יצור בה כן אדם : והנה
 באריה יעלה מנאון הירדן אל נורה
 איתן כי ארבעה אריצנו מעליה

עמדה מכללה לא שרה או יקיה מן כל צה
 בעתה שקוא מן עטן אימה ורעה אימר
 אמקך שקיה מוטלת על שפטך לפי
 שקיה מכלל אופת קמורא קוציא אונק וכן
 זרון לכך קשיאך להגיל פה ולהרע יף
 לחיך יפך כוית טפשוך חטשה יקר
 שוכט כמו שוכן והיוד כוספת וכן תפשי
 מרום נבטה וכן חזק מרום קצרו והדומים לו
 ופי חזקו קטן מן חונק ארץ וחנה וחונ
 בעטן אף כלומר סוכה סע וקוא קמנל
 קנאי שלש ואומר זה על קר שער וית דלת
 דמי לשרא דישרי נשיט דטפח פ תגבה
 פי תגבה מקום שבתך : כשר שקוא ישוף
 גסה מכל קשפות : הגה באריה פי
 כתיב קוא מלך במשריתה יסק
 עלה קוא כשרי דסלק מרום ירדנא והוי לדי
 דשון כל יקיה כוח לכנש לפטו כמו דיר
 קרועי תרנן כוח דיר כמלך כוח כוח רועי
 ופי איתן קמקום שקו עתה איתן יקיה כמו
 כוח רועי וזה הפסוק נב כטוחת בבל ויתכן
 לפי הפסוק קממסחיה יעלה כמו אריה בל
 פחד ועלה מנאון הירדן כלומר יעלה ויתגבר
 כמו שמתגבר קמים כשהירדן בעאופן מלא
 על בל גדותיו וזכר הירדן לפי שקוא בל
 ישר ומנאון ארץ ישר יבא אדם קרע כמלך
 בביחית עובדיה ועל מושיעם ופי אל כוח

איתן יאל כוח מקום איתן והיא קר שער : פ ארבעה אריצנו מעליה כל באשר אשקוט ואל יענה לשאל ארץ אופת
 מעל ארץ אדום שק אשם בגלות : ועי בחור אלה אפקוד וכל מי שקוא בחור למ המה אפקוד ואינה אופת אל ארץ
 אדום : פי מי כמיט כלומר מי במות שימנו כנני ומי ופדני מי יק לי ימי ומי ער לי אשם : ומי זה רועה ומי זה
 מלך באדם אשר יעמוד לפני : ופדני קאון דעסק וזה קצטן בעצמו חמר בביחית מלך בגל לפי שגל ענגים
 באשר קרע לשאל וזה יוכיח קשרהש קוא ששרשה בפסוק פ נרמון ס גדולת ישאל והשועתם

איך לא שנה מלפני כה בלתי תאמר דמסק כל אנשי נוכס כנצו האויבים לפלס נמו וכן את ארצי איך לא
שט את דמסק שקיח שר תקלתי וקייח קרית מן שושי איך לא שמה מלך למס עלה ומלפני רעה וכן תנע
ענתו איכין לא שמה בקרת קרתה משה עבדתי וימ שנה מן וישם את ירושלם עטן בטן וחוק כלומר איך לא נבנתה
בזומה חוקה של תכלית האויב לעטנה תקלה כתי ותקלת קריוק עטן אחד פתחתינו במקום קח במקומות

איך לא עזבה עיר הרהלה
קרית משוששי : לבן יפלו
בחריה ברחבתיה וכל
אנשי המלחמה ילמו בזים
ההוא נאם יחיה צבאות :
והצתי אש בחומת דמשק
ואבלה ארמנות בן הדד :
לקדרי ולממלכות
חצור אשר הכה נבוכדראצור
מלך בבל בה אמר יחיה
קומי עליו אל קדר ושדדו
את בני קדם : אלהיהם
וצאנם יקחו יריעתיהם וכל
בליהם וגמליהם ישאוליהם

וקראו עליהם מגור מסביב:
נסו גרו מאד העמיקו לשבת
ישבי חצור נאם יחיה כי
יעז עלים נבוכדראצור
מלך בבל עצרה והחשב
עליכם מחשבה יקומי עליו
אל גוי שלי וישב לבטח
נאם יחיה לא דלתים ולא
בריה לו בדר ישכנו יודדו
גמליהם לבזוחמן מקניהם
לשלא חריתים לכל רוח
קצוצי פאה ומכל עבריו
אביא את אידם ונאם
יחיה :

רצם : לבן גמון יכרת וכן אל תימו בשונה והצתי עטן קלק שראו ינה וכן למנה קצת עבדך בן קדרי
כן קייק שם מלך ארם בזמן חרבנה על י
ורצן שם קמלך בזמן חרבנה על ידי סכרתי לקדר אימ בזק אשר קנה נסכנני מה של איך כן באומן אחרו
אעפ שלקו על ידו לש שהאחרות לקו על ידי אחרים פנים אחרת שקרי אדום ומואב ובע עמון וארם לקו
על ידי דוד מלך ישראל אבל קדר וממלכות חצר לא ראינו שלקו אלא על ידי נסכנני לפיכך אמר אשר קנה
נסכנני אשר כתי וקרי בל וו שהיק נקרא נסכנני אשר בו ובחלם ושדדו צוי מן מקל בא שלם והוא בפלם
חרם מואב משם אותה את בצ קדם : בה הוא מבט ישמעאל כיון קדר וכן כתיב בתורה יטור נפש
וקדמה וזנקה תרגם בע מענחיה ואפסר שקיו אינה בע קדר שוכנס במעבר :

איהליתם לפי שהם יושבי ארץ ונעל מקנה וכן אלו כל צאן קרני יקבע לך נכו עני נעני פי ענין הפסוק שיהיה
 אלוסי קובו אל עני של עניו של קייית אל שוק משקל אחד נסוף קשין בגלם שאר כאר ושכר ונכה
 ש יז קמער כיוו בושרי והיו קעני פאה יהיו קעניס אל פאה מענין קן פ קכאה קיח קן זכוף : אכר
 ארזל פ שלם שרז את קשניס ונאו עמקס לפרע לשראל לבי נאמרה עלקס נאיה וזכה אבר יא

והיתה צור למען הנגים
 שממה עד עולם לא ישב
 שם איש ולא יגור בה בן
 אדם : אשר היה דבר
 יחה אל ירמיהו הנביא אל
 עולם בראשית מלכות צו
 צדקיה מלך יהודה לאמר :
 כה אמר יחיה צבאות הנני
 שובר את קשת עולם
 ראשית גבורתם : והבאתי
 אל עולם ארבע רוחות
 מארבע קצות השמים
 וריתנם לכל הרוחות האלה
 ולא יהיה הנביא אשר לא

יבוא שם נדחי עולם :
 והחתתי את עולם לפני אי
 איבהם ולפני מבקשי נפשם
 והבאתי עליהם רעה את
 חרון אפי נאם יחיה ושלחתי
 אחריהם את החרב עד
 בלות אותם : ושמתים כסאי
 בעולם והאבדתי משם מ
 מלך ושרים נאם יחיה :

פ פ
 פ פ
 פ פ
 אשר דבר יחיה אל
 בכל אל ארץ בשדדים
 ביד ירמיהו הנביא :

קסת שלם לך חוקס ותקפס כיוו סקסת חוקק קמסא אוח וכן תי ית תקוף : והבאתי ארבע רוחות כאלו אינני
 רוחות יטס זאת קרוח קורה אוחה לעוז שכניס וסכניס לך כן יהיו מפוזרי בכל מקובוית ארבע מלבון
 עניו שלם ענג קלית לסרון פא קפעל עניו ישראל ימס רפא קלית : עלם כענגו שלם קרי כוד ואוחות אקוי
 מתחלמתי : והחתתי כז על לרך קשם ונגה קתו האוחה לסרון קתו למד קפעל שרשו חתרת עטן שכר : את
 חרון חפי על שקרעו לשראל : ושמתים כסאי עשם פון שאחבר ממנה מלך ושדדים וימנו פ מוחת
 קוח כאלו סס כסאי ואמלך עליה ורזל פרכו קפסוק על רכר וספת וקמין ונכט פ קכל היתה סכה מקהאל
 לפיסי לשראל בגלותם ופי מלך זה וספת ושדדים וזה קמין וספת בגו וזה וסמת כסאי פ קכל ירע פ מיי קיתה
 קשועה קחאי והיה פרשתה כסאי מוחת אוחתתי כו וקרי כוד וקעטן אובן סכית כתי כוד וקרי כו וקעטן אי

הגידו בגוים לפי שגם טיראני קאמיר כל היום אמר ששארן צודק או צדקס : קושש כל חת מדוכך : אלס קוז
אלפי בגל ואמר קריס כלע קוששאו פתק וחת פל יכלו לקניל את פנדיקס : הת : פגל עג
פיקל תס עונך בת ציון שרבו חמת : חת מלשאל : כי עלה פלשה גוי מצפון קס מרי ופריס : בימים קזימק : פ
כאחדנה בגל צאו ישראל מקגלות על די כרס מלך פריס יצאו בגל ישראל קימק ונג יאמדי -

הגידו בגוים והשמיעו וישאו נסח שמיעו
אל תכחדו אמרו ונלכדה בכל הוביש
בלחת מרוך הובישו עצמה והנה
גלולה : כי עלה עליה גוי מצפון הוא
ישית את ארצה לשמה ולא ידעה
ישב ברמאדס ועד בהמה נהו חלכו :
כימים ההמה ובעת ההוא נאם יחזה
יבאו בני ישראל המהזבני יהודה
יחזו חלד ובכויילם וארת ידעה
אלהיהם יבקשו : צון ישאלו הך דעה
פניהם באו ונלו אל יחזה ברית עולם
לא תשכח : צאן אבהות ה' העמי
רעיהם התעו סהרים שובבים מהר
על גבעה הלכו שבהו רבצם : כל מ

יחדו פי קימק יחזקס שקיו בגלות בגל עס
יהודקו וצמין פ כשגלו עשרת קשכסיס -
שאלו ברין מעמיס מפוריס כמו שכתב
כדרי חזקיקו ויאסיקו ועל יחזקס נג יידיא
אומר שגלו עס יהודק לבגל וקס צאו
עמקס כשעלו מבגל על די כרס מלך פריס
: קלך ונכס מרד שמחתס נשונס לחרכס
יס נכס של שמחוקוכן נכס יצאו וישק יעק
לרסל וישא את קולו ויכך ויכך על צארו
עוד וית במגלוקו כד קוז נק גלו וכמוקדקו
מחרע גלותהון פלסן ריי אלס קוז יתבטען
ציון ישאלו נשונס מגלות בגל ישאלו
וק לוק דרך ציון דרך קנה דרך קימקס
קוזק כמו לא יחזקס שלתס חות קנה וק
וקחמקס לו צאו ונלו אל יי : יאמר כל יחד
לסרו צאו ונלו אל יי : ונלו שיעל דרך
קעבי צאו ונלו אל יי וקבצו שטקס
צוי נלו ונתקבצו וית צאו ונלו עבר מוסב
לעתיד יתקו ויתספן על עמיק ריי יגור
לפן קייס פלס דלס יפסוק דעת בוק סילנו
עמקס גריס בגלותס מבגל וכן אמר שסאל
בגל כששמה ונלוה קנר עלקס ויחמק
פריס קוקס ס פ קוז לעתיד חת קפסיק
בגלותס מבגל ויחזו לעתיד צימות המשיח כמו שפרשמו סס : צאן אבהות כמו צאן אובדות סאן מנכס יחזקס
כן קוז עמי ער זה קזמן שתחר בגל פ יחזיקה לקס דורס ומקס : קיק עמי כשכעל דרך כלל קוז קריעל
דרך פריס : רועקס קקעס : מלכקס קוז סנת אבהותס וקס קקעס שקלס בדרך רעה : קריס שצבס כשככוד
וקרי סו ואותות אהוי מתחלפות ועפיין עמך גרש ושלח וכן פ שצבס יקיק עמך גידוש על דעת ריזנה ופגזשו אל
קריס גרשוס ושלחוס : ויס לפרשו שברוס ומקתס כלתס בגלות מקר אל קר ומקר אל גבעה וכן פ שצבס יקיק
עמך שבר וכפתה וכן ושובבך ושאיחך וזונת תדכ כעמך מברך קוז עמי מלכא טלשי צמין שפוטא בזוכן מטור
לכמא גלו וכו' : כל מוצאייהם וצריקס : ששסיס לקס צרות : אמרו לן פלסס : אין עלנו איסס בקרע לקס :
תחת אשר - חטאו : וודברי קנשא אומר למק בוא לקס קציק קוזאת :

צאן אבהות כמו צאן אובדות סאן מנכס יחזקס
קוז קריעל
קקעס
מלכקס
קוז סנת
אבהותס
וקס
קקעס
שקלס
בדרך
רעה :
קריס
שצבס
כשככוד
וקרי
סו
ואותות
אהוי
מתחלפות
ועפיין
עמך
גרש
ושלח
וכן
פ
שצבס
יקיק
עמך
גידוש
על
דעת
ריזנה
ופגזשו
אל
קריס
גרשוס
ושלחוס
: ויס
לפרשו
שברוס
ומקתס
כלתס
בגלות
מקר
אל
קר
ומקר
אל
גבעה
וכן
פ
שצבס
יקיק
עמך
שבר
וכפתה
וכן
ושובבך
ושאיחך
וזונת
תדכ
כעמך
מברך
קוז
עמי
מלכא
טלשי
צמין
שפוטא
בזוכן
מטור
לכמא
גלו
וכו' :
כל
מוצאייהם
וצריקס
: ששסיס
לקס
צרות
: אמרו
לן
פלסס
: אין
עלנו
איסס
בקרע
לקס
: תחת
אשר -
חטאו
: וודברי
קנשא
אומר
למק
בוא
לקס
קציק
קוזאת
:

מִיִּשְׂרָאֵל לְמִי כִּי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 לְמִי כִּי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ

וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ

וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ

וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ

מִיִּצְאֵי־הָאָדָם אֲכָלוּ־מִצְרֵי־הָאָדָם לֵאמֹר
בָּאֵשׁ הַחַתָּאֲשֶׁר־הִטָּאוּ לַיהוָה נִזְדָּקְנוּ
וּמִקֹּדֶשׁ אֲבוֹתֵינוּ יְהוָה נִזְדָּקְנוּ בְּכָל
זִמְתָּנוּ בְּשָׂרֵינוּ יִצְאוּ־וְהוּא בְּעֵת־תוֹדֵינוּ לְ
לִפְנֵי־צִוּוֹנוֹ כִּי־הִנֵּה אֲנִי מְעִיר וּמַעֲלֶה
עַל־בְּבִל קְהַל־נְוִים גְּדֹלִים בְּאֶרֶץ צַפּוֹן
וְעָרְבוּ לְהַמְשִׁיךְ תַּלְכָּד הַצִּוּוֹ בְּבִבְרוֹ
מִשְׁכָּל־לֹא יִשְׁוֹב רִיקָם יוֹדֵי־הַבְּשָׂרִים
לְשַׁלֵּל כָּל־יִשְׁלִיחַ יִשְׁבַּעוּ־נָאִם יְהוָה׃
כִּי־תִשְׁמָחִי בִּי תַעֲלֶה־יְשׁוּעָתִי כִּי־
תִּפְוִשׁ־יְכַעֲבֵהוּ דַּשָּׂא וְהַצְּהִלִי כְּאֲבָרִים׃
בּוֹשֶׁת אֲמַכֶּם מֵאֲדַר הַפְּרָה יִלְדֶתְכֶם וְ
הִנֵּה אַחֲרֵית נְוִים מְדַבֵּר יֵצֵה וְעָרְבָה׃

בְּאֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
 עֲשֵׂה־לָּךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ

מקצף שקצף עליה. וזנתן תרנג על לחנות בבל קדם יי. לא תשג' בלומר לא יטם נה טע
 אדם. ומדבר על קשר כמו על יושבה. וכן קשר קיוצאת חלף לל אנשיה סוצאזיס ממנה
 והיתה שממה כלפ. שלם ישאר בכל קשר שום ישוב ונבל שיטנה דריוש וכורש וסקי' שד קיוס אינה חותה בכל
 שקיתה מקדם פ חותה קחרינה דריוש ועדיין היא חרבה וננה עבר אחרת בחותה הנקעה שמק בכל גם כן
 ערכו על בבל. פירוש ערכו מלממה.

מקצף יחיה לא תשובו היתה שממה
 בלה כל עובר על בבל ישם וישק על
 כל מכותיה: ערכו על בבל סביב כל
 דרכי קשת ידו אליה אל החמלו אל
 חין כלי חודה חטאה: הריעו עליה סביב
 נתנה יד הנפלו אשיותיה נהרוסו חמתיה
 כן נקמת יחודה היא הנקמובה כאשר
 עשתה עשו לה: ברתו זורע מבבל ש
 ותפש מבל בעת קצר מפני חרב חזונה
 איש אל עמו יפנו ואיש לארצו עמו:
 שהפזורה ישראל ארצותו
 הדיחו הר אשון אכלו מלך אשור חה
 האחרון עצמו נבוכדראצו מלך בבל
 לכן כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנפקד אל מלך בבל
 ואל ארצו כאשר נפקדתי אל מלך אשור:

יח חלקה. השליכו
 חלקה. ומן קבד לירות את קרמות הקנים.
 לל קשלוכו קחצים או קחצטס. גתחמלו
 אל חץ אל כמו על וכמו קו פישטו רשס
 חמלם התחשו על חץ ותחמרו שמח טח
 חותה ולא ינה אדם פ לא ישוב ריקס כמו
 שאמ' למעלה פ כל חץ שהשליט יקנה איס
 פ ליי חטאה. הריעו עליה סביב פי
 כיי קבדילס
 שטשו צריחו. נתנה ידו כלא מנסרה
 טעמה ג קחצטס פ לא תכל! יעמוד כנגדס
 טפלו אשיותה. קאלף נקדח נקמ
 חטף ופי יסודותיה. זמן בארמית ואושיו
 יחיסו. כאשר עשתה שקרסה חומת
 ירושלים. ברתו זורע מבבל. אחר
 שהקיה
 לא חרבה אדם ולא יקשר. וזנתן תרנג
 דרך משל שיע מלכא מנבל ואחיד חרבה
 בעת קבול. מעט חרב קיונה פישטוקו
 פ עטא קחונסת מן וקחלתה את מוטך
 ולא יום עוד כשיחי את עמי. וזנתן תרנג
 מן קדם חרבה דסמלה דהיא בחמד מדויח
 תרנגו מעטמן יין. איש אל עמו יפנו אשר
 קו בדל עלס מעמיס רשס אמר שיפסו אל
 עמו. שהפזורה ישראל: אריות

קדיון: פירוש קדיון חותם: אחריות קוא משל על כל מלכ קחומות שקבלו חותם
 מארצם. קראסון אכלו מלך אשור פירוש אכל בשדו שלם כשאר ט חלם קעצמות וקוא מלך אשור שקבלה לרזונט
 ולגיו וחסני שבו קמנשה ואחר כן שאר השבטים לא כשאר חלם יחודק ובטימן: וזה האחרון עצמו. פירוש שבר
 עצמותיו ע: שלם כשאר ט דע וקו נטכניאני שקבלה יחודק ובטימן וקחריב ירושלים וכל ערי יחודק:

ויאמר כי עמו שיבא לשם נבל יקח מעתה לזכר הארץ מלך נבל היה מרעו הארץ ומרעו ממלכות
ויתקדש ממנו רגע קים שרונם נדיל למתת נשיש ארעו ולתתוק זייטש לכל יתב נבל הרבעל כשרים
מגור קואי הרבאל הברים קנדים פנזוה קכוכס מן בך מותס יהרסו והס
קקוסמיס

ועתה נבא הרעה עליהם כאלו ולא יתעו דע ולא קוטלו לפי קסמיהס

כאלו עטן סכלותוק סאלו שרי עטן אשר
סאלו וזשר סאלס וכן יתעל קסמיה
והתבשון הרבאל כוסיו ואל כל
קערי

כנל אנשים נכסס שקז נבל ממנה
ארעת או יקח עטן סחורק סמו וערס
מערך כל אל כל אנשי קערי קכוכריס
וקז לנשים חלפס כנשים שלם לעמו כנג
אויבס הרב אל חזותיק ובזו אפס
לכש חרב זה כמו פ חרב קככס
עליה סקוא חרב קככן וקריס וקנתי
ויתקטל כזכר יתן על סתגוה
והגזון הרבאל מיביה ויבשו מן
קמס

לפי שנבל רבת קמס אל על משל שיבא
מימיה לל ביכל כונח ועשרה פ ארץ
פכילס קיא כלול לבי שקז ססיו ככילת
וכאמיס יתקולו קראו קעכס אימיס
לפי שענדיקס יפחו מקס ואמר סקס
משהבשס כרס ובס סרתס ומן קרימק
שרי ובטעורל משהבין תתה יתקולו פוק
תהל וקוא לפי קמכא עטן קולות וכלות
כמו ויתקולו כרס ויתקולו קככ לכן
ישבו ציים חיות קשוכמת ככ

והי תמוון ויל סקס נמיות
קמרי ככרי לול כר סלח תקכ קמניה
מכריו כלע איס תי חפלן כמהפכת
לפולק יהוא כס סמוך ל
קטפל כמקכבת סדוס ופמורה כס

סמוך אל קטפול ואת סכמס סכס סדוס וסכמס פמורה וקס אומק ונסיס וקאחות ותרס זנתן ריק
מקרי יתקון כמק רחיק יית סדוס וית פמורה וקריבזא

כה אמר יחזה צבאות עשוקים בני ישראל
ובני יודיה יחד וכל שביהם יחזיקו
בם מאנו שלחם נאלם רוק יחזה צבאות
שמורי כיריב את ריבם למען הדניע את
דארין ודרני לי עבי בכל חרב על כשרים
נאס יהוה ואל ישיב בבל ואל שר יהוה ואל
הכמיה הרבאל הברים ונאלו חרב אל גבוריה
וחתו חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב
אשר בתוכה ודיו לעשים נ הרבאל אוצר
תהו ובזו חרב אל מים יהוה וישו כי ארץ פסלים
היא ובאימים יתהללו לכן ישבו ציים את
איים וישבו בה בעות יענה ולא תשב עוד
לנצח ולא תשכון עד דוד ודור במהפכת
אלהים את סדוס ואת עמיה ואת שכניה
נאס יחזה לא ישב שם א איש ולא יגור
בהבן אדם

סמוך אל קטפול

והת סכמס סכס סדוס וסכמס פמורה וקס אומק ונסיס וקאחות ותרס זנתן ריק
מקרי יתקון כמק רחיק יית סדוס וית פמורה וקריבזא

הגד ומלכס רבס גדולס ופצמיס כמו פל כל רב צת וקס דדוס וכורס או פ רבס צמס פ באוס דדוס מלס
אומות אחרות כמו האל למטק ממלכות ארנט מעוואשכו קשת וכזון כדעמינו קשת ותריסין פ
פזון כל מנגן ואכשר שיקה כמו דומח כמו ושהק לרש פזון לב חשת ופזון ערוך באס למלחמה כל
אחד מקס ערוך בכל כל זין כמו אחד שרצה לפלס פס אום וערוך עצמו בכל כל זין פמע מלך בכל
קוא באצרי רגה פראו פככוק למעל
בנבא אדוס ועוד נפרשן קנה אל
פ משחית בכל יעלה כמו אריה בל פחד
ועל מנאון הירדן כל זמן יעלה ויתגדי כמו
שמעגדין המיס כהקירדן בגאוס מלס על
כל גדותו וזי קירדן לפי שקוא בארץ ישראל
ומנאון ישראל יא לפס קרע כלומר משנש
ישראל יא קרע לכל ועל ישראל לגאון עי
המלך קטוש בכל אל כוק איתן אל כוק
מקוס איתן וקוא בכל פ ארבע ארבע
מעלה לכל אשר ארבע ואסקיט לשאר אל
ארץ אותס מעל ארץ בכל שקס שס בגלות
ומי כחוד אלה אפקוד וכל מי שקוא כחוד
לפלס יא אפקוד ואינע אות על בכל לפלס
עו ושאר ככסוק מנאר קוא משער קמון
דמסק לכן אל בכל כמו על וכן אל
ארץ כדל כמו על אסל יסחוס
כערי קצין קס ישראל כמו שפראו למעל
ואנע שקסוחי בט בכל ל קו ישראל פ
אס מדי ופרס ישראל קו סנת סחיבתס
וקדי קס כאלו קס סחוס פ בענש ישראל
על לפס האויב כמלש נקמת יי אהיו נקמ
הירלו אס לא יסע עליהם קה ולמעל
פיהם וסע נגס אר קעטן מקול נתפסק
בכל פתסק הארץ מקול שנתפסק
בכל וכן תי מקל דאת אחדה בכל ועת ארע

הנה עם באמצפון יגו
גדול ומלכס רבס יערו מיר כת ארץ
קשת וכדון יחזיקו אבזריהמה ולא
ירחמו קולס כים יהמה ועל סוסים יר
ירכבו ערוך באיש למלחמה עלך בת
בכל ישמע מלך בכל את שמעסו פו
ידו צרה החזיקתהו חיל כולדה הנה
כאריה יעלה מנאון הירדן אל גור
איתן שארנעה ארוצם מעלה ומי
בהור אליה אפקוד כמי בכונ ומי יו
יעדני ומי זה רעה אשר יעבד לפני
לכן שמעו עצת יחזה אשר יען אל
בכל ומחשבותנו אשר חשב אל ארץ
כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן
אם לא ישים עליהם נודה מקול נת
נתפשה בכל נרעה שהארץ וזעקרה

וזעקה בגים נשמע פי וקול זעקה וקול שוכר עומד במקוס שטס וקוצרכו לזה לפי שזעקה לשון קנה ונשמע לשון זכר
וכן אשר כמקו ל נהיתה זכר זעקה בשון זכר וקנה ואנפסאל זכר קולס קולס קול כה ואל נשכ רב קמי
כשדים באת בא ויתכן שיקה ארץ כשדים הסר כאלו אל יוסב ארץ כשדים וסמך קנה על קמסן לפי שוכר
בכל וכן מננה קנה בהרעה מקומות ויהיה לב קמי כמשמע לב אויב ויהיה הננת הפסוק קו ואל לב קמי זשכ
ארץ כשדים ועל זה תי הפסוק כן קא אנו מיינת על בכל ועל יתב ארע כדאי עממין קטולש חוס לנהון ושפירן

אישו דבר אחד ונפשו דבר אחד כיון האדם אל ת דעיה תורה כלשון דבר אחד . וכן אשר אל נשא לשוא נפשי . וכן
ונפשו אותה ויעש . ויש מסרה של המטה ירמיהו נשבע ^ל נצחית בגפשו : עמוס קדמיה נשבע ^ל אלקים
בקדשו תענא נשבע ^ל אלקים בגפשו : פ אס לשון שטמה כמו שפרסו : מלא מלאהך עברי במקום עתה כל
אמלך אוקר אדם לרוב כמו קלן שינא לרוב . וכן אינר כיי ארנה לרוב כלומר שיבא עליה מחמת האויבים

לרוב מאד . ועשו וועקו כמו קידה כדורכי
ענה : עושה ארץ בכחו : פרסא
או כפנה למעלה
אחד כנה תאמרין ואס פרסוק : ויש
צטקס שמי מעט ב' לות . למעלה ועל
נשיאים וקנה ועל נשיאים : למעלה בקנה
הארץ בקרי וקנה מקנה ארץ בלש הא
למעלה וישרא שנט נחלת וקנה וכפי נחלת
ואנה הפרסא קנה לעטן האלעס שקו
צטקס נהס צטנל וקו חושבים פ
צטקס קתה קנלחתכ :
כפין אתה לי כלי מלחמה .

מכא
שם הכלי שמנצטס פ האנצס . וכן
ואיש כלי מנצט צדו אל שזה צד ווק קמץ
והנפץ הוא הפני עס השור פ כשמנצטי
ק' צטס מנה צרין השברים קנה וקנה : וכן
ונצטת כלל בזה קעטן . ואינר קאל
יתנך כנגד מלך גדל מנפץ אתה ל פ
בך איפ מנפץ ומנצחית קעיס וקומלכות
אך עתה אשלס לך על מידה שטעית
בשראל ואעטאך עליקס טעטית לקס
נעזי ותר מרדאי ואפ קנצטי מנצט
ואתה עתה לרעה : ונפית
כ' אס מלרע וקס
מוריס
לעתיד
צדוק
וקנסיה
ויהקן צעטן עתה ועבר :

וּבַתְּבוֹנֵתוֹ נִטְהַ שְׁמַיִם : לְקוֹלֵתוֹ הַחוּץ
מֵיִם בְּשָׁמַיִם וְיַעֲלֵנָשָׁאִים מִקְצֵה אֶרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עֲשֵׂה וְיִצְאֵה רִוְחָה נ
מֵאוֹצְרוֹתָיו : וְנִבְעַר כָּל אֲדָם מֵרְעֵתָה
הַכִּישׁוּ כָּל יֶצְרָה מִפֶּסֶל בִּישְׁקָר : נִסְכּוֹ
וְאֲרוּחָבָם : הַבְּלִהֵמָה מַעֲשֵׂה תַע
הַעֲתָעִים בַּעַת פְּקֻדָתָם יֵאבְדוּ : לֵא
בְּאֵלֵה חֵלְקֵי עֲקוֹב כִּי יֵצֵר הַכֹּל וְהוּא
וְשִׁבְטֵי נַחֲלֵתוֹ יַחֲוֶה צְבָאוֹת שְׁמוֹ :
מִפִּי אֲתָה לִי כָּל מִלְחָמָה וְנִפְצַתִּי בְךָ
גוֹיִם וְהִשְׁחַתִּי בְךָ מִמְּלִכּוֹת : וְנִפְצַתִּי
בְךָ סוּסִים וְרֶכְבּוֹ וְנִפְצַתִּי בְךָ רֶכְבּוֹ רֶכְבוֹ :
וְנִפְצַתִּי בְךָ אִישׁוֹ אִשָּׁה וְנִפְצַתִּי בְךָ זִקְנִי
וְנַעַר וְנִפְצַתִּי בְךָ בַּחֹר וּבַתּוֹלָה וְנִפְצַתִּי
בְךָ רֵעָה וְעֵדָה וְנִפְצַתִּי בְךָ אֶבְרָהָם וְנִפְצַתִּי
וְנִפְצַתִּי בְךָ פְּחוֹת וְסִנְעִים : וְשַׁלַּמְתִּי ל
לְבָבְךָ לְכָל יֵשְׁבֵי כְּשָׂרִים אֶת כָּל רַעֲתֵם
אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּצִוֹן לְעֵינֵיכֶם נֶאֱמַר יַחֲוֹד
קוֹזֵת אִיפֶסֶר שְׁתִּימָרָה קוֹזֵס מִלֹּךְ נִטְמָעֵלְצִי אִו אֲחֵד מִלֵּךְ

הגני. קר המשחית. קרא בבל קר המשחית ואם היא נקעה כל קר שר צערה כמו אה היא יושבת נכד וכן קרות
קבל על כל העושים קבצרות וכן תיכרנא מחבל וכן מן קסל שש נס כן משל על קמנדלס קבצרים אשר
בבבל וכן תי ואמנדק מתקפא כלומי אפילך ממקומות החוקים והגבוקים: וגלגלתיך עמך גלגל יחעמך קבצק
לנמוך. ולא יקחו. אכן לבנה ואכן לעוקדות כ מנהג השלם לתת בבוד קבצק אנפס גדולות וכן נכמת קבצת
והקירות. ואמזוה דרך משל כתיב: ואל
יסון מינך מלך למלכו ושלן לשליו שאו
גם. עושי אים לרס מיוחד ול
לנשים מיוחדים אל מני שיקי והוא על
דרך המלצה כמו ראה ריח בני. אמור
למלך ולגברק. חוקן ידים רפות: אמרו
לנמקרי לב והדומים לפס וכמו קס שיו
נס. תקש אופי בניס קדשו עלה גיס
השמיש עליה. פקדו קטלו פ לפי שאמ
בארץ ואמ בניס ל שאמ ככג מדי אמ
לבד. קדשו עמך קומנה: השמיש עמך
אסיפה וקטן וכן השמיש אל בבל רבס.
וכן מן קדוש
וישמע שאול את קעס: ממלכות אררט
מט ואשכנו אל באו פס דרוס: ותי מלכות
ארע קדו משרית הונמט והדיב. פקדו
עליה: עמך מקוי. סכסכ כמו שר. וכן
וטכסרך כעבגס. טל סמר כמו סמר
מפחדך בשדי וכן מן קדוש תפמר שפית
בשדי עמך נשדק והרעיק בארס שפמח
שפירותו אחיס: מט ברע: ותי ומיט עליה
עבדי קרע דיקון סלקן סוסותהון מפכטן
הא כוחל דמנלבב ופי מפכטן עמך דקיק
כמו שתרע גם כן מדקרות דקרות אכריו
מפכוכא דקוק מפכך קדס רתע גנרוקי.
ותרעש. ותחול עמך חיל סולדק. כ קמה
על בבל אמך קמה לשון יחידה ואמך מחשבת
ישטוב צרות. ל יצחו להלס אל ישט לפס נמגד לים החוקים להשגב נקס. נשתה גטרתס פסקה וכן
ונשת מים מקיס. קיו לכשים הרשים כנשים: הציתו קמניתס: רמך לקראת רמך ירוץ. קיק על עמך רך אחר רך
וימגד אחר מעג אל פי קנה ילך הרך הראשון ויגד למלך ויסוב. לו וימגד רך אחר בא לקראתו גלגל למלך בבל
כ כלבדק שרו מקצה כלומי מקצה האחד: והמעברות: קימס בכמסת קשר והיו נקס מנגל חוקי למכוע האוישי

הגני אליך הר המשהות
נאם יחזה המשחית את כל הארץ
ונמית את ידי עליך ונלגלתיך מן ה
הסלעים ונתתיך להר שרפה: ולא
יקחו ממך אבן לפנהואבן למוסדורת
כי שממנת עולם תהיה נאם יחזה: שאו
נס בארץ תקעו שופר בניס. קדשו
עליה גוים השמיש עו עליה ממלכות א
אררט מני ואשכנו פקדו עליה טפסר
העלו סיס בילק סמר: קדשו עליה
גוים את מלכמדי את פחותיה ואת
כל סנהואת כל ארץ ממשתתו: ו
ותרעש הארץ ותחל כיקמה על בבל
ממשבות יחזה לשום את ארץ בבל לשמה
מאין יושב: חדלו גבורי בבל להלחם
ישבו במצדות ונתשתה גבורתס תיו לנשים

לשון רבס כל כל מחשנה ומחשנה שחשב עליה תקוס. חדלו
נשתה מים מקיס. קיו לכשים הרשים כנשים: הציתו קמניתס: רמך לקראת רמך ירוץ. קיק על עמך רך אחר רך
וימגד אחר מעג אל פי קנה ילך הרך הראשון ויגד למלך ויסוב. לו וימגד רך אחר בא לקראתו גלגל למלך בבל
כ כלבדק שרו מקצה כלומי מקצה האחד: והמעברות: קימס בכמסת קשר והיו נקס מנגל חוקי למכוע האוישי

אס ירע להרשע צערו ואלו שאמר ע נלתיק שצו מקנה שמה יאמי אדם מנצל המעצרות איך לא מנעום קדש
ע המעצרות נתפשו ואת האנשים שרשע בלש המנחם הגדול כל הנקרות שרשע בלש של המנעם רב הגבול מלבד
צערו וכן קטף באגרון ראשו הוא קצמול ור זנה כהן האנשי הם המנערים ודמה אותה לשון ערב שאמר למב
אנשי ביבה אמר חלפי ישראל ע נקמת ישראל יקח מקום הורעה בל המקור בהירק הקהל ומשכמו טרם ע

הדוטטן כמקו מקור הקהל בהירק גבון והג
פסוח והמלש עב השמיעו אותם ולמה חות
לפנין שהגיע עתה לדור ולפנין כן בגל ע
הגיע עתה שידמסוק האויבים עת הקנה
המשיל הבזה לקציר וכן תו וייתן בויין
עלם ואמי הקציר אחר דדית הערן ואמ
שהוא קוד אמ עג מעט זיון שהגל לפ עג
הקצר סיסו וילכו עריה סבג והו מקב
הקציר ואחר כך יתפשו קעור בגל ודמסוק
כמו שאוס פשם הקציר אל הערן כן היו
אוס פשם ומתיח מיטב חילם כל העצרות
בגל וכשיתפשו ידמסוק ודרכו וכל כשן
חרון אבלנו הממסוק החמסוק שהס
במסוק כתי סו וקרי סוד והכתב
לשון רשע על הפריטים והקרי לשון יחיד על
הכל והעטן מדבר על לשון ישראל ששעק
חיס על בגל המינע כמו והמסוגל
על עמים כעטן סבי קעטנ כל חק
השמיע ריק כמו כל ריק וריק סס כח
אמר לפרקות מלש כרא מעדע על
דך משל כלומר מלש ארע מטוס מלש
בקמץ קדחת כמו שדיית אדם את הכל
שלא נשאר ס דני ותי הפסוק אמרת
ירושלם גוי נביא ושיעט נספד מלכא
דגל ושיט כמין חקן לגע כעטנא מלכא
צית גבויה מטוב ארע טלפוט וכן עטן

הציתו משכנתיה נשברו בריהיה ריץ
לקראת ריץ ערו ומגד לקראת מגד
להגד למלך בכל כי נלכדה עירו
מקצה והמעברות נתפשו וגרת
האנשים שרפו באש ואנשי המלחמה
גבהלו כי בה אמר ירו
צבאות אלהי ישראל בבל כגון
עת הדר יכה עוד מעט ובאה עת
הקצר לה אבלנו הממט נבוכד ראצו
מלך בבל היצגנו כל ריק בלענו כתנן
מלא כרשו מעדנה דיחנו חמסי וש
וישאר יעל בבל האמר יושבת ציון ודמי
אל ישב כשרים תאמר ירושלם לכן
בה אמר יחזה הנער באת ריבך ונ
ונקמתי את נקמתך והחרבתי את
ימה והובשתי ארת מקורה :

הפסוקים אשר אחריו על לשון ציון וירושלם כיש חמסי שארי נצרי ואמר חמסי על המימן שבזו ושאריו על החללם
וכן דמי וכפל קטני במלות שוקות ואח זל פיו שארי על העלם שקו מעטם אותם געפס דמי על מקרובים וית
חיסו ושאריו חטופ וטווי ותנע דמי וחובת דם זכאי דאיתשד ב יאל יושב כשרים יצמו על ארץ כשרים וכן תי על
יתם ארע כשרי לכן בה אמר חומר קאל לכון ולעו שלם שקורחא חמס על בגל קעט רב את ריער
וקרבת את ימק
משל על טובה קרב כמו מי קיס

והיתה ושרקה שיסרוק עליה כל פועי יחדיו יסאג אפסד לפראו על צב צב על דרך שאגת מנהמת לב ויתס
כימיס שאגת או על חיל מרי קלומיס צב על דרך עלו יסאג כשרי שאג לקראת קשאג אריה וקדומיס לקס
נערו כעצן שאג ורז נהג זה קלסון על חמור כאמרס חמור מעי כערי בלס בהכס קלס סלמס צב על עס
בלשני קמלך משהת צול כמס בספ דפאל ויחא קיד קתגת נקיר קהיל כמס וזה קוא אכית את משהת

והיתה צב לליליס מעון תנים שמה
וישרקה מאין וישב : יהרו בכפיריס
ישאגו נערו כבורי אריות : בחמס אשית
את משהת הם והשברתים למען יעלו
וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה :
אורידם פבריס למבכ כאלים עם
עתודים : איך נלכדה שישך והתפשת
תהלת כל הארץ איד היתה לשמה
בבל בנוים : עלה על בבל הם בהמון
נלז נכסתה : היו עליה לשמה ארץ
צה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש
ולא יעבר בהן בן אדם : ופקדתי על
בל בבל והצאתי את כל עממיו ולא
ינערו אליו עוד נומס הומר : בבל
נפלה : צאומתוכה עמיו מלטו איש
את נפשו מהרון אף יהוה :
ופן ירך לבבכם ותראו בשמועה
הנשמעת בארץ ובא

כלו בעת המימותס במשהת אשית צרע
את משתקס שנהפך לפס השמחה לזבל
ולפחד צול כמס ארץ מלכא בלשני
שגיא מנהתל חיווי שפן עלוקי ורברבאוי
משהתבשן : וקשכיתס למען יעלו אשפר
אותס כחות קמשהת שיסס שנת שלס ולס
יקיע פ שאר השטרי יססו בשכרותס וקיע
אחל מיינס חבל חלו יססו שנת שלס ולא
יקיע וזה למען שקיו שמחי ועלוי כשתס
צבת צבל בית קמקדס : ויסס שנת שלס
ולס יקיע נאם יי סימות מתוך שכרות כמו
שכתי כה בלעל קטיל בלשני מלכא כדאי
ור ינה פי למען יעלו וירעבו ויתחללו מלשו
עיס עלו אלמות רעבה שאחזות מקמת
קחולס בקרנס למיתה וניחא שיסחקו וכן
פראו מוקס רעב אז תעלו וית הפסוק
כן איתא עלהון עקא ויקון דמן לריוח ביל
דלא יקון תקיפן וימותן מותח תטט ולא
יחון למלא דחת חל יי אורידם מנא
איך ונ פראו קוא צב
בית נס : עלה דרך מנל חמס קחל
קנזול שח עלה כסו חרץ וכן יי
סלק על צב מלך במשריתק דסני כמי
ימא : היו וערבה כמו מדע כמו בארץ
ענה ושוחקו כמדי בענה
ופקדתי על צב קוא חלוק שקיו עובדים
בבל ופקדתי שיסרו אות
ויסאו זקס וכן כל צות ישעקו כרע על
קודס נס : וקוצת את בלשן קחית את
מי טעו ממש על דרך מנל שקיו מנא יל
אל קחפן וכן ועדו אל כל קניס ולפכך נקרא קשר צוק קלסון לפ שקוא מקוס מרונת קמיס

גם חומת בגל נגלה הרטוי לפי שהיתה חזקה ורחבה כמלך בגל הרחבה ופירוש נגלה על ידי המושלם היתה יצא
מטאר : ופן ירד לבגס לפי אפי מנבי יחזק שלם תרצו מנעב האויב שינא אל בגל בל ירע לבי והצחו מיתב
בשום ובגס מלך גשטם ובגנה ראשונה בזה שמועת מדי שינא על בגל וכן בגנה הב וכו' ונח בגנה השמועה
וכן בגנה השלישית וכו' ואחריו בגנה השמועה ותמס בדרך שינא חומתם בדרך בשדים : מושל על מובל : וכו' כרס

הפריס שמלך אחר דרוש הינני ובשרס
של ייראו ול יקר לבגס מכל חלו בלח
ירעו לפס חבל ייטיס וכרס שלם הגולה לבן
ובל ארצה תגש מלומ כל אנשי ארצ
יקיק לפס גדת פ פפילה יכיתו וישבחו יטלו
בתבה פ לז ינחו חוז לעבר לפלסו ורננו
פלו שמיס וארץ ירננו לפיגלתה ינח
לפ השודדים ינח לפ דרוש פפחילו שקס
השודדי גס בגל סוק טעם למח שאומ וכל
חללה יטלו בתבה פ גס קייא קיתס סנה
לכפל חללה ישרס וכן חללה הארץ לפי יטלו
חללה גס (בגל) בעטר בגל ועל ידס חופ
לגל כמון בגל וכן וישם חת לדרך כמון
בדרך קדנה לבגש כמון בגשש פלטים
מחבר יתס ישראל אשר בגל שמועלתס
מחד בגשכנני וגלתס לבגל קלטס וכו'
את מרחוק וכו' מומן רחוק זה שבשם
שנה את כלו עטר סכמלה וכן תי ית
פולטנא וירושלם שחרכה תעלה ער
לבגס ונחו מתוך בגל בשנו ויחזו נסח
מחו מעת חרבן ירושלם פ שמועמ חרפה
שקיו האויבס חורפי חותבו בגלותס מירוש
פל מקדשי בית קיבל בית ומקדשי
קדש וקדש וקדש כל אחד מקדש
לבן יחוק חלל החלל בעת מות מוציא
קושמק בלחקה וצנקה : כי
תעלה בגל השמים : לפ תעלה
לפ אפלו תביה בטמס גדולס
ובצריס בשמים ופ הצריס ותחוק מרחס
ופרוש מוחס פ קאל קעבר כוח דרוש
לצרי החומת

בשנה השמועה ואחריו בשנה
השמועה וחמס בארץ משל על משל
לבן הנה ימים באים ופקדתני
על פסילי בכל וכל ארצה תיבוש וכל
חללה יפלו בתוכה יור ננו על בגל
שמיס וארץ וכל אשר בהם כי מצפון
יבוא להם שודדים נאם יחזה וגם בגל
לנפל חלל ישראל גם לבבל נפלו ח
חלל כל הארץ פלטים מהרב הלכו
אל העמה וזכרו מרחוק את יחזה
וירושלם תעלה על לבבכם : בשנו
כי שמענו חרפה כסתה כלמה פננו
כי באו זרים על מקדשי בית ירושה :
פ פ פ
הנה ימים באים נאם יחזה ופקדתני על
פסילי הובכל ארצה יאנקו חלל : כי
תעלה בכל השמים וכיתבצר מרום
עזה מאתי יבאו שודדים להנאם יחזה :
ענה שהגנה למרוס בטנה לא יושל לק פ מוחס ינחו שודדים לק :
וכרס לבח אל בגל : פנני עמן חוק מן גדולות ובערות וכן לצרי החומת

קול זעקה מבבל • ישמע מיבבל • כי שוודר לי • ואנר ממענה קול גדול • שקיתה שר קומיק וקיק שמע
 מצד קעס אשר בה ושאין קומים כקמות גל קיס וקיק
 כי בא עליה על גבל כמו ותרזקו את קיל וקדומים לו • חתנה
 שרק וקוטתו שערך תמיד וק תדג יגת חינה

קול זעקה מבבל וישבר גדול מארץ
 כשרים: כי שוד יחזה את בבל ואבד
 ממנה קול גדול ויהמו עליהם כמים
 דכיס נתן שאח קולם: כי בא עליה עד
 בבל שודד ונלכדו גבוריה חתונה
 קשתתם אל גמולת יחודה שלם
 ישלם: וזה שכתתי שריה וחכמיה פח
 פחתיה וסגניה ונבריה וישנו שנת עלם
 ולא יקיצו נאם המלך יחזה צבאות ש
 שמו: כה אמר יחזה צבאות
 חזמת בכל הרחבה ערער התערער
 וישערה תנבאים באשיצתו ויצעו ע
 עמים כדי ריקו לאמים כדי אשוי עפו

פ פ

הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא
 את שרצה בן נריה בן מחסיה בלכותו
 את צדקיהו מלך יהודה בכל בשנת
 הרביעית למלכו וישרעה שר מנוחהו

בסמית חבוק ש שס קול זק קסוק בשמי מעטוקעטן כע ל במלות שוקות • ועשי לגוירת טעל
 הדבר אשר צוה בלמה את ביקוקו • בתב בסוד עולם ש בשנה קרמשת לטיקיו ירד קול לקטל טע

בה קול גדול
 כן שאין קולם אבד קול ממענה אותה קול:
 קשתתם • פירשו ק:מרשים חרק קחית מקו
 קשתתהון וקנטון בשעט שקול במשמע מן
 קדוש רובה למי כאלו בגל חתנה ופסברה
 קשתתם ברוב חטאתה וזה קול שאמר
 אחריו ש אל גמולות • וזה שכתתי
 שריה • מיטיר קול
 למעלה בפסוק וקשכיתם למען
 יעלו: שם המלך וקול מלך ופדו
 להסיר המלכה ממי שירכה וקול אדון כחלו
 מעלה וכבאות מטות כן שמו וכן קול • בה
 אמר י • צבאות חומות בגל

קדמנה • כל אחת מן
 חומותיה קטמית והחיצונה שקיל רחבה
 לא יושל לה חזק בטנה ש ערער תתערער
 טען שבר וקדיסה וכן שרדו ארמיותה
 ושרס שר מנחי קעץ ונכפל פא קפעל
 ולמד קפעל בערער תתערער כמו
 והתחלל המלכה מאד משורש חול •
 באש יתת יעצו באש • וישע עמים שור
 קחיתן לבר וקיל מעמדות בגשא לחסרון
 קיול פא קפעל • כי ריק כמו בריק וקני
 אש כמו פא ומלת די סקסטת בהס מורק
 על קתמית קדש והגלית וכן כי שופר כי
 ארבה לכו פרושו קעמים אשר בגבל אש
 געו לקטל עמים לייק יגשו ש קלת תחיק
 באש ש מה שיחשו להכל תבא בהס אש
 ותשרפס וקנה יעמית לייק או פ' או יתרו ש
 יעית בגען בגל קיתה לייק וסוף יעיתם
 קיתה לאש כמו שאמר ושעריה ק:סוקים
 באש יתת וזה קשרו נראה לפי מה שכתב

במקומה דוחקו מן בלוי קנה קוסיף ארע כדאי ופי לב קמי כמשמע לפי דעת ושל התי זריס נכריס חנה
מן מורק ישראל וקאלשן סופל על לשון לכחות זריס נשקל קמיס מעמי הענין וזרוב מעמי קלמד מעצמן העני
וקריס אינה ראויק להגש ויתכן לפיכך זריס וזרוב ענין אחד ושורש אחד ויקי זריס תאר בפלס בלעס היס וכן הי
בזוין וזוונני וינקו את ארנה ענין ריקות בעו פ נקקוס סקקוס יאל ידרוך אל הנזכר שידרוך בקשת ואל חכרי
יתעל בערזום אומי אל תחמלו אל בחוריקי
וית אל כיוו חלה לה ימנח דמתח קשתיה
ולפ יסק בערטיה ואל יתעל ואל אשר
הגזא ויתעלה בערזום סקו לנש ובריון
קול לסס ברול אונת גלעי ידרוך כתב
כפל וק אחד כתי ולף קרי ונפלו קכמוק
כפל בעמין בעלות שומת בענה
קלשון לחוק הענין ביי לל אלמן ישרא חיס
כמו קאלמנח שמת בעלה שהיא שועה
ממס לעולף לל כן ישראל פ בעלה ריי
וקייס וליס ענה בגלות עני יפקדנה ושונ
אליק ופקד על אויב קס פ ארנע מלנה
חיס מקדוש ישרא ארץ כשי מלנה חיס
וחסית מקדוש ישרא כלומ ממנה שיש
רעות בעמיו ויתק ארי לל שבקי בית ישר
ויקדוק מאל קהון מיי נכחות ארי ארעסון
אתמלאת חייס קטול מימימ קריסא היס
נסו: אומי לנשי מירעת אחרות שקי נכ
לפחור שיססו מתבה של יסופ בענין
קשרי אל תימו בענה ענין כיתה סני
וננימו כיות השלס: כוס זהב קרי קיין
קיין וקב לזכות קובקמ שילס כמו שאמ
קמריקיס מעל קיס קובב וכן קרוי קובה
מענין קוב יאתנ ואלנ כרי פ מלך בכל
קיה שלח קאל לפחריע קניס וקול מק
שאמר למעלה קח את כוס קיין מחמת
יתקוללו יתקוללו יתגש ימן קוללות
ומגשילע לנין ונקי לפי שפעל קאל ונקי קשר
תמיס פבעל וונתן תניס קא ככסא דקבול דקול רנע מכל מלנא כן עלאי חובה דנבל בכך פדעסות הקיפא עתמיא
זית לך מן קדיס פתרון דיתרון מענה רוון כל עממיא ומכס פדעסותא ישתן עממיא על כן ישעשון עממיא

בְּנֵי־נִשְׁמָע:
פ **פ**
בְּהָאִמְרֵי־יְהוָה הִנְנֵנוּ מְעִירֵי־עַל־בָּבֶל וְאֵל־
יֵשֵׁב לִבְקַמִּי רוּחַ מִשְׁחִית: וְשַׁלְּחֵנִי
לְבַבְלָזָרִים וְרוּחַי בְּקִקְוֹ אֶת־אֶרֶץ־צָהָר
בְּיַד־יְעֹלֵי־הַמַּסְכֵּיב בְּיוֹסֵר־רַעַה: יֵלֵךְ
יְדִרְךָ יְדִרְךָ הַדֶּרֶךְ קִשְׁתֹּךָ וְאֵל־יְתַעַל בְּ
בְּסַרְזֵנוּ אֵל־תַּחֲמִלוּ אֵל־בַּחֲרֵי־הַחַרְמִימוֹ
כָּל־צְבָאָה: וְנַפְּלוּ חֲלָלִים בְּאֶרֶץ בְּשָׂדִים
וּמְדַקְרִים בַּחוּצוֹתֶיהָ: כִּי־לֹא־אֶלְמָן יֵשֵׁב
יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה הַמֵּלֶךְ מֵיְהוּדָה צְבָאוֹת
בְּאֶרֶץ־סֹמְלָא הָאֵשֶׁם מִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
נְסוּ־מִתּוֹךְ בְּבִלּוֹ מִלְטוּ אִישׁ נַפְשׁוֹ אֶל־נַפְשׁוֹ
הַרְמוּ בְּעוֹנָה כִּי־עַתָּה נִקְמָה הִיא לַיהוָה
גְּמוּלָהּ הִיא מִשְׁלָלָהּ: כּוֹס־זָהָב בְּסֶלֶה
בְּיַד־יְהוָה מִשְׁכַּרְתָּ כָּל־הָאָרֶץ מִיַּיִנָּה
שִׁתּוּ־גֵימִים עַל־כֵּן יִרְתּוּ־לָלוּ גֵימִים:

קזאת מיני וקשקת אותה את כל קניס וכן אימר קניס מנינה סתמיס יתקוללו יתגש ימן קוללות
וסבלות וכן אימר למעלה ושת ומתעשאו וקתקוללו ומגשילע לנין ונקי לפי שפעל קאל ונקי קשר
תמיס פבעל וונתן תניס קא ככסא דקבול דקול רנע מכל מלנא כן עלאי חובה דנבל בכך פדעסות הקיפא עתמיא
זית לך מן קדיס פתרון דיתרון מענה רוון כל עממיא ומכס פדעסותא ישתן עממיא על כן ישעשון עממיא

נכתב על קולך וקרא סגולי קהא . ולו נרפאתו כבעלי
דפאם דבר על שון קאנשים הנכריס אשר נה . הוציא . דבר
מן דבר שמו חן בבור וקחא לשון מדיקה ובריכה ולסון
כנגד קאויטס קנאים לקנסי עליה . מלשו קשליס אספ קמנטס .

פתאם . אול תיפא דרך לענ . רפאנו
קחא ונאמח

על לשון ישראל שקויה . הברו
הרגס יונתן שפס . אומר

וכן קראו אחרך מלש עטן אסעפה וקסין .

קשליס מנטס מן כל שלי קגברים .

וכתא דופ אט אל קברו משפטו קאברו מן

אזי טנה . ארך קאזי שפס לל שימו

פנה כחסי כזי לשרס . אל חומות

בבל . טמו על וכומוקו

כתנא רבס בוק קספי . שאו נס . כתיבסו

אותה שאו נס על קאומות לבראות פ לבס

קיא פ כן דרך קעלס כזיכסו שר שאו

נס על המגדליס ועל קאומות . קחוקו

קמשמר קודס ככס קעס . גם ומני

גם עסקי . כל אחד לרעות על חבחו . וכן

גם חתס גם מלככס וקדומיס לקס

שכנתו על מיס רבים . נמת טור

וקיא סוספת

על קפעל כמו קוזס כזמיס חונס מרו

קברו וקדומיס לקס . וכן דקנה יוקנתו

ליוס אל השמחי אויבתו ל . אבא שוכנת לא

קרא עס קודס קתו בשוא וקחא בשקל

זשבת בלבון . מקוננת וקיא מלס

מורכנת כיו שכתב בפר מכלל וקיא

מורכנת מן שוכנת שקיא שעלת ומן

שכנת שקיא פעלת . וטעס קקרננה

רובה לוי ששכנת מקדס ואת שוכנת פדן

לכז עליך קרעה . וטעס על מיס רבס

כמשמעו בכל רבת מיס וגם קוא דרך

משל על רוב קטובה שקיה לק מקדס . וכן

פְתָאִם נִפְלְאָה בְּכָל וְתִשְׁבֵּר הַיָּלְלוּ

עַל־הַקְּחוּ צָרִי לְמַכְאוֹבָה אֲוִלִי תִרְפְּאִי

רִפְאֵנוּ אֶת כְּבָלֵינוּ לְאַנְרִפְתָּה עֲזֹבוּהוּ

וְגַלְגַּלֵּי אִישׁ לְאַרְצוֹ כִּי־נָנַע אֱלֹהֵי שָׁמַיִם

מִשִּׁפְטֵי הַנְּשֹׂאֵי עַד שְׁחָקִים הוֹצֵא יְחִוָּה

אֶת צַדִּיקֵינוּ בָּאוּ וְנִסְפְּרָה בְּצִוְּךָ אֶת

מַעֲשֵׂי יְחִוָּה אֱלֹהֵינוּ הִכְרוּ הַחַיִּים מִ

מְלֹא הַשְּׁלֵטִים הָעִיר יְחִוָּה אֶת רֹוֹחַ

מַלְכֵי מִדְיָן כִּי־עַל כְּבָלֵינוּ לְהִשְׁחִיתָהּ

כִּי־נִקְמַת יְחִוָּה הִיא נִקְמַת הַיָּבֵלִי אֵל

חֹמֵת כְּבָלֵינוּ נִסְחָחֵנוּ הַמִּשְׁמֵר

הַקִּימוּ שְׁמֵרִים הִכְנוּ הָאֲרָבִים כִּי־נִסְ

זַמְס יְחִוָּה גַּם עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר דָּבַר אֵל

יִשְׂרָאֵל בְּכָל־שְׁכַנְתֵּי עַל מִיִּסְרַיִם וּבֵת

אוֹצְרוֹת בְּאֶקְצָךָ אִמַּת בְּצַעֲךָ נִשְׁבַּע

יְחִוָּה צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ כִּי־אִם מִלְּאֲתַיְךָ

אָדָם כִּי־לִקְוֵנוּ עַל־ךָ הִידָד

עָשָׂה אֶרֶץ כְּבוֹדוֹ מִכֵּן תִּבְלַח בְּחַכְמָתוֹ

או פירוש מנת בצער כלום נמנה

נשבעי צבאות בנפשו . כלו אמר ס כמו ס נשבעתי פ

וכן קראו אחרך מלש עטן אסעפה וקסין .

קשליס מנטס מן כל שלי קגברים .

וכתא דופ אט אל קברו משפטו קאברו מן

אזי טנה . ארך קאזי שפס לל שימו

פנה כחסי כזי לשרס . אל חומות

בבל . טמו על וכומוקו

כתנא רבס בוק קספי . שאו נס . כתיבסו

אותה שאו נס על קאומות לבראות פ לבס

קיא פ כן דרך קעלס כזיכסו שר שאו

נס על המגדליס ועל קאומות . קחוקו

קמשמר קודס ככס קעס . גם ומני

גם עסקי . כל אחד לרעות על חבחו . וכן

גם חתס גם מלככס וקדומיס לקס

שכנתו על מיס רבים . נמת טור

וקיא סוספת

על קפעל כמו קוזס כזמיס חונס מרו

קברו וקדומיס לקס . וכן דקנה יוקנתו

ליוס אל השמחי אויבתו ל . אבא שוכנת לא

קרא עס קודס קתו בשוא וקחא בשקל

זשבת בלבון . מקוננת וקיא מלס

מורכנת כיו שכתב בפר מכלל וקיא

מורכנת מן שוכנת שקיא שעלת ומן

שכנת שקיא פעלת . וטעס קקרננה

רובה לוי ששכנת מקדס ואת שוכנת פדן

לכז עליך קרעה . וטעס על מיס רבס

כמשמעו בכל רבת מיס וגם קוא דרך

משל על רוב קטובה שקיה לק מקדס . וכן

רבת חונות איפשר חונות הנחא או

חונות כסף וקב . אינת בצער . וזרע

בצער כלומר שקי ת מבנעת אחרים בחוקה

שמדתה ובעת ירושלים כן מדד לך קאל .

מלך בגל ושריה של ממונה עמו וחד וזא למלכות ברושם ולדעת זמק לא קלרסם
צדיקו אלא שלם שם שריה וכן תרגם זמק כי אול בשלחות צדיקו ופרש את צדיקו בעצם צדיקו בשנת
קדשית דרך קשון לפיך קשט אל קמסטר וק בשנת שלם למלט והדומים לו שר ממונה סדיק רע

קמלך ודיק עם קמלך בעת ממונת
לוח ולקתכח עמו וזמק תרגם כיו ממו
שר תקח צדו ויאמר ירמיהו כבאך
בגף והיה בבלתך
בגף אל תר פרת
קנה מנאם פנה פרת גמל ארץ ישראל
כמו שכתב בתורה ונבואים ונבוא קוק
עיה פרת בגל וסמיעת שקול עמך
עד בגל ולת תקום ולת תקום כלומר לא
תקיל לתקומה ואמרת ככה

ועט פרוש
אנשיה שלא ימק להם כח להלם ככנר
אויבם עד קנה דברי ירמיהו לש
שארך בספר קדשה קבא על בגל
אמר עד קנה דברי ירמיהו כלומר דב
שדבר על בגל כמו שאמץ למעלה עד קנה
משפט מואב כמו שפרשם או אמר עד
קנה לש שמבאן עד סוף קמסטר קוא ספר
דברים לא נסאת ירמיהו אל סמיעת קספ
כתב בסוף קמסטר קגלות וקחרם כמו כסו
ספר מלכס וס לפיש ענד מה שכת קחכ
קגולר משה בר מימון שאי אפשר שלא
תפסק קמסטר מהקמסטר טרם מות איס
בזמן מעט או גדול ולש דעת זאת אפשר
לגר ק עד קנה דברי ירמיהו כלומר כהשלים
נבואת בגל פסקו דבריו ולת נבא עדי בן
פרש וז עד סוף קספ היא כתב בסוף ספר
מלכ וסס בארמיהו בגמיה במלכ פרשם
עם קמסטר ממה שכתו קנה פ דברים
קנה שלא פרשם שם וענן קמסטר גם כן מנאיר קוא סס וק ממחלוקות שכן שנת הפרשיות נארם כס ומה שס
לפרש בפרשק וז נפרש וברדש עמד לטע מלך בגל שערך ופרשם נסוראק שערך לכס מלך
בגל כמו שאמר במלכס עבר מלך בגל בא מרושם דבק עם בא לא עם מלך בגל

ויכתב ירמיהו את כל הדעה אשר
בבוא אל בגל אל ספר אחד את כל
הדברים האלה הכתבים אל בגל
ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בגל
וראית וקראת את כל הדברים האלה
ואמרת יחזה אמה הדבר האל המקום
הזה להכריתו לבלתי היות בו וישב
למאדס ועד בהמה כי שממות עולם
תהיה והיה ככלתך לקרא את הספר
הזה תקשר עליו אבן ושלכתו אל
תוך פרת ואמרת בכה חישקע בגל
ולא תקום מפע הדעה אשר אנכי
מביא עליה ויעפו עד הנה דברי
ירמיהו בן עשרים ואחת
שנה צדק יהו במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל
בת ירמיהו מלכנה ויעש הרע בעני
יחזה בגל אשר עשרה ירמיהו

קנה שלא פרשם שם וענן קמסטר גם כן מנאיר קוא סס וק ממחלוקות שכן שנת הפרשיות נארם כס ומה שס
לפרש בפרשק וז נפרש וברדש עמד לטע מלך בגל שערך ופרשם נסוראק שערך לכס מלך
בגל כמו שאמר במלכס עבר מלך בגל בא מרושם דבק עם בא לא עם מלך בגל

ובדלות קצת ולחזק אומללות הארץ קסאדי ימקעות דלת קעס קאלס ומקנותה קסאדי ולת יתה קאלמן כיון קאלמן
פ אדעית אהוי מקחופת וכן כעב במלכס קהמון העמודים שנים יאעב סוכר ואת עמורי קחזקת וזכר יס קחזקת
זכר כיון קז פ קעמודים קז כוקיס אהר וקעקד יכ ומה סאלן אהר תחת קמנסות אים אומד פ סקקד תחת קיס
וקמנסא תחת קמנסות אלס אהר תחת רל אהר תחת קיס סוכר ופי קמנסות

כִּי עָלְאָה יְחֻוּהָ הַיְיָתָה
בִּירוּשָׁלַם וַיְהוּדָה עַד
הַשְּׁלִיכוֹ אֶתֶם מֵעַל פְּנֵי
וַיִּמְרֹד צַדִּיקָהּ בַּמֶּלֶךְ בְּבֵלוֹ
וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית
לְמַלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ שָׁנָא נְבוּדַרְאֲצַר
מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְכָל רֵחִילוֹ
עַל יְרוּשָׁלַם וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ
עָלֶיהָ רִיק סְבִיב וַתָּבֹא הָ
הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עֲשֵׂתֵי
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צַדִּיקָהּ
בַּחֹדֶשׁ הָרִבְעִי בְּרֵת־שַׁעַר
לַחֹדֶשׁ וַיַּחֲזֵק הָרַעַב בְּעִיר
וְלֹא הָיָה לָחֶם לֶעַם הָאָרֶץ
וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל אֲנָשׁ
הַמְּלַחֲמָה יָבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ מִן
מִהַר לַלַּהֲרוֹךְ שַׁעַר בֵּין
הַחֲמַתִּים אֲשֶׁר עַל גִּן הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁרְפוּ עַל הָעִיר סְבִיב
וַיִּלְכוּ רֶדֶךְ הָעֲרָבָה וַיִּדְרְפוּ

חֵיל בְּשָׂרִים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁעוּ אֶת צַדִּיקָהּ בְּעַרְבַת
עֲרוֹו וְכָל רֵחִילוֹ נִפְצוּ מֵעַלְיוֹ
וַתִּפְשׁוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹ
אֶתוֹ אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָה
בְּאֶרֶץ חַמַּת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ
מִשְׁפָּטִים וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל
אֶת בְּנֵי צַדִּיקָהּ לְעֵשׂוֹ וְגַם
אֶת כָּל שְׂרֵי יְהוּדָה שֶׁהָט
בְּרַבְלָתָה וְאֶת עֵינֵי צַדִּיקָהּ
עוֹר וַיֵּאֲסְרוּהָ בְּנַחֲשֵׁתִים
וַיָּבֵאוּהָ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּבֵלָה
וַתִּנְהוּ בְּבֵית הַפְּקִידֹת עַד
יּוֹם מוֹתוֹ וַיּוֹבַח דָּשׁ הַחֲמִישִׁי
בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ הוּא שָׁנָה
תְּשִׁיעִי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ
נְבוּדַרְאֲצַר מֶלֶךְ בָּבֶל
כֹּא נְבוּרַאֲרֵן רַב
מְבָרְחִים עֶמֶד לְפָנֵי
מֶלֶךְ בָּבֶל
בִּירוּשָׁלַם פ